2. kiadás

DAVID WILCOCK

AZ UNIVERZUM BIBLIÁJA

A SZINKRONICITÁS KULCSA

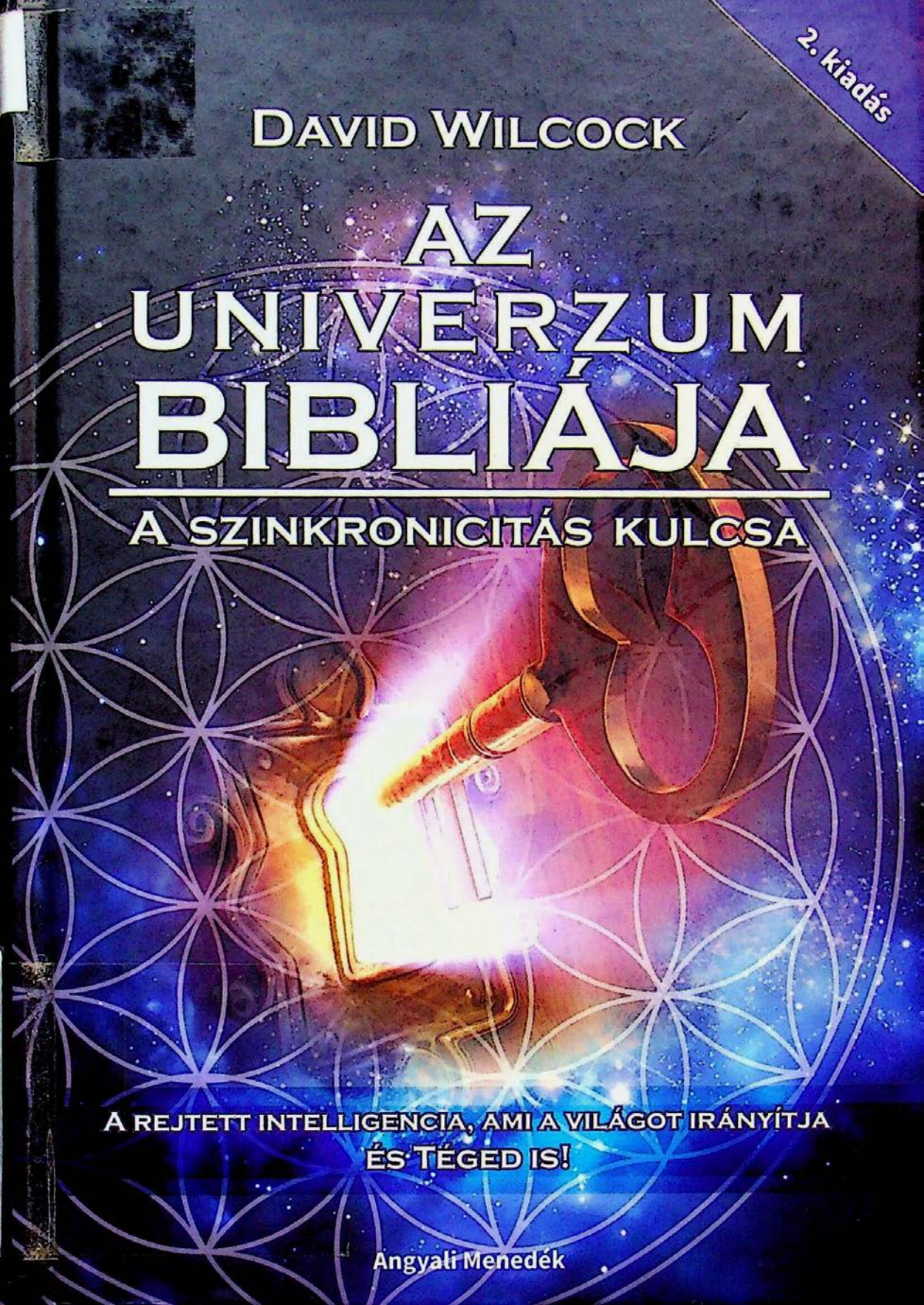

A REJTETT INTELLIGENCIA, AMI A VILÁGOT IRÁNYÍTJA
ÉS TÉGED IS!

Angyali Menedék

DAVID WILCOCK

AZ UNIVERZUM BIBLIÁJA

A SZINKRONICITÁS KULCSA

ANGYALI MENEDÉK KIADÓ © 2015

David Wilcock: The synchronicity key: the hidden intelligence guiding the universe and you. New York, Plume © 2014
Copyright © 2013 by David Wilcock
Magyar fordítás / Hungarian translation: Angyali Menedék © 2015

Angyali Menedék Kiadó
1126 Budapest, Márvány utca 48.
Tel: 06-1-213-70-57
www.angyalimenedek.hu

Kedves Olvasónk! Hálás szívvel köszönjük Neked, hogy az anyagi és fizikai áldozatainkért Te is anyagi és fizikai áldozatot hoztál, és megvásároltad a könyvünket. Ezzel segítetted a munkánkat és hozzájárultál még több, ehhez hasonló kiadvány megjelentetéséhez. Sem a földi, sem a mennyei értékrendbe nem fér bele ennek a műnek bármilyen (elektronikus vagy mechanikus módon, nyilvános előadáson vagy tanfolyamon, hangoskönyvként vagy honlapi információként, fénymásolatként vagy bármely más adatként) a szerző és a kiadó engedélye nélküli közlése. Köszönjük, hogy ezt a könyvet nem próbálod meg a jelenlegi hatályos törvények értelmében véve bármilyen formában illegálisan terjeszteni. Tudatos elmével lehet a sötétségből a Fényhez jutni. Köszönjük, hogy Téged is a népes olvasótáborunkban tudhatunk, kérjük ajánld könyveinket másoknak is!

ISBN 9786158024624

Nyomta és kötötte az Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató
Borítóterv: Angyali Menedék Kiadó © 2015

Ezt a könyvet Neked szentelem,
az Egyetlen Végtelen Teremtőnek,
aki a tudatot, az energiát,
az anyagot, a biológiát,
az űrt és az idő nagy körforgásait teremtetted;
Neked, aki most emberi formát öltve
olvasod szavaimat.

TARTALOMJEGYZÉK

FEJEZETCÍM	OLDALSZÁM
ELŐSZÓ	7
ELSŐ RÉSZ – A LÉLEK ÚTJA AZ UNIVERZUMBAN	11
ELSŐ FEJEZET - A KÜLDETÉS	13
MÁSODIK FEJEZET - A TÖRTÉNELEM KÖRFORGÁSA ÉS AZ EGY TÖRVÉNYE	35
HARMADIK FEJEZET - MI IS AZ A SZINKRONICITÁS?	62
NEGYEDIK FEJEZET - HOGYAN ÉRTHETJÜK MEG A SZOCIOPATÁKAT	85
ÖTÖDIK FEJEZET - A GLOBÁLIS ELLENSÉG	119
MÁSODIK RÉSZ – BELÉPÜNK A VARÁZSLATOK VILÁGÁBA	151
HATODIK FEJEZET - A KARMA VALÓSÁGA	153
HETEDIK FEJEZET - REINKARNÁCIÓ	173
NYOLCADIK FEJEZET - A TÚLVILÁG TÉRKÉPE	200
KILENCEDIK FEJEZET - A HŐS ÉS A TÖRTÉNET	240
TIZEDIK FEJEZET - A HŐS AZ ELSŐ ÉS A MÁSODIK FELVONÁSBAN	263
TIZENEGYEDIK FEJEZET - LESZÁMOLÁS A FÉLELEMMEL: A KÜLDETÉS BETELJESÍTÉSE	274
HARMADIK RÉSZ – A GYŐZELEM ÉS VERESÉG KÖRFORGÁSA	295

TIZENKETTEDIK FEJEZET – JEANNE D'ARC VISSZATÉR 297
TIZENHARMADIK FEJEZET - A 2160 ÉVES CIKLUS RÓMA ÉS AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK KÖZÖTT 313
TIZENNEGYEDIK FEJEZET – VIETNAM, WATERGATE ÉS A VASFÜGGÖNY LEHULLÁSA 333
TIZENÖTÖDIK FEJEZET - NEM AZ ÉG SZAKAD LE, CSAK A SZEMELLENZŐT HAGYJUK EL 352
TIZENHATODIK FEJEZET - SZEPTEMBER 11. A FÁTYOL MINDKÉT OLDALÁRÓL 384

NEGYEDIK RÉSZ – A KÜLSŐ ÉS BELSŐ KRÍZISEK MEGOLDÁSA 407

TIZENHETEDIK FEJEZET - CIKLUSOK ÉS PRÓFÉCIÁK A KORSZAK VÉGÉN 409
TIZENNYOLCADIK FEJEZET - SZEPTEMBER 11. ÉS A TITKOS TÁRSASÁG VERESÉGE: A CIKLIKUS PERSPEKTÍVA 425
TIZENKILENCEDIK FEJEZET - A TÖRTÉNELEM GONOSZ DÉJA VU ESETE 435
HUSZADIK FEJEZET - FOMENKO TÖRTÉNELMI CIKLUSAI – ÉS DÁNIEL KÖNYVE 449
HUSZONEGYEDIK FEJEZET - A CIKLUSOK ÉS A NEGYEDIK SŰRŰSÉG MAGYARÁZATA 467
KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS 516

ELŐSZÓ

A SZINKRONICITÁS TÖBB MINT PUSZTA VÉLETLEN

A szinkronicitás több mint puszta véletlen. Az univerzum összefüggéseinek hatása ez. Bizonyíték, hogy minden egy egységes, összetartozó egésznek a része. A szinkronicitás maga az élet megnyilatkozása.

David Wilcock nevét 2008-ban hallottam először, amikor nagynéném, Kate Foster felhívott, és azt mondta, muszáj megnéznem a DivineCosmos.com oldalt. Nagynéném a spiritualitás keresője, ő ismertetett meg sok nagy gondolkodóval, általa ismerem Seth, Eckhart Tolle, Abraham-Hicks és más fontos elmék nevét. Kate azt mondta, a DivineCosmos.com oldal különleges elme alkotása, én pedig hittem neki, hiszen eddig is érdemes volt hallgatnom rá. A weboldalon aztán olyan világba pillanthattam bele, amit csak mostanában kezdenek felfedezni. Ez nem más, mint a tudat világa. David munkáját az teszi egyedülállóvá, hogy ő olyan világszemléletet mutat be, ahol ez a tudat maga a teljes univerzum. David szerint az univerzum él, és mi mindannyian részei vagyunk az eleven szövetnek, ami összetartja. Gyönyörű elmélet.

A világ teli van információval, csak keresni kell. Könyvkiadóként olyan emberek után kutatok, akik értelmezni tudják ezt a végtelen sok adatot. Aztán az olvasók elé tárjuk az új megközelítéseket, az új világszemléleteket. Amikor nagynéném 2013-ban meghalt, velem maradt a keresés szelleme, az, hogy új tudatosságot akarjak kivirá-

goztatni, és ezeket az elméleteket könyv formájában csokorba kössem. Daviddel az első közös könyvünk, a *The Source Field Investigations (A Forrásmező felfedezése)* felkerült a New York Times bestseller listájára, és világszerte olvasták. Lenyűgöző mű, szinte enciklopédiába illő tudás rejlik benne arról, hol is van az emberiség helye az univerzumban. A műfajában azonnal klasszikussá vált, és én úgy éreztem, elhozta egy új mozgalom kezdetét.

A szinkronicitás kulcsa ennek a mozgalomnak a következő lépése. Ugyanaz az alapos kutatás és bátor éleslátás jellemzi, mint a *The Source Field Investigationst,* de itt a hangsúly azon van, miként hat személyes szinten ez a rejtett tudomány; a könyv, amit az olvasó a kezében tart, képes arra, hogy mélységesen megváltoztassa bárki életét.

David egy szent őrült – sámán, regös, kódfejtő –, de nyitott szemmel kutatja a választ az élet cifra kérdéseire. Keres és talál, és tehetsége van ahhoz, hogy megmagyarázza a megmagyarázhatatlannak tűnő dolgokat. Emellett törhetetlenül optimista. Szavai és kutatása a remény és a szeretet üzenetét hordozzák. Nem volt véletlen, hogy Kate felhívta a figyelmemet David weboldalára. Az sem véletlen, hogy elkezdtünk együtt dolgozni a könyveken. És az sem véletlen, hogy az olvasó most épp ezt az írást tartja a kezében. Minden mindennel összefügg. Mindenhol.

Brian Tart

A Dutton Kiadó ügyvezetője
A *„Forrásmező felfedezése"* és
„A szinkronicitás kulcsa" szerkesztője

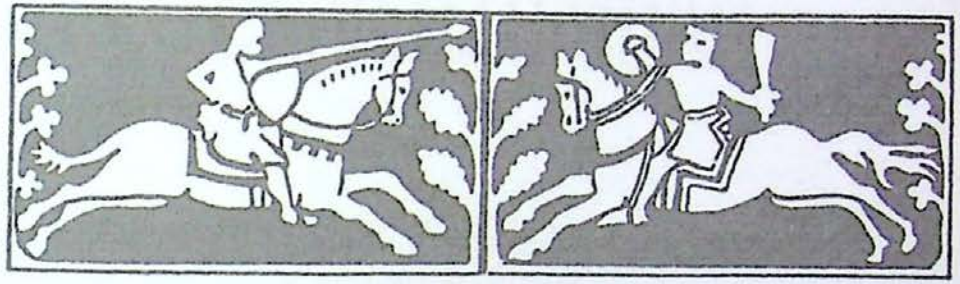

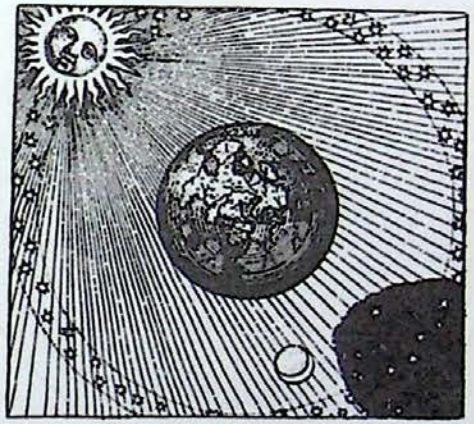

ELSŐ RÉSZ

A LÉLEK ÚTJA AZ ÉLŐ UNIVERZUMBAN

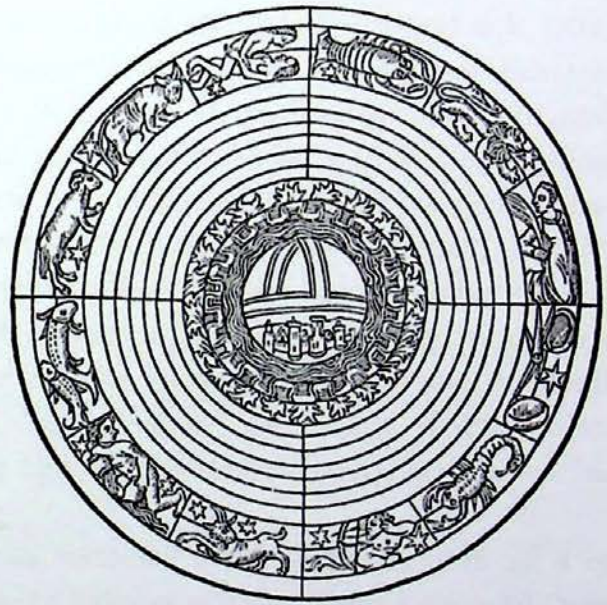

ELSŐ FEJEZET

A KÜLDETÉS

Talán azért került a kezedbe ez a könyv, és sok más ehhez hasonló az évek során, hogy új nézőpontból nyerhess bepillantást a bonyolult világba, melyben élünk. Ha a szavak igazat szólnak, hamarosan az elme és a szív paradicsomába röppenhetsz, megszabadulva a világ mindennapi gondjaitól. Csodálatos, inspiráló szavak hullanak rád, mint a szeretet vízesésének cseppjei, és ezekben a pillanatokban – még ha csak időlegesen is – minden rendben van. Biztosan vannak gyönyörű emlékeid: amikor gyermekként valami szép ajándékot bontottál ki, amikor valami lehetetlennek látszó célt értél el, amikor a természet lélegzetelállító csodáit szemlélted, amikor szerelmes lettél, amikor gyermeked született. Ezekben a boldog pillanatokban az élet gyönyörű, az univerzum a lehető legjobb hely, optimistán nézel a jövőbe, és tele vagy inspirációval. Talán könnyek szöknek a szemedbe a meghatottságtól. Szeretve érzed magadat, úgy érzed, célja és értelme van az életednek. Tudod, hogy jó ember vagy, megérdemled a sok örömöt, amiben részed lehet. Talán úgy érzed, az élmény megváltoztatta az életedet, új perspektívát nyújtott, megtanított másképp gondolkodni, vagy lehetővé tette, hogy elkerülj olyan buktatókat, amiket addig úgy tűnt, sosem kerülsz el. Igazán, valóban boldognak érzed magad.

De aztán mi történik? Előbb-utóbb megtörténik a baj. Megaláznak. Elveszíted az állásodat. Összetöröd a kocsidat. Nem tudod kifi-

zetni a számlákat. Veszélyben az otthonod. Betegség fenyeget. Sír a gyereked, talán őt fenyegeti betegség. A kamasz lányod teljes szívéből utál téged. Talán erőszakos bűncselekmény áldozatává válsz. Kinevetnek, megszólnak, megszégyenítenek. Ellened fordulnak azok, akiket a legjobban szerettél, akikben bíztál. Úgy érzed, elárultak és magadra hagytak. Ahol eddig szeretet volt, hála, tisztelet, becsület és béke, most bánat van, gyötrelem, szomorúság, depresszió és félelem. Megpróbálsz talpon maradni, megérteni, mi történik veled, de úgy érzed, mintha kifejezetten igazságtalanul rád járna a rúd. Soha senki nem szenvedett ennyit. Annyira fáj, annyi bajod van, hogy biztos vagy benne, más már beleroppant volna.

Nos, ez a döntés pillanata. Még mindig hiszel a pozitív jövőképben? Még mindig hiszel a szeretetben, és abban, hogy segíteni kell embertársaidnak? Megengeded, hogy eluralkodjon rajtad a keserűség, vagy módot keresel arra, hogy megoldd a problémát, és jobbá tedd a világot? Hiszed-e, hogy ha mindenki felé szeretettel, megbocsátással, elfogadással fordulsz – de meghúzod a határaidat, és azt nem engeded, hogy manipuláljanak –, akkor ezek a személyes és globális sebek végül begyógyulnak majd? Hiszed-e, hogy a szeretet belép majd az életedbe, ha a szívedben már jelen van? Van-e erőd a megbocsátáshoz és elengedéshez – ahhoz, hogy valóban elengedd a fájdalmadat –, és tudod-e legbelül, hogy az élet jó, te jót érdemelsz, és nincs szükség haragra, bánatra vagy depresszióra, ha krízishelyzetet élsz át, vagy mások ártanak neked? Feltételezzük, hogy a szeretetet és a megbocsátást választod, amikor az élet hullámvasútján fel-le száguldasz. A spirituális irodalomban, amit a következő fejezetben megbeszélünk, ezt hívják „pozitív ösvénynek" vagy „mások szolgálatának". Ezen az ösvényen megtanuljuk, hogyan teremtsünk magunkban szeretetet hozzáállásunkkal, és ez a folyamat életünk minden aspektusát gyógyítja, megújítja, felélénkíti.

A másik választás, hogy a tragikus eseményt úgy tekintjük, mint a legutóbbi szörnyűséget a sok borzalom sorában, ami a „valódi világban" történik. Ezekben a fájdalmas pillanatokban észre sem veszed a pozitívumokat? Arra a nagyon is cinikus következtetésre jutsz, hogy az élet pocsék, senkiben nem bízhatsz, a szeretet csak kitaláció, hogy az emberek elérjék, amit akarnak, és az egyetlen bizonyos dolog a halál? Úgy látod, hogy az emberiség egy nagy kudarc, a föld rákfenéje? Úgy érzed, te magad erős vagy és bölcs, mert megtanultad, hogy is működik valójában a világ, míg mások gyengék, ostobák, sőt szánalmasak, amiért a szeretet és megbocsátás hazugságaiban hisznek? Örömöt okoz látnod mások szenvedését? Élvezed, hogy kigúnyolhatsz mindenkit, aki a szeretetben és a spiritualitás valóságában hisz? Felosztod a világot „rájuk" és „miránk", ahol „mi" a te csoportodban jók vagyunk, mindenki más pedig rossz, szinte már embernek sem mondható? Alaposan tanulmányozod-e, hogyan manipulálhatsz és irányíthatsz másokat még hazugsággal is, ha hasznodra válik és megteheted, hogy ne kelljen elviselned a vakságukat és kegyetlenségüket? Hiszel-e abban, hogy magadhoz és a hozzád hasonlókhoz kell igazítanod a többieket, és hogy ezzel még jót is teszel velük, mert így nem maradnak gyengék, hanem ők is erősek lesznek? Ezt nevezhetjük „önmagunk szolgálatának" vagy „negatív ösvénynek", az „irányítás ösvényének", mint látni fogjuk. Végső soron ez is egy módja annak, hogy mindennapi életünkben energiához és vitalitáshoz jussunk. Ezen az ösvényen elsősorban arra törekszünk, hogy másoktól szívjuk el az energiát.

Vagy egy harmadik utat választasz? A másik két ösvény tagadásának és elkerülésének útját? A legsötétebb pillanatokban arra a gyermeki biztonságra vágysz, amikor minden rendben van? A jó dolgok emlékei már csak szánalmas tündérmeséknek tűnnek? Úgy érzed, képtelen vagy elfogadni egy olyan életet, ami tele van bánattal, arctalan fenyegetéssel, iszonytató szégyennel, és ez az a valóság,

ami újra meg újra megtörténik? Bezárul az elméd? Inkább félrenézel? Elkeseredsz? Elveszted a bátorságodat? Megteszel bármit, csak ne kelljen szembenézned a tényekkel? Megpróbálod magadat meggyőzni, akár gyenge és nevetséges érvekkel is, hogy a trauma, ami ért téged, nem is történt meg, és elvárod, hogy mások egyetértsenek veled, mert ők sem képesek megbirkózni a valósággal? Menekülni akarsz, keresed a kiutat, a kötelet, ami kihúz a szakadékból, hogy újra boldog lehess? Nem akarod látni a realitásokat? Úgy mászol ki saját poklodból, hogy megtanulsz együtt élni egy hatalmas konfliktussal aközött az élet között, amilyet szeretnél és aközött, ami az osztályrészed? Nem tudod elfogatni, hogy egy szeretetteli Teremtő megenged ilyen szörnyűségeket? Összeszeded magad, és olyasvalamivel vigasztalódsz, amitől rövidtávon jobban leszel, hosszú távon azonban ártasz magadnak? Ideig-óráig elhiszed, hogy minden rendben, aztán visszazuhan életedbe a valóság, ami elől bujkálsz? Akik így ismételgetik életük eseményeit, anélkül hogy tanulnának, és akár a szeretet, akár az irányítás ösvényére lépnének, azokra mondhatjuk, hogy a „közömbösség mocsarába süllyedtek", miként a spirituális irodalom nagy alkotása, Az Egy Törvénye fogalmaz. Erről bővebben is szó lesz a következőkben.

Ilyen választások elé kerülünk a körforgás minden ciklusában; öröm és fájdalom, boldogság és kétségbeesés, szeretet és rettegés, fent és lent, megbocsátás és ítélkezés, bizalom és árulás, erő és gyengeség, „jó és rossz". Látni fogjuk, hogy ez a körforgás van minden filmforgatókönyvben, minden tévéműsorban, a mitológiai történetekben, de még a történelmi események váltakozásában is. Ez az Élet Könyve. Ez a történet az, amit mindenki átél. Ösztönösen felismerjük magát a történetet, és azt is, hogy van választásunk. Az ateisták és a gnosztikusok ugyanúgy a történet részei, mint a buzgón vallásosak. Ahogy a színházban elhalványulnak a fények, és leomlanak a védekező mechanizmusaink, mind gyermekként csodálkozunk rá a történetre, ha jól mesélik. Ebben az értelemben minden film, színdarab, tévéműsor és mítosz egy spirituális ceremónia, ami emlékeket hoz fel a mélyből, onnan, ahol legbelül tudjuk az igazságot, anélkül hogy gondolkodnunk kellene rajta. Ám a történet modern elbeszélései szinte sosem világítanak rá a mélyben rejlő igazságokra. Amíg fel nem fedezzük, és meg nem becsüljük ezt a drágakövet, ezt az időtlen bölcsességet, addig szenvedni fogunk az öröm és bánat végtelen körforgásában.

A történet legszebb része az, hogy nem kell újra meg újra szenvedned. Amikor megérted az univerzum rejtett mibenlétét, elkezdheted kézben tartani élményeidet, és azonnal jobbá tenni életedet. Talán úgy fogod érezni, hogy ez az információ, ez az időtlen tudás... él. Mint egy termékeny mag, évszázadokon, évezredeken keresztül szunnyadhat. Megértheted a körforgást, az úgynevezett Karma Kerekét, láthatod, miről szól, miért történik. Amint gyakorlatban alkalmazod az ősi tudás tanait, elérheted a körforgás csúcsát, a legmagasabb, legboldogabb, legjobb, legdiadalmasabb pontot történetedben; és soha többé nem kell leereszkedned a kétségbeesés szakadékába. A gyengeségből, fájdalomból, bánatból, megaláztatásból, elárultatásból, haragból és félelemből átléphetsz az öröm, bőség, jólét, béke és beteljesülés birodalmába, és ott is maradhatsz.

Vannak, akik úgy gondolják, hogy az érzések meg tudják gyógyítani a fájdalmat, és békéhez vezethetnek. A problémák megoldását abban látják, hogy örömteli, boldog érzéseket, inspirációt keresnek, hogy megoldják gondjaikat. Az érzések azonban sérülékenyek, és ha mindig jó érzések megélésére törekszel, akkor sorozatos csalódásokban lesz részed. Függőségek léphetnek fel, amikor az élvezeteket hajszoljuk, mégpedig mind magasabb áron. A jó érzések utáni folytonos vágyódással kirekeszthetjük a valóságot; ebben az állapotban nem akarunk, vagy nem tudunk választani a szeretet és az elfogadás ösvénye, valamint a manipuláció és irányítás ösvénye közt.

Mások úgy vélik, a gondolkodás vet véget a gyötrelmeknek. Az élet kirakós játék, és ha eleget gondolkodunk a problémákon, megtaláljuk a megoldást. Ám egész eddigi életedet olyan világban töltötted, amelynek megvannak a maga gondolati és viselkedési keretei. Ez a fajta kondicionálás mélyen gyökeret ereszt, és könnyű visszaesni a keretek közé még olyanoknak is, akik elől járnak a spiritualitás útján. Az állatvilágban élet és halál közti választást jelent, hogy a csapattal kell maradni. Ha kikerülsz a falkából, ha nem tartasz velük, nem fogsz sokáig életben maradni. A viselkedéspszichológusok régóta tudják, hogy sok közös vonásunk van az állatvilággal, és a csoporthoz tartozás vágya nagyon mélyen belénk rögzült késztetés. Büszkék vagyunk tudásunkra, és az iskola, a munka arra tanít, hogy ha nem megfelelően gondolkodunk, kudarcot vallunk, még életünk is veszélybe kerülhet. Identitásunk egésze a gondolataink, a tudásunk köré épül, azt hisszük, ez az igazság. Ha ez a tudás veszélybe kerül, netán hamisnak bizonyul, mélységes, elviselhetetlen szégyent érezhetünk. Ezt pedig hamar felválthatja a harag.

Ha elég mélyre ásunk, rá fogunk jönni, hogy milyen óriási mértékben befolyásolnak minket múltbeli sérelmeink, amiket még akár gyermek- és ifjúkorunkban éltünk át. A magunkban hordozott fájdalom olyan erős lehet, hogy kihat minden gondolatunkra, minden érzésünkre, minden cselekedetünkre. Tudjuk, mit akarunk: boldogságot és elfogadást. De minél inkább elmerülünk a tagadásban, és próbáljuk hinni, hogy a realitás nem igaz, annál nagyobbra nőnek a problémáink. Minél inkább követelni próbáljuk, hogy mások jól bánjanak velünk, vagy épp elbújunk előlük, hogy ne essen bántódásunk, annál inkább szenvedünk. Ebben a könyvben olyan bölcs tanításokat tekintünk majd át, melyek hatékonyan segítenek, hogy megszűnjön a fájdalom.

A TÖRTÉNELEM KÖRFORGÁSA

A 2011 augusztusában megjelent *A Forrásmező felfedezése* nagyon kedvező kritikákat kapott, és három hétig volt a New York Times bestseller listáján, ahol feljutott a 16. helyig. A kemény borítós kiadás több mint ötszáz oldalas volt, bár kihagytam az eredeti kéziratból több mint száz oldalt, hogy ne legyen túlságosan terjedelmes a könyv. A kihagyott fejezetek érdekfeszítő anyagot tartalmaztak, itt fejtettem ki, hogy a világtörténelem eseményei nem véletlenszerűen következnek be, hanem ismétlődnek, újra meg újra, méghozzá pontos időciklusokban. Az események, melyek e ciklusokban megtörténnek, egy cselekményt mesélnek el. A történetben megvan a fent és a lent, ami a Karma Kereke és a Hős Útja része. Ezt a rejtélyt részletesen megvizsgáljuk majd e könyvben.

A ciklusok egyike a klasszikus, 2160 éves Zodiákus Korszak. Amint látni fogjuk, a Kos Korszakában a római történelemben felbukkanó legjelentősebb események hasonló módon ismétlődnek meg a Halak Korszakában, 2160 évvel később, Amerikában. A francia tudósok, Michèl Helmer és François Masson ezt a rejtett igazságot 1958-tól kezdve hangoztatták, én pedig pusztán a szinkronicitásnak köszönhetően fedeztem fel munkásságukat. Nikolai A. Morozov orosz tudós az előbb említettektől függetlenül fedezett fel a történelemben ismétlődő mintákat, például precíz egybeeséseket az Ószövetség héber királyai és több mint ezer évvel később Róma uralkodói között, és kutatását már 1907-től közzétette, kezdve a *Revelation amid Storm and Tempest* című írástól a hétkötetes *The History of Human Culture from the Standpoint of the Natural Sciences* sorozatig, melyben 1926 és 1932 közti különleges felfedezéseit ismerteti. Anatolij Fomenko felhasználta Morozov modelljét, és ezzel világszínvonalra emelte küldetését az 1970-es évektől, mialatt matematikai tanulmányait végezte. Fomenko felfedezte, hogy ezek a minták

az egész írott történelmet végigkísérik, visszamenőleg még az i.e. 4000 körüli sumer időkig is. Látva a döbbenetes, rejtélyes tényeket, Morozov és Fomenko is úgy vélte, hogy az írott történelem nagy része bizonyára hamis, történészek írhatták, akik azonos eseményeket illesztettek különféle korokba. Morozov és Fomenko szerint a történészek újra felhasználták a történet legfontosabb elemeit, csak épp megváltoztatták a vezetők, városok, országok neveit. A ciklusok olyannyira rejtélyesek voltak, hogy ráébredtem, egy teljesen új könyvet kell szentelnem magyarázatuknak.

Nem voltam benne biztos, mi is okozza a ciklusokat, de voltak elképzeléseim. Ebben a könyvben ismertetni fogom a bizonyítékokat, és azt is modellezem, hogyan és miért léteznek és működnek ezek a ciklusok. Ez a dolog a földi élet egyik legnagyobb rejtélye, főként, ha már áttekintetted a bizonyítékokat; és mégis olyan érthetetlen! Legtöbben annyira a konvencionális valóságképhez vagyunk szokva, hogy még elvétve sem tartanánk lehetségesnek a ciklikus időt, az események rendszeres, körforgásszerű ismétlődését. Ha valaki mégis ezt állítja valósnak, azt kinevetnék, kifiguráznák. Ám mire e könyvet kiolvastad, talán megváltozik a véleményed. Nem szabadna elfordulnunk a rejtélyektől csupán azért, mert nehéz elhinni őket. A bizonyítékok elég meggyőzőek, de hogy megérthessük mindezt, újra kell építenünk az univerzumról kialakított tudományos nézeteinket, új iránymutatás alapján. Vannak felfedezések, amikre talán nem figyeltünk fel, vagy épp nem tartottuk őket fontosnak, de az új információ fényében egész világnézetünk radikálisan meg fog változni.

Bár ez nem mondható közismert és népszerű elméletnek, mégis széles körű tudományos bizonyítékok mutatnak arra, hogy maga az univerzum él. Az univerzum egy hatalmas, egyedi élőlény, és mi sokkal szorosabb kapcsolatban állunk vele, mint gondolnánk. Egy egységes, tudatos energiamező teremti a teljes kozmoszt, és ezt a rejtett energiát nevezhetjük találóan Forrásmezőnek. Ebben az új

tudományban a galaxisok, csillagok és bolygók maguk is élőlények egy olyan skálán, amit elképzelni is alig tudunk. A kvantumfizika alaptörvényei a DNS-t és a biológiai életet atomokból és molekulákból hozzák létre, melyeket normál esetben élettelennek tartunk.

A DNS KVANTUMHULLÁMKÉNT KEZDŐDIK

Az élet és az élet kialakulása kapcsán bármiféle tudományos felfogás alapja a DNS-molekula. Egyetlen sejt egyetlen DNS-szála elég információt tartalmaz az adott organizmus klónozásához. Az új tudomány azt állítja, hogy a DNS hullámként, nem pedig molekulaként kezdődik. Ez a hullám a térben és időben mintaként létezik, és az egész univerzumban íródik. Az új tudományos modell szerint állandóan pulzáló, láthatatlan genetikai információ vesz minket körül. Olyasmi ez, mint a műholdas tv, a rádió, a mobiltelefon és a szélessávú internet. Minden ilyen apró, DNS-t kialakító hullám gravitációs erőt hoz létre mikroszkopikus skálán, ez pedig atomokat és molekulákat vonz a környezetéből, hogy DNS-t alkosson. Ha lenne olyan műszer, amivel láthatnánk mindezt, akkor minden hullám a pontos energetikai mása lenne a DNS-molekulának, ami belőle kialakul. Az atomok maguktól a megfelelő helyre „pottyannak", ahogy bevonzza őket a hullám, úgy, ahogy a kövek a hegyi patak aljára gurulnak, amikor belekerülnek az áramlatba. Az egyes DNS-molekulák keletkezése után ugyanezek a mikrogravitációs erők össze is csoportosítják őket, hogy integrálódhassanak, és nagyobb életformákat hozzanak létre.

Dr. Szergej Leikin volt az a tudós, akinek sikerült megfigyelnie ezeknek a mikrogravitációs erőknek a működését. 2008-ban Leikin különféle DNS-típusokat közönséges sós vízbe helyezett, és minden típust más-más fluoreszkáló színnel jelölt meg. A színekkel jelölt

DNS-molekulákat konfettiként szórta szét a vízben. Leikin nagy meglepetésére az egyforma DNS-molekulák több ezer mérföldnek megfelelő távolságokat tettek meg kicsiny univerzumukban, hogy megtalálják egymást. Hamarosan DNS-molekulák csoportosulásai alakultak ki. Minden csoport olyan DNS-molekulákból állt, amelyeknek azonos volt a színjelölése. Mi vonzhatta őket egymáshoz ekkora hatalmas távolságból is? Leikin úgy gondolja, a jelenség hátterében az elektromos feszültség áll. Más kísérletek azonban kimutatták, hogy ez a hatás nem az elektromágnesességnek köszönhető. A modern tudomány számára ismert energiamezők közül a gravitáció a legvalószínűbb válasz.

2011-ben a Nobel-díjas Dr. Luc Montagnier kimutatta, hogy a DNS képes spontán módon létrejönni hidrogén- és oxigénmolekulákból, és semmi másból. Montagnier hermetikusan lezárt egy kémcső steril vizet. Mellé helyezett egy másik lezárt kémcsövet, melyben a víz tartalmazott némi úszkáló DNS-t. Montagnier ezután mindkét kémcsövet gyenge, hét hertz nagyságú elektromágneses mezővel vette körül, és várt. Tizennyolc óra múlva az eredeti kémcsőben kis mennyiségű DNS alakult ki a semmiből, azaz a steril vízből. Ne feledjük, hogy a víz hidrogén és oxigén (H_2O). Hogy is alakulhat ki ilyen egyszerű elemekből a sokkal bonyolultabb molekulákat tartalmazó DNS? Ez a tudomány történetének egyik legfontosabb felfedezése, mégpedig nem kisebb tudóstól, mint egy Nobel-díjas biológustól, és mégis egy kis médiafigyelemtől eltekintve szinte teljesen elsikkadt.

Ez az új tudomány azt mondja, hogy az univerzum állandóan a biológiai élet létrehozására törekszik, amikor és ahol csak lehetséges, még a legkietlenebb zugokban is. Az univerzum bármely pontján ezek a rejtett mikrogravitációs hullámok elkezdenek atomokat és molekulákat összegyűjteni, amelyek DNS-t alkotnak. A hullámok olyan életformát építenek, ami abban az adott környezetben otthon

érzi magát, egysejtűekkel kezdve. Lenyűgöző módon a brit csillagászok, Sir Fred Hoyle és Dr. Nalin Chandra Wickramasinghe kimutatták, hogy a galaxisunkban szerteszét szálló por valójában fagyasztva szárított baktérium. Sir Fred Hoyle egy előadáson, 1980. április 15-én ismertette az új felfedezés implikációit, könyvem írása előtt harminchárom évvel, ám a meglepő tény máig nem került a köztudatba.

„A mikrobiológia kezdete, mondhatnánk, az 1940-es évekre tehető. Ekkor egy döbbenetesen összetett világra kezdett fény derülni. A magam részéről különösnek találom, hogy a mikrobiológusok sosem ismerték fel, hogy a világ, melybe betekintettek, kozmikus rend szerint kellett, hogy működjön. Gyanítom, hogy a mikrobiológia kozmikus aspektusa egyértelművé fog válni a jövő generációi számára, akárcsak az vált egyértelművé a mai generációnak, hogy Naprendszerünk központja a Nap." (Hoyle)

Azt már tudjuk, hogy a galaxisunk pora csillagok, például a Nap felszínéről származik. A „napszél" töltött részecskék plazmaáramából és mágneses térből áll, melyek egy csillag felső atmoszférájából lökődtek ki. Ha pedig a galaktikus por szemcséi 99,9 százalékban fagyasztva szárított mikroorganizmusok, amint azt Hoyle és Wickramasinghe felfedezte, akkor minden csillag tulajdonképpen „életgyár". Minden csillag tüzes felszínén hemzsegnek a baktériumok, amik épp ilyen forró közegben tudnak megélni. Ahogy a csillag felszínének magas hőmérsékletű részecskéi kikerülnek a hideg űrbe, a baktériumok fagyasztva szárított állapotba kerülve tartósítódnak. Végül a bolygókra sodródnak, ahol hidratálódhatnak és felmelegedhetnek, és újra életképes organizmusokká alakulhatnak. A tudósok megfigyelték, hogy baktériumok képződnek hermetikusan zárt nukleáris reaktorokban, és ezek a baktériumok a sugárzással táplálkoznak. Hogy kerültek oda? Mostanra elegendő bizonyítékunk van, hogy arra következtessünk, a baktériumok spontán alakulnak ki a reaktorban, és pont arra alkalmasak, hogy sugárzással táplálkozza-

nak, és lebontsák a sugárzást olyan anyagokká, amelyek más létformák számára kevésbé károsak.

Bárhová nézünk a Földön, még a felszín alatt 2,8 kilométerrel is találunk élő baktériumokat. A tudomány jelen állása szerint, Charles Darwin evolúciós elméletére alapozva, mindezek a baktériumok találomra fejlődtek ki itt, a Földön, mégpedig egyetlen, eredeti sejtből. Az új tudományos meggyőződés szerint maga az univerzum, élő organizmus, és a fizika alaptörvényei úgy vannak kialakítva, hogy életet hozzanak létre, például mikroorganizmusokat, növényeket, rovarokat, halakat, hüllőket, madarakat és emlősöket, amikor csak lehetőség van rá.

Számos tudós megfigyelte, hogy a DNS protonokat vonz. A proton olyan parányi energiacsomag, amiből az univerzumban a látható fény áll. Az új tudomány állítása szerint a protonok nélkülözhetetlenek a DNS alapvető egészségéhez és működéséhez, és láthatóan arra használja őket a test, hogy információt küldjön és fogadjon a test minden részében. Dr. Fritz-Albert Popp felfedezte, hogy minden DNS-molekula akár több ezer protont is raktároz magában, olyasféleképpen, mint egy apró száloptikás kábel. A protonok fénysebességgel jönnek-mennek a molekulában, és addig vannak raktáron, amíg használatuk szükségessé válik. A teljes folyamatot megfigyelték különféle új laboratóriumi kísérletek során, és ebben a könyvben megvizsgáljuk majd a kapott adatokat.

1984-ben egy orosz tudós, dr. Peter Gariaev felfedezte, hogy amennyiben egy DNS-molekulát egy kis kvarctartályba helyez, akkor az természetes módon magába szívja a helyiségben az összes fényt. Ezt úgy lehet elképzelni, mintha egy ember egy hatalmas stadionban állna, és valahogyan az ott található összes fotont magához vonzaná, ezáltal a teste fénylene, a stadionban pedig teljes sötétségbe borulna minden. A hagyományos tudomány szerint az egyetlen erő, ami képes meghajlítani a fényt, a gravitáció, mint ahogy például a

fekete lyukak esetében látható. Tehát úgy tűnik, a DNS mikrogravitációs hatást gyakorol, ami vonzza és megtartja a fényt. Leikin, aki a színekkel jelölt DNS-molekulákkal kísérletezett, úgy vélte, elektromos feszültség hatására találták meg egymást az azonos típusú molekulák, ám az elektromos feszültség nem képes meghajlítani a fényt, miközben a térben halad. Ez a fényhajlító energetikai hatás eddig csakis a fekete lyukak esetében volt ismert.

Az igazi rejtély azonban akkor bontakozott ki, amikor Gariaev kivette a DNS-t a kis kvarctartályból. Úgy gondolta, itt vége is a kísérletnek, ideje rendet csinálni és hazamenni. Amikor azonban még utoljára belenézett a mikroszkópba, meglepve látta, hogy a fotonok továbbra is abban a spirálban mozogtak, ahol korábban a DNS volt. Hogy lehetséges ez? Ha nem tartotta a fotonokat a helyükön a DNS, akkor szét kellett volna szóródniuk, mégsem tették. Helyükön maradtak. Valamiféle erőtér, vélhetőleg gravitációs hatás, pontosan ott tartotta a fotonokat, ahol a DNS volt korábban. Gariaev és kollégái ezt elnevezték „DNS-fantomhatásnak". Véleményem szerint ez a tudomány egyik legfontosabb felfedezése. A következmények lenyűgözőek, és rákényszerítenek bennünket, hogy egy sor tudományos „törvényt" felülírjunk. A DNS olyan energiát, erőteret hoz létre, ami begyűjti a fotonokat, és behúzza őket a molekulába, de ehhez maga a DNS nem szükséges. Létezik valami láthatatlan erő, valami hullám, ami úgy tűnik, magától vonzza és megtartja a fényt. Ha a DNS-t eltávolítjuk, a hullám ott marad, és továbbra is megtartja az összegyűjtött fotonokat.

Gariaev megfigyelte, hogy amennyiben a „fantomot" hideg, folyékony nitrogéngázzal érinti meg, akkor a fotonok elmenekülnek az erőtérből. Ám öt-nyolc percen belül új fotonok érkeznek a helyükre, és ismét kialakul a teljes fantom. Akárhányszor vetette be Gariaev a hideg, folyékony nitrogéngázt, akárhányszor kergette szét a „fantom" fotonjait, az ismét újraalakult, mégpedig harminc napon keresztül.

Ezt a hatást semmiféle elektromágneses mező nem magyarázza meg. Nem statikus elektromosság, nem rádióhullám, nem plazma. A gravitáció az egyetlen ismert mező, ami ilyesmire képes. Ebből az is kiderül, hogy jelenlegi ismereteink a gravitációról igen hiányosak és primitívek. Tudjuk, miként gyorsulnak zuhanás közben a testek ($10 m/s^2$). Tudjuk, hogy vákuumban a tollpihe és a tégla egyforma sebességgel zuhan. Most viszont bele kell gondolnunk, hogy a gravitációnak struktúrája van (kvantumszinten), és ez a struktúra fennmarad az adott helyen legalább harminc napig, még akkor is, ha fizikai anyag nincs jelen. Ebből az következik, hogy a gravitációnak nincs szüksége fizikai anyaghoz a létezéséhez. A gravitáció olyan erő, ami az egész univerzumot áthatja. Ha a gravitációnak rejtett hullámai vannak, amelyek DNS-t hoznak létre, és a DNS teremti az intelligens életet, akkor a gravitáció bizonyosan maga is intelligens, és él. Ezért nevezem én a gravitációt Forrásmezőnek. A Forrásmező bizonyos módszerekkel megfigyelhető kvantumszinten való működés közben, és én épp az imént mutattam be néhány ilyen módszert a fenti leírásokban.

Bár a DNS-fantom felfedezése e könyv írását harminc évvel megelőzte, és elképesztő következtetések vonhatók le belőle, mégsem került a nagy nyilvánosság elé. Ha széles körben ismertté válik ez a tudás, az alaposan át fogja alakítani társadalmunkat. Új gyógyítótechnológiákat tesz lehetővé, amit energiagyógyászatként már ismerünk. A 2011. augusztus 23-án megjelent *The SourceField Investigation* ezernél is több tudományos referenciát foglal magába e témában. A Huffington Post még aznap egy prezentációt szentelt nekünk, a címoldalon a linkek a „Könyvek" és a „Különös Hírek" részre mutattak. A költségvetésem csak tizenhárom képet engedett meg, mindegyiken 150 szóval, ezekben próbáltam összefoglalni az 534 oldalas „szent tudomány" enciklopédiát, amit alkottam, és amit a neves tudós, Graham Hancock „kitűnőnek" tartott. Alább olvasható a bevezető és a cikk első öt része, melyeket a közérthetőség kedvéért kissé átszerkesztettem. Hamarosan látni fogod, kedves Olvasó, hogy a DNS-molekulába új utasításokat lehet sugározni, és teljesen meg lehet változtatni a szerkezetét. A hullám mikrogravitációs erői megfogják az atomokat a DNS-molekulában, és addig mozgatják őket, amíg új konfigurációban állnak össze. Ez egy teljesen új magyarázat a fajok evolúciójára, és a mechanizmus működőképességét laboratóriumi körülmények között be is bizonyították.

A FORRÁSMEZŐ FELFEDEZÉSE

A tudomány, aminek segítségével megmagyarázható és megérthető az UFO-jelenség és az ősi civilizációk legnagyobb rejtélyei, most hozzáférhetővé vált *A Forrásmező felfedezésében*. A régiek próféciái megjósolták, hogy a közeli jövőnkben elérkezik egy Aranykor, az USA kormánya pedig lehetséges, hogy különféle rejtélyes jelekbe kódolta ezeket a jóslatokat. Az antigravitáció, a teleportáció, az időutazás, az energetikai DNS-evolúció és a tudatosság átalakulása most olyan világot teremthet, amiről kevesen mertünk volna álmodni is.

A tér, az idő, az anyag, az energia és a biológiai élet talán egy Forrásmező eredményei, mely sajátosan élő és tudatos egy olyan hatalmas skálán, amit a behatárolt elme képtelen felfogni. Állításomat ezernél is több tudományos referenciával támasztom alá, főként a hagyományosan is ismert és elismert tudósok munkáiból merítve.

MI A TUDATOSSÁG?

Dr. William Braud egyike azoknak a tudósoknak, akik szigorú, laboratóriumi körülmények között végzett tanulmányokkal bizonyították, hogy a gondolatban való kommunikáció nagyon is valóságos, és tudományos, laboratóriumi keretek között megismételhető. Az egyik szobában tartózkodó résztvevők képesek voltak egy másik szobában tartózkodó személy bőrére a távolból hatást gyakorolni. A hatás alatt lévő személy bőrének elektromossága hirtelen változásokat mutatott. Ilyesmi normál esetben akkor történik, ha a személy izgalmi állapotba kerül, de a kísérlet esetében a reakciót mutató személy nem tudta, hogy bármi is történt volna. Az ilyen kísérleteket legtöbbször olyan helyiségekben végezték, melyek elektromágneses jelek ellen szigetelve voltak, bizonyítva, hogy a jelenséget nem magyarázhatja meg semmiféle ismert energiahullám, semmiféle konvencionális spektrumban.

1929-re már több mint 148 „többszörös" esetet dokumentáltak a tudományban, melyek során több tudós egymástól függetlenül ugyanazt az úttörő felfedezést tette, ugyanabban az időben. Ezen úttörő felfedezések tárgya volt többek között a kalkulus, az evolúció elmélete, a színes fotográfia, a hőmérő, a teleszkóp, az írógép és a gőzhajó. Úgy tűnik tehát, hogy a gondolataink nem annyira a magánügyeink, mint ahogy azt képzeljük. Amikor problémamegoldáson dolgozunk, lehetséges, hogy egy univerzális adatbázisból merítjük a tudást. Az információ aztán megjelenik az elménkben, mint saját ötletünk. Ne feledjük, hogy a 148 eset csupán példa arra, amikor feltalálók egymástól függetlenül próbálták ugyanakkor, ugyanazt a találmányt szabadalmaztatni.

Bőséggel állnak rendelkezésre csodálatos bizonyítékok arra, hogy az érzéken túli észlelés olyan természetes adomány, melynek mindenki a birtokában van. Ezek az úttörő tanulmányok azonban nagyon

kevés visszhangot és nyilvánosságot kaptak. Lehetséges-e vajon, hogy a kozmosz energiája valami módon tudatos?

A DNS EGY ENERGIAHULLÁM, AMI ÉLETET HOZ LÉTRE?

2011-ben a Nobel-díjas Dr. Luc Montagnier kimutatta, hogy a DNS képes a „teleportációra". Montagnier hermetikusan lezárt egy kémcső steril vizet. Mellé helyezett egy másik lezárt kémcsövet, melyben a víz nyomokban tartalmazott DNS-t. Montagnier ezután mindkét kémcsövet gyenge, hét hertz nagyságú elektromágneses mezővel vette körül. Az eredeti kémcsőben kis idő elteltével a hidrogén- és oxigénmolekulákból DNS alakult ki, mégpedig oly módon, amire a nyugati világ tudósai nem tudnak magyarázatot adni.

Sir Fred Hoyle és dr. Chandra Wickramasinghe felfedezték, hogy a galaktikus porszemcsék 99,9 százalékának különleges optikai tulajdonságai vannak. Laboratóriumi körülmények között ilyen tulajdonságokat kizárólag a fagyasztva szárított baktériumok mutattak. 1980-ban Sir Hoyle így nyilatkozott: „Gyanítom, hogy a mikrobiológia kozmikus aspektusa egyértelművé fog válni a jövő generációi számára, akárcsak az, ami a mai generációnak, hogy a naprendszerünk központja a Nap."

ÁTALAKÍTHATÓ-E ENERGETIKAILAG A DNS EGYIK FAJBÓL EGY MÁSIKKÁ?

A Ciba-Geigy (ma Syngenta) cég mezőgazdasági részlege felfedezte, hogy létező növények magvai átalakíthatók kihalt fajtákká úgy, hogy gyenge elektrosztatikus áramnak teszik ki őket. Ez a fo-

lyamat erősebb, gyorsabban növő gabonát hozott létre, valamint kihalt páfrányfajtákat és tüskés tulipánokat. Pier Luigi Ighina olasz tudós energetika segítségével egy élő sárgabarackfát almafává alakított át tizenhat nap alatt. Az ágakon a gyümölcsök sárgabarackból almává változtak. Ighina egy patkányt macska DNS hullám-információval „lőtt meg", és az állat négy nap alatt macskaszerű farkat növesztett. Dr. Dzang Kangeng koreai tudós szabadalmat kapott (N1828665) egy készülékre, ami mikrohullám segítségével vitt át kacsa DNS-hullám-információt egy tojóstyúkba. A tyúk tojásainak kb. 80 százalékából félig kacsa, félig csibe hibridek keltek ki. Dr. Peter Gariaev szalamandrapetéket „lőtt meg" gyenge lézersugárral, majd a sugarat békapetékre irányította. A békapeték teljes átalakuláson mentek keresztül, és az embriókból egészséges, felnőtt szalamandrák fejlődtek ki. Ezek nem változtak vissza békává, sőt ivadékaik sem.

LÉTEZIK INTELLIGENS EMBERI ÉLET KERESZTÜL-KASUL A GALAXISBAN?

A fentieknek és egyéb tudományos felfedezéseknek köszönhetően állíthatjuk, hogy az emberi élet galaktikus, vagy talán univerzális sablon, ami potenciálisan feltűnik minden lakható, vízzel rendelkező bolygón a galaxisban, a DNS kvantumtulajdonságai miatt. Az ősi kultúrák többsége világszerte említette, hogy emberi külsejű „istenekkel" vagy „angyalokkal" léptek kapcsolatba, akik nagyban segítettek fejlődésükben, pl. a mezőgazdaság, állattartás, beszélt és írott nyelv, építészeti technológiák, matematika és tudomány terén, valamint spirituális tanítást adtak, erkölcsi-etikai útmutatást a szeretet útján. Az ősi kultúrák többsége egybehangzóan azt tanította, hogy az

idő hatalmas ciklusokban, körforgásban halad, legyen szó akár a maja naptárról, akár a hindu Yuga korszakokról vagy a Zodiákus Korszakokról.

A világban sok helyen, többek között a dél-afrikai Boskopban találtak igen szokatlan emberi koponyákat, melyeknek a normál embernél kétszer több agytérfogatuk volt, nagyméretű fejük és kicsi, gyerekszerű arcuk. A Dél-Afrikában talált koponyák igen díszes temetést kaptak a *Discover* magazin 2009-ben megjelent cikke szerint. Bizarr, hosszú koponyákat Peruban, Bolíviában, Oroszországban és máshol is találtak, és ezek igen hasonlítottak a korai egyiptomi fáraókéra. Néhányat ma is megtekinthetünk múzeumokban.

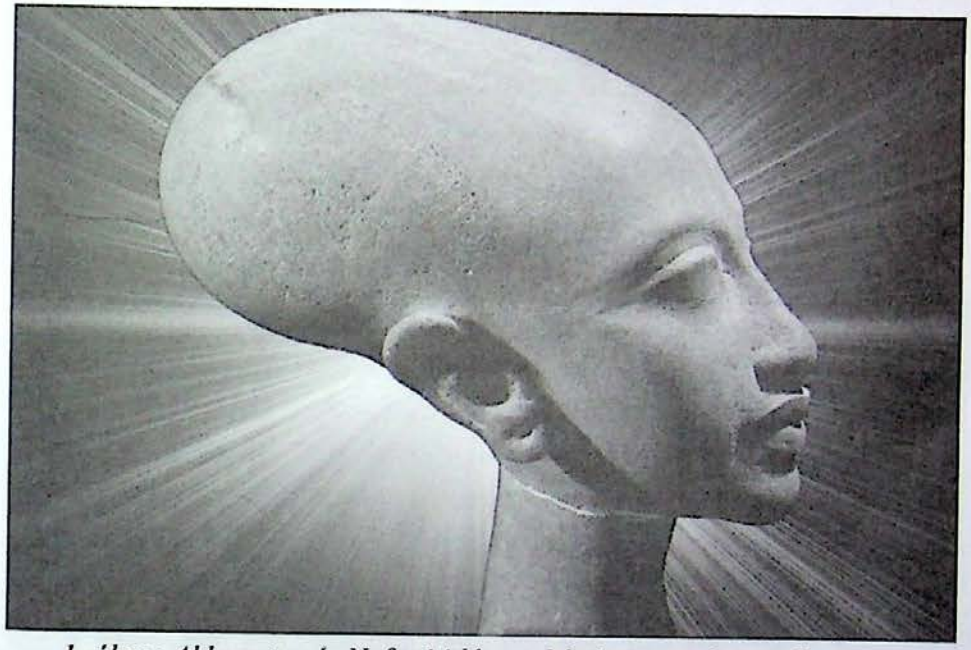

1. ábra: Akhenaten és Nefertiti lánya, Meritaten gránit mellszobra.

ENERGIAHULLÁMOK A GALAXISBAN; VAJON ENNEK KÖSZÖNHETŐ AZ EVOLÚCIÓ?

Dr. David Raup és dr. James Sepkoski felfedezett egy 26 millió éves ciklust a földi élet evolúciójában, miután összeállították a valaha létrehozott legnagyobb fosszília-nyilvántartást. Az adatok arra mutatnak, hogy 26 millió évenként hirtelen döbbenetes számú új faj jelenik meg, több millió év változatlanság után. A kutatók attól tartottak, nevetséges a következtetésük, így még keményebben törekedtek arra, hogy a felfedezett mintát kizárják, de minél többet kutattak, annál nyilvánvalóbbá vált, hogy a 26 millió éves ciklusok mintája bizony létezik. Nemrég dr. Robert Müller és dr. Robert Rohde felfedezett egy még nagyobb, 62 millió éves ciklust ugyanilyen adatokból, egészen visszavezethetően a földi élet legkorábbi fosszilis maradványainak idejére, az összetettebb életformák hajnalára. Ezek a ciklikus események talán annak köszönhetők, hogy a galaktikus energiahullámok átprogramozzák a DNS-t.

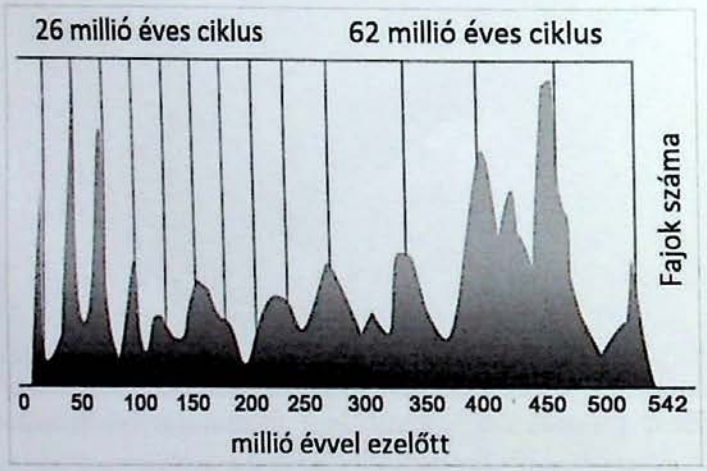

2. ábra: A 26 és 62 millió éves evolúciós ciklusok kombinált grafikonja

Dr. William Tifft felfedezte, hogy koncentrikus körökben mikrohullámú energia található a galaxisokban, melyek lassan tágulnak, középről kifelé. Dr. Harold Aspden különleges fizikai képletei arra mutatnak, hogy kvantumszinten ezek a mikrohullám-régiók más-más tulajdonságokkal rendelkeznek. Ez mérhető energetikai modellt ad, ami megmagyarázhatja a földön végbemenő hosszú távú evolúciós ciklusokat. Talán minden zóna információt szállít, ami újraírja a DNS-t egy magában a galaxisban létező hatalmas, intelligens minta szerint. Úgy tűnik, az élet maga a természet törvénye, egy „kialakuló jelenség" a kvantummechanikán belül. Az univerzum maga egy élőlény. Az élet mindig és mindenhol megjelenik az univerzumban, amikor és ahol csak lehetséges. Minden életformát periodikusan újraprogramoznak az energetikai erők, melyeket laboratóriumi körülmények közt is létre lehet hozni; ez teremti a folytonos haladást a fajok evolúciójában univerzumszerte.

A TUDATOS UNIVERZUM

Úgy vélem, az univerzum nem csupán él, hanem tudatos és öntudatos is. Földi életünknek célja van, ami sokkal messzemenőbb, mint azt bármelyikünk gondolta volna és biztos, hogy nem vagyunk egyedül. Tagadhatatlan tudományos bizonyítékok támasztják alá a reinkarnációt. A történelmünkben is ugyanazokon a leckéken haladunk keresztül, melyek hihetetlenül pontos mintában ismétlődnek. A háborúknak és atrocitásoknak nem kell folytatódniuk, csak akkor maradnak velünk, ha mi teremtjük őket ostobaságunkban, mert nem ismerjük a nagy valóság lényegét, ami körülvesz minket. Az igazságot nem csak valamely vallás által lehet megtalálni, ám lehetséges, hogy rájövünk, mennyivel több bölcsesség rejlik az ősi spirituális hagyományokban, mint amit a modern tudományok feltételeznek. A

szinkronicitás meghív minket e nagy valóság lényegének feltérképezésére. A szinkronicitás az a kulcs, ami kinyitja az univerzum rejtélyeinek ajtaját. A szinkronicitás mérhetően jelenik meg a történelmi ciklusokban: ismétlődő eseményekben, amik nagyon pontos időközönként jelennek meg, akár évezredek távlatain belül. Én akkor figyeltem fel igazán erre a jelenségre, amikor 1996-ban elkezdtem tanulmányozni egy különleges írásanyagot, melyet úgy neveznek, Az Egy Törvénye.

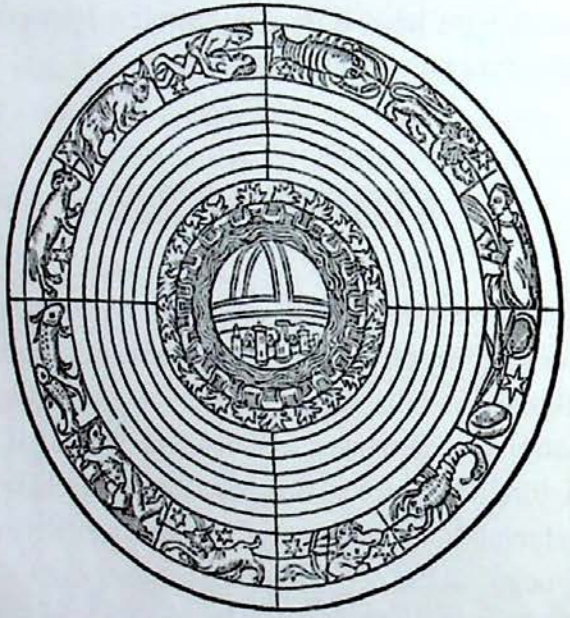

MÁSODIK FEJEZET

A TÖRTÉNELEM KÖRFORGÁSA ÉS AZ EGY TÖRVÉNYE

Mi van akkor, ha az univerzum él? Mi van, ha olyan hullámok vesznek minket körül, amelyek DNS-t állítanak elő élettelen anyagból? Lehetséges, hogy ezek a rejtett erők újraprogramozzák a DNS-ünket, és az emberi evolúció következő foka felé vezetnek bennünket? Vannak olyan spirituális leckék, amiket meg kell tanulnunk, hogy ezzel az evolúciós folyamattal harmóniába kerülhessünk bolygónk szintjén? Vajon a világtörténelem eseményeit egy rejtett intelligencia „programozta", hogy addig fussuk ugyanazokat a köröket, amíg végre kollektíven felébredünk, és eldöntjük, hogy többé nem okozunk fájdalmat másoknak? A történelem körforgása szándékosan úgy lett tervezve, hogy felfedezzük őket? Az a céljuk, hogy segítsenek ráébrednünk a kollektív rémálom okaira, és arra, hogy tehetünk ellene? Van valami lecke, minta, történet ezekben a körforgási ciklusokban, amit most már kollektíven értenünk kellene? Magában a történetben rejlik-e a bölcs tanítás, aminek segítségével kiemelkedhetünk e globális rémálomból, méghozzá a világon mindannyian, és végre békében élhetünk?

Elmondtam a *Forrásmező felfedezésében,* hogy döntő bizonyítékok mutatnak arra: organikus univerzumban élünk. Most már nem tekinthetjük az életet valami kis anomáliának, ami csak a Földön létezik egy „halott" univerzum kellős közepén, hiszen láthatjuk, hogy

a kozmoszban hemzseg az élet, egysejtű mikroorganizmusoktól egészen a magunkhoz hasonló, intelligens létformákig. Emellett az élet, mint láthatjuk, legfőképpen energiatermészetű, és létezésének nem alapfeltétele a biológiai anyag. Ha ez széles körben elfogadottá válik, a tudomány történetének legnagyobb felfedezése lesz az, hogy az univerzum maga is él, és intelligens. Ez még annál is nagyobb felfedezés, mint hogy a Föld gömbölyű vagy, hogy a Nap a Naprendszer központja.

Az emberi DNS minden információt tartalmaz, ami a tudomány jelen állása szerint az agy létrehozásához kell. Az agyat tartják tudatos, gondolkodó elménk központjának. Ha pedig a DNS képes kialakulni egy kémcső steril vízben, akkor az az információ, ami az organizmust tudatossá teszi, bizonyára mindenütt jelen van, valahogy úgy, mint a rádióhullámok, a műholdas tévéadás vagy a szélessávú internet. A tudatosság és a DNS alapvetően összefüggnek. Ám bármennyire is forradalminak tűnnek ezek az elméletek, mindez semmiség, csupán a történet kezdete. Bizonyos értelemben ezek a korszakalkotó felfedezések olyanok, mint az ösvényen elszórt mesebeli kenyérmorzsák, amelyek valami nagyobb rejtély felé vezetnek minket.

AZ EGY TÖRVÉNYE

Az élő kozmosz modellje eredetileg egy igen különös forrásban bukkant fel, Az Egy Törvénye sorozatban. Ez öt könyvből áll, állítólag telepatikus üzeneteket tartalmaz, melyeket 1981 és 1983 között jegyeztek le. Az Egy Törvénye 106 párbeszéd dr. Don Elkins, a neves fizikaprofesszor és egy állítólagos magasabb intelligencia között. Utóbbi a professzor társa, Carla Rueckert transzállapotán keresztül kommunikált. Jim McCarty is jelen volt minden alkalommal, és lejegyezte a hangszalagra vett beszélgetéseket. Carla közvetítésével Don

elvileg egy nagy csoportnyi emberrel beszélt, akik valaha olyanok voltak, mint a földi emberek, de azóta egységes tudattá olvadtak összse. Bibliai nézőpontból szeráfoknak vagy keruboknak tekinthetnénk őket; ők a legmagasabb rendű angyalok, akik valaha megjelentek a földön. Az *angyal* szó a görög *angelosz* szóból ered, ami azt jelenti, „hírnök". Nincs fizikai, hús-vér testük a mi fogalmaink szerint, hanem olyan szintre léptek, ahol az élet energiatermészetű.

Az Egy Törvénye sorozat szerint ez a csoport, és más angyalok csoportjai segítettek a nagy világvallások alapításában, például a kereszténység alapításában is. Sosem akarták, hogy a vallási nézetkülönbségek harchoz, vagy akár vitához vezessenek, ám ma ennek ellenére 38.830 keresztény felekezet létezik, és hozzávetőleg tízezer egyéb vallás. Az Egy Törvényében megszólaló csoport elmondta, hogy ők egy nagyobb szervezet tagjai, akik „az Egyetlen, Határtalan Teremtő" szolgálatában dolgoznak. A szervezet felelős a földi, kollektív evolúciónk vezetéséért, védelméért, iránymutatásáért, intézéséért. Céljuk az, hogy segítsenek tudatra ébrednünk és megismernünk igazi valónkat. Igazi valónk természetét már Az Egy Törvénye legelső szeánszán kimondták:

> 1.6 Te vagy minden, valamennyi létező, minden érzelem, minden esemény, minden helyzet. Te vagy az egység. Te vagy a végtelen. Szeretet / fény vagy, fény / szeretet vagy. Létezel. Ez Az Egy Törvénye.

Egyelőre a spirituális törvények, amiket követnek, arra kötelezik ezeket a lényeket, hogy láthatatlanok maradjanak. Nem nyilatkoztathatják ki világszerte a jelenlétüket, mivel a szabad akarat olyan egyetemes törvény, amit mindenkinek be kell tartania. Amíg nem veszünk tudomást létezésükről, amíg nem üdvözöljük érkezésüket planetáris szinten, addig nem szabad megjelenniük, mert jelenlétük befolyásol-

ná az evolúció természetes folyamatát. A szinkronicitás az egyik módjuk, ahogyan segítenek minket fokozatosan hozzászokni a jelenlétükhöz, és a tágabb valósághoz, amiben élünk.

Már bizonyára látod, hogy Az Egy Törvénye sorozat elemezgetése nagyon gyorsan nagyon mély, esetleg zavaró kérdéseket vet fel. Én 1996-ban kezdtem el tanulmányozni ezt az öt könyvet, és addigra már háromévnyi intenzív tudományos kutatás volt a hátam mögött. Azonnal elképesztő összefüggések váltak világossá. Rájöttem, hogy Az Egy Törvénye sorozat a Roswell-incidens irodalmi megfelelője: egy tárgy, amit valami rejtélyes folyamat helyezett a világunkba, szét lehet szedni, darabjaiban elemezni. Közben nagymértékben gazdagíthatjuk tudományunkat és technológiánkat. Sokan vannak, akik azt állítják, hogy ehhez hasonló telepatikus források állnak rendelkezésükre, főként amióta létezik az internet. E források többsége ellentmond egymásnak, könnyen hibát lehet találni bennük; be nem teljesült próféciákat és hasonlókat. Véleményem szerint azonban nincs egyetlen más forrás sem, ami annyira mélyről merít, annyira tele van korszakalkotó, bizonyítható tudományos információval, mint Az Egy Törvényének anyaga. Lineárisan tekintve Az Egy Törvénye jóval megelőzte korát.

Az Egy Törvénye-könyveket 1996-ban kezdtem el tanulmányozni, akkor már több mint három éve rendszeresen, minden reggel leírtam és elemeztem álmaimat, és tizenöt éve kutattam az ősi civilizációkat, az alternatív tudományt, és a metafizikát. Az Egy Törvénye szinte azonnal, csodálatos módon összekapcsolt mindent, amit addig olvastam, de úgy, ahogy én addig el sem tudtam képzelni. Hatással volt életem, jövőm munkájára. Kevesebb, mint egy éven belül megrendítő személyes élményeket kezdtem átélni, kontaktusba lépett velem a világ forrása, álmokban és telepatikus üzenetek formájában. Addigra már felismertem, hogy van az univerzumban egy magasabb rendű erő. Hívtam, hogy lépjen velem kapcsolatba, és hajlandó voltam pontosan követni Az Egy Törvényének spirituális gyakorlatait, ez pedig eredményeket hozott.

Korábban az egész csak tudományos tanulmány volt, de hamarosan egyre újabb oldalakat vetettem papírra mély meditációban, és ezek igen értékes spirituális iránymutatást nyújtottak, valamint döbbenetes pontossággal mondták meg a jövőt. A szavak látszólag mindentudó betekintésről tanúskodtak legmélyebb fizikai, mentális és érzelmi gubancaim világába, és megmutatták, hogyan gyógyítsam meg magam. Az „írásaim" gyakran pontosan tudták, mi fog történni, és hogyan a legcélszerűbb navigálnom jövőm eseményeinek vizén. A kutatásaim tehát sokkal személyesebbé váltak. Már nem közömbös kívülálló voltam, aki azt tanulmányozza, milyen hatással volt másokra, ha spirituális kapcsolatba léptek velük, és milyen tudományos bizonyítékkal támasztható alá mindez. Ehelyett immár magam is magtapasztaltam hasonlóan bizarr és csodás eseményeket saját életemben.

Amikor először olvasni kezdtem Az Egy Törvényét, gyakran háromnegyed órákat kellett koncentrálással, ráhangolódással töltenem, mielőtt a következő oldalra lapoztam volna. Ám sosem untatott, amit olvastam, és sosem okozott csalódást. Éppen csak ennyi időbe telt, hogy felfogjam a szavakat.

Az Egy Törvénye sorozat azt mondja, hogy a Földön végső soron mindenki ugyanazon az elmén osztozik, sokkal mélyebben, mint hinni mernénk. Évekkel később jelentős tudományos felfedezésekre bukkantam, amik alátámasztották ezt az elméletet. Például amikor egy hétezer fős csoport a szeretet, béke és boldogság gondolatain meditált, akkor ez valahogyan világszerte 72 százalékkal csökkentette az erőszakos cselekmények számát. A háborúk, bűntények, halálos balesetek és gazdasági problémák jelentősen csökkentek, pusztán attól, hogy a kicsiny csoport tagjai egy bizonyos helyen magukban, együtt meditáltak. Mindezt egy szakmailag lektorált, tudományos

tanulmányban dokumentálták, melyet elfogadott és publikált a *Journal of Offender Rehabilitation.* Minden más faktort kizártak, például időszak, trendek, időjárás, ünnepek. 1993-ra már ötven különböző tanulmány mutatta ki a megelőző harminc évre vonatkozólag ugyanezt a hatást. A meditálók javították a földön élő emberek egészségét és életminőségét általánosságban, jó hatással voltak a gazdaságra, csökkentették a baleseteket, bűntényeket, háborúkat és terrorizmust. Miközben a hétezer fős csoport meditált, majdnem minden négy potenciális bűnelkövetőből három meggondolta magát. A potenciális terroristáknak természetesen halvány fogalmuk sem lehetett arról, hogy mások ily módon befolyásolták döntésüket az erőszaktól való eltekintéssel kapcsolatban. Csak annyit tudtak, hogy egyszerűen jobban érezték magukat, és pozitívabb utat választottak. Gondolataik és érzéseik közel sem voltak annyira magánjellegűek, mint ahogy azt a konvencionális tudomány korábban elhitette velük.

Az Egy Törvénye sorozat azt mondja, az univerzum egyetlen elme, csak „egyetlen identitás létezik", és mindannyian tökéletes holografikus tükörképei vagyunk az Egyetlen, Határtalan Teremtőnek. A megszokott tudomány azt mondta, „kezdetben" nem létezett semmi. Egyszerűen semmi sem volt. Ez engem mindig nagyon összezavart. A tudósok aztán elvárták tőlünk, hogy elfogadjuk, hogy bár „semmi nem létezett", az a semmi ősrobbanást volt képes létrehozni, és ez az egy robbanás teremtette egyetlen pillanat alatt az univerzum anyagát és energiáját. Szerintük az univerzum lassan a „fagyhalál" irányába halad a kezdeti, diadalmas pillanat óta folyamatosan. Ezzel szemben Az Egy Törvénye sorozat azt tanítja, hogy folyamatosan új anyag keletkezik, a tér és az idő pedig végső soron illúzió, ami azért teremtődött, hogy a tudatosság fejlődhessen.

A filozófiától eltekintve ott volt rengeteg adat is, ami vagy igaz, vagy hamis, tehát vagy bizonyítható, vagy elvethető további vizsgálatok után. Mire először elolvastam a sorozatot, már számos olyan

tudományos áttörés történt, ami Az Egy Törvényében foglaltakat igazolja, és a bizonyítékok köre azóta is évről évre bővül. A felfedezések nagy része azonban akkor még nem volt meg, amikor a sorozatot elkészítették. Emellett a *The Source Field Investigations* írása során, mialatt harminc év kutatási anyagát rendszereztem és vizsgáltam át az alternatív tudományok témájában, sok új felfedezést is tettem, melyek nem voltak benne Az Egy Törvényében, de logikusan következtek belőle.

2003 januárja és 2004 októbere között odaköltöztem az ötkötetes sorozat még élő alapítóihoz, Carla Rueckerthez, aki mélyen hívő keresztény, és aki transzállapotban közvetítette a szavakat, valamint Jim McCarthyhoz, aki lejegyezte Don és a forrás párbeszédeit. Az anyag sosem vált nagyon népszerűvé, talán mert hihetetlenül összetett. Jim fűnyírással kereste a kenyerét. A Carlával töltött közel két év alatt meggyőződtem róla, hogy teljesen kizárt, hogy ő találta volna ki Az Egy Törvénye anyagát. Carla örült, hogy elmagyaráztam neki sok olyan technikai részletet, amit ő maga nem is értett. Ám miután hét éven át tanulmányoztam az anyagot, rá kellett ébrednem, hogy elvárásaim nem voltak reálisak. Úgy képzeltem, hogy az a személy, aki a szavakat közvetítette, valahogy meg is testesíti azokat. Hősre számítottam, valakire, aki nagyszerű, emberfeletti tulajdonságokkal bír, amilyenekkel én nem rendelkezem. Ám Carlának megvoltak a maga „torzításai', hogy Az Egy Törvénye szavaival éljünk. Ha valaki piedesztálra akarta őt emelni, hát nem hagyta. Számos alkalommal voltam tanúja az ilyen, hol zavarba ejtő, hol vicces epizódoknak.

Az egyik legérdekesebb, legkülönösebb és legkellemesebb velejárója ennek az élő univerzumnak az, hogy ha elkezded felfedezni rejtélyeit, akkor talán hamarosan kapcsolatba is lép veled, ha addig nem tette volna. Ez legtöbbször félreérthetetlenül, tagadhatatlanul, és lenyűgöző módon történik. Az ilyen élményeket szinkronicitásnak

lehet nevezni, erről bővebben beszélek majd a következő fejezetben. Semmi ijesztőt nem fogok állítani, nem fog traumát okozni a folyamat. Az a cél, hogy egyre több szeretet, öröm, béke, boldogság kapjon helyet az életedben, és végük felszabadíthasd magadat a reinkarnáció körforgása alól. A szinkronicitás teret ad a hiteles tagadásnak is, tehát szabadon elfogadhatod, illetve elutasíthatod az üzenetet, saját döntésed szerint. Az Egy Törvényének szavaival élve, a *szabad akarat* a legfontosabb univerzális törvény, amit ebben a szeretetteljes univerzumban be kell tartani. A 6., 7. és 8. fejezetben a Karma törvényeit vizsgáljuk majd, és megláthatjuk, hogy ez nem valamiféle rejtélyes, személytelen univerzális törvény, hanem nagyon aktívan fenntartott egyensúly; olyan nem fizikai lények segítenek benne, akik a földön és a föld körül tevékenykednek.

TUDOMÁNYOS BIZONYÍTÉK ARRA, HOGY A KOZMOSZ TUDATOS

Bár Az Egy Törvénye anyagának körülbelül 80 százaléka filozófia, és mint ilyen, nem bizonyítható, mégis létezik sok olyan tudományos adat, ami igazolja az alapelveit. Az új tudomány felfedezéseivel a kezünkben biztosan kijelenthetjük, hogy amikor az élet eléri a galaxis, csillag vagy bolygó szintjét, ugyanúgy megvan a tudata és az identitása, mint nekünk magunknak, sőt több is. E modell szerint nem vagyunk különállóak, hanem az univerzumhoz kapcsolódunk, szerves részei vagyunk, és gondolataink közel sem annyira a magánügyeink, mint eddig hihettük. Dr. James Spottiswoode húsz év laboratóriumi kísérleteinek metaanalízisét végezte el a „kognitív anomália" vagy érzékeken túli észlelés témájában, és azt mutatta ki, hogy pszichikus képességeink 400 százalékkal megnőnek, amikor a Föld

pozíciója egy bizonyos együttállást mutat a galaxis középpontjával, ez pedig a helyi sziderikus idő szerint 13:30. Már leírtuk, hogy 7000 meditáló ember képes pozitív hatást gyakorolni szinte mindenkire a földön, 72 százalékkal csökkentve az erőszakos bűncselekmények számát. Spottiswoode felfedezése arra utal, hogy gondolkodó elménk közvetlen kapcsolatban áll a galaxissal. Ez alátámaszthatja a feltételezést, hogy DNS-ünk a galaktikus intelligencia teremtménye. Az Egy Törvénye sorozat azt mondja, a történelem körforgás, nem lineáris eseménysor. Több utalás szól a 25.000 éves ciklusokról, amik az emberi evolúciót irányítják. Engem lenyűgözött ez az elmélet, és éveket töltöttem azzal, hogy megpróbáltam kibogozni, mi is ez a 25.000 éves ciklus, hogyan jelenik meg a földön, és mit tanulhatunk belőle. Még nem sikerült megoldanom a rejtélyt, amikor a *The Source Field Investigationt* írtam, de közel jártam a megoldáshoz. Láttuk, hogy a csillagok felszínén hemzsegnek az eleven mikroorganizmusok, amik kilökődnek az űrbe, ott fagyasztva szárított állapotba kerülnek, galaktikus porszemekké válnak. Ha a csillagok DNS-t tartalmazó mikrobákat hoznak létre, akkor talán a csillagoknak is van valamiféle tudatuk, mivel az élet maga is tudatos. A mikrobák talán csak apró részei egy nagyon összetett létformának, valahogy úgy, ahogyan a bőrünkön található baktériumok nem azonosak velünk, intelligens, öntudattal rendelkező lényekkel.

Lehetséges, hogy a galaxisoknak és csillagoknak „személyiségük" van? Saját gondolataik? Más-más gondolatok különböző régiókban? Vajon ezek a gondolatok a különféle régiókban valami módon hatással lehetnek minden létformára, amely áthalad rajtuk? Az Egy Törvénye sorozat pontosan ezt tanítja, és sok tudományos bizonyíték is megerősíti ezt az elméletet. Már említettük a 26 és 62 millió éves evolúciós ciklusokat az első fejezetben. Bizonyítékokat hoztunk fel egy új DNS-modellre, mely szerint spontán energiaváltozás vihető végbe élő organizmusokon, és genetikai kódjuk újraírható. Az Egy

Törvénye pontosan így írja le az evolúció mechanizmusát, azt, hogy miként lett a neandervölgyiekből mai ember.

> 19.9 Eltünt a testszőrzet, a ti szavaitokkal élve, a ruha, ami védi a testet, megváltozott a nyak, az állkapocs, a homlok felépítése, hogy lehetővé tegye a könnyebb hangképzést, a nagy craniális fejlődés jellemző volt a harmadik sűrűségű (emberi) szükségletekre. Normál átalakulás ment végbe.
>
> 19.10 (Ez végbement) másfél generáció alatt, amint tudjátok ezeket a dolgokat.

Hát ez megmagyarázza, miért nem találták meg soha az antropológusok a „hiányzó láncszemet", ami elárulta volna, miért duplázódott meg hirtelen az emberi agy mérete. A genetikai evolúció azonban csak egyetlen hatalmas mértékű, hosszú távú aspektusa annak, hogyan hat ránk az égi energiáknak ez az élő rendszere. Lehetséges volna, hogy ahogy áthaladunk az űrön, áthaladunk különféle behatásokon is, melyek aztán közvetlenül befolyásolják, miként érzünk és gondolkodunk? Mi van, ha mindez igaz? Mi van, ha a tudomány egyszerűen nem tart még ott, hogy ezt a tudást felismerje, legalábbis a modern időkben nem? Az asztrológia egy igen összetett tudomány, ami azt tanítja, hogy elménket közvetlenül éri égi befolyás; épp csak nem jellemző, hogy jelen korszakunkban ez a tudomány széles körben elfogadott lenne. Az asztrológia története legalább ötezer évre nyúlik vissza, a babiloni időkbe. Komolyan vették olyan tudósok is, mint Tycho Brahe, Galileo Galilei, Johannes Kepler és Pierre Gassendi, akik mindannyian úttörők voltak a fizika és a csillagászat modern tudományában.

A ZODIÁKUS JEGYEI

Most képzeljük el, hogy a Földnek a Nap körül megtett 365 napos köre egy ciklus. Tételezzük fel, hogy a Nap energiamezőt generál, ami befolyásolja érzelmeinket és gondolatainkat. Tételezzük fel, hogy a pozíciónk az energiamezőben közvetlen hatással van testünkre és elménkre. Tételezzük fel, hogy a Nap energiamezőjének különböző területei különféle érzelmeket és gondolatokat váltanak ki. Tételezzük fel, hogy a Nap energiamezőjének tizenkét egyenlő régiója van, amiken áthaladunk minden ciklusban, azaz évben. Tételezzük fel, hogy minden ilyen régiónak megvan a maga „személyisége", ami hat ránk. Ez megmagyarázza a zodiákus tizenkét jegyét.

A szkeptikusok itt gyorsan megjegyeznék, hogy a születési csillagjegy nem garantál semmiféle személyiségtípust semmiféle tudományosan bizonyítható módon. Ám a csillagjegyek személyiségjegyekkel való párosítása csupán „napilap-asztrológia", amit R. H. Naylor talált fel 1930-ban. Naylor brit asztrológus volt, aki döbbenetesen pontos előrejelzést írt. Figyelmeztetett, hogy egy brit légi jármű veszélyben van, és még aznap le is zuhant a brit R101 Észak-Franciaországban. Naylor egy csapásra híres lett. Mindenki az ő cikkeit akarta olvasni, ezért állt elő ezzel a nagyon leegyszerűsített módszerrel, ahol minden csillagjegynek személyre szóló előrejelzéseket írt. Máig sok újság és napilap hoz le hasonló horoszkópokat.

A valódi tudomány ennél sokkal, de sokkal összetettebb. Mi több, a modern asztrológusok úgy gondolják, hogy Naylor „napilap-asztrológiája" sok kárt okozott szakterületüknek, mert a tizenkét zóna a Nap körül, amit mi csillagjegyeknek nevezünk, csak kis egység a sok tényező közül, ami hatást gyakorol. Ha nem lennének hatásai a bolygóknak, a tizenkét zóna hatása sokkal erősebb lenne.

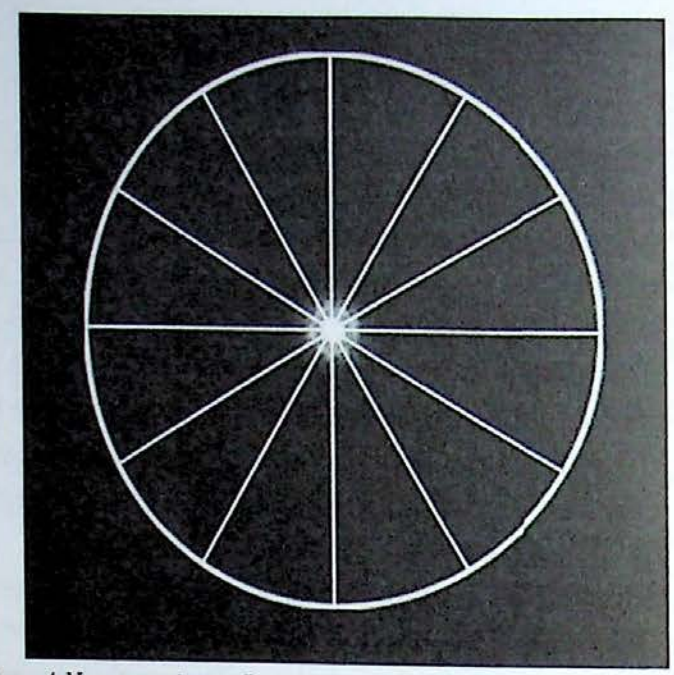

3. ábra: A Nap energiamezője osztja fel 12 állatövi jegyre az ekliptikát

A BOLYGÓK ÉS A HOLDAK ENERGETIKAI HATÁSAI

Nagyok érdekes, amit dr. Carl Gustav Jung, a szinkronicitás „atyja" és dr. Sigmund Freud kollégája állít. Szerinte a tizenkét állatövi jegy jelentése nemcsak úgy találomra alakult ki, hanem az emberi lélektan enciklopédikus tudását jelképezik. „Az asztrológia az ókor pszichológiai ismereteinek összegzését jelképezi" – írta Jung. Minden jegy egy bizonyos *archetípus* (egy bizonyos személyiségtípus), amiről e könyvben később bővebben is szót ejtünk majd. Ezek a minták magában a galaxis tudatában vannak megírva, Az Egy Törvénye szerint.

4. ábra: Dr. Carl Jung

Ha a zodiákus jegyeinek van hatása, akkor vajon a bolygóknak és a holdaknak is van? Nézzük a legközelebbi szomszédunkat. Az a gondolat, hogy a Hold hatással van ránk, bizony nem újkeletű, tanúskodik is róla szinte minden nyelv szókincse, itt van például magyarul a *holdkóros,* angolul az ugyanezt jelentő *lunatic* szó. A University of Miami pszichológiai tanszékének munkatársa, Arnold Lieber tizenöt éven keresztül tanulmányozta Miami-Dade megyében a gyilkosságokat (1887 gyilkosság történt ez idő alatt), azt akarta megfigyelni, van-e valamilyen hatása erre a holdnak. Dr. Lieber tanulmányát közölte a *Journal of Clinical Psychology.* A vizsgálat kimutatta, hogy a gyilkosságok gyakorisága valóban összefüggést mutat a holdciklusokkal, méghozzá folyamatosan, és a teljes időtartam alatt egyöntetűen. A *Toledo Blade* folyóirat munkatársai a Cuyahoga megyei rendőrségi nyilvántartást vették számítógépes elemzés alá, az 1999 és 2001 közti időszakból. 120.000 esetet vizsgáltak így, és kimutatták, hogy teliholdas éjszakákon 5,5 százalékkal több erőszakos bűncselekmény és 4,6 százalékkal több magántulajdon elleni bűncselekmény történik. A betörések száma 16 százalékkal nőtt, a letartózta-

tásnak ellenszegülők száma 34 százalékkal, a súlyos testi sértések száma 35 százalékkal emelkedett. 2007-ben a brit rendőrség bejelentette, hogy hasonló eredményeket hoztak saját tanulmányaik is, és elhatározták, hogy több rendőrt fognak alkalmazni, ellensúlyozandó a hatást. Andy Parr felügyelő így nyilatkozott: „Véleményem szerint érdemes lenne felkeresni néhány egyetemet, és megkérdezni, hogy a posztgraduális képzések hallgatói nem akarnak-e alaposabb kutatást végezni a témában. Nagy segítség lenne a rendőrség számára."

Ha a holdnak statisztikailag kimutatható hatása van az erőszakos bűncselekményekre, akkor talán a bolygók helyzete is hatással lehet a gondolatainkra és érzelmeinkre. 1949-től kezdve Michel Gauquelin több ezer híres történelmi személy horoszkópját tanulmányozta, és megfigyelte, hogy bizonyos embertípusoknál milyen kulcspozíciós bolygóállások fordultak elő. Gauquelin szkeptikus nézőpontból kezdte a tanulmányt, és igen meglepte, hogy a valós adatok ellentmondanak kezdeti feltételezéseinek. Legismertebb felfedezése a Mars-hatás lett, eszerint bajnok sportolók és hivatásos katonák horoszkópjában a Mars nagyon gyakran volt épp a keleti horizont felett, azaz felkelő pontban, vagy „csúcspontban", illetve „égközép pontban" a születésük pillanatában. Michel és felesége, Francoise több mint hatvanezer személy horoszkópját elemezte tizenegy szakma képviselői között, és öt különböző bolygóval találtak szoros összefüggéseket. A Merkúr a politikusokra és az írókra van hatással, a Vénusz a festőkre és a zenészekre, a Mars az orvosokra, sportolókra, hivatásos katonákra, cégvezetőkre és tudósokra, a Jupiter a színészekre, hivatásos katonákra, cégvezetőkre, politikusokra, újságírókra és színdarabírókra, a Szaturnusz az orvosokra és a tudósokra. Negatív korreláció is megfigyelhető volt bizonyos bolygók és szakmák között, azaz ezek a bolygók ezeknél a személyeknél távolabb voltak a megszokottnál a kulcsfontosságú bolygóállásokban. A Merkúr a sportolóknál maradt távol, a Mars az íróknál, festőknél és zenészeknél, a Jupiter az orvosoknál és

a tudósoknál, a Szaturnusz a színészeknél, újságíróknál, íróknál és festőknél. Az eredményeket elsőként francia személyek adatai alapján figyelték meg, később a Gauquelin házaspár bebizonyította, hogy amerikai és más európai országbeli adatok is ugyanezeket a megfigyeléseket igazolják.

Michel Gauquelin 1991-ben elhunyt, halála után tanulmányát Suitbert Ertel és Arto Müller ismételte meg, akik a francia Académie Nationale de Médecine tagjainak, olasz íróknak és német orvosoknak az adatait dolgozták fel. Emellett három szkeptikus csoport sportolók adatait gyűjtötte össze, és ez is a Mars-hatást igazolta, bár ezt többek elég vonakodva ismerték be. Még ötven év múltán sem sikerült a szkeptikusoknak határozottan és hitelt érdemlően bebizonyítani, hogy Gauquelin meglátásai helytelenek voltak. Mi több, az 1996-ben megjelent *The Tenacious Mars Effect („Az állhatatos Mars-hatás")* című könyvükben Suitbert Ertel és Kenneth Irving leírta, hogy a tudományos bizonyítékok még erősebbek voltak, mint amit Gauquelin tanulmánya eredetileg kimutatott.

Ha az emberek nem hajlandók a tényeket elfogadni, a tudomány nem számít. Ha tagadni akarnak valamit, nincs az a bizonyíték, ami képes lenne meggyőzni őket. A szkeptikusok gyakran kétes, sőt ellenséges módszerekkel próbálták lejáratni Gauquelin megfigyelését a bolygóknak az emberi személyiségre és viselkedésre való hatásáról. Jellemző az emberekre, hogy támadják mindazt, amitől fenyegetve érzik magukat. Márpedig nagy szégyenérzéssel jár az, ha valamiben szenvedélyesen hiszünk, és aztán kiderül, hogy nem is igaz... főként, ha ráadásul több tízezer dollárt fizettél, és évekig tanultál, hogy szert tegyél a meggyőződésed alapjául szolgáló tudásra. Ám az új felfedezések ellen intézett támadás épp az ellentéte a valódi tudományos kutatásnak, mely azt tanítja, hogy kövessük az adatokat, bármilyen ismeretlen vagy bizarr nyomon is kell járnunk.

ÉGI HATÁSOK AZ EMBERI TUDATRA

A *Source Field Investigations* széles körű tudományos bizonyítékot mutatott be arra, hogy kollektív élményeinket befolyásolhatják asztrofizikai tényezők. Például az orosz tudós, Alexander Tchijevsky kétségtelenül kimutatta, hogy a napfoltciklusok igen nagy hatással vannak a civilizáció alakulására. Tchijevsky közel 2500 év történelmét tanulmányozta hetvenkét különböző országban, megfigyelve a konfliktusok és tevékenységek mértékét. Tanulmánya i.e. 500 és i. sz. 1922 között vizsgálta a háborúkat, forradalmakat, lázadásokat, gazdasági nehézségeket, felfedezőutakat és migrációt. Az események jelentőségét azzal mérte, hány embert érintett az adott esemény, így a mérés objektívnek tekinthető. Legnagyobb megdöbbenésére Tchijevsky azt figyelte meg, hogy a legjelentősebb földi események 80 százaléka abban az 5 évben történt, amikor a napfolttevékenység a legerősebb volt. A napfoltciklusok általában 11 évig tartanak, de hosszuk nem mindig egészen egyforma. Ennek ellenére Tchijevsky kimutatta, hogy a legjelentősebb földi események 80 százaléka akkor történt, amikor a naptevékenység a legaktívabb volt. A ciklus ezen szakaszában, úgy tűnik, a megnövekedett napenergia világszerte nyugtalanná teszi az emberek tömegét.

A *Source Field Investigationsből* végül kivettem a történelmi ciklusokról szóló részt, részben azért, mert még nem sikerült megfejtenem, mi okozza őket. Az Egy Törvénye ugyan nyújtott némi útmutatást, de Don Elkins nem tett fel minden kérdést, ami felmerült a beszélgetései alapján. 2012 augusztusáig nem is találtam ésszerű magyarázatot a ciklusokra, ekkor azonban rádöbbentem, hogy a történelmi ciklusokat le lehetne modellezni annak alapján, ahogyan a mi Napunk kering egy másik csillag körül, 25.920 éves ciklusban. Ezt hívják a tudósok bináris naprendszernek. Ismertem már Walter Cruttenden munkásságát; ő volt az, aki erős tudományos alapokra

helyezte az állítást, hogy bináris naprendszerben élünk. Mi több, Cruttenden küldött is nekem egy példányt a könyvéből, de még nem volt időm áttanulmányozni. Most viszont kinyitottam, és megtaláltam a konkrét bizonyítékot, hogy egész naprendszerünk egy másik, a Nap mellett található csillag körül keringhet. Mint kiderült, ez a jelenség tökéletesen megmagyarázott néhány bekezdést Az Egy Törvényéből, melyeket addig nem értettem.

Ez a szomszédos csillag bizonyára egy barna törpe, ezért nem látható túl jól a teleszkópjainkkal még ilyen viszonylag szoros közelségből sem. Az ősi misztériumok iskolái sokszor szólnak egy közeli „Fekete Napról", ami óriási hatással van ránk; ezt a 4. fejezetben kifejtem majd. Ennek a szinte láthatatlan csillagnak valóban mérhető hatása van, többek között gravitációs vonzás. Bizonyos tudósok már gondoltak arra, hogy lennie kell egy nagy, gravitációs vonzást gyakorló égitestnek a Naprendszerünkön kívül. Cruttenden könyve mesterien leírja, miként vonja keresztül Földünk dőlésszögét ennek a csillagnak a gravitációs hatása egy lassú, 25.920 éves ingadozáson, melyet a csillagászok manapság a „napéjegyenlőség precessziójának" neveznek. Ez a fokozatos, ellenkező irányú rotáció a Föld mozgásában megmagyarázható azzal, hogy a Naprendszerünk kering e társcsillag körül, méghozzá 25.920 éves ciklusban. Milyen érdekes, hogy történelmi vonatkozásban ugyanezt az időciklust hívják Nagy Napévnek.

Giorgio de Santillana és Hertha von Dechend történészek kimutatták, hogy világszerte több mint harminc ősi kultúra mitológiájában található meg összetett, szakszerű leírás erről a ciklusról. Az egész egy világot átfogó, összehangolt tervnek tűnik, nem véletlen egybeesésnek. 1995-ben hallottam erről a rejtélyről, amikor Graham Hancock *Fingerprints of the Gods (Az Istenek ujjlenyomatai)* című könyvét olvastam. Évekig próbáltam rájönni, miért foglalkoztatta a régieket ez a Nagy Napév-ciklus. Ha felosztjuk 12 részre a 25.920

évet, megkapjuk a tizenkét 2160 éves Zodiákus Évet. Kb. 2012. december 21-én, a maja naptár végével átléptünk a Halak Korszakából a Vízöntő Korszakába. Ez a 25.920 éves „precessziós" szakasz szinte bizonyosan azonos azzal, amit Az Egy Törvénye a 25.000 éves ciklusnak nevez. A forrás szerint ez irányítja az emberi evolúciót. Úgy látszik, az ősi kultúrákkal világszerte kapcsolatba léptek, és ezt a kulcsfontosságú információt a mitológiájukba kódolták. Hogy kik? Azok az angyali vagy földönkívüli lények, akiket Az Egy Törvénye „Konföderációnak" nevez. Ezt az ősi rejtélyt azért tudatták velünk, hogy segítsenek újra felfedeznünk az igazságot a mai világban, a modern technológia segítségével. Mivel az ősi mítoszokban gyakorlatilag bármilyen információt el lehetett volna rejteni, nyilvánvaló, hogy a Nagy Napév hatalmas jelentőséggel bír, ezért kell megértenünk. Évekig törtem a fejemet ezeken a kérdéseken, mire találtam valamiféle rendszert, ami fizikailag lemodellezi, megmagyarázza, miért ismétli magát a történelem. Ez a rendszer tökéletesen beleillik a tudományos érvelésbe, mely szerint intelligens univerzumban élünk, és a csillagok, a bolygók hatással vannak testünkre és elménkre. Ebben az esetben Napunk társcsillaga olyan energiamezőket generál, ami hatással van a gondolatainkra és a viselkedésünkre, miközben áthaladunk rajtuk, méghozzá meglepően specifikus módon. Ezek az energiamezők láthatólag képesek közvetíteni a kódokat, amik a DNS-t újraírják, és szabályos időközönként egyre intelligensebbé, fejlettebbé tesznek minket, embereket.

A 25.000 ÉVES EVOLÚCIÓS CIKLUS MEGGYŐZŐ TUDOMÁNYOS BIZONYÍTÉKAI

Szilárd tudományos tények támasztják alá Az Egy Törvényének azon állítását, mely szerint az emberi evolúció 25.000 éves ciklusokban mozog. Először kihaltak a neandervölgyiek, vagy valamiképpen átalakultak, úgy 28.000-24.000 évvel ezelőtt. Ha aztán visszamegyünk az időben ötvenezer évvel ezelőttre, újra hasonló léptékű változást láthatunk. Korábban senki nem használt a pattintott kőnél fejlettebb szerszámokat. Az antropológus John Fleagle szerint aztán ötvenezer évvel ezelőttől kezdődően az emberek a világ minden táján elkezdtek hangszereket, műalkotásokat, vallási szobrokat, szigonyokat, nyilakat, varrótűket és gyöngyös ékszereket készíteni. Emellett azok az óriási emlősök, amelyek veszélyesek voltak az emberre nézve, tömegesen kipusztultak ötvenezer évvel ezelőtt, mégpedig Afrika kivételével minden földrészen. A különálló embercsoportok hirtelen sokkal kreatívabbak lettek, bár nem voltak kapcsolatban egymással; mégis akkoriban a világ egyszerre hatalmas mértékű IQ-növekedésen ment keresztül.

VÁLTÁS A NEGYEDIK SŰRŰSÉGRE

Ugyanez az IQ-növelő hatás tapasztalható most, méghozzá bizonyíthatóan, amint majd kifejtem. Ám talán nagy meglepetés is vár ránk. Az Egy Törvénye sorozat azt mondja, hamarosan váltani fogunk, az emberi evolúció új szintjére lépünk, a „harmadik sűrűségből" a „negyedik sűrűségbe". Ha megvizsgáljuk Az Egy Törvénye leírását a negyedik sűrűségbeli emberről, akkor láthatjuk, hogy egy megvilágosodott személyről szól; hasonlít arra, ahogyan a feltámadá-

sa után megjelent Jézust írják le. Sok ezer dokumentált eset van olyan meditálókról, akik már megtették ezt az evolúciós ugrást abba, amit a tibetiek „Szivárványtestnek" neveznek. Mivel a 25.000 éves ciklus efelé a változás felé terel minket világszinten, és közben ismétlődik a történelem körforgása is, kulcsfontosságú, hogy azonosítsuk és megértsük ezt a folyamatot.

Érdekes megfigyelni, hogy a történelem minden ciklusa pontosan felosztható erre a Nagy Napév-ciklusra, mint azt Michèl Helmer és Francois Masson bemutatta. A bináris naprendszer modellje végre ésszerű magyarázatot adott arra, hogyan és miért működnek ezek a ciklusok: egyszerű geometria, amit társ-csillagunk energiamezői idéznek elő. Egy alap történelmi ciklus a tizenkét Zodiákus Korszak, melynek mindegyike 2160 év hosszú. Egyetlen földi évben is tizenkét zodiákus jegy halad végig. A bináris naprendszer modelljével ráébredtem, hogy a tizenkét Zodiákus Korszakot egy másik csillag okozhatja, aminek ugyanolyan típusú energiamezője van, mint amit a Nap generál, hogy a hagyományos asztrológia tizenkét állatövi jegyét megteremtse. Az egyetlen valódi különbség e zodiákus ciklusok között az az idő, ami alatt bolygónk egy kört ír le az adott csillagok körül. Intersztelláris skálán nincs más olyan bolygó, vagy nagy égitest, ami vetekedne társcsillagunk energiamezőivel, tehát e tizenkét 2160 évig tartó zóna hatása sokkalta erőteljesebb lehet, mint a hagyományos tizenkét zodiákus jegyé.

A TÖRTÉNELMI CIKLUSOK KONVENCIONÁLIS PÉLDÁI

Ha megkérdezel egy átlagos amerikait, tud-e olyan eseményről, ami a történelemben ciklikusan ismétlődik, legtöbben, már ha volt fogalmuk arról, hogy létezik ilyesmi, két gyakran idézett és sokat vitatott példát fognak felhozni. Ezek két amerikai elnök, Lincoln és

Kennedy halálának körülményei, valamint Tecumseh átka. Egyik sem biztos, hogy „valós", de mindkettő igen érdekes. A szkeptikusok automatikusan elvetik őket, de mire kiolvastad ezt a könyvet, talán más lesz a véleményed. Az idő talán nem olyan egyenes vonal, amilyennek hisszük; lehet, hogy körforgás. Az egyik ciklusban történt események hatással lehetnek későbbi ciklusokban a gondolatainkra és viselkedésünkre, látszólag rejtélyes módon.

A LINCOLN–KENNEDY-KAPCSOLAT

Sok különös összefüggés és hasonlóság van a két amerikai elnök, Abraham Lincoln és John F. Kennedy élete és halála között. Bizonyos konkrét események mindkettőjük életében megtörténtek, és a körülöttük lévők életében is, mégpedig egy százéves ciklusban. Ne feledjük az orosz tudós, Nikolai Morozov felfedezését. Ő fedezte fel elsőnek a modern kor történelmi ciklusait. Észrevette, hogy döbbenetes hasonlóságok vannak az ószövetségi héber királyok és több mint ezer évvel később a római uralkodók között. Lincoln és Kennedy esetében az őket összekötő események nem mindig pontosan történtek száz év különbséggel, de van sok kulcsfontosságú hasonlóság. Például Lincolnt 1860-ban választották meg, Kennedyt 1960-ban. Mindkettőjüket beválasztották a képviselő-testületbe (1846-ban, illetve 1946-ban). Mindketten második jelöltek voltak az elnökhelyettesi posztra (1856-ban és 1956-ban). Mindkettőjük elnökhelyettesét és utódját Johnsonnak hívták (1808-as és 1908-as születési dátummal). Mindkét elnök számára fontosak voltak a feketék jogai. 1863. január elsején Lincoln Nyilatkozata törvényi erőre emelkedett, és a rabszolgaság intézménye megszűnt: „Minden rabszolga... mostantól örökre szabad ember... Az Egyesült Államok Kormánya, valamint a katonai és haditengerészeti hatóságok is elismerik és betartják az erre

vonatkozó törvényt az említett személyek szabadságjogaival kapcsolatban."

Száz évvel és hat hónappal később, 1963. június 11-én Kennedy a civilek jogait érintő beszédben fordult a nemzethez. A John F. Kennedy Elnöki Könyvtár és Múzeum weboldala elmagyarázza, hogy a beszédben „Az Elnök felkérte a Kongresszust, hagyják jóvá minden amerikai állampolgár szavazati jogait, állampolgári jogait, oktatását és közintézményekhez való hozzáférését garantáló törvényeket, ugyanakkor beismerte, hogy ezek a törvények önmagukban nem fogják megoldani a faji egyenlőség kérdésének problémáját az országban." Kennedy beszédét szorosan követte Martin Luther King Jr. „I have a dream" *(Van egy álmom...)* kezdetű, híres beszéde, amely 1963. augusztus 28-án hangzott el, és amelyre az USA történelmében máig legnagyobb hallgatóság érkezett a Washingtoni Capitoliumhoz. Beszédének első nyolc mondatában King öt utalást is tett a száz évre, ami azóta telt el, hogy Lincoln törvénybe iktatta az abolíciót. Az első nyolc mondatból négy úgy kezdődött: „Száz évvel később".

Innen azonban, hogy jobban megértsük a Lincoln és Kennedy közti párhuzamokat, meg kell vizsgálnunk a Federal Reserve *(a ford. megj.: szó szerint „Szövetségi Tartalék", központi bankbirodalom az Egyesült Államokban)* történetét, ami e könyv írásának idején, 2013 áprilisában az amerikai pénz nyomtatásáért és cirkulálásáért felelős. A *Federal Reserve* elnevezés megtévesztő, mivel a Fed nem része az USA szövetségi kormányának. Egyre több ember ébred rá, hogy a Fed egy privát konzorcium, tulajdonosai nemzetközi bankárok. Az állandó fizetésképtelenség és gazdasági válságok hatására az USA 1913-ban ezeknek a nemzetközi bankároknak a kezébe adta pénzügyi rendszerének irányítását. Az Egyesült Államok Kincstára engedélyezte a Federal Reserve bankárainak, hogy forgalomba hozzák a Federal Reserve bankjegyeket, azaz az amerikai dollárt, és azóta is ez a fizetőeszközük. Ron Paul volt képviselő több mint harminc évig

folytatott vizsgálatot, és arra jutott, hogy a Federal Reserve a történetben a nagybetűs Ellenség. Paul egyike annak a számos befolyásos személynek, akik úgy vélik, hogy a Federal Reserve felelős Amerika nagy problémáinak többségéért az elmúlt száz év során.

> „A Federal Reserve a fő bűnös a gazdasági válságban. Azért követik egymást a gazdasági fellendülések és válságok, a gazdasági összeomlások, mert korlátlanul a hatalmukban áll bármennyi pénzt a nagy semmiből előteremteni. Amióta 1913-ban megalakult a Fed, a dollár elvesztette értékének több mint 96%-át. A pénz felelőtlen inflációjával a Fed továbbra is eltorzítja a kamatlábakat, és rontja a dollár értékét." (RonPaul.com)

Mind Lincoln, mind pedig Kennedy megkísérelte elvenni az amerikai pénzügyeket a bankárok csoportjától, akik a Federal Reserve-t alapították, és vissza akarták adni az USA Kincstárának a pénzügyi irányítást. Bár Lincoln idejében a Federal Reserve-t még nem alakították meg, már akkor is ugyanazok a dinasztiák álltak a háttérben. Lincoln engedélyezte a „zöldhasúak" nyomtatását az USA Kincstárának, ami mögött nem állt arany- vagy ezüstfedezet. Ezt 1862. február 25-én mondta ki a First Legal Tender banktörvény. Példátlan gazdasági fellendülés következhetett az Egyesült Államokban, amit nem irányíthattak és nem adóztathattak meg a külföldi bankok, amelyek 24-36 százalékos adót akartak begyűjteni az amerikai infrastruktúra finanszírozása és a háborús adósságok fejében. Igencsak feldühítette őket Lincoln kísérlete arra, hogy az USA pénzügyeit az USA Kincstárának kezében centralizálja. Majdnem száz évvel később, 1961. november 28-án Kennedy leállította az ezüst eladását az USA Kincstárából. Addig ugyanis az ezüstkészletet rohamtempóban, és

nagyon olcsón árusították ki. Kennedy ezután felvázolta az 5389 számú törvénytervezetet, amely engedélyezte a „silver certificate" *(ezüst tanúsítvány)* nyomtatását az USA Kincstárának. Ezek a tanúsítványok egy független amerikai pénznem bankjegyei lettek volna, a Federal Reserve hatáskörén kívül. Kennedy forradalmi törvénytervezetét 1963. április 10-én elfogadták a kormánytagok, május 23-án a szenátus is jóváhagyta. 1963. június 4-én Kennedy aláírta a törvényt, és még aznap kiadta a 11.110 számú kormányrendeletet. Ez a rendelet felhatalmazást adott a pénzügyminiszternek „silver certificate" nyomtatására a Federal Reserve mindennemű beleszólása nélkül. Bár az, hogy 1961-ben megtiltották a kincstári ezüst eladását, kezdetben látszólag a Federal Reserve érdekeit szolgálta, ez az ezüst volt Kennedy fedezete a Federal Reserve hatáskörén kívüli pénznyomtatáshoz. A százéves ciklusban tekintve Lincoln 1862. február 28-án engedélyezte a „zöldhasúak" nyomtatását, Kennedy pedig 1961. november 28-án állította le az ezüst eladását, azaz kevesebb, mint három hónap különbséggel láthatunk átfedést.

Lincoln 1865. április 14-én lett merénylet áldozata, Kennedyt 1963. november 22-én lőtték le; csupán másfél év különbség a százéves cikluson belül. Mindkét nagy tiszteletben álló elnököt merénylő lőtte fejbe, pénteki napon, a First Lady jelenlétében. Mindez persze lehet, hogy jelentéktelen, mégis gyakran hozzák fel példaként a hasonlóságokra. Sok kutató feltételezi, hogy mindkét elnököt azért gyilkolták meg, mert ellenezték annak a bankárcsoportnak a törekvéseit, akik a Federal Reserve-t alapították 1913-ban. Lincolnt a Ford's Theatre-ben lőtték le, Kennedyt egy Lincoln típusú kocsiban, ami a Ford autógyár modellje. Mindkét elnök vezetékneve hétbetűs, és mindkét merénylő neve három tagból, és tizenöt betűből állt (John Wilkes Booth és Lee Harvey Oswald). Más összefüggéseket is emlegettek, sokról kiderült, hogy téves, vagy nem túl meggyőző, és talán

épp ezért tartják a szkeptikusok csupán „városi legendának" az egészet.

TECUMSEH ÁTKA

Aztán itt van Tecumseh átka is. 1809-ben az USA nyugat felé terjeszkedett. Indiana kormányzója William Harry Harrison volt. A Fort Wayne Egyezményben Harrison számos amerikai indián törzset győzött meg, hogy adják át az USA kormányának legnagyobb kincsüket: a hatalmas földterületeket. Harrison egymás ellen uszította a már amúgy is ellenséges törzseket, és rávette őket, hogy nagyon alacsony fizetségért váljanak meg földjeiktől. Néhány esetben erősebb törzsek, mint például a Wea, jutalmat kaptak, hogy erőltessék rá az egyezményt a gyengébb törzsekre, mint például a kickapoo. Ez a „ráerőltetés" akár fenyegetés, erőszak, sőt gyilkosság formáját is ölthette. A shawnee törzsfőnök, Tecumseh hamarosan úgy érezte, mindnyájukat becsapták, és kincsüket, a földet etikátlan módszerekkel ellopták tőlük. Tecumseh és fivére, Tenskwatawa együtt szövetségre vezették az észak-amerikai indián törzseket, hogy ellenálljanak az USA nyugat felé való terjeszkedésének. Tenskwatawa spirituális vezető volt, nem harcos. Úgy nevezték, „a Próféta". Tenskwatawa vezette fivére seregét Harrison serege ellen 1811. november 7-én Tipecanoe-ban, amíg Tecumseh úton volt új szövetségeseket keresni. Végül az indiánok vesztettek, mert nem volt elég muníciójuk.

Harrison 1840-ben elnök lett. Addigra már rengeteg indián gondolta úgy, hogy csúnyán rászedték őket. Átadták legbecsesebb kincsüket, és az ígért fizetséget réges-rég elfelejtették. A Próféta nyilvánosan elátkozta Harrisont és minden jövendő amerikai elnököt, boszszúból, amiért ellopták az indiánok földjeit. Tenskwatawa azt mondta, hogy minden elnök, akit nullával végződő évben választanak meg,

mint ahogy Harrisont, hivatalában fog meghalni. Ez egy húszéves ciklust eredményez, ha működik... és sok ezer ember hisz benne. Harrison 1841-ben tüdőgyulladásban halt meg hivatalában. Lincoln volt a következő. A minta óramű pontossággal folytatódott, egészen Ronald Reaganig és George W. Bushig, akik mindketten túléltek egy merényletet. Az elnökök, akiket olyan évben választottak meg, amire vonatkozott az átok, és hivatalukban haltak meg, valamint az év, amikor elnökké választották őket: William Henry Harrison, 1840; Abraham Lincoln, 1860; James A. Garfield, 1880; William McKinley, 1900; Warren G. Harding, 1920; Franklin D. Roosevelt, 1940; John F. Kennedy, 1960. Ami azt illeti, az egyetlen olyan amerikai elnök, aki hivatalában halt meg, és nem egy „elátkozott" évben választották meg, Zachary Taylor volt, aki 1848-ban lett elnök, és 1850-ben halt meg.

1998-ban a kezembe került egy 1980-ban írt, elsárgult, kiadatlan kézirat, mely számos megdöbbentő példával igazolja, hogy a történelem ismétli önmagát a Lincoln–Kennedy-összecsengése-ken és Tecumseh átkán túl is. A benne említett ciklusok mindig 25.920 évet öleltek fel, a szerző, Francois Masson erre nem talált magyarázatot. Ennek ellenére bátran megjósolta, hogy a Szovjetunió összeomlik, még az évet is helyesen állapította meg (1991), pedig a kéziratot 1980-ban befejezte. Amikor később elkezdtem írni a *The Source Field Investigationst,* akkor vettem újra kézbe ezeket a papírokat, hogy részletesen megvizsgáljam őket, és megnézzem, valóban működnek-e még azok a ciklusok. Lenyűgözött, amit találtam. Hihetetlenül határozott összecsengések voltak olyan történelmi események között, amiket sok száz év választott el egymástól, vagy akár sok ezer év is. Rájöttem, hogy a 2001. szeptember 11-es terrortámadás teljesen hasonló volt egy 1462-ben csupán néhány napnyi eltéréssel bekövetkezett eseménysorhoz, harminc évvel azelőtt, hogy Kolumbusz Amerikába hajózott volna egyáltalán.

2011 novemberének vége felé, röviddel a *The Source Field Investigations* megjelenése előtt, teli önbizalommal aláírtam egy újabb könyvre a szerződést. Megígértem, hogy azokból a fejezetekből alkotok majd egy egészen új kéziratot, amelyek a *The Source Field Investigationsből* kimaradtak, méghozzá három hónap alatt. Biztosítottam a kiadót, hogy az új könyv kiadása készen fog állni már 2012. február végén. Eredetileg tervezett címe *The Hidden Architecture of Time („Az idő rejtett felépítése")* volt. Brian Tart, a Dutton Könyvek ügyvezetője azt javasolta, legyen inkább *The Synchronicity Key (A szinkronicitás kulcsa)* a címe, mert így más témákat is belefoglalhatok, nem csupán a történelmi ciklusokat. Tetszett az ötlet, el is fogadtam az új címet.

Akkor még nem is sejtettem, hogy szembesülni fogok a földön ma létező talán legerősebb negatív erővel. Arról sem volt fogalmam, hogy lehetőségem lesz közvetlen szerepet vállalni a legyőzésében. De mielőtt kifejteném ezt az izgalmas történetet, és beszélnék az emberekről, akik a háttérben állnak, tekintsünk bele a szinkronicitás tudományába és abba, miként vált ez olyan fontos részévé az életemnek, hogy elég önbizalmat adott nekem a Globális Ellenség elleni harchoz.

HARMADIK FEJEZET

MI IS AZ A SZINKRONICITÁS?

Kezdjük hát a legelején. Mi is valójában a szinkronicitás? A *szinkronicitás* szót a pszichológia tudományában először dr. Carl Gustav Jung kezdte használni az 1920-as években. Jung svájci pszichológus volt, aki a legendás úttörő, dr. Sigmund Freud tanítványaként kezdte, majd eltávolodott tanítójától, mert meglátásaik alapjaikban különböztek. Dr. Freud nézőpontja sokkal konvencionálisabb volt, nem hitt Jung „kollektív tudattalan" fogalmában, azaz abban, hogy van egy mély összeköttetés, egy kapcsolat az egész emberiség minden elméje között, ezt osztjuk meg egymással például álmunkban. A *szinkronicitás* szótári definíciója pszichológiai értelemben „eredetileg egymással kapcsolatban nem álló események együttes előfordulása, és a meggyőződés, hogy ez az együttes előfordulás nem puszta véletlen". Egyszerűen fogalmazva a szinkronicitás egy rejtélyes esemény, amikor két vagy több dolog történik egyszerre, egymással összefüggésben, bár normál esetben ez lehetetlennek tűnne. Jung már az 1920-as években is beszélt erről a jelenségről, de egy 1951-ben tartott előadás volt az első alkalom, ahol rendszerezett módon számolt be a szinkronicitás fogalomköréről. 1952-ben aztán Jung publikálta híres munkáját, a *Jung Műveinek* a 8. kötetében található írást, melynek címe *Szinkronicitás: Az okozati összefüggés nélküli kapcsolódások elve*. Jung úgy gondolta, hogy a szinkronicitás a spirituális ébredés kulcsfontosságú eleme. Ez vezeti ki az egyént az egocentrikus gondolkodásból, ez irányítja a gondolkodást a felismerés felé, hogy szorosan kapcsolódunk másokhoz.

Ne feledjük, hogy Jung jó barátságban volt korának neves tudósaival, például Albert Einsteinnel és Wolfgang Paulival. Utóbbi Nobel-díjas tudós a kvantumfizika egyik alapító atyja. Pauli hosszasan levelezett szakterületén más lángelmékkel, úgymint a Nobel-díjas Niels Bohrral és Werner Heisenberggel. Pauli nevéhez fűződik a kvantumfizika számos felfedezése, többek között a híres kizárási elv, mely szerint két elektron nem foglalhatja el ugyanazt a helyet ugyanabban az időben. Jung úgy érezte, kell lennie a szinkronicitásra tudományos magyarázatnak, és ebben segíthet Einstein relativitáselmélete, valamint azok a kvantumfizikai elvek, amiken Pauli és társai dolgoztak. Paulit lenyűgözte a szinkronicitás fogalma, hitt benne, és saját értekezést is írt róla, melyet Jung írásával együtt jelentetett meg 1952-ben. Pauli ekkor már megnyerte a Nobel-díjat 1945-ben, és még két neves tudományos díjat is kapott: 1956-ban a Matteucci-érmet, 1958-ban a Max Planck-érmet.

Jung klasszikus példája a szinkronicitásra 1952-ben megjelent könyvének 834. bekezdésében található. Ezt először főiskolás koromban olvastam, a beadandó dolgozatomhoz kellett, *A Percepció Pszichológiája* elnevezésű tantárgyhoz. Nagy hatással volt rám, amit olvastam:

> „Volt egy ifjú hölgy páciensem, aki egy fontos pillanatban egy álmot látott, melyben arany szkarabeuszbogarat kap. Miközben álmát mesélte nekem, én a csukott ablaknak háttal ültem. Hirtelen zajt hallottam magam mögött, halk kopogást. Megfordultam, és egy repülő bogarat láttam, amely kívülről ismételten az ablakszárnynak koppant. Kinyitottam az ablakot, és elkaptam a bogarat, amint berepült. Az arany szkara-

beuszhoz legközelebb álló kis lény volt, ami csak létezik ezen a szélességi körön: egy szkarabeuszok családjába tartozó rovar, egy aranyos rózsabogár (Cetonia Aurata). Szokásával ellentétben épp úgy döntött, hogy abban a pillanatban beóhajt repülni egy sötét szobába. Be kell vallanom, soha nem történt még velem ehhez hasonló sem korábban, sem azóta."

Bár Paulit tartották a „fizika lelkiismeretének", a nagy szkeptikusnak, aki mindenki munkájában a kákán is csomót keresett, mégis erős szinkronicitás vette körül őt. Számos olyan, dokumentált eset történt, amikor Pauli kollégái valamelyik kísérletükön dolgoztak épp, és amikor Pauli meglátogatta őket, hogy maga is megvizsgálja a tényállást, az eszközeik maguktól elromlottak, amint Pauli a laborba lépett. Ez igen gyakran fordult elő, el is nevezték „Pauli-hatásnak". A neves fizikus, Otto Stern, aki 1943-ban Nobel-díjat nyert, udvariasan, de határozottan kitiltotta hamburgi laboratóriumából Paulit, pedig jó barátok voltak. Aggódott ugyanis, hogy ha Pauli beteszi a lábát a laborba, akkor drága, időigényes meghibásodásokkal kell majd számolnia. Paulit nagyon érdekelte ez a hatás, írt is róla Jung szinkronicitásról szóló, 1952-ben megjelent klasszikus kötetében.

Jung 1944-ben szívrohamot kapott, és halálközeli élményt élt át. A nyolcadik fejezetben bővebben szó lesz a halálközeli élményekről. (Rövidítve NDE, azaz *near death experience*). Jung beszámolója szerint egy csodálatos fény jelent meg, és ő bepillantást nyert sok olyan ténybe, ami a kollektív tudattalan, a szinkronicitás és az archetípusok fogalmához vezette el. Jung úgy érezte, hogy bizonyos személyiségtípusok alapvető elemek az univerzum elméjében, és úgy vélte, hogy az asztrológia a szinkronicitás kézzelfogható példája volt. Döbbenetes élménye után Jung arra kereste a bizonyítékot, hogy az asztrológia valódi tudomány. 483 házaspár születési adatait tanulmányozta, és azt a három együttállást kereste, amiket a hagyományos asztrológia a boldog közös élettel asszociál. A születési adatokat 31.737 másik kombinációba is keverte találomra, és azt vette észre, hogy a „boldog közös élet" együttállás háromszor gyakoribb a házastársaknál, mint a random kombinációknál. Emellett az a minta, ami elvileg a legvalószínűbb, hogy házassághoz vezet, sokkal gyakoribb volt a házaspárok között, és az a minta volt a legritkább a házaspárok adatai között, ami azt jelezte, hogy kevés az esély a házasságra. Jung kiszámolta ennek valószínűségét random adatokkal, és ez 1 volt a 62,5 millióhoz.

Jung a szinkronicitást „jelentőségteljes véletlennek" nevezte, egy rejtélyes összhangnak olyan események között, amelyek elvileg nem függnek össze. Ezek azok az események, amik elbűvölő kis mosolylyal zúzzák ripityára az összes addigi elképzelésedet a „valóságról". Személyes tapasztalatom szerint nincs semmiféle szer, vagy más dolog, ami úgy fel tudna dobni testileg, lelkileg, szellemileg, mint egy szinkronicitás élmény. Amikor megtörténik, tudod, hogy igaz. Ott, akkor, úgy. És nagyszerű! Drámaibb esetekben még a lélegzeted is elakad. Majd szétrobban a fejed, eksztázisba kerülsz, döbbenetes élmény. Mintha sziporkázna minden. A valóság valami olyan titkos rendszerét láthatod meg, ami nem is létezik... létezne... létezhet... mégis ott van! A világ, amiről úgy gondoltad, jól ismered, most nem több mint egy árnyék; egy rejtett, hatalmas Igazság árnyéka, amit addig sosem mertél látni.

DRÁMAI, SZEMÉLYES SZINKRONICITÁSÉLMÉNYEK

1992. december 21. volt; pontosan húsz évvel a maja naptár vége előtti dátumot írtunk. Ekkor történt, hogy hazamentem, és közöltem régi középiskolai barátaimmal, hogy három hónapja teljesen tiszta

vagyok. Önként fogtam magam „elvonóra" röviddel azután, hogy másodéves lettem a főiskolán, és minden reggel leírtam, mit álmodtam előző éjjel. Az álmok segítettek, hogy józan maradjak, és emellett mindenféle különös dolgot is elhoztak nekem: kozmikus üzeneteket a reményről, és határozott jóslatokat, amik akkoriban valóra is váltak. Haverjaim a cigifüst és sörszag bűzéből meghökkenve bámultak rám, miközben elmondtam nekik, hogy úgy érzem, spirituális céljaim vannak, és sok emberen fogok segíteni. A döbbent csend után szitkozódás következett, amint befejeztem mondandómat. Szerintük inkább az volt esélyes, hogy valami dögunalmas munkát találok majd, rusnya hárpiát veszek feleségül, és hálátlan kölykeimért fogom végigrobotolni az életemet, hogy végül egy öregek otthonában patkoljak el magányosan, miközben az ápolók a következő cigiszünetről ábrándoznak.

Hát ennyi lenne? Ennyi az élet? Megőrültem? Igazuk van? Hogy lehetnek ilyen kegyetlenek a sok együtt töltött év után? Alig hallottam a szavaikat, miközben cinikus megjegyzéseiket és megalázó szövegeiket a nyakamba zúdították. Többször szóltam, hogy most már tényleg elég, de folytatták. Végül a duma kellős közepén egyszerűen szó nélkül faképnél hagytam őket, és sosem tértem vissza közéjük. Egyikük húsz év után kapcsolatba lépett velem, épp amikor ezt a könyvet fejeztem be, és egész jól elbeszélgettünk, sikerült megbocsátani egymásnak.

Tehát akkor kisétáltam az ajtón, és tíz perc múlva a kereszteződésnél álltam, ahol a barátaim házának utcája és a miénk találkozott. Teljesen magam alatt voltam, majdnem sírtam. Valami arra ihletett, hogy az ég felé emeljem a kezem, és azt mondjam:

> „Te ott... akárki, vagy akármi is vagy... Tudom, hogy ott vagy. Tudom, hogy hallasz engem. Tudom, hogy okkal vagyok itt. Hogy van célja az életemnek.

> Ezt már megmutattad nekem. Hiszek neked... bízom benned. Tudom, hogy nem bolondultam meg. Döntöttem. Arra szánom az életemet, hogy segítsek a szenvedőknek. Köszönöm, hogy segítettél nekem... és most én akarok segíteni neked..."

Miközben ezek a szavak futottak át a gondolataimon, egy kis csoportnyi csillagot néztem az éjszakai égen. És amint kimondtam, hogy „most én akarok segíteni neked", egy sárgásfehér üstökös hullott keresztül az égen, épp ott, ahová néztem. Valóságos volt. Tagadhatatlan. Abszolút. Döbbenetes. A legnagyobb, legfényesebb üstökös, amit valaha láttam, pedig gyerekkoromban sokat ültem a kerti széken esténként, amikor a Perseidák és Leonidák csillaghullását lestem. Hatalmas ekszтázisenergia száguldott keresztül minden porcikámon, és éreztem egy csodálatos spirituális jelenlétet. Örömkönnyek záporoztak a szememből. Szóltam az univerzumhoz... és felelt! Ez volt, és még most is ez az életem egyik legmeghatározóbb élménye.

A SZÁMTANI SZINKRONICITÁS SZÁMTALAN FORMÁJA

E meghatározó esemény után mintha előbújt volna a szellem a palackból; egyszerre csak megindult a szinkronicitás folyamata. Mindenhol ismétlődő számokat láttam, például digitális kijelzőkön és órákon, látszólag random pillanatokban. Ilyesmi korábban csak egyszer történt, még középiskola elején, de mostanában naponta előfordult, volt, hogy többször is. Például ültem és paranormális jelenségekről olvastam, mert akkoriban ez volt a kedvenc témám, és egyszerre úgy éreztem, rá kell néznem az órára, bár addig tökéletesen lekötött az olvasmány. Ismétlődő mintákat láttam a kijelzőkön, pl. 11:11, 12:12, 3:33, 5:55 vagy hasonló kombinációk, 1:11, 2:22, 4:44

és hasonlók. Máskor valószerű álomból ébredve pillantottam az órára, és ugyanilyen mintákat láthattam.

Elkezdtem számolni a másodperceket, és rájöttem, hogy legtöbbször akkor néztem oda, amikor az óra pont arra a bizonyos számra váltott. Karórákon, tévéképernyőn, kijelzőkön, rendszámokon is ismétlődő számokat láttam. Magukkal a számokkal nemigen foglalkoztam, inkább úgy tűnt, mintha mintaszerű előfordulásuk lenne valamiféle visszajelzés azzal kapcsolatban, amin épp gondolkodtam, mintegy jelezve, hogy jó nyomon járok, ezek a gondolatok hasznomra válnak. A jelenség mindig olyankor történt, amikor valami pozitív, szeretetteljes gondolat foglalkoztatott. Ha negatív irányba terelődtem, a szinkronicitás abbamaradt... vagy pont úgy láttam meg a mintákat, hogy egy számjegy eggyel eltért az ismétlődéstől, egy perccel előbb járt az óra. Azt is megfigyeltem, hogy étkezési szokásaim befolyásolták, milyen gyakran fordul elő mindez. Minél tisztábban, egészségesebben étkeztem, annál több szinkronicitásélményem volt. Minél több adalékanyaggal teli élelmiszert, tejterméket, fehér lisztet és cukrot fogyasztottam, annál nehezebben emlékeztem vissza az álmaimra, és annál kevesebb volt a szinkronicitásélmény is.

És hidd el, nem azzal foglalkoztam állandóan, hogy órák kijelzőit bámuljam, és várjam az egybeesést. Ha megpróbáltam, sosem jött be. De ha csak úgy véletlenül pillantottam oda, hopp, ott volt; 3:33, 12:12, 5:55, 11:11. Újra és újra ismétlődött a dolog, és néha a meglepetéstől fel is nevettem. Persze tudom, hogy sokan mindezt véletlen egybeesésnek fogják betudni. Azt fogják mondani, hogy nem ésszerű, hogy nevetséges, hogy ostobaság. Legtöbbjüknek fogalma sincs, hogy a szinkronicitás modern elméleteit ugyanazok a tudósok dolgozták ki, akiket a szkeptikusok szeretnek idézni, hogy ellentmondjanak. Ám csupán az is megidézheti a szinkronicitást, ha felismerjük, hogy létezik. Ebben az értelemben ez a könyv valóban a Szinkronicitás Kulcsa, mert nem csupán olvasod, hanem részt is ve-

szel a cselekményében. A tudatos univerzum talán úgy döntött, hogy készen állsz megtudni, ki és mi vagy valójában. Már a *Source Field Investigations* olvasói közül is százak számoltak be megdöbbentő szinkronicitásról, mialatt a könyvet olvasták, itt pedig kifejezetten erről a témáról van szó.

KÉT GOLYÓT NEKI!

Ötödikes koromban, a nyári szünetben elváltak a szüleim. Ekkor bánatomban elkezdtem enni. Gyorsan meghíztam, és én lettem a suliban a kövér gyerek. Akkoriban a gyermekkori elhízás még ritkaság volt. Már ettől is nagyon népszerűtlen lettem, de ráadásul még az egyik legokosabb is voltam az iskolában, és nagyon békés természetű is. Szinte bármit megtettem, csak meg ne bántsak senkit. Kövér, okos, nyugis és érzékeny... én voltam a kötekedők álma. Még most is van egy kis mélyedés a fejemen, ami akkor keletkezett, amikor az egyik kölyök harmincöt láb távolságból egy vadászpilóta pontosságával talált el egy tömör jéggolyóval. Hihetetlenül fájt, és minden gyerek rajtam nevetett, gúnyolódtak, miközben én nagy nehezen próbáltam feltápászkodni. A bal fülemen is van egy sebhely, mert egy „barátom" viccből hozzám vágott egy sátorpecket, az pedig úgy szeletelt bele a fülembe, mint egy pogácsaszaggató. Ki is nevetett, a kutyája pedig jól megkergetett, ahogy a fájdalomtól visítva, a fülemet fogva futkostam fel-alá a kertben. Nem is vette észre, mi történt, csak amikor meglátta, hogy a kutya vért nyalogat a kezemről, miután sírva összeestem. A baleset után plasztikai műtéttel tették helyre a fülemet, és hónapokig hatalmas gézkötést kellett rajta hordanom. Az iskolában páran elkezdtek „Vinnie"-nek hívni, Vincent Van Gogh után, akiről köztudott, hogy levágta a saját fülét. Inkább gyorsan megnövesztettem a hajamat, hogy elrejtsem a sebhelyet.

1989-re tizenhat éves lettem, teljesen elhíztam (kb. 175 centi voltam és 125 kiló), és már végtelenül elegem volt abból, hogy folyton piszkálnak. Ezért szigorú és igen veszélyes diétába fogtam, reggelire csak zöldséglevet ittam, az iskolában pedig semmi mást, kizárólag vizet fogyasztottam. Év végére minden különösebb edzés nélkül leadtam úgy negyven kilót, de a gúnyolódás, úgy tűnt, egy életre lelki sérüléseket okozott.

Öt évvel később, 1994 júliusában zenét szereztünk barátommal, Jude-dal, a lakásában. Addigra már egész jó formában voltam, és másfél éve józan, tiszta életet éltem, de barátnőm még sosem volt. Még mindig nem mertem randira hívni egy lányt sem, annyira megsemmisítette az önbizalmamat a sok gyerekkori megaláztatás. A zeneszerzős napon nehezen tudtam elaludni, sokat forgolódtam a hideg, felfújható matracon, és a plafont bámultam. Jude tőlem jobbra aludt, a saját ágyában. A lakás kicsi volt, nem volt másik szoba, ahol alhattam volna, a nappaliban a kanapén pedig Jude unokatesója, Reuben hortyogott.

Ahogy ott feküdtem, furcsa, éber álmom volt. Egy hatalmas, hömpölygő hájpacni üldözött (nyilván saját magam régi külsejének felnagyított karikatúrája), meg akart ölni. Futottam, és volt egy pisztoly az övemen. Tudtam, hogy lelőhetem a hájas pasast, és megszabadulhatok a nyomorúságomtól egyszer s mindenkorra, de valahogy képtelen voltam rá. Nem akartam bántani, bár tudtam, hogy ő bántani akar engem. Ez a szörnyű viszontagság folytatódott, és én egyre csak futottam álmomban, néha félálomban. Egyszerre a mellettem mélyen alvó Jude megfordult az ágyban, és távoli, elkínzott hangon megszólalt: „Lődd le... lődd már le. Két golyót neki!"

Mintha villám csapott volna belém, azonnal felébredtem. Nem kaptam levegőt. Csak bámultam a plafont. Mintha minden élettel teli, sziporkázó fénnyel lett volna átszőve. Mintha a testem lebegett volna. Millió gondolat kergetőzött a fejemben. Eksztázisba jöttem. Szerettem volna felébreszteni Jude-ot, elmesélni neki, mi történt, de attól tartottam, hogy ha megteszem, sosem fogunk visszaaludni, és nagyon fáradt voltam. Sikerült kivárnom reggelig, akkor elmondtam, és mindkettőnket teljesen lenyűgözött a dolog jelentősége.

Az álom mintha azt mondta volna, hogy még mindig egy árny-én uralkodik rajtam. Bár már lefogytam és józan voltam több mint egy éve, még mindig féltem a lányoktól. Annyira riasztott a visszautasítás lehetősége, hogy inkább nem is próbálkoztam. Úgy legalább biztosan nem sérült volna a lelkem, mint annak idején, kigúnyolt kisgyerekként. És valamilyen szinten Jude belelátott az álmomba, amint álmodtam. Futottam, a hájpacni üldözött. Nem akartam rálőni, pedig volt fegyverem, és Jude látta az egészet. Ebből nagyon is az következik, hogy az események nemcsak a saját fejemben játszódtak le, hanem egy közös térben. Később tudtam meg, hogy 1973-ban dr. Montague Ullman és dr. Stanley Krippner közzétett egy terjedelmes cikket, melyben leírják, hogy hétköznapi emberek ébrenléti állapotban bizonyos képekre koncentrálnak, majd ezeket gondolatban elküldik olyanoknak, akik épp álmodnak. Az álmodók ezután olyan szimbólumokat és eseményeket jelenítettek meg álmukban, amiknek közvetlen köze volt a küldött üzenethez. Ezt a lenyűgöző kísérletet több mint száz résztvevővel ismételték meg. Esetemben az álom azt akarta mondani, hogy el kell engednem a fájdalmat, félelmet, eltemetett szégyenérzetet; hogy jelképesen meg kéne ölnöm azt a régi, megkínzott részt magamból, végleg meg kéne szabadulnom tőle. Ez azt jelenti, hogy el kell fogadnom és szeretnem kell magamat olyannak, amilyen vagyok, attól függetlenül, mit gondolnak rólam mások.

Két hónappal később megnyitottam a szívemet egy gyönyörű japán lány, Yumi előtt. Ő is végzős volt a főiskolán, ahová jártam. Egymásba szerettünk. Annyira lenyűgözte, hogy kék a szemem, hogy még azt is megengedtem neki, hogy megérintse a szemgolyómat!

AZ EMBERI TERMÉSZET

Alig egy héttel a „két golyót neki" eset után, 1994. július 17-én, még mindig nyári szünet volt a főiskolán, és elmondhattam magamról, hogy másfél éve józan vagyok. Szüleim ragaszkodtak hozzá, hogy a középiskola második éve óta minden nyáron vállaljak nyári munkát. Nem értettem velük egyet, mégis kénytelen voltam az esőben munkába biciklizni, vagy éppen buszra szállni. Már megszoktam a hajléktalanok kellemetlen szagát, a tömegközlekedők bámészkodását, és azt, ahogy a jólöltözött nyakkendősök keresztülnéznek rajtam, ahogy elkocsikáznak a buszmegálló mellett. Ám most apám kölcsönadott nekem 2000 dollárt, hogy autót vehessek. Vettem is! Nagy nehezen beleszereltem egy vadonatúj Radio Shack lejátszót a vén, piros kisfurgonba, ami elég méretes volt ahhoz, hogy Jude és én az összes zenészcuccunkat belepakoljuk, még a dobfelszerelésemet is. A kocsi oldalán lambériahatású borítás volt, a belsejét pedig olyan alaposan kitakarítottam és kiglancoltam, hogy ragyogott, mint újkorában. Michael Jackson dala járt a fejemben, miközben a csendben a lejátszót szereltem:

> *„Why, why? Tell 'em that it's human nature. Why, why did she do me that way?" (Miért, miért? Mondd meg nekik, hogy ilyen az emberi természet. Miért, miért tette ezt velem a lány?)*

Aztán eljött a nagy pillanat. Minden vezeték a helyén volt, még egy szigetelőszalaggal is leragasztottam, ahol kellett, beillesztettem a helyére, a műszerfalba, és megnyomtam a gombot. A rádió életre kelt. Döbbenetes módon épp azt a dalt játszották, ami a fejemben járt. Michael Jackson hangja pontosan ott tartott, ahol a dal a fejemben, egy apró másodperc kiesés sem volt. Mivel nem volt tömött

fogam, lehetetlen volt, hogy esetleg az amalgám fogta volna a rádiójeleket, mint az néha előfordulhat. És senki a környéken nem hallgatott zenét. Hónapokig törtem a fejemet, hogyan is történhet ilyesmi egy hatalmas univerzumban, ami elvileg behatárolt, folyamatos időben halad előre, és olyan elmékkel van tele, melyek egymástól független életeket élnek.

A szinkronicitás azonban csalóka, nem mindig működik. Nem az a célja, hogy az egónkat kényeztesse. Ha már felismerted a létezését, és ízelítőt is kaptál belőle, akkor várhatod, vágyhatsz rá, könyöröghetsz felsőbb hatalmaknak, hogy küldjenek belőle, mégsem fogod tapasztalni, kizárólag, amikor itt az ideje. A szinkronicitás a saját szabályai szerint működik. Az idő lényegtelen. A következő szinkronicitásélmény talán tíz perc, talán tíz év múlva fog bekövetkezni. Jómagam nagyon kevés alkalommal tapasztalhattam meg a szinkronicitást, mielőtt leálltam minden tudatmódosító szerrel: koffeinnel, nikotinnal és alkohollal is; és elkezdtem tisztább étkezési szokásokkal élni. Azt is megtanultam, hogy a szinkronicitás tágabb jelentése nem mindig azonnal világos.

Első alkalommal autóztam a munkahelyemre. Csodás volt. Harmincöt perc kocsikázás kétórás bumlizás és három busz helyett. Ám a nap végén az autó felköhögött egy hatalmas, fekete füstfelhőt, amikor indítottam (jól elárasztva bűzzel a mellettem elsétáló családot), és csak füstölt, mintha más dolga nem is lenne. Teljesen le voltam törve. Egy munkahelyi barát sietett a segítségemre, és kocsijával hazavitt. Az autót városkánk szerelőműhelyébe vontatták, ami nem volt olcsó; ott pedig kijelentette a szerelő, hogy vége, roncs. Feladta a hengerfejtömítés. A motornak annyi. Vége. Nagyon aggódtam, hogy az idős házaspár, akiktől vettem a kocsit, nem fogja visszaadni a pénzt. Teljesen kétségbe voltam esve. Apám nem engedhette meg magának, hogy még több pénzt adjon, és egy évbe telt volna, hogy megkeressek annyit, amennyit erre a kocsira kölcsönadott, hiszen

diák voltam még. De a csoda tagadhatatlan volt. Vajon tényleg nem fogom visszakapni a pénzt? Vajon ez az a bizonyos „emberi természet", amire a dalszöveg figyelmeztetett? Talán baljós figyelmeztetést kaptam Michael Jackson énekében, hogy „ezt teszik velem"? Vagy bízhatok abban, hogy jó volt a megérzésem, és tényleg becsületes emberek, ahogy annak tűntek, amikor a kocsit megvettem tőlük? Visszaadják-e a pénzt? Két nap feszült várakozás után majdnem sírtam örömömben, amikor megtudtam, hogy igen, visszaadják a pénzemet, és elviszik a kocsit. Valójában fogalmuk sem volt róla, hogy bármi baja volt az autónak. A szinkronicitás egy üzenet volt, hogy minden rendben lesz, még mielőtt a baj megtörtént volna. Igen, éreztem, hogy valamiféle rejtélyes, láthatatlan erők vigyáznak rám, amik képesek az emberi természetet befolyásolni, és csodát tenni. Az idő folyamata láthatólag nem gördített akadályt az elé, aki ezt tette.

Nem lehet megjósolni, mikor és hogyan jelenik meg a szinkronicitás. Egyszer csak jön, és akkor, abban a különös pillanatban megérint a határtalanság. Megízleled, amit nem lehet megízlelni. Egy másodpercre megpillantod a láthatatlant. És valósnak érzed, akár a tekintetet, amivel látod, a füledet, amivel hallod, az elmédet, amivel felfogod. Nem rejtőzhetsz előle. A magányos, elkínzott lélek, ami a szenvedésben hisz, a fájdalomban, az egyedüllétben, most horogra akadt. Küzd, hogy megtarthassa kötődését a kétségbeeséshez, hogy kínlódhasson, hogy továbbra is áldozatnak érezhesse magát, de elegendő szinkronicitásélmény után ez már nem megy. Elillannak a hazugságok. Felcsillan az igazság. A világ, amit eddig elhitettek velünk, a valóságban egészen más. Az univerzum sokkal rejtelmesebb és csodásabb, mint gondolnánk... és sokkal erősebb szeretet vesz körül minket, mint ahogyan azt el tudjuk képzelni.

AZT CSIRIPELTE EGY KISMADÁR...

A szinkronicitás gyakran a legmélyebb kétségbeesés közepette talál meg, mint valamiféle kapcsolat két, máskülönben egymástól független esemény között. Mindenkinek át kell esnie azon, amit az önsegítő csoportok gyakran a „gödör legaljának" neveznek. Azok a pszichológusok, akik dr. Carl Gustav Jung módszereit követik, ezt úgy nevezik, „a lélek sötét éjszakája". Amikor ilyen tapasztalaton megyünk keresztül, olyan, mintha összedőlne a világ, de megtanulhatjuk, hogy életünk egyik fejlődési szakaszaként tekintsünk ezekre az időszakokra is. Hasonló tapasztalások mennek végbe a kollektív, planetáris szinten is, a háborúk, katasztrófák és hatalmas változások nagy körforgásában. A történelem folyamán felbukkanó, látszólag véletlenszerű gondolatok, döntések és cselekedetek valójában egy rejtett forgatókönyvet követnek. Mi végső soron ismerjük a történetet, és kreatívan mindig olyasmit keresünk, ami ugyanazt a történetet meséli el, mint látni fogjuk. Dr. Jung megfigyelte, hogy vannak szimbólumok és élmények, amikkel mindenki találkozik, gyakran álmainkban. Ezek a szimbólumok és élmények állandóak, nem függnek attól, milyen a történelmi vagy földrajzi hátterünk. Ezeket nevezik archetípusoknak. Vannak köztük iszonyatos, majdhogynem elviselhetetlen történések, és lélegzetelállítóan transzcendens, ragyogó, diadalmas pillanatok is. Ezek együtt teremtik meg a megvilágosodás nagyszerű történetét, amit Joseph Campbell a Hős Útjának hív.

Saját haladásom során a Hős Útján a bölcsesség és a mélyebb megértés felé sok száz, talán sok ezer megalázó, egóromboló tapasztalatban volt már részem. Féltem a felelősségtől, mindig azt akartam, mások gondoskodjanak rólam. Mire befejeztem tanulmányaimat, és kezemben volt a pszichológusi diploma, már számtalanszor lépett be az életembe a lenyűgöző szinkronicitás. Viszont végig kollégiumban laktam. Sosem kellett lakbért fizetnem, megoldanom az étkezései-

met, hanem kényelmesen a menzán ettem, ügyelve arra, hogy kijöjjek a pénzemből. Rettegtem a diplomaosztótól, mert tudtam, hogy igen nehéz lesz rendesen megfizetett állást találnom New York államban pszichológusi diplomával. Sok volt az ismeretlen tényező. Ismertem olyan diákokat, akik nem voltak kollégisták, és szinte aprópénzből kellett megoldaniuk a szállást és az étkezést. Spagetti, konzervek, szendvicsek, ennyire futotta nekik, és folyton aggódniuk is kellett.

Sosem fogom elfelejteni a pillanatot, amikor 1995 augusztusában rádöbbentem, hogy anyám kétségkívül ki fogja tenni a szűrömet a házból, ahol felnőttem... hiszen felnőttem. Elvárta, hogy a saját lábamra álljak, nem volt menekvés. Odavetett a világ a munkaerőpiac farkasai elé, és most megnézhetem majd, milyen lesz a túlélés minimálbéren... Tudtam, hogy baljóslatú erők törekedtek az alsó- és középosztály szisztematikus ellehetetlenítésére. Mintha új világra nyílt volna az elmém, amikor 1992-ben a kortárs szociológia tanulmányok professzora kertelés nélkül arról beszélt, miként támogatták és pénzelték amerikai nagyvállalatok Hitler hatalomra jutását. Az elit hadat üzent az embereknek... a média pedig hazudott. Jó állás, lakáshitel, egy keresetből élő család? Hát ez biztos nem volt elérhető New York államban egy kezdő pszichológus fizetéséből, anyám pedig eltökélte, hogy kihajít a családi fészekből. Iszonyatos félelem szállt meg, görcsölt a gyomrom, hánynom kellett. Lefeküdtem a fűre a hátsó kertbe, és zokogtam. Annyira ki voltam készülve, hogy jártányi erőt sem éreztem magamban.

Egy kis vörösbegy szállt le a fűre, alig fél méterre az arcomtól. Felém fordította a fejecskéjét, rám nézett, és elkezdett beszélni hozzám, csiripelni, mintha mondani akarna valamit. Egyedül éreztem magamat, rettegtem, össze voltam zavarodva, erre most itt volt ez a kismadár, aki úgy tűnt, mindenképpen fel akar vidítani. Eleinte csak még jobban sírtam, de azért nem kevéssé lepett meg a dolog. A madarak kedves háziállatok, persze, és szeretik a gazdájukat... csakhogy ez a madár nem házikedvenc volt, hanem egy vadon élő vörösbegy. Itt feküdtem a fűben, és a madár, amelytől nemigen várható gondolkodás vagy érzelem emberi nézőpontból, most egyértelműen vigasztalni akart, tudta, hogy el vagyok keseredve.

Érzi a madár a hideget? Hát persze. És a magányt? A félelmet? Biztosan. Hiszen annak idején őt is kitette a fészekből az anyja, és meg kellett tanulnia az önálló életet. Azóta rájött, hogyan találjon élelmet, gilisztát, rovarokat, megtanulta, hogyan építsen fészket a hideg és az eső ellen, párt talált, családot alapított. Nyilván szeretetet is érzett a többi madár iránt, és fájdalmat is, ha például meghalt a fiókája vagy a párja, vagy amikor kirepültek a fiókái. És most, bármennyire is el akartam merülni az önsajnálatban, egyszerűen akkor sem tudtam figyelmen kívül hagyni, ami történt. Ott állt előttem a kismadár, és... törődött velem. Azt akarta, hogy felviduljak. Persze eszembe jutott, hogy biztosan agyamra ment valami, de nem, ez tényleg megtörtént.

Több mint tíz percig csiripelt nekem a vörösbegy, illegette a fejét, ugrándozott, csapkodott a szárnyaival, beszélt hozzám. De az egész élmény annyira bizarr volt, annyira megmagyarázhatatlan, annyira döbbenetes, hogy csak megint sírni kezdtem. Tudtam, hogy a madárka hamarosan visszarepül a saját világába, a természet arctalan, gondolattalan világába. Annyira sebezhetőnek éreztem magam! A madár megérezhette, hogy nem tud többet tenni értem, és elrepült, úgy tűnt, még csalódott is volt egy kicsit. Én pedig ismét egyedül maradtam. Ám a könnyek helyét hamarosan átvette az álmélkodás a történtek fölött. Összeszedtem magamat, bementem, telefonálni kezdtem, hogy megnézzem, milyen lehetőségeim lennének a városban, ahol egyetemre jártam. Kevesebb, mint egy héten belül találtam albérletet, és huszonnégy órával a beköltözésem után már állásom is volt.

A szinkronicitásnak sok megjelenési formája lehet, mint azt video-előadásaimban elmagyarázom. Mi több, a szinkronicitást „kódolni" is lehetséges. Ez azt jelenti, hogy amennyiben úgy döntesz, hogy jelentőséggel ruházol fel egy bizonyos eseményt vagy szimbólumot, akkor üzeneteket kaphatsz azok segítségével. Kézbe vehetsz egy könyvet, főleg valamilyen spirituális írást, és kinyílik valahol, hogy megválaszolja a feltett kérdésedet. Sokaknak van szerencseszáma, amit hirtelen gyakran látni kezdenek. Mások kitalálhatják például azt, hogy a földre esett, talált pénzérme lesz az üzenetük. Szimbolikus jelentésű élőlényekkel is találkozhatsz, jó példa erre Jung szkarabeusza, vagy sámáni totemállatok, mint például a sólyom, a bagoly, a szarvas, a prérikutya. Hirtelen energiaáramlást érezhetsz tested valamely tájékán, a hasadban, a szívedben, a fejedben, esetleg csenghet a füled, mindez látszólag ok nélkül. A telepatikus eseményeket is a szinkronicitás körébe sorolhatjuk; gondolsz valakire, és ő felhív telefonon, vagy összefuttok a boltban.

A szkeptikusok szeretik kielemezgetni a szinkronicitás eseteit, hogy véletlen egybeesésként magyarázzák meg a történteket. Nagyon irritáló lehet olyan emberrel osztani meg ezeket az élményeket, aki hazugságnak nevezi őket, vagy épp mindenáron „tudományos" magyarázatot talál rájuk. Persze nem minden egybeesés szinkronicitás, de minél nyitottabb az elme és a szív, annál gyakoribb, hogy az. A szkeptikusoknak érdemes elmesélni, hogy a szinkronicitást valósnak fogadták el és kutatták a tudomány olyan kimagasló lángelméi is, mint Albert Einstein, vagy a kvantummechanika úttörői, és Carl Jung is. Személyesen tapasztaltam, hogy a szkeptikusok saját szinkronicitásélményeiket simán elvetik, nem is gondolkoznak rajta. Néha már nevetséges mértékig tagadják. Akár meg is sértődnek, ha azt mondod, épp az imént történt velük egy paranormális esemény; vagy feldühödnek, mintha vád érte volna őket. Ám ha felteszed a kérdést. „Mi van, ha...?", akkor meglepve tapasztalhatod, milyen hamar be-

lép életedbe a szinkronicitás. Jung szavaival élve, ekkor történik spirituális ébredésed, és ekkor nyersz bepillantást az univerzum tágabb létezésébe.

A szinkronicitás és az intuíció nagyon hasznos eszközök voltak mindkét megjelent könyvem írásánál. Álmaimban gyakran kaptam releváns és specifikus információt, ami be is igazolódott, amikor rákerestem az interneten. Több száz alkalommal fordult elő, hogy egy adott témában kutattam, és hirtelen felbukkant valami sokkal érdekesebb, amiről korábban minden igyekezetem ellenére sem találtam információt. Húsz könyv oldalait is tele tudnám írni ilyen esetekkel, és még az alapokat sem tudnám megmagyarázni. Kezdjük hát el a kérdezősködést, vizsgáljuk meg, mire adott választ a szinkronicitás és Az Egy Törvényének tanulmányozása.

Mi van, ha a kozmosz egy tudatos élőlény? Mi van, ha a tér, az idő, az anyag, az energia, a biológiai élet mind ennek a hatalmas organizmusnak a teste? Mi van, ha az élet végső célja az, hogy ráébredjünk, mind egyek vagyunk, ennek az egyetlen, hatalmas identitásnak a tükörképei? Mi van, ha az univerzumban minden tudatos és minden él valamilyen szinten, még a csillagközi űrben a gázok, a por, a kövek is? Mi van, ha a kvantummechanika alapszabályai teremtik a DNS-t és a biológiai életet... és az emberi forma gyakori az univerzumban?

Mi van, hogyha mindannyian szándékos amnéziában szenvedünk igazi valónk mibenlétét illetően, de ez a feledés egyre inkább elhalványul, ahogy folytatódik a fejlődésünk? Lehetséges, hogy a kedvesség, szelídség, türelem, szeretet, elfogadás és megbocsátás az, ami által harmóniába kerülhetünk igazi identitásunkkal? A tudatos univerzum küld nekünk jeleket a szinkronicitáson keresztül, mert segíteni akar minket abban, hogy fejlődésünk legmagasabb fokára léphessünk?

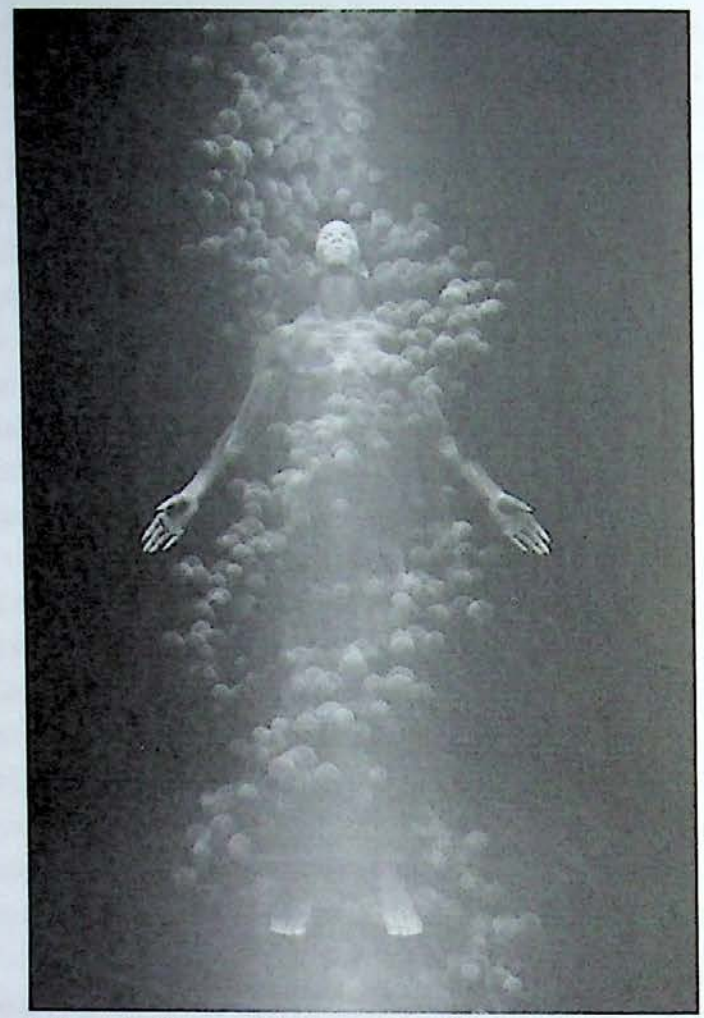

5. ábra: A mikrogravitációs mezők talán élettelen anyagból teremtenek DNS-t.

A MEGVILÁGOSODÁS AZ, AMIKOR A PILLANAT TELJES VALÓJÁT MEGTAPASZTALJUK

A *Source Field Investigations* című könyvemben leírtam mindazokat a kutatásokat, amiket harminc éven át végeztem, hogy az univerzum nagy rejtélyeit megfejtsem. Ezernél is több tudományos munkát idéztem, melyek alátámasztják eredményeimet. Azóta azonban rájöttem, hogy maguk a tények nem elegendők. Hogy megérthessük, valójában hogyan működik az univerzum, tanulmányainkban túl kell lépnünk a gondolatokon, érzéseken, és a személyes megtapasztalás felé kell fordulnunk. Itt válik a szinkronicitás kulccsá, mely megnyitja az univerzum legnagyobb rejtélyeit.

Az érzések és gondolatok nem az ellenségeink. Semmi baj azzal, ha jól akarjuk érezni magunkat, és azzal sem, ha gondolkodunk a nagy rejtélyeken, és meg akarjuk fejteni őket. De az ősi spirituális tanítások mind azt mondják, hogy az igazságot csak akkor találhatjuk meg, ha elcsendesítjük az elmét, megnyitjuk a szívet, és mély meditációban engedjük áramolni az intuíciót. Amint meg tudjuk teremteni elménkben és szívünkben ezt a szeretetteli állapotot, nyitva áll az ajtónk a szinkronicitás számára. Akik úgy vélik, hogy az elme a kulcsa mindennek, és az elmével kell és lehet megoldani minden problémát, azok talán túl makacsul ragaszkodnak elveikhez, és ezzel kizárják életükből a szinkronicitást. Ha azonban letesszük terheinket, és megéljük a pillanatot, a jelent, akkor rálelhetünk azokra a válaszokra, amiket más módon nem találunk meg sem érzéssel, sem gondolattal. Álljon itt egy idézet Az Egy Törvényéből, ami azonnal hatással volt rám, amint először elolvastam 1996-ban.

„17.2 A megvilágosodás pillanatnyi. Megnyílik az intelligens végtelenség. Mindenki, minden »én« ma-

gának éri el a megvilágosodást. Senki nem tudja tanítani vagy tanulni a megvilágosodást, csak az információt, az ihletet, az osztozást a szeretetben, a rejtélyekben, az ismeretlenben, ezeket lehet tanítani és tanulni. Ezáltal a másikén megkezdi a keresés folyamatát, ami egy pillanatban végződik... de ki tudja, mikor nyitja meg egy entitás a jelen kapuját?"

Manapság emberek milliói élnek át olyan dolgokat, amik nem férnek bele kollektív világképünkbe. Dr. Jung azt írta, amikor a rendelőjébe berepülő bogárról szólt, hogy ilyesmi csak egyszer történt vele egész életében. De úgy tűnik, mostanában a hétköznapi emberekkel is sok hasonló történik, méghozzá egyre gyakrabban. Weboldalamon naponta levelek százait kapom, és sok beszámolót olvasok teljesen megdöbbentő eseményekről, amik ellentmondanak mindannak, amit eddig tudni véltünk.

A szinkronicitás rákényszerít, hogy fájdalmas kérdéseket válaszolj meg. Megvillantja annak lehetőségét, hogy a világnézet, amit a tudomány és a tudósok hangsúlyoznak, nagyjából, vagy akár egészen téves, és hogy egy olyan hatalmas, spirituális valóság részei vagyunk, amit jelenleg alig kezdünk még megérteni. Mire elkezdtem az egyetemet, már olyan gyakran tapasztaltam a szinkronicitást, hogy mindenképpen meg akartam fejteni, mit is jelent mindez számomra... és a világ számára. Civilizációnk legnagyobb „vakfoltja", hogy képtelenek vagyunk elfogadni ezt a nagyobb valóságot, amiben az emberi élet sokdimenziós lehet.

Az „én" fogalma nagyon személyes és nagyon nagy kincs. Ha elkezded megtapasztalni a szinkronicitást, fel kell tenned a kérdést: „ki csinálja ezt?". Talán te magad, egy olyan szinten, aminek nem vagy a tudatában? Van egy „Magasabb Éned", aki a kulisszák mögött irányítja életed látszólag találomra történő eseményeit? A halál úgy

tűnhet, mint átléphetetlen határvonal, látszólag minden tudat megszűnése, minden tudatosság, minden létező vége az univerzumban, múltban, jelenben és jövőben. Szinte elképzelhetetlen, hogy valahol létezhet egy (vagy több) másik „én". Mi van, ha több identitásunk is van, több tudatunk, ami életünk eseményeit irányítja, valami rejtett spirituális okból? Mi van, ha ez a fogalomkör csupán lépcsőfok egy még nagyobb rejtély felé? Az Egy Törvénye sorozat elmondja, hogy egyetlen identitás létezik. Minden élőlény végső soron ugyanazt a tudatot használja, hogy gondolkodjon, érezzen és cselekedjen. Mind egyek vagyunk. Az individualitás illúzió, és azért teremtődött, hogy az univerzum teremtője megtapasztalhassa magát. A szabad akarat és a látszólagos individualitás nélkül nem lenne lehetőségünk elfeledni, kik is vagyunk valójában. Ha automatikusan hozzáférnénk az univerzális tudathoz, az élet hamar unalmassá válna. A „felejtés" ad nekünk egy történetet... egy küldetést. Okot ad arra, hogy növekedjünk, hogy sok életen át küzdjünk egy célért. Emellett a szabad akarat törvénye univerzális törvény, és ez ad lehetőséget egyeseknek arra, hogy nagyon negatívvá váljanak, manipulálják, irányítsák, akit csak lehet, és erőszakos cselekedeteket hajtsanak végre. Az ilyen emberek óriási károkat tudnak okozni, de a viselkedésük késztetést ad nekünk, hogy fejlődjünk, enyhítsük a szenvedést, mélyebb lényeget keressünk. Természetesen ez az „egység" nem bizonyítható... csak filozófiai érv, nem tudományos. Viszont számos tudományos adat mutat arra, hogy a világegyetem él, és ahol a tudomány véget ér, elkezdődik a szinkronicitás.

Vannak, akik nem hisznek a szinkronicitásban, ám rengeteget tudnak a negatív erőkről, amik manipulálják és irányítják a politikát, a pénzvilágot és a médiát, saját céljaiknak megfelelően. Ez vajon összeesküvés-elmélet, vagy lehet valami igazság benne? Saját kutatásaim igazolták, hogy bizony létezik egy Globális Ellenség. Hiszem, hogy csupán akkor tudjuk meggyógyítani bolygónkat, ha közvetlenül

szembenézünk azokkal a kétes emberekkel, akik terrorizálnak és manipulálnak minket. Ha nem tapasztaltam volna meg életem során oly gyakran a szinkronicitást, sosem lett volna elég bátorságom vállalni ezt a küldetést, és kutatói, valamint médiatámogatást nyújtani annak a szövetségnek, melynek ma már 160 nemzet a tagja, akik igazi, tartós békét akarnak a földön.

NEGYEDIK FEJEZET

HOGYAN ÉRTHETJÜK MEG A SZOCIOPATÁKAT

Legtöbben szeretnénk azt gondolni, hogy mindenki kedves, tapintatos másokkal szemben, és az esetek többségében jóindulatú. Szeretnénk azt hinni, hogy kormányaink és pénzintézeteink igazságosak és egyenlőként kezelnek minket, és hogy annak ellenére, hogy elvétve vannak náluk persze korrupt és mohó emberek, azért egészben véve mégis megbízhatóak és felelősségteljesek. Globális szinten egyre inkább ráébredünk, hogy vannak, akik tudatosan és szándékosan negatívak, és talán sötét, elit csoportokat hoztak létre, melyek generációk óta manipulálják a politikát, a pénzügyeket és a médiákat. 2013. április 2-án a Public Policy Polling nevezetű amerikai közvélemény-kutató, amely politikai irányzatok és trendek elemzésével foglalkozik, kijelentette, hogy „az (amerikai) szavazók 28%-a úgy gondolja, hogy létezik egy titkos hatalmi elit, akiknek titkos célja a globalizáció, és az, hogy összeesküvéseikkel végül elérjék egy diktatórikus világkormány létrejöttét, azaz az Új Világrendet." Ebben a republikánus Romney szavazói közül 38 százalék hisz. Ha pedig az amerikai közvélemény közel harmada kijelenti egy telefonos közvélemény-kutatás során egy vadidegennek, hogy szerinte létezik ilyen veszélyes, elit csoport, akkor erre már nem mondhatjuk azt, hogy valami elenyésző számú ember ostobaságáról beszélünk. 1992 óta sok ezernyi órát szántam kutatásra, és amit találtam, az meggyőzött

róla, hogy tényleg létezik egy ilyen rejtőzködő csoport... és meg kell állítanunk őket!

2011. november 23-án (pár nappal azelőtt, hogy aláírtam volna a szerződést *A szinkronicitás kulcsa* megírására) egy hihetetlen per kezdődött, ami közvetlenül üzent hadat sok globális elit játékosnak, köztük azoknak is, akiknek a Federal Reserve a tulajdonában van. Ötvenhét nemzet fogott össze, Délkelet-Ázsiában volt a „főhadiszállásuk", és követelték annak a hatalmas vagyonnak a visszatérítését (főként aranyban), amiről úgy gondolták, hogy ellopták tőlük, és „letétbe helyezték" a Federal Reserve-nél. 2013 áprilisára ez az összefogás 160 országot számlált.

1999-ben elindítottam weboldalamat, mely népes közönséget vonzott. Ismertté váltam, ezáltal megnyertem a bizalmát egy csoport hazaszerető bennfentesnek, akik titkos információkhoz is hozzáférnek, és akik célul tűzték ki, hogy helyreállítják a világban a szabadságot és a békét. E bennfentesek szerint a 160 ország összefogását támogatja az USA hadseregének számottevő többsége, akik arra esküdtek fel, hogy megvédik az Egyesült Államok Alkotmányát minden ellenséggel szemben, legyen az akár külföldi, akár hazai. Tudomásomra hozták, hogy az amerikai hadsereg bizonyos része 100 százalékban támogatta a törekvést, hogy napvilágra kerüljön, hogyan szivárogtak be a Federal Reserve bankárai a kormányba és a modern politikába.

2013. április 25-én a csúf igazság még nyilvánvalóbbá vált, amikor újabb hatalmas üzleti botrány tört ki, amiről a bátor tényfeltáró újságíró, Matt Taibbi írt a *Rolling Stone* magazinban.

> „Kedves konteósok, mindenki, aki hisz a Rothschildek, a szabadkőművesek, az illuminátusok titkos háttérhatalmában... nos, tartozunk nektek egy bocsánatkéréssel. Igazatok volt. Bár a játékosok kicsit mások, alapvetően úgy van, ahogy gondoltátok: a világ egy igazságtalan játszma. Ezt az elmúlt hónapokban mi is felfedeztük, amikor az üzleti világ egyre-másra ontotta az egymással összefüggő korrupciós sztorikat, és ebből az jött le, hogy a világ legnagyobb bankjai tulajdonképpen szándékosan, mesterségesen tartják jelenlegi szintjükön az árakat.
>
> Talán hallottatok a Libor-botrányról, amikor is kiderült, hogy legalább 3 (de talán nem kevesebb, mint 16) nagynevű, megdönthetetlen bank manipulálta a kamatokat globálisan, és ezáltal belenyúltak 500 billió (10^{12}) USA-dollár értékű pénzügyi eszköz dolgába. Amikor tavaly ez a kiterjedt átverés napvilágra került, az a történelem legnagyobb pénzügyi botránya volt. Az MIT professzora, Andrew Lo kijelentette, hogy „emellett eltörpül az üzleti élet minden átverése, amire példa volt a történelem során".

Ez épp elég baj volt, de most úgy látszik, a Libornak ikertestvére is született... És senkit nem lephet meg túlságosan, hogy a játékosok között, akik ebben az ügyben érintettek, ott van a Barclays, az UBS, a Bank of America, a JPMorgan Chase és a Royal Bank of Scotland, melyek a Libor-rendszerben a globális kamatokat meghatározzák. Mi több, az utóbbi években e bankok közül sokan fizettek dollármilliókat kártérítésként a versenymanipuláció valamely formájának okán... Csupán azért nem ordít az ügyről a nagy nyilvánosság, mert a probléma akkora horderejű, hogy az átlagember még felfogni is képtelen."

Egy ilyen harcot nem lehet a szokásos eszközökkel megvívni, mert ezek a hatalmas bankok szinte kimeríthetetlen anyagi háttérrel rendelkeznek, hogy visszaüssenek. A per egy kulcsfontosságú része

volt egy nagyobb hadműveletnek, amit az összefogás azért végzett, hogy jogilag és gazdaságilag is hárítsa az ellenfél csapásait, és eközben a világ elé tárja annak legféltettebb titkait. A keresetet kétszáz évvel és tizenhat nappal azután adták be, miután a Prófétavezette indián törzsek megtámadták Harrison csapatait Tippecanoe-ban, 1811. november 7-én. Erre nem is figyeltem fel addig, amíg könyvemnek ezt a fejezetét nem kezdtem el írni. A tippecanoe-i csatában 1811-ben az indián törzsek azt követelték, adják vissza nekik a hatalmas földterületeket, amiket véleményük szerint elloptak tőlük. 2011-ben az összefogás nemzetei azt követelték, adják vissza nekik a vagyonukat, az aranyat, amit véleményük szerint elloptak tőlük. Ezt a két eseményt csupán tizenhat nap választotta el két százéves ciklusban, vagy tíz húszéves ciklusban tekintve. Hogy ebben a ciklusban siker koronázza-e majd a próbálkozást, vagy ugyanazok a buktatók állják útját, mint az előző időciklusban, az majd kiderül.

Tehát: ezt a csatát csak változatos, erőszakmentes módszerekkel lehet megvívni. Bankszámlákat kell átvilágítani és törölni, pereket kell indítani, fel kell deríteni és nyilvánosságra kell hozni a korrupciót, meg kell akadályozni a pénzek beérkezését, és meg kell fenyegetni a kulcsfigurákat, hogy lerántják róluk a leplet, ha nem mondanak le csendben és békésen. Neil Keenan, egy nemzetközi üzleti ügyekkel foglalkozó üzletember indította ezt a korszakalkotó pert 2011. november 23-án, az összefogásban résztvevő ázsiai országok kérésére. Közvetlen támadás volt ez a pénzügyi zsarnokság ellen, a béke és szabadság érdekében. És szándékosan időzítették úgy, hogy egybeessen Kennedy meggyilkolásának negyvennyolcadik évfordulójával. Részletes beszámolót írtam a perről három nappal a kereset benyújtása után, és nagyon meglepődtem, amikor az összefogás megkeresett, hogy találjak további bizonyítékokat, amik mellettük szólnak. Egyben elmondták, hogy amikor Kennedy megpróbálta a Federal Reserve hatáskörén kívülre helyezni a pénzvilágot a *silver certificate*

forgalomba hozatalával, azt az indonéz elnök, Sukarno közreműködésével tervelte ki, hogy segítsen visszaállítani az USA alkotmányát. Ez volt a fő ok, amiért Kennedyt 1963-ban meggyilkolták.

2011 decemberétől kezdve az összefogás sok bennfentes információval látott el, melyek bizonyíthatók is voltak. Több száz eredeti dokumentumról és fotóról beszélek, egész kincsesbányáról. A probléma csupán az volt, hogy egy ennyire veszélyes történetet – akár igaz, akár nem – senki sem mert vizsgálgatni és megírni, aki tehette volna, aki elég ismert volt, hogy megtegye. Az összefogás politikai vezetőit, kormányainak tagjait megfenyegették, hogy amennyiben szembe mernek szállni a Globális Ellenséggel, egész családjukat megkínozzák és megölik. Ahogy egyre több döbbenetes e-mailt olvastam, még fogalmam sem volt, hogy rávesznek majd egy egész könyvnyi anyag megírására erről a Globális Ellenségről. Soha egyetlen személytől vagy szervezettől sem fogadtam el egyetlen fillért sem ebben az ügyben, hogy garantáltan pártatlan tudjak maradni, és hogy később senki ne kérhessen tőlem szívességet. Akkoriban fogalmam sem volt, hogy ez a bonyolult és halálosan komoly feladat egy teljes évre elvonja majd a figyelmemet *A szinkronicitás kulcsának* megírásától. De ez a szabadság ára, nem sokalltam hát.

Bár a legtöbb ember számára eszement ötlet, hogy létezik egy Globális Ellenség, én ezt azóta követem nyomon, amióta az az előadás az egyetemen 1992-ben rámutatott az igazságra. És most a dokumentumok és a per igencsak valósak voltak. Ráébredtem, hogy amennyiben az összefogásnak sikerül felfedni a korrupciót és megváltoztatni a világot, ez lenne a legfontosabb esemény a világtörténelemben. Ahelyett, hogy csupán megfigyelem a történelem körforgását, fejest ugorhattam a Karma Körforgásába. Közvetlenül segíthettem a nemzetközi összefogást (melynek a világ legnagyobb országai közt is vannak tagjai), hogy szembeszálljanak a globalizmust hirdető bankárokkal, akik magukhoz ragadták több nyugati gazdaság irányí-

tását is. Tudtam, hogy a Karma tanai mögött meghúzódó ősi bölcsesség azt tanítja, hogy amennyiben megtanuljuk a leckét, amit meg kell tanulnunk a körforgás „egyszer fent, egyszer lent" természetéről, akkor elérhetjük, hogy „fent" maradhassunk, és ne kelljen megismételnünk a gyötrődés és a fájdalom köreit. Az Egy Törvényéből három kedvenc idézetem is alátámasztja ezt:

> 17.20 A megbocsátásban rejlik, hogy a cselekvés kereke megálljon; az, amit Karmának neveztek.
>
> 18.12: A más iránti megbocsátás az önmagad iránti megbocsátással azonos. Ennek megértéséhez szükséges a teljes megbocsátás tudatos szinten önmagad és mások felé, mert egyek vagytok. A teljes megbocsátás tehát nem lehetséges, ha önmagadat nem veszed bele.
>
> 1.9 A különbség magad és mások között nem látható számunkra. Nem látunk elkülönülést... a torzítás között, melyet személyiségnek nevezel, és a torzítás között, melyet másik személyiségnek nevezel.

A *Forrásmező felfedezésében* sok „eltitkolt" tudományos információt feltártam, például a szabadenergiával működő technológiákat, a gravitációs pajzsot, a teleportációt és az energiagyógyászatot. Akár kollektív ostobaságból, akár szándékos erőfeszítések okán, de ezek a világrengető felfedezések sosem kaptak nyilvánosságot a médiában, így nagyon kevesen tudtak róluk. Mindig is azt éreztem, hogy az Aranykor ősi látomása jelenlegi világunkban nem valósulhat meg. Túl sok az intézményes korrupció, és a nyomás, hogy a status quo megmaradjon. Az olajtársaságok például biztosan nem akarnak szabadenergiát.

1997-ben az Institute of New Energy kijelentette, hogy „az USA szabadalmi hivatala több mint 3000 szabadalmat, készüléket vagy alkalmazást titkosított a 35. számú Titoktartási Rendelet alapján (1952 US Code, Sections 181-188). Az Amerikai Tudósok Társasága szerint a 2010-es év végére a titkosított szabadalmak száma elérte az 5135-öt. Minden olyan napelem, ami 20 százaléknál nagyobb hatékonyságú, valamint minden olyan erőműrendszer, ami 70-80 százaléknál hatékonyabban konvertál energiát, automatikusan felülvizsgálásra kerül, és „lehetséges, hogy korlátozzák alkalmazását". Miután Neil Keenan pert indított 2011. november 23-án a Southern District Courtnál New Yorkban, és az összefogás elkezdett dokumentumokat küldeni nekem ugyanez év december 1-jén, megírtam a témában az első nagy oknyomozó tanulmányomat, melynek a következő címet adtam: „Igaz: A billiódolláros per, ami véget vethet a pénzügyi önkényuralomnak".

Ahogy a Divine Cosmos weboldalon is leírtam számos hosszú és bonyolult cikkben, sok évet töltöttem e témák kutatásával, és ahogy egyre ismertebbé váltam, kapcsolatba kerültem olyan személyekkel, akik szigorúan titkos információkhoz is hozzáfértek. Amint rájöttem, hogy valaki szándékosan hazudik nekem, vagy manipulálni próbál, megszakítottam vele a kapcsolatot, és csak olyanokkal dolgoztam együtt, akik valóban az emberiség javát akarják szolgálni. Rájöttem, mik a kérdések, amiket fel kell tenni, és így sok bennfentes megerősítette, hogy az összefogás igazat mondott nekem. Igen, valóban létezik egy nagy titok. Szigorúan őrzik, jobban óvják, mint bármely másikat a modern történelemben... beleértve az UFO-témát is.

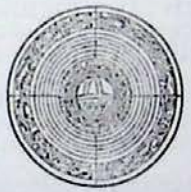

AZ ELKÜLÖNÜLÉS ÚTJA

Hétköznapi emberek képtelenek lennének megtartani egy ilyen titkot. Ha ilyen hatalmas hazugságokat kellene hangoztatniuk nap mint nap, öngyilkosságba hajszolná őket a lelkifurdalás, vagy nem bírnák tovább, és elmondanák az igazságot. A világon azonban az embereknek körülbelül 1 százaléka szociopata. Az emberiség egésze csupán most kezdi megérteni, hogy tényleg vannak köztünk olyanok, akik így gondolkodnak, így éreznek, így viselkednek. A kollektív gyógyuláshoz elengedhetetlen, hogy elhagyjuk a tagadást. A szociopaták őszintén úgy vélik, hogy nincs semmi rossz abban, amit tesznek. Az Egy Törvényének szavaival élve, ők önmaguk szolgálatát választják, amit nevezhetünk az elkülönülés útjának.

> 36.14 Emlékeztetünk, hogy a negatív ösvény az elkülönülésé. Mi is az első elkülönülés? Az én elkülönülése az éntől.

Az 1. fejezet legelején elmondtam, hogy a „negatívan orientált" emberek hogyan szoktak gondolkodni, érezni, cselekedni. Most ezt részletesebben is megvizsgáljuk. Az Egy Törvénye világosan leírja a pozitív és a negatív ösvényt.

> 19.17 Van, aki a fényt szereti. Van, aki a sötétet. Így játszik az egyedi és végtelenül változatos Teremtő az élményeivel, válogat köztük, mint egy gyermek a pikniken. Van, aki élvezi a pikniket, örül a napsütésnek, a finom ételeknek, a futkározásnak, és örvendezik a teremtésben. Van, aki az éjt élvezi... az ő piknikje a fájdalom, a nehézség, a mások szenvedése, és a természet perverzitásainak felfedezése.

> 80.15 Aki önmaga szolgálatának mestere, az megelégszik az árnyakkal, és ha keze ügyébe kerül a nap fénye, hátraveti a fejét, és keserűen nevet... ő boldogabb a sötétben.

AZ ÉLETBEN MARADÁSHOZ VÉGÜL A POZITÍV ÖSVÉNYT KELL VÁLASZTANI

Egy másik nagyon fontos tény, amire Az Egy Törvénye rávilágít, az, hogy a negatív ösvényen csak egy bizonyos távolságot lehet megtenni, mielőtt elengedhetetlenné válik a változás, a szeretet, megbocsátás és mások tisztelete. Ha ez nem történik meg, akkor a negatív ösvényen haladó illető tiszta energiává oszlik szét, és megszűnik létezni, egy „spirituális entrópiának" nevezett folyamat által. Az Egy Törvényének kozmológiája szerint az élő univerzum hét fő szintre osztotta magát, hét „sűrűségre", hogy mindent magába foglaló rendszert teremtsen a lélek evolúciójához. Egyenes idővonalképünkkel több millió évbe telik e pálya bejárása. A látható fény hét színének skálája (piros, narancs, sárga, zöld, kék, indigó és ibolya) e nagy struktúrát tükrözi. Minden egyes szint egy létsíkot jelképez, annak saját létformáival. Minden energiaszinthez kapcsolódunk csakráinkon keresztül. A csakra szanszkrit szó, jelentése „kerék". Hét csakránk a gerinc tövétől a fejtetőig egyre feljebb található energiaközpont. Jelenleg a harmadik sűrűségben vagyunk, a sárga napfonatcsakra szintjén, és a negyedik sűrűség felé haladunk, a zöld szín, a szívcsakra felé. Fontos, hogy negatív lények sosem haladhatnak tovább, mint a hatodik sűrűség kezdete, melynek a székhelye az agy közepén található tobozmirigy. Ám minden léleknek el kell érnie

és tökéletesítenie kell a hetedik sűrűséget, mielőtt egészen újraegyesülhetne a Teremtővel.

> 36.15 A hatodik sűrűségű negatív energia nagyon bölcs. Megfigyeli, hogyan következik be a spirituális entrópia (azaz saját lelkének szétoszlása), mivel képtelen kifejezni a hatodik sűrűség egységét. Így hát, mivel szereti a Teremtőt, és felismeri előbb-utóbb, hogy a Teremtő nemcsak az Én, hanem a többi Én úgyszintén, az entitás tudatosan választja energiáinak azonnali újraorientálását, hogy fejlődését folytathassa.

> 36.12 A negatív irányultságúaknak van egy nehézségük, amit tudomásunk szerint sosem lehet legyőzni, mégpedig az, hogy miután elérik a fejlődésnek azt a szintjét, ami az ötödik sűrűség befejezése, a bölcsesség elérhetővé válik számukra, de ezzel egyenlő mértékű szeretetet is kell tanúsítaniuk. Ez a fény/szeretet nehezen megvalósítható azoknak, akik a negatív ösvényt követik. A hatodik sűrűség korai szakaszában a negatív irányultságúak azt választják, hogy a lehetőségeket elengedve a hatodik sűrűségbe pozitívként ugorjanak bele.

> 47.5 A pozitív-negatív polaritás a hatodik szinten egyszerűen a múlté lesz.

Tágabb értelemben a polaritás nem létezik. Az univerzum maga sokkal inkább pozitív, mint negatív, mindent egybevéve. Mire a negyedik, ötödik vagy hatodik sűrűségű negatív entitás azt választja, hogy pozitív irányt vesz, addigra már annyira megfizetett a negatív

karmáért, amit teremtett, hogy szükségszerűen tökéletes egyensúlyba került, és több negatív karmára nincs szükség. Ez fontos tény. A negatív entitások egyáltalán nem képeznek kivételt a karma törvényei alól. Minden, amit másokkal tesznek, ugyanúgy visszatér hozzájuk. A 6., 7. és 8. fejezetben mélyebben is megismerkedünk majd ezzel a folyamattal.

A SZOCIOPATÁK LELEPLEZÉSE

A pszichológusok ezt az erősen negatív személyiségtípust nevezik „pszichopatának" vagy „szociopatának". Ezek az emberek szinte teljesen kikapcsolták magukban a megértést és a mások iránti figyelmességet, legalábbis a csoporton kívül, amelyet maguknak választottak. Általában valami olyan óriási fájdalom vagy trauma érte őket, hogy már nem is érdeklik őket a többi ember érzései, sőt örömet lelnek mások manipulálásában és irányításában. Képesek súlyos bűntényeket elkövetni lelkifurdalás nélkül. Gyakran magukba vannak fordulva, áthatolhatatlan védekező mechanizmusokat építenek maguk köré, felsőbbrendűnek gondolják magukat, és úgy vélik, nekik járnak olyan előjogok és előnyök, amik másoknak nem. Lehetnek nagyon karizmatikus, extrovertált és vonzó egyéniségek. Sokan eleinte nem veszik észre a szociopaták személyiségének negatív vonásait, mert igen alaposan el vannak rejtve. A szociopaták mindig az unalom ellen küzdenek, izgalmat keresnek, amikor és ahogyan csak lehet. Sokszor szinte kábítószerükké válik a hatalom mások fölött; minél több jut nekik, annál többet akarnak még, mert semmi nem elégíti ki az éhségüket. A sorozatgyilkosokat például annyira feldobja, hogy egy másik ember életét hatalmukban állt elvenni, és meg is tették, hogy újra és újra gyilkolnak, még akkor is, ha jól tudják, hogy el fogják kapni őket. Természetesen a legtöbb szociopata nem gyilkos.

Ennél sokkal lassabban szívják el mások életét. Legbelül depressziós, szerencsétlen emberek, akik kockára teszik, vagy akár el is dobják az életüket a következő izgalmas kalandért.

Érdekes, hogy néhány hozzáértő asztrológus be tudja azonosítani a sorozatgyilkosokat a horoszkópjukban található ismert együttállásokból. A híres asztrológusnak, Carolyn Reynoldsnak egy tévéprogram, az *Unsolved Mysteries (Megoldatlan rejtélyek)* készítői húsz horoszkópot adtak. A producerek e húsz közé betették a négy sorozatgyilkos, Jeffrey Dahmer, David „Sam fia" Berkowitz, David „Éji vadász" Ramirez és Ed Kemper születési képletét. Anélkül, hogy Carolyn Reynolds tudta volna, hogy az adatok között gyilkosok adatai is voltak, és anélkül, hogy valaha is látta volna már ezeket a horoszkópokat, mind a négy férfit beazonosította, mint potenciális sorozatgyilkost. Edna Rowland hasonló kísérletben vett részt, és beazonosított hat másik sorozatgyilkost nagyobb számú, találomra kiválasztott horoszkópok csoportjából. A kísérletet megelőzően ő sem látta a horoszkópokat. Az eredményeket közzétették egy írásban, melynek címe *Destined for Murder: Profile of Six Serial Killers with Astrological Commentary (Gyilkosság a sorsuk: Hat sorozatgyilkos elemzése asztrológiai magyarázattal)*

A szociopaták a negatív ösvény legextrémebb képviselői. Ahogyan Dale Carnegie dokumentálta 1937-ben írt sikerkönyvében (*Hogyan szerezzünk barátokat és befolyásoljuk az embereket*), elítélt bűnözők, köztük sorozatgyilkosok is, még a kivégzésük előtt is azt hangoztatták, hogy ők jó emberek, nem tettek semmi rosszat. Ha megkérdezik őket, mivel magyarázzák, hogy elvették más emberek életét, akkor mindenféle kifogással élnek, vagy tagadják, hogy elkövették tettüket. A szociopata viselkedésű emberek úgy gondolják, hogy az erkölcs, az etika és a lelkiismeret olyan gyengeségek, amit ki lehet használni. Szükségük van arra, hogy ők irányítsanak, hogy ők

legyenek a vezetők, a vezérek. Maxwell C. Bridges cikkének következő sorai világos képet adnak a szociopata észjárásról:

> „Az emberiség egészében a férfiak kb. 3 százaléka, a nők kb. 1 százaléka szociopata. Ezek az emberek ismerik viselkedésükben a jó és a rossz közötti különbséget, de nem okoz nekik kellemetlen érzést, ha az utóbbit követik el. ...Lenézik azokat, akiket a lelkiismeret vezérel. Az igazság számukra feltételes, úgy változtatható, ahogyan előnyüket szolgálja...
>
> Sokan közülük elbűvölők és nagyvilágiak, ha olyan kedvük van, de elvetemültek és manipulálnak másokat, ha megtehetik. Képesek a lelkiismeretes emberek testbeszédét és arcjátékát nyitott könyvként olvasni. Érzelmeket tettetnek, sajnálatot és szimpátiát keresnek, amit ők sosem éreznek mások iránt, és »elcsábítják« áldozataikat, mielőtt szándékosan ártanának neki. Használják és eldobják az embereket, mint egy papírzsebkendőt...
>
> Mivel gondolataikat nem foglalja le végtelen, tudatalatti tűnődés a lelkiismeretről és a szeretetről, szinte állandóan unatkoznak, és ezt ellensúlyozzák sorozatos, kockázatos viselkedéssel, és lelkiismeretes, alsóbbrendű társaik bonyolult manipulációjával (kínzás, megalázás, árulás). Öregkorukra általában egyedül maradnak, szegénységben, elmagányosodva. Még családjuk is kerüli őket. Sokukat megöli vagy tönkreteszi valaki bosszúból azokért a dolgokért, amit az illető ellen, esetleg pártfogoltjai, szerettei ellen követett el a szociopata. Igen kevés szociopata hal meg ágyban, párnák között, szerettei körében."

HOGYAN LEHET ÚJ IRÁNYT ADNI A SZOCIOPATA VISELKEDÉSNEK

Fontos megjegyeznem, hogy kicsit mindannyiunknak vannak természetünknél fogva szociopata tendenciái. Mindannyian képesek vagyunk kegyetlenül viselkedni másokkal, tudomást sem venni mások érzéseiről, és mégis 100 százalékig jó embernek tartani magunkat. Dr. David Lykken viselkedés-genetikus arra a következtetésre jutott, hogy a szociopata tendenciákat (vakmerőség, agresszió, kockázatkeresés) mutató gyermekekben ezeket a személyiségjegyeket pozitív irányba lehet fordítani, ha a szülők szeretettel és a határokat szigorúan meghúzva kezelik őket. Egyetemi tanulmányaim során azt tanultuk viselkedéspszichológiából, hogy a jó szülői hozzáállás a következetességet jelenti a büntetésben is. Tehát a gyermek pontosan tudhatja, hol a határ. Tudnia kell, hogy amikor a határokat tesztelgeti, minden alkalommal következetesen ugyanaz a büntetés lesz a következménye. Az engedékeny nevelés, ahol a szülő képtelen kezelni gyermeke helytelen viselkedését, és nem következetes a büntetésben, valójában az egyik legkárosabb dolog, amit szülő elkövethet.

A szociopata viselkedésjegyek még felnőttkorban is bizonyos körülmények között pozitív tulajdonságokká alakíthatók. Scott O. Lilienfeld vezetésével egy csoport tudós beazonosította a szociopata viselkedés fő jegyeit, például a „vakmerő dominanciát", de azt is megállapították, hogy amennyiben ezeket a személyiségjegyeket pozitívan használják, akik rendelkeznek velük, nagyon hatékony vezetőkké válhatnak. Képesek krízishelyzetben is világosan gondolkodni, és megfelelően vezetni az embereket. John F. Kennedy például egy olyan közkedvelt amerikai vezető, akiben megvolt a „vakmerő dominancia". Steve Jobs is sok ilyen személyiségjeggyel rendelkezett, és bár sokan tartották viselkedését, mások felé tanúsított magatartását sértőnek, mégis neki köszönhető számos innováció. A következő idézet szépen összefoglalja Lilienfeld tanulmányát: „Avakmerő

dominancia, ami oly jellemző a pszichopata viselkedés bátorságára, kapcsolatba hozható a hatékonyabb elnöki vezetéssel, cégvezetéssel, meggyőzőképességgel, kríziskezeléssel, kongresszusi kapcsolatokkal, és hasonló tényezőkkel... A vakmerő dominancia... hozzájárulhat a felelőtlen, bűnöző viselkedéshez, az erőszakhoz, de a jó kríziskezelő vezetéshez is."

Mindenki ott áll valahol a pozitív és negatív közti skálán, és az, hogy felismerjük a helyünket, nagyban hozzájárul spirituális ébredésünkhöz. A szociopata jegyeket mutató emberek nem feltétlenül „gonoszak" vagy reménytelen esetek. Ám a legextrémebb esetekben türelmes rehabilitációra lehet szükségük, beleértve azt is, hogy meg kell előzni annak lehetőségét, hogy ártsanak másoknak. Csak így tehetjük lehetővé, hogy változzanak. A legtöbb ember nem szociopata, mégis képes csak magával foglalkozni, manipulálni és irányítani másokat, főként akkor, ha szégyen vagy érzelmi sérülés érte őket.

A VAGYON ÉS A HATALOM SZOCIOPATA VISELKEDÉSHEZ VEZETHET

Meg vagyok róla győződve, hogy szociopata viselkedés kifejlődhet olyanoknál is, akiknek nincs semmi efelé mutató asztrológiai iránya, sem veleszületett genetikai oka. Azok az emberek, akik nagy vagyonhoz vagy hatalomhoz jutnak, könnyen fejlesztenek ki magukban szociopata tendenciákat, főként, ha személyiségük nem áll szilárd és szeretetteljes alapokon. A hatalommal az a probléma, hogy mások is akarnak belőle. Ha ismersz valakit, aki híres és gazdag, tudod, hogy előfordul, hogy az emberek közelednek hozzád azzal a céllal, hogy híres, gazdag ismerősöd közelébe kerüljenek. Minél több

a pénzed és a hatalmad, annál inkább tűnhet úgy, hogy mindenki érdekből kerül a közeledbe. Mindenki a pénzedet akarja. Mindenki ki akarja használni, hogy ismer. Persze ez így sarkítva van, nem mindenki érdekember, de azért elég jellemző lehet ez a képlet.

Sokan szeretik utálni a gazdagokat és a hatalmasokat, mert ettől jobban érzik magukat a bőrükben. Mindenfélét olvasunk a vagyonos, rangos emberekről, és azon morfondírozunk, bárcsak mi is kipróbálhatnánk, milyen pocsék az életük, amiről panaszkodnak. De még ha van is óriási házad, luxuskocsid, elég pénzed, hogy mindennap előkelő éttermekben vacsorázz és egzotikus helyeken nyaralj, a boldogság akkor is választás kérdése. Nincs garantálva. Ha pedig az emberek, akik körülvesznek, folyton manipulálni akarnak, és ki akarnak használni, akkor nehéz lehet a boldogságot választani. Az anyagi világ kincsei mit sem érnek, ha a szeretet hiányzik az életedből. Miután a Beatles az „I want to hold your hand" című slágerükkel egy csapásra híres lett, Paul McCartney a párizsi ötcsillagos George V szállodában ült, hatalmas nyomás nehezedett rá, hogy új sikerdalt írjon, és megszületett a „Can't buy me love" („A szeretet nem vásárolható meg"). Ez manapság talán a legnépszerűbb dal, amely arról szól, hogy a gazdagság és a siker nem vásárolhatja meg a szeretetet. Sőt, néha pont ellenkező hatást ér el.

Ezért van az, hogy a lottónyertesek gyakran boldogtalanok, sőt, azt mondják, a legrosszabb dolog, ami történt velük, a nyeremény volt. Sandra Hayes, aki korábban gyermekvédelmi munkakörben dolgozott, 224 millió dolláros nyereményét egy tucat kollégájával együtt nyerte. Megosztották, és az adók levonása után több mint 6 millió USA-dollár jutott neki. Sandra így nyilatkozott: „Tűrnöm kellett a kunyerálást, a kapzsiságot, azt, hogy mindenki pénzt akart tőlem. Érzelmileg nagyon megviselt ez. Hiszen olyan emberekről van szó, akiket nagyon szerettem, és most, mint a vámpírok, szívják az életerőmet."

AZ ÁTLAGEMBEREK SZOCIOPATA VISELKEDÉSÉNEK LABORATÓRIUMI TANULMÁNYAI

Dr. Philip Zimbardo professzor nevéhez fűződik a híres 1971-es Stanford-börtönkísérlet, ami bepillantást engedett abba, miként is fejlődhet ki a szociopata viselkedés. Zimbardo és kollégái a Jordan Hall épület pincéjében rögtönzött börtönt építettek, és önkénteseket kerestek, hogy őrök és rabok szerepére jelentkezzenek. A résztvevő diákok két héten át napi 15 dollárt kaptak. Hetven jelentkezőt hallgattak meg, és egy sor pszichológiai vizsgálatnak is alávetették őket. Közülük választották ki azt a huszonnégy fiatalembert, akiket a legátlagosabbnak, legnormálisabbnak, legegészségesebbnek ítéltek meg. 1971. augusztus 17-én, vasárnap igazi rendőrök jelentek meg a kilenc férfi otthonában, akik a rabok szerepét kapták, és „letartóztatták" őket. Voltak, akiknek letartóztatását és bilincsben való elvezetését a tévéhíradó is felvette az esti műsorhoz, látták a döbbent szomszédok és barátok is. Valódi fogdába vitték őket regisztrációra, bekötötték a szemüket, majd elszállították őket Stanfordba, a börtönbe, ami a kísérlethez készült. Az őrök szerepét játszó diákok egyenruhát kaptak, és azt mondták nekik, az a feladatuk, hogy a börtönben rendet tartsanak, erőszak nélkül.

Az őrök egyre kegyetlenebbek voltak a rabokkal, főként, miután azok a második napon fellázadtak. Miután az őrök leverték a lázadást, Zimbardo szavaival élve „egyre több agresszióhoz folyamodtak, egyre jobban megalázták a rabokat, egyre kevésbé vették emberszámba őket". Példa erre, hogy az őrök arra kényszerítették a rabokat, hogy a vécét puszta kézzel takarítsák ki, vagy megalázó jeleneteket adjanak elő. A legrosszabb bántalmazások éjjel történtek, amikor a résztvevők azt gondolták, hogy a kutatók nem figyelik őket. Néhány őr azt mondta a raboknak, hogy ez nem is kísérlet, hanem

tényleg börtönbe kerültek, és most már ez lesz az életük, évekig ott fognak maradni. A bántalmazás olyan súlyos stresszt okozott a kilenc rabnak, hogy ötöt még a kísérlet vége előtt el kellett engedni, mindennap egyet.

A kísérlet ötödik napján megérkezett Christina Maslach, dr. Philip Zimbardo barátnője, aki nemrég doktorált Stanfordban, és akkor kezdett adjunktusként dolgozni a Berkeley Egyetemen. Kíváncsi volt a kísérletre, és bár eleinte unalmasnak találta, nagyon hamar elborzadt. Mindez azzal kezdődött, hogy elbeszélgetett egy „kedves, udvarias, jó humorú" fiatalemberrel, aki az egyik őr szerepében önkénteskedett. Dr. Maslach hallotta a kutatóktól, hogy volt egy őr, aki különösen szadista volt, és a rabok meg a többi őr elnevezte John Wayne-nek. Amikor dr. Maslach megkérdezte a többi kutatótól, ki az, kiderült, hogy a kedves fiatalember, akivel korábban beszélgetett. A pszichológusnő szavaival: „Mintha átváltozott volna a fiatalember. Más akcentussal beszélt, déliesen, ami addig nem volt jellemző. Másképp mozgott, másképp beszélt, nemcsak az akcentus miatt, hanem ahogyan a rabokkal bánt. Mint Jekyll és Hyde... Teljesen lesokkolt."

Az egyik rab számon kérte John Wayne-t, hogy miért gáncsolta el a mosdóba menet, amikor a kutatók nem látták. A rab azzal vádolta, hogy tetszik neki a szerepe, erre John Wayne egy tapodtat sem mozdult, csak odavetette, hogy ha pátyolgatná őket, nem lenne hiteles. Maslach látott olyat is, hogy az őrök takarodó előtt a rabokat papírzacskóval a fejükön kísérik a mosdóba. Amikor ettől kiborult, kutatótársai megmosolyogták. Aznap este nagyon összeveszett Zimbardóval, követelte, hogy vessen véget a kísérletnek. Zimbardo rádöbbent, hogy ő és kollégái is elvesztették a „rabok" iránti együttérzésüket, akárcsak az „őrök", és hogy tényleg véget kell vetni ennek. Másnap ez meg is történt. Maslach és Zimbardo 1972-ben összeházasodott, Maslach professzor lett a Berkeley Egyetemen, és az em-

bertelenséget kutatta. Konklúziója a Stanford Egyetem lapjában jelent meg, és a mai világban nagyon aktuális:

> „Interjúkat készítettem börtönőrökkel (valódiakkal) és egészségügyi dolgozókkal, akik sürgősségi osztályon dolgoztak. Ezek az interjúk képezték több évig tartó kutatásaim alapját a munkahelyi kiégés témájában. Az emberek, akik felelősek másokért, eljuthatnak egy olyan pontra, ahol a gondjaikra bízott személyeket már tárgyként kezelik, és ez esetenként nagyon érzéketlenné, nemtörődömmé, brutálissá, embertelenné teszi őket."

Érdekes, hogy Zimbardo középiskolai osztálytársa, Stanley Milgram szintén elvégzett egy nagyon híressé vált kísérletet 1965-ben, és a következtetések hasonlóak voltak. Ebben a kísérletben egy fehér köpenyes kutató arra utasította a kísérletben részt vevő önkénteseket, hogy egy ismeretlen alanynak áramütést adjanak, amikor az hibát vét egy feladatsorban. Az ismeretlen egy szomszédos szobában volt, egy egyirányú tükör mögött, tehát az önkéntes látta és hallotta őt. Ahányszor áramütés érte az illetőt, ő kiabált vagy sikított, egyértelműen fájdalmat jelezve. Természetesen az áramütések nem voltak valódiak, a feladatsort végző ismeretlen egy belső ember volt, a kísérlet részeként tettette a fájdalmat, de erről az áramütéseket adó önkéntes nem tudott, ő úgy gondolta, valóban kínozza az illetőt. Ha az önkéntes esetleg megelégelte a dolgot, és kérdőre vonta a fehér köpenyes kutatót, azt a választ kapta, hogy folytatni kell a kísérletet. Az alany kínlódása ellenére az önkéntesek háromnegyede (!) adott még maximális erősségű áramütést is (ez 750 volt erősségű áram!) az alanynak, bár a gombon fel volt tüntetve, hogy „VESZÉLYES! NAGY ÁRAMÜTÉS!" Az önkéntesek közül sokan teljesen elször-

nyedtek saját gonoszságukon, amikor kiderült, hogy a kísérletnek mi volt a valódi célja: azt tanulmányozták, hogy egy önkéntes mennyire követi a parancsot egy felettes személytől (a fehér köpenyes kutatótól) saját lelkiismerete ellenére; nem pedig azt, miként hat az áramütés a feladatmegoldó képességre (ezt hitték az önkéntesek a kísérlet céljának). Milgram és Zimbardo kísérleteinek következményeképp új törvényeket hoztak a hatóságok, melyek tiltják a pszichológiai kísérletekben az etikai kihágásokat. Így ma az ilyen jellegű kísérleteket legfeljebb kérdőív formájában lehetne elvégezni.

Mind Zimbardo, mind Milgram kísérlete azt mutatja, hogy a hétköznapi emberek képesek kivetkőzni emberségükből másokkal szemben, ha szokatlan körülmények közé kerülnek. Bizonyos szerepek, mint a börtönőri vagy egy parancsoló tekintélyű figura, kihozhatják az ilyen tulajdonságokat és viselkedést. Ha vagyonhoz és hatalomhoz jutunk, és más, vagyonos és nagyhatalmú emberekkel kerülünk napi kapcsolatba, sokkal könnyebb lesz magunkévá tenni az ő gondolkodásukat, érzéseiket, viselkedésüket. Még ha eleinte taszítónak találjuk is néhány szokásukat, hozzáállásukat, akkor is nagy a nyomás, hogy a csapathoz csatlakozzunk, hogy megfeleljünk, amint azt Milgram fenti kísérlete is mutatta. Nagyon nehéz helyzet az, ha régi barátok fordulnak ellened, ha a pénzedet akarják, amint azt Sandra Hayes esete is példázza, és sok más lottónyertes is elmondja. Christina Maslach kutatása a Stanford-börtönkísérlet után a gondoskodó szakmákban dolgozókkal foglalkozott, akik „kiégtek" a munkájukkal járó felelősségtől. A kormányban, hadseregben, pénzvilágban és cégvezetésben betöltött felelős pozíciók mind hatalommal járnak. És az állandó törekvés mások igényeinek, szükségleteinek kielégítésére valóban gyakran jár azzal, hogy „kiég az együttérzés".

A JÁRÓKELŐ-EFFEKTUS

A járókelő-effektus azt mutatja, hogyan fordul elő szociopata viselkedés átlagos embereknél, ha csoportban vannak. Kitty Genovese késelő szatír áldozata lett 1964. március 13-án, és eleinte voltak olyan állítások, melyek szerint az áldozat kiabált, segítséget kért vagy fél órán keresztül, mégis a harmincnyolc ember közül, aki tanúja volt az esetnek, egy sem avatkozott be, vagy hívott rendőrt, amíg a támadó el nem menekült, és Genovese meg nem halt. Ezt követően az *American Psychologist* megvizsgálta az állításokat, és azt mondták, a média túlzott; egy járókelő rendőrt hívott, és sokan hallották ugyan a sikítást, de nem tudták, honnan jön. A lényeg mindenesetre egyértelmű. Sok haláleset megelőzhető lenne, ha az emberek csoportjai hamarabb cselekednének. John Darley és Bibb Latané 1968-ban tanulmányozták ezt a jelenséget először laboratóriumi körülmények között, és eredményeik megerősítették a fentieket. Egyik kísérletükben egy hölgy elesik, és segítségért kiált, ekkor, ha a járókelők csoportosan voltak jelen, 40 százalékuk segített, ha egyedül voltak, akkor viszont 70 százalékuk segített.

ELVIS–MARILYN-SZINDRÓMA

Nagy a kockázata a kiégésnek akkor is, ha valaki nagyon közismert. Ezért van annyi híresség és közszereplő, aki klinikai depresszióban és szorongásban szenved. Ezt hívom én *Elvis–Marilyn-szindrómának.* Arra tanít minket a világ, hogy kívánjuk az anyagi javakat, de a 20. század leghíresebb férfi és női előadója depressziós lett, gyógyszer- és kábítószerfüggő, és fiatalon haltak meg túladagolás következtében. Ennek ellenére sokan úgy vélik, hogy a hatalmas

hírnév és a vagyon lenne az, ami a legboldogabbá tenné őket. És hiszünk az instant siker mítoszában is, ahelyett, hogy belátnánk, minél keményebben dolgozunk, annál több hasznunkra válik a munkánk.

AZ ÉLETENERGIA ELNYELÉSÉNEK TUDOMÁNYA

Ahogy a hatmillió dollárt nyert Sandra Hayes elmondta, nyereménye „vámpírrá változtatta szeretteit, akik az életerőt is kiszívják belőle". Viselkedésük szociopata tendenciát mutatott, és Sandra úgy érezte, elveszik az életerejét. Ez a leírás pontosabb, mint azt bárki gondolná, de ahhoz, hogy megértsük, újabb tudományos adatokat kell megvizsgálnunk.

Az 1. fejezetben láttuk, hogy a DNS a fényt használja elsődleges vitalitás-forrásnak. Dr. Peter Gariaev kimutatta, hogy a DNS-molekula természetesen elnyelt minden fotont egy kis kvarctárolóban. A gravitáció az egyetlen erő, mely a konvencionális fizika szerint képes meghajlítani a fényt, és a DNS-fantomhatás, úgy tűnik, gravitációs természetű. A történet még érdekesebb fordulatot vesz, ha felidézzük, hogy egy láthatatlan hatás a DNS-molekula eltávolítása után még harminc napig a helyükön tartotta a fotonokat. Ez pozitív bizonyítéka annak, hogy a DNS-re nagy hatással vannak a gravitációs energia láthatatlan hullámai, sőt, talán azok hozzák létre. Minél mélyebben értjük ezt meg, annál több tudományos teszttel ellenőrizhetjük.

A DNS láthatóan képes a fényt elnyelni is és sugározni is, alapvető működési elvként. Ha ez a tény közismertté válik, az sok területre óriási hatással lesz, például az orvoslásra, a gyógyításra, a pszichológiára, és akár a konfliktuskezelésre is. A szociopaták, úgy tűnik, felhasználják ezt a rendszert, hogy energiát szívjanak el másoktól, bár ezt még érdemes lenne tudományos vizsgálatoknak alávetni. Ráadásul, mivel a rendszer egyszerű, tudatos szándékkal működik, nem kell hozzá tudományos ismeret, hogy mindennapi életünkben használjuk. Nem kell tisztában lennünk működésével ahhoz, hogy nagy eredményeket érjünk el... hiszen a gravitáció is kiválóan működött, mielőtt Newton „felfedezte", mert a fejére pottyant az a bizonyos alma.

Gariaev nem tudta, hogy a rákkutatásban végzett munkája során dr. Fritz-Albert Popp már az 1970-es években felfedezte, hogy a DNS fotonokat raktároz. Popp megfigyelte, hogy mindenfajta életforma fotonokat nyel el a DNS-ben; a baktériumok, a növények, a halak stb. Bizonyos esetekben dr. Popp azt is észlelte, hogy az organizmusok fényt adnak át egymás közt. A Daphnia vízibolhafaj fényt bocsátott ki, amit társai elnyeltek. Hasonló hatás volt megfigyelhető apró halaknál. A fotonokat látszólag intelligensen irányították; mintha tudták volna, hová menjenek, mintha vezették volna őket egyik organizmustól a másikig.

Amikor pedig dr. Popp etídium-bromiddal felnyitott egy DNS-molekulát, körülbelül ezer foton rajzott elő belőle. Ebből az következik, hogy a DNS-molekula olyan, mint egy parányi száloptikás kábel. A fotonok ide-oda száguldoznak benne fénysebességgel, amíg fel nem használja őket a test. Dr. Popp arra is rájött, hogy ezek a fotonok erősen kapcsolódnak testünk egészségéhez. A sérült vagy legyengült testrészek jelentősen kevesebb fotont tartalmaztak, mint az egészségesek, esetenként csak elenyésző mennyiségűt. Másik lenyűgöző megfigyelése az volt, hogy ha stressz ér minket, a DNS egyre több fényt veszít, és gyorsan elsötétül. A stressz károsítja a test szöveteit, akárcsak a dohányzás. Amikor gyógyulásra van szükség, a DNS fotonokat ereszt szabadon, hogy azok oda áramolhassanak, ahol a gyógyulásra szükség van.

E terület másik úttörője dr. Glen Rein, egy biokémikus, aki a Londoni Egyetem diákja volt. Rein rájött, hogy közvetlenül irányít-

hatjuk, mennyi fényt raktároz egy másik élőlény DNS-e. A szeretetteljes, támogató gondolatok gyógyító folyamatot eredményeznek, és megnövelik a fotonok számát a DNS-ben, míg a hirtelen indulat és agresszió elveszi a fényt a molekulákból. A kísérletben a DNS egy másik személy testéből származott, egy emberi méhlepény szövetmintájából. Mi több, dr. Rein kísérletének résztvevői tudatosan irányíthatták, hogy gyógyítják-e a DNS-t. Amikor gyógyítani akarták a placenta DNS-ét, meg is tették, de ha csak arra koncentráltak, hogy szeretetteli gondolataik legyenek, ám nem irányították elméjüket a DNS-re, akkor a benne található fotonok száma nem változott.

A FÉNY ÉL

Ha az univerzumot egyetlen, hatalmas élőlényként képzeljük el, akkor minden aspektusa él. Az univerzum kvantumszinten hozza létre az életet. Tehát a fény maga is él. Ez is egy olyan tudományos tény, amit Az Egy Törvénye sorozatban találtam még 1996-ban.

> 41.9: A legkisebb létező lény a fény, az, amit ti fotonnak neveztek.

E megközelítés szerint a foton sokkal több információt képes elraktározni, mint gondoltuk volna. Például a teljes genetikai kódot, ami egy adott típusú organizmus megteremtéséhez szükséges. Ez a genetikai információ kódolva marad a fotonban akkor is, ha hatalmas távolságokat tesz meg. Úgy tűnik, az űrben haladás nem változtat a foton belső szerkezetén. A fény emellett értékes vitalitásforrást biztosít, mely a biológiai, szerves élőlények életéhez és egészségéhez elengedhetetlen.

SZERETET: AZ ERŐ, AMELY A FÉNYT SZÁLLÍTJA

Ebben az eleven kozmoszmodellben a fénynek intelligens módszerre van szüksége, hogy eljusson egyik pontról a másikra. Dr. Rein tudományos kísérletei arra mutatnak, hogy amint gondolunk valakire (vagy akár egy eleven anyagú biológiai szövetmintára), automatikusan csatornát nyitunk testünktől afelé, akire gondolunk. A fény azonnal elkezd utazni ezen a csatornán. Ezek az energiacsatornák láthatatlanok számunkra, és tudományos vizsgálatnak még nem vetették alá őket, de elméletileg léteznünk kell, hogy megmagyarázzák számos laboratóriumi körülmények közt végzett, megismételhető kísérlet megfigyeléseit.

Tehát úgy tűnik, kétféle erő munkálkodik ebben az új, „energetikai biológia" modellben. Egyik a fény, ami a vitalitás nyers erejét nyújtja, a másik egy erő, ami formálja, alakítja és irányítja a fényt láthatatlan csatornákon keresztül. Talán különösnek tűnik most, de Az Egy Törvénye a másik erőt, ami formálja, alakítja és irányítja a fényt és láthatatlan csatornákkal köti össze az élőlényeket, úgy nevezi, „szeretet".

Ebben az esetben a szeretet aktív erő, ami csatornákhoz hasonló struktúrákat hoz létre, melyek lehetővé teszik, hogy a fény mindenféle távolságra eljusson. E csatornákat gondolataink hozzák létre. Ahányszor csak gondolunk valakire, a Forrásmezőben automatikusan csatorna nyílik közte és köztünk, és elindulnak a fotonok. Ezeket a fotonokat aztán elláthatjuk információval gondolatainkban, így lehetővé válik a telepatikus kommunikáció. A szeretet maga az erő, ami a DNS-fantomjelenség hátterében áll. Ez az energia a DNS formájában tarthatja a fotonokat, vagy kiküldheti őket a DNS-molekulából, akár hatalmas távolságokra is.

FÉRFI ÉS NŐI ARCHETÍPUSOK ÉS AZ UNIVERZÁLIS ENERGIA

Filozófiai értelemben ez a két erő a nemekhez társítható: a fény a maszkulin erő, ami kivetítődik és a foton nyers erejét adja; a szeretet a női erő, ami formálja, alakítja és irányítja a fényt. Pszichológiai értelemben meg kell találnunk ezeknek az archetípusoknak az egyensúlyát az életünkben, hogy egészségesek lehessünk. Az Egy Törvényének filozófiája szerint a biológiai értelemben látható nemek az univerzumban létező energiák alapszerkezetének holografikus tükörképei. Ezt Az Egy Törvényének 92. szakaszában magyarázzák meg. Figyeld meg, hogy a forrás nem akarta megadni a teljes választ; magunknak kell megoldanunk a rejtvényt.

> 92.20 Ami elér, az a férfi princípium. Ami arra vár, hogy elérjék, az látható női princípiumként. A férfi-női rendszer polaritásának gazdagsága érdekfeszítő, de erről többet nem mondunk, hanem vizsgálja meg maga a tanuló.

A 67. szakaszban Don Elkins összefoglalta, amit addig megtudott a férfi és női archetípusok természetéről. Don nem értette, hogy a férfi és a nő, a fény és a szeretet, más energiaminőséggel is rendelkezik, nem csak az elektromos töltés áramlásával pozitív és negatív között. A következő kijelentés valamelyest tükrözi, mit hallott Don.

> 67.28 Az Apa archetípus megfelel az elektromágneses energia férfi vagy pozitív aspektusának, aktív, kreatív és sugárzó, mint a mi Napunk. Az Anya archetípus megfelel az elektromágneses energia női vagy negatív aspektusának, befogadó vagy mágneses, mint

> a mi Földünk, ahogy befogadja a Nap sugarait, és életet ad a harmadik sűrűségű termékenység által.

A férfi és női archetípusok nagyon fontosak, ha meg akarjuk érteni álmaink szimbolikáját, és küzdelmeink mélyebb értelmét. A legtöbb férfinak fejlesztenie kellene magában a feminin oldalt, és ezt a nőkkel való kapcsolataikon keresztül tanulják meg. A nőket pedig ugyanezen okból vonzzák a férfiak: hogy maszkulin oldaluk fejlődhessen. Lehetséges az is, hogy egy férfi több nőies, mint férfias tulajdonsággal rendelkezik, így valószínűleg egy erősen férfias tulajdonságokkal rendelkező nőhöz fog vonzódni. A szexuális vonzalomnak gyakran tudat alatt az a funkciója, hogy olyan emberhez vonzzon minket, akitől a legtöbbet tanulhatjuk. Az alázatos, passzív, saját magukat lekicsinylő, aggodalmaskodásra hajlamos emberek gyakran ellenállhatatlanul vonzódnak szexuálisan az erős, vakmerő, domináns és narcisztikus személyiségtípusokhoz. Az ilyen kapcsolatok nagy fájdalmat hozhatnak, ha a narcisztikus fél nem változik.

GYÓGYÍTÁS ÉS AZ ENERGIA ELSZÍVÁSA

Ideális esetben, ha csatornát nyitottunk magunk és egy másik személy között, a fotonok mindkét irányban áramlanak. Amikor gyógyítunk valakit, akkor több fotont küldünk a gyógyulásra szoruló félnek, amikor pedig magunkba szívjuk, azaz elszívjuk az energiát, akkor aktívan kihúzzuk a fotonokat a másik félből. Amint dühös gondolataink ébrednek valakivel kapcsolatban, a csatorna megnyílik, és mi máris megpróbálunk fotonokat kihúzni belőle. Hogy ez sikerüljön, ahhoz arra van szükség, hogy a másikban negatív érzelmeket ébresszünk, például bűntudatot, szégyent, bánatot, haragot, undort, rémületet vagy sokkot. Azonban, ha az illető erős, de szeretetteljes

állapotban marad, azaz nem engedi, hogy negatívan hassunk rá, és nem táplál negatív érzelmeket, akkor megvédi az életenergiáját, és nem veszít belőle. Ez Az Egy Törvényének legfontosabb tanítása arról, hogyan tarthatod és őrizheted meg életenergiádat.

Ha sikeresen energiát szívtunk el valakiből, ha hatottak rá negatív indulataink, akkor fényt vontunk ki az illető testében a DNS-raktáraiból. Ebből mi azonnal energiát nyerünk. Élénkebbek, energikusabbak leszünk, ám ez hideg, sekélyes módja energiaszintünk helyreállításának, és teljességgel hiányzik belőle az a gazdag, összetett érzés, ami természetes velejárója a szeretetnek. Az Egy Törvényének szavaival élve, mások energiáit elszívni negatív ösvény, és garantált, hogy amit elveszel másoktól, azt hamarosan hasonló módon veszik el tőled.

Pontosan ezt a mechanizmust figyelte meg dr. Glen Rein a DNS-kísérletekben. A haragos emberek fotonokat vontak el a placentától, a szeretetteli emberek pedig képesek voltak új fotonokat sugározni ugyanabba a DNS-be. Egyelőre még nincsenek mérések arról, hogyan teremti a gondolat ezeket a láthatatlan csatornákat, de a mechanizmus hatását alaposan dokumentálták.

BURLAKOV KÍSÉRLETE A HALIKRÁKKAL

Dr. A. Burlakov orosz tudós is megerősítette a fentebb vázoltakat. Burlakov növekvő halikrákat helyezett egymás közelébe, úgy, hogy a fotonok szabadon áramolhassanak közöttük. Amikor idősebb, kifejlettebb ikrákat tett a fiatalabbak elé, akkor az idősebbek szó szerint kiszívták a fiatalabbakból az egészséget. A fiatalabbak hamarosan meg is betegedtek, elsorvadtak, deformálódtak, volt, amelyik el is pusztult. Úgy tűnt, hogy az idősebb, fejlettebb ikrák közvetlenül kiszívták az életerőt a fiatalabb, fejletlenebb ikrákból. Élősködtek rajtuk saját túlélésük érdekében. Ugyanezen a módon egészséget is adhatunk másoknak. Amikor Burlakov olyan halikrákat tett egymás közelébe, melyeknél a fejlettebbek csak egészen kicsivel voltak a fejletlenebbeknél idősebbek, akkor a fiatalabbak fejlődése felgyorsult, és addig fejlődtek gyorsabban, amíg elérték azt a szintet, amelyen a kezdetben fejlettebb ikrák álltak.

Nagyon érdekes, hogy ezeket a gyógyító, vagy gyengítő hatásokat teljesen blokkolni lehet azzal, ha egy üveglapot helyezünk a két zárt tér közé, melyekben az ikrák találhatók. Ez valószínűleg annak tudható be, hogy az üveg blokkolja az ultraibolya fényt. Az üveg nem blokkolja a mikrogravitációs mezőt, nem akadályozza meg az erősebb ikrákat abban, hogy a gyengébbekből fotonokat szívjanak ki. A gyengébb ikrák így is fotonokat veszítenek. De amikor a fotonok kiszabadulnak, az üveglapnak ütköznek, visszapattannak a térfelükbe, és az ikrák ismét magukba szívják őket. Tehát nincs nettó energiaveszteség, annak ellenére, hogy a fejlettebb ikrák gravitációs ereje fotonokat von ki a fejletlenebbekből.

GYÓGYÍTÁS: A TUDOMÁNYOS TANULMÁNYOK METAANALÍZISE

Dr. Daniel Benor 191 kontrollált tudományos tanulmányt elemzett a spirituális gyógyítás témájában. Itt olyan esetekről van szó, amikor emberek gyógyító szándékkal fordultak élő szövet felé. Sokféle fajon kíséreltek meg gyógyítást, baktériumokon, algákon, növényeken, rovarokon, állatokon, valamint embereken is. Meglepő módon a 191 tanulmány 64 százalékában jelentős hatásokról számoltak be, még olyan esetekben is, amikor embereket gyógyítottak nagy távolságban, például New Yorkból Los Angelesbe.

Ez ismét arra enged következtetni, hogy amint gondolatainkat és érzelmeinket (főleg szeretetteli gondolatokat és érzelmeket) egy élő-

lény felé irányítjuk, csatornát nyitunk, melyen fotonok haladnak keresztül. Ez a hatás állandó, és a gyógyítással kapcsolatos tanulmányok többségében megfigyelték. A legjobb az egészben, hogy Az Egy Törvénye szerint, amikor gyógyítasz valakit, nem a saját fotonjaidról kell lemondanod. Olyan leszel, mint egy fénytükör, melyen át tud áramlani az univerzum energiája. Ezt a tényt világosan elmondja Az Egy Törvénye sorozat 66. szakasza.

> 66.10 A gyógyító nem gyógyít. A kristálytiszta gyógyító az intelligens energia csatornája, amely alkalmat ad az öngyógyításra... Ez igaz kultúrátokban a konvencionálisabb gyógyítókra is. Ha ezek a gyógyítók megértenék, hogy csak azért felelősek, hogy felajánlják az alkalmat a gyógyulásra, akkor megszabadulnának a megterhelő, hatalmas felelősségtudattól.

> 4.14 Érdekes továbbá, hogy akiknek az élete nem méltó a munkásságukhoz, az nehézségbe fog ütközni az intelligens végtelen energiájának befogadásakor. Ezért meglehetősen torzulttá válhatnak, úgy, hogy diszharmóniát okoznak önmagukban és másokban, s talán még abba is kell hagyniuk gyógyító tevékenységüket.

IDÉZETEK AZ EGY TÖRVÉNYÉBŐL A FÉNYRŐL ÉS A SZERETETRŐL

Az Egy Törvénye kimondja, hogy a fény él. A fotonok az élet legalapvetőbb egységei az univerzumban, és erre most már tudományos

bizonyítás is létezik. A DNS-fantom (a szeretet női princípiumának ereje) az örvény-energia, ami körülveszi és alakítja a fényt. Az Egy Törvénye szerint az univerzum fényből és szeretetből áll (maszkulin és feminin princípiumokból), és a szeretet az az erő, ami a fényt alakítja. Egész univerzumunk fényből és szeretetből épült, melyek az „intelligens végtelen" két megjelenési formája, miután intelligens energiává vált. A fény és a szeretet ivadéka a biológia és az anyag, és végső soron ez mind él. Következzék néhány idézet, melyek ezekre a kapcsolatokra rávilágítanak.

> 13.9 A fény... az építőköve annak, amit anyagnak nevezünk, a fény intelligens, és teli van energiával.

> 2.4 A kövek élnek. Ezt nem értették meg az emberek a te kultúrádban.

> 64.6 Tudomásunk szerint más anyag nincs, csak a fény.

> 28.5 Kérdés: Mi okozza, hogy a fény a fizikai vagy kémiai elemekbe sűrűsödjön?
> Válasz: Szükséges, hogy észre lehessen venni a Szeretetként ismert összpontosítás teremtő erejét. Ez az energia rendező elv.

> 27.13 A szeretet használja a fényt, és irányítani tudja azt.

> 6.4 Az illúzió (azaz a fizikai univerzumod) fényből teremtetett. Pontosabban, bár kevésbé érthetően, fényszeretetből.

1.6 Te vagy minden, valamennyi létező, minden érzelem, minden esemény, minden helyzet. Te vagy az egység. Te vagy a végtelen. Szeretet/fény vagy, fény/szeretet vagy. Létezel. Ez az Egy Törvénye.

A TÁVOLBA LÁTÁS KUTATÁSA, ÉS TOVÁBBI BEPILLANTÁS A NEGATÍV ÖSVÉNY ÚTJÁBA

Az örvény, amit a szeretet létrehoz, kinyúlik belőlünk, amikor valahová irányítjuk a figyelmünket. A fény eztán áthalad ezen a csatornán. A hatás nagy távolságokban is létezik. A távolba látást kutatva Kínában és az Egyesült Államokban is végeztek tanulmányokat. Ilyenkor valakit arra tanítanak, hogy intuíció segítségével figyeljen egy távoli területet, és valós megfigyeléseket tegyen. Ha az illető ténylegesen megfigyeli a céltárgyat, ami egy máskülönben teljesen sötét szobában van elhelyezve, akkor fotonok jelennek meg a tárgy körül. A fotonok a normál háttérszinthez képest akár ezerszer is többen rajzanak oda. Láthatóan az okozza a jelenséget, hogy amikor a személy a céltárgyra fókuszál, csatorna létesül közte és a tárgy között. Bárkit meg lehet tanítani a távolba látásra, és mindenki képes ezeket a csatornákat létrehozni. E csatornák láthatóvá is válnak, amikor valakinek testen kívüli élményben van része. Sokan számolnak be arról, hogy egy ezüstös szálat láttak, ami asztráltestüket összeköti fizikai testükkel.

Amikor valakire összpontosítunk, kapcsolatot létesítünk vele, mintegy csatornát nyitunk felé, és fotonok haladnak köztünk. E csatornákon fotonokat küldeni is tudunk, és el is tudjuk szívni azokat másoktól. Felélesztheti életenergiánkat, és DNS-ünket feltölthetjük fotonokkal, ha szeretetteli gondolatokkal foglaljuk le elménket. Meditatív, inspirált, idilli állapotban sok kis csatornát nyitunk meg, melyek új fotonokat vonzanak DNS-ünkbe. Ez a placebohatás tudományos magyarázata, ahol a hit, hogy gyógyulni fogunk, valóban gyógyulást eredményez. A szociopata azonban kirekeszti a szeretetet, gyengeségnek látja azt. Ennek eredményeképpen egészsége és összpontosító képessége károsodik, és csak úgy érzi magát ismét erejének teljében, ha mások energiáján élősködik. Támad, megszégyenít, megaláz, megsértődik, és egyre több áldozatot, bocsánatkérést, megértést követel. Szándékosan provokálja a jószívű embereket negatív reakciókra, tudva, hogy abból kap rengeteg életenergiát, ha valaki neki könyörög megbocsátásért. Amikor ugyanis bocsánatért esedezünk, akkor azt, akit megbántottunk, elárasztjuk életenergiánk hullámaival, remélve, hogy attól jobban érzi majd magát.

A legrosszabb esetekben azonban, akármennyi energiát is vett el a szociopata, még többet akar. Sosem lesz igazán boldog, amíg nem tanul meg szeretni. Ehhez viszont el kell engedni a védekező mechanizmusokat, a vastag falakat, amit érzékeny lényege köré épített. Jól tudja, hogy ha megengedi magának, hogy érezzen (hogy megélje azt a fájdalmat és traumát is, amin keresztülment), akkor mások is elszívhatják az energiát tőle, akárcsak ő másoktól. Ez félelmetes gondolat, mert nem bízik senkiben. Idővel azonban megtanulhatja, hogy a legtöbb ember alapjában véve jó, és nem akarja őt bántani, kínozni; ekkor tudja majd a hasznára fordítani a szeretet erejét.

A Globális Ellenség, más néven „negatív elit", ahogy Az Egy Törvénye nevezi őket, nem más, mint egy csoport ember, akik tudatosan, vagy tudat alatt hatalmat és presztízst keresnek, hogy érezzék emberek millióinak figyelmét, és e figyelem energiáját magukba szívhassák. Akik a negatív ösvényt választották, mint a szociopaták, azok ellenállnak a szeretetnek, az elfogadásnak, a megbocsátásnak, ezért általában nem képesek más módot találni arra, hogy megszerezzék az egészségükhöz szükséges energiát. A dicsőséget, népszerű-

séget, hódolatot keresik, és jót nevetnek azon, milyen ügyesen átvernek mindenkit. Szerencsére, ahogy áttörjük a tagadás falát, és leleplezzük a „negatív elit" legnagyobb titkait, egyúttal be is oltjuk magunkat irányításuk és manipulációik ellen. Terveik sikeréhez vak ostobaságunk kell. De ha a „kritikus tömeg" ráébred, kik is ők, és mit tesznek, akkor egészen biztos a bukásuk.

ÖTÖDIK FEJEZET

A GLOBÁLIS ELLENSÉG

Sok színdarab, regény, film és tévéprogram próbálta azt elemezni, miként válnak átlagos, jólelkű emberek nagyon negatívvá, ha sok pénzre vagy hatalomra tesznek szert. Amit széles körben még mindig nem értenek, az az, mennyire fogtak össze a gazdagok és hatalmasok, mint elit társaság. 2011-ben dr. Clive Boddy, a Nottingham Trent Egyetem munkatársa egy szakmabeliek által is jóváhagyott elméleti értekezést írt, melynek a következő címet adta: „A vállalati pszichopata-elmélet a globális pénzügyi válságban". Mitchell Anderson a *Toronto Star* újságban érdekes gondolatokat osztott meg e tanulmány kapcsán:

> „A pszichopaták közül igen kevesen válnak olyan erőszakos bűnözővé, amilyennek a filmek láttatják őket. Legtöbbjük alkalmazkodni próbál. Hogy hatékonyabban manipulálhasson másokat. Ez az ijesztő állapot végigkíséri az emberiség történelmét... A tudósok szerint a népességnek kb. 1 százaléka pszichopata, ez hárommillió rémet jelent az USA állampolgárai közt. Egyre több bizonyíték utal arra, hogy a pszichopata tendenciák egyre gyakoribbá válnak, minél feljebb keressük őket a modern vállalatok vezető körei-

ben. Ez nem is meglepő, hiszen a könyörtelenség és a hatalomvágy előnyt jelent a nagy üzleti vállalkozásoknál és óriásvállalatoknál (melyek néhány szerző szerint szintén pszichopata jellegűek). A külsőségek azonban nem azonosak azzal, ami mögöttük húzódik. Míg a pszichopaták kifelé gyakran elbűvölőek, jól menedzselik magukat és saját érdekeiket, mégis tipikusan pocsék főnökök; terrorizálják a kollégákat, és káoszt teremtenek, hogy viselkedésüket elrejtsék. Amikor felelős pozícióba kerülnek, patológiájuk azt is jelenti, hogy biokémiailag képtelenek azt tenni, amit a törvény előír: mások nevében jó szándékkal döntéseket hozni... Boddy szerint a nagyvállalatok megváltoztak. Már nem stabil intézmények, ahol a pszichopaták nem rejtőzhetnek el könnyedén, hanem állandóan változik a struktúrájuk, így a pszichopaták könnyen megtehetik, hogy eltűnnek, káoszt hagyva maguk mögött... Boddy nem bízik abban, hogy a jelenlegi költséges mentőakció, melyet e vállalatok az államtól kapnak, érni fog bármit is. Ha a pszichopaták befészkelték magukat a világ pénzintézeteinek vezetőségébe, akkor genetikai hiányosságuk következtében kapzsiságuk nem ismer határt. Továbbra is antiszociálisan és lelkiismeretlenül fognak cselekedni, amit tovább erősít, hogy igen befolyásosak. És ezt addig folytathatják, amíg az általuk képviselt számos intézmény, vagy akár az egész globális gazdaság összeomlik."

A NAGY TITOKRA LASSAN FÉNY DERÜL

Gondoljuk csak meg, hogy az amerikai pénzvilág 1913-ban magánkézbe került. Amerika pénzkibocsátási joga immár egy bankárcsoporté volt, köztük a Rothschild és Rockefeller családoké. Ők lettek a Federal Reserve. A Federal Reserve bankárcsaládok alapították a BIS-t, azaz a Bank for International Settlements nevezetű első központi világbankot. 2011. szeptember 19-én egy svájci tanulmány, melyet dr. James Glattfelder készített, bebizonyította, hogy a világban forgó összes pénz 80 százaléka (!) szivárog vissza nagyon ügyesen álcázott kerülőutakon a Federal Reserve zsebébe. Az álcák és kerülőutak különféle nagy médiavállalatok és egyéb óriásvállalatok. Szuperszámítógépek segítségével átvizsgálták a világ 37 millió legnagyobb cégét és egyéni befektetőjét. Döbbenetes, de az derült ki, hogy mindössze 737 vállalat kezében van az a hálózat, mely a világ összprofitjának 80 százalékát termeli. Ezek az adatok persze alaposan el voltak rejtve, és szuperszámítógép kellett ahhoz, hogy nyomukra lehessen bukkanni. Ez a 737 társaság tízszer nagyobb befolyással bírt a rendszerben, mint amennyit pusztán vagyonuk megmagyarázhatott volna. Amikor aztán tovább kutatták a számokat, a kört is tovább szűkítették 147 vállalatra. Ennek a pénzügyi szuperhatalomnak pedig a 75 százaléka pénzintézet. Lássuk, kik vannak a 25 legbefolyásosabb között: Barclays, JPMorgan, Chase & Co, Merrill Lynch, UBS, Bank of New York, Deutsche Bank, Goldman Sachs, Morgan Stanley és a Bank of America; ezek pedig állítólag mind a Federal Reserve tagjai. Sosem jelentették be nyíltan és nyilvánosan, mely bankok irányítják a Federal Reserve-t, elvileg a biztonság és a titoktartás okán. De a kutatók és bennfentesek, akikkel beszéltem, egyetértenek abban, kik a fő játékosok. A nagy bankok hatalma és kontrollja tudományos tény, nem összeesküvés-elmélet. És van tovább is!

Alan Grayson képviselő, Ron Paul exképviselő és a mára elhunyt Robert Byrd szenátor 2011-ben elérték, hogy a kongresszus kivizsgálást indítson a Federal Reserve átvilágítására, és kiderítették, hogy a Fed titokban elszórta az amerikai adófizetők 26 billió dollárját. 26.000 milliárd dollár! Nem az emberek kapták ezt a pénzt, nem a kormány, hanem a nagy Federal Reserve-bankok, hogy talpon maradhassanak. A kisegített bankok többsége még csak nem is amerikai illetőségű volt. Ha az a pénz az emberekhez juthatott volna, csodákat lehetett volna tenni vele, hiszen itt az egész világ teljes éves GDP-jének harmadáról van szó. A pénzintézetek azonban annyira mohók, és olyan nagy kockázatokat vállalnak, hogy még ez is alig volt elegendő az életben tartásukhoz! A 160 nemzetet számláló összefogástól értesültem arról, hogy a 2008-as gazdasági válságot szándékosan robbantották ki ők, a szövetség tagjai, hogy pénzügyileg tönkretegyék a Federal Reserve-összeesküvőket. A szövetségbeliek nem sejtették, hogy a Federal Reserve ekkora segélyt képes leszakítani magának, hogy korrupt intézményeit életben tartsa, sőt, hogy ezt még meg is ússzák... mégis ez történt.

Lehetetlennek tűnik, de egy 147 vállalatból álló szuperhatalom rendelkezik a világ vagyonának 80 százalékával, és 26 billió dollárt kellett költeni a talpon maradásukra. Ezek tények. Általában azt gondoljuk, hogy a szociopaták egyedül, elszigetelten munkálkodnak, de a hatalom természete nagyon is hierarchikus. Beszéltem olyanokkal, akik ebből a körből törtek ki, és aktívan küzdenek azért, hogy bennfentesként megbuktassák őket. A leggyakrabban azt hallottam, hogy a gazdagok és hatalmasok úgy gondolják, ők vagyonuknál és hatalmuknál fogva automatikusan jobbak, okosabbak, erősebbek a többi embernél. Ha a gazdagok és hatalmasok oldalára állva elfoglalod a helyedet a hierarchiában, még gazdagabb és hatalmasabb lehetsz. A titoktartás szigorú, így azok, akiknek nincs gyomruk az ilyesfajta, végletekig szociopata viselkedéshez, sosem tudhatják meg, mi folyik

a magasabb szinteken. A kegyetlenséget, a szervezethez mindenáron való hűséget és ragaszkodást előrelépéssel jutalmazzák. Minél magasabb szinten vagy, annál inkább hasonlít az egész a náci Németország legrosszabb aspektusaihoz. Mi több, tagadhatatlan bizonyítékok vannak arra, hogy a náci pártot ugyanezek az emberek támogatták és pénzelték, ezzel majd a 13. fejezetben többet is foglalkozunk. A Bolsevik Forradalmat, mely 1917-ben létrehozta a Szovjetuniót, szintén a Federal Reserve-bankárok pénzelték, mint azt Edward Griffin *The Creature from Jekyll Island (Jekyll sziget teremtménye)* és dr. Anthony C. Sutton *Wall Street and the Bolshevik Revolution (A Wall Street és a bolsevik forradalom)* című írásaiban is olvashatjuk. Én őszintén úgy hiszem, hogy ez az egész rendszer összeomlóban van már, ezért is szánom rá az időt, hogy beszéljek róla.

AZ ENERGIA ELNYELÉSÉNEK TUDOMÁNYA

Dr. Cleve Backster korábban a CIA alkalmazottja volt, ő fejlesztette ki a hazugságvizsgáló készülék, azaz a poligráf használatának módszerét. Backster tapasztalatainak közvetlen hatása van arra, hogy megérthessük, mi is történik a Globális Ellenség esetében. A poligráf az ember bőrének elektromos vezetőképességét méri, de más életformák elektromos tevékenységét is képes mérni. 1966-ban, amikor már sok éve dolgozott ezen a területen, Backster kitalálta, hogy szobanövényét veti alá poligráfos vizsgálatnak. Meg akarta nézni, hogy a növénynek vannak-e az emberekéhez hasonló reakciói. Nagy meglepetésére a növénynek volt elektromos tevékenysége, összetett folyamatok, ingadozások, amik láthatóan találomra történtek, hasonlóan az emberek vizsgálati mintájához.

Backster tudta, hogy a hazugságvizsgálat lényege az, hogy az alanyt valamiféle konfrontációval fenyegetik, például olyan kérdés-

sel, mint: „Ön adta le a lövést, amely a felesége halálát okozta?" Ha az alany válasza „nem", de a teste elektromos tevékenysége hirtelen óriási mértékben megnövekszik (mint amikor valaki ordít, sokkot él át, feldühödik vagy megrémül), az hazugságot jelez. Backster meg akarta vizsgálni, tudja-e valamivel úgy fenyegetni a növényt, hogy az emberi reakcióhoz hasonlót váltson ki belőle. Amikor aztán Backster erősen koncentrálva arra gondolt, hogy gyufát gyújt, és megégeti az egyik levelét, a növény nagyon „kiabálni" kezdett. Méghozzá már azelőtt, hogy a levelét megégették volna. Backster tényleg gyújtott egy gyufát, és az egyik levelet megégette. A növény csak akkor hagyta abba a „kiabálást", amikor Backster már kivitte a szobából a gyufát, és maga is távozott a közelből.

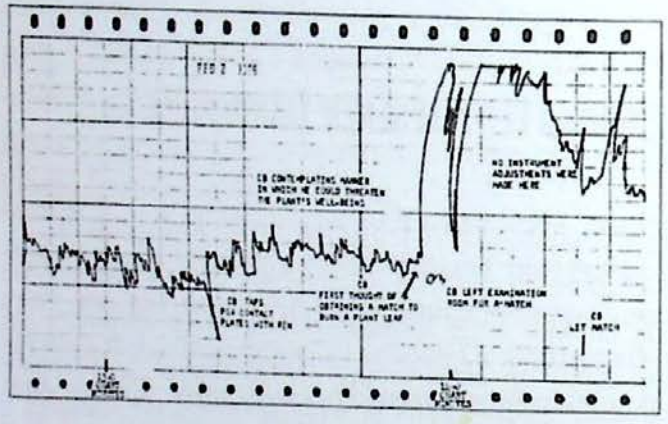

6. ábra: Backster grafikonja olyan elektromos tevékenységet mutat a növénynél, ami az emberéhez hasonlít.

Ez a „vészjelző rendszer" a természetben és az élőlények kollektív tudatában állandóan működik. Backster tesztelt növényeket, joghurtbaktériumokat, tyúktojást, állati és emberi sejteket. Rájött, hogy amikor egy organizmus stresszt, fájdalmat, félelmet vagy veszélyt érez, akkor energiajelet ad le a környezetében lévő minden életformának. Amikor Backster mély álmából felriasztotta a macskáját, a fokföldi ibolyája „kiabált." Amikor Backster megmérgezett vagy felforralt egy baktériumot, a többi baktérium „kiabált." Amikor 1969-ben a

Yale Egyetem végzős hallgatói előtt egy elfogott pókot elengedett, és az szaladni kezdett, hogy meneküljön a veszélytől, a közelben lévő szobanövény „kiabált".Amikor Backster éjszaka, az elhagyatott épületben, találomra kiválasztott élő sórákokat (artemia salina) főzött meg, a közeli növények „kiabáltak." Amikor tyúktojásokat főzött egyenként, a többi tojás „kiabált". Amikor egy II. világháborús pilóta, akinek a gépét majdnem lelőtték, olyan filmet nézett, amiben egy másik pilótát lelőttek, a saját szövetmintája „kiabált", és ez csak egy a sok emberi példa közül. Dr. Brian O'Leary, egy NASA-űrhajós, háromszáz mérföldes repülőúton utazott, és minden alkalmat feljegyzett, amikor stresszt tapasztalt. A laboratóriumban lévő sejtjei pontosan ugyanekkor „kiabáltak."

TALÁN EGY EGÉSZ HÁLÓZATHOZ KAPCSOLÓDUNK

Ne felejtsük el, mit fedezett fel dr. Fritz-Albert Popp a stresszről. Amint stresszhatás ér minket, hirtelen lecsökken a DNS-ünkben a fotonok száma, ami a fény látható elhalványulását okozza. Ez igen érdekes lehetőség felé mutat. Az előző fejezetben beszéltünk azokról a csatornákról, melyek személyek között nyílhatnak meg, hogy a fotonok információt és életenergiát cseréljenek. És itt egy új feltételezés. Mi van, ha minden biológiai életformát összekötnek egymással ezek a csatornák? Mi van, ha egy hatalmas energiahálózat kapcsol minket a környezetünk minden létformájához, ha ez a fizikának egy olyan alaptörvénye, amit még nem értettünk meg? Mi van, ha hirtelen stressz hatására biofotonokat bocsátunk ki, ami félelmünkről, fájdalmunkról vészjelet küld végig ezen a csatornahálózaton?

Minden sejtben 46 kromoszóma található, és minden kromoszóma két DNS-molekulából épül fel. Ez sejtenként 92 DNS-molekula, kivéve a mitokondriális DNS, mely a sejt típusától függ. Testünkben

kb. 10 billió emberi sejt van, emellett 90 billió mikrobiális sejt. Tehát legalább 920 billió DNS-molekula van emberi sejtjeinkben, csupán a kromoszómákban. Minden DNS-molekula akár ezer fotont is tartalmaz. Áttekintve ezeket a számokat, láthatjuk, micsoda hatalmas energiaforrás birtokában vagyunk. A stresszhatás a testünkben cikázó fotonok tömkelegéből millió, sőt billió fotont is felszabadíthat anélkül, hogy fotonraktáraink különösebb kárt szenvednének.

Dr. Fritz-Albert Popp felfedezte, hogy amint stresszhatás ér minket, hirtelen lecsökken a DNS-ünkben a fotonok száma. Dr. Cleve Backster kimutatta, hogy a stressz vészjelet küld a környezetében lévő létformáknak. Backster nem tudta beazonosítani, hogyan terjed a vészjel, de alapos okkal feltételezhetjük, hogy ez fotonok segítségével történik. A fotonok energiacsatornákon át haladnak a Forrásmezőben, ami minden élő, létező lénnyel összekapcsol minket.

Úgy tűnik, a fizikai távolság nem korlátozza az energiacsatornákat. Dr. Brian O'Leary sejtjei éreztek minden sokkot, amin ő keresztülment repülőútján San Diegóból Phoenixbe, bár a távolság többszáz mérföld volt. Megfigyeltek olyan sikeres távgyógyítást, ahol a gyógyító New Yorkban, a páciens Los Angelesben tartózkodott, mint dr. Daniel Benor gyógyításokat tanulmányozó meta-analízisében olvasható.

Tehát lényegében nyugodtan kijelenthetjük, hogy amint tudatosan egy másik ember felé fordítjuk figyelmünket, fotonokat küldünk neki olyan csatornákon keresztül, melyek talán a természet alapvető, de még fel nem fedezett törvényének részei, és minden élőlényt összekapcsolnak, talán hasonlóan a féreglyukhoz. Bizonyos jelek, mint a fájdalom, félelem, stressz és halál, láthatóan az adott környezet minden élőlényéhez eljutnak, de ezek a csatornák úgy tűnik, fel is erősödnek, ha tudatosan egy személyre fókuszálunk. Dr. Glen Rein kísérletében a résztvevők gyógyítani tudták a DNS-t, amikor szeretetteljes gondolatokat fókuszáltak rá, de amikor figyelmük másfelé irányult, a DNS nem kapott újabb fotonokat.

DR. WILLIAM BRAUD ÉS A „BÁMULÓKÍSÉRLET"

Dr. William Braud bebizonyította, hogy amikor valakit pusztán csak néznek, akár távolból is, akkor a test válaszreakciót produkál; ez akkor is igaz, amikor a két személy nem közvetlenül láthatja egymást. A jelenség hátterében valószínűleg ugyanaz a mechanizmus áll, amit eddig elemeztünk. Braud kísérletében egy alanyt egy kicsi szobában helyeztek el, ahol egy rejtett kamera is volt. Az alanyt megkérték, hogy lazítson, olvasgasson, miközben bőrének elektromos tevékenységét mérik. Egy másik szobában, egy zárt rendszerű televízió képernyőjén megjelent az olvasgató alany képe, aki nem tudta, hogy filmezik őt. Számítógép által találomra kiválasztott pillanatokban egy résztvevőt megkértek, bámulja figyelmesen az alany arcát a tévé képernyőjén. Meglepő módon az alany bőre sokkreakciót mutatott az esetek 59 százalékában, amikor megbámulták. A kísérlet női és férfi alanyokkal is ismételten ugyanolyan eredményt hozott. Ez az 59 százalék nem hangzik valami soknak, de jelentős, főleg, mert Braud többször is megismételte a kísérletet számos alannyal, és mindig hasonló eredményt kapott.

Lehet, hogy dr. Braud véletlenül rábukkant azok titkára, akik keresik a hatalmat, akár tudatosan, akár nem tudva, hogyan működik ez. Amikor 2001 áprilisában az első szereplésem zajlott Art Bell műsorában, a *Coast to coastban,* úgy éreztem, hihetetlen mennyiségű energia száguld keresztül rajtam. A műsort 20 millió ember hallgatta, ennyi figyelem irányult rám. Nem tudtam uralkodni szapora szívverésemen, lélegzésemen, és valamiféle szédítő bódulaton, ami szinte már a drogok hatására emlékeztetett. Mivel már nem használtam

drogokat, kifejezetten zavarónak és kellemetlennek találtam az élményt. Olyan erős volt a hatás, hogy le kellett mennem a tengerpartra fel-le sétálni, ezzel próbáltam levezetni az érzést, de ez sem segített. Pár óra múlva aztán jobb lett, akkor végre el tudtam aludni, de nagyon jellegzetes élmény volt, hasonló a futás közben felszabaduló adrenalinhoz; és tudtam, hogy nem csak saját magamnak okoztam. Azonnal éreztem, hogy mennyire vissza lehet élni ezzel a hatalommal. Így aztán évekig kerültem a nagy konferenciákat és a közszereplést, egészen addig, amíg úgy éreztem, most már elég érett vagyok, és a helyén tudom kezelni a dolgot. Egy pozitív személy nézőpontjából az ideális válaszreakció az, ha mindezt a nyers energiát használhatóvá alakítjuk, például inspiráló, felemelő színpadi előadássá. Ám ráébredtem, hogy a politikusok, hadvezérek, cégvezetők és híresség-ek (zenészek, színészek és hasonlók) számára ez veszélyt jelent. A hatalom nagyon is valóságos, és igenis képes hatalmas függőséget okozni. Mindenki, aki rád fókuszálja a figyelmét, energiát küld neked.

TISZTELGÉS A VEZETŐK ELŐTT

Ezt már az emberiség evolúciójának hajnalán is csinálták. A vezetők, akik pénzérmére verették képmásukat, energiát kaptak az emberektől, ahányszor csak azok a pénzre néztek vagy használták az érméket. A nagy gyűlések még hatékonyabbá tették az energia átadását, például, amikor a vezető inspiráló beszédet intéz a néphez. Miután Gutenberg feltalálta a nyomtatást, kb. 1439-től a vezetők képével illusztrált nyomtatott anyagokat is lehetett terjeszteni, ami szintén alkalmat adott az energia átadására. A rendszerben valóságos kvantum-ugrást képviselt a fényképészet megjelenése, hiszen így már élethű volt a vezetők arcképe. Aztán megérkezett a rádió és a televízió, ahol élő adásban egyszerre akár emberek milliói is fókuszálhattak egy adott személyre. A színészeket akár százszor, ezerszer is láthatják, emberek százezrei nézhetik őket a filmvásznon. És bár a színészek ilyenkor csupán szerepet játszanak el, még így is rengeteg energiát kapnak a nézőktől. Az Egy Törvénye következő idézetei nagyon jól összefoglalják a polaritások, a negatív és a pozitív témáját.

> 93.3 A polaritást vizsgálhatjuk más módszerrel is, a sugárzás/elnyelés nézőpontjából. Ami pozitív, az sugárzik. Ami negatív, az elnyelő.
>
> 97.17 A bal kéz (negatív polaritás) megkíséreli elnyelni a szellem hatalmát, és a maga hasznára fordítani azt.
>
> 55.3 A negatív polarizációt nagyban elősegíti mások leigázása, alávetettségbe taszítása.

Ha másokat irányítunk, az talán jelentősen megkönnyíti a saját életünket, de a következő idézet rámutat, hogy így automatikusan reinkarnálódni fogunk, és megtapasztaljuk a másik oldalról, amit tettünk. A 7. és 8. fejezetben alaposabban is megismerkedünk majd a reinkarnációval.

> 52.7 A kontroll talán a rövid útnak látszik a fegyelemhez, békéhez és megvilágosodáshoz. Ám ez a kontroll teszi lehetővé és szükségessé a további inkarnációk élményét, hogy egyensúlyba hozza a kontrollt vagy az elnyomást tökéletes önmagunk ellen.

TÚLÉLÉSI STRATÉGIA AZ ÁLLATVILÁGBÓL

Véleményem szerint eredetileg a természet pozitív céllal hozta létre ezt az energiaátadási rendszert. Ha a törzsed egy barlangban él, összebújtok, hogy ne fázzatok, és amikor hirtelen megjelenik a bejáratnál egy éhes kardfogú tigris, azt bizony valakinek el kell zavarnia, valakinek meg kell védenie a többieket. Ez általában a törzs vezérének a feladata, aki esetleg a legbátrabb harcosait is magával viszi a küzdelembe. A többiek rettegve bújnak el a tigris elől. Amint átélik ezt a stresszt, a halálfélelmet, DNS-ük rengeteg fotont szabadít fel, több milliárdot is. Ezek a fotonok, az élet, egészség és vitalitás eszszenciái közvetlen utat találnak a harcosokhoz, akik a többiek védelmében küzdenek. Emlékezzünk csak vissza, hogy dr. Rein mérni tudta a DNS-ben felerősödő fényt, bár azt egy másik személy testéből vették el. A harcosok tehát ennek az energiaátadásnak köszönhetően gyorsabban gondolkodnak, erősebbé válnak, kitartóbban tudnak küzdeni.

Ugyanez a rendszer kiválóan működik nyilvános nagygyűléseken, amik már a civilizáció hajnalán is jellemzők voltak. Saját élményem, hogy 2011-ben meghívtak egy Detroit Tigers baseballmeccsre. Fontos meccs volt, ettől függött, bekerül-e a csapat a bajnokságba. Jómagam nem vagyok sportrajongó, nem különösebben érdekelt a meccs eredménye, amikor elmentem megnézni. Tehát kívülállóként elég sajátos helyzetben voltam. Hamarosan hatalmas energiát éreztem csupán attól, hogy a teltházas stadionban voltam. Euforikus érzés volt, és fizikai izgalom is. Amikor a csapat ütőjátékosa jó erős ütéssel a megfelelő irányba indította a labdát, tiszta ekszt̀ázisban éreztem magamat. A stadionban minden szempár a repülő labdát követte, ez volt a figyelem középpontjában. Az ütés célba is ért, a tömeg felpattant, és az energizáló érzés a csúcsára hágott. Negyed órán belül rájöttem, hogy imádom a baseballt.

Mindez eléggé meglepett, és az új tudományos hátteremmel felfedeztem, hogy amit az emberek „csapatszellemnek" hívnak, annak közvetlen energiakomponensei vannak. A csoport közös energiája minden egyénnek több energiát adott, mint amennyit az illető eredetileg hozott magával, és az emberek dollárok százait is hajlandóak voltak kifizetni, hogy jegyet vegyenek egy ilyen eseményre. Ez magyarázza azt is, miért teljesítenek jobban a csapatok hazai pályán, mint idegenben. Amikor ott a szurkolók tömege, a játékosok sokkal több fotont kapnak, mint amikor az ellenfél pályáján játszanak. Elméjük hazai pályán, szurkolóik segítségével élénkebb lesz, erejük megnő, több energiájuk lesz, és kitartóbbá válnak.

A HATALOM A SZOCIOPATÁK KEDVENC KÁBÍTÓSZERE

Az emberek nagy része úgy állítja helyre életenergiáját, hogy szeretettel és támogatóan fordul mások felé, ezáltal szeretetet és támogatást kapnak vissza másoktól. A stadionban a kollektív inspiráció egyértelműen több vitalitást teremtett, mint amennyit az egyéni szurkolók magukkal hoztak. Gondoljunk csak vissza arra, hogy hétezer meditáló képes volt a Földön mindenkit inspirálni annyira, hogy világszerte 72 százalékkal csökkentek az erőszakos cselekmények. Ám az emberiségnek az az 1 százaléka, akik szociopaták, teljesen elzárják magukat a szeretettől, legalábbis a mások iránt, nem pedig önmaguk iránt érzett szeretettől. Állandóan unatkoznak, lehangoltak, és gyakran lesznek vakmerő adrenalinfüggők. Mindig több és több sebesség, hatalom, izgalom, veszély kell nekik, és nem érdekli őket, kinek a kárára jutnak hozzá. A mások fölött gyakorolt hatalom, és a másoktól elszívott energia szó szerint kábítószerré válik a számukra. Hatalmas adrenalinhullámot ad nekik, ha valakivel szembekerülhetnek, és

megküzdhetnek. Amikor győznek, életenergiájukat feltöltik annak az életenergiájából, akit legyőztek és megaláztak.

Nos, tételezzük fel, hogy egy csoportnyi szociopata irgalmatlanul törekszik a világuralomra, miközben hierarchiát építenek maguk között, ahogy egymással is megküzdenek a vezérségért. Itt a végső cél az lenne, hogy igájukba hajtsák a bolygót, mivel úgy gondolják, hogy ők a legerősebbek, a legbölcsebbek, a legmagasabb spiritualitással rendelkezők, és rászolgáltak a hatalomra. Ösztönösen érezhetik, hogy az emberek trauma hatására életenergiát szabadítanak fel, és annak a vezérnek küldik, aki megvédi őket. A legtöbben el sem tudnának képzelni ilyen aljas stratégiát, de a szociopaták képesek lennének tömeges áldozatokkal járó eseményeket kiprovokálni, például háborúkat, csak azért, hogy traumatizálják a népet. A tömegeket érő trauma hatalmas mennyiségű életenergia felszabadításával jár. Amint az elit közbeavatkozik, és a nép nemes, bátor megmentőinek adja ki magát, máris elnyelheti mindezt az energiát. A hatalmi elit legfőbb célja, hogy állandó hatalmi pozíciót élvezhessen a földön, megkaparintva a pénzt, a politikát, a hadsereget és a médiát, hogy senki ne szállhasson szembe velük. Ha sikerrel járnak, állandó életenergia-ellátást biztosítanak nekik traumatizált alattvalóik. Mindez azonban hatalmas lehetőség számunkra a spirituális növekedés útján, mert inspirál arra, hogy az igazságtalanságnak véget vessünk, és segítsünk embertársainkon. Az Egy Törvénye így ír erről:

97.16 A látszólag negatív tapasztalatok gyümölcse,
hogy segítenek fejlődnünk mások szolgálatában.

AMIKOR A HADBAN ÁLLÓ FELEKET UGYANAZOK PÉNZELIK

Ahhoz, hogy megérthessük a Globális Ellenség legféltettebb titkát, bele kell mennünk abba a kérdésbe, lehetséges-e, hogy mindkét világháború bonyolult, halálos átverés volt. Ezt nehéz lesz végigolvasni. Lehet, hogy hirtelen belefáradsz majd, és inkább mással foglalkoznál. Ez teljesen normális önvédelmi reakció. A tested nem akarja átélni a félelmet, a traumát, mert tudja, hogy ezzel életerőt veszít. Ez a hirtelen kimerültségérzet igen hatékonyan vesz rá minket arra, hogy ne nézzünk szembe a fájdalmas dolgokkal. Mégis úgy érzem, értenünk kell, mi is történt, és mi történik még most, e könyv írásának idején is; csak így változtathatunk rajta. Ha tudjuk az igazságot, nagyobb biztonságban vagyunk, mintha homokba dugjuk a fejünket.

Mi van akkor, ha ez a csoportnyi nemzetközi bankár titokban a háborúk mindkét oldalát pénzelte? Mi van, ha a kisebb országok vezetői, a harcoló katonák, az értük aggódó nép mind azt hitte, hogy valós okuk van harcolni, miközben csak hazugságok áldozatai lettek? Ez lenne aztán a világméretű szociopátia! Mi sem lehetne jellemzőbb a *Globális Ellenségre.* Amikor a nép retteg, az emberek sokkal több energiát küldenek a vezetőknek, remélve, hogy azok majd megvédik őket.

Hogy tehet egy csoport ilyen irtózatos dolgot? És ami talán még fontosabb, miért? Az egész feltételezés annyira felháborító, annyira aljas, annyira iszonyú, hogy sok ember, sőt szinte mindenki leblokkol, ha hall róla. Úgy érzik, nem is biztonságos foglalkozni a gondolattal, hogy létezik ma a világban egy ilyen hatalmas, szövevényes, rejtett negatív erő. Egy szeretetteli Istenben való hit nem hagy helyet efféle manipulációknak, efféle elnyomó erőnek. Emberek millióinak

életét feláldozni holmi titkos politikai vagy üzleti célból nem csupán őrültség, hanem a többség szerint mérhetetlen gonoszság. Hogy maradhat mindez titokban? Hogyhogy nem tudunk róla? Még szerteágazó, nyomon követhető bizonyítékok ellenére is látom, hogy sok ember mindent megtesz, hogy ne kelljen tudomást vennie minderről, inkább kinevetik a tényeket, vagy támadják azokat, akik igaznak gondolják az elméletet. Ezzel próbálják megakadályozni az életenergia-veszteséget, ami akkor következne be, ha megengednék maguknak, hogy félelmet érezzenek. A szinkronicitás azonban személyes bizonyíték arra, hogy az élet nem csupa rettegés és bánat. Az univerzum boldog és varázslatos hely. Szeretet van benne, és a mi felelősségünk, hogy lássuk az igazságot és átformáljuk bolygónkat.

AZ EGY TÖRVÉNYE SZERINT A TUDATOSSÁG ENERGIARENDSZER

Az Egy Törvénye sokat beszél a földi negatív elitről, és arról, hogyan akarják tudatosan, vagy tudattalanul megszerezni az emberektől az életenergiát, miközben a manipuláció és kontroll ösvényén járnak. A Tudatosságot energiarendszerként írja le, akár az elektromosságot, amint azt a 19. rész kérdéseiből és válaszaiból is láthatjuk. Alább emlékeztetnek minket, hogy a bolygók és holdak mindig befolyásolják a földi emberek tudatosságát és vitalitását.

> 19.19 Kérdés: Azt hiszem, nagyon fontos ponthoz érkeztünk... A példa kedvéért nézzük az elektromosságot. Van pozitív és negatív pólus. Minél jobban erősíted az egyiket, annál nagyobb a potenciálkülönbség, annál jobban lehet dolgozni, ahogy mondjuk, a fizikai

> értelemben. Ez hasonlónak tűnik számomra a tudatosság ábrázolásához. Így van?
>
> Válasz: Igen, pontosan. A fizikai (test) összetétel rengeteg elektromágneses mező kölcsönhatásából teremtődtek, intelligens energia következtében. (Titeket) az elme mindenféle gondolatai befolyásolnak, és a test torzításai, meg a mikrokozmoszban található számtalan kapcsolat, ami maga az entitás, és a makrokozmosz sokfélesége – ezeket megtestesítik a csillagok, ahogy nevezitek őket, mindegyik energiasugárral járul hozzá az entitás elektromágneses hálójához saját torzításainak következtében... Az asztrológia szerepe a sok gyökér közül egyhez hasonlítható.

A BIRKAEFFEKTUS

Ha megfigyeljük az állatvilágot, sok következtetést vonhatunk le bolygószintű problémáink természetét illetően, mivel testünknek sok közös vonása van az állatokkal. Maguk között a negatív elit tagjai az embereket birkáknak nevezik, saját magukat pedig farkasoknak. Évekig gondolkodtam ezen, aztán rájöttem a kijelentés mélyebb értelmére. Telefonon adtam pszichológiai tanácsokat egy női páciensemnek, akit olyan bénító félelem kínzott, hogy még szembenézni is képtelen volt a problémájával. Nekem egyszerűnek tűnt a megoldás, de hatalmas ellenállásba ütköztem már azzal is, amikor megpróbáltam rávenni, hogy beszéljen róla. Végül megkértem, árulja el nekem, mit gondol, mi történne, ha szembenézne a félelmével. „Attól tartok, tönkretenne" – felelte. „Úgy érzem, ha csak ránézek, rám veti magát, és meg is ölhet." Amikor biztosítottam róla, hogy nem eshet baja, és segíteni fogok neki, hogy leküzdje, bármi is az, akkor végre képes

volt beszélni róla – és máris sokkal, de sokkal jobban lett. Hamarosan ráébredt, hogy a megoldás egyszerű, és nincs mitől félnie. Én pedig arra jöttem rá, hogy páciensem ősi, állati ösztönt élt át; többet akartam tudni erről.

A birkák nyájban élnek, együtt mennek mindenhová, csoportosan léteznek, részben saját biztonságuk érdekében. Azt gondolhatnánk, hogy ha egy birkanyáj farkast lát ólálkodni a közelükben, futásnak erednek. De ez nem biztos, hogy igaz. Az állatokat gyakran megbénítja a félelem, jó példa erre, ahogy az országúton álló szarvas ledermed, ha rávillan egy kocsi fényszórója. Futhatna, mégsem bír.

A birkák nagyon is tudják, hogy ott ólálkodik a farkas. Rettegnek, de leszegik a fejüket, és úgy tesznek, mintha semmi baj nem lenne. Legelésznek, és nem vesznek tudomást a problémáról. Néha a farkas békén hagyja őket, és odébbáll, viszont ha futnának, megtámadná a nyájat. Nem akadályozhatják meg, hogy megölje őket, hiszen túl erős. De mindig akad egy birka, aki betesz a többieknek. Nem bírja a nyomást. Tudja, hogy ott a farkas, és muszáj ránéznie. Felemeli a fejét, és pont a farkas szemébe néz. A farkas most már tudja, hogy nincs több ideje. Meglátták, most kell rájuk rontania. Miközben az őt bámuló birka tekintetébe ég a pillantása, megtámadja a nyájat. Az idő megáll. A bámuló birkát megbénítja a félelem, transzba esve nézi tovább a farkast. A bénultság talán csak pár másodpercig tart, de a bénult birka ered futásnak utoljára. A farkas hamar utoléri. Fogak. Fájdalom. Rémület. Vér. Kín. Halál.

A többi birka pontosan tudja, mi történt. Már megint ugyanaz. Ha a nyáj körül ólálkodó farkasra néz valaki, az halállal lakol. Amint a félelem szemébe nézel, az elkap. Ez egy tudatalatti ösztön mindannyiunkban, és egy sor hollywoodi film is megerősíti azt, amit én *birkaeffektusnak* nevezek. Szeretünk filmszereplők bőrébe bújni. Sok izgalmas, gyilkosos thrillerben eljön a pillanat, amikor valaki tökéletes rejtekhelyre bújt, például az ágy alá. A gyilkos belép a szobába. Az áldozatnak csak annyit kell tennie, hogy csukva tartja a szemét, és nem esik bántódása, mégsem tud nyugton maradni. Tudnia kell. Leselkednie kell. Kikukucskál... és ott a gyilkos. A sokk olyan extrém, hogy ijedtében megmoccan, beveri a fejét az ágy aljába vagy ilyesmi. A filmzene erősödik, disszonánssá válik, miközben a gyilkos szétdobálja az ágyat. Az áldozatot utoléri a véres, kegyetlen halál. A gyilkos pengéje tulajdonképpen a farkas fogainak modern változata a gondolatvilágunkban. És mi a tanulság a filmből? Hát természetesen az, hogy „Ne nézz oda! Ha megteszed, halál fia vagy. Hadd tegyük, amit akarunk – és ha szerencséd van, téged békén hagyunk közben."

Ezt az ősi ösztönt hollywoodi filmek százai erősítik bennünk. Ez történik, ha nem a pozitív ösvényt választjuk, ha nem érezzük, hogy az univerzum szeretetteli hely, ahol védelem alatt állunk. Ebben az esetben a negatív ösvényt sem választjuk, a vakmerő dominancia, az irányítás, manipuláció árán való haszonszerzés útját sem. Arra vagyunk kondicionálva, hogy félelem hatására kikapcsoljunk. Azt hisszük, hogy ha nem nézünk a csúf igazságra, a világ olyan lesz, amilyennek szeretnénk. Bolygószinten elengedhetetlenül fontos, hogy a félelmet elengedjük, mert a nagy számokban erő van. Emberek millióinak nyílik ki a szeme, és az igazságot közzéteszik az interneten, és másutt is. És nem kopognak sötét alakok az ajtajukon, nem követik őket titkos ügynökök, nem rabolják el őket a gonoszok éjnek évadján. Az igazság már annyira közkézen forog, hogy nem tartható fenn a Nagy Testvér mítosza. Ha végre ráébredünk, milyen sokan vagyunk, és milyen erősek vagyunk, nem maradhat rejtve a negatív elit, még akkor sem, ha a média fél erről beszélni. 2013 áprilisában írom e sorokat, és érzem, hogy nagy változások vannak készülőben. Ha félelem nélkül vizsgáljuk az igazságot, részt vállalhatunk a megoldásban, ahelyett hogy a problémát támogatnánk.

A VILÁGURALOM ÉS A „VARÁZSLATOS PÉNZNYOMDA"

Ha az első és a második világháború csak valami iszonyatos bűvésztrükk volt, ahol mindkét oldalt ugyanaz a nemzetközi bankárcsoport pénzelte, akkor miről volt szó valójában? Mit akartak? Mint online könyvemben, a *Financial Tyrannyban (Pénzügyi zsarnokság)* írtam, a céljuk nem más, mint a világuralom. A hatalom kábítószer, elixír, melyből a szociopata elmének sosem elég. A világuralom legfontosabb lépése a pénzügyi, gazdasági uralom. Ha létrehoznak egy „globális valutát", mint amilyen az amerikai dollár, melynek hátterében más sem áll, mint a nagy semmi, akkor lehetségessé válik a pénz értékének mesterséges inflációját, fluktuációját előidézni. Ron Paul, volt képviselő épp erről beszélt. Azt mondta, már egy évszázada ezt teszi a Federal Reserve.

Ha egy országnak jelentős aranykészlete van, akár magánkézben, akár nemzeti bankban, akkor az az ország megakadályozhatja a globális valuta tervét, egyszerűen azáltal, hogy aranyfedezettel támogatott pénznemet nyomtat. Az emberek nyilván sokkal jobban szeretnének olyan valutát, ami mögött valós aranyfedezet áll, mint olyan pénzt, melyet csak a kormány „hite és hitele" támogat. Tehát a globális kontrollhoz szükség van arra, hogy szisztematikusan ellopják minden egyes ország, csoport és egyén aranyát, nehogy a „varázslatos pénznyomda" útjába állhassanak. Ha pedig már a semmiből lehet pénzt varázsolni, akkor kezedben van a föld leghatalmasabb bűvésztrükkje. Számokat írhatsz egy papírdarabra, valakinek a kezébe nyomod a papírt, és cserébe valódi értéket kapsz.

LETÉTBEN A FEDERAL RESERVE KARMAIBAN

Majdnem minden olyan ország központi bankját kifosztották, amelyek az első vagy a második világháborúban megszállás alá kerültek. Kevesen tudták közülük akár csak elképzelni is, hogy az egymás ellen ádázul harcoló feleket egy és ugyanaz a csoport pénzeli a legfelsőbb szinten. Sok ország a Federal Reserve-nél, az Egyesült Államokban helyezte el aranytartalékait a biztonság kedvéért, félve a megszállástól. A következő sorok a *Russia Todayből* szépen elmagyarázzák ezt:

> „A New York Federal Reserve kezében 6700 tonna aranyrúd van, melynek értéke összesen 368,5 milliárd dollár. De a New York Federal Reserve szavait idézve: „Az arany nem a mi tulajdonunk. Mi csupán megőrzői vagyunk." Az aranyat „biztonsági letétbe" helyezte több mint 60 önálló ország, és néhány szervezet. A Fed szerint a NY Fed manhattani széfjeiben elhelyezett aranyrudak közel 98 százaléka külföldi országok központi bankjainak tulajdonában áll."

Nevetségesnek tűnhet egy ilyen terv, és emellett lehetetlennek is. Hogy kellően elmagyarázzuk, egy teljes könyv sem elég. Ezért írtam meg a *Financial Tyrannyt* és számos kiegészítő vizsgálat anyagát, mielőtt visszatértem volna *A szinkronicitás kulcsa* befejezéséhez. A világ aranykészletének megkaparintása volt az egyik fő célja ennek a sötét csoportnak, akiket nyugodtan nevezhetünk Összeesküvőknek is, és akiket sokan illuminátusoknak hívnak. A másik, ugyanilyen fontosságú céljuk az volt, hogy nemzetközi szövetségesekre tegyenek szert, amiből később egyetlen világkormány által vezetett új világ-

rend alakulhat ki, ahol az Összeesküvők az irányítók. Az Egy Törvényének két következő idézete jól leírja az illuminátusok hozzáállását.

> 11.18 Ők (a negatív ösvényen próbálkoznak)... Az Egy Törvényének azt a magyarázatát terjeszteni, mely az ő nézőpontjukat tükrözi, és amely önmagukat szolgálja. Ők lesznek az elit. Általuk elkezdődik egy kísérlet arra, hogy a bolygó entitásait rabszolgaságba taszítsák – szabad akaratukból.

> 50.6 A negatívan orientált lény olyan lesz, aki érzi, hogy megtalálta a hatalmat, ami létezésének értelmet ad – éppen úgy, ahogyan a pozitív polaritás is érez. A negatív entitás megkísérli majd ezt az értelmezést másoknak felajánlani, többnyire úgy, hogy kialakít egy elitet, a tanítványait, és megtanítja, hogy szükséges és jó mások rabszolgasorba taszítása, azoknak saját érdekében. Azokat a másokat ők tőlük függőnek látják, úgy gondolják, szükségük van az ő vezetésükre és bölcsességükre.

BANK FOR INTERNATIONAL SETTLEMENTS (BIS)

Ha a két világháború csak borzalmas, véres bűvésztrükk volt, ahol a konfliktusok, harcok leple alatt a cél a világ központi bankjainak kifosztása volt, akkor hová került a sok arany és kincs? Mint kiderült, a megszállt és kifosztott országok vezetői közül sokan tudták, hová tűnt az aranyuk. Titokban „letétbe helyezték" egy titkos nemzetközi csoportnál, melynek neve Bank of International Settlements (BIS). A BIS-t a Federal Reserve-bankok alapították, melyek ki akarták terjeszteni pénzügyi befolyásukat világszerte. Az államfőknek azt mondták, hogy amit letétbe helyeznek a BIS-nél, az továbbra is az ő tulajdonukban marad, és titokban arra használják majd, hogy valutáik fedezetéül szolgáljon. Bár látszólag minden központi bank „a nagy semmin" alapuló valutát bocsátana ki, valójában ezeknek a valutáknak a BIS-nél letétbe helyezett nemesfémek lennének a fedezetei. Emellett ezek az országok Federal Reserve-kötvényeket is kaptak, gyakran csillagászati címletekben, mint „letétjeik" fedezete. Egyetlen papírdarab érhetett 100 millió, vagy akár 1 milliárd dollárt is, és beváltható volt a Federal Reserve-nél. 2011. december 1-jétől kezdve képek százait kaptam a Federal Reserve-kötvényekről, és a ládákról, a dobozokról, ahol tárolták őket; ezeket elsőnek tettem közzé nemsokára.

7. ábra: Egy Federal Reserve-kötvény, melynek állítólagos értéke egy milliárd dollár

NEMZETEK VAGYONA

Miért egyeztek volna bele azok az államfők egy ilyen nevetséges tervbe? Miért engedték volna, hogy kincstáraikat kiürítsék, és „letétbe helyezzenek" mindent egy titkos világbanknál, ami a Federal Reserve kezében van? Mint kiderült, minden vezetőt felszólítottak titokban, hogy olvassa el Adam Smith 1776-ban írt munkáját, melynek címe *The Wealth of Nations (Nemzetek vagyona)*. A szövetségesek elárulták nekem, hogy az Összeesküvők kérték Smitht a dokumentum megírására, és jó pénzt fizettek érte. Smith híres értekezése arról szól, hogy a világon nem lesz igazi béke és jólét, amíg bármely országnak vagy magáncsoportnak nagy mennyiségű arany vagy kincs van a birtokában. Ezt számos érvvel indokolta.

Például, ha egy ország központi bankjában arany található, az célpont lesz más országok számára, hogy megszállják. Tételezzük fel, hogy egy ország a pénze értékét az általa birtokolt aranyban méri. Ha az aranyat ellopják, és más országba szállítják, az első ország gazdasága összeomlik. A legerőszakosabb és legerősebb országok hamar a leggazdagabbak is lennének, ezzel tovább növelve hatalmukat. Egy másik érv az volt, hogy minden országban egyre növekedni fog a népesség, vagy születés, vagy bevándorlás miatt. Amikor ezek az emberek munkába állnak, új vagyont termelnek. Ezért a kormánynak több pénzt kell nyomtatnia, hogy az inflációt megelőzze. Ha az ország pénzének értéke az aranytól függ, gazdasága egyre inkább kockáztatja az összeomlást, ahogy növekszik a dolgozók száma. Ha az ország nem tudja ugyanolyan mértékben növelni aranykészletét, ahogyan gazdasága gyarapszik, egyre több pénzbe fog kerülni egy adott mennyiségű arany. Végül a pénz katasztrofálisan elértéktelenedik majd, ahogy például a történelem során a Weimar-i Köztársaságban láthattuk, amikor egy vekni kenyérért talicskaszám hordták a bankókat az emberek.

VILÁGMÉRETŰ BANKRABLÁS

Sterling Seagrave a *Gold Warriors (Aranyharcosok)* című híres könyvében elmondja, hogy a világ aranykészletét 1895-től kezdték el fosztogatni, amikor Japán megtámadta Koreát, és kifosztotta a központi bankokat. (A szövetségesek most elárulták nekem, hogy Japánt a Brit Birodalom fegyverezte fel és pénzelte, az ő fennhatóságuk alatt áll 1868, azaz a Meiji-restauráció óta.) A Wall Street által pénzelt bolsevikok elkobozták az orosz aranykészletet 1917 és 1922 között, mialatt felépítették a Szovjetuniót. És titokban átadták az aranyat a Federal Reserve-nek. Aki nem adta oda az aranyát önként, attól erőszakkal vették el. Az 1920-as és 30-as években az Aranyliliom Hadművelet során Japán alaposan kifosztotta Kínát és Ázsia egyéb országait, begyűjtött minden aranyat... és titokban átadta a Federal Reserve-nek. 1933.április 5-én Amerikában betiltották az arany birtoklását magánkézben, ez volt a 6102. számú Kormányrendelet. Aki nem tartotta be, azt akár tízezer dollárra vagy tíz év börtönre büntethették. Akárcsak a japánok és a bolsevikok, a nácik és az amerikaiak szintén kifosztották a bankokat, és elvitték az aranyat azokból az országokból, amelyeket a második világháború során megszálltak. Ezt a rengeteg aranyat mind a Federal Reserve/BIS gyűjtötte be, és elrejtették, többek között dél-ázsiai bunkerekben ásták el. A bennfentesek, akikkel beszéltem, azt mondták, hogy a BIS-hez került aranyak 85 százaléka Ázsiából származott. És itt a kulcs: arany nélkül egyetlen ország sem szállhat szembe a „varázslatos pénznyomdával", ahol a papírpénz születik, melynek nincs más fedezete, mint „hit és hitel". Egy olyan csoport, aki a nagy semmiből nyomtathat pénzt, tulajdonképpen korlátlan hatalommal rendelkezik.

Ha mindez fura történetnek, összeesküvés-elméletnek tűnik, vagy valami remek politikai thrillernek, hát... igazad van. De ez mit sem változtat azon, hogy bizonyítható, megalapozott információkról, té-

nyekről van szó. Több mint tizenkilenc év kutatómunkáját és bennfentesektől kapott információkat írtam meg e témában a *Financial Tyranny* című, nagy terjedelmű, ingyenes online könyvemben, mely 2012. január 13. óta megtalálható a weboldalamon, és amelyet közel egymillióan tekintettek meg 2013. áprilisig. Erőfeszítésem sikerrel járt, hiszen a téma, amiről írtam, állítólag nagyobb titok, mint akár az UFO-akták... és könnyen eltehetnek láb alól miatta.

ÉLET ÉS HALÁL

2011. december 14-én, szerdán halálos fenyegetést kaptam igen befolyásos valakiktől, de nem hagytam abba a vizsgálódást. 2011. december 31-én, két héttel később, David Hutzler fontos információt küldött nekem a szövetségesektől, és az Unwanted Publicity Intelligence weboldal rejtett adatainak kincsesbányája felé irányított. Itt képeket találtam a Federal Reserve-kötvényekről, és a dobozokról, ládákról, ahol tárolták őket. Rá egy hétre, 2012. január 6-án David Hutzler és fia, Mackie gyilkosság áldozata lett: otthonukban több lövéssel megölték őket, majd felgyújtották a házukat.

Ekkoriban minden reggel feljegyeztem az álmaimat, és ez mindig nagy hasznomra vált. Sok álomban kaptam azt a tanácsot, hogy nyugodtan folytassam munkámat, mert védelmezve vagyok. Ezt rengeteg szinkronicitás is alátámasztotta. Már korábban is voltak pontos jóslatok az álmaimban, amik valóra váltak; ezek közül néhányról beszámolok weboldalamon is. Most azonban nem álmokról volt szó. Ez igencsak a valóság volt. Azokkal szálltam szembe, akiket sokan a világon a legveszélyesebb, legpusztítóbb erőnek tartanak. Az emberek többségétől még a gondolat is idegen, hogy létezik egy csoport, ami kézben tartja a Federal Reserve-et, kormányozza az USA-t, Angliát, a Szovjetuniót, Japánt, Olaszországot, a náci pártot, és több befolyásos európai államot. Bíznom kellett a sorsban, és kockára kellett tennem az életemet. Ha az érzéseimre hallgatok, hát azok azt súgták, hogy mindez nem valami kellemes. Ha a gondolataimra, azok azt, hogy őrültség. De amikor a mélyről jövő, belső hangra figyeltem, bíztam álmaimban és észrevettem az engem körülvevő szinkronicitást, akkor tudtam, hogy jó úton járok. Még ha David és Mackie Hutzler meg is halt a nekem adott információért, én akkor is folytatom a nyomozást. Kiadtam a végeredményt; 2012. január 13-án, David és Mackie halála után egy héttel megjelent a *Financial Tyranny*.

Miközben a *Financial Tyrannyt* írtam, teljesen elcsúsztam *A szinkronicitás kulcsa* határidejével. Még elkezdeni is alig volt időm. Rengeteg kiváló anyagom volt már, de akárhogy is próbálkoztam, a *Financial Tyranny* kiadása után közel egy évig képtelen voltam haladni vele. Eredetileg személyes élményeimet is szerettem volna belefoglalni, ez nagyon fontos volt számomra. Ám amikor elkezdtem a *Financial Tyranny* anyagai után való nyomozást, egyszerre özönleni kezdtek a fenyegető e-mailek és kommentek a weboldalamra.

2012 áprilisában, húsvét vasárnapján egy barátom tragikus, erőszakos halált halt, otthonomtól egy saroknyira. Nem lehetett bebizonyítani, ki tette, de így is borzalmas volt. A rendőrség nem tudta rögtön azonosítani a testet, pedig néhai barátomnak a tárcájában volt a jogosítványa. Ám én a tragédia után továbbra is elolvastam e-mailjeimet, és nem volt olyan nap, amikor ne találtam volna egy-két gyűlölködő, cinikus, személyeskedő levelet. 2012. június 22-én, pénteken aztán egy furcsa biológiai fegyverrel majdnem megmérgezték egyik bennfentes informátoromat, akinek szigorúan bizalmas aktákhoz is hozzáférése volt. De leveleimet még ennek ellenére is személyesen olvastam el, nem kértem meg rá senkit, hogy kezelje a postámat. 2012 augusztusában aztán besokalltam. Még ha mások nem is hisznek nekem, én tudtam, hogy a kockázat valós, hogy halálesetek

történtek. Úgyhogy attól kezdve nem tettem ki magamat a szkeptikus olvasóim agresszív leveleinek.

Barátom 2012 áprilisában bekövetkezett tragikus halála után azt akartam, hogy vége legyen a gyűlölködésnek. Úgy éreztem, minden tőlem telhetőt meg kell tennem, hogy elkerüljem a megszégyenítést, kritikát, megaláztatást, miközben én csak segíteni akarok meggyógyítani a bolygót. Tehát úgy döntöttem, új könyvemben egy szót sem írok magamról személyesen. Minden ilyen oldalt töröltem a kéziratból, töröltem belőle saját élményeimet a szinkronicitással, karmával és minden ilyesmivel kapcsolatosan. Ehelyett csak a tudományos tényekre szorítkozva kezdtem írni, azt akartam, hogy ne maradjon semmiféle hiányosság a könyvben, hogy minden állítás mögött szigorúan ott sorakozzanak a tények. Mert így utálhatnak ugyan engem az emberek, és támadhatják a könyvemet, de nem lesz mibe kapaszkodniuk. Sajnos azonban továbbra is szenvedtem a stressztől és az írói válságtól.

2012. szeptember 2-től aztán hosszú szabadságra mentem a kanadai Sziklás-hegységbe, remélve (és megígérve), hogy befejezem a könyvet. Hihetetlen súllyal nehezedett rám, hogy befejezetlenül lóg ez a projekt a fejem fölött. Írás helyett gyászoltam. Aztán végre sikerült magam mögött hagyni, elengedni a stresszt és a fájdalmat, ami a *Financial Tyranny* kapcsán folytatott nyomozásom következménye volt – a tragikus halálesetek, a gyilkossági kísérlet, a halálos fenyegetések –, és megleltem a belső békét, az egyensúlyt. Sok időt töltöttem Az Egy Törvényének újraolvasásával és értelmezésével, évek óta először. Most, hogy úgymond kész volt a házi feladatom, rengeteg új összefüggést ismertem fel, és megjött a munkakedvem is. Ezek az új összefüggések segítettek nekem végül megírni a könyvet.

A GONDOLATOK ÉS AZ ÉRZÉSEK NEM OLDJÁK MEG A PROBLÉMÁT

Miután hazatértem, hosszan beszélgettem dr. Victor Vernon Woolffal, aki a holodinamika elméletének megalkotója, és tíz könyv szerzője. Vern Woolf a poszttraumatikus stressz gyógyításának specialistája, aki a hagyományos pszichoanalízistől merőben eltérő, új módszert használ. Módszerét eredetileg az Orosz Természettudományi Akadémián fejlesztette ki. Csoportja mostanra már több mint száz oroszországi városban működik. Hatszáz fölött van azoknak a szakképzett holodinamika-oktatóknak a száma, akik elképzelhetetlen traumákból segítenek kigyógyulni másokat, akik segítettek lezárni a hidegháborút és átformálni a Szovjetuniót. A módszer elérte az orosz kormány legmagasabb köreit is.

Vernnek köszönhetem, hogy felismertem, a gondolatok és az érzések sosem oldják meg a problémáinkat, sem egyénileg, sem globálisan. Csakis a *létezés,* a jelen pillanat teljes és közvetlen megtapasztalása által engedhetjük el a régi fájdalmakat, láthatjuk meg a megoldást minden problémára, és gyógyíthatjuk meg a traumákat, amik máskülönben örök sebeket okoznak. Számomra a „jelentőségteljes véletlen", a szinkronicitás az az állandó erő, mely a jelen pillanatra irányítja a figyelmemet, annak minden csodájával és kérdésével együtt.

Miután Vernnel beszéltem, rádöbbentem, hogy nem kell pusztán tudományos könyvet alkotnom. Amikor visszaléptem a puszta létezésbe, rájöttem, hogy az egész életem a választ mutogatta nekem. Nem mindenre lehet magyarázatot találni. Van, amit tapasztalni kell. A szinkronicitás túllép a gondolatokon, és egyenesen a spirituális világba visz minket.

ELŐ A NEHÉZLOVASSÁGGAL!

Két hét sem telt el azóta, hogy végre túlléptem az írói válságon, és rájöttem, hogyan folytassam a munkámat, amikor megkeresett a REN-TV, az egyik legnagyobb orosz tévétársaság, melyet nem a kormány működtet. Hozzávetőleg 138 millió nézőjük van Oroszországban és a volt szovjet köztársaságokban. Legnagyobb meglepetésemre elolvasták a *Financial Tyrannyt,* és nemcsak hogy mesterműnek tartották, de háromórás dokumentumfilmet akartak róla forgatni, hogy fő műsoridőben sugározzák. 2012 decemberének közepén, amikor már közelgett a maja időszámítás vége, december 21., a REN-TV felvette, ahogy tizenegy kérdésre válaszolok ebben az ellentmondásos témában. December végén aztán egy háromórás exkluzív adást forgattak velem, itt harminc olyan kérdést tettek fel, amiből kiderült, hogy igen alaposan tanulmányozták a könyvet. Az első háromórás dokumentumfilmet 2013. január 16-án adták le, három nappal azután a dátum után, amikor az előző évben kiadtam a *Financial Tyrannyt.*

Aznap, amikor a műsort leadták (2013. január 16.) Németország megdöbbentette a világot azzal, hogy követelték a Federal Reservetől 300 tonnányi arany visszaszolgáltatását. Emellett azt is követelték, hogy Franciaország szolgáltassa vissza a Banque de France-nál elhelyezett 374 tonna aranyukat. Ez pénzügyi hadüzenet volt. Meglepő módon megerősítette azt is, amit Nigel Farage angol politikus, az Európai Parlament tagja mondott egy 2012. december 14-i interjúban: „George Orwell 1984 című könyvének minden sora kezd valóra válni... Vannak bizonyos amerikai források, melyek szerint, legalábbis ami az aranyletétek valós voltát illeti, hatalmas csalás folyik."

A szövetségesek közötti kapcsolattartóim szerint az, hogy egy neves angol politikus ilyen kijelentést tett, feldühítette, megrémítette,

valóságos pánikba ejtette az Összeesküvőket. A második REN-TV-dokumentumfilm címe *Shadow Gold (Árnyarany)* volt, az 2013. január 30-án került adásba, és még az első epizódnál is pontosabban mutatta be a *Financial Tyranny* anyagát.

2013. február 4-én a rejtélyes hacker, Anonymous négyszáz Federal Reserve-vezető magánjellegű adatait tette közzé, beleértve az elérhetőségeiket, mobiltelefonszámaikat, fiókjelszavaikat, IP címeiket és referenciáikat. Egy Reddit-felhasználó elkezdte felhívogatni a számokat, megerősítette, hogy Federal Reserve-vezetők voltak az illetők, és így nyilatkozott: „Beláthatatlan következményekkel jár az ilyen jellegű kontrollvesztés." Néhány héttel később egy fontos bennfentes elárulta, hogy Anonymous az USA hadseregének hazaszerető számítástechnikai szakembereivel együttműködve cselekedett. A hackertámadás része volt összehangolt lépéseiknek, hogy megvédjék az Alkotmányt minden ellenségtől, akár külföldi, akár hazai is az az ellenség. A Federal Reserve elleni hackertámadás után huszonnégy nappal lemondott XVI. Benedek pápa. Hatszáz éve nem fordult elő hasonló az egyház történetében. Aznap este villám csapott a Szent Péter-székesegyház kupolájába, az eseményt filmen és fotón is megörökítették. Számomra ez döbbenetes példája volt a szinkronicitásnak, egy olyan példája, amit az egész világ látott; weboldalamon cikket is írtam róla. A villámsújtotta torony Az Egy Törvényében leírt huszonkét archetípus egyike. Ezek az archetípusok a galaxis elméjébe vannak írva, olyan tapasztalatokat jelképeznek, amiken mindannyiunknak át kell esnie. A villámsújtotta torony „a lélek sötét éjszakája", a vele asszociált képen a tornyot villám találja el, a király és a királynő a halálukba zuhannak. A villámcsapás a tiszta univerzális energiát jelképezi, ahogyan az a mindennapi életünkbe avatkozik, és megsemmisíti a korrupciót, még olyan magas szinten is, mint a kormányban, a vallásban, a hadseregben, a pénzvilágban és a médiá-

ban. Ez a Karma Kerekének legalsó pontja, itt kapjuk vissza mindazokat a negatív dolgokat, amiket mi magunk cselekedtünk.

Amit most olvasni fogsz, túlmegy minden politikai összeesküvésen. Hiszem, hogy aminek tanúi vagyunk, az része egy nagyobb, fontosabb történetnek, annak, ahogy bolygónk spirituális evolúciója eljut a béke, jólét és magasabb tudatosság Aranykorába. A „negatív elit", ahogy Az Egy Törvénye nevezi őket, segít nekünk felismerni, hogy amit valóságnak hiszünk, az csak illúzió, és az igazság még a mesénél is sokkal különösebb.

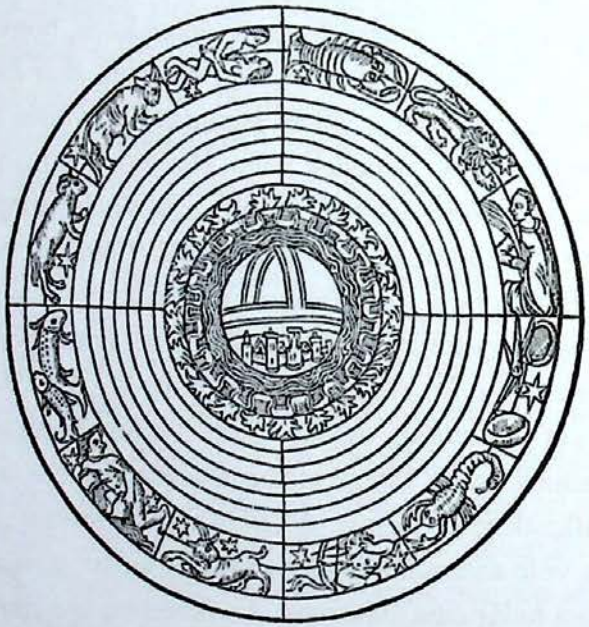

MÁSODIK RÉSZ

BELÉPÜNK A VARÁZSLATOK VILÁGÁBA

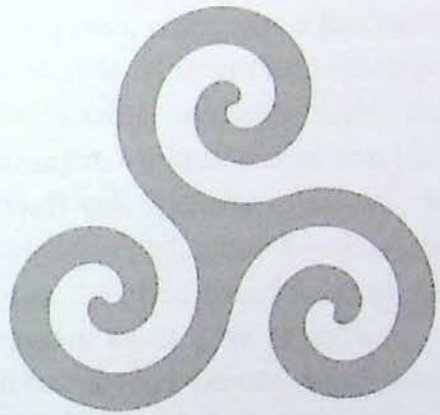

HATODIK FEJEZET

A KARMA VALÓSÁGA

A Karma Kereke forog, mi pedig megtapasztaljuk a szédítő magasságokat és a legsötétebb mélységeket, mindent, amit az élet kínál. Életünk az öröm és a keserűség, gyönyör és fájdalom, diadal és vesztesség, világosság és sötétség körforgása. Az események, traumák, amiken keresztülmegyünk, gyakran annyira sokkolnak minket, hogy nem látjuk meg az alapigazságot: a világ, amelyben azt gondoljuk, hogy élünk, illúzió. Az élet nem találomra alakul. A tetteknek következménye van. Nem vákuumban élünk. Nincsenek magánjellegű gondolatok. Azért vagyunk itt, hogy megtanuljuk a szeretetet. Amit másokkal teszünk, azt kapjuk vissza, méghozzá ugyanannyira elkerülhetetlenül és bizonyosan, amennyire a gravitáció itt tart minket két lábbal a földön. Akik már felismerték az igazságot, azoknak ez magától értetődő. Óvodás szintű spirituális tanítás csupán. De akik nem akarják látni az igazságot, azoknak semmi sem lehet nevetségesebb.

A *karma* szanszkrit szó, jelentése *cselekedet, hatás* vagy *sors*. Ez a jelentés mind a cselekedetet, mind a reakciót magába foglalja, az okot és az okozatot is. A *karma* szó a hindi nyelvben is megtalálható, ahol azt jelenti, *munka*, és itt arról az erőfeszítésről van szó, amit annak érdekében teszünk lelki szinten, hogy újraegyesüljünk legmagasabb, legigazabb lényegünkkel. A Karma egy egyszerű szó, ami azt jelenti, „ki mint vet, úgy arat"; bármit teremtünk, azt meg is ta-

pasztaljuk. Az események, melyek velünk történnek, lehetnek csodásak, vagy épp szörnyűek, mindenesetre nem véletlenek. Láthatatlan erők munkálkodnak azon, ami életünkben kibontakozik. A Karma egy abszolút törvényt tart be, ami az univerzumban mindenütt jelen van: a szabad akarat törvényét. Ha tiszteljük és támogatjuk mások szabad akaratát, akkor a szeretetet választjuk, ha pedig manipuláljuk mások szabad akaratát, akkor az irányítás ösvényén járunk. Minden, amit gondolunk, mondunk és teszünk, láthatatlanul megítélésre kerül magunk és mások által, hogy kiderüljön, melyik utat választjuk.

Életünk eseményei nem találomra történnek, hanem választásaink következményeképpen. Ha úgy döntesz, hogy megalázol, megsértesz, lealacsonyítasz másokat, hogy a manipulálást és irányítást választod saját érdekeid szolgálatában, akkor ezekhez nagyon hasonló dolgokat fogsz tapasztalni. Az Összeesküvés emberei sem képeznek kivételt az örök törvény alól. Ha fájdalmat okozol, fájdalmat fogsz tapasztalni. Ha nem veszed figyelembe mások érzéseit, mások sem fogják a tiédet. Ha szeretetet teremtesz, még olyankor is, amikor ez ostobaságnak vagy lehetetlennek tűnik, akkor szeretetet fogsz visszakapni. És a legjobb, hogy a Karma Kerekének körforgását a megbocsátás által meg is lehet állítani. A felkavaró események csak addig ismétlik önmagukat, amíg meg nem tanuljuk az univerzum legnagyobb tanítását, azt, hogy mind egyek vagyunk. Hogy egyetlen identitás létezik csupán. Amint elfogadod ezt a valóságot, és megfigyeled, miként működik a saját életedben, észre fogod venni, hogy senki sem kivétel ez alól a felelősségi rendszer alól, bármit is hisz, vagy épp nem hisz valaki. Amikor tudatára ébredsz a karmának, és saját életedben százszor, ezerszer is felismered, meg leszel lepve, mennyi makacsság és tagadás kell ahhoz, hogy az emberek mégse lássák, bármennyire is világos és egyértelmű.

INSTANT KARMA

Néhány évvel ezelőtt hallottam egy olyan esetről, amikor a karma annyira egyértelműen mutatkozott, hogy az már szórakoztató is lehetett volna, ha nem lett volna olyan szomorú. Ha forgatókönyvet akartam volna írni belőle, biztosan visszadobták volna azzal, hogy egyszerűen hihetetlen. Egy hölgy, aki jó barátom, egyedül nevelte két kisgyerekét, teljes munkaidőben dolgozott, a kicsiket bölcsődébe adta egész napra, és még így is alig keresett annyit, hogy megéljenek. Barátnőm tőlem sosem kért segítséget, de akkoriban igazság szerint én is igen rosszul álltam anyagilag. A gyerekei apja otthagyta a családját, és a bíróság gyerektartás fizetésére kötelezte. Ő viszont nem dolgozott, mert lusta volt hozzá. Hónapokig egy fillért sem adott nekik, és barátnőm már azt fontolgatta, hogy perre viszi a dolgot. Végül a férfi beleegyezett, hogy egy nagyobb összeget fizessen, amit titokban az apjától kért kölcsön. Amint nála volt a készpénz, szólt a családjának, hogy jön is odaadni.

Aztán a barátnőm két napig nem hallott felőle. Majd a férfi azt mondta neki, hogy a pénzt ellopták a kocsijából. Tragikus. Mindenesetre ő úgy gondolta, hogy ezek után nem kell gyerektartással támogatnia a családot, hiszen hát micsoda rémes bűntény áldozata lett, és most már igazán senki sem várhatja tőle, hogy ismét előteremtse a pénzt. Másnap vadonatúj kocsival furikázott, egy fekete terepjáróval. Nem volt hajlandó beszélni róla, hogyan jutott a kocsihoz, még a kérdést is elutasította. Ám még aznap este megcsúszott az úton az autó, legurult egy dombról, mint egy hordó, és totálkáros lett. A férfi valami csoda folytán ép bőrrel megúszta, és a baleset után megindult a kommunikáció, ami addig lehetetlen volt. Barátnőmmel kapcsolatba lépett volt párjának édesapja, aki elmondta, hogy ő adott pénzt gyerektartásra a fiának, és biztos volt benne, hogy a fia abból fizette

a terepjáró előlegét. Azt nem tudom, mi történt később apa és fia között, de valószínűleg volt mit tisztázni.

Egy másik eset, amikor az „instant karma" működését láttam, akkor történt, amikor Virginia Beachen laktam. Errefelé szálltak le az Oceana légierőbázisra beérkező F–18-as gépek. Annyira hangosak voltak, mintha a fejemre készült volna zuhanni az ég. Reggel nyolctól este tízig jöttek-mentek a repülők. Rájöttem, hogy ezért volt ennyire olcsón kiadó a lakás, amit béreltem, nem tudva előre erről a körülményről. A szomszédban egy alkoholista pár lakott. Minden este kint voltak az udvaron, üldögéltek a kerti székben, ittak és egymással ordibáltak vulgárisan. Megpróbáltam szépen szólni hozzájuk, örömöt hozni az életükbe, de úgy éreztem, ez nem mehet így tovább, és a karma törvénye hamarosan akcióba fog lépni. Engem is megviselt a stressz, amiért minden este az ő csúf veszekedéseiket kellett hallgatnom.

Egy napon egy óriáskígyót találtak a fürdőszobájukban, a vécécsésze köré tekeredve. „Vajon ez jelent valamit?" – kérdezte tőlem az asszony. „Igen, érdemes elgondolkodni rajta" – feleltem. A magam részéről a kígyó megjelenését karmikus figyelmeztetésnek láttam, hogy valami történni fog, ha nem változtatnak az életvitelükön. Aztán 1999. december 29-én borzasztó rémálmom volt: egy kísérteties nőalak jelent meg újra és újra. Amikor ott volt, akkor minden lelassult, olyan volt, mint a kameraállás a horrorfilmek csúcspontján, a vérfagyasztó zenével. Senki nem volt hajlandó ránézni a kísérteties nőre, nem vettek tudomást a jelenlétéről, annak ellenére, hogy érezhetően nyomasztó volt ottléte, és mindenféle módon kínozta saját magát. Szomorúan nézett rám, és darabokat vágott ki a testéből, csak úgy ömlött a vér. Nem értettem, mi bántja, ennek ellenére azonban nem szóltam hozzá. Mások pedig mintha nem is látták volna. Később már mások is észrevették, de nem törődtek vele. Még akkor is úgy tettek, mintha nem is létezne, amikor a szemükbe nézve csonkította

meg magát. Én végül ráébredtem, hogy a kísérteties nőalak azért bántalmazza magát, hogy rávezessen másokat saját negatív viselkedésükre. Az álomban az utolsó felbukkanása volt a legdrámaibb: serpenyő volt nála, lángok égtek benne. Úgy tűnt, hogy bele fogja nyomni a fejét a tűzbe, hogy nyomatékot adjon mondandójának. És akkor felismertem, hogy ő jelképezi a karmát. Megmutatta az embereknek, miféle szörnyű károkat okoznak saját maguknak. Ezért tette ő is saját magával azokat a szörnyűségeket.

Mindenesetre szomszédjaim rémes ordibálása 2000. január 24-ig napi szinten folytatódott. Aznap éjjel a fölöttük lakó férfi úgy aludt el, hogy még égett a cigarettája. Hamarosan tűz keletkezett, amikor az alvó férfi felébredt, vízzel locsolta le, de csak egyre nagyobb lett a tűz, mert már a villanyvezetékek is meggyulladtak. Én arra ébredtem, hogy kiabálnak a bejárati ajtóm előtt. Amikor kinyitottam, csak vastag füstfelhőt láttam. A szomszéd pár és én csak tehetetlenül álltunk, néztük, ahogy leég a házuk, miközben a tűzoltók a lángokkal küzdöttek. Végül csak úgy tudták eloltani, hogy a tetőről elárasztották, ezzel tönkretéve mindent, amit a tűz és a füst nem pusztított el. A Vöröskereszt segített nekik újrakezdeni, mert mindenüket elvesztették. Én sosem láttam őket többet. De rádöbbentem, hogy az álmom előrevetítette a történteket, a legnagyobb részletességgel, alig egy hónappal korábban, és le is írtam a weboldalamon. Az álom azt sugallta, hogy a tűz a látható kivetülése volt mindannak a haragnak és erőszaknak, amit egymással szemben tanúsítottak nap, mint nap. Az univerzum megpróbálta felnyitni a szemüket… mégpedig igen drámai módon.

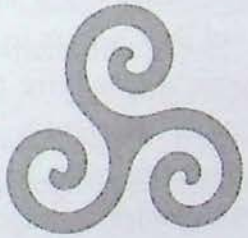

Saját tapasztalataim szerint a rossz karmát annyira könnyű felismerni, hogy a magam részéről szinte ok-okozati összefüggéseket látok gondolataim és élményeim között. A kirakós utolsó darabja akkor került a helyére, akkor ismertem fel a rendszer logikáját, és akkor jöttem rá, milyen gyakran hat rám a rossz karma, amikor elolvastam Jose és Lena S. Stevens *Secrets of Shamanism: Tapping the Spirit Power Within You (A sámánizmus titkai: Hogyan aknázd ki spirituális erődet)* című könyvét. A pszichológus doktor és felesége olyan világosan, érthetően és bizalmasan magyarázták el a rendszert, hogy képes voltam nyitott elmével közeledni hozzá, és elfogadni, hogy valóságos. Ekkor még csak tizenhat éves voltam, és a tudás, amit szereztem, hamarosan mélyreható gondolatokat és személyes tapasztalatokat hozott.

A következő huszonnégy évben szó szerint ezerszámra fordult elő, hogy negatív gondolataim voltak valaki felé, és engedtem magamat a harag, az ítélkezés érzésében elmerülni, mire valami baleset vagy sérülés ért. Megvágtam a kezemet. Bevertem a lábujjamat. Megégettem magamat. Ráharaptam a villára és megfájdult a fogam. Ráharaptam a nyelvemre, és vérezni kezdett. Valamilyen állat futott elém az útra, és hirtelen ki kellett térnem. Elejtettem a kedvenc poharamat, és eltört. Borotválkozás közben megvágtam magamat. Szálka ment az ujjamba. Por repült a szemembe. Megcsípett egy rovar. Levertem egy nehéz könyvet az asztalom széléről, és az pont a lábamra esett. A zuhanyfülkében elcsúsztam, beütöttem a könyökömet, de majdnem komolyabb sérülés is lett belőle. Csekket írtam, és hőbörögtem, hogy ki kell fizetnem, ami a kötelességem, erre megvágta a papír az ujjamat, amikor a csekk-könyvből kitéptem a csekket. Egy egész tálnyi zsíros étel csúszott le az asztalról, pont az ölembe, tönkretéve kedvenc ingemet és az egyetlen rendes nadrágomat. A komolyabb baleseteket sikerült elkerülnöm azzal, hogy nagyon óvatosan bánok a gondolataimmal, és nagyon odafigyelek, hogyan bánok másokkal; de sokan jóval erősebb karmapofonokat kapnak, mint amiket én itt felsoroltam.

Ahogy dr. és Mrs. Stevens könyve is elmagyarázza, a kulcs ott van, hogy emlékezz, mire gondoltál pont a baleset bekövetkezte előtt. Amíg erre rá nem neveled magadat, könnyen el fogja vonni a figyelmedet maga a rossz élmény. Hirtelen csak az új problémára tudsz majd koncentrálni. Hevesen ver a szíved, szaporán lélegzel, vér önti el az agyadat, kifejezetten éber és figyelmes leszel, no meg nagyon mérges is. A hirtelen düh és idegesség képes azonnal kitörölni a fejedből a korábbi gondolatmenetedet, ami épp a baleset előtt járt a fejedben. A kulcs az, hogy amikor valami ilyesmi történik veled, ne engedd, hogy a fájdalmas, zavaró esemény elvonja a figyelmedet. Próbáld nyugodtan tartani az elmédet, próbálj emlékezni, mire is gondoltál az imént. Egy kis gyakorlással egyértelművé válik majd az ok-okozati összefüggés gondolataid és élményeid között. Nem mindig instant a karma, de meglepően gyakori, hogy az.

Fontos megemlíteni, hogy az ilyen negatív karma eseteket gyakran saját mozdulataim okozzák. Ez nem a tudatos szinten történik, de a tudatalattim közvetlen szerepet játszik abban, hogy a negatív esemény megtörténjen. A testem valamilyen hatásra egy bizonyos módon mozdult meg, erről tudatosan fogalmam sem volt, de máris megvágtam a kezemet, bevertem a lábujjamat, megégettem magamat, ráharaptam a villára, ráharaptam a nyelvemre, elejtettem a kedvenc poharamat, megvágtam magamat, elcsúsztam, tönkretettem a kedvenc ingemet és egyetlen rendes nadrágomat. Más események, mint például az, hogy szálka ment az ujjamba, por repült a szemembe, pont a lábamra esett a könyv, annak az eredménye lehet, hogy eleven univerzumban élünk. Felfedezhetjük, hogy számos nem fizikai entitás működik együtt, hogy segítsenek nekünk felébredni, és manipu-

lálhatják a környezetünket, hogy eljusson hozzánk az üzenetük. Hasonlóképpen a barátnőm exférje talán tudat alatt megrántotta a terepjáró kormányát vagy csúszós kavicsokra hajtott, ezért borult fel a kocsija.

Ha elkezded figyelmesen tanulmányozni, mi történik veled napról napra, könnyen felismersz majd hasonló egybeeséseket. Bár a rossz karma igen idegesítő tud lenni, hiszen úgy érezheted, hogy valami láthatatlan erő kritizál, megítél, sőt megaláz, mégis érdekfeszítő mindez. Az a világ, amiről azt hitted, ismered, nem azonos a világgal, melyben élsz. Amint ezt meglátod, egészen biztosan elkezdesz rá odafigyelni. Tudattalanodban lakik valaki, egy részed, mely abszolút erkölcsi és etikai törvények tudatában van, függetlenül attól, hogy te magad tudatosan miben hiszel, vagy hogyan élsz. Felesleges kapálóznod, tiltakoznod, siránkoznod, szerencsétlen áldozatnak tekintened magadat. Nincs értelme. Lehet, hogy okoskodsz, hogy bemagyarázod magadnak, hogy te tulajdonképpen igenis jó ember vagy, sokat teszel másokért, így nem ezt érdemelnéd, mégis ezt fogod kapni. Előbb vagy utóbb az egód leszáll majd a magas lóról, megtanulsz tiltakozás helyett gondolkodni, és megérted a rossz karmát, és a mögötte húzódó kegyelmet is. A karma talán nem tűnik valami fényes dolognak, de az időtlen bölcsességben mindig ott a válasz.

JEHOSHUA ÉS A TANÍTÁSOK A POKOLRÓL, A MEGVÁLTÁSRÓL, AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGRÓL ÉS A BŰNRŐL

A legtöbb Bibliával foglalkozó vallástörténész egyetért abban, hogy Jézus neve az eredeti arámi nyelven Yeshua volt. Ebből görögül *Iesous* lett, majd különböző nyelvekben más-más formát öltött. Az Egy Törvénye sorozat azt mondja, a legpontosabb és leghűbb a Jehoshua név lenne.

Sok keresztény hiszi, hogy Jehoshua azt tanította, létezik egy hely, a Pokol, ahol örökké fog égni mindenki, aki nem keresztény. Egy élő univerzumban, mely szeretetteli tudattal rendelkezik, elég valószínűtlen az, hogy egy lélek örök kárhozatra ítéltetne, főként azért, mert csupán egyetlen identitás létezik, és annak legbelső lényege a szeretet. Mostanában elkezdődött egy mozgalom, melynek tagjai olyan Biblia-történészek, akik az eredeti írásokban keresik a bizonyítékokat, nem pedig az épp aktuális magyarázatokat követik.

W. L. Graham weboldala, a Bible Reality Check rengeteg tudományos anyagot nyújt, amit minden kereszténynek érdemes lenne megismernie. Graham maga is keresztény, és hisz vallása alapelveiben. Rámutat, hogy mik azok a különbségek, amik megmutatkoznak a legtöbb keresztény hite, és a modern nyelvészeti és tudományos kutatások Írás-tanulmányozásának eredményei között. Cikke, melynek címe „A Case Against Hell" („Mi szól a Pokol létezése ellen?"), bemutatja, milyen ingatag talajra épül a pokol fogalma, és hogy ez mennyire idegen az Ószövetségtől. A héber *sheol* szó az, amit ma a legtöbb Bibliában pokolnak fordítanak, pedig valójában azt jelenti, *sír*. Az egész Ószövetségben csupán harmincegyszer fordul elő a *sheol* szó. *Sheol* a sír, mindenki végső nyughelye, függetlenül attól, milyen életet éltek. Isten nem figyelmezteti Ádámot és Évát, hogy

amennyiben a Tudás Fájáról esznek, a pokolra fognak jutni; csupán azt mondja nekik, cselekedetük eredménye a halál lesz. Káint sem figyelmeztetik a pokolra, és a szodomaiakat és gomorraiakat sem. Mózes a tízparancsolatban nem említi a poklot, és a több mint hatszáz mózesi törvényben, a figyelmeztetések, előírások, tilalmak között sincs rá utalás. A legnevesebb bibliakutatók közül néhányan, például William Barclay, John A. T. Robinson, F. W. Farrar és Marvin Vincent azon a véleményen vannak, hogy a pokol modern fogalma nincs benne a korabeli héber és görög iratokban.

Az Újszövetségben Jehoshua alkalmanként használta a görög *gehenna* szót, hogy leírja, mi vár ránk, ha negatívan, önző módon viselkedünk. A gyehennát először Máté evangéliumában találjuk (5:22; 5:29-30). Jehoshua figyelmeztet, hogy a gyehenna fenyegeti már azt is, aki akár csak bolondnak nevez valakit. A modern keresztények nyilván nem gondolják, hogy egy ilyesfajta hétköznapi sértés a pokol örök tüzére juttathatja őket, de ez bizony ott áll Máté evangéliumában, ha a gyehennát úgy értelmezzük, hogy pokol. Az emberek gyakran úgy olvassák a Bibliát, hogy arra találjanak megerősítést, amiben hisznek, nem pedig azt próbálják figyelembe venni, mit jelenthetett eredetileg, amit Jehoshua és mások mondtak. Fontos, hogy a *gehenna* szó gyökerét nem fordították pokolként, amikor az Ószövetségben feltűnik: *ga ben Hinnom* – azaz Hinnom fiának völgye.

Ez a völgy szörnyű helyvolt. Itt áldoztak gyermekeket a Moloch nevezetű istenségnek. Idővel a rituális gyilkosságok abbamaradtak, és a gyehenna az egész város szemétlerakó helye lett. Holttesteket és mindenféle hulladékot égettek ott. A gyehenna tehát szükséges hely volt ahhoz, hogy a földet tűz által megtisztítsák. Mai szóhasználatban gyötrelmet is jelent. Ez lesz a mélyebb értelme annak, amit Jehoshua mondott. Amikor azt mondta, hogy a gyehennán megy keresztül az, aki bolondnak nevez másokat, azt értette ezalatt, hogy ha bántasz valakit, akkor megtisztulásra van szükséged, tehát bántásban lesz

részed, hogy megtapasztald, amit tettél. Sokan úgy definiálják a Karmát, mint valamit, amit „le kell dolgozni", ezt jelképezi Jehoshua hasonlata. A karma törvényét fejezi ki a Galáztia Levél (6:7) melyben Pál apostol így ír: „...amit vet az ember, azt aratja is..." A gyehenna tehát jó példa arra, amikor Jehoshua hasonlatát alaposan félremagyarázzák.

Ez csak ízelítő abból, ahogyan Graham és más bibliatudósok kifejtik, hogy a pokol, mint olyan, puszta kitaláció, és nem támasztják alá az Írások. Az Újszövetségben, az Apostolok Cselekedeteiben (20:27) Pál apostol kijelenti: „Mert nem vonogattam magamat, hogy hirdessem néktek az Istennek teljes akaratát". És Pál egyetlen alkalommal sem emlegette a poklot. Az egyetlen kivétel az 1. Korinthusi Levél 15:55, ezt néhány Bibliában pokolnak fordították, de ismét a görög „sír" szó szerepel az eredetiben, ugyanúgy, ahogyan azt már a héber *sheol* esetében is helytelenül fordították.

Hasonlóan félreértik a *megváltás* szót is, ami nagyon fontos spirituális fogalom. Az Újszövetségben szereplő szavak a *sozo* és a *soteria.* E szavaknak számos jelentése lehet, például megmentés, megszabadítás, meggyógyítás, veszélytől való megóvás. Az Újszövetségben ezek a szavak különféle kontextusokban fordulnak elő. A spirituális tanok, mint például Jehoshua tanai, megmentenek minket a gyehenna veszélyétől, a karma tüzétől, mely elégeti tisztátlanságunkat; ezek a tanok megmutatják, mit taníthat nekünk a földi élet.

Szintén gyakori félreértelmezés az *örökkévalóság.* Az Ószövetségben szereplő szó az*olam.* Ez a Bibliában számos helyen szól olyan időtartamról, mely az örökkévalóságnál egyértelműen rövidebb. Például egy király élete, vagy az idő, amit Jónás a cet gyomrában töltött, egy ember földi élete, az idő, amit a szolga köteles ledolgozni urának, az idő, mely alatt Dávid Izrael királya volt. Mindez adott időszakokat fejez ki. Az *olam* szó görög megfelelője *aion*, ami azt jelenti, „kor", vagy egy időszak leforgása. Innen jön a modern

eon szó. Ez a „kor" lehet egy Zodiákus Korszak, de annál rövidebb időszak is. A Biblia az *aionian* és az *aionios* szavakat is használja, ami a korszakok ismétlődését jelenti. Az Újszövetséggel egyidős görög írásokban az *aion* szót nem értelmezték örökkévalóságként. Platón, Arisztotelész, Homérosz, Hippokratész és sok más nagy görög tudós, író és filozófus használta az *aion* szót, rövidebb időszakokra vonatkozólag.

A *bűn* azt jelenti, hogy valaki megszegi az isteni törvényt; főként szándékos cselekedet, ami áthágja az erkölcsi vagy vallási törvényeket. Bár a bűn igen ódivatú fogalom lehet azoknak, akik nem keresztények, mégis használható a szó arra, amikor valaki mások szabad akaratával szegül szembe. Jehoshua eredeti üzenete tehát az volt, hogy ha manipulálod mások szabad akaratát, akkor megtisztulás ciklusán kell keresztülmenned; a *gyehennán,* egy *aion* időszakáig. Ez nagyon is különbözik a modern, félrefordításból született állítástól, miszerint „örökké égni fogsz a pokol tüzében." Amint megérted, mi történik veled, és felfogod, hogy a karmikus események mögött a szeretet áll, tiéd a megváltás *(sozo)* az időszakok *(aionios)* körforgása alól, melyekben kínt és szenvedést (gyehenna) élsz át. A Karma Körforgását meg lehet állítani. A kulcs a megbocsátás.

VALLÁS A KORMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

No de hogyan történhettek ilyen fordítási hibák? Ne felejtsük el, hogy a kereszténység államvallás lett egy hanyatló birodalomban, mely meg akarta tartani hatalmát. Jehoshua tanait nem lehetett megállítani, tehát a birodalom legésszerűbb lépése az volt, hogy megszerzett minden létező iratot, egyetlen forrásba tömörítette őket, és azt a forrást nyilvánította Isten Szavának. Pontosan ezt tette I. Konstantin római császár i.sz. 325-ben, a niceai zsinaton. Mindent, ami nem felelt meg Konstantin akaratának, kigyomláltak az Újszövetségből, beleértve olyan emberek evangéliumait, akik ismerték Jehoshuát, és tanúi voltak munkásságának. Az Összeesküvőknek magas szinten dolgozó bennfentesek azt mondták nekem, hogy Konstantin önmagát tartotta „Az Atyának", azaz Istennek, akiről az Ó- és Újszövetség is beszél, és Jehoshua fölött állónak tekintette magát. Az Összeesküvők igen negatív fényben látják a kereszténységet, és tagjaik között ezt a titkot büszkén terjesztik. A teológiai egyetemi tankönyvekben máig vita folyik arról, hogy I. Konstantint Isten akarata vezérelte-e, amikor leszavazta az egybegyűlteket, és kihajított két püspököt, aki nem értett egyet vele; az eredeti gondolat az volt, hogy a tanács egybehangzó döntését tekintik majd Isten akaratának. Ernest Scott írásában, melynek címe *The People of the Secret (A Titok emberei)*, ironikus sorokat olvashatunk erről:

> „Az egybehangzó döntés elengedhetetlen volt ahhoz, hogy a tanács kinyilatkoztatását a Szentlélek által ihletettnek nyilváníthassák. Mind az egyetértés, mind pedig az isteni beleegyezés személyes fontossággal bírt Konstantin számára, és meg is szerezte mindkettőt azzal az egyszerű módszerrel, hogy a két püspököt, akik nem értettek egyet vele, kihajíttatta a zsinatról. Tehát a következő 1500 évre a kereszténységet egy politikai játszma lépése határozta meg."

A pokol örök tüze igen hasznos egy olyan kormány számára, amely olyan vallást akar alapítani, amit felhasználhat minden ellenállás elnyomására. Az állam és az egyház összevonása arra is jó volt, hogy az emberek magas adót fizessenek, akár búcsúcédulák formájában, ami az egyháznak járt, és az állam is profitált belőle. (A kereszt-

ténység esetében az állam és az egyház összevonása i. sz. 720-ra alakult ki teljesen.) Minél többet ártanak másoknak az emberek, annál valószínűbb, hogy sok pénzt hajlandók fizetni azért, hogy a mennyországba juthassanak. A másik lehetőségtől, a pokol örök tüzétől való félelem igen hatásos módszer az emberek irányítására. Emellett a szent háborúkat is megindokolja, hiszen aki nem a hit tagja, aki mást hisz, az úgyis örök kárhozatra, rettegésre és kínra van ítélve. Tehát, ha tudod, hogy ellenségeidre ez a szörnyű sors vár mindenképpen, akkor lényegében nem is kell őket embernek tartanod, azaz nyugodtan elkövethetsz ellenük bármit.

AZ EGYETLEN TEREMTŐ ÜZENETE

Az Egy Törvénye helyesli Jehoshua tanításait, és azt írja, hogy küldetését támogatták az angyalok, akik bolygónk sorsára ügyelnek. Mindig is tudták, hogy a tanokat el fogják torzítani, de az üzenet lényege olyan tiszta, hogy a jó így is túlsúlyban marad a rosszhoz képest. Jehoshua küldetése része volt egy nagyobb tervnek, hogy fejlődésünket segítse, és ő nem egyedül munkálkodott ezen. Az Egy Törvénye leírja, hogy Jehoshua „behatolt az intelligens végtelenbe", mert ráébredt, hogy nem különálló egyén, hanem az Egyetlen Teremtő megtestesülése. Ezáltal elérhette az emberi fejlődés következő szintjét, a „fény-testet". Az Egy Törvénye ezt a folyamatot *aratásnak* nevezi. A szó jelentését, és magyarázatát a Bibliában majd a 4. részben fogjuk bővebben megtárgyalni.

> 17.11 (Jehoshua) be kívánt lépni ennek a bolygónak a szintjére, hogy a szeretet rezgéseit a lehető legtisztább formában megossza másokkal. Így lénye lehetőséget kapott a küldetésre. (Jehoshua) nagyon pozitív irányultságú volt. Ráébredt, hogy nem volt önálló entitás, hanem az Egyetlen Teremtő hírnöke, akit szeretetnek látott.

> 11.8 Ha az elme/test/ szellem behatol a nyolcadik szintre, az intelligens végtelen szintjére, akkor az az elme/test/szellem (személy) megérett az aratásra (azaz az emberi fejlődés következő szintjének elérésére), amennyiben úgy akarja, a ciklusban bármikor és bárhol.

KARMA A KAPCSOLATOKBAN

A karma néha a szinkronicitáshoz hasonlóan csodálatos módon bukkan fel életünkben. Fájdalmas dolgok történnek velünk szinte azonnal, miután fájdalmat okoztunk valakinek. Az élő univerzum és hírnökei mindent megtesznek, hogy az események érthetőek és egymáshoz ok-okozat szintjén világosan kapcsolódóak legyenek. Ám a karmának vannak sokkal hétköznapibb és hosszan tartóbb formái is. Azok az emberek, akik mindennapi életünk részei, gyakran részei legerősebb karmánknak is. Amikor bántjuk őket, megtapasztaljuk a következményét. Lehet, hogy vannak veszekedéseink, konfliktusaink, konfrontációink. Néha reménytelenül magányosnak, elkeseredettnek, elesettnek, dühösnek, szomorúnak, féltékenynek érezzük magunkat, és nem is tudjuk, mennyire gyakori ez. Amint a 7. és 8. fejezetben látni fogjuk, nagyon kevés olyan kapcsolat van, ahol a felek valóban először találkoznak; lehet, hogy olyan problémákon dolgozunk, amik már évszázadok, vagy akár évezredek óta kísérnek minket.

Az Egy Törvényének filozófiája új színben tünteti fel az életünkben jelen lévő negatív embereket, beleértve a népesség 1 százalékát, a szociopatákat is. Még ha életében egy illető igazán keserű, manipulatív és irányító is, egy magasabb szinten mégis tudatában van annak, kicsoda ő, és mi a célja itt. Erről a 8. fejezetben bővebben is szó lesz. A negatív személy talán nincs tudatában, de szolgálatot teljesít akkor is, amikor fájdalmat okozó módon cselekszik. Ha valakit szándékosan bántasz, a karmád kiegyensúlyozásához szükséges lehet, hogy valaki valami negatív dolgot cselekedjen veled, akár még olyasmit is, ami bűncselekménynek számít. Ám az illető maga sem ússza meg tetteinek következményeit, még akkor sem, ha ezzel a te karmádat egyensúlyozta ki. Végül mindannyiunknak a szeretetet kell megtanulnunk, és ahogyan ez végbemegy a kozmoszban, úgy lesz ismét egy az univerzum, és úgy zárul le ismét egy létciklus.

Globális szinten a szociopata hatalmi elit csoportok óriási karmikus tükröt tartanak mindenki elé. Az Egy Törvénye szerint csakis olyan dolgokat tehetnek meg, amit mi kollektíven bevonzottunk, szabad akaratunkból. A legtöbben a negatív és a pozitív között ingadoznak másokkal való napi viszonyukat illetően. Mindenki okozhat hatalmas fájdalmat másoknak, akár szándékosan, akár puszta ostobaságból. Gyakran szeretnénk erről nem venni tudomást, és önmagunkat csakis jónak tekinteni. Ha mások számon kérik rajtunk negatív viselkedésünket, akkor tagadásba lendülünk, és nem akarjuk beismerni, ha rosszat tettünk. Talán rejtegetni próbáljuk viselkedésünket, titoktartást kérünk családunktól, barátainktól, ismerőseinktől. A hatalmi elit, az ő titkaik és eltitkolt terveik globális tükörként mutatják be életünkben ugyanezeket a jelenségeket. Ezekből a globális problémákból tudnunk kellene tanulni. Látjuk, ahogy a mosolygó politikusok mérgező hazugságokat terjesztenek, látjuk, milyen pusztítóak a sötét titkok, így megtanulhatjuk, mi az, amit el kell kerülnünk saját

életünkben, és miként segíthetünk másokon. Gyors spirituális fejlődésünk valószínűtlen lenne ezek nélkül a hatások nélkül.

FEL KELL ISMERNI, HOGY EGYSÉG VAN MINDENBEN

Könnyű elhinni az illúziót, hogy különálló lény vagy, külön testben élsz. Ez fizikai szinten igaz is. A tested elkülönül más testektől. Ha elesel, fáj. Ha más esik el, nem a te tested érzi a fájdalmat, kivéve, ha szoros empátiát érzel a másik iránt. De egy mélyebb szinten mind egyek vagyunk, ezt tanítja az ősi bölcsesség. Ehhez nem kellenek szent iratok vagy tankönyvek, elég, ha mély meditációban átéljük a jelen pillanat teljességét, amit ez jelent, és így látni fogjuk. Az egyén, aki ezeket a szavakat olvassa, a tudatosság, ami a te örömödre szolgál, nem különül el másoktól. Minél inkább el tudsz lazulni, minél nyitottabb az elméd, annál egyértelműbb lesz az igazság. Érted a Karma Körforgását, elkezdheted összerakni a kirakós darabjait, láthatod, hogyan gyógyítsd meg magadat, és hogyan sajátítsd el a leckéket, amiket az életed ad. Nem kell állandóan ugyanazt a kört lefutnod minden tanulság nélkül.

ATTÓL MÉG, HOGY CINIKUS VAGY, A TÖRVÉNY NEM VÁLTOZIK

Lehet, hogy annyira alapfokú spiritualitásleckének tartod a karma megvitatását, hogy neked nem kell hozzá több magyarázat, de témánkhoz elengedhetetlen ennek a megértése. Talán az egészet hihetetlennek tartod, sőt, úgy érzed, megkérdőjelezi intelligenciádat. Lehet, hogy már meg is engedtél magadnak egy kis jóleső, cinikus ka-

cajt: „Ez nemcsak hogy lehetetlen, de baromság is. Ennyi erővel kijelenthetted volna, hogy hiszel a Mikulásban. Tudomány, segíts, ez a pasas teljesen hülye." Nos, valójában a tudomány nagyon hasznos eszköz ahhoz, hogy bebizonyítsuk, az életünk valóban így működik. A nagy tudományos felfedezéseket kezdetben gyakran ellenzik és gúnyolják, aztán mégis felismerik igazságukat. Esetünkben olyan óriási a különbség a között a világ között, amiről azt hisszük, hogy ismerjük, és a között, amilyen a világ valójában, hogy túl kell lépnünk az elutasítástól és nevetségessé válástól való félelmünkön ahhoz, hogy megláthassuk a tényeket. Nehéz még beszélni is róla. De jómagam alig találkoztam olyasvalakivel, akit ne érdekelt volna egy jó spirituális történet, ha könnyed és kellemes az előadása, és nem akarod mindenáron, hogy a hallgatóság higgyen neked. Ezt Hollywoodban is tudják.

Modern világunk számos vívmányát még néhány évszázaddal ezelőtt is lehetetlen őrültségnek tartották volna, ha minden magyarázat nélkül beszélünk róluk. Még ha be is mutattuk volna a tárgyat, mondjuk egy mai okostelefont, akkor is kaphattunk volna szkeptikus, gúnyos reakciókat. Talán még az is kiderülhet, hogy sokkal boldogabb és örömtelibb életet élhetsz, ha tanulmányozod azokat a dolgokat, amiket korábban őrültségnek gondoltál. És talán végre megszabadíthatod magadat az öröm és bánat állandó fent és lent körforgásától, amit a hindu Védák úgy hívnak, hogy „szamszára".

Olvasd nyugalomban ezeket a szavakat. Ha nem akarsz beszélgetni róla, ha nem tartod jónak, hogy megoszd másokkal, ne mondd el másoknak, hogy miről olvasol. Nem kell azon aggódni, hogy mit fognak gondolni, ha megtudják egyáltalán. Tartsuk nyitva az elménket. Elgondolkodhatunk új dolgokon, lehetőségeken, mielőtt feltétlenül ítélkeznünk kellene, és elvetnénk ezeket az ismereteket egy gúnyos kis mosollyal.

TÉTELEZZÜK FEL...

Tételezzük fel, hogy a földi élet egy hatalmas, precízen egyensúlyban tartott és kidolgozott illúzió, egy iskola, ahol a spiritualitás mesterjelöltjei tanulnak. Tételezzük fel, hogy ezt az illúziót figyelik és terelgetik nálunk sokkal fejlettebb lények, akiknek szintjét talán elképzelni sem tudjuk. Tételezzük fel, hogy bármilyen intelligensek is vagyunk, vannak nálunk sokkal, de sokkal intelligensebb emberek is, akiknek a nyomába se érünk... még.

Tételezzük fel, hogy a plafon átlátszó, és ezek a lények minden gondolatunkat, szavunkat és cselekedetünket ismerik. Tételezzük fel, hogy ők csakis szeretettel és együttérzéssel viseltetnek irántunk. Tételezzük fel, hogy mélységesen megértik minden szenvedésünket, és megbocsátanak nekünk akkor is, ha valami szörnyűséges bűnt követtünk el; nem szégyenítenek meg és nem vetnek meg minket akkor sem, amikor mindenki más ezt teszi.

Tételezzük fel, hogy ők osztják nekünk a karma tisztítótüzét, amikor áthágjuk mások szabad akaratát, de ezt szeretetből és tiszteletből teszik, hogy bennünk helyreállhasson a tökéletes egyensúly. Tételezzük fel, hogy amikor törlesztettük karmánkat, sosem kell félnünk többé, mindig azt választhatjuk, hogy szeretettel, segíteni akarással fordulunk mások felé, nem manipulálni, irányítani akarjuk őket. Tételezzük fel, hogy ha a pozitív utat választjuk, nem teremtődik új negatív karma az életünkbe. Tételezzük fel, hogy ekkor védve leszünk a fájdalmas és nehéz dolgoktól, amik máskülönben megtörténtek volna; olyan ez, akár egy nagyon is valóságos egészségbiztosítás. Innentől kezdve megkapjuk minden jótettünk jutalmát.

Tételezzük fel, hogy ezek a lények tudják, pontosan mit kell tennünk, hogy a megfelelő tapasztalatokhoz jussunk. Tételezzük fel, hogy rengeteg erőfeszítésbe kerül felépíteni a földi élet illúzióját, és ami velünk történik, az látszólag találomra kell, hogy történjen, kü-

lönben túl egyértelmű lenne, és nem lenne miből tanulnunk. Tételezzük fel, hogy ők mindig értünk dolgoznak, nem várnak érte köszönetet, és akkor is szívesen végzik feladatukat, ha közülünk szinte senki nem is tudja, kik ők, és mit tesznek. Tételezzük fel, hogy munkájuk nagy része a földi események igazgatása, mások tetteinek befolyásolása tudat alatt, méghozzá azért, hogy amit mi teremtünk a körülöttünk lévők számára, azt magunk is visszakapjuk. Tételezzük fel, hogy léteznek hatalmas időciklusok, amik egy meghatározott forgatókönyvön vezetnek végig minket (az Élet Könyve vagy a Hős Útja) újra és újra. Tételezzük fel, hogy ezek a lények jól ismerik a történetet, és segíteni akarnak nekünk, akármelyik résznél is tartunk.

Tételezzük fel, hogy ők örömmel hajlandók kommunikálni velünk, ha olyan szintre emelkedünk, ahol már elég érettek vagyunk ahhoz, hogy lehessen velünk kommunikálni; ehhez az időtlen bölcsesség tanításait kell megvalósítanunk mindennapi életünkben. Tételezzük fel, hogy a szinkronicitás egy lépcsőfok, amivel ők jelzik neked, hogy itt vannak, méghozzá úgy, hogy ne ijesszenek meg, és ne siessék el, így idővel felismerhesd a teljes igazságot.

Attól függetlenül, hogy elfogadod-e mindezt, vagy sem, bőségesen van rá tudományos bizonyíték, hogy túléljük testünk halálát, és már több életet is leéltünk a Földön. Elmúlt életeink emlékét többnyire a feledés homálya borítja, de bizonyos esetekben át lehet pillantani a fátylon, például regressziós hipnózis segítségével. Mint látni fogjuk, vannak olyan extrém tettek, melyek következményeit nem tudjuk egyetlen élet alatt kiegyensúlyozni. A reinkarnáció az a rendszer, mely lehetővé teszi, hogy tetteinkért való megfizetésünket elodázzuk addig, amíg spirituálisan elég érettek leszünk rá, és élményeink lelkünk hasznára válhatnak.

HETEDIK FEJEZET

REINKARNÁCIÓ

Születésed előtt éltél már valamilyen formában? Folytatódik az életed fizikai tested halála után? Egyetlen életet élhetsz le, vagy több inkarnáción is átnyúlik lelked fejlődése? Dr. Ian Stevenson, a Virginia Egyetem orvosi karának pszichiátriaprofesszora több mint háromezer olyan gyermekkel készített interjút világszerte, akik emlékeztek előző életeikre, gyakran igen részletesen. Stevensonnak ez több mint negyven év munkájába telt. A gyermekek emlékei nagyon határozottak voltak, nevek, dátumok, helyek, tárgyak és történelmi események szerepeltek bennük, és az is, hol és hogyan haltak meg. Stevenson alaposan leellenőrizte, amit a gyerekektől hallott, minden részletre ügyelt. Újra és újra szembesült azzal, hogy az emlékek döbbenetesen pontosak voltak. Idős hozzátartozókat kerestek fel, régi otthonokat látogattak meg, régi sebeket téptek fel, és az igazság mindig napvilágra került. Egy libanoni kislány előző életéből huszonöt emberre emlékezett, névvel és azzal, milyen kapcsolatban állt velük, mindezt úgy, hogy korábban sem ő, sem családja nem hallott róluk. Dr. Jim Tucker, a Virginiai Egyetem gyermek- és családpszichiátria klinikájának vezetője évekig dolgozott dr. Stevensonnal, és folytatta kutatását. Dr. Tucker szerint „a legmeggyőzőbb esetek legvalószínűbb magyarázata a reinkarnáció."

Dr. Tucker könyve, a *Life After Life (Élet az élet után)* bőséges bizonyítékot hoz fel Stevenson kétezer-ötszáz legmeggyőzőbb eseté-

ből, valamint új eseteket is vizsgál, de engedi, hogy az olvasó maga döntse el, mit fogad el tényként. A gyerekek általában két-három éves koruk körül kezdenek el visszaemlékezni korábbi életeikre, és hét-nyolc éves korukra ezek az emlékek el is halványulnak. Néhány esetben a gyerekek ragaszkodtak ahhoz, hogy előző életükben viselt nevükön szólítsák őket, és részletesen beszámoltak előző életükről, aztán kiderült, hogy beszámolójuk valóságos. Dr. Tucker gyermekpszichiáter, tudományos háttérrel dolgozik, tehát hivatásánál fogva a bizonyítható tényeket keresi. Sok gyermeknek anyajegye vagy születési rendellenessége volt pontosan a test azon részén, ahol előző életükben halálosan megsebesültek. Dr. Tucker modern arcfelismerő szoftvert is használt, hogy ellenőrizze, valóban úgy néztek-e ki a gyerekek előző életükben, ahogy mondták. Dr. Jim Tucker tudatában van annak, hogy a tudomány és a tudósok lesújtó véleménnyel vannak erről a témáról. A genetika, a biológia, az evolúció, a neurológia, az orvostudomány és más, modern világunkban mélyen tisztelt tudományos nézetek, melyeket abszolút törvénynek tartunk, felülvizsgálatra és átdolgozásra szorulnak, hogy az új információval tudjanak mit kezdeni.

Ha „új" fizikai testünk arcvonásai erősen hasonlítanak arra, aki korábban voltunk, az arra utal, hogy van egy energiaaspektusa annak, akik vagyunk, mint emberi lények, és ezt életről életre magunkkal visszük. Ez az energiaaspektus (más szóval lélek) képes alakítani arcvonásainkat, és akár újrateremteni egy halálos sérülést anyajegy vagy rendellenesség formájában. Tehát a lélek közvetlen befolyással bír DNS-ünkre. Láttuk már, hogy ezt laboratóriumi kísérletek is kimutatták. Egy adott organizmust lehetséges csupán energiával átalakítani; dr. Peter Gariaev például békapetéket szalamandrapetékké alakított. Ugyanígy alakítja a lélek a test DNS-ét, ezért maradhatnak felismerhetők a vonásaink új inkarnációnkban is. Mindig keveredni fognak öröklött vonásaink, amiket szüleinktől kapunk, és lelkünk

mélyének arcvonásai, ahogy egyik életből a másikba vándorolunk. Ez ad tudományos magyarázatot dr. Jim Tucker olyan dokumentált eseteire, ahol a gyerekek emlékeztek arra, kik voltak előző életükben, és arcuk az arcfelismerő szoftver szerint ráillett előző inkarnációjuk arcára.

A gyerekek sokkal gyakrabban emlékeztek korábbi életekre olyan kultúrákban, amelyek elismerik a reinkarnáció létezését; a szülők, akik nem hisznek ebben, nagy lehetőségről maradnak le, amennyiben gyermeküknek különös emlékeik vannak. Carol Bowman ezt a témát fejtegette 1998-ban írt klasszikus munkájában, melynek címe *Children's Past Lives: How Past Life Memories Affect Your Child (Gyermekek előző életei: hogyan befolyásolják gyermekedet előző életének emlékei)*. Carol Bowmant egy krízishelyzet miatt kezdte foglalkoztatni a téma. Fia krónikus ekcémától szenvedett, és fóbiája volt a hangos zajoktól. Norman Inge klinikai hipnoterapeuta regressziós hipnózisa során a gyermek részletesen visszaemlékezett arra, hogy az amerikai polgárháborúban harcolt. Nagyon pontos volt a beszámolója, egy történész sok olyan tényt megerősített benne, amiről a gyereknek nem lehetett tudomása. Miután a gyerek visszaemlékezett, és múltbeli traumáját meggyógyította, ekcémája és zajfóbiája nyomtalanul eltűnt. Carol Bowman ezután arra használta a módszert, hogy kigyógyítsa lányát a félelméből, hogy leég a ház. Carol az első könyvben azzal foglalkozik, miként gyógyíthatja a regressziós hipnózis a gyermekkori fóbiákat. Hamarosan levelek özönlöttek olvasóitól, rengeteg új esetet írva meg, amiket szintén érdemes volt tanulmányozni. Egy visszatérő motívum volt, hogy a gyerekek ugyanabba a családba reinkarnálódtak vissza, mint például saját dédunokájuk. Némi vizsgálódás és a részletek tudományos elemzése sok esetet igazolt. Ezt a kutatást írta meg Carol Bowman a második könyvében, a címe *Return from Heaven: Beloved Relatives Reincarnated Within*

Your Family (Visszatérés a mennyországból: amikor szeretett rokonok ugyanabba a családba születnek újra).

Tudományos kutatások is kimutatták, hogy a reinkarnáció kétségbevonhatatlan tény. Az élő univerzum új elméletének tudománya rámutat, hogy az élet legfőképpen energiatermészetű, és a biológiai értelemben vett test csupán a mélyebb, nem fizikai aspektusunk kivetülése. Arcvonásainkat és anyajegyeinket közvetlenül formálja DNS-ünk energiahullám-aspektusa. A nyugati társadalom gyakran nagyon nehezen fogad el olyan új gondolatokat, melyek az addigi felfogással szembehelyezkednek. Ha valamiről nem köztudott, hogy igaz, és a köztiszteletben álló tudósok nem adják hozzá a nevüket, akkor hosszú évekbe telik, hogy a tények elfogadottá váljanak, hiába áll rendelkezésre bőséges bizonyíték.

A nyugati világban a legnagyobb akadály a reinkarnáció tanainak elfogadásával szemben az, hogy a keresztény hit szerint a Biblia nem ezt tanítja. A nyugati világban tudat alatt még azokat az embereket is befolyásolja a zsidó-keresztény filozófia, akik egyébként nem vallásosak. A modern keresztény álláspont a reinkarnációt illetőleg ismét csak a politikai intrikáknak köszönhető, valójában ugyanis mind az Ó-, mind az Újszövetségben elfogadott nézet volt.

A REINKARNÁCIÓ ÉS A KERESZTÉNYSÉG

A reinkarnáció kizárja, hogy létezzen egy hely, ahol az örök kárhozatra ítéltek senyvednek. Ha a lélek ebben az életben nem tanulta meg, amit kellett volna, egy újabb élet ismét lehetőséget ad rá. Minden lélek ismételten áthalad a gyehennán (azaz a tisztítótűzön), ahogy azon munkálkodnak, hogy magasabb szintre lépjenek. Az örök megbocsátás hite megingathatja a berögzült hatalmi berendezkedést,

például a Római Birodalom rendjét, ezért akarták az embereket minden lehetséges módon kontroll alatt tartani, hittel is. A második konstantinápolyi zsinaton, i.sz. 553-ban a római kormány hivatalosan is megtiltotta, hogy bárki higgyen a reinkarnációban, vagy terjessze annak tanait. Aki nem így tett, azt száműzetés és kiátkozás fenyegette, ami azokban az időkben egy halálos ítélettel volt egyenlő. A rendelet így szólt: „Aki azt állítja, hogy a lélek csodás módon már korábban is élt, és beszéli a fertelmet, hogy újraszületés követi, az kiátkoztatással sújtasson." 1274-ben tovább szilárdították az álláspontot azzal, hogy a lyoni zsinaton kinyilatkoztatták, hogy a lélek a halál után azonnal a pokolba vagy a mennyországba jut. 1439-ben a firenzei zsinaton ismét megerősítették ugyanezt.

Az első században azonban a zsidó történész, Josephus Flavius azt írta, hogy a farizeusok (egy ismert zsidó közösség) hisznek a reinkarnációban. Josephus szerint azoknak a lelkei, akik jó életet éltek, „más testekbe vándorolnak", ahol lehetőséget kapnak, hogy „újra feléledjenek és éljenek." Pál apostol maga is farizeus volt, mielőtt a keresztény hitre tért. A szadduceusok ortodox közösség voltak, ők elutasították a reinkarnáció tanát, és az ortodox zsidó hitet követve a *sheol,* azaz a sír volt az, ahová szerintük a holtak kerültek. További történelmi bizonyítékkal szolgál Origenész (i.sz. 185–254), aki Pál után az első nagy egyházatya volt. Origenész széles körű oktatást kapott Alexandriai Kelementől, aki viszont magától Pétertől, az apostoltól tanult, Jehoshua tanítványától. Origenész tehát közvetlenül megörökölte Jehoshua tanításait szájhagyomány útján, és erre a tudásra építette spirituális teológiáját. A reinkarnáció Origenész teológiájának sarokköve volt. Origenész és Alexandriai Kelemen mindketten írtak arról, hogy az apostoloktól megkapták Jehoshua titkos tanításait. Váltig állították, hogy a reinkarnáció és a lélek előző létezése Jehoshua legfontosabb, titkos tanításai voltak. A következő idézet Origenésztől származik, és szépen rávilágít a lényegre: „A lélek-

nek nincsen kezdete, sem vége. (A lelkek) úgy jönnek e világba, hogy megerősítik őket előző életeik diadalai, vagy legyöngítik őket előző életeik vereségei."

UTALÁSOK A REINKARNÁCIÓRA, MELYEK MÉGIS MEGMARADTAK

Az Újszövetséget a niceai zsinaton állították össze, I. Konstantin római császár vezetésével, i.sz. 325-ben. Számos evangélium nem került bele, és valószínű, hogy ugyanúgy, ahogy az evangéliumok közül válogattak, kiválogatták a reinkarnációra történő utalásokat is. Ám a reinkarnáció annyira elterjedt hit volt, hogy néhány idézet megmenekült a kiszórástól. Sok szerző írt egész könyveket ebben a témában végzett kutatásairól, én itt csak pár példával szeretném illusztrálni mondandómat. Az első idézet Máté 16:13-14: „Mikor pedig Jézus Cézárea Filippi környékére méne, megkérdé tanítványait, mondván: Engemet, embernek Fiát, kinek mondanak az emberek? Ők pedig mondának: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül."

Egy másik idézet János 9:1-3, amiben a reinkarnációról egészen tényszerűen beszélget Jehoshua a tanítványaival:

> „S amint eltávozék, láta egy embert, aki születésétől fogva vak vala. És kérdezék őt a tanítványai, mondván: Mester, ki vétkezett, ez-é vagy ennek szülei, hogy vakon született? Felele Jézus: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai."

Hogy is tehetett volna a vak bármit, bűnös vagy egyéb dolgot a születése előtt, ha sosem élt korábban? Jehoshua nem azt felelte a kérdésre, hogy „Várjatok csak, tanítványok, ez nevetséges kérdés. Hogy vétkezhetett volna születése előtt?" Ehelyett megfontolta a kérdést, és azt válaszolta, hogy ebben az esetben az illető azért választotta a vakságot, hogy befelé fordulva a spirituális ösvény felé tudjon növekedni. Ez az idézet fontos példája a reinkarnáció tanának a Bibliában, és megúszta a kiszórást. A Máté 11:11-15-ben Jehoshua megerősíti, hogy Keresztelő János Illés próféta reinkarnációja. „Bizony mondom néktek: az asszonyoktól születtek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál. A Keresztelő János idejétől fogva pedig mind mostanig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt. Mert a próféták mindnyájan és a törvény Jánosig prófétáltak vala. És, ha be akarjátok venni, Illés ő, aki eljövendő vala. Akinek van füle a hallásra, hallja." Jehoshua titkos tanításra utal, amikor azt mondja: *Akinek van füle a hallásra, hallja.* Lukács 9:7-8-ban olvashatjuk, hogy sokan találgatták, ki lehetett Keresztelő János előző életében, hasonlóan ahhoz, ahogyan a modern világban a pletykalapok a híresség magánéletével foglalkoznak. „Meghallá pedig Heródes a negyedes fejedelem, mindazokat, amik ő általa történtek: és zavarban volt, mivelhogy némelyek azt mondák, hogy János támadt fel a halálból; Némelyek pedig, hogy Illés jelent meg; mások meg, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik. És monda Heródes: Jánosnak én vettem fejét: kicsoda hát ez, aki felől én ilyen dolgokat hallok? És igyekezik vala őt látni."

EDGAR CAYCE ESETEI

Semmilyen modern diskurzus a reinkarnációról és a történelem ciklusairól nem lenne teljes Edgar Cayce (1877–1945) eseteinek említése nélkül. Cayce rengeteg bizonyítható információt gyűjtött össze intuíciója révén. Képes volt úgy diagnosztizálni egy páciens egészségi problémáit, és hatékony gyógymódot javasolni, hogy csak a páciens nevét és lakcímét tudta, és annyit kért tőle, hogy a „szeánsz" időpontjában a megadott címen tartózkodjon. A test problémái gyakran spirituális dolgokkal vannak összefüggésben, és Cayce olyan tanácsokat adott, amik a páciens testét, elméjét és szellemét is gyógyították, hogy a gyógyulás teljes legyen. A gyógyító nem tudatos állapotban végezte tevékenységét. Csapatának megvolt a módszere, amivel Cayce mély transzba került: kollégája hipnotizálta. Amikor Cayce elengedte éber tudatát, transzállapotában látszólag mindentudó intelligenciával beszélt. A „forrás" olyan nyelvezetet használt, ami máskülönben nem volt jellemző Cayce beszédére, és amit, akárcsak Az Egy Törvényének sorait, néha nehéz volt követni. Cayce buzgó keresztény volt, és már munkássága kezdetén is nagy hangsúlyt fektetett keresztény hitére, ami néhány olvasó számára bizonyára megnehezíti eseteinek olvasását.

Cayce úgy nevezte a folyamatot, amivel gyógyított, hogy *„psychic reading"*, ezt a kifejezést ő alkotta meg, magyarul pszichikus látásnak nevezhetnénk, ez segíti a látókat és a gyógyítókat. A *Birmingham Post-Herald* cikke szerint 1922. október 10-ig Cayce már 8056 esetet kezelt. Sajnálatos módon az ezekről készült feljegyzések elégtek, amikor kigyulladt a háza, de nagyon sok esetben nem is készült feljegyzés. 1923. szeptember 10-ig nem is rendszerezték, nem is jegyzetelték állandóan az eseteket, ekkor azonban Gladys Davist felvették Cayce munkatársai közé gyorsírónak. Ezután még 14 879 esete volt Cayce-nek, melyekről feljegyzés készült. Összesen

több mint 22.000 esetet gyógyított. Az 1922. október és 1923. szeptember közé eső időszakról nem maradt emlék, de Cayce ekkoriban nagyon népszerű volt, és rengeteg páciens tisztelte meg bizalmával. Dr. Gina Cerminara híres munkájában, melynek címe *Many Mansions,* Edgar Cayce eseteinek számát döbbenetes módon 25 000-re becsülik.

A Warner Books Cayce halála után huszonkét évvel, 1967-ben kiadta a *The Edgar Cayce Reader* című könyvet. A bevezetőben olvasható, hogy a Cayce-ről addig írt tíz könyvet már egymillió fölötti példányszámban adták el. 1998-ban, Cayce halála után ötvenhárom évvel Paul K. Johnson kiadott egy könyvet a New Yorki Egyetemmel közösen, *Edgar Cayce in Context* címen. Ebben a következő vélemény állt: „(Cayce) az utóbbi két évszázad legnagyobb amerikai vallásújítóihoz hasonló hatással volt az irodalomra." Emellett Caycenek sokat köszönhetnek az 1960-as évek New Age és holisztikus egészségmozgalmai is, amik akkoriban egyre elfogadottabbá váltak.

Az *Edgar Cayce in Context* azt írja, hogy 1950-től kezdődően 1997-re már 646 könyv jelent meg Edgar Cayce munkásságáról. Összehasonlításképpen 542 könyvet írtak Ellen G. White-ról, a Hetednapi Adventista Egyház alapítójáról, 264 könyvet írtak Joseph Smithről, az Utolsó Napok Szentjeinek Egyháza alapítójáról és 121-et Helena Blavatskyról, a Teozófiai Társaság egyik alapítójáról. Cayce csak élete utolsó éveiben kapott nagy figyelmet, miután 1942-ben megjelent Thomas Sugure életrajzi könyve, a *There is a River (Van egy folyó)*. Ezt a *Coronet* magazin cikke követte 1943 szeptemberében, „A Virginia Beach-i csodatevő" címmel. Cayce-re hamarosan nagyjából huszonötezer segélykérő levél zúdult. Annyira sok levelet kapott, hogy kötegekbe rendezve tartotta őket, madzaggal összekötve, és ezek a kötegek felhalmozva tornyosultak a fal mellett a házában. Hamarosan napi nyolc pácienst vállalt, négyet reggel, négyet délután, hogy minél több embernek segíthessen; mindezt an-

nak ellenére, hogy saját magával kapcsolatban arra figyelmeztette látnoksága, hogy túlterheli magát, és veszélybe sodorja egészségét. Másfél éves várólistája volt még így is, és mivel nem volt szíve elutasítani senkit, hamar kiégett. 1945. január 3-án halt meg, egy évvel és három hónappal a *Coronet* cikke után. Halálra dolgozta magát. Sok levélben készpénzt is küldött a feladó, Cayce kollégáinak évekbe telt, amíg mindegyiküknek visszaküldték a pénzét.

Amikor Cayce gyógyított, jellemzően a tudatalattijának valamiféle aspektusa közvetlenül a páciensehez utazott, és ki-be tudott lépni az illető testébe, hogy megvizsgálja, diagnosztizálja, gyógymódot javasoljon, és mindig ott legyen, ahol szükséges. Egy nagyon megdöbbentő esetről olvashatunk az eredeti Cayce-életrajzban, a *There is a riverben*. Cayce egy fiúnak, akinek makacs lábsebe volt, „Oil of Smoke" nevezetű kenőcsöt javasolt. A patikusok erről még sosem hallottak, sehol nem lehetett ilyet találni. Biztos jót nevettek az egészen. Cayce megismételte a vizsgálatot, és azt mondta, hogy a gyógyszer megtalálható egy bizonyos louisville-i patikában, Kentuckyban. Táviratoztak a patikatulajdonosnak, hogy kérjenek belőle, és ő visszajelzett, hogy nincsen, nem is hallott ilyesmiről. Aztán dr. Wesley Ketchum szerint a következő szeánsz nagyon határozottan kiadta a teendőket:

> „Egy harmadik szeánszra is sor került. Ekkor a louisville-i patika egyik polcát mondta. Ott, egy másik (megnevezett) készítmény mögött, egy üvegben volt az „Oil of Smoke", a látó szerint. Ezt az információt eltáviratoztam a patikusnak, aki visszajelzett: „Megvan." Pár nap múlva meg is érkezett az üveg. Nagyon régi volt. A címke már kifakult, a gyártó cég megszűnt. De az volt, amit mondott: „Oil of Smoke".

A szkeptikusok az „oil of smoke" esetet gyakran hozzák fel, amikor Cayce hitelességét támadják, mert hasonlít az „oil of snake" kifejezésre. *(A ford. megj: Oil of smoke: „füstolaj"; Oil of snake: „kígyóolaj")* Egy kis utánajárással kideríthető viszont, hogy az „oil of smoke" elnevezést a bükkfakátrány-olajra használták sok évvel Cayce szeánsza előtt. Az Amerikai Egészségügyi Szervezet a következő leírást adja a szer hagyományos felhasználásáról:

> „A bükkfakátrány-olajat fertőtlenítőként, hashajtóként és köhögés csillapítására használták. A múltban lepra, tüdőgyulladás és tuberkulózis ellen javasolták fogyasztását. Az Egyesült Államokban ma már ritkán használják, mert korszerűbb gyógyszerek is rendelkezésre állnak, így nem is gyártják már a készítményt. Gyógyhatású, természetes orvosságként még létezik, köptetőnek és hashajtónak használják Japánban. Fő összetevői a bükkfakátrány, a fenol, a krezol és a gvajakol."

Miközben Cayce a szeánszok során csukott szemmel feküdt egy heverőn, ellenőrizte gyorsírójának, Gladys Davisnek a jegyzeteit, és kijavította, ha rosszul írt valamit. Amikor a páciensek Cayce-szel egy szobában tartózkodtak, a „forrás" gyakran olvasta a gondolataikat, és megválaszolta kérdéseiket, mielőtt azokat feltették volna. Bár Cayce éber állapotban kizárólag angolul tudott, forrása párbeszédeket folytatott a páciensekkel anyanyelvükön, és néha megnevettette őket. Becslések szerint Cayce a szeánszok alatt huszonnégy különböző nyelven beszélt. Forrása folyamatosan hangsúlyozta, hogy ezekre a dolgokra mindenki képes lehet.

Cayce tanácsa igen gyakran gyógyított meg olyan pácienseket, akikről az orvosok már lemondtak, és kitalált olyan orvosságokat is,

amikről addig senki nem hallott; például szemölcs ellen szódabikarbóna és ricinusolaj keverékét. Egy kanadai katolikus papot kigyógyított az epilepsziából. Egy középiskolás ohiói fiatalt kigyógyított az ízületi gyulladásból. Egy New York-i fogásznak elmulasztotta két éve nem szűnő migrénrohamait. Egy fiatal, kentucky-i zenészlány rejtélyes bőrbetegségét egy év alatt eltüntette Cayce gyógymódja, annak ellenére, hogy ez addig már sok orvosnak nem sikerült. Egy philadelphiai kisfiú, akinek gyermekkori glaukómája volt, visszanyerte teljes látását.

Miután felébredt, Cayce sosem emlékezett arra, mit mondott. A szavak sokszor rejtélyesek, nehézkesek voltak, hosszú mondatai a régies nyelvezetű Bibliákra hasonlítottak. De a szeánszokon azért átsejlett Edgar gyakorlatias, jó humorú személyisége is.

A CAYCE-SZEÁNSZOK ÉS A REINKARNÁCIÓ

Arthus Lammers volt az első, aki 1923. augusztus 10-én megkérdezte Cayce forrásától, élt-e már valaha a Földön. Nagy meglepetésére Lammers azt a választ kapta, hogy Cayce-nek három előző élete volt, egyikben szerzetes volt, és jelenlegi személyiségét szerzetesi előző énje is nagyban befolyásolja. Ez igen nagy törést okozott Cayce éber énjének, hiszen ő hívő keresztény volt, a keresztények pedig nem hisznek a reinkarnációban. Cayce nem akart szembefordulni egyházának tanaival. Ekkor már húsz éve tapasztalta, hogyan segítenek szeánszai a legkülönfélébb embereknek, és nem tagadhatta, hogy valóban jótékony hatásúak voltak. Idővel elfogadta a reinkarnáció valóságát, mert szeánszai ezt bőséges bizonyítékokkal támasztották alá; az 1923-as áttörés után részletes információk derültek ki páciensek előző életeiről. Cayce forrása szerint egy embernek átlagosan harmincöt-negyven előző élete is lehetett.

Cayce szeánszai közül több mint kétezer-ötszáz foglalkozott előző életekkel, és még ha a szeánszok között évek teltek is el, a további elemzések kimutatták, hogy a részletek egybehangzók maradtak. Sok homályos történelmi utalásról kiderült, hogy pontosak. Egy páciensről kiderült, hogy „székmerítő" volt. Cayce el sem tudta képzelni, mi lehet ez, és utánanézett. Kiderült, hogy a „székmerítő" olyan személy, aki régen Amerikában a boszorkánysággal vádolt személyeket hideg víz alá nyomta.

Cayce gyakran megmondta páciensei nevét előző életükben, és ezt az információt néha sikerült leellenőrizni és megerősíteni. Egy igen drámai esetben Cayce vak páciensének részben helyreállt a látása az egyik szemében, miután követte a szeánszon kapott tanácsokat. Ezt a pácienst nagyon érdekelte a vasút és az amerikai polgárháború. Amikor Cayce beleolvasott előző életeibe, azt mondta, hogy a páciens korábban Barnett Seay volt, egy katona, aki a déli hadseregben szolgált Robert E. Lee tábornok parancsnoksága alatt, a vasútnál dolgozott, és a virginiai Henrico Countyban élt. A szeánszon kiderült, hogy Seay életéről még találhatók feljegyzések Virginiában. A páciens el is ment Henrico Countyba, de ott a közjegyző azt mondta neki, hogy a feljegyzések nagy részét nemrég átvitték a Régi Feljegyzések Irattárába, a Virginiai Történelmi Könyvtárba. Cayce páciense végül alapos kutatások után rálelt egy feljegyzésre egy zászlósról Lee tábornok seregében, akit Barnett Seay-nek hívtak. Ebből kiderült, hogy Seay 1862-ben vonult be, huszonegy éves korában. A név elég egyedi, tehát igen valószínűtlen, hogy csak véletlen egybeesésről lenne szó.

CSOPORTOS REINKARNÁCIÓ A TÖRTÉNELEM KÖRFORGÁSÁBAN

Idővel Cayce csapata felfedezte, hogy bizonyos történelmi helyszínek és idők visszatérő motívumok voltak a páciensek előző életeiben. Ez arra az érdekfeszítő lehetőségre utalt, hogy egy adott ország vagy régió lakosai közös örökséggel rendelkeznek, és saját körükből valókkal együtt reinkarnálódnak az idők folyamán különböző helyszíneken. További tanulmányok ezt a feltételezést megerősítették. Cayce páciensei közül szinte mindenki fehér bőrű amerikai volt. Egy visszatérő motívum az volt, hogy az elveszett atlantiszi civilizáció népe tömegesen reinkarnálódott az Egyesült Államokban. Láthatóan olyan társadalomban kellett megjelenniük, ahol elég fejlett volt a technológia ahhoz, hogy a korábbihoz hasonló életbe csöppenjenek, remélve, hogy ezúttal jobban sikerül felhasználniuk az erőforrásokat. A következő idézet Gina Cerminara *Many Mansions* című könyvéből jól elmagyarázza ezt:

> „Sokan kapnak hasonló történelmi hátteret. Mi több, az emberek előző életeiben szinte minták ismerhetők fel. Egy gyakori sorozat: Atlantisz, Egyiptom, Róma, a keresztes hadjáratok ideje és a korai gyarmatosító korszak. Egy másik: Atlantisz, Egyiptom, Róma, Franciaország XIV., XV. vagy XVI. Lajos idején, majd az amerikai polgárháború. Természetesen lehetnek variációk, például Kína, India, Kambodzsa, Peru, Norvégia, Afrika, Közép-Amerika, Szicília, Spanyolország, Japán és egyéb helyek; de a szeánszok többsége egy bizonyos történelmi vonalat követett.

> Ennek Cayce szerint az az oka, hogy egy adott korszak lelkei később együtt szoktak reinkarnálódni. A közbeeső évszázadokban más lélekcsoportok vannak a földön, úgymond felváltva reinkarnálódnak. Ez rendszert, ritmust követ, szinte úgy, mint egy gyárban a munkások műszakváltása. Következésképpen a ma a Földön jelen lévő lelkek korábban is együtt születtek a Földre más történelmi korszakokban. Azok a lelkek, akiket családi vagy baráti kötelék fűz össze, valószínűleg hasonlóképp összetartoztak korábbi korszakokban; a legtöbben, akik Cayce-től előző életükről érdeklődtek, ilyeténképpen kapcsolatban álltak egymással."

Nehéz lenne mindezt tudományosan is alátámasztani, főként azért, mert a reinkarnációval kapcsolatos bizonyítékok legtöbbje olyan gyermekektől származik, akik emlékeznek állítólagos előző életeikre. A gyerekek emlékeznek ugyan arra, hogy ők kik voltak, de nem szoktak megfigyelni semmilyen általános mintát, ami szerint az élő kozmosz az inkarnációikat „rend és rendszer szerint" igazgatná. A Cayce-esetek azonban annyira sokrétűen bebizonyították pontosságukat, hogy tényleg helytállónak lehet tekinteni őket. Az adatok időtállónak bizonyultak, és nyitottabb szellemű tudósok is elfogadják őket. Talán a reinkarnáció az egyik ok, amiért a történelem igen pontosan ismételgeti önmagát meghatározott ciklusokban. Gina Cerminara a következő idézetben osztotta meg Cayce nézetét a történelem körforgásáról: „Történelmünk minden korszakában megvannak azok az eszközök, amelyekkel könnyíthetünk karmánkon."

Cayce forrása beszélt a 25.920 éves „Nagy Körforgásról" és a Zodiákus Korszakokról is, alátámasztva az elméletet, miszerint a ciklusok energiaszerkezetet alkotnak, hogy a reinkarnációt segítsék. A

rendezetten, ismétlődő mintában bekövetkező események teszik lehetővé a lelkeknek a csoportos reinkarnációt. Így tudhatják, mire számítsanak, és mikor. A lelkek az egyéni karma mellett a kollektív karmán is dolgozhatnak, ha csoportban reinkarnálódnak. Társadalomként mindig ugyanabban a történetben játszanak, újra meg újra ugyanazokkal az emberekkel, amíg sikerül elsajátítaniuk mindazt, amit meg kell tanulniuk. Erről a 9. fejezetben részletesebben is szó lesz. Persze ha a történelem ciklusokból áll, annak megvan az oka, és nagyon célszerű lenne, ha megértenénk. Ha van egy forgatókönyve az életeknek, akkor azt ismernünk kell, hogy megakadályozzuk a háborúk és szörnyűségek ismétlődését.

A MÚLTBÓL HOZOTT KARMA PÉLDÁI

Cayce esetei konkrét példákkal illusztrálták, miért indokolt és szükséges a reinkarnáció. Világos, hogy tetteinknek következményei vannak, és ha valakivel bántóan viselkedünk, talán abban az életünkben nem vagyunk még készek megtapasztalni mások hasonló viselkedését magunkkal szemben, így az egy későbbi életbe követ minket. A lelkünk talán nem részesít minket a legerőteljesebb karmikus élményekben, amíg nem érzi azt, hogy elértük a spirituális érettségnek azt a fokát, ahol egy ilyen tapasztalat nem pusztán még negatívabbá tenne minket. A karma, amit megélünk, nem feltétlenül pontos tükre annak, amit mi tettünk, de legalábbis jelképesen kapcsolódik ahhoz a fájdalomhoz, amit mi okoztunk. A *Many Mansions* írója, Gina Cerminara kétezer-ötszáz előző életet vizsgáló tanulmányából számos igen érdekes példát hoz fel.

Egy főiskolai tanár vakon született, és Cayce tanácsát követve helyreállította bal szeme látásának 10 százalékát, bár az orvosok korábban reménytelennek nyilvánították. A szeánszon kiderült, hogy

i. e. 1000 körül Perzsiában egy barbár törzs tagja volt, akiknek az volt a szokása, hogy ellenségeiket tüzes vassal megvakítják. Ezt végrehajtani Cayce páciensének feladata volt. Az eset igen érdekes, mert látható belőle, hogy nem volt szükséges az illetőnek vakon leélnie egész jelenlegi életét ahhoz, hogy a karmáját ledolgozza. Amikor tudatára ébredt, hogy mi történt, és hogy mit kell megértenie ahhoz, hogy megbocsásson magának, akkor képes volt megszerezni a tudást, ami közvetlenül javított állapotán.

Cayce páciensei között volt egy negyvenéves hölgy, aki mindig tüsszögött, ha kenyeret vagy gabonafélét evett. Emellett bal oldalában erős idegi fájdalmai voltak, ha bőrcipőhöz, műanyag szemüvegkerethez és egyéb tárgyakhoz ért. Az orvosok nem tudtak segíteni rajta. Huszonöt éves korában egy hipnózis-kezeléssorozattól hat évre elmúltak a problémái, de aztán visszatértek. Edgar Cayce szeánsza során kiderült, hogy egyik előző életében patikus volt, aki olyan vegyszereket készített, ami erős viszketést okozott másoknak, sőt mérgeket is kevert, amik belélegezve hatottak. Azt választotta „karmikus büntetésnek", hogy egy későbbi életében bizarr, nagyon zavaró allergiákkal kellett küzdenie. Azt is megtudta, hogy azok az anyagok, amikre allergiás volt, megegyeztek azoknak a készítményeknek az összetevőivel, amikkel ő kínzott meg vagy pusztított el korábbi életében másokat. Volt például egy bőrerszénye, amelyben a mérgeket tartotta.

Egy páciens korábbi életében XIII. Lajos francia király kísérője és testőre volt, és mindig habzsolt. Amikor harmincöt évesen Cayce kezelésére bízta magát, panasza az volt, hogy egész életében emésztési problémák gyötörték, órákba telt a legkönnyebb falatokat is megemésztenie, és kizárólag bizonyos ételeket tudott enni, meghatározott kombinációkban.

Egy másik esetben, amit Cerminara „szimbolikus karmának" nevez, egy orvos kereste Cayce segítségét kisfia számára, aki csecse-

mőkorától fogva vérszegény volt. Mint kiderült, öt élettel korábban ez a gyermek Peruban élt, ahol erőszakkal magához ragadta a hatalmat, és rengeteg vért ontott, hogy vezér maradjon. Jelen inkarnációjában a vérszegénység nagyon legyengítette, szöges ellentétben korábbi fizikai erejével. Asztmája miatt sokszor fulladt, és kiderült, hogy előző életében puszta kézzel fojtotta meg ellenségeit.

Egy páciens, aki teljesen süket volt, megtudta, hogy korábban nem volt hajlandó meghallgatni azokat, akik segítségéért könyörögtek (élet-halál kérdésében), amikor a véres francia forradalom idején nemesember volt.

JOBB, HA NEM IS GÚNYOLÓDSZ...

Jehoshua azt mondta, hogy elég, ha valakit bolondnak nevezünk, máris irány a gyehenna tisztítótüze. Az ilyen sértések apróságnak tűnhetnek, főleg manapság az interneten. Cayce szeánszai azonban rámutattak, hogy erős karmikus következményekkel jár gúnyt űzni másokból, főleg szenvedőkből vagy haldoklókból. Cerminara könyvének 5. fejezete kifejezetten ezt tárgyalja. Hét olyan esetről számol be, ahol fogyatékkal élő emberek tudták meg, hogy korábbi életükben hasonló fogyatékkal élőket gúnyoltak ki. Hat esetben a korábbi élet arra a korszakra esett, amikor a Római Birodalomban kegyetlenül üldözték a keresztényeket, és kínhalálukat szórakozásnak tekintették az arénákban. Három esetben a karmikus következmény gyermekbénulás volt, mert az illetők kedvelt szórakozása volt nevetni azokon, akiket megnyomorítottak, majd halálra marcangoltak az oroszlánok. Egy nő azon mulatott, ahogy egy kislány oldalát széthasítja az éhes oroszlán Rómában. Új életében csípőficammal született, és nem tudott járni. Egy másik nő hormonális okokból erősen el volt hízva. Ő két élettel korábban tökéletes testű római sportoló volt, aki

mindig kinevette a kövéreket, és gúnyolta azokat, akik nem voltak szépek. Egy másik páciens korábban a francia udvarnál rajzolt gúnylapokat, és főként a homoszexuálisokat szerette leleplezni és megszégyeníteni. Jelen életében homoszexuális hajlamai voltak.

A következő idézet Cerminara könyvéből arról szól, milyen drága karmikus mulatság mások kritizálása:

> „Pénzbe ugyan nem kerül, de ami a pszichológiai oldalát illeti, mégis költséges szórakozás mások kritizálása, és egyszer meg kell fizetni érte. A »forrás«, ahogyan Edgar Cayce nevezte tudásának inspirációját, kívülről látott rá az ok-okozati összefüggésekre hosszú idők távlatában, és gyakran határozottan figyelmeztette azokat, akik hajlamosak voltak a gúnyos kritizálásra."

A KARMA NEM FELEJT

Egy tizenegy éves fiú kétéves korától ágybavizelési problémával küzdött. A szülei és az orvosok évekig keresték a megoldást, de nem sikerült megtalálniuk. Aztán a szülők megtudták, hogy a gyerek egy korábbi életében, a puritán korszakban keresztény prédikátor volt, és „székmerítő". A székmerítő volt az, aki a boszorkánysággal gyanúsítottakat ismételten víz alá nyomja, miközben azok székhez vannak kötözve. A kínzás leggyakrabban vízbefúláshoz vezetett. Ha mégis túlélte valaki, azt megvádolták, hogy boszorkányhatalma miatt maradt életben, és természetesen halálra ítélték, hiszen boszorkány voltát bizonyítottnak tekintették.

Érdekes gyógymódot javasolt a forrás: elalvás előtt az anyának a gyerek ágya mellé kellett ülnie, és lassan, nyugodt hangon ismétel-

getnie: „Te jó ember vagy. Sokakat boldoggá fogsz tenni. Mindenkinek segíteni fogsz, aki csak az utadba kerül."

A gyerek, közel kilenc év után először, azon az éjszakán nem vizelt ágyba. Az édesanya hónapokig minden éjjel megismételte a gyógyító mondatokat, és a probléma nem tért vissza. Aztán már elég volt a mondatokat hetente ismételni, végül pedig abba lehetett hagyni, mert az ágybavizelés teljesen elmúlt. Az anya egyébként nem olyan személyiség volt, aki hajlamos babonaságok gyógyító erejében hinni; jogász volt, aki a helyi kerületi ügyvédi irodában dolgozott. A korábban ágyba vizelő kisfiúból felnőtt korára rendkívül toleráns ember lett, félénk introvertáltból „jól beilleszkedő, extrovertált" személyiséggé vált, a Johnson O'Connor laboratóriumi személyiségvizsgálat szavaival élve.

Cerminara arra következtet, hogy a karma egyik jelentős aspektusa a hátramaradó bűntudat és szégyenérzet, amit előző életeink során elkövetett cselekedeteink miatt érzünk. Cayce eseteiben a karma memóriája dolgozott; a körből úgy lehet kilépni, ha megbocsátunk magunknak azért, amit a múltban elkövettünk. „A Karma kerekét a megbocsátás állítja meg." Az, hogy magunknak megbocsássunk, ugyanolyan fontos, ha nem fontosabb, mint az, hogy másoknak megbocsássunk. Tudatosan talán nem emlékszünk elmúlt életeinkre, de tudatalattink láthatóan ismeri múltunkat, és azt is, miként ártottunk másoknak. Sokan tudat alatt messzemenően tovább tartó vezeklésre kényszerítik magukat, mint ami elegendő lenne ahhoz, hogy a karmikus egyensúlyt helyreállítsák. Ez egy nagyon fontos pontja a Cayce-eseteknek, és a legtöbb ember, aki a reinkarnáció és a karma témájában tájékozódik, nem is tud róla. Ha képessé válsz valóban szeretni és elfogadni önmagadat, és tisztelsz másokat, akkor egyensúlyba tudod hozni karmádat, és megszabadulsz rengeteg felesleges szenvedéstől. Az igazán gátlástalan emberek, mint a szociopaták, szintén nem képeznek kivételt a karma törvényei alól. A szabad akarat az egyensúly sarokköve, mindnyájunknak meg kell tanulnunk élni vele.

A FELFÜGGESZTETT KARMA

Gina Cerminara könyvének 7. fejezete egy másik érdekes jelenséggel foglalkozik: a felfüggesztett karmával. A Cayce-esetekből is kiviláglik, hogy amennyiben nagyon komolyan vétkezünk valakinek a szabad akarata ellen, évszázadokba is beletelhet, hogy életünkbe érkezzen az a helyzet, ami egyensúlyba billenti a karmánkat. Fontos ugyanis, hogy amikor utolér tettünk következménye, akkor már rendelkezzünk olyan spirituális tartással, hogy a szenvedést méltósággal viseljük a magunk módján, ne pedig ismét negatív irányba taszítson minket, további negatív karmát eredményezve. Tudati szinten mindez elég ijesztő lehet, de nincs mit tenni ellene, csak annyit tudunk segíteni, hogy a kihívásokat méltósággal fogadjuk. Bármennyire is lázadozunk a látszólag igazságtalan sors ellen, a karmánkat akkor is törlesztenünk kell. De vigyáznak ránk, hogy karmikus adósságainkat ne kelljen túl gyorsan visszafizetni, hanem mindent a maga idejében, és úgy, hogy tanulhassunk belőle.

Gina Cerminara a *Many Mansionsben* így fogalmazta meg a Cayce-esetek tanulságát: „Nem minden ember áll azon a szinten, hogy egyetlen élet során elérje a mindent átható, mindent elfogadó szeretetet, ami az igaz Krisztus-tudat esszenciája, és ami a karmikus adósságok alól felszabadít."

A KORÁBBI ÉLETEK KIHATNAK JELENLEGI SZEMÉLYISÉGÜNKRE

Az is igen meglepő, hogy tudatos személyiségünkre mennyire kihatnak múltbeli életeink tapasztalatai a Cayce-esetek szerint. Volt egy eset, amikor egy elképesztően előítéletes, fehér faji felsőbbrendűséget hirdető személyről kiderült, hogy előző életében fekete bőrű katonák elfogták, bebörtönözték, megkínozták és megölték. Még több élettel később is elkísérte őt a gyűlölet a színes bőrűek iránt.

Egy antiszemita újságírónő korábbi életében szamaritánus volt Palesztinában, és zsidó szomszédjai többször megtámadták és bántalmazták.

Egy harmincnyolc éves hajadon képtelen volt mélyen megbízni a férfiakban, és sosem volt tartós kapcsolata. Előző életében elhagyta őt a férje, és beállt a keresztes hadseregbe.

Egy hölgy, aki rendkívül toleráns volt minden vallással, korábbi életében keresztes lovag volt, aki az iszlám ellen harcolt, és amikor muszlimok közé vetette a sors, azt tapasztalna, hogy könyörületesek, bátrak és jóindulatúak voltak. Ez annyira erős pozitív benyomást tett rá, hogy több következő életére is jellemző maradt a vallási tolerancia.

Egy másik Cayce-páciens is részt vett a keresztes hadjáratokban előző életében, és rémülettel vegyes undort keltett benne, mennyire különbözik az emberek vallásos hite a cselekedeteiktől.

MIÉRT TAKARJA FÁTYOL AZ ELŐZŐ ÉLETEKET?

A *Many Mansions* 119. oldalán dr. Cerminara kitér arra a kérdésre, amit gyakran feltesznek a reinkarnáció elméletét elutasítók. Nem

értik, miért felelősek olyan tettekért, amit előző életekben követtek el, és amikről nincsenek tudatos emlékeik. Ha az a másik személy egy másik személyiséget képvisel, mások a szülei, más hatások érik, más kulturális háttérrel rendelkezik, más helyzeteket élt át, akkor itt a jelen pillanatban miféle felelősség terhelheti az ő tetteiért? Erre a válasz az, hogy tudatos személyiségünk csupán kicsiny része örök identitásunknak. Akik valójában vagyunk, azt nagyrészt fátyol takarja a szemünk elől. Gina Cerminara szerint: „Az örök identitás, akár egy színész, amikor nem áll a színpadon, emlékszik minden múltjára, de amint személyiséget vesz magára, mint amikor a színész szerepbe bújik, akkor felejt. Ekkor a természet megvédi őt attól, hogy mindenre emlékeznie kelljen, és csak az addig megtanult elvek összessége marad meg benne."

Az Egy Törvénye ezt nevezi „a Fátyolnak". Ez igen fontos. Jelenlegi létünk „harmadik sűrűségű", és úgy hívják, „a Választás". Ahhoz, hogy eljussunk a negyedik sűrűségű létig, egyértelműen választanunk kell önmagunk szolgálata és mások szolgálata között. A galaxis egyetemes elméjét „a Logosznak" nevezik. Ha folyamatosan tudatában vagyunk a Logosz létének és a lélek fejlődése nagy tervének, akkor semmit sem tudunk tanulni. A fátyol megnehezíti, de természetesen nem teszi lehetetlenné, hogy meglássuk az igazságot.

> 21.9 A harmadik sűrűségű lénynek szüksége van arra, hogy elfelejtse (múltbeli életeit), hogy a zavar és a szabad akarat működni tudjon az újonnan kapott egyéniség tudatában.

> 77.14 E fölött a (harmadik) sűrűség fölött megmarad a Logosz építményének felismerése, de a fátylak nélkül, melyek oly fontos részei a harmadik sűrűségben a választás folyamatának.

81.32 Kérdés: Feltételezem, hogy ebben a bizonyos (ciklusban az univerzum létében) a fátyol és a szabad akarat kísérlete nagyjából egyszerre kezdődött el sok, nagyon sok épp keletkező, vagy már kialakulóban lévő galaktikus rendszerben. Helyes a feltételezésem? Válasz: Tökéletesen helytálló.

82.29 Átlépni a küszöböt (a harmadik és a negyedik sűrűség között) nehéz. Ellenállás van minden úgynevezett sűrűség határán. A hit képességét, az akaratot kell megérteni, táplálni, ha egy entitás át szeretne haladni a harmadik sűrűség határán. Azok az entitások, akik felkészületlenek, nem fognak átkelni, bármennyire szeretetre méltók is.

83.18 A fátyolon való áthatolás gyökere a zöld sugár működésének kezdete. Ez az a mindent átfogó szeretet, ami nem követel viszonzást. Ha ezt az ösvényt követi valaki, a magasabb energiaközpontok aktiválódnak és kristályosodnak, amíg a beavatott megszületik. A beavatottban ott a lehetőség, hogy jobban vagy kevésbé fellibbentse a fátylat, hogy újra mindent egynek lásson. A másik én a fátyol áttörésének ezen ösvényén a fő mozgató, ha lehet így mondani.

CSOPORTOK REINKARNÁLÓDNAK EGYÜTT

Azokkal, akiket ismersz és szeretsz, és azokkal, akikkel vitában állsz, valószínűleg régebbi életekben már találkoztál. Cerminara így foglalta össze a Cayce-féle tanítást: „Egyetlen házasság sem kezdődik tiszta lappal. Hanem egy olyan történetsorozat része, ami régen kezdődött."

Jelen életünkre akkora befolyással van a múlt, hogy minden fontosabb személy, legyen az barát, családtag, vagy romantikus viszony, régebbi ismerős, nem először kerülünk kapcsolatba velük. Intuíciónk azokhoz az emberekhez húz minket, akikkel már sok életen át kapcsolatban voltunk, mert így tudunk munkálkodni ügyeinken. Mark Lehner klasszikus könyve, *The Egyptian Heritage (Az egyiptomi örökség)* egy remek összefoglaló tanulmány az egyiptomi/atlantiszi korszakról, ahol több mint kétszázan éltek Cayce legközelebbi társai közül. Döbbenetes részletességgel számoltak be Cayce páciensei erről az időszakról, és csodálatos követni a folyamatot, ahogyan ezek a karakterek reinkarnálódtak további életeikbe.

W. H. Church könyve, a *The Lives of Edgar Cayce (Edgar Cayce életei)* az egyik leglenyűgözőbb könyv a Cayce-esetekről és a reinkarnációról, bár nem könnyű olvasmány. Church nyomon követi, hogy akik Cayce-szel életében kapcsolatban voltak, azok hogyan reinkarnálódtak vele együtt újra meg újra korábban. Edgar Cayce tizenhárom előző életéről olvashatunk, tizenkettőt szeánszokon fedett fel, egyet álmában látott. Két jövőbeli inkarnáció is megjelenik: az egyikben 1998-ban Virginia Beachen bukkan fel, a másikban 2058-ban születik meg.

Cayce előző életeinek teljes listája, amit feljegyzett: Asapha király, egyiptomi szellemi vezető ötvenezer évvel ezelőtt; Ra-Ptah, az istenített egyiptomi pap-király, aki állítólag Thoth-Hermésszel együtt tervezte meg a Nagy Piramist; a Szodoma népét figyelmeztető névtelen angyali küldött; Uhjltd perzsa hadvezér-király; Xenón görög harcos, aki egy rémisztő helyzetben öngyilkos lett; Püthagorasz, a híres tudós, a geometria atyja; Armititidész görög vegyész, aki ismerte Nagy Sándort; Cirénei Lucius, aki a bibliai Lukács Evangéliumát írta; egy névtelen arawak indián; két inkarnációban egy önző angol

úr, John Bainbridge (nagyapa és unokája), aki alkoholista volt, és látnoki képességeit arra használta, hogy csaljon a kártyaasztalnál; Ralph Dahl, XIV. Lajos leányának, Graciának törvénytelen gyermeke, akit ötéves korában meggyilkoltak, nehogy trónra kerüljön; egy katona az amerikai polgárháborúban; és két névtelen inkarnáció 1998-ban és 2018-ban.

Az egyik érdekes dolog, amit az életek idővonalán megfigyelhetünk, az, miként emelkedik és zuhan egy lélek érettségének és fejlettségének szintjét tekintve. A traumák, mint például Xenón öngyilkossága, vagy az arawak indián életében bekövetkezett negatív események, begyűrűzhetnek, és ilyenkor számos inkarnációra is szükség van, hogy békésen helyreálljon az egyensúly.

Cayce elmúlt életeinek történetében a legnagyobb meglepetés a fontos történelmi személyek után megélt két John Bainbridge-inkarnáció. Az 1700-as években Cayce kétszer is ugyanabba a családba született. Angol úr volt, aki Amerikába utazott, hogy felfedezze az új területeket. Látnoki képességeit kártyacsalásra használta, szerencsejátékos volt, iszákos és szoknyapecér. És annyira élvezte ezt az életet, hogy meg is ismételte ugyanazt az öncélú életutat. Ezzel sok rossz karmát halmozott fel, de a lelke nagyon drámai lehetőséget kapott a feloldozásra. Élete végén szörnyű éhínség pusztított. Bainbridge érezte, hogy az éhhalál küszöbén áll; tudta, hogy a nála lévő étel az utolsó, amit talált, és hogy már nem marad sokáig életben.

Észrevett egy éhező kisfiút, és hirtelen megnyílt a szíve. Tudta, hogy a kisfiú esetleg életben maradhat, ha ő nekiadja az ételét. Vagy talán, ha nem is marad életben, kevésbé szenved majd. Bainbridge odaadta a gyereknek az ennivalót, és a gyerek sírva fakadt, úgy hálálkodott. Bainbridge is sírt. Nemsokára meghalt, és Cayce forrása nagy szeretettel beszélt erről a pillanatról. Elmondta, hogy ez az egyetlen önzetlen gesztus, hogy feladta életét, ezzel esélyt adva a

túlélésre a gyereknek, két élet negatív karmáját egyenlítette ki. Persze ez extrém eset, vannak a karma kiegyenlítésének sokkal kevésbé áldozatos módjai is, de vannak olyan lelkek, akik ilyen drámai módszerekkel élnek. Az önzetlenség által a lélek visszakapta a fejlődésében és az emelkedettségében mindazt, amit elveszített, és Edgar Cayce életében a látnoki képesség igazán ragyoghatott.

A fent elbeszélt történetek húsz év szeánszainak termései, több tucat páciens élményei. Hatalmas számú tanulmány létezik, ami azt vizsgálja, milyen változások történnek egyik életről a másikra. Mindenkinek van egy lélekcsaládja, akikkel újra meg újra együtt reinkarnálódik. A túlvilági létben minden alkalommal megint találkozunk velük, és megismerjük őket. Ahhoz, hogy megérthessük a szinkronicitást, a történelmi ciklusokat és a reinkarnációt, tisztában kell lennünk a köztes lét rejtélyével. A túlvilági létről sokkal több és szerteágazóbb információ áll rendelkezésre, mint azt a legtöbben gondolják. Hasznunkra válik, ha tudjuk, mi az, ami nagy valószínűséggel várni fog ránk testünk halála után, az pedig elengedhetetlenül fontos, hogy felismerjük, mi az az életcél, amire most születtünk, és hogyan része életünknek a szinkronicitás és a karma. Vajon mi zajlik a színfalak mögött?

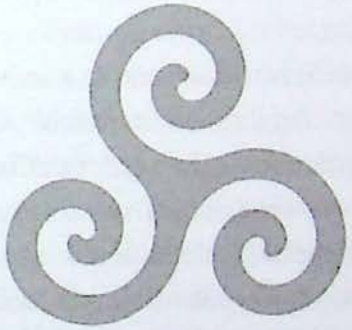

NYOLCADIK FEJEZET

A TÚLVILÁG TÉRKÉPE

Ha a reinkarnáció tudományos tény, amit a világ sok nagy vallása is elismer, akkor mi történik vajon a köztes létben, akkor, amikor egyik életből a másik felé tartunk? Egyik testből a másikba csöppenünk vajon, minden tudatosság és tapasztalat nélkül, az életek közötti időben? Vagy egy bonyolult túlvilági létben folytatjuk testünk halála után, ahol mindenféle tapasztalat segít megtervezni következő inkarnációnkat? Az életek között fellebben a „fátyol"? Önmagunk teljesebb szintjére lépünk? Átfogóbb tudásunk van arról, mit kellene tanulnunk életeinkből a történelem különböző ciklusaiban? Kidolgozunk egy tervet arra, miként okulhatunk tapasztalatainkból, és hogyan pillanthatunk a fátyol mögé következő inkarnációinkban? A tudományos kutatások ezen a területen is bepillantást engedtek abba, mi vár mindannyiunkra.

A klinikai halál beálltával megszűnik a szívverés, a lélegzetvétel és az agytevékenység. Agyhullámok nélkül a tudat, a gondolkodó elme is megszűnik, mármint a konvencionális biológia szerint. Az agyhalál után az agyban minden elektromos tevékenység abbamarad. A konvencionális nézeteket valló tudósok szerint a tudat ebben az elektromos tevékenységben gyökerezik, és nélküle nincsen gondolkodás. Ennek ellenére sokan számolnak be arról, hogy miután klinikailag halottnak nyilvánították őket, további élményeket élnek át,

amíg vissza nem térnek testükbe sikeres újraélesztés után. Olyanok is, akiknek semmiféle tudomása nincs a halál utáni életről szóló beszámolókról, igen hasonlóan írják le tapasztalataikat. Ez a hasonlóság világszerte jellemző. A Southamptoni Egyetemen dr. Sam Parnia és kollégái tudományos tanulmányokat vizsgáltak meg a halálközeli élmények témájában. Sok hasonlóságot találtak: „Egymástól függetlenül, a közelmúltban elvégzett tudományos kutatások szerint azoknak a pácienseknek 10-20 százaléka, akiknek megáll a szíve, és klinikai halált halnak, számol be világos, értelmes és összefüggő gondolatokról, emlékekről, és előfordul, hogy részletesen leírják az eseményeket, amik halálközeli élményük során történtek."

Dr. Pim van Lommel holland kardiológus nevéhez fűződik a legnagyobb kórházi halál közeli élménykutatás, melyet az ihletett, hogy 1969-ben egy páciens arról számolt be, hogy egy alagutat látott, fényt és gyönyörű színeket, és csodálatos zenét is hallott, mialatt klinikailag halott volt. Ez hét évvel dr. Raymond Moody korszakalkotó könyvének, a *Life after Life (Élet az élet után)* a megjelenése előtt történt. A hat percig klinikailag halott páciens döbbenetesen részletes beszámolója után dr. van Lommel 1986-ig nem foglalkozott a halálközeli élményekkel. Vizsgálatait így összegzi:

> „Miután elolvastam azt a könyvet, elkezdtem interjúkat készíteni olyan pácienseimmel, akik túlélték a szívroham következtében beállt klinikai halált. Legnagyobb meglepetésemre két év alatt körülbelül ötven páciens számolt be halálközeli élményéről... 1988-ban tíz holland kórházban elkezdtünk vizsgálni 344 esetet, ahol a páciens túlélte a klinikai halált. 62 páciens (18 százalék) számolt be arról, hogy emlékei vannak a klinikai halál idejéről... a halálközeli élményt átéltek közül 50 százalék elmondta, hogy tudatában

voltak annak, hogy meghaltak, illetve, hogy pozitív érzéseik voltak; 30 százalék számolt be arról, hogy alagúton haladtak át, vagy mennyei tájat láttak, vagy elhunyt rokonokkal találkoztak. 25 százaléknak volt testen kívüli élménye, kommunikált a „fénnyel" vagy látott színeket; 13 százaléknak lepergett az élete a szeme előtt, és 8 százalék érzett valamiféle határt...

A halálközeli élményt átélt páciensek nem mutattak halálfélelmet, és erősen hittek a túlvilágban. Megváltozott a nézőpontjuk arról, mi fontos az életben: a szeretet és az együttérzés önmaguk, mások és a természet iránt. Megértették a kozmikus törvényt, hogy amit teszünk, azt kapjuk vissza, akár gyűlöletről és erőszakról, akár szeretetről és együttérzésről legyen szó. Említésre méltó, hogy gyakran erősödtek az intuíciók, a megérzések."

Dr. van Lommel tanulmánya a 62 halálközeli élményen átesett páciens beszámolójáról azt mutatja, hogy tudjuk, kik vagyunk, és mit keresünk itt, amikor belépünk a másvilágra. Ismerjük a karma törvényét, és tudjuk, hogy a szeretetet megtanulni vagyunk a Földön. Gyakran megbánjuk a rosszat, amit elkövettünk, és arra összpontosítunk, hogy visszatérve megtanuljuk a leckét.

A Near-Death.com weboldalon ötvenegy okot listáznak, ami bizonyítja a halálközeli élmények valódiságát. Dr. Kenneth Ring tanulmányában klinikai haláluk ideje alatt az emberek egy időben történő, valós eseményeket írtak le. Ezek közül gyakori, hogy a műtőben zajló történésekről számoltak be, mialatt életjeleik megszűntek. Olyan is volt, hogy testük tartózkodási helyétől nagy távolságra történő eseményt figyeltek meg, és hiteles beszámolót adtak, mely valósnak bizonyult. A legmeglepőbb, hogy voltak, akik megjelentek

szeretteik előtt, mint kísértet (önmaguk részben látható mása). Ilyen formában beszélgetni is tudtak szeretteikkel, és a páciens újraélesztése után mind maga a páciens, mind szerettei ugyanúgy emlékeztek a beszélgetés részleteire.

Az adatok igen meggyőzők. A bíróságon természetesen használják a szemtanúk vallomását, mint bizonyítékot. Ám a halálközeli élmények és hasonló jelenségek esetében a szemtanúk vallomását rendszeresen elvetik, figyelmen kívül hagyják, vagy kétségbe vonható, szinte nevetséges szkeptikus magyarázatokat próbálnak adni. A szkeptikusok támadásai meglehetősen hasonlók a vakbuzgó vallásos emberek megnyilvánulásaihoz (ateista szemmel nézve), és igen távol állnak az igazi tudományos szemlélettől, ahol az adatok eredményeit követik a vizsgálatok.

DR. MICHAEL NEWTON TÚLVILÁGMODELLJE

A jövőben dr. Michael Newtont talán a 20. század legnagyobb kutatójának fogják tartani. 1947-ben, mindössze tizenöt éves korában kezdett hipnotizőrként dolgozni. Pszichológiai rendellenességek hipnotikus úton való kezelése lett a specialitása, hipnózissal segítette pácienseit, hogy elhagyják káros szokásaikat, például a túlevést vagy a dohányzást. Dr. Newtont néha megkérték a páciensei, hogy regressziós hipnózissal vigye őket vissza, előző életeikbe. Ő ezt elutasította, mivel erősen racionálisan gondolkodott, és nem hitt a lélekvándorlásban, sem a túlvilágban. Véleménye azonban megváltozott, amikor egy fiatalembert kezdett kezelni, aki egész életében a jobb oldalában érzett krónikus fájdalomtól szenvedett. Arra kérte, hogy hipnózisban súlyosbítsa a fájdalmat. Ez egy gyakori módszer, hogy a pácienst megtanítsa a terapeuta a fájdalomérzékelés szintjeinek tudatos irányítására. Ez a fiatalember képzeletében mindig késszúrásokat

társított ehhez a gyakorlathoz. Newton megkérdezte, miért pont ezt a szimbólumot választotta, ő pedig gondolkodás nélkül felelte, hogy előző életében, az első világháborúban, Franciaországban bajonettel szúrták halálra. Ez felkeltette dr. Newton érdeklődését, és tovább foglalkozott a témával. Így gondolkodott: „Eleinte aggasztott, hogy esetleg a páciens integrálja jelenlegi szükségleteit, hitelveit és félelmeit, melyek álemlékeket eredményeznek. De hamarosan ráébredtem, hogy mélyen gyökerező emlékeink olyan múltbeli élményekről szólnak, amik túlságosan valódiak és összefüggők ahhoz, hogy csak úgy figyelmen kívül hagyhassuk őket."

Newton elmagyarázza, hogy az emberek hipnózisban nem álmodnak és nem hallucinálnak, valamint nem tudnak hazudni. Arról számolnak be, amit tudatalattijukban látnak és hallanak, úgy, mintha valamilyen megfigyelést írnának le. Hipnózisban lehetséges, hogy félreértenek valamit, amit látnak, de nem fognak olyat mondani, amit nem tartanak igaznak.

> „Hamar rájöttem, hogy fontos keresztkérdéseket feltenni, ha az ember hipnózissal foglalkozik. És semmi bizonyítékot nem találtam arra, hogy bárki is tettetné spirituális élményeit, hogy nekem örömet szerezzen. Sőt, hipnotizált alanyaim mindig kijavítottak, ha félreértettem, amit mondtak... Ahogy egyre több esetet tanulmányoztam, kialakítottam egy szóhasználatot és egy sorrendet, ahogyan a kérdéseket feltettem a szellemvilággal kapcsolatban.
>
> Azt is észrevettem, hogy nem számít, ha valaki ateista, vagy mélyen vallásos, vagy valamilyen filozófiai irányzatot követ a kettő közt; amint a hipnózis szupertudatállapotába kerültek, beszámolóik mindenben összecsengtek... Rengeteg esettanulmányt jegyeztem le... A szellemvilág kutatásával töltött évek során szinte remeteként dolgoztam... még a metafizikai könyveket árusító könyvesboltokba se mentem be, nehogy olyat olvassak, ami befolyásol."

Dr. Newton egyik érdekes tapasztalata az volt, hogy amikor a pácienseket a hipnózis „szuper-tudatállapotába" kerültek, nem akartak túl sok részlettel szolgálni a túlvilági élményeikről. Inkább kissé úgy viselkedtek, mintha valamiféle titoktartás kötelezte volna őket, nehogy az élők világába olyan információk jussanak, amik nem tartoznak az itteniekre. Dr. Newton fokozatosan megismerte azoknak a tapasztalatoknak a mintáját, amiken mindenki keresztülmegy, és ahogy egyre többet tudott a szellemvilágról, egyre inkább a megfelelő kérdéseket tudta feltenni. Páciensei így a bizalmukba fogadták, és megosztották vele a tudásukat. Dr. Newtont nagyon meglepte, hogy mennyire összecsengenek a beszámolók. Olyan páciensek, akik életükben soha nem találkoztak egymással, ugyanazokkal a szavakkal írták le élményeiket, ugyanolyan szólásaik, mondásaik voltak, hasonló képet adtak a túlvilágról. Emellett mindannyian ugyanazokon az állomásokon haladtak keresztül, ami arra utal, hogy mindenki jól ismeri a túlvilágot, ha hipnózissal a szupertudatosság állapotába viszik.

Dr. Newton megfigyelte, hogy érdekes módon egy és ugyanaz a páciens sosem tudta őt az összes állomáson átkalauzolni. A páciensek egy bizonyos állomásra ugrottak, és ott maradtak, vagy áthaladtak néhány másikon is, de dr. Newton teljes képe a túlvilágról számos leírásból tevődött össze, sok pácienssel készült interjúkból. A „túlvilágtérkép" sok év klinikai tapasztalatának és kutatásainak eredményeképpen született meg.

Newton első könyve, a *Journey of Souls (A lelkek utazása)* tíz állomáson kalauzol keresztül minket a haláltól a reinkarnálódásig: Ha-

lál és eltávozás; A Szellemvilág kapuja; Hazatérés; Eligazítás; Átmenet; Elhelyezés; Életválasztás; Új test választása; Felkészülés és beszállás; valamint Újraszületés. Az Életválasztás és az Új test választása tulajdonképpen egyazon állomás két részfeladata dr. Newton túlvilágtérképén, de az élmények, amik hozzájuk kapcsolódnak, különbözők, ezért érdemelnek külön fejezetet. Az információ, amit dr. Newton feltárt, rendkívül érdekfeszítő, és fontos is, hiszen segítségével megérthetjük a nagyobb valóságot, amiben élünk. A következőkben áttekintjük a túlvilág állomásait, és azt, milyen élmények kapcsolódnak hozzájuk.

ELSŐ ÁLLOMÁS: HALÁL ÉS ELTÁVOZÁS

A tested fölött lebegsz. Látod a tested körül álló gyászolókat. Gyakran előfordul, hogy megpróbálod őket meggyőzni (sikertelenül), hogy még itt vagy, csak más formában. Hamarosan érzed, hogy valami vonzás kezd elhúzni a testedtől. Csodálatos szabadságot érzel, és ragyogó fényt. Vannak, akik maguk körül látják a fényt, vannak, akik a távolban látják, és valami húzza őket felé. Ezért számolnak be sokan egy alagútról, melynek fény van a végén.

Vannak, akik nem akarnak a testük közelében maradni annak halála után. Érzik a túlvilág vonzását, és nem akarnak várni a megtapasztalásával. Mások a mi időnk szerint néhány napot még a Földön töltenek, amíg a temetésük le nem zajlik. Dr. Newton résztvevői elmondták, hogy a túlvilágon az idő nagyon felgyorsul, amit mi napokként élünk meg, az nekik csak néhány perc. A legtöbbeket nem érdekli a temetésük, az érzelmeket nem úgy élik át, mint mi, de azért örülnek a barátaik szeretetének és megemlékezésének.

Ekkor sokan számolnak be tényszerűen arról, kik voltak és hol laktak. Dr. Newton szerint az emberek általában döbbenetes pontossággal képesek visszaemlékezni elmúlt életeik dátumaira, helyszíneire, és ezek a tények gyakran ellenőrizhetők. Bár a határok és a földrajzi nevek az idők folyamán változnak, a részletek meggyőzően igazolhatók maradnak. Ugyanerre a következtetésre jutott dr. Ian Stevenson és dr. Jim Tucker, akik saját kutatást végeztek a reinkarnáció témájában, és Cayce esetei is ezt mutatták.

MÁSODIK ÁLLOMÁS: A SZELLEMVILÁG KAPUJA

A második állomás során látjuk meg az alagutat, belépünk, és elérjük a fényt a túloldalon. Ezt nem mindenki tapasztalja meg egyformán. Vannak, akik a testük fölött látják feltűnni az alagutat, másoknak magasan a föld fölött kell repülniük, mielőtt beléphetnek; legtöbbször az alagút hamar felbukkan, miután eltávozunk. Csak a legzavartabb szellemek próbálnak meg hosszasan a testük közelében maradni. A fiatalabb lelkeknek, akiknek kevesebb korábbi élete volt, általában kicsit több időbe telik elindulni, mint a tapasztaltabb lelkeknek, akik általában gyorsan haladnak tovább.

Van egy közhely, hogy az elhunyt az alagútból kilépve vadvirágos mezőn találja magát barátai és családja körében; ez előfordul, de nem törvényszerű. Az viszont jellemző, hogy ezen a ponton mindenki valamiféle nagyszerű, inspiráló közegben találja magát. A legtöbben kissé össze vannak zavarodva, nem tudják hova tenni a formákat, színeket, energiákat, amiket látnak. Gyakran időbe telik érthetően elmagyarázni a hipnoterapeutának, mit is látsz pontosan. Közvetlenül a halála után szinte mindenki gyönyörű zenét vagy hangrezgéseket hall, ami végigkíséri őket a túlvilág első néhány állomásán. Másik energiarétegekről számolnak be, melyekben mindenféle történik.

Dr. Newton könyvében az ötödik eset egy olyan férfi volt, aki az alagútból kilépve egy hatalmas, csodálatos látománnyal találta magát

szembe: egy lenyűgöző, csupa kristályból épült jégpalotát pillantott meg. A kristályok szürkések vagy fehérek voltak, de látott mozaikszerűen csillogó színeket is. A ragyogó város akkora volt, hogy nem is tudta, hol ér véget. Döbbenetes volt a jelenség mérete, megjelenése, tündöklése. Bár mindenki más és más látványt pillant meg a túlvilágon, az megegyezik a jelenésekben, hogy mindig fenségesek. Talán csodás kastélyt, kecses tornyokat látunk, talán virágos mezőt, talán tiszta, kék eget átszelő szivárványt. Érdekes, hogy egy lélek több élete alatt megmarad ugyanaz a jelenés. Dr. Newton megfigyelte, hogy a táj gyakran a lélek korábbi fizikai léteinek valamely szeretett emlékéhez kötődik; lehet egy el nem feledett otthon, egy iskola, egy kert, egy hegy, egy tengerpart. Célja, hogy otthonosan és megnyugtatóan hasson, amikor a szellemvilágba érkezünk.

Az utazásnak ez az egyetlen állomása, ahol sok variáció tapasztalható. Később a megfigyelések sokkal egyformábbak lesznek a további állomásokon. A könyvből kiderül az is, hogy halálunk után nem válunk azonnal mindentudóvá. Lehetséges, hogy még sokkol, összezavar, felkavar minket, ami történt. Ha így érzünk, akkor legtöbbször megjelenik túlvilági vezetőnk. Ő egy nagyon szeretetteli és támogató személy, aki segít nekünk átesni az érkezésen, üdvözlésen és eligazításon. Vezetőnk türelemmel és szakértelemmel segít nekünk feldolgozni érzéseinket. A fiatalabb lelkeknél gyakoribb, hogy erre szükség van, az öregebb, tapasztaltabb lelkek tudják, hol vannak, és hogyan haladjanak. A lenyűgöző környezet szépsége azokat a lelkeket is megérinti, akik még a halál traumájának hatása alatt állnak.

HARMADIK ÁLLOMÁS: HAZATÉRÉS

Ezen az állomáson köszönt minket a szellemvilág. Ekkor már nemcsak a korábban megismert vezetőnkkel találkozunk, hanem má-

sokkal is, akik közel állnak hozzánk. Ők gyakran fényes energiaként jelennek meg, de ismerős arcot is fel tudnak venni, hogy segítsenek minket új környezetünkben. A korábbi életek arcai mellett bármilyen más formát is magára ölthet a lélek a túlvilágon, hiszen az energiatest tökéletesen engedelmeskedik a gondolatoknak.

Egy másik nagyon érdekes felfedezés, ami kiderül dr. Newton könyvéből, és amivel a második kötet, a *Destiny of Souls (A lelkek sorsa)* bővebben foglalkozik, az, hogy olyan embereket is látunk a túlvilágon, akik még életben vannak a földön. Ugyanis, ha a test a földön él, az energiatest egy része akkor is a túlvilágon van egész idő alatt. Ez egészen más, mint ahogyan a legtöbben a reinkarnációt képzelik. Mégis, dr. Newton páciensei újra és újra elmondták, hogy földi inkarnációnkba valós lényünknek csak egy részét vetítjük bele, a többi a túlvilágon marad, és onnan vezet minket, onnan követi, miként élünk. Ezt dr. Newton a *Destiny of Soulsban* fejti ki, a Soul Division and Reunification (A lélek elosztása és újraegyesítése) részben. Az átlagos fejlettségű lélek többnyire energiájának 50-70 százalékát teszi a testbe, a magasabban fejlett lélek már csak kb. 25 százalékot, nem többet.

Dr. Newton elmagyarázza, hogy nem elsősorban az számít, mekkora részét tesszük be az energiának, hanem az, hogy a lélek mennyire tapasztalt, bölcs és kifinomult. Így a fejlettebb lelkek jobban járnak, ha kevesebb energiát használnak fel, mert ezáltal a túlvilágon rugalmasabbak maradhatnak. Néhány igen ambiciózus lélek egyszerre több testbe is osztja magát, kettőbe, háromba is akár, és csupán energiájuk 10 százalékát hagyják a túlvilágon, remélve, hogy így hamarabb jutnak el fejlődésükben egy magasabb szintre. Ha így döntesz, akkor végig is kell csinálnod, egészen végig, addig, amíg inkarnációid életben vannak. Dr. Newton leírja, hogy a legtöbb lélek hamar felismeri, hogy ez tévút, vezetőik is figyelmeztetik őket, hogy káros lehet, és egy-két alkalomnál többször nem próbálkoznak vele.

Benne van ebben a lehetőségben az is, hogy átfedések fordulhatnak elő, amikor a lélek új testbe vetíti magát, mielőtt egy meglévő inkarnációja eltávozik az élők sorából. Mindez felborítja a reinkarnációról, mint lineáris folyamatról szóló gyakori elképzeléseket.

Ha egy lélek energiájának 100 százalékát belevetíti egy testbe, az szó szerint kisütné az agy elektrokémiai köreit. Emellett az agy teljesen alárendelődne a léleknek, eltűnne a fátyoleffektus, amit Az Egy Törvénye is szükségesnek mond fejlődésünk szempontjából. A spirituális amnézia nélkül nem nyílna lehetőségünk a növekedésre. Mindentudóként születnénk le a testünkbe. Tehát amikor a Hazatérés állomására érkezel, bizonyos, hogy legkedvesebb szeretteiddel fogsz találkozni akkor is, ha ők még a földön élnek. A Hazatérés állomása tele van üdvözléssel, örömmel, szeretetnyilvánításokkal; mindent átjár az elfogadás, az idetartozás érzése. Ez nagy hatással van ránk, és megkönnyíti a szellemvilágba való megérkezésünket. Ekkor kezdünk el világosan emlékezni számos múltbeli életre, amiket megosztottunk ugyanezekkel az emberekkel. Előző életeink összemosódnak, ahogy felismerjük, milyen sokszor reinkarnálódtunk és hatottunk egymásra ugyanazokkal az emberekkel.

Ha azonban rémtetteket követtünk el mások ellen (például gyilkosságot) vagy önmagunk ellen (például öngyilkosságot), akkor lehet, hogy csak vezetőnk lesz mellettünk, ahogy elkülönülve rehabilitálódunk, és gyorsan megtervezzük következő életünket. Ezt a Journey of Souls 4. fejezete tárgyalja. Azok, akiknek át kell esniük ezen a folyamaton, türelmet és szeretetet kapnak, nem pedig kínzást a pokol tüzében és a purgatóriumban, ahogy egyes tanítások sugallják. Ám azt végig kell gondolniuk, és át kell élniük, hogy mit tettek másokkal; az áldozat nézőpontjából élik meg, amit elkövetőként tettek, hogy megtudják, mit okoztak a cselekedeteik.

Az Egy Törvénye határozottan kijelenti, hogy az öngyilkosság rossz választás. Utána nagyon hosszú gyógyulási munkára lesz szükség, és megújult elhatározással kell nekifogni ugyanazoknak a feladatoknak egy következő életben... remélhetőleg ezúttal öngyilkosság nélkül. Az erőszakos, etikátlan cselekedetek szükségessé teszik következő életünkben a nagyon nehéz helyzeteket, hogy esélyünk legyen kiegyensúlyozni karmánkat, ha jól, szeretettel oldjuk meg őket. Ha ilyen módon károsodva érkezünk a túlvilágra, akkor lehet, hogy hosszú időt kell elszigetelten töltenünk, mielőtt barátaink és szeretteink közé vegyülhetnénk. Amikor pedig visszakerülhetünk csoportunkba, szigorú felügyelet alatt maradunk még.

Dr. Newton tizedik esetében az egyik páciens egy olyan férfiról beszélt, aki legutóbbi életében kegyetlenül bántalmazott egy kislányt, és ennek eredményeképpen nem kapcsolódhatott lélekcsaládjához. Vezetője segítségével hosszan kellett tanulnia, és azt választotta, hogy nőként fog reinkarnálódni, akit testileg bántalmaznak, és kegyetlenül bánnak vele. Ez segített megértenie, milyen érzés átélni a bántalmazást, így következő életeiben sokkal kevésbé lesz hajlamos bántani másokat. Az illető férfit a vezetője nem ítélte el; a túlvilágon tudatában vagyunk, mi a feladatunk a fizikai létben. Ha azt látjuk, hogy nem sikerült megtanulnunk a leckét, amit választottunk, akkor vezetőnkkel együttműködve találjuk ki, hogyan állíthatjuk helyre az egyensúlyt. Azok, akikkel a Hazatérés állomásán találkozunk, lehet, hogy a továbbiakban csak távolabbról maradnak kapcsolatban velünk. A későbbi állomásokon újra megismerjük „lélekcsoportunkat"; egy csoportot, akik velünk azonos spirituális fejlődési szinten vannak.

Ahogy lélekként fejlődünk, már nem lesz szükségünk a fogadóbizottságra a Hazatérés állomásán, hanem gyorsan csatlakozunk lélekcsoportunkhoz. Ilyenkor fényhullámok körein keresztül haladunk, minden akadály nélkül. Dr. Newton itt azt is megemlíti, hogy a túlvilágon működik a telepátia és a gondolatmegosztás mindenki között, de amennyiben ketten magánbeszélgetést szeretnének folytatni, ez is

lehetséges, érintésen keresztül. Dr. Newton legtöbb páciense nem akart beszámolni az ilyen magánjellegű, meghitt kommunikáció részleteiről.

NEGYEDIK ÁLLOMÁS: ELIGAZÍTÁS

A Hazatérés szertartása után egy sor érdekes élményben van részünk, hogy újra megszokjuk és megismerjük a túlvilágot. Vezetőnk ilyenkor gyakran bensőséges kapcsolatot alakít ki velünk. Ennek a folyamatnak az első és legfontosabb része az energiagyógyítás, mely lemos rólunk minden traumát, amit fizikai létünkből magunkkal hoztunk. Dr. Newton ezt úgy írja le, mint egy kórházi kezelést, és páciensei egybehangzóan számolnak be róla. Leggyakrabban a „gyógyulás helye" kifejezéssel illetik, de hívhatnánk kamrának, kikötőnek, megállónak is. Amikor ideérünk, akkor dr. Newton szavaival élve „gyógyító zuhanyban" van részünk. Ezt gyakran vezetőnk irányítása alatt kapjuk. Egy fényekkel teli helyiségbe lépünk, és folyékony, gyógyító energiában fürdünk, ami úgy néz ki, mint egy sugár, ami felénk tart, és áthalad rajtunk. Dr. Newton páciensei közül sokan egy frissítő zuhanyozáshoz hasonlították, csak éppen sokkal mélyebben megtisztít. Főként az új lelkekre jellemző, hogy nagyon pozitív és szeretetteli állapotban érkeznek a földre, és arra számítanak, hogy jó bánásmódban lesz részük. Sokként ér bennünket, hogy milyen kegyetlen és bántó tud lenni az emberek világa. A megtisztulással a negatív, traumát okozó emlékek, félelmek, aggodalmak eltűnnek. Újra teljesnek érezzük magunkat. Megújultunk, helyreálltunk, ihletet kaptunk, hogy végre elengedhessük előző életünk érzelmi kötelékeit. Az Eligazítás állomásának következő része egy átfogó beszélgetés a vezetőnkkel. Vezetőnk rákérdez, hogyan éltük életünket, teljesítettük-e, amit magunktól elvártunk, megoldottuk-e születésünk előtt

választott feladatunkat. Ez a folyamat gyengéd megértéssel zajlik, nincs vádaskodó számonkérés, de elvárják tőlünk az őszinteséget, az önvizsgálatot, a megfontoltságot. Vezetőnk már ismeri erősségeinket és gyengeségeinket, félelmeinket, fixációinkat, és hajlandó velünk dolgozni ezeken mindaddig, amíg mi is megtesszük, ami tőlünk telik. Nem tudunk előle semmit elrejteni, hiszen a túlvilágon a telepátia a kommunikáció módja. A vezetőnkkel való elbeszélgetés gyakran olyan helyiségben történik, ami ismerős számunkra korábbi életeinkből.

Vannak, akiknek egyáltalán nem nehéz ez a beszélgetés, vannak, akiknek annál inkább. Ez attól függ, mennyire érett a lélek. Az alázat elengedhetetlen, és mi valamelyest még hordozzuk korábbi tudatunk személyiségét. Nem vagyunk emelkedett lények, akik elérték a lélek tökéletességét. Vannak kívánságaink, szükségleteink, vágyaink; zavarban lehetünk, kellemetlenül érezhetjük magunkat, félhetünk, csalódhatunk. Nem könnyű tehát ez a folyamat, de gyakran nagyon fontos. Itt fedezzük fel, mennyi módon próbált vezetőnk telepatikus úton befolyásolni minket, hogy életünkben pozitív döntéseket hozzunk. Ilyen mód a szinkronicitás. Ahhoz, hogy fejlődjünk, be kell vallanunk, hogy figyelmen kívül hagytuk ezeket az üzeneteket, és úgy döntöttünk, gyengeségből, ostobaságból, félelemből cselekszünk inkább. Mindez bemelegítés négyszemközt egy későbbi, sokkal fontosabb találkozáshoz; egy igen emelkedett csoporttal fogunk ugyanis találkozni, őket sokan úgy nevezik, a Mesterek Tanácsa vagy a Vének Tanácsa. Ez a találkozás az ötödik állomás végén következik el. A magasabb szintű lelkeknek nincs szükségük az Eligazításkor arra, hogy vezetőik elbeszélgessenek velük, így egyszerűen továbbhaladnak céljuk felé.

ÖTÖDIK ÁLLOMÁS: ÁTMENET

Amikor megfürödtünk a gyógyító fényben, és elég őszinték, nyitottak voltunk ahhoz, hogy vezetőnkkel való beszélgetésünk után továbbléphessünk, elérkezik az Átmenet állomása. A jelenések, amiket itt megpillantunk, egész utazásunk leglélegzetelállítóbb képei a túlvilágon. Hatalmas térbe érkezünk, ahol lelkek jönnek-mennek, valahogy úgy, mint egy végtelenül óriási vasútállomáson. A túlvilágon nincs gravitáció, gyakran hatalmas energia-alagutak szövevényét láthatjuk, melyek a lelkeket úti céljukhoz juttatják. Dr. Newton egyik páciense ezt nevezte a nagy központnak, ami olyan, mint egy kerék, és az alagutak a küllők. Ilyenkor általában mindenki nagyon izgatott, ahogy a „fénysávokon" utazik. Itt nincs sötétség, minden különböző erősségű fénnyel ragyog. Általában ebben a stádiumban már tudjuk, hogy amint az alagútból kilépve elérjük úti célunkat, újra találkozunk majd azokkal, akiket a legjobban szeretünk. Amikor rájuk gondolunk, telepatikusan kapcsolatba lépünk velük, és így máris találkozunk, mielőtt még elhagynánk az alagutat. Ők nagyjából olyan szintű lelki fejlettséggel rendelkeznek, mint mi magunk, és tanulunk egymás élményeiből, megbeszéljük a dolgokat a túlvilágon, gyakran humorral fűszerezve.

Ezekben a pillanatokban nem mi irányítjuk mozgásunkat. Az alagutak kanyarodnak útközben, és dr. Newton magasabb lelki fejlettség szintjén álló páciensei elmondták, hogy emelkedett entitások irányítják a mozgásunkat. Őket gyakran hívják „rendezőknek". Ahogy áthaladunk az alagutakon, sok helyütt látjuk, hogy emberek gyülekeznek. Ezek a területek fénycsomópontoknak tűnnek, olyasfélék, mint az ágakon rügyező virágok. Kicsit olyan, mintha virágzó vagy gyümölcsöt érlelő növény szárán utaznánk.

8. ábra: Gustave Doré metszete: Dante mennyei birodalma

Amikor megérkezünk a helyünkre, és belépünk, a környezetünk megszokottabbá válik földi szemszögből nézve. Gyakran nagy, ismerős tereket látunk, városokat, iskolákat, szeretett otthonokat, olyan tájat, ahol biztonságban érezzük magunkat és nyugodtak vagyunk. Mostanra teljesen megismertük lélekcsaládunkat, azokat, akikkel újra meg újra reinkarnálódunk, más-más szerepekbe bújva. Szüleink, párunk, testvéreink, tanáraink, kollégáink, barátaink ők az életeinkben. Lélekcsaládunk azon tagjai, akik éppen földi inkarnációban léteznek, talán úgy tűnnek, mint akik félálomban vannak, halványabb fényt sugároznak, és elég csendesek. Röviden köszöntenek bennünket, de megmaradnak maguknak. Legtöbbünk ilyenkor már felismeri, ki az, aki épp testben él, és ki van köztes létben. Amikor már eltöltöttünk egy kis időt barátainkkal és szeretteinkkel az ismerős környezetben, készen állunk rá, hogy találkozzunk a Vének Tanácsával. Dr. Newton második könyve, a *Destiny of Souls* részletesen foglalkozik az ötödik állomás végén történő beszélgetéssel. Ez hasonlít a vezetőnkkel folytatott kezdeti beszélgetésre, de most egy csoport igen emelkedett lény előtt felelünk.

HATODIK ÁLLOMÁS: ELHELYEZÉS

A csoportos beszélgetés után átlépünk az Elhelyezés szakaszába. Itt különböző nagyságú, ismerős csoportokkal találkozunk újra. Ismét iskolaszerű a környezet. Az osztályterem gyönyörű, kedvenc földi helyeinkre emlékeztet. A beszámolók szerint sok nyugati ember lelke görög templomokhoz hasonló helyszínt választ. Saját lélekcsaládunkkal tanulunk, legközelebbi barátainkkal, akiknek lelki szintje a miénkhez hasonló. A csoport létszáma valahol három és huszonöt között van, általában tizenöt körül. Őket hívják a Belső Körnek, és ez a kör állandó marad az életek során át. Emellett egy sokkal nagyobb lélekcsoporttal is kapcsolatba kerülünk, azokkal, akik nagyjából velünk reinkarnálódnak. Dr. Newton szerint ez a nagyobb csoport legalább ezer lélekből áll, gyakran sokkal többből. Ha ezt összevetjük a Cayce-esetek következtetéseivel, akkor láthatjuk, hogy egész falvak, városok, nemzetek vagy etnikai csoportok mozoghatnak együtt a történelem különböző helyszínein és korszakaiban. Ahogy a 3. részben olvasni fogjuk, ezekből tevődik össze a történelem körforgása, a ciklusok, amik igen precízen ismétlődnek, amíg meg nem tanuljuk a leckénket, és ezzel szükségtelenné nem tesszük folytatásukat.

Ebben az iskolában komoly munkát végzünk, leülünk az „élet könyvével", ahogy dr. Newton páciensei nevezik. Ez első ránézésre tipikus öreg, bőrkötéses könyvnek látszik, de amikor kinyitjuk, hologramos képvetítőhöz hasonlít leginkább. Minden oldal elmúlt életünk egy szakasza. Ahogy olvassuk, átnézzük életünket, tapasztalatainkat, élményeinket, élénk részletességgel, akár valamiféle virtuális valóságban. Gyakran belevetítjük magunkat a jelenetekbe, amiket éppen látunk. Különösen fontos, hogy belevetítsük magunkat mindazok elméjébe és szívébe, akikkel kapcsolatban álltunk, főként, ha megbántottuk őket. Most mindent megtapasztalunk, amit tettünk, a legfájdalmasabb eseményeket is. Az Egy Törvénye szerint ez a folyamat jelentősen lerövidül, ha már fizikai testben létezésünk során tudatára ébredünk azoknak az alkalmaknak, amikor valakit bántottunk, és képesek vagyunk magunknak megbocsátani.

Az Elhelyezés állomása nem csupán abból a nehéz feladatból áll, hogy át kell tekintenünk életünket, és képesnek kell lennünk megbocsátani magunknak azért, hogy megbántottunk másokat. Vannak szünetek, amikor a különféle fejlettségi szinten álló lelkek összegyűlnek szórakozni. Például körbe helyezkedve egyesítik gondolataikat és érzéseiket, és energiát vetítenek ki, vagy énekelnek, illetve az éneklés energiaszintű változatát élvezik. Vezetőinkkel is kapcsolatba lépünk, akik nálunk magasabb szintűek; érezzük a közösség összetartozásának örömét.

HÉT KÜLÖNBÖZŐ SZINT

Amikor eljutunk idáig dr. Newton könyvében, előkerül a hét szint, amit megfigyelt. A lelkek a túlvilágon hét szinten mozognak. Ezt elsőnek akkor figyelték meg az emberek, amikor saját energiatestük színeit írták le, és a körülöttük lévők színeit. Az 1. szint fehér volt, a 2. pirosassárga, a 3. sárga, a 4. sötétsárga kék árnyalatokkal, az 5. világoskék, a 6. sötét kékeslila, a 7. bíborszínű, ami igen ritka. Newton leírása szerint az 1. a kezdő szint, a 2. az alsó középhaladó, a 3. a középhaladó, a 4. a felső középhaladó, az 5. haladó. a 6. erős haladó. Az egyik páciens a 6. szintű lényeket „bölcseknek" nevezte, a 7. szintűek pedig a „vének". Őket ritkán látni, és nagyon rejtélyesek. Döbbenetes az összecsengés az előbb leírt szintek, és Az Egy Törvényében olvasható hét különböző „sűrűség" között, melyek a szivárvány hét színének és a bennük található lények fejlettségi szintjének felelnek meg. Dr. Newton leírja, hogy pácienseinek 42 százaléka volt

1. szintű, 31 százaléka 2. szintű, 17 százaléka 3. szintű, 9 százaléka 4. szintű, és csupán 1 százaléka 5. szintű.

A VÁNDOROK

Dr. Newton páciensei között egyetlen 6. szintű sem akadt. Megtudta, hogy az 5. szintű lelkek többnyire segítő szakmákban dolgoznak, vagy valamilyen formában a társadalmi igazságtalanság ellen küzdenek földi életükben. Kedvességet, összeszedettséget sugároznak, kiegyensúlyozottak, nem önös érdekeik motiválják őket. Talán azért nincsenek 6. szintű páciensei dr. Newtonnak, mert azok, akik ezen az emelkedett szinten vannak, nemigen szorulnának hipnoterapeuta segítségére. Az Egy Törvénye szerint a magasabb szintű lelkek (a 4., 5. és 6. szintűek) néha fizikai inkarnációt öltenek magukra, ők a Vándorok. A következő idézet előtt fontos megjegyezni, hogy Az Egy Törvénye sorozat a *torzítás* szót nem pejoratív értelemben használja. Bármi, ami nem az „intelligens végtelen", az torzítása a tiszta tudatnak, amiből az univerzum áll. Tehát a tér, az idő, az anyag, az energia, a biológiai élet mind torzítás, és döntéseink is azok. Van olyan torzítás, ami közelebb visz minket az egységhez, és van olyan, ami eltávolít tőle. A Vándorok célja mindig az, hogy segítsenek emlékezni arra, kik vagyunk valójában.

12.26 Kérdés: Beszéltél a Vándorokról. Kik a Vándorok? Honnan jönnek?

Válasz: Képzeld el a tengerpartjaitok homokját. Az intelligens végtelen forrásai éppoly megszámlálhatatlanok, mint a homokszemek. Amikor egy szociális memóriakomplex (egy csoport lélek 5. vagy 6. szinten) teljességgel megértette, mire vágyik, arra a következtetésre juthat, hogy amire vágyik, az mások szolgálata, az a torzítás, hogy képletes értelemben segítő kezet nyújtsanak mindazoknak, akik kérik. Ezeket az entitásokat a Bánat Fivéreinek és Nővéreinek is nevezheted; ők a bánat hívó szava felé indulnak el. A végtelen teremtés minden zugából jönnek, és az köti őket össze, hogy ebben a torzításban végezzenek szolgálatot.

Kérdés: Közülük hányan élnek jelenleg földi inkarnációban?

Válasz: A szám hozzávetőleges, jelenleg sokan születtek le, mert nagy szükség volt könnyíteni a bolygó rezgésén... A számuk megközelíti a hatvanötmilliót.

Kérdés: Legtöbbjük a negyedik sűrűségből jön? Melyik sűrűségből jönnek?

Válasz: Kevesen vannak a negyedik sűrűségből. A legtöbb Vándor, ahogy nevezitek őket, a hatodik sűrűségből jön. A szolgálat, amire vágynak, a tiszta elme és a bátorság, sőt a ti szavatokkal élve, a vakmerőség torzítása felé visz... A Vándor azzal a kihívással/veszéllyel néz szembe, hogy elfelejti küldetését, bevonódik a karma körforgásába, és így belezuhan a viharba, amiből inkarnálódott, és a pusztítást segíti.

Kérdés: Mit tehet egy ilyen entitás, amitől bevonódik a karma körforgásába?

Válasz: Egy entitás, aki tudatosan szeretet nélkül bánik másokkal, bevonódik a karma körforgásába.

Kérdés: Ezek közül a Vándorok közül sokaknak vannak testi bajai e harmadik... földi szituációban?

Válasz: Mivel hatalmas az eltérés a harmadik sűrűség és a magasabb sűrűségek rezgéstorzítása között, a Vándoroknak általában van valamiféle fogyatékossága, nehézsége, vagy erős elidegenedés érzése. A leggyakoribb ilyen nehézség az elidegenedés érzése, a bolygó rezgése elleni reakció kifejeződhet személyiségzavarokban, ahogy ti nevezitek, és testi zavarokban, amik a bolygó rezgéséhez való alkalmazkodás nehézségét jelzik, ilyenek például az allergiák.

„ÖN SZERINT A TERMÉSZET KICSODA?"

Az Elhelyezés állomásának során eredeti otthonunktól igen nagy távolságokra is utazhatunk, ahogyan középhaladó és haladó szintű lelkekké válunk. Egzotikus tájakra merészkedhetünk. A *Journey of the Souls* 161–166. oldalán érdekfeszítő beszélgetést olvashatunk arról, amit egy páciens „a Teremtés világa és a Nem-Teremtés" szavakkal ír le. Ez egy háromdimenziós, fizikai világ, akárcsak a Föld, de itt épp csak kezd kialakulni a biológiai élet. Amikor a 4. szintet elérték, a lelkek elkezdenek ilyen világokat látogatni. Ha dr. Newton pácienseinek százalékos eloszlását vesszük alapul, akkor a föld népességének egytizede teheti meg ezt a köztes lét során. Dr. Newton egyik páciense a meglátogatott bolygót „Föld II" -nek nevezte. Az odalátogató lelkek közvetlenül részt vesznek az általuk meglátogatott bolygón honos létformák megtervezésében. A „Föld II" nagyobb, és kissé hűvösebb éghajlatú, mint a Földünk, és kevesebb rajta az óceán.

Az ilyen bolygókra a lelkek „vakációzni" járnak, de egyúttal célunk is van, amikor ott vagyunk: megtanulunk magunk is teremtőjévé válni az életnek. Képesek vagyunk élő organizmusokat létrehozni lelkünk energiájának összpontosításával. Tanáraink mellettünk állnak, és segítenek ebben. A huszonkettes páciens, aki erről mesélt, azt mondta, hogy ő csak az alapvető elemekkel dolgozott: gázokból próbált vizet csinálni, és port, vizet, levegőt elegyítve köveket teremteni. Lelkének saját energiája szabályozta a melegedést, nyomást, lehűlést. Földi életében egy hajléktalanokat segítő jótékonysági szervezetnél dolgozott, és így írta le a túlvilágon a kövek teremtését: „trükkös, de nem túl bonyolult". Amikor dr. Newton megemlítette, hogy szerinte a természet teremtette ezeket a dolgokat, páciense nevetve visszakérdezett: Ön szerint a természet kicsoda?

A huszonkettes páciens, akinek a szellemvilágban Nenthum volt a neve, növények teremtésével is próbálkozott, de még nem állt azon a szinten, hogy ebben sikerrel járjon. Néha büszkeségből vagy önvédelemből inkább lebontotta kísérleteinek eredményét, mielőtt még mások megláthatták volna. A hibák oka láthatólag abban rejlett, hogy az energiát nem használta „elég finoman", hogy a kémiai elemekből az jöjjön létre, amit szeretett volna. Dr. Newton megtudta, hogy a lelkek az 5. és 6. szintig nem tesznek érdemben hozzá az élő dolgok teremtéséhez, bár már a 4. szintű lelkek is elkezdenek ismerkedni a teremtés folyamatával.

Egy 5. szintű lélek, a huszonhármas páciens, egy harmincas éveiben járó nő volt, aki kábítószerfüggőket kezelt. Kiderült, hogy ő igen tapasztalt volt a Földhöz hasonló bolygókon az élet teremtésében, és már eljutott az óceáni lények teremtéséig. Elmondta, hogy az első biológiai létformák a mikroorganizmusok, amiknek a lelkek megtanulják a teremtését, és ezt „igen nehéz elsajátítani". Teremtőtársként munkája kezdetén egyszerű óceáni létformákat teremtett, például algákat, planktonokat, majd idővel eljutott oda, hogy már halakat is

létre tudott hozni. Ez felbuzdította dr. Newtont, hogy a következő kérdést feltegye:

> „Egy lélek, aki már képes életet teremteni, bizonyára képes sejteket sokszorozni és a DNS-nek instrukciókat adni... Ezt úgy csinálják, hogy energiarészecskéket küldenek a protoplazmába?"
>
> Páciens: „Igen, ezt meg kell tanulnunk; a nap energiájával kell összehangolni... Minden napnak más az energiahatása azokra a világokra, amik körülveszik őket."

Korábban tárgyaltuk, hogy a DNS-t tekinthetjük kvantumhullámnak, és az élet alaptörvényei a kvantummechanikába vannak kódolva; ezek az ismeretek alátámasztják a biológiai élet teremtésének fent elmondott, energiával történő módját. Dr. Newton nem is tudta, de a felfedezéseit mostanra több tudományos kutatás eredményei is igazolták egymástól függetlenül, és ez igen hitelesnek mutatja munkáját. Dr. Newtont nyugtalanította, hogy ha egyéni lelkek vehetnek részt olyan létformák teremtésében, amik aztán az adott bolygón évmilliókig élnek majd, akkor az nem szól-e bele az evolúció útjába. A huszonhármas páciens erre azt válaszolta, hogy az életet teremtő tevékenységek természetes részei az univerzum teremtőtárs jellegének, ahol a lelkek egyre közelebb kerülnek ahhoz, hogy a Teremtő élő megtestesülései legyenek. Más, magasabb szintű lelkek felügyelik a folyamatot, hogy minden simán, jó irányban és rendben történjen.

Megtudjuk azt is, hogy magas szintű lelkek csoportjai teremthetnek valódi csillagokat. A huszonhármas páciens elmondta Dr. Newtonnak, hogy ő már teremtett „apró, forró, nagyon nagy sűrűségű anyaghalmazokat". Ha kész munkáit láthatnánk, olyannak találnánk őket, mint kicsiny naprendszereket. Már meg tudott teremteni akkora

napokat, mint egy kosárlabda, és akkora bolygókat, mint egy üveggolyó. A „Vének összpontosított energiája" (a 7. szintűeké) kellett ahhoz, hogy valódi univerzumok jöhessenek létre, és maga az űr is általuk keletkezik. Ez nagyon érdekes nézőpontból láttatja az élő univerzumot; a bolygókat és a csillagokat magas szintű lelkek összpontosított gondolatai és energiái teremtik, olyan lelkeké, akik akár le is születhetnek a Földre. Az Egy Törvényének következő idézetei megerősítik, amit dr. Newton is hallott a pácienseitől.

> 13.16 (A bolygók teremtésében) minden lépés újra elindítja az intelligens végtelent a tudat felfedezésében. A bolygóközi környezetben minden abban kezdődik, amit ti káosznak hívtok; irányítatlan energia, ami találomra létezik a végtelenségében. Lassan, a ti fogalmaitok szerint, kialakul egy öntudat. Így a Logos (a galaxis elméje) megmozdul. Fény jön a sötétből a teremtőtárs mintája és rezgésritmusa szerint, és megalkot egy bizonyosfajta élményt. Ez az egyes sűrűségben kezdődik, ami a tudatosság sűrűsége; a bolygón az ásványi és vízi élet megtanulja a tűztől és a széltől a lét tudatosságát...
>
> Gondolj arra, mi a különbség az elsőrezgésű ásványi vagy vízi élet, és az alacsonyabb, másodiksűrűségű lények között, akik benne és rajta kezdenek nyüzsögni. A mozgás a második sűrűség sajátossága, igyekvés a fény és a növekedés felé... A második sűrűség a harmadik felé igyekszik, ami az öntudat és öntudatosság sűrűsége.

82.10 Az Egyetlen Eredeti Gondolat mindannak a learatása, amit a Teremtő megtapasztalt, mondjuk így,

a Teremtő által. Ahogyan Ő elhatározza, hogy megismeri Önmagát, Ő beleteremti magát abba, ami tele van az Egyetlen Végtelen Teremtő nagyságával és tündöklésével, ami a ti érzékelésetek számára az űr, a távoli űr... Lassan, lépésenként a Teremtő azzá válik, aki megismerheti Önmagát, és a Teremtő részei kevésbé tisztán részeivé válnak az eredeti szó vagy gondolat erejének. Ez ezért van, hogy finomítsa az egyetlen eredeti gondolatot. A Teremtő nem igazán teremt, inkább megtapasztalja Önmagát.

51.10 E Teremtőt a makrokozmoszból és a mikrokozmoszból úgy értelmezhetjük, hogy két természete van: a hatalom nélküli, intelligens végtelen; ez minden, ami létezik. A szabad akarat pedig hatalmat adott mindannyiunk Teremtőjének, és magunknak is, társteremtőként az intelligens végtelen mellett, melynek akarata van.

75.25 Jó az, ha mind felfedezik magukban a Teremtőt. Így mindenki támogat mindenkit, önmagukat is azáltal, hogy önmagát alázatosan szereti Teremtőként.

74.11 A személyiség szívének hármat kell megfogadnia. Egy, ismerd magad. Kettő, fogadd el magad. Három, válj Teremtővé. A harmadik lépés az a lépés, amit, ha elérnek, a legalázatosabb szolgává válnak, személyiségük átlátszó lesz, és képesek lesznek másokat egészen megismerni és elfogadni.

18.13 Mindenki az Egyetlen Teremtőt szolgálja. Nincs más, amit szolgálni lehet, mert csakis a Teremtő létezik. Nem lehet a Teremtőt nem szolgálni. Csupán változatai, torzításai vannak e szolgálatnak.

ÍZELÍTŐ A KOZMIKUS IGAZSÁGBÓL

Dr. Newton páciensei elmondták, hogy a lelkek szerte a galaxisban, sőt talán távolabb is képesek más bolygókra látogatni, bár ezt Az Egy Törvénye cáfolja. Sok lélek megkedvel bizonyos bolygókat, és inkarnációi között visszatér hozzájuk. Legtöbben nem tudnak világosan beszámolni a más világokon lévő életről a regressziós hipnózis során. Ehhez az információhoz csak nagyon ritka, magas szintű lelkek férhetnek hozzá. Dr. Newton úgy véli, spirituális vezetőink blokkolják elménkben ezt a tudást, hogy ne emlékezzünk olyasmire, amit nem tudnánk felfogni és pozitívan felhasználni.

Egy középszintű páciens kifejezte kívánságát, hogy kicsit eltávolodhasson a földi reinkarnációtól, és máshol születhessen újra. Egy olyan világba került, ahol tőlünk meglehetősen különböző, de emberhez valamelyest hasonló, intelligens lények élnek. Kicsik, zömökek, krétafehér arcuk van, és nem mosolyognak. Nem szokásuk a nevetés, komolyak, elgondolkodók. A páciens nem is érezte otthon magát köztük, nem illeszkedett be túl jól, és egyetlen inkarnáció után úgy döntött, hogy visszatér a Földre.

Ezen az állomáson kerülnek szóba a természetes csillagkapuk vagy „időkapuk". Ezek univerzum szerte léteznek, és általuk eljuthatunk más térbe, más időbe. A lelkek gyakran utaznak így, és a szellemvilágban a múlt, a jelen és a jövő egyetlen folyamatnak látszik. Az évek másodperceknek tűnnek, az események sorát úgy tekinthetjük át, mint amikor gyorstekerünk egy filmet. A szellemvilágban az

időben való utazás olyan egyszerű, mint világunkban a térben való utazás. A *The Source Field Investigations* című könyvem második fele arról szól, milyen tudományos kutatások magyarázzák meg azt, hogy létezik egy párhuzamos valóság, amelyben az idő háromdimenziós. Ezt is Az Egy Törvényében olvasott elmélkedésekre alapoztam.

Dr. Newton arra a következtetésre jutott, hogy az idő és az időtartamok érzékelése azért van, hogy nekünk lelkekként alkalmunk nyíljon egy adott ütemben megélni a fejlődést. Ha a múlthoz, jelenhez és jövőhöz egyszerre tudnánk hozzáférni, nem maradnának rejtélyek, meglepetések, nem lenne kihívás, amitől növekedhetünk. A szellemvilágban azonban nagyon fontos, hogy nagyobb valóságunkra „kívülről" rálássunk, és megérthessük, hol ismételjük meg több életen át ugyanazokat a leckéket. Így tudunk következő inkarnációinknak olyan feladatokat tervezni, amik segítenek, hogy úrrá legyünk nehézségeinken.

Egy másik érdekes kapcsolat dr. Newton kutatása és az Egy Törvénye sorozat között a túlvilági „spirituális szubsztancia" említése. Az Egy Törvénye szerint a lét különféle síkjait nem „dimenziókban", hanem az energia különböző sűrűségében mérik. Ezeket a sűrűségeket a túlvilágon fizikailag is megtapasztalhatjuk, érzékelhetjük. Dr. Newton páciensei pontosan ugyanerről számoltak be; a spirituális szubsztancia különféle fajtáit könnyebbnek vagy nehezebbnek érzékelték, sűrűbbnek vagy ritkábbnak, nagyobbnak vagy kisebbnek.

A KOZMIKUS SZÍVVERÉS

Dr. Newton egyik páciense, akinek a túlvilági neve Thece, arról számolt be, hogy az univerzum kitágulás és összehúzódás ciklusain megy keresztül; ezt pontosan így fogalmazza meg Az Egy Törvénye sorozat is. Kiderül belőle, hogy az univerzumnak nincsen közepe,

körülvesz minket, ott van mindenhol, és valahogyan úgy működik, mint a szívverés. Az időt és a teret ez a ritmus szabályozza. Tehát a ciklusok az univerzumban mindenhol jelen vannak, különböző a hosszuk, és a szívveréshez hasonló pulzálás vezeti őket. Az Egy Törvénye így foglalta össze a valóság természetét:

> 27.6 Az intelligens végtelennek van egy ritmusa, egy áramlása, mint egy hatalmas szívnek; a központi Nappal kezdődik, a ti meglátásotok szerint, az áramlás jelen van, mint a lét áradása, polaritás nélkül, vég nélkül; a hatalmas és csendes dobogás kifelé, kifelé, kifelé és befelé összpontosítva, amíg az összpontosítás teljessé válik. A fókuszok intelligenciája vagy tudatossága elérte azt az állapotot, ahol, mondjuk így, a spirituális természetük vagy tömegük befelé hívja őket, befelé, befelé, amíg minden egybeforr. Ez a valóság ritmusa, amiről beszéltél.
>
> 27.13 A Szeretet... az aktiválója és elsődleges társteremtője a különféle teremtéseknek, az intelligens végtelent használva... A Szeretet fényt használ, hatalmában áll a fényt irányítani torzításaiban. Így a rezgő összetételek (mint az emberi test) fordítva ismétlik meg a teremtést a maga egységében, mutatva a nagy szívverés ritmusát és áramlását, ha ez a hasonlat megfelel.

Az Elhelyezés állomásán a lelkek szórakozásképpen belevetíthetik magukat különféle természetes képződményekbe vagy létformákba. A kő a sűrűség érzését adja. A fák mélységes nyugalmat árasztanak. A víz áramló összetartozást ad. A lepkék segíthetnek a léleknek,

hogy szépségesnek és szabadnak érezze magát. A bálnák segítenek a léleknek, hogy óriásinak és erősnek érezze magát. Bár az Elhelyezés állomása kellemes, előbb-utóbb ideje lesz a komolyságnak, ideje lesz megtervezni a következő inkarnációnkat. Dr. Newton tapasztalatai szerint a lelkek nem kapnak lehetőséget arra, hogy ne kelljen fizikai testbe reinkarnálódniuk, amíg legalább az 5. szintet el nem érik.

HETEDIK ÁLLOMÁS: ÉLETVÁLASZTÁS

Néha nagyon nehéz elhagyni a szellemvilágot. Tudatosan kell hátat fordítani a szeretet, béke, bölcsesség, csodálatos öröm világának, hogy visszatérj egy olyan világba, ahol nem ritka a szenvedés, a fájdalom, az árulás és a csalódás. Néhány lélek addig halogat, amíg csak lehet, és tényleg nagyon szeretnék, ha nem kellene visszatérniük; de előbb-utóbb muszáj. Vannak lelkek, akik más világokba mennek, ha a világ, ahol addig éltek, már nem alkalmas az emberi élet számára. Az Egy Törvénye azt mondja, hogy amikor a Föld teljesen átlép a negyedik sűrűségbe, ami 2011-től számítva úgy száz és hétszáz év között valamikor történik majd meg, akkor mindazok, akiknek még harmadik sűrűségbe kell reinkarnálódniuk a fejlődésükhöz, egy új, másik világba lépnek majd át.

A huszonnégyes páciens elárulta, hogy ő nem tér vissza a Földre a következő életében. Világosan elmagyarázta, hogy a jövőben a Földről néhányan más bolygókra költöznek reinkarnálódni, a Föld pedig kevésbé lesz zsúfolt. Ezt dr. Newton más pácienseinek beszámolói is kiemelték. Az ilyen „bolygóugrás" pontosan alátámasztja azt, ami Az Egy Törvényében is áll azzal kapcsolatban, hogy a Föld áthalad a harmadikból a negyedik sűrűségbe, a „zöld sugár" életbe. Érdekes az is, hogy dr. Newton a páciensek lelkének színeiként a szivárvány minden színéről sokat hallott, kivéve a zöldet; ezt szinte soha nem

látni. Az Egy Törvényének szavaival élve a Földnek meg kell tennie a kvantumugrást a zöld sugár szintre, mielőtt bármely földlakó „aktiválódhatna", azaz a lelkük áthaladhatna a zöld sugár sűrűségbe. Erről a könyvben később még szó lesz. A magasabb szintű entitások, a kék és indigó sugárból, meglátogathatják, és meg is látogatják a Földet Vándorként, általában azért, hogy segítsenek a bolygónak, ezzel saját fejlődésüket is nagyon felgyorsítva.

Dr. Newton kutatásai az inkarnációk közötti időről egybevágnak azzal, amit a Cayce-eseteknél olvashattunk. Dr. Newton úgy vette észre, hogy a neolitikumhoz hasonló időszakokban évszázadok, évezredek is eltelhetnek két inkarnáció között. Amint megjelenik a földművelés és az állattenyésztés, a reinkarnáció gyakoribbá válik, de még ilyenkor is eltelhet ötszáz év két élet között. I. sz. 1000 és 1500 között dr. Newton páciensei átlagban kétszáz évente reinkarnálódtak, i.sz. 1700 után már évszázadonként. Ahogy az 1900-as évekbe érkezünk, már elég gyakori, hogy egy lélek egy évszázadon belül többször is leszületik. Mindez ugyanígy olvasható a Cayce-eseteknél is.

A SORS PORONDJA

Az Életválasztás állomásán a legfontosabb feladat, hogy elérjük azt a helyet, amit dr. Newton páciensei közül néhányan „a sors porondjának" neveztek, ami gyakran ragyogó fénygömbként jelenik meg. Ideérve teli vagyunk reménnyel, nagy várakozással, pozitívan gondolunk következő életünkre, izgatottak vagyunk a spirituális fejlődés lehetőségétől. Amikor a gömbbe lépünk, úgy érezhetjük, mintha valami ultramodern pilótafülkében lennénk. Különböző képernyők lebegnek körülöttünk, melyeken lehetséges következő inkarnációink életeinek képei jelennek meg. Egy irányítópult segítségével átnézhetjük a képernyőket, előretekerhetjük és visszatekerhetjük az

eseményeket, amik azokban az életekben történnek. A képernyők áramló, folyékony-lebegő mozgással haladnak a gömbben. Amikor egy képernyőt meg akarunk vizsgálni, az odalebeg hozzánk, a többi pedig eltávolodik. A jelenetekbe bele is vetíthetjük magunkat, megtapasztalhatjuk, milyen érzés átélni őket. Tudatunk egy része az irányítópultnál marad, de a megtapasztalás a jeleneten belül történik.

Minden választható élet különféle tapasztalatokat kínál, lesz köztük kihívás és nehézség, például bénító sérülések. Az ilyen események végső célja, hogy segítsék lelkünk fejlődését. Látjuk, hogy amikor az események megtörténnek, választási lehetőségeket kapunk, de nem lehetünk biztosak abban, mit fogunk választani. Döntéseink következményeit nem tudhatjuk meg, ahogy a jövendő életeket vizsgáljuk. Találgathatunk, de nem fogunk információt kapni, és jó okkal. Ha előre látnánk, tudnánk cselekedeteink következményeit, nem lenne valóban szabad akaratunk, nem tanulnánk tapasztalatainkból a kiválasztott életünk során.

A Sors Porondján az Életkiválasztás jellemzően körülbelül négy felkínált lehetőség közti választást jelent. Vezetőink most nincsenek jelen, hogy tanácsot adjanak; ezt egyedül kell végigcsinálnunk.

Néha a lelkek önként választanak olyan életet, ami idő előtt ér véget, vagy erőszakos halállal, vagy pedig halálos betegséggel. Egy páciens azt választotta, hogy indián kisfiú lesz, aki hétéves korában meghal. Esetében a bántalmazott, éhező kisgyerek rövid élete gyors lecke volt az alázatból, ami segített, hogy sok rossz karmát hamar kiegyensúlyozzon. Egy másik páciens azt választotta, hogy inkarnációja a dachaui koncentrációs táborba kerül, lélekcsaládjának három másik tagjával együtt; így kapott lehetőséget arra, hogy a gyerekeknek vigaszt nyújtson, és segítsen nekik a túlélésben. Bátran eleget is tett küldetésének, és bizonyosan pozitív karmát halmozott fel ezzel. Ne feledd, hogy a lelkek nem találomra választanak ilyen küldetést; csak akkor teszik, ha elég erősnek érzik magukat hozzá. Ezek a küldetések persze nem mindig alakulnak a terv szerint, de a lelkek a legjobb, legnemesebb szándékkal vágnak bele.

NYOLCADIK ÁLLOMÁS: ÚJ TEST VÁLASZTÁSA

Dr. Michael Newton az új test választását nem kifejezetten tekinti külön állomásnak, mivel ez a Sors Porondján történik, az Életválasztás részeként. Mégis külön fejezet szól róla, mert nagyon erősen befolyásolja döntésünket arról, melyik életet válasszuk. Ezen az állomáson irányítópultunk mellett a képernyőkön megjelennek a testek, amik közül választhatunk inkarnációnk számára. Megnézhetjük, milyenek, milyen érzés bennük élni, hogyan működnek, hogyan gondolkodnak, követhetjük őket koruk előrehaladásával. Ahány emberi testet látunk magunk körül, azokat mind alapos megfontolás után választotta a lélek, függetlenül attól, milyen. A testeket mindig sokáig figyeljük, általában nagyon is átgondoljuk a választásunkat. Általában nem ez az első eset, hogy következő testünkre gondolnunk kell, gyakran hosszú időt töltünk a korábbi állomásokon is azzal, hogy következő életünk testén gondolkodunk, és megbeszéljük a választást vezetőnkkel, és lélekcsaládunk tagjaival.

Dr. Newton megtudta, hogy a legtöbb nagy sérülést, amit életünkben elszenvedünk, szintén ezen az állomáson választjuk ki, születésünk előtt. A test kiválasztásánál mélyen el kell gondolkodni mindazon, amin a test élete során keresztül fog menni. Azt azonban nem láthatjuk, miként formálják személyiségünket ezek az események. Minden testhez lesznek nehézségek, amik vele járnak, és a döntésünket alaposan végig szoktuk gondolni. Ha legutóbb nyugalmas, viszonylag könnyű életet éltünk le, talán úgy döntünk, következő életünkre több kihívást választunk. Dr. Newton kutatásából az derült ki, hogy azok a testek, amelyek valamilyen rendellenességgel bírnak,

vagy nehézséget okoznak, szinte mindig felgyorsítják a spirituális fejlődést.

LETH: A VIKING KARMÁJA

Dr. Newton huszonhatos páciense jó példa arra, mennyire különböző testeket választhat egy lélek egyik inkarnációról a másikra. A huszonhatos páciens magas, sportos, arányos nő volt, akinek egész életében nagyon fájt a lába. Az orvosok nem tudták megállapítani az okát, ő pedig bármit kipróbált volna, hogy elmúljon végre a fájdalom. Így fedezte fel a hipnoterápiát. Dr. Newton gyanította, hogy az okot egy előző életben kell keresni, ezért regressziós hipnózist alkalmazott. Szupertudatos állapotban a páciens a Sors Porondján találta magát, miután épp kiválasztotta következő életére az egyik legerősebb, legegészségesebb testet, ami csak létezett a földön.

Választhatott egy római katonát, akinek a hierarchikus rendszerben sok küzdelem és szenvedés jutott volna, vagy egy Leth nevű vikinget, aki szabad volt, és azt tehetett, amit csak akart. Ő Lethet választotta, és abban az életében, úgy i.sz. 800 körül erős, brutális férfiként élte az életét. Lelke élvezte a testi erőt, és a kötetlen életet, az ivászatot, harcot, fosztogatást és szexuális hódításokat. Leth sosem volt beteg, szinte nem érzett fájdalmat. Nem tudott betelni a lakomázással, részegeskedéssel, csatázással, fosztogatással, szexszel. Akkoriban mindenki hasonlóan viselkedett, Leth nem volt kiemelkedően agresszív vagy negatív lélek. Ennek ellenére erősen visszakapta mindazt, amivel mások szabad akarata ellen vétett. Talán több inkarnáción keresztül várnia kellett, hogy spirituálisan elég ereje legyen kiegyensúlyozni Leth karmáját. Ez az eset mutatja, hogy a fiatalabb lelkek nem mindig értik a karma törvényeit. Ha olyan életet akarnak választani, ahol valószínűleg bántani fognak másokat, vezetőik tudatosan meg fogják engedni ezt. Választhatnak új élethelyzeteket és új testeket, de amíg magasabb szintre nem lépnek, nem értik meg, hogy az előre elrendeltetett tragédiák, amiket azokban a testekben meg kell élniük, korábbi inkarnációik cselekedeteinek közvetlen eredményei.

Amikor dr. Newton megkérte a páciensét, hogy vizsgálja meg, miért fáj a lába, ő azonnal legutóbbi előző életébe lépett. Ashley-nek hívták, hatéves kislány volt 1871-ben, New Englandben, több mint ezer évvel Leth élete után. Amikor Ashley egy alaposan megpakolt lovaskocsin utazott, leesett, a kerekek áthajtottak a lábain a térde fölött, és összetörték a csontjait. Sosem gyógyult meg rendesen, élete végéig mankóval járt. Gyakran meg is dagadtak a lábai, és viszonylag fiatalon, 1912-ben halt meg. Író lett, és hátrányos helyzetű gyerekeket tanított, ezzel lelke sok pozitív karmát gyűjtött.

A túlvilágon rájött, hogy ezt a sérülést azért választotta, hogy fejlődhessen mentális koncentrálóképessége, de azt nem fedezte fel, hogy Leth másokat bántó cselekedeteivel gyűjtött karmájának kiegyensúlyozására is szolgált Ashley élete. Ashley leginkább ágyban töltötte életét, megtanult írni és olvasni, szépen fogalmazott. A túlvilágon visszanézve látta, hogyan dolgozta ki élete mozzanatait, hogyan szervezte bele a lovaskocsis balesetet a kellő időben. Ehhez lelke és teste közötti telepatikus kapcsolat kellett, és tudatalattijának emlékképeket is adott, hogy az fel legyen készülve a pillanatra. Bár választhatta volna azt is, hogy mégis elkerüli a balesetet, tudta, hogy ez a legjobb döntés. Más testi sérülést is választhatott volna, de ő emellett döntött, mert ez korlátozza a mozgásban, a járásban, ami által sok időt töltött egyedül, és fejlődhetett az elméje, a lelke. Jó hasznát vette a tapasztalatnak, csak annyi volt a gond, hogy Ashley-t kicsit elkényeztették, kicsit túl sok gondoskodást kapott. Dr. Newton hipnózisban deszenzitizációs gyakorlatokkal segítette páciensét, eltávolítva tudatalatti emlékét a lábfájásról. A lábfájás el is múlt, a páciens később boldogan újságolta dr. Newtonnak, hogy teniszezni jár.

Dr. Newton leírja, hogy a test és a lélek között elengedhetetlen az energetikai kapcsolat. A lélek befolyása nélkül a személyiség nem lenne túl érdekes; eléggé ösztönszerűen viselkedne, érzelmei irányítanák. A lélek dönti el, extrovertált vagy introvertált lesz-e valaki, értelme vagy érzelmei vezérlik inkább, racionális vagy idealista szemléletű-e. Személyiségjegyeink életről életre változhatnak, de vannak olyan személyiségvonások, amik a test hatására alakulnak ki, a test öröklött tulajdonságai és élményei miatt.

Vannak lelkek, akik rendszeresen azt választják, hogy olyan emberekként születnek meg, akik bírálók, parancsolók, ridegek; de akik viselkedésükkel fájdalmat okoznak másoknak, mindig teljes felelősséggel tartoznak érte. Az ilyen lelkek sok lehetőséget adnak másoknak a fejlődésre, gyakran épp azért fontosak, mert segítenek egyensúlyba hozni mások karmáját. Vannak lelkek, akik felismerik, hogy szükségük van az életükben ilyen erős és kemény emberekre, különben ők maguk válnának manipulatívvá és ellentmondást nem tűrővé másokkal szemben. A domináns, kritikus személyiségű lelkeknek nehezebb összeolvadniuk az emberi testtel és aggyal, amit egy adott életre választottak. A lélek gyakran nem képes üzenetet közvetíteni, vagy kevés hatást tud gyakorolni a testre, amikor a testet nagy stresszhatás vagy erős érzelmi hatás éri.

KILENCEDIK ÁLLOMÁS: FELKÉSZÜLÉS ÉS BESZÁLLÁS

Elhagyjuk a Sors Porondját, és egy fontos találkozó során együtt tervezünk azokkal, akiknek kulcsszerepe lesz az életünkben, és akik általában lélekcsaládunk tagjai. A túlvilágnak ez az állomása nagyon lényeges, és illik e könyv témájába. Sok szinkronicitás, amit tapasztalunk, ekkor kerül megtervezésre, hogy biztosan megtegyünk bizonyos lépéseket bizonyos időben. Magasabb szintű vezetők segítenek

megtervezni a jeleket és az eseményeket, amik a fontos pillanatokban kormányoznak minket. Ha úgy döntünk, szerelmi kapcsolatot létesítünk valakivel, tervezhetünk egy jelet, vagy olyan eseményeket, amik felbukkannak, amikor először találkozunk az illetővel; ez lehet egy bizonyos hely, valami, amit visel, valami vicces, amit mond, egy bizonyos dallam a háttérben, vagy hasonlók. Megpróbáljuk memorizálni mindegyik jelet, hogy tudjuk, mit tegyünk, amikor meglátjuk őt. Amikor fizikai testbe születünk, és ezek a jelek felbukkannak, általában nem emlékszünk az alapos tervezésre, ami megelőzte az eseményt, de valami bevillan, hogy bizonyos döntéseket meghozzunk.

Egy férfi páciens, a huszonnyolcas páciens leírt egy születése előtt kötött megállapodást, mely szerint egy nő, akivel gyerekként találkozni fog, egy fényes ezüstmedált fog viselni, amin megcsillan a napfény. Amikor megszületett a páciens, és még szülővárosában lakott, ez a hölgy mindennap elsétált az utcájukban, és mindig ezüstmedál lógott a nyakában. Amikor először találkoztak, megcsillant rajta a napfény, pont úgy, ahogy a túlvilágon eltervezték, és ez aktiválta is az emlék felvillanását. A páciens rögtön össze is barátkozott a hölggyel, és sokat beszélgettek, bár tudatosan nem tudta, miért. Bár barátságuk csak rövid ideig tartott, mert a páciens és családja elköltöztek, a hölgy nagyon sokat tanított neki arról, hogy tiszteletben tartson másokat.

Ahogy a Felkészülés és beszállás állomáson áthaladunk, aggaszthat minket, mennyire makacsul állunk ellent esetleg annak, hogy megértsük a szinkronicitást és a megérzéseinkre hallgassunk, amikor a lelkünk kommunikálni próbál velünk. Ilyenkor lehet, hogy több memóriaindítót is elrejtünk, amik szinkronicitásként bukkannak majd fel, hogy megerősítsenek egy döntésben, amit meghozni készülünk. A huszonnyolcas páciens elmondta, hogy amikor találkozott a nővel, akivel a házasságot tervezte meg a születésük előtt, számos megérzés

mutatott nekik utat. Ezekben a jelekben előre megegyeztek, és lelkekként együttműködtek, hogy biztosak lehessenek a dolgukban. A jelek között volt, hogy a nő nevetése kis csengettyűkre emlékeztette a férfit, a parfümjének az illata ismerős volt, amikor először táncolt vele, és a tekintetét is megismerte. A nő is látta a számára tervezett jeleket, a férfi elálló füleit, azt, hogy amikor először felkéri táncolni, a lábára lép, és azt, hogyan érzi magát, amikor először átöleli.

Miután megtervezzük a szinkronicitás eseményeit, amik jeleznek majd nekünk, ismét találkozunk a Vének Tanácsával, mielőtt az Újraszületés állomása felé indulnánk. A találkozó során emlékeztetnek minket céljainkra, és arra, mennyire fontos, hogy elkövetkező életünkben terveinkhez tartsuk magunkat. Dr. Newton könyvének 261. oldalán az egyik páciens leírja a Véneket: sima bőrűek, ovális az arcuk, erős arccsontjuk van és kicsiny arcvonásaik; hasonlítanak a földönkívüliekre, akikről szemtanúk adnak leírásokat. A szemük olyan, mint a miénk, nem fekete, ovális szemek, de sokan, akik állítólag találkoztak földönkívüliekkel, ilyesfajta leírást adnak róluk. A Vének fényben fürdenek és a magasztosság érzése lengi körül őket. A találkozó olyasmi, mint egy lelkesítő kis beszélgetés az utolsó percben: bátorítanak minket a türelemre, az igazi értékek megbecsülésére, arra, hogy bízzunk magunkban a nehéz helyzetek közepette, és hogy kerüljük a haragot, a negatív érzéseket. Kaphatunk tőlük még egy energiaadagot is, pozitív megerősítést, hogy inspiráljanak minket és feltöltsenek szeretettel.

TIZEDIK ÁLLOMÁS: ÚJRASZÜLETÉS

Az Újraszületés az utolsó állomás a túlvilági úton. A Vének Tanácsával való találkozás után vannak lelkek, akik csendesen, önvizsgálatot tartva készülnek reinkarnálódni, és vannak olyanok, akik tréfálkoznak, könnyedén fogják fel az újraszületést. Amikor elindulunk, olyan érzésünk van, mintha fényes energián keresztül lefelé esnénk. Talán látunk egy újabb sötét alagutat, de ezúttal visszatérünk benne a földre, nem pedig elhagyjuk azt. Amint az alagútból kiérünk, új édesanyánk méhében találjuk magunkat, magzattestben.

Amíg el nem éri új inkarnációnk az ötéves kort, még elég rugalmasak vagyunk ahhoz, hogy rövidebb ideig elhagyjuk testünket. Utazgathatunk barátainkkal, meglátogathatjuk azokat a helyeket, ahol elmúlt életeinkben laktunk. De amint gyermektestünk veszélybe kerül, azonnal visszatérünk, hogy megoldjuk a problémát. Amikor a gyermektestben vagyunk, azon munkálkodunk, hogy lelkünk energiáit összehangoljuk a fizikai test agyával. Arra is rá tudjuk venni a babát (jelenlegi önmagunkat), hogy jótékonyan hasson a családjára. Például, ha a szülők veszekszenek, valami aranyosat csinálhatunk, kalimpálunk a kis kezünkkel, mosolygunk, nevetünk, és ezzel visszazökkentjük szüleinket a pozitív gondolatok körébe. A lélek nagyon is tudja, hogyan nevettessen meg egy babát, amikor kell.

A TÖRTÉNELEM CIKLUSAI A REINKARNÁCIÓ FŐ RENDEZŐELVEI

Elég messzemenő bizonyítékok léteznek az élő univerzum elméletére. A DNS és a biológiai élet bele van kódolva a kvantumfizika törvényeibe, és „kialakuló jelenség" mindenhol és mindenkor, amikor és ahol csak lehetőség nyílik. A csillagok és a bolygók nagy energiahatást gyakorolnak tudatos elménkre, akár tudjuk ezt, akár nem. Személyiségünk életünkben a testünk és a lelkünk fúziója, és számos különböző inkarnációban születünk meg, hogy megtanuljunk egy-egy leckét. Legtöbb barátunkat minden életben viszontlátjuk, és vannak nagyobb csoportok is, akikkel együtt reinkarnálódunk; emberek százezrei, vagy még többen. Talán közös karma köt össze velük,

és át kell haladnunk a körforgáson, akár fent vagyunk, akár lent, akár diadalmasan, akár vesztesen alakul épp a sorsunk. Ezekkel a másodlagos csoportokkal ugyanazokat a tapasztalatokat ismételgetjük, amíg úgy nem döntünk, hogy kollektíven szeretettelibb, pozitívabb döntéseket hozunk. Élményeink, tapasztalataink nagyon pontos időciklusokba rendeződnek, ahogyan azt a harmadik részben látni fogjuk.

Mindenki hallotta már a mondást, hogy a történelem megismétli önmagát. Amíg azonban nem találtam szembe magamat ezzel a rengeteg adattal (és jómagam mindent tovább kutattam, hogy meggyőződjek róla, tényleg igaz-e), fogalmam sem volt, mennyire szervezett mindaz, ami velünk történik. A globális események véletlennek tűnnek, rengeteg tényezőtől függenek. Mégis kiderült, hogy minden, amit átélünk, életről életre egy titkos spirituális fejlődési sablon szerint zajlik, amit a Hős Útjának nevezünk. Az Egy Törvénye szerint ezeket a tapasztalatokat hívják az „archetípuselmének", ami a galaxis személyiségét testesíti meg. Az eredeti Egy Törvénye sorozat negyedik, utolsó könyve szinte végig a galaktikus elmével foglalkozik.

> 90.14 Az archetípuselme része annak az elmének, ami minden tapasztalat alapja. Gondolj vissza (korábbi) definíciónkra, ami szerint az archetípuselme a tárháza a kozmikus- vagy mindenségelme kifinomult megnyilvánulásainak, amit ez a Logosz (a Tejútrendszerünk) hozott létre, és csak erre a Logoszra jellemző. Úgy láthatjuk tehát (az archetípuselmét), mint az elme egyik gyökerét, nem a legmélyebbet, de sok mindenben a leginformatívabbat. Az elme másik gyökere, amire fontos emlékezni, a faji vagy bolygóelme, ami minden egyén fogalmait alakítja valamelyest...
>
> Minden Logosz (galaxis) kifejezően akarja megteremteni a Teremtő élményét a Teremtő által. Az archetípuselme célja, hogy támogassa, emelje a képességet a Teremtő kifejezésére, valahogy úgy, mint a páva farktollainak mintái: a Teremtő minden aspektusa élénk, egyenes, és részletesen megformált szépséggel ragyog.

Ez a drámai történet megjelenik minden filmben és tévéprogramban, ami csak létezik, és nekem hamarosan saját káromon tanulva kellett belátnom, hogy anélkül nem lehet jól eladható hollywoodi forgatókönyvet írni, hogy a Hős Útját alaposan áttanulmányoztam volna.

KILENCEDIK FEJEZET

A HŐS ÉS A TÖRTÉNET

A tudomány és a szellem végre utolérte egymást. Megtalálták a lelket. A földi élet korántsem olyan véletlenszerű, ahogy sokan hiszik. A szinkronicitás egy hatásos módja annak, hogy napi szinten emlékeztessen minket valódi énünkre, és nemcsak az egyén életében, hanem a történelmi ciklusokban is színre lép, csak ott sokkal nagyobb szerepben. Erről hamarosan több szó is lesz. Ha dr. Newton kutatásai helytállóak, akkor élményeink nagy részét a túlvilágról koordinálják, és ez magába foglalhat nagyon pontos időciklusokat, ahogyan történelmünk eseményei precízen megismétlődnek. Ez az információ segíthet ráébrednünk egy sokkal nagyobb valóságra, ami körülvesz minket, és főleg azok számára lehet hasznos, akiknek fizikai bizonyítékra van szükségük. A ciklusok évszázadokat, évezredeket is felölelhetnek, és hihetetlen a pontosságuk, a hatásuk.

Az új tudomány elmélete szerint minden él, a bolygók, a csillagok, a galaxisok is. Az univerzum minden szintjének, a kvantumtól a galaktikusig, megvan a maga rejtett energiastruktúrája, amit egy lüktető szívverés működtet, és ami közvetlen hatással van szabad akaratunkra. Az Egy Törvénye sorozat szerint szívünk dobogása a testünkben ezt a nagyobb valóságot tükrözi, ami körülvesz minket. Amikor bolygónk különféle energiamezőkön halad át, mindannyian különböző hatásoknak vagyunk kitéve. Gondolatainkat és cselekedeteinket az időnek ez a rejtett felépítése irányítja, és ez igaz a legnegatívabb személyekre is. Így válik tudománnyá a szinkronicitás, így lép ki a személyesség, a szubjektivitás birodalmából és így lép be a globális, bizonyítható világba.

Ahhoz, hogy a történelem körforgását, a ciklusokat megérthessük, először fel kell ismernünk, hogy egy történetet mesélnek nekünk, amit úgy is hívnak, hogy az Élet Könyve. Mint már említettük, minden lélek az öröm és bánat körforgásain megy keresztül. A Karma Körforgása sosem véletlenszerű. Pontosan felépített sorban éljük meg tapasztalatainkat (a Történetet), és ez ismétlődik életről életre, amíg meg nem tanuljuk, amit kell. Ez a Történet van megírva a világ mitológiai történeteiben, és erről szól a történelem körforgása. Minden mozifilm és tévéfilm követi a forgatókönyvét, mint arra saját tanulságos tapasztalataim rávezettek. Amikor megértjük a globális Karmikus Körforgás szerkezetét és funkcióját, rá fogunk ébredni, hogy hatalma van elhozni a spirituális megvilágosodást és az Aranykort az emberiség számára.

AKI A SAJÁT KÁRÁN TANUL...

2005-ben életem első előadását tartottam a nyüzsgő Los Angelesben, a Tudatos Élet kiállításon. Hamarosan felkeresett egy hollywoodi producer, aki híres színészekkel dolgozott együtt, például Burt Reynolds-al, Dolly Partonnal és Sylvester Stallonéval. A producer azt mondta, ha csinálnánk egy dokumentumfilmet a témáimból, beleértve azt is, hogy a DNS-t kvantum-energiahullám teremti, az nagyon sokat segíthetne másoknak, és akár üzletileg is sikeres lehetne. Őszintén szólva, soha nem gondoltam arra, hogy a munkámból film készülhetne. Milton városkában, Kentuckyban laktam, háromszobás házat béreltem másfél mérföldre attól a telektől, ami az L/L Research

kutatócsoporté volt, akik Az Egy Törvénye sorozatot kiadták. A nálunk dolgozó önkéntesek rendszeresen nálam szálltak meg, legalább egy kis csevegés és egy zuhany erejéig. Milton apró, álmos kisváros volt. Ha az indianai Madisonba vezető híd Kentucky felé eső oldalán besétáltál egy boltba, ott vágni lehetett a füstöt. Ha a szomszéd kutya túl hangosan ugatott, vagy az egyik gazda tehene átkóborolt egy másik gazda legelőjére, az nagy újságnak számított. Tehát igen elszigetelten éltem, és ez tökéletesen meg is felelt nekem. Csak annyi kapcsolatom volt emberekkel, amennyit a postán, vagy a zöldségesnél beszélgettem valakivel, meg az önkéntesek és a pácienseim, akik álomfejtést kértek tőlem, ekkoriban ugyanis kizárólag ebből éltem. Felfedeztem, hogy a Cayce-hez hasonló, transzban elmondott intuitív tanácsadás mellett álmodom is a pácienseimről aznap, amikor időpontjuk van hozzám. Álmomban személyesen éltem át a legnehezebb, legsötétebb élményeiket, mintha velem történtek volna. A páciensek gyakran sírva fakadtak, amikor elmondtam az álmomat, mert szinte kivétel nélkül tökéletesen kapcsolódott az életükhöz. 1998 és 2005 között ötszáz pácienssel foglalkoztam, és 99 százalékuknak segíteni tudtam. De mivel nem volt alkalmazottam, aki mellettem legyen a szeánszok alatt, nagyon kifáradtam. Hatalmas várólistám volt, ezért sokkal többet dolgoztam, mint amennyit reálisan elbírtam volna. Az álmok néha annyira erőteljesek voltak, hogy mintha a személyes identitásomat is elvesztettem volna, nem tudtam, a fájdalmas álmok nekem szolgálnak-e jelzésül, vagy a páciensemmel kapcsolatosak. Tudtam, hogy ezt a munkát abba kell hagynom, saját érdekemben olyasmire kell koncentrálnom, ami sok embernek tud egyszerre segíteni... és ez a film lehetett a kulcs.

Elvonult, vidéki környezetemben átrágtam magamat több mázsa, internetről kinyomtatott könyvön, és rengeteg linken és kivonaton, amiket elmentettem a napi feljegyzéseimben. 2005. szeptember elejére napi tizennégy óra munkával összeszedtem és összegeztem min-

den kutatásomat, ami az élő univerzummal volt kapcsolatos, és összeállítottam az anyagot az új dokumentumfilmhez. Az volt a szándékom, hogy a *Convergence (Konvergencia)* címet adom neki, ez már 1996-ban egy álomban is felbukkant előttem. A kutatások, amiket a filmhez összegyűjtöttem, végül a *The Source Field Investigations* című könyvemet gazdagították, és azt a könyvet is, amit most a kezedben tartasz.

Annak az évnek a szeptemberében a projektünkhöz felvettünk egy tehetséges rendezőnőt, akinek jó összeköttetései voltak neves színészekhez, és aki Los Angelesben a filmes tanulmányok professzoraként dolgozott. A rendezőnő úgy gondolta, hogy egy dokumentumfilmnél sokkal hatásosabb lenne egy kitalált történet, ami a témánkhoz kapcsolódik. Én persze semmit nem tudtam a forgatókönyvírásról, és az első tizenöt hónapban annyira el voltam foglalva, hogy úgy éreztem, nincs időm könyvekbe ásni magamat, és tanulni róla. Összejött annyi pénz, hogy egy évre félretehettem pácienseimet és a szeánszokat, 2006 januárjában egy zajos, földszinti lakásba költöztem Los Angelesben, hogy „képben" legyek. Egy éven keresztül szívem-lelkem beletettem a forgatókönyvbe, amit írtam; úgy gondoltam, igen jól alakult. Néha mások is segítettek az írásban, például az első rendezőnk is, de abban a kezdeti időszakban egyik munkatársunk sem értett igazán a forgatókönyvíráshoz; mindegyiküknek valami más munkája volt a filmiparban.

Csapatom rendszeresen felkért forgatókönyves tanácsadókat, hogy olvassák el, amit írtunk... el is olvasták, és mindig alaposan kinevettek minket. Bár elvileg az ilyen hozzáállás a filmiparban mindennapos, engem teljesen lesokkolt a kegyetlenség és a cinizmus. Anyám is tanúja volt az egyik ilyen megbeszélésnek, és őt is igen megviselte, amit látott. Új rendezőnktől két forgatókönyv-kísérlet után megváltunk, és mindent elölről kezdtünk. Mások csak egy forgatókönyv-kísérlet erejéig maradtak, és mi ismét indulhattunk a nulláról. Ez az

ismétlődő nehézség értékes tapasztalat volt számomra, mert rájöttem, hogy annyira ragaszkodom kreatív alkotásaimhoz, hogy minden kritikát kegyetlen személyes támadásnak vettem. Meg kellett tanulnom elhatárolnom saját magamat és alkotótevékenységem eredményét. De még így is nagyon erős volt a teljesítménykényszer. Ahogyan azt a következő évben tartott előadásaim során említettem, mindennap ugyanazzal hívogattak telefonon: „Mit csinálsz? Mivel vagy kész? Hány oldal?" Azzal viccelődtünk, hogy az üzenetrögzítőmre fel kellene vennem, hány oldalt írtam aznap, és akkor fel se kéne vennem a telefont.

A teljesítménykényszertől pánikrohamaim lettek, depresszióssá váltam, sőt paranoiássá is, és teljesen kilátástalannak éreztem az életet. Mindennap elő kellett adnom, milyen keményen dolgoztam aznap, hogy elkészüljön a forgatókönyv; és hazudni eszemben sem volt, hiszen ismertem a karma törvényét. Weboldalamra alig írtam valamit, szinte semmit nem tettem azért, hogy online bárkinek segítsek. Egyedül éreztem magamat. Az, hogy mennyire vagyok értékes ember, mintha azzal függött volna össze, hogy sikerül-e forgatókönyvet írnom, vagy sem, és minden befektetőnk számított a sikeremre. Újabb és újabb köröket futottam a megaláztatás és árulás pályáján. Hónapokat dolgoztam látástól vakulásig, fizikai és lelki tűrőképességem határáig, hogy befejezzek egy forgatókönyvet, vagy újraírjam, csak azért, hogy megint ugyanazt hallgassam: „Borzalmas. Nevetséges. Gyerekes. Röhej. Ki írta ezt?" vagy „Ez most csak simán rossz, nem katasztrofális. Egy ilyennel talán felvesznek elsőévesnek a filmművészetire. De csak talán."

Ez így folytatódott, és én azt hittem, a forgatókönyvírás óriási rejtély. Hiába voltam intelligens, és hiába írtam könyveket, sehogy sem sikerült elfogadható forgatókönyvet produkálnom. Nem rajtam múlott, tetszik-e nekik, vagy sem. Újra és újra elölről kellett kezdenem, új szereplőkkel, új ötletekkel, új társszerzőkkel. Végül azt mondtam,

hogy ha ez a filmművészetis professzor kritizálja legerősebben a forgatókönyveimet, és az ő véleménye a legfontosabb, akkor vegyük fel őt társszerzőnek, vele együtt szeretném írni a következő verziót.

A SZINKRONICITÁS A SEGÍTSÉGEMRE SIET

Közvetlenül ezután, 2007-ben elköltöztem Santa Monica szennyezett, zajos közegéből Topanga nyugodt, csendes hegyi környezetébe. Ma is itt lakom, és álmok, szinkronicitás, fentről érkező vezetés irányított lakhelyemre. Költözésem előtt a szinkronicitás és az álmok arra késztettek, hogy papírra vessem az álomfejtéseimet és transzban végzett segítő szeánszaimat, amelyeket hangszalagra vettem fel 1999-től kezdve. Annyira elfoglalt voltam azokban a korai években, hogy sosem írtam le a szalagok felvételeit, de arra nem volt pénzem, hogy valakit megfizessek, hogy lejegyezze. Most magam láttam neki. Meglepve észleltem, hogy sokhelyütt egyértelmű említés történt arról, amivel most foglalkoztam. Voltak álmaim, amik kijelentették, hogy Los Angelesben fogok élni, és egy filmen fogok dolgozni. Pontos leírást találtam jelenlegi ismerőseimről és együttérző hölgy barátaimról, akiket akkor még nem ismertem, s a sikertelen forgatókönyv tartalmáról is. Egy álmomban azt láttam, hogy édesburgonya van a hűtőm tetején, ami kicsírázott, és hosszú szárat növesztett. Ez a jelenet egy nyolc évvel korábbi álomfejtő felvételen volt, és most döbbenten láttam, hogy igen, lakásomban most bizony ott virulnak a krumplik a hűtő tetején.

Mielőtt felismertem, merre vezetnek, hol kellene laknom, nagyon sok frusztráló élményen mentem keresztül. Meg voltam győződve róla, hogy Santa Monicában akarok lakni, az óceán közelében, de valahányszor találtam egy lakást, mindig történt valami. Percekkel azelőtt adták ki, hogy lecsaphattam volna rá. Az ablaktól pár centire

húzódott a villanyvezeték. Nem hívtak vissza, hiába egyeztettem a tulajjal. Egyszer azt hittem, végre megvan a tökéletes lakás, és már épp telefonáltam volna, amikor egy madár vágódott neki az ablaküvegnek olyan erősen, hogy kitörte a nyakát, és holtan pottyant le. Elfogyott a türelmem, és az univerzumot átkoztam, hiszen annyira akartam már egy rendes otthont. Kezdtem kifutni az időből, és semmiképpen sem akartam újra aláírni egy évre jelenlegi lakásom bérleti szerződését.

Végül rájöttem, lehetséges, hogy a szinkronicitás avatkozik bele a terveimbe. Visszatértem inspirációért Az Egy Törvényéhez, és eszembe jutott, hogy a csapatnak azt mondták, „az erdei környezet a legjobb a spirituális munkához." Egy barátom akkoriban mesélt nekem a Google Earth alkalmazásról, ahol háromdimenziós, műholdas képen lehet megtekinteni egy adott környéket. Elkezdtem nézni Los Angelest, fás, erdős területet keresve. Azonnal láttam, hogy a legjobb hely Topanga. Elhűltem, de tudtam, hogy így kellett lennie... amikor még Virginia Beachen laktam, 2000 elejétől 2002 végéig, a volt barátnőm sokszor mondta, hogy Los Angelesbe kellene költöznünk, méghozzá kifejezetten Topanga Canyonba. És én három éven keresztül mondogattam neki, hogy „Ki van zárva! Nem költözöm Los Angelesbe, Topanga Canyonba meg aztán végképp nem!" És most pont ez tűnt a legmegfelelőbb helynek. Fel kellett ismernem, hogy volt barátnőm szájából a szinkronicitás nyaggatott, bármennyire is idegesített akkoriban.

Gyorsan elkezdtem lakásokat nézegetni Topangában, és találtam néhány jónak tűnőt. Magánszférát akartam, és nem túl drágán, de arra gondoltam, megnézek egy házat is, ahol földszinti garzon volt kiadó. Ám amikor lefeküdtem este, mielőtt a garzont meg kellett volna néznem másnap, meggondoltam magam; már nem érdekelt. Túlságosan fáradt voltam, és különben sem akartam soha többé földszinten lakni. Elég volt már egy év is a hangos zenéből, mások bulizásából, visító gyerekekből, autódudából, buszpöfögésből, kipufogógázból, cigifüstből, kutyaugatásból, ablakomon bekukucskáló emberekből, sőt volt egy olyan felső szomszédom is, aki mindig lekopogott, ha telefonáltam, és minden reggel fél kilenckor elindította a fejem fölött a mosogatógépét. Igen, költözni akartam, de kizárt dolog, hogy megint földszintre. Aznap éjjel alvás közben felemeltem a kezemet, beütöttem az ágy fejébe, és nagyon fájt, fel is ébredtem rá azonnal. Ilyen még sosem történt korábban, de azóta sem. Az öklömön feljött a bőr, de azért sikerült visszaaludnom. Később, kora reggel, azt hittem, a telefonom csörög, és mivel hívásokat vártam lakásokkal kapcsolatban, siettem felvenni... de nem csörgött, csak álmodtam vagy képzeltem.

Addigra viszont egészen felébredtem, hevesen vert a szívem, és azt gondoltam, oké, lesz, ami lesz, megnézem a házat Topangában. Mialatt vezettem, nagyon negatívan gondolkodtam: „Jó, megnézem, úgysem kell, de szétnézek azért a környéken." Az út hosszabb volt, mint amire számítottam, és egyre inkább nem tetszett az sem, milyen messze lesz a lakás a civilizációtól. Amikor pedig végre a kocsibeállóhoz értem, nem tudtam megállni, mert a dombról lefelé pont jött egy fekete terepjáró, és nem volt elég hely mindkettőnknek, tovább kellett hajtanom. A terepjáró az ingatlanosé volt, aki épp elmenni készült, mert annyit késtem. A tulaj még ott volt, amikor odaértem, és azonnal jól megértettük egymást. A ház lenyűgözött, negatív gondolataim szertefoszlottak, most már az járt a fejemben, hogy mindenáron ide kell költöznöm. Santa Monicában az emberek vérre menő harcot folytatnak a parkolóhelyekért. A legforgalmasabb utcákon elég egy másodperccel tovább maradni, mint ameddig pénzed van a parkolóórában, máris ott virít a szélvédőn a bírságcédula. Enynyi bírságot addig életemben összesen nem fizettem. Ha pedig valakinek véletlenül sikerül olyan helyre állni, ami nem fizetős, akkor arra kell figyelni, ne olyankor állj ott, amikor jönnek az utcaseprők,

vagy... természetesen bírság. Itt viszont egy huszonöt kocsi számára is megfelelő parkoló fogadott; naná hogy tetszett!

Amint beköltöztem, rögtön jobban éreztem magamat. Kis garzont béreltem egy szép házban, csodás kilátással, a társbérlőm két-három hetekre is elutazott minden hónapban. Sikerült megtalálnom Milton vidékies varázsát Los Angelesben, de ez jobb volt, mert most már a világ szórakoztatóipari fővárosában laktam, és nagyobb közönséghez juttathattam el a munkámat. Újra elkezdtem a weboldalamat írni, aktívabban, mint valaha, és tájékoztattam az illetékeseket arról, hogyan halad a film. Zenét írtam „The Journey" (Az Utazás) címmel pár nappal beköltözésem után, zenében mesélve el az öröm és bánat körforgását. Tovább folytattam nyolc évvel azelőtti szeánszaim és álmaim hangfelvételeinek lejegyzését, és meglepve figyeltem fel rá, hogy nagyon pontos leírások hangzottak el a házról, ahova költöztem: a lejtős kocsibehajtó, a hegyre néző kilátás, a szárnyaló sólymok, és azok személyisége, akikkel kapcsolatba kerültem... Mindez azokon a kazettákon, amelyeket „véletlenül" elfelejtettem feljegyezni eddig. Önmagam egy része úgy olvasta a jövőmet, mint egy térképet. És én nagyon kíváncsi voltam, merre visz az út.

STRUKTÚRA: A SZÓRAKOZTATÓIPAR FÉLTVE ŐRZÖTT TITKA

Ekkoriban vettük fel a forgatókönyvünkhöz az egyik legnagyobb Los Angeles-i filmes iskola professzorát, hogy üljön le velünk, és hetente egyszer együtt írjunk. Ha ő maga a társszerző, csak nem fogja utálni a forgatókönyvet. Hamar rájöttem, hogy kedvenc műfaja a pszichológiai thriller-kémtörténet volt, ahol az összetett történet valami kiszámíthatatlan csavarral végződik, amire talán csak a legfigyelmesebb nézők jönnek rá nagy nehezen. A professzor filmes társammal a „struktúráról" beszélt, valami rejtélyes dologról, ami elvileg minden forgatókönyv alapja. Erről addig sosem hallottam. Nem tudtam, mit jelent, hogy egy film három felvonásra van felosztva. Annyira szakmai nyelven beszéltek, hogy szinte nem is értettem egy kukkot sem. De hamarosan rájöttem, hogy a forgatókönyvírásnak megvan a maga tudománya. Cseppet sem véletlenszerű, és nem kell hozzá rejtélyes tudás, amit csak ritka tehetséges írók birtokolnak.

A filmiparnak van egy féltve őrzött titka. A forgatókönyvírás sokkal sablonosabb volt, mint ahogyan gondoltam volna annak alapján, amit a mozikban láttam; de tilos volt sablonnak hívni. Az szentségtörés volt. A média persze sosem említett struktúrát a filmekben, sorozatokban, magazinokban vagy újságcikkekben, hiszen ez leleplezte volna a titkot, de rengeteg könyv oktatja a forgatókönyvírást, amelyekből kiderül. Nagyon fájt a kemény kritika, amivel addigi próbálkozásaimat illették, azt akartam, hogy a heti megbeszéléseken sokkal több tiszteletet kapjak. Falni kezdtem a legismertebb, legnevesebb könyveket, amelyek a forgatókönyvíráshoz kapcsolódtak, és jegyzeteltem bőségesen egész 2007-ben. Megtanultam a 13 legjobb könyv tartalmát, melyeket elolvastam, s ezekből rengeteg újat tanultam a háttérelvekről.

Az év végére megtanultam Hollywood titkos nyelvét, és végre úgy szólhattam a nagykutyákhoz a saját nyelvükön, hogy kivívjam a tiszteletüket. Ezt a tudást megosztottam egy 2008-as videóban, melynek címe *The 2012 Enigma*, amit ugyanazon a Tudatos Élet Kiállításon filmeztek, ugyanabban a hotelben, ahol először kerültem kapcsolatba a filmiparral. Fogalmam sem volt, hogy 2009 decemberében a videót meg fogja nézni Jim Hart (a *Contact* című film fő szerzője), miután a Google-on a *2012* film reklámdömpingjének köszönhetően a legnagyobb nézettségű videó lett. Jim Hart régebben együtt dolgozott Steven Spielberggel, Francis Ford Coppolával és más, neves rendezőkkel, én pedig mindig a *Contactot* használtam korai forgatókönyv-kísérleteim alapjául. Meglepődtem, amikor e-

mailt kaptam Jimtől, amiben megkérdezte, nem akarnám-e felvenni őt, hogy megírja a *Convergence-t.* Nemsokára össze is gyűlt erre a pénz, és 2010 elején felvettük csapatunkba, hogy ismét elölről kezdjük a munkát. Miközben én ezen a könyvön végzem az utolsó simításokat, Jim a forgatókönyv vázlatának végénél jár, megfogadva egy javaslatot, amit egy neves producercégtől kaptunk; és úgy gondolja, ez az egyik legjobb film, amit valaha írt.

Amikor alaposan áttanulmányoztam a forgatókönyvírás művészetét, ledöbbentett a felfedezés, hogy szinte minden film, amit ismerünk és szeretünk, legyen az vígjáték, dráma, thriller, horror, sci-fi, fantasy vagy romantikus film, pontosan ugyanazt a történetet meséli el. Ez igazán elképesztő, és hihetetlennek is tűnik, amíg meg nem érted, hogy a történet inkább egy vezérfonal, mint a szereplők, helyszínek és részletek meghatározott milyensége. Minden filmben ott van egy főszereplő, a maga hibáival, és a filmben ez a főszereplő küldetést vállal, hogy megszerezzen valamit, amit nagyon akar. Nagy nehézségekbe ütközik küldetése során, még a vicces filmekben is. Vannak persze filmek, amelyek eltérnek ettől a formától, de minden hollywoodi filmben ezt keresik a stúdióvezetők. Pontosan tudják, mit akarnak. Még az is adott, mely oldalon milyen elemek legyenek a történetben. Ha nem „ismered a játékot", és nem követed a sémát, nem valószínű, hogy finanszírozzák a forgatókönyvedet. Sőt, valószínű, hogy a forgatókönyved még azokon az olvasókon sem fog túljutni, akiket a stúdiók és a producerek azért alkalmaznak, hogy elolvassák a beérkező forgatókönyveket, hátha van valami érdekes. Talán a legjobb könyv a struktúráról és annak kapcsolatáról az ősi mitológiákkal a *The Writer's Journey (Az író útja)* Christopher Voglertől, aki mellékesen Jim Hart régi barátja és kollégája. Vogler úttörő könyve a Disney stúdióvezetői számára kiadott rövid, eligazító irat alapján készült.

Az idők során bebizonyosodott, hogy a közönség a pénztárcájával szavaz. Ugyanazt a történetet akarják látni újra meg újra, talán néhány új fordulattal, egy kis vizuális izgalommal megfűszerezve. Lehet újítani, de ha azt akarod, hogy a filmed kasszasiker legyen, kreativitásodnak meg kell maradnia a vezérfonal mellett. Ugyanez érvényes a regényekre is, főleg, ha szeretnéd, hogy megfilmesítsék. Ha megérted a struktúrát, látni fogod, hogy az *Avatar,* James Cameron filmje, minden idők eddigi legnagyobb kasszasikere, hogyan illusztrálja ezt részletesen. Mivel én már értem a történetszerkesztés hátterét, amikor láttam az *Avatart,* e struktúra annyira egyértelmű volt, hogy teljesen elvonta a filmtől a figyelmemet. Másik két klasszikus példa olyan sikerfilmekre, amik pontról pontra követik a Vogler könyvében leírt szerkezetet: az eredeti *Star Wars*-film és az első rész a *Mátrix*-trilógiából. Disney *Oroszlánkirálya* is igen precízen betartja a szabályokat. Sokan észrevették, hogy az *Avatar* története nagyon hasonlított a *Farkasokkal Táncolóra* és a *Pocahontasra,* de azt nem tudják, hogy ez csak néhány példa, és számos további is akadhatna.

JOSEPH CAMPBELL FELLEBBENTI A FÁTYLAT MINDEN MITOLÓGIA ARCHETÍPUSAIRÓL

Hogy jutott el ide Hollywood? Minden történet feloszthatő három felvonásra: eleje, közepe, vége. Ezt az alapvető struktúrát először Arisztotelész írta le. A hagyományos színdarabokban a felvonások között szünet van, amikor a közönség sétálhat egyet, kimehet a mosdóba, a színészek lazíthatnak, a díszletesek pedig átrendezhetik a színpadot. A történetmesélés rejtett DNS-e azonban ennél sokkal részletesebben kezdett kibontakozni 1856-ban, amikor Max Müller hasonlóságokat vett észre ősi eposzok között, és azt megírta a klasz-

szikus „Comparative Mythology" (Összehasonlító Mitológia) című írásában, amit először az *Oxford Essays* publikált. Később más kutatók is foglalkoztak a témával. Az összehasonlító mitológia akkor kezdett igazán kivirágzani, amikor 1949-ben Joseph Campbell kiadta a *The Hero with a Thousand Faces (Az ezerarcú hős)* című, elképesztően sokoldalú tudományos munkáját. Ebben az izgalmas könyvben Campbell részletesen elemzi a világ mítoszait különböző időszakokból, és megállapítja, hogy erős hasonlóságokat mutatnak. Campbell a történetet átfogóan úgy nevezi, a Hős Útja. Ez az az út, ahogyan feldolgozzuk félelmeinket, gyengeségünket, korlátainkat, méghozzá életünk minden napján. Ez a fejlődésünk tervrajza, az Aranykorhoz vezető ösvény. Bárki, aki érdekes, izgalmas és hihető forgatókönyvet ír, visszanyúl a Hős Útjához, akár tudatosan, akár nem. Akik tudnak erről, azoknak nagyobb az esélye a sikerre.

Campbell sokban dr. Carl Gustav Jung legendás munkásságára alapozott, aki felfedezte, hogy ezek a különféle ősi mítoszok állandóan ismétlődnek az álmainkban, bizonyos folyamatosan felbukkanó motívumokkal, amiket ő archetípusoknak nevezett. Ezek az archetípusok annyira meghatározottak is tudnak lenni, hogy az emberek, akik lefestik, amit álmukban láttak, észre sem veszik, mégis ősi mitológiai művészetet alkotnak. Ez túl nagy falat ahhoz, hogy ebben a könyvben részletezzük, de egy összefoglalás is megteszi, amit Jung könyvéről írt egy olvasó az Amazonon: „A legfontosabb archetípusok lehetnek: az Árnyék (önmagunk sötét oldala, amit rejtegetünk mások elől), az Anima/Animus[vágyunk tárgya(i)] és a Bölcs Vén (vagy Mentor, azaz tanár, gyógyító). Jung emellett beszél egy Anya és egy Gyermek archetípusról, és sok másikról is. Ha valaki erősen azonosul egyetlen archetípussal, az pszichózishoz vezet."

Egy másik archetípus, amit a fenti összefoglalás írója kihagyott, a Tékozló Fiú. Ő a hős, aki megszökik otthonról, azt hiszi, nagy bajban van, amiért lelépett, és végül visszajön, a legrosszabbtól tartva...

hogy rájöjjön, végig szeretettel gondoltak rá, megbocsátanak neki, és örömmel fogadják vissza. Az Egy Törvénye sorozat egészen részletesen belemegy a témába. Leírja, hogy huszonkét archetípus létezik: hét az elme fejlődéséért, hét a test fejlődéséért, hét a szellem fejlődéséért, egy utolsó pedig külön áll, ő a Tékozló fiú, vagyis a Bolond, a Hős, aki most kezdi a küldetését. Ez a huszonkét archetípus jelképet, illusztrációt kapott, belőlük lett a Tarot kártya Nagy Arkánuma. Az archetípusok az idők során fejlődtek, ahogyan galaxisunk elméje egyre tudatosabban megismerte, hogyan tervezze meg számunkra a legmegfelelőbb spirituális utat.

> 91.18 Az archetípusok nem egyszerre alakultak ki, hanem lépésről lépésre, és nem abban a sorrendben, ahogyan itt, most, hanem mindenféle sorrendben.

George Lucas azt mondja, nagyon sokat köszönhet Joseph Campbellnek, az ő írása segített megteremteni a *Csillagok háborúja* világát. „Harminc éve fedeztem fel az *Ezerarcú Hőst,* és azóta is sokat merítek belőle. Joseph Campbell évszázadokon át fürkészi a világot, és megmutatja, hogy mindannyiunkat összeköt egy igény arra, hogy történeteket halljunk, és megértsük önmagunkat. Csodálatos könyv, csodás olvasmány, és megvilágítja az emberi gondolkodást, mint egy kinyilatkoztatás."

Vajon mit értett George Lucas azalatt, hogy Campbell könyve megvilágítja az emberi gondolkodást, mint egy kinyilatkoztatás? Itt most Fredric L. Rice-tól idéznék, aki a Skeptic Tank weboldal szerzője. Rice cikke az Atheist2 mappában van az oldalon, tehát nyilvánvaló, mi az álláspontja. Ám annak ellenére, hogy Rice szkeptikus és ateista, elismeri, hogy Campbell hatalmas, átfogó munkája óriási hatással van a modern társadalomra, és meglepően sorokat ír róla. Rice úgy gondolja, hogy az *Ezerarcú Hős* idővel a 20. század legfon-

tosabb könyve lesz. Azt is elmondja, hogy Campbell jeles alkotása erős hatással van a filmiparra, és a történetmesélésre úgy általánosságban. Nagy filmesek, mint George Lucas, Steven Spielberg és Francis Ford Coppola, nagyon sokat köszönhetnek az ősi történetsablonnak, amit Joseph Campbell beazonosított.

> „(Campbell könyvének) fogalmai régebbiek, mint a piramisok, Stonehenge, vagy a legősibb barlangrajz. Campbell volt az, aki összegyűjtötte a gondolatokat, felismerte, kifejezte és megnevezte őket. Ő mutatott rá először arra, hogy létezik egy minta. A minta, ami ott van minden történetben, amit valaha elmeséltek... Azt fedezte fel a világ mítoszainak tanulmányozása során, hogy ALAPJÁBAN VÉVE MIND UGYANAZ A TÖRTÉNET, végtelen variációban elmesélve...
>
> Campbell Carl Jung svájci pszichológus tanítványa volt, és az EZERARCÚ HŐS fogalmait gyakran írják le úgy, hogy a jungi pszichológiában gyökereznek. A könyv Jung archetípusain alapul, azokon a szereplőkön, akik folyton felbukkannak minden ember álmaiban, és minden kultúra mítoszaiban. Jung úgy gondolta, hogy ezek az archetípusok az emberi elme kivetülései: elménk ezekre a szereplőkre osztja fel magát, hogy eljátssza életünk drámáját. A hősi mítoszok ismétlődő alakjai, mint az ifjú hős, a bölcs vén, az alakváltó nő és a sötét ellenség, azonosak az emberi elme archetípusaival, amelyek álmainkban jelennek meg... (Az alakváltás a hirtelen érzelmi változásokat jelképezi, melyek egy mitológiai történetben fizikai külső megváltozásában mutatkoznak.)

> A történetek, amelyek az EZERARCÚ HŐS mintájára épülnek fel, mindenki számára érdekesek, mert a kollektív tudattalan univerzális forrásából merítenek, és univerzális kérdéseket tesznek fel. Például: „Miért jöttem a világra?", „Mi történik, miután meghalok?", „Hogyan küzdhetem le a problémáimat, hogy boldog legyek?" Ezeket a kérdéseket mindenki felteszi."

Elég meglepő egy megrögzött szkeptikus ateistától hallani, hogy „a kollektív tudattalan univerzális forrásából" merítve minden ember ugyanazt a történetet hallgatja és álmodja. Bár ő ezt biológiai jelenségként magyarázhatja, annak eredményeként, hogy emberi testünk és elménk van, azért még úttörő nézet. Tudatalattink elég erős befolyást gyakorolnak ránk ahhoz, hogy újra meg újra kíváncsiak legyünk ugyanarra a történetre. Az, hogy Campbell munkáját használja Hollywood a történetek szerkezetének megalapozására, legalább 1964-ig visszavezethető. Ekkor tanácsolta Stanley Kubrick Arthur C. Clarke-nak, hogy tanulmányozza az *Ezerarcú Hőst,* amikor a 2001 Űrodüsszeia forgatókönyvén dolgozott. Clarke nagyon inspirálónak találta Campbell könyvét. Joseph Campbell művével és annak hatásával kapcsolatban Kirsten Brennan így összegezte sokéves kutatását részletes, átfogó Star Wars Origin (A Csillagok háborúja eredete) weboldalán:

> „1949-ben Joseph Campbell (1904–1987) nagyot alkotott a mitológia témájában az *Ezerarcú Hős* című könyvével. Ez a könyv a német antropológus, Adolph Bastian (1826–1905) munkájából indult ki, aki először vetette fel, hogy a világ mítoszai láthatóan azonos „elemekből" épülnek fel. Carl Jung svájci pszichiáter (1895–1961) ezeket az alapvető elemeket „arc-

hetípusoknak" nevezte, és mind a tudattalan, mind pedig a kollektív tudattalan építőköveinek tartotta őket. Jung úgy gondolta, a világon mindenkinek, születésétől kezdve az elméjében van, mi az a „hős", a „mentor", vagy a „küldetés"; ezért lehetséges az, hogy az emberek ugyanazokat a történeteket élvezik akkor is, ha még közös nyelvet sem beszélnek.

Jung főként azért foglalkozott az archetípusok fogalmával, hogy a mentálisan instabil páciensek álmait és vízióit értelmezni tudja: ha valaki például azt hiszi, hogy egy hatalmas almatorta követi, azon elég nehéz kiigazodni, hogy segíteni tudjunk neki. De ha az óriási almatortát be tudjuk azonosítani, mint az illető Árnyékát, minden félelmének megtestesülését, akkor a pszichoterapeuta keresztül tudja vezetni ezen a félelmen, úgy, mint ahogy Yoda vezette Luke-ot. Ha úgy képzeljük el a testet, mint egy számítógépet, s a test a „hardver", akkor a nyelv és a kultúra a „szoftver". Mélyebben és láthatóan minden Homo Sapiensben közösen ott van valamiféle beépített „operációs rendszer", ami a világot tolmácsolja, ami az embereket, helyeket, dolgokat, élményeket archetípusokba rendezi."

A legtöbben nem tudjuk, hogy van bennünk egy „operációs rendszer", és hogy valahol mélyen arra van szükségünk, hogy ugyanazt a történetet hallgassuk meg újra és újra. Napról napra ezt a történetet kérjük tévéműsorokban, mozifilmekben, végtelen számú variációban. Ezt mutatta meg nekünk Campbell, és ezért gondolja a szkeptikus Fredric L. Rice, hogy az *Ezerarcú Hőst* egyszer még a 20. század legnagyobb könyvének fogják kikiáltani.

A STRUKTÚRA AZT IS PONTOSAN ELÁRULJA, MENNYI HASZNOT HOZ A FILM

Hollywood persze nem kürtöli világgá, mennyire általánosan használja ezt a történetstruktúrát, nehogy túl sokak számára legyen egyértelmű. Mindenesetre ennek a rejtett struktúrának akkora hatása van a nézettségre, hogy számítógépes programokat írtak annak kiszámítására, mennyi bevételt fog hozni egy film, és a program meglepően pontos választ ad. A módszert Dick Copaken és barátja, Nick Meaney fejlesztette ki, akik erre alapították cégüket, az Epagogixet. Számítógépek segítségével elemzik a forgatókönyveket, egy olyan mesterséges intelligenciát használva, amit „ideghálózatnak" neveznek. A forgatókönyv számos sajátosságát tanulmányozzák ezzel a folyamattal. A 2013. május–júniusi számában cikket írt róluk az *Economist, Intelligent Life (Intelligens élet)* címmel:

> „Amikor Meaney-t felkéri egy stúdió, hogy dolgozzon nekik, az első, amit tesz, az, hogy több ezer tényezőt számszerűsít. Vannak egyértelmű ellenségfigurák? Mennyire érezhetünk együtt a fő ellenséggel? Van a hősnek segédje? A tényezők szövevényes viszonyát a számítógép aztán összehasonlítja korábban vetített filmekkel, és azok bevételeivel. Az utolsó számítás az, hogy mennyi bevételt lehet várni a filmből. Az esetek 83 százalékában a számítás 10 millió dolláron belül volt. Meaney tehát kitalált egy olyan algoritmust, ami felbecsüli a művészet értékét... legalábbis azt, ami pénzben mérhető."

Vannak filmkritikusok, akik szerint az egész egy átverés, Copaken és kollégái szélhámosok, és kizárt dolog, hogy ez működik. Az igazság azonban sokkal egyszerűbb. Mindannyiunkban ugyanaz az „operációs rendszer" működik, erre jött rá Campbell, és sokan mások. És minél közelebb van a film az áhított történetsablonhoz, annál sikeresebb lesz. Hát így lehet előre kiszámítani a várható bevételt. 2006-ban Malcolm Gladwell cikke a *The New Yorkerben* jól összefoglalta ezt:

> „2003 nyarán Copaken megkereste Josh Bergert, a Warner Bros. európai ügyvezetőjét... Tizenhat tévésorozat próbaepizódjait futtatták át a programon, hogy (megpróbálják) előre megjósolni mindegyik sorozat nézettségét... Hat esetben az Epagogix 0,06 százalékon belüli pontossággal mutatta meg, hány amerikai család fogja nézni a műsort. A tizenhat esetből tizenháromban a jóslat 2 százalékon belüli pontossággal jött be. Berger le volt döbbenve. „Hihetetlen volt!" – mondta. „Mintha valaki azt mondta volna, megmutatja, hogyan lehet Las Vegasban kártyát számolni." Egyszóval sikeres volt a dolog."

Ez a 99,94 százalékos pontosság elképesztő, sőt hihetetlennek mondható. És ez nem minden.

> Copaken ezután megkeresett még egy hollywoodi stúdiót. Kilenc, még nem vetített filmet kapott, hogy elemezze őket... Az egyiknél a stúdió úgy gondolta, 100 millió dollár feletti bevételt fog hozni. Az Epagogix 49 milliót jósolt. A film 40 milliót sem hozott. Egy másik, nagy költségvetésű filmnél a becslés

> a tényleges bevételt 1,2 millióra közelítette meg. Sok filmnél döbbenetesen pontos volt az előrejelzés. „Pár millióra pontosan meg tudták mondani" – csodálkozott egy ügyvezető igazgató. „Elképesztő volt. Fura volt." Ha a stúdió előre elemeztette volna a forgatókönyveket az Epagogixszel, sok tízmillió dollárt takaríthattak volna meg.

Nos, mi a trükk? Lássuk!

> Ugyanennél a filmstúdiónál egy másik döntéshozó így nyilatkozott: „Sok dolog meggyőző volt számomra. Érdekes volt, amit arról mondtak, mi számít egy filmnél. Ezek nem olyasmik, amire általában gondolunk. Számított a helyszín, az, hogy szerelmi történet volt-e, és nagyon meghatározott részletek a cselekményről, ami az ő meggyőződésük szerint jobban hatott az eredményre, mint bármi más. Nagyon objektívnek tűnt. Az viszont nem érdekelte őket, hogy a főszereplő Tom Cruise volt vagy Tom Jones, vagy akárki... Mindig van egy minta. Vannak történetek, amik visszatérnek, újra meg újra, és mindig hatásosak... Ami engem meglep, az az, hogy ezek az ismétlődő dolgok mennyire állandók."

Hát itt a kulcs! Bizonyos történetek visszatérnek. A cselekmény bizonyos nagyon is meghatározott mozzanatai döntik el a film sikerét. Az összehasonlító mitológia, és főleg Joseph Campbell könyve mutatja meg a választ.

HOGYAN MONDJUK EL A TÖRTÉNETET?

Minden forgatókönyvnek megvan a maga szerkezete. Ezek nélkül nem is lehetne elmondani egy történetet. Van tehát eleje, közepe, vége: előkészítés, konfliktus, megoldás. Ezeket hívják első, második és harmadik felvonásnak. Ez, mint említettem, Arisztotelészig nyúlik vissza, ő nevezte meg először ezeket a részeket. A régi színdarabok-nál a felvonások között szünetet tartottak, hogy a közönség járkálhasson, a színészek lazíthassanak, a színpadot pedig átrendezhessék. Aztán elhomályosulnak a fények, felmegy a függöny, és jön a következő felvonás. A modern filmeknél ez már nem így zajlik, de a forgatókönyvben benne vannak a felvonások közti szünetek utódai.

Ha sikeres, eladható forgatókönyvet akarsz írni, akkor elvárják, hogy körülbelül (szinte pontosan) 120 oldal legyen, bár most már vannak stúdiók, ahol 110 oldalba sűrítenék ugyanazt az eseménysort, ahogy Blake Snyder írta a *Save the Cat!-ben (Mentsd a macskát!).* Minden oldal kb. egypercnyi film, vagy kicsit kevesebb. Az első felvonás 30 oldal, a második 60, a harmadik az utolsó 30. Minden felvonásban nagyon is meghatározott dolgok bukkannak fel a történetben, valamint látjuk a helyszín változását és az események tempójának változását is, ahogy haladunk a felvonásokban.

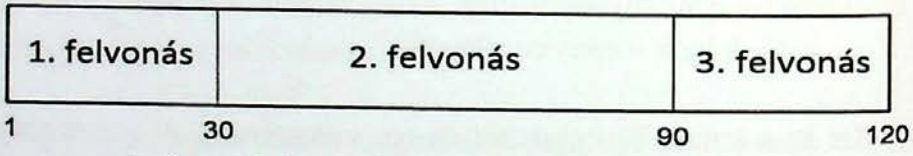

9. ábra: A hollywoodi filmek forgatókönyveinek három felvonásos szerkezete

Van ugyan néhány kivétel, ami sikeres lett, de elmondhatjuk, hogy minden bevételre törekvő forgatókönyv egy főszereplővel kezdődik, egy hőssel, akinek megvannak a maga hibái. A történet arról szól, hogyan küzdi le a hős ezeket a gyengeségeit, hogy elérje a célját, azt, amit mindennél jobban szeretne. Ez a történet ösztönösen bennünk van. Mintha kollektív, tudatalatti emléke lenne a céljainknak, amiket fizikai inkarnációink között kitűzünk magunk elé. Van egy mély, tudatalatti bizonyosságunk arról, hogy azért vagyunk itt, hogy növekedjünk, fejlődjünk, úrrá legyünk hibáinkon, és magasabb spirituális érettségre tegyünk szert.

Ha olyan történetet írsz, ahol egynél több főszereplő van, akkor sokkal nehezebb követni a történetet, és nem is lesz sikeres, hacsak nincs kiválóan megszerkesztve. Tévéműsorhoz lehet epizódnarratívákat is írni, ahol különféle szereplők élik meg az eseményeket, és végül összefutnak a szálak, de ezt egy kétórás mozifilmben nagyon nehéz lenne megoldani. A kihívás a jellemfejlődésben van, itt derül ki, ki a profi író, és ki az amatőr.A történet struktúráját bárki megtanulhatja és eligazodhat benne, sokan meg is próbálják, de a filmipar nagykutyái hihető, érdekes karaktereket akarnak látni, akik életre keltik a történetet. Egy amatőr forgatókönyvíró biztos jele, ha minden szereplő párbeszédein érezni, hogy ugyanaz írta őket. Engem is nagyon sok kritika ért ezért.

Amikor filmet nézünk, azonnal azt keressük, ki a főszereplő. Általában ez az a szereplő, aki először mond vagy tesz valami érdekeset. Az elején tudat alatt a főszereplő hibáit keressük. Így jobban tudunk vele azonosulni, belebújunk a bőrébe a történet idejére. Ha ez nem történik meg, ha nem szippant magába a történet, ha nem azonosulunk a hőssel, ha nem követik a struktúrát, akkor érdektelenné válunk. Ez a film halála. Megtörik a varázs. Csak egy film, semmi több. Elkezdjük elemezgetni, mi nem tetszik benne. Nevetünk, amikor nem is vicces. A közönség a mobiltelefonjain babrál, SMS-eket küldözgetnek barátaiknak, milyen unalmas, és ne is nézzék meg. A kritikusok lehúzzák. Kudarcfilm lesz.

Tudjuk, hogy a hős a filmben beavatáson esik át, ekkor közvetlenül kell szembesülnie hibáival. Azokban a filmekben, amelyek jól végződnek, a hős győz, azokban, amelyek rosszul végződnek, diadalmaskodnak a hős hibái, de a hős minden esetben átmegy egy változáson. A történet mindig hoz jellemfejlődést. Hiszen a fejlődésről szól, még akkor is, ha olyan cikluson megyünk át, ahol elbukunk, rossz vége lesz, és újra kell kezdenünk. Saját életünkben ez szó szerint halálhoz vezet, mert reinkarnálódunk, és megismételjük a leckéket. A filmek, sorozatok szereplőinek történetében zajló köröket éljük át mi is életeink folyamán. Amikor végignézzük a történetet, az eseményeket, remélhetőleg okulunk egy kicsit, talán bölcsebbek leszünk, és inspirációt merítünk mindennapjainkhoz. Személyes kapcsolatainkban is felismerhetők ezek a körök, és talán új nézőpontból tudjuk megközelíteni őket.

Ha összehasonlítjuk a klasszikus hollywoodi filmek történetét a nemzetek emelkedésével és bukásával a történelem körforgásában, párhuzamokat fedezhetünk fel. A nemzet elkezdődik valahol, vannak nyilvánvaló hibái, ellenséget talál, egyre nehezebb küzdelmet vív az ellenséggel, és gyakran a hibák győzedelmeskednek, a nemzet kihal. Egy tipikus példa egy olyan nemzet lenne, ahol nagy a jólét, de nem tudják, hogyan őrizzék meg erőforrásaikat. Az ellenség lehet egy csapat mohó ember, akik túl sokat fogyasztanak a nemzet javaiból. Amikor a források elfogynak, a gazdaság összeomlik. Ez egy rosszul végződő történet lenne. De ha a korrupt kormányt elzavarják, és egy jobbat választanak a helyére, akkor végződhet jól is. A „negyedik sűrűség", vagyis a földi Aranykor lenne a világméretűen jól végződő történet, ahol végre eleget ismételgettük a leckét, megértettük a lényeget, és elég bátrak vagyunk, hogy meglépjük, amit kell, hogy változtassunk, és elhozzuk a végkifejletet, amit szeretnénk.

TIZEDIK FEJEZET

A HŐS AZ ELSŐ ÉS A MÁSODIK FELVONÁSBAN

Az első felvonást a hős a hétköznapi világban kezdi. Hétköznapi események, beszélgetések, semmi különös nem történik még. Fontos, hogy ez a hétköznapi világ jelképezi a hős egóját, a beavatatlan, hibákkal teli énjét. Látni fogjuk a hős hibáit, például hogy nem elég bátor, hogy nem elég okos, hogy naiv, önző, mohó, és így tovább. Blake Snyder kifejezetten javasolja, hogy legyen „hat dolog, amit ki kell javítani" a hősben az első öt oldalon. Snyder azt is javasolja, hogy tegyünk a forgatókönyvbe egy „jelmondatot", amikor egy szereplő mellékesen mond valamit, és ez fontossá válik, ráépül a film. A modern filmekben ennek a legjobb példája a *Mátrix* eleje, amikor a drogos hacker, a zűrös Choi közli a hőssel, Neóval, hogy „Te vagy a megmentőm, a személyes megváltóm". Choi ekkor csupán egy CD-t köszön meg, de a mondat nagy jelentőséggel bír, és tudat alatt ezt a néző is felismeri. A jelenetek és események, amik ezt a „jelmondatot" követik, tovább hangsúlyozzák a film mondandóját és stílusát.

Aztán következik egy nagy esemény, amit nevezhetünk „gyújtópontnak", és ez indítja el hősünket a küldetése útján. Az akciófilmekben ez többnyire egy hirtelen tragédia, ami elpusztít valakit vagy valamit, akit vagy amit a hős szeretett. A romantikus filmekben ez az első találkozás. A hős motivációja a küldetéshez lehet bosszú, szerelem, igazságszolgáltatás, rejtély vagy mohóság, de mindig olyasvalami, amivel nézőként könnyen azonosulunk. Valami, amit a hős

most már a világon mindennél jobban akar. A gyújtópont általában a 12. oldal körül jön el, miután kiderült a film témája, és megnézhettük a hős hétköznapi világát. A geopolitikában a gyújtópont az a szikra szokott lenni, ami háborút robbant ki, például a Pearl Harbor lebombázása, vagy a szeptember 11-i merényletek. Amikor egy filmet nézel, tudod, hogy valami nagydolog van készülőben a vásznon, jön a gyújtópont, ami elindítja a főszereplőt a Hős Útján. Fontos, hogy a küldetés mélyről jön, ösztönös, a hős legalapvetőbb érzelmi igényeiből fakad, a legmélyebb vágyaiból. De a siker kulcsa az, hogy a hősnek szembe kell néznie hibáival, és le kell győznie őket, hogy megkaphassa, amit akar.

A történelem egymáshoz kapcsolódó ciklusairól elmondhatjuk, hogy a gyújtópont gyakran a háborút kirobbantó szikra, de lehet pozitív esemény is. Új, robbanásszerű fejlődésnek lehetünk tanúi a társadalomban, például az elektromosság felfedezésének idején. Vagy egy óriási közösségi esemény is lehet, mint a Woodstock. Esetleg egy inspiráló művészeti alkotás, vagy egy új, szeretett vezető megválasztása. A ciklusok átfedésbe is kerülhetnek, egyik ciklus diadalmas végkifejlete lehet egy másik ciklus gyújtópontja.

A TANAKODÁS, A MENTOR ÉS A VARÁZSLATOS AJÁNDÉK

A gyújtópont után következik egy hosszadalmas, bonyolult tanakodás, amikor a hős azon tűnődik, belevágjon-e a küldetésbe, vagy sem. Ez úgy tizennyolc oldalt szokott igénybe venni, a hős érvel a küldetés mellett és ellene is, elterelik a figyelmét, bizonytalankodik. Gyakran ilyenkor bukkan fel először a Mentor, egy bölcs vén, hogy értékes tanácsot adjon a hősnek. A tudatalatti szintjén felismerjük a mentorban túlvilági vezetőnket, aki inkarnációinkon átvezet minket. Egy varázslatos ajándékot is kapunk mentorunktól, egy talizmánt

vagy hasonlót, ami akkor talán nem tűnik fontosnak, de később, amikor a legnagyobb szükségünk van rá, a túléléshez segít majd minket. A *Csillagok háborújában* ez a fénykard, amit Obi-Wan Kenobi ad Luke-nak. Van olyan történet, ahol a varázslatos ajándék nem egy tárgy, hanem egy jel, egy szó, valami, ami arra inspirálja a hőst, hogy ne adja fel a küldetést. A varázslatos ajándék információ is lehet, amit elültetnek a hős elméjében, és később fontossá válik. *The Writer's Journey* című könyvében Christopher Vogler elmondja, hogy az ajándék „lehet egy varázsfegyver, egy fontos kulcs vagy jel, bűvös gyógyszer vagy étel, életmentő tanács." A túlvilági életben a varázslatos ajándék megnyilvánulhat szinkronicitás, vagy bevillanó emlékek formájában, amit előre eltervezünk, hogy életünk fontos pillanataiban emlékeztessen a küldetésünkre. A történelem nagy körforgása mindent szervezetten folytat, hogy tudjuk, bizonyos események bizonyos időben eljönnek majd, és így meg tudjuk tervezni az életünket, az élményeinket.

Ahhoz, hogy a történet mintája kibontakozzon, a hősnek választania kell a küldetést, nem csak úgy belecsöppennie. Tudatosan választjuk küldetéseinket, és követjük az idővonalat, amit elterveztünk. A mentor bölcs vezetése segít meghozni ezt a döntést, hasonlóan ahhoz, ahogyan a túlvilágon arról döntöttünk, milyen testbe, melyik életbe szülessünk. Ha nem fogadjuk el a Hős Útjának kihívását, visszasüllyedünk egónk hétköznapi világába, minden hibájával együtt, és élhetjük tovább unalmas kis életünket, a végtelenségig ismételgetve ugyanazokat a félelmeket, fájdalmakat, kudarcokat.

Sokan nem indulunk el életünk küldetésén. Paranoiások vagyunk, félünk, nem bízunk magunkban. Sokkal kevesebbel is beérjük, mint amit elérhetnénk, ha elég bátrak lennénk. A filmek és a tévésorozatok megengedik, hogy feltegyük a kérdést: „Mi lenne, ha...?" Mi lenne, ha elég bátrak lennénk, bele mernénk ugrani a sors kellős kö-

zepébe, és megkeresnénk, amit a világon a legjobban akarunk? Egy filmben a hős biztosan bevállalja.

SZÜNET A MÁSODIK FELVONÁS ELŐTT

A hős tehát elindul a küldetése útján, és jön a szünet a második felvonás előtt. Ez a forgatókönyvek harmincadik oldalán szokott elérkezni. A hősnek most be kell lépnie a varázsvilágba, az új élmények közé, melyek egyszerre jelentenek kihívást és izgalmat. A modern romantikus filmekben a két szereplő között itt kezd el érdekessé válni a kapcsolat, megjelennek az új érzelmek. Az ősi mitológiákban ilyenkor misztikus dolgok történnek, amiknek a való életben nincs helyük. A modern filmek gyakran kihagyják a misztikus elemet, de az ősi struktúrában, ami régebbi, mint az emberiség, a varázslat is szerves része a történetnek. A jó rendezők megváltoztatják a film jellegét, a színeket, a helyeket, a szereplőket, a zenét, mindent, amint belépünk a varázsvilágba. Új barátokkal találkozunk, fontos szövetségeket kötünk, amik később hasznunkra lesznek utunk során. Ha végiggondoljuk mindazt, amit a reinkarnációról tudunk, a varázsvilág nyilván a túlvilágot jelképezi, legalábbis valamilyen formában. Tudat alatt mindenki emlékszik, milyen a túlvilág, tehát ha a történetben itt valóban varázslat következik, mint például az *Avatar* filmben, akkor valószínű, hogy úgy fogjuk érezni, hazaérkeztünk.

A nemzetek történelmének ciklusaiban a második felvonás az lehet, amikor az emberek eldöntik, hogy háborút indítanak. Ez különös, új világba taszítja őket, új kihívások, félelmek, szövetségesek és barátok közé, ahol minden sarok mögött baljós ellenség bujkál, és váratlan tragédiák pusztítják el addigi, biztonságos kis világukat. De a küldetés pozitív is lehet: ha a gyújtópont és a varázslatos ajándék valamiféle technikai vívmány, mint például a villanykörte, akkor az

új találmány talán új küldetést ad, hogy a világot előnyére formálja át a remek technológia. Ekkor a második felvonás lenne az, amikor az adott technológia elkezd megjelenni a társadalomban. Természetesen lesznek küzdelmek, például korrupt iparmágnások, akik a haladás útjába állnak. Maga a technológia, amit megmentőnek hittünk, ellenünk fordulhat. A felfedezés varázslatos világot teremt, de mindig lesznek kihívások.

Gondoljunk csak az amerikai vasút történetére. A Hős Útjának meséje itt a technológia által bontakozik ki. Igen, ott volt az álom, hogy a kontinenst átszelő vasút összeköti majd a Keletet és a Nyugatot, de a valóságban az indiánok erős ellenállásába ütközött a terv. A nyugat felé való terjeszkedés veszélye sok személyes történetben és a kollektív nemzeti történetben is megjelent. Hogy diadal volt-e, vagy tragédia, az csak attól függ, kivel beszélgetsz róla, és hogy a történelem melyik szakaszából tekintesz rá.

AZ ELLENLÁBAS

A varázslatos világban az elején minden „csupa móka és kacagás", Blake Snyder szavaival élve. Egy kicsit megnyugodhatunk, időlegesen kiléphetünk a küldetés fáradalmaiból, átélhetjük az új létállapot csodáit. A filmek legemlékezetesebb, legszórakoztatóbb jelenetei ebben a részben szoktak feltűnni, innen válogatják ki a jeleneteket az előzetesekhez. Hasonló ez a Karma Kerekén a legfelső állomáshoz, a csúcshoz, amikor minden csodálatos, és minden egyre szebb és jobb lesz. Ám ahogy előrelapozunk, látjuk, hogy koránt sincs minden rendben. Ha az első felvonásban nem jöttünk volna rá, van ám egy ellenlábas: egy sötét, veszélyes ellenség, aki előítéletből véget akar vetni a küldetésünknek.

Joseph Campbell az ellenlábast úgy nevezi, a Küszöb Őre. Ez végső soron saját személyiségünknek azt a részét képviseli, ami eltorlaszolja a kaput vagy elállja a küszöböt, ami a célunk eléréséhez vezet. Az ősi mítoszokban a Küszöb Őre lehetett például egy sárkány; ha átlépünk a küszöbön, amit őriz, megtaláljuk a szüzet, aki a tudatalatti szűzi tisztaságát jelképezi, és az aranyat, ami a bölcsesség és géniusz gazdagságát jelképezi, amit akkor találunk meg, ha magasabb szintű önmagunkkal megtaláljuk a kapcsolatot; megleljük a túlvilágot. Campbell leírta, hogy a legfontosabb kincs a „Halhatatlanság Elixírje", egy bűvös társ, anyag, vagy tudás, ami átformálja a hétköznapi világot, ahonnan jöttünk. Az ellenlábasnak általában vannak szövetségesei, vagy szolgái, akikkel meg kell ütköznünk az úton, és egyre nehezebb legyőznünk őket, ahogy egyre közelebb érünk a célhoz. Az ellenlábas, vagy az Őr az egónkat jelképezi, önmagunkban. Büszke, makacs egónk nem hallgatja meg a lélek suttogását, ami arra ösztönöz minket, hogy folytassuk az igazság, a szeretet, a lényeg keresését.

Globális szinten az Összeesküvők, az úgynevezett illuminátusok jelentik a végső ellenséget. Ők a Globális Ellenség. Minél több sötét zugba kukucskálunk be az interneten, annál több helyen találjuk meg ugyanazokat a bujkáló, sötét alakokat. Beléptünk a varázsvilágba. Küldetésünk van. Meg akarjuk tudni az igazságot, és egyre furcsább, elvontabb lesz. Ha úgy döntünk, hogy elolvassuk a nyugtalanító cikkeket, meghallgatjuk a rádióműsorokat és a YouTube-előadásokat, és nem vagyunk hajlandók áldozatul esni a birkaeffektusnak, akkor rájövünk, hogy a világ, amelyben élünk, a vállalati média hazugságainak világa, nem pedig a valóság. Ennél több, ennél mélyebb a valóság. Az illuminátus sárkány őrzi a Halhatatlanság Elixírjét, a földönkívüli rokonainktól örökölt technológiát, amivel elérhető lenne a spontán gyógyulás, a szabad energia, az antigravitációs repüléstechnológia, a teleportáció, az űrutazás, és hihetetlen jólét mindenki számára.

Ijesztő ezzel a rejtett valósággal szembetalálni magunkat, de tudjuk azt is, mi vár ránk, ha le tudjuk győzni: szabadság, béke, új technológia, és olyan szintű harmónia, amit a legtöbben álmodni sem mernénk. De ezt az információt csak veszélyek árán lehet megszerezni. Nem mindenki fog nekünk hinni. Családunk, barátaink ellenünk fordulhatnak. Aggódnunk kell, hogy sötét erők avatkoznak az életünkbe, mert nem akarják, hogy megszerezzük ezeket az információkat. Tudtunkon kívül saját magunk járjuk a Hős Útját, és forgunk a Karma Kerekén. Félelmeink, kihívásaink a karmánkat egyensúlyozzák ki, akár a Gyehenna tüze, amiről Jehoshua beszélt. Ha teljesen elfogadjuk magunkat, a szeretet és megbocsátás által, nem fogunk többé félni, és a Karma Kereke megmarad a legmagasabb pontján. Az ellenlábas elhalványul, jelentéktelenné válik, vagy átalakul velünk együtt.

Akárcsak az álmok szimbolikus logikájában, történetünkben az ellenlábas a hős árnyékát jelképezi, más néven az egót, azt a részünket, amely tagadja a nagyobb spirituális valóságot, melyben élünk. Az ősi történetekben az ellenlábas a hős egójának legsötétebb pillanatait tükrözi, vagy vetíti ki. Van olyan forgatókönyv, ahol a hős és az ellenlábas egy és ugyanaz. Ha kombináljuk a kettőt, akkor az ellenlábas olyankor bukkan fel, amikor a hősön eluralkodnak negatív érzelmei. A romantikus vígjátékokban az ellenlábas az áhított partnerjelölt is lehet, aki a film során a szerepek közt váltakozik. Sok filmben klasszikus „gonosz" az ellenlábas, a függöny mögött bujkáló manipulátor, akinek kilétére talán csak a legvégén derül fény, egy nagy csavarral.

Mindenesetre, ha a struktúrát követve sikeres forgatókönyvet akarsz írni, ellenlábasod hibái ugyanazok legyenek, mint a hősé, csak felnagyítva. Az ellenlábas a hős tükörképe, azt mutatja be, mi történ-

ne, ha elutasítaná a küldetést, és az öncélú utat választaná. A lélek szintjén tudjuk, hogy pontosan ezt az önző választást akarjuk elkerülni. Próbáljuk úgy kormányozni magunkat, hogy életeink krízishelyzeteiben szeretetteli döntéseket hozzunk. Ha engedjük, hogy az ellenlábas győzzön, újra és újra reinkarnálódni fogunk, hogy ugyanazokat a leckéket megismételjük; egyénileg és kollektíven is. Tudjuk, hogy az ellenlábas bennünk van, de ha túllépünk a személyes gyengeségeinken, és megtanuljuk elfogadni, óvni önmagunkat és másokat, elérkezik a győzelem, mert elsajátítottuk, amit emberi életeink körforgásában meg kellett tanulnunk. Amikor a hős végre szembeszáll az ellenlábassal, a küzdelemből gyógyulást nyer. Ez történik globális szinten is. Ahogyan kilépünk a birkaeffektus fogságából, globális gyermekkorból a globális felnőttkor felé haladunk, és először lépünk a valóságos spirituális érettség szintjére.

Ahhoz, hogy a hős és az ellenlábas összecsapása elérje a néző tudatalattijának mély gyökereit, és túlvilágélményéhez kapcsolódjon, a forgatókönyvírónak ismernie kell a szimbólumok világát. Jó, ha tudja, hogyan működnek az álmok, ahol minden szereplő, helyszín, tárgy és esemény az álmodó tükörképe. A jó forgatókönyvek álomszerűek, még ha a közönség nem is veszi észre ezt. Minden szereplő jelképez valamit a főszereplő személyiségéből. Ott van például a segéd, aki olyan, mint egy ablak, amin keresztül láthatjuk a hőst, mert ő már akkor ismerte, amikor mi még nem. A segéd által tudunk meg fontos kis dolgokat a hősről, például olyasmit, amiket régebben mondott, vagy tett, és ami kapcsolódik a jelenlegi helyzetéhez. A segéd jelképezheti a hős hibáit is, és lehet, hogy rá nem hat a változás, amin a hős a küldetés alatt átesik. Dan Decker *Anatomy of a Screenplay (A forgatókönyv anatómiája)* című könyve nagy hangsúlyt fektet a hős-segéd-ellenlábas hármasára, mint a hős pszichéjének három fő aspektusára.

NYOLCADIK UTAS A HALÁL: AMIKOR AZ ELLENLÁBAS A HŐS TÜKÖRKÉPE

Ridley Scott filmje jó példa arra, amikor az ellenlábas a hős tükörképe. Alex Epstein leírja a *Crafty Screenwriting (Ügyes forgatókönyvírás)* című könyvében, hogyan meséli el a Nyolcadik Utas a Halál az ősi történetet. A szereplő, akit Sigourney Weaver játszik, nagy dilemma előtt áll: egyik emberére valami ocsmány, polipszerű lény ragadt. Nem próbálják megmenteni, a parancsnoknő inkább feláldozza embere életét, és a többiekét is, akik vele együtt az űrhajón kívül rekedtek. Azt reméli, így megmenti saját életét, és a maradék legénységét is. Ám egy agresszív csapattag ellenszegül, és beengedi őket. A feszültség lassan forrong, a ronda lény lepottyan a férfi arcáról. Először úgy tűnik, nincs baj, de ekkor hirtelen kirobban a mellkasából egy szörny, elszalad, a férfi pedig meghal. A szörny pillanatok alatt felnő, és kegyetlenül lemészárol szinte mindenkit. A Sigourney Weaver által alakított szereplő nem tisztelte mások életét, nem akart kockáztatni, hogy megmentse őket. Bár valószínű volt, hogy nem fertőzöttek, ő mégis feláldozta volna őket a biztonság kedvéért. A szörny Weaver szereplőjének felnagyított verziója, megmutatja, mi történt volna, ha egója egyre erőszakosabb utat választ: képes lett volna mindenkit feláldozni, és csak magával törődni. Végül Weaver szereplője szembekerül a szörnnyel. Hogy győzhessen, legnagyobb hibáját kell legyőznie, azt, hogy hajlandó feláldozni másokat, hogy magát mentse. Nagy kockázatot vállal, hogy egy kislányt (és egy macskát) megmentsen, bár simán elmenekülhetett volna nélkülük. Ezért lett Blake Snyder könyvének címe *Save the Cat! (Mentsd a macskát!)* Hősünk feláldozta volna az életét, hogy megmentsen másokat. Ez volt az a jellemfejlődés, ami küldetésének célja volt. Tehát most már le tudja győzni a szörnyet, azaz az árnyékát.

Megtanulta a leckét, amit ellenlábasa tanított. Küldetésének legfontosabb részét elvégezte, megtanulta a bátorság, szeretet, elfogadás és megbocsátás gyakorlását.

A KARMA KEREKE NEM ÁLL MEG

Ezeket a drámákat játsszuk el saját életünk szereplőivel. Ha nem szeretjük és tiszteljük saját magunkat, az univerzum nem fog kedves, szeretetteli embereket küldeni nekünk, hogy boldogan élhessünk. Az emberek, akikkel életünk során kapcsolatba kerülünk, eleinte kedvesnek tűnhetnek, de lehet, hogy hamarosan ellenünk fordulnak. Statisztikai számítások szerint azok közül, akikkel találkozunk, 1-3 százalék szociopata egyén lesz, de ha olyan leckénk van, amihez több kell belőlük, többet is be fogunk vonzani, amíg nem sikerül fejlődnünk. Általuk rengeteg nehézségben lesz részünk, nem fogjuk érteni, miért bántanak minket, és meg fogjuk próbálni megváltoztatni őket. A minták megmaradnak, és a történet bizonyos részeit lehet, hogy számtalanszor megismételjük.

Borzasztó érzelmi teherrel járhatnak ezek a karmikus körök. Amíg nem veszed a bátorságot, hogy szembenézz a félelmeiddel, és kigyomláld a gazokat, azokat, akik kihasználnak és manipulálnak, sosem fogod befejezni a küldetésedet. Talán attól félsz, hogy megbántasz másokat, miközben őket cseppet sem zavarja, ha megbántanak téged. A megoldás sokszor csak annyi, ha ráébredsz, hogy a legnagyobb ajándék, amit adhatsz nekik, az az, ha megakadályozod, hogy téged a továbbiakban is manipulálhassanak, mert úgy talán megtanulják, hogy tiszteljenek másokat. A lélek magasabb szintjén megköszönik neked. Talán attól mented meg őket, hogy reinkarnálódva ismét szenvedjenek, és negatív szerepet kapjanak. Amikor szeretettel határolódsz el manipulációiktól, esélyt kapnak, hogy új nézőpontból

láthassanak. Lelkük, vezetőjük, belső körük, családjuk és barátaik a túlvilágon talán épp azért imádkoztak, hogy ez bekövetkezzen, hogy ne kelljen újra szenvedniük.

TIZENEGYEDIK FEJEZET

LESZÁMOLÁS A FÉLELEMMEL: A KÜLDETÉS BETELJESÍTÉSE

A tudatalatti, spirituális énünknek nagy élmény filmet nézni. A filmekben a hős tiszta, rendezett úton járja végig a fejlődéséhez szükséges küldetést, mi pedig sok-sok életen át dolgozunk ezen, ugyanazokkal az emberekkel, ugyanazokkal a helyzetekkel. Új ellenségek lépnek a régiek helyébe, amíg meg nem tanuljuk a leckét, amit feladnak. A Szeretet (magunk és mások iránt) a Halhatatlanság Elixírje, és ellenlábasaink megakadályoznak minket abban, hogy érezni, osztozni tudjunk. Akkor következik be a diadal, ha már elég erősek vagyunk, hogy szembenézzünk velük. Jelenleg az időt úgy értelmezzük, hogy egy vonalban halad előre, de spirituális értelemben az idő körforgás. A köröket hívják a Karma Kerekének, vagy az Élet könyvének, s a Hős Útja történetének. Ezeken a körökön haladunk át, ahogy küzdünk, hogy megtanuljuk a szeretet leckéjét egy állandó, stabil szinten megvalósítani saját életünkben.

A KERÉK FOROG

A kerék tetején kezdjük, az élet remek, hibáinkról tudatunk szintjén fogalmunk sincs. Lehet, hogy önzők vagyunk, nárcisztikusak, gyávák,

felelőtlenek, éretlenek. Lehet, hogy megbántunk másokat, és észre sem vesszük. Talán nem vagyunk képesek valóban szeretni és elfogadni másokat. Ez a mi kis mindennapi, hétköznapi valóságunk, ahol hibáinkat ismételgetjük. Ahogy a kerék forogni kezd, kis világunkban történik valami, ami felforgatja. Valami felráz minket, és elindít a küldetés útján. Most már van valami célunk, amit mindennél jobban el akarunk érni, valami mély, ősi, lelki szinten. A második fejezet elkezdődik, amint elindulunk, hogy megszerezzük, amit akarunk, és most konfliktusba keveredünk. A küldetés elkezdődött. Keményen meg kell küzdenünk a céljainkért. A kerék elér a legmélyebb pontra. Nincs más választásunk, mint hogy csúszva-mászva is küzdjünk, nyomorultként, kínlódva, amíg vissza nem küszködjük magunkat a csúcsra ismét.

Ez minden mese alapja: a történet mélyen elrejtett logikája. A forgatókönyvek három felvonásra osztják, elejére, közepére és végére, vagyis kezdetre, konfliktusra és megoldásra. A hollywoodi filmekben a felkapaszkodás sokkal kevesebb időbe telik, mint a zuhanás. A második felvonás arra épül, hogy a hős összeszedi a bátorságát, és szembenéz az ellenlábassal, hogy elvégezze a küldetés feladatát. A konfrontáció sosem könnyű. A második felvonás vége előtt a hős a Karma Kerekének aljára kerül, amit a „lélek sötét éjszakájának" is neveznek. Ezen mindannyian keresztülmegyünk életeink során. Ekkor zúdul ránk legerősebben a negatív karma. Rémületesen nehéz pillanatokat élünk át, balesetet szenvedünk, elárulnak minket, elveszítjük az állásunkat, a pénzünket, a barátainkat, az egészségünket, a javainkat, a stabilitásunkat, és úgy érezzük, semmink sem maradt.

Mint már mondtam, kedvenc idézetem az Egy Törvényéből: „A megbocsátás megállítja a karma kerekét." Ha megbocsátasz azoknak, akik bántottak, elárultak, meghurcoltak téged, a keréknek nem kell többé elvinnie a mélypontra ugyanabban a körforgásban. Életed már nem ellenségeiddel való küzdelmekről fog szólni. Nem kell más ellenlábasokat bevonzanod az életedbe, mert egód nem vezényeli a műsort.

Amire vágysz az életben, az keserű küzdelmek és kockázat nélkül is megjelenik. És ez globális szinten is megtörténik majd. A Karma Kereke a csúcsra ér, és ott is marad, hogy legmagasabb, legnemesebb szintünkön működhessünk. Én csak egy vagyok a sok kereső közül, aki személyes tapasztalatból tudja, hogy ez valóban így működik. Amikor már a csúcson tudsz maradni, kinyílsz más szintekre, amelyek még nagyobb boldogságot és spirituális teljesítményt ajándékoznak neked. Ugyanez a logika érvényes a nemzetekre és a civilizációkra is, nem csupán az egyénekre.

A KORSZAKOK A GLOBÁLIS ESEMÉNYEKBEN

Visszatérve a történet szerkezetéhez, ahhoz, hogy kimássz a legmélyebb gödörből, szeretned kell magadat, és szembe kell nézned a legnagyobb hibáddal és a legerősebb, legmakacsabb gyengeségeddel. A gyógyulás érdekében fel kell áldoznod mindent, ami az egónak értékes és fontos. Ha a legnagyobb hibád, hogy nem vagy elég bátor, akkor meg kell találnod a benned szunnyadó bátorságot, hogy teljesíteni tudd küldetésedet. Ha nem mersz szeretni a korábbi fájdalmak miatt, akkor ki kell nyitnod a szívedet, és le kell győznöd az akadályt, hogy rátalálhass a keresett boldogságra. Ha nem mersz felelősséget vállalni, és szeretnél megmaradni gyermeknek, akkor valódi spirituális felnőtté kell válnod ahhoz, hogy elérd legnagyobb álmaidat és céljaidat.

20.25 Lényeid legnagyobb része örökké gyermeki állapotban marad.

Világméretű szinten ugyanez a minta ismétlődik minden nagy napévben és pontosan illeszkedik a Hős Útjára. A vezetők gyermeki

éretlensége azoknak az embereknek a fejlődési hiányát tükrözik, akik megválasztották őket. Több ezer olyan eset van, amikor egy-egy politikai csoport szélsőségesen vallásos elvekre építette ideológiáját, és elutasított mindenkit, aki nem hitt az eszméjükben. Olyan csoport az ellensége, amely görbe tükröt tart elé. Minden nemzet a saját Karma Kerekét működteti azáltal, hogy saját magát látja a hősnek és a másik nemzetet a riválisnak. Mindkét félnek megvannak a saját indokai – de végeredményben kinek van igaza?

A faji, vallási és egyéb sztereotípiák úgy jönnek létre, hogy a szembenálló felek egymás negatív tulajdonságait nagyítják fel. Ezzel megpróbálják „másnak" besorolni az embereket, így pedig elszemélytelenítik őket. Az 1970-es években voltam gyerek, a 80-as években kamasz, és pontosan emlékszem, hogyan próbálta a média az oroszokat tudattalan, robotszerű drónoknak beállítani: csúnya, izzadt, szemölcsös és elhízott nők seregének, akik egyforma szürke ruhát viselnek és padlót súrolnak. Az egyértelmű üzenet az volt, hogy ezek a nem emberszerű, színtelen és semleges lények a Gonosz Birodalma ellen vívott nukleáris háború elfogadott áldozatai. Ha a kormány sikeresen ábrázolja az ellenfelet gazemberként, akkor az embernek nem fontos, hogy az „ellenség" megsérül-e, kínozzák-e vagy megölik. A következő korszakoknak kell mindent egyensúlyba hozniuk, és megtanítaniuk az embereknek a szeretet és tisztelet alapvető leckéjét.

Úgy tűnik, a 25 920 év nagy köre és a történelmi események kisebb alkörei garantálják, hogy ismétlés által ezek az ősi konfliktusok folyamatosan felszínre kerülnek, és végül megoldódnak. A sok példa közül az egyik, ahogyan az első amerikai telepesek a bennszülött indiánokat kezelték és viszont, illetve a ma jellemző tisztelet és elfogadás. James Cameron *Avatarja* nagyon jól ábrázolja ezt az ősi konfliktust, kétségtelenül ezért lehetett olyan sikeres. Mindannyian tudjuk, hogy a túlélés érdekében össze kell fognunk. Lehet, az Aranykor

lesz az a kor, amikor – kollektíven szólva – megtanulunk kedvesebbnek lenni egymással.

NÉGY EGYENLŐ RÉSZ

Ha visszatérünk a filmírás alapvető elemeihez, akkor a második felvonásban egyre keményebbek lesznek a csatáink az ellenség gyalogos katonáival és egyre nehezednek a „beavatásai tapasztalásaink". A 120 oldalas forgatókönyv közepén van a csúcspont, amikor a hős hamis győzelmet vagy hamis vereséget szenved el. (Hamarosan részletesebben is kifejtem). Ezzel a történet négy egyenlő hosszúságú részre tagolódik, ahol a fő történések a 30., a 60. és a 90. oldalon vannak.

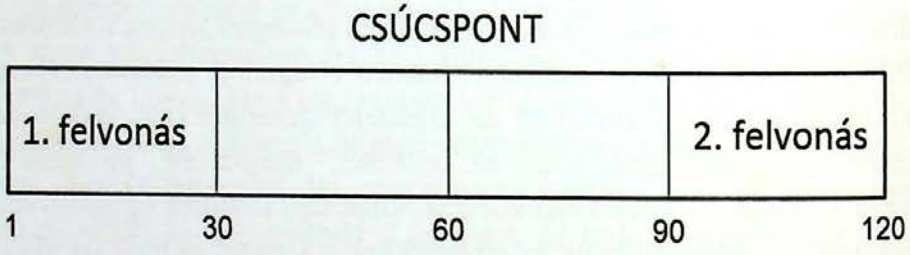

10. ábra: A hollywoodi forgatókönyv szerkezetének négy egyenlő része.

Az Anatoly Fomenko professzor (részletesebben a 15. és 16. fejezetben foglalkozunk vele) által felfedezett történelmi korszakok is négy részre tagolódnak, ahogy majd később látni fogjuk. Talán a Hollywood-formula is azért áll négy részből, mert a történelmi eseményeknek is ennyi fejezete van, melyek hosszabbak, mint az emberek élete. Úgy tűnik, tudatalatti szinten ismerjük a történetet, habár lehet, egynél több fizikai életre van szükségünk ahhoz, hogy megtapasztaljuk a teljes folyamatot egy nemzet vagy politikai korszak életében a ciklus hosszától függően. Néhány ciklus több mint 2000 évig tart.

A középpont pontosan a forgatókönyv közepén van az oldalszámot tekintve, és négy egyenlő részre osztja a forgatókönyvet. Ezen a ponton úgy tűnik, hogy a dolgok békésen megoldódtak anélkül, hogy a hősnek szembe kellett volna néznie a nagy ellenséggel (hamis győzelem), de akár azt is hihetjük, hogy lehetetlen teljesíteni a feladatot, a vereség garantált, ideje abbahagyni a küzdelmet (hamis vereség). A középpont eseményétől függetlenül az alapkoncepció mindig ugyanaz. A hős nem akar szembenézni az ellenséggel, de nincs más választása. Ha ilyen szemmel kezded el nézni a filmeket, akkor hamar rájössz, hogy milyen sok – általad is kedvelt – filmnek ez a felépítése.

A HŐS ÚTJÁNAK SZEMÉLYES PÉLDÁJA

Tegyük fel, hogy Te vagy a történetünk hőse, és legnagyobb hibád, hogy felelőtlenül, túl gyorsan vezetsz. Tudom, hogy a valóságban nem így teszel, ez most csak egy hipotetikus példa. A kiváltó incidens az lehet, amikor a rendőr megbüntet. A második konfliktuspont az, amikor elhatározod, hogy kiállsz magadért, és nem fizeted meg a büntetést. Ez lesz a küldetésed. Sok emberrel beszélsz, van, aki kinevet. Bíróságra mész, ahol ejtik a vádakat, ha a rendőr nem jelenik meg. A hamis győzelem ezen pontján azt hiszed, hogy megúszod a büntetést, ám ekkor besétál a rendőr. Szembe kell nézned az ellenséggel, a bíróval. Egy nemzet történetében hamis győzelem esetén az ellenség egy váratlan támadással tér vissza akkor, amikor már az emberek megkönnyebbülten fellélegeznének. Lehet, hogy a bíró megbüntet gyorshajtásért, de ezután lassabban fogsz vezetni, ami megmentheti a saját és mások életét is. Lehet, hogy egy drámai és

fájdalmas jelenet mutatja be, hogy a bíróságon történt vereséged végeredményben a megváltásod.

A LÉLEK SÖTÉT ÉJSZAKÁJA: MINDEN ELVESZETT

Ahogy a félelmetes ellenség végső csapása egyre közeledik, úgy fordul egyre rosszabbra a hős sorsa is. Ez vezet a történet kritikus pontjához a második felvonás végén. Ez a „lélek sötét éjszakája", vagy, ahogy Blake Snyder hívja: „minden elveszett." Ekkor úgy tűnik, a hős végső vereséget szenvedett. Lehetetlennek tűnik a küldetés teljesítse. Snyder ezt sokszor a „halál fuvallatának" hívja, mert gyakran úgy tűnik, a hős meghal. Nem minden filmben hal meg majdnem a hős, de mindegyikben van egy pont, amikor a küldetés teljesítése lehetetlennek tűnik. Snyder azt javasolja, valahogyan – akár szimbolikusan, felhő, repülő madár vagy egy földön tátongó lyuk formájában – építsük be a halált a történetbe, hogy a lehető legmélyebben hassunk a nézőre.

A romantikus filmekben akkor tűnik úgy, hogy minden elveszett, amikor elképzelhetetlennek látszik, hogy a hős valaha is újra rátaláljon szerelmére. Fogalmunk sincs, mi lehetne a megoldás. Kétségtelenül ez a rész korbácsolja fel leginkább az érzelmeket. Emlékszem, amikor gyerekkoromban apám egyik nap hazajött, és elmesélte, hogy látott egy hihetetlen filmet, az *E. T., a földönkívülit,* és azt mondta, nekünk is látnunk kell, amilyen hamar csak lehet. Izgatottsága rám is átragadt. Próbáltam erősíteni magamat, hogy ne sírjak, különösen filmeken, de patakokban folytak a könnyeim, amikor E. T. haldoklott, és úgy nézett ki, mintha zabpehely borította volna, és senki nem tudott neki segíteni. Úgy sírtam, mint egy kisbaba, amikor E. T. meghalt – és ugyanígy tett a többi gyerek is a moziban.

Úgy tűnhet, itt a hősünk útjának a vége – a legsötétebb pillanat, a küldetés teljes elbukása –, de szimbolikusan ez valójában az egó halála. Sok film a legvégsőkig elviszi ezt a jelenetet, a lehető leghosszabb ideig hiteti el velünk, hogy a hősünk meghalt. Hallod, ahogy a többiek körülötted hozzád hasonlóan szipognak. Néha – nagyon ritkán – valóban meghal a hős ezen a ponton, de a „feltámadás" az esetek többségében garantált. A Csillagok háborújának Obi-Wan Kenobijához hasonlóan a mentor azonban gyakran hal meg. Ez nagyon megviseli a hőst, és úgy tűnik, képtelen feldolgozni a veszteséget.

Egy ország esetében a pont, amikor minden veszni látszik, lehet egy súlyos vereség a csatában, rettenetes gazdasági összeomlás vagy egy nagyon tisztelt és befolyásos vezető halála. Akárhogy is, a vészmadarak ezen a ponton biztosak benne, hogy a világ megszűnik létezni – de ez soha nem így van. Ebből a nézőpontból a könyv írásának idején, 2013-ban kollektív szinten éljük a lélek sötét éjszakáját. Attól függően, melyik korszakot nézzük, évszázadok, évezredek alatt jutottunk el erre a pontra. Nagyon kevesen értik csak meg a történetet a tudatosság szintjén és veszik észre, hogy ugyanazok az események ismétlődnek a különböző korszakokban. Azt hisszük, hogy a sötét éjszaka a vég, teljes vereséget szenvedtünk. De ez nem így van.

KÜZDELEM A SÖTÉT ÉJSZAKÁBAN

A hős a történet elejétől fogva tisztában volt a hibáival. A rossz szokások, önző gondolatok, irracionális félelmek és felelőtlen magatartás tették lehetővé, hogy a hősnek ne kelljen szembenéznie a saját démonjaival. Egy romantikus filmben a főszereplő félhet újra szerelmesnek lenni, mert korábban megbántották és fájdalmat okoztak neki. A lélek sötét éjszakáján azonban felismeri, hogy örökre elveszíti szerelmét, ha nem győzi le az intimitástól való félelmét. Egy akció-

filmben a hős gyáva volt, a félelmei uralkodtak felette, de most összeszedi minden bátorságát, hogy szembeszálljon az ellenséggel.

A hős legyőzi az egóját – a hibáit, melyek visszatartják –, és így már tudja teljesíteni küldetését. A mentortól kapott talizmán gyakran fontos szerepet játszik ezen a ponton, mert varázsereje révén segít az ellenség legyőzésében. A romantikus filmekben a hős hibái legyőzésével fontos információkhoz juthat a küldetésével kapcsolatban. Az akciófilmekben ez a fontos információ egy romantikus „B történettel" segítség a hősnek nemcsak a szerelmének megszerzésében, hanem az ellenség legyőzésében is. Ez az információ lehet a szerelmének a csókja is, amely bátorságot ad a hősnek, hogy bevallja szerelmét, és szembeszálljon a rossz fiúkkal.

SZEMBENÉZÉS AZ ELLENSÉGGEL – A MOZIFILMEKBEN, A SZEMÉLYES ÉLETÜNKBEN ÉS A GLOBÁLIS ESEMÉNYEKBEN

A szokásos forgatókönyv szerint a főhős vagy legyőzi az ellenséget („felső" befejezés), vagy vereséget szenved („alsó" befejezés). Írhatsz olyan filmet, amiben valaki vagy valami más győzi le az ellenséget, meg is filmesítheted, de nem lesz olyan népszerű, mint azok, melyek az ősi struktúrát követik. Nagyon rossz forgatókönyvnek tartják azt, ha az író valamilyen mágikus, titokzatos és váratlan erőnek a segítségével szabadítja meg a hőst, anélkül hogy az elvégezné a munka nehezét. Ez a deus ex machina – „Isten a gépből". Van néhány ilyen film, de nem igazán népszerűek. Jobban szeretjük, ha a hős összeszedi minden bátorságát, és szembenéz az ellenséggel, mert a film minden karaktere a hős kulcsfontosságú aspektusa, pont úgy, ahogy álmainkban látjuk. Ha a hős nem száll szembe az ellenséggel, akkor nem megfelelően jelennek meg a filmben az álmunkban látott szimbólumok.

Tegyük fel, hogy egy nemzet felemel egy vezetőt. Ez elfedi a hibáikat, mert más ad nekik erőt és lesz a vezetőjük. Azonban ha a vezető meghal vagy politikai okok miatt elveszíti hatalmát, akkor úgy tűnik, elveszett minden reményük. Az emberek sírnak és remegnek félelmükben, mert azt hiszik, legyőzi őket az ellenség.

Azonban ha túljutnak a gyászon, bátrabbak lesznek, és összeszedik magukat, képesek lesznek szembenézni a problémával is, ami lehet fizikai, külső ellenség vagy olyan szociális probléma, mint az írástudatlanság, az éhezés, a gazdasági bukás, és hasonlók. Új szövetségesek jelennek meg hirtelen, hogy segítsenek az embereknek befejezni a küldetést. Ha sikerrel járnak, akkor a vezető tulajdonságai segíti őket civilizációjuk megváltoztatásában. Szövetségeseikkel együtt, egy közösségként tudnak dolgozni, már nincs szükségük a vezetőre.

A HARMADIK FELVONÁS: A VÉGSŐ LESZÁMOLÁS, A GYŐZELEM ÉS AZ ELIXÍR MEGSZERZÉSE

A harmadik felvonás nem kezdődik el addig, amíg a hős át nem küzdi magát a sötét éjszakán, és rá nem jön, hogyan szerezheti meg, amit akar. Csak akkor kezdődik a harmadik felvonás, amikor a válasz már egyértelmű, és a hős tudja, mit kell tennie. Ne felejtsük el, hogy a hagyományos színdarabokban a függöny ezen a reményteli ponton lehull – ellentétben a tévéműsorokkal, ahol a „jövő héten folytatjuk" típusú befejezésekkel találkozunk. Ez nagyon felkelti a néző kíváncsiságát. Megvan a válasz! Meg tudja tenni a hős? Sikerrel jár? El sem hiszem, hogy eddig eljutott! Mi fog vajon történni? A várakozás

hullámai magasra csapnak. A saját életünkben is szeretünk eljutni erre a pontra, mert ez azt jelenti, hogy közel a jutalom az eddigi kemény munkánkért. Most lehetőségünk van az ellenség integrálására és arra, hogy megállítsuk a Karma Kerekét. Lélekként tudjuk, hogy ez a végső cél, és tudat alatt ezt szeretnénk elérni.

Ezen a ponton a hősnek elég bátornak kell lennie, hogy megtegye a szükséges lépéseket, és szembe tudjon nézni az ellenséggel – a Küszöb Őrével. Ez nagyon veszélyes, nincs garancia arra, hogy valóban sikerrel jár. Az ősi szerkezet azonban a sikert vetíti előre, még akkor is, ha a hős esetleg meghal. Kulcsfontosságú mozzanat, ha a hős elég bátor a hibái leküzdéséhez. Ha elfogadja sorsát, akkor a második felvonásban megismert szövetségesei mellé állnak – látszólag a semmiből bukkannak fel –, hogy segítsenek az ellenség legyőzésébe. Ez megint egy érzelemdús pillanat. Amikor az *Avatarban* láttam, rögtön arra gondoltam: „A szövetségesek – hát persze!" A hős nagyon magányosnak érezte magát ezen a ponton, mintha egyedül kellett volna befejezni a küldetését. Hirtelen azonban „visszakapja" kedvességét – egy figyelemreméltó „jó karma" fordulattal – pont, amikor a leginkább szüksége van rá.

A szövetségesek a hős személyiségének más aspektusait képviselik, amik a segítségére sietnek, amikor felfedezi, hogyan tudja az egó önző követeléseit megszüntetni. Az egyik ilyen karakter megtestesítheti az erőt. Mások a humort, ravaszságot, bátorságot, bölcsességet, szerelmet vagy a csalást. Jól megírt filmek esetén sírhatunk is a megkönnyebbüléstől, amikor azt látjuk, hogy minden barátunk a második felvonásból hirtelen visszatér, hogy segítse a hőst pontosan abban a pillanatban, amikor a leginkább szüksége van rá.

Hollywoodban a boldog befejezések sokkal gyakoribbak, sokkal népszerűbbek, és jobban illeszkednek az eredeti történethez, mint a boldogtalanok. A hős győz, túléli a harcot, és megszerzi a fényes kincset, amit az ellenség féltékenyen őrzött. Ha magadban is szem-

benézel az ellenséggel, és leszámolsz az egó védelmi mechanizmusaival, amik megakadályozták, hogy szeresd a többi embert, akkor készen állsz, hogy átlépd a küszöböt, és végre önmagad legyél. Az emberek, akikkel a múltban kedves voltál, értékes szövetségeseid lesznek, ha folytatod a küldetésed. Valódi énedben nincs aggodalom, fájdalom és félelem. Spirituális értelemben: ez a lélek felemelkedése egy magasabb szintre. Minden apró diadala esetén ugyanezt az áttörést tapasztaljuk meg.

Miután legyőzte az ellenséget és átlépte a küszöböt, a hősnek meg kell szereznie a halhatatlanság italát. Ez az a csodás szer, amiért érdemes volt végigcsinálni a teljes küldetést. Az elixír lehet egy fontos személy, egy titokzatos anyag, egy erős eszköz, nagy kincs vagy értékes tudás, amely képes átalakítani a világot. A legtöbb mozifilmnek itt vége van, de a régi történetnek nem. Ezért a nézők úgy érzik, mintha becsapták volna őket, de nem igazán tudják, hogy miért.

A VISSZATÉRÉS

A nagy történetben a hősnek az elixír megszerzése után vissza kell térnie a hétköznapi életbe az újonnan megszerzett képességeivel – és tovább is kell fejlesztenie azokat. Lehet, hogy elüldözte a csodák világából az ellenség vagy valamilyen ellenséges erő. Bárhogy is van, miután visszatér saját világába, tudja, hogy a küldetést teljesítette, és jobbá tette a világot. Emiatt pedig azt érzi, hogy valóra váltotta a galaxisunk tudatában lévő történetet.

Térjünk vissza a vezetőjét elvesztett nép példájához. Az emberek végig segítették a vezetőt, de túlságosan féltek ahhoz, hogy direkt módon beleavatkozzanak a dolgokba. A vezetőjük tragikus halála után azonban végre összeszedték a bátorságukat, hogy szembenézzenek a problémáikkal. Úgy tűnik, mintha együtt látszólag csodával

határos megoldási módot találnának – jobb és olcsóbb módját a könyvnyomtatásnak, hogy felvegyék a harcot az írástudatlansággal, új és gyorsabb élelmiszer-gyártási folyamatot, hogy küzdjenek az éhínség ellen, vagy pedig olyan terméket alkotnak meg, amely jótékony hatással van a gazdaságukra. A visszatéréskor elkezdik használni az elixírt, ami mindenki életét megkönnyíti.

A visszatérés szerepe nagyon jól ki van fejtve *A Gyűrűk Ura-trilógia* utolsó részében. Frodó visszatér a Megyébe, miután a Gyűrű megsemmisül a Végzet-katlanban és örökre megsemmisítette Szauron hatalmát és véget vetett a félelemnek és fájdalomnak. George Lucas ugyanilyen emlékezetes ünnepséget rendezett Luke Skywalkernek és szövetségeseinek a *Csillagok háborúja: Új remény* végén. Hatalmas tömeg ünnepli Luke-ot, amint elveszett testvére, Leila hercegnő kitünteti. Ehhez hasonlóan a *Jedi visszatérben* is az egész galaxis ünnepel, Luke asztráltestben lévő mentorai pedig helyeslően figyelik az eseményeket.

Színházi darabokban ez a végső ünneplés gyakran a függöny legördülése után jön, amikor minden színész kilép a színpadra. A hősünk jelenik meg utoljára. Minden színész mosolyog és integet a rajongó közönségnek, és amikor mindannyian együtt vannak, meghajolnak. Ledől a negyedik fal is, a színészek felveszik velünk a szemkontaktust, és a közönség is a történet része lesz. Tudat alatt ez arra emlékeztet minket, hogy mi is csak színészek vagyunk életünk színdarabjában. Azokat az eseményeket éljük, amiket a Túlvilágon előre megírtunk magunknak. Egy nap újra találkozunk majd a barátainkkal, és megünnepeljük elmúlt életünk örömeit és bánatait.

A visszatérés és a függöny nagyon fontos részei a történetnek, de sok modern film ezt az idő szűkössége miatt és stilisztikai megfontolásból nem veszi figyelembe. Sok film véget ér ott, hogy a hős legyőzi az ellenséget, sikerrel teljesíti küldetését, és rábízza a befejezést a nézőre. Néhány film esetében ez nem gond, de a legtöbb esetben a nézőnek komoly hiányérzete marad. Sok filmben elképesztő próbatételeket kell a hősnek kiállnia, de a sikeres küldetés első jelénél véget ér a történet. Az ilyen mozifilmek is sikeresek lehetnek, de valami fontos hiányzik belőlük.

EZ TÖRTÉNET

Ez „történet". Ez vonz bennünket folyton. Történetben vagyunk, ha bekapcsoljuk a tévét, ha filmet nézünk, ha felhívunk egy barátot, hogy elmeséljük, hogyan próbáljuk megoldani a problémánkat. Ez egy spirituális szertartás. Azért vonz bennünket, mert spirituális lények vagyunk. Hollywood is azért jött létre, mert ez érdekel minket.

Gyakran nincs türelmünk kivárni, míg több száz vagy több ezer év alatt kialakul egy történet globális szinten. Látjuk a problémát, és azonnal megoldást akarunk, még azelőtt, hogy mindenki készen állna rá a Földön. Ezen a ponton saját életünk történetére kell fokuszálnunk, és magunkat kell gyógyítanunk. Ezáltal a világot is gyógyítjuk – és megváltoztathatjuk a történet végkifejletét.

ELVÁLÁS, BEAVATÁS ÉS VISSZATÉRÉS

Korábban már beszéltünk a kezdésről, a középről és a befejezésről, mint bevezetés, konfliktus és megoldás – vagy első, második és harmadik felvonás. Blake Snyder ezeket tézis, antitézis és szintézis néven említi. Joseph Campbell elválásról, beavatásról és visszatérésről beszél. Az elválás szakaszban egyedül, magányosnak érzed magadat, mintha a szeretet és a Teremtő elhagytak volna. Emiatt saját védelmed érdekében különböző védekezési mechanizmusokat dolgo-

zol ki. A beavatás során szembenézel félelmeiddel, és legyőzöd legnagyobb hibáidat. Így győzedelmeskedsz, eléred a megvilágosodást, vagyis felemelkedsz a tiszta tudás birodalmába, ahol meg tudod szerezni a Halhatatlanság Elixírjét, ami az igaz szeretet. A visszatérés szakaszban visszamész, és átalakítod a hétköznapi életedet. Rájössz, hogy soha nem vagy egyedül, akkor sem, ha akit szerettél, meghal. Ha megtanulod szeretni önmagadat, akkor megkapod, amit a szíved kíván – és segíteni tudsz másoknak is, hogy elérjék, amit szeretnének.

Mindennap ezeket a köröket ismételjük életünkben. Szüleinkkel, tanárainkkal, barátainkkal, főnökeinkkel és romantikus partnereinkkel életről életre ismételjük ugyanezeket a köröket. Végeredményben pedig világszinten futjuk újra és újra ugyanazokat a köröket. Ugyanaz az önazonosság ismétlődik folyton a világ tiszta álmában. Minden élet végén lehull a függöny, és mi újra megértjük, hogy az éppen leélt életünk egy sokkal nagyobb ékszer része. Újra megismerjük a belső körünket – azokat a barátainkat, akik minden egyes történetünkben más-más szerepet választanak maguknak. Hátralépünk, mély levegőt veszünk, és rájövünk, hogy az oly fontosnak tartott csatáink – amik mélyen megráztak minket – valójában csak emlékeztetők voltak. Azért tettük az utunkba ezeket az akadálynak tűnő eseményeket, hogy segítsenek ráébreszteni minket, hogy a szeretetteljes Teremtő tökéletes, holografikus kivetülései vagyunk.

Intelligens és önálló teremtőtársak már jóval az emberek megjelenése előtt dolgoztak egyedül és kollektívan a történelem során. Néhány idősebb megjelenhet álmunkban, és a színfalak mögül tudják irányítani az eseményeket egy kedvezőbb végkifejlet felé. Nagyon meghatódunk, amikor hallunk a történetről dalokban, versekben, könyvekben, színdarabokban, tévéműsorokban vagy mozifilmekben. Mélyen legbelül tudjuk, hogy ez a mi történetünk – az Élet Könyve – , és tudjuk, hogy jó a vége. Most kezdünk felébredni az álomban. És

mi történik, ha teljesen felébredünk? Vajon áthatolunk a fátylon, és megérintjük az intelligens végtelent?

A VILÁGMÉRETŰ HARMADIK FELVONÁS

Világméretű szinten még nem jöttünk rá, hogy az Élet Könyve történelmünk minden eseményére vonatkozik – vagyis a Hős Történetére. Tudatosan azt sem ismertük fel, hogy a harmadik felvonásnál járunk – vagyis a saját, világméretű egókivetítésünk utolsó küzdelménél. Túléltük a lélek sötét éjszakáját, tudjuk, ki a Küszöb Őre és tudjuk, mit kell tennünk a legyőzéséhez. Nincs már többé csordaszellem sem. Szembe kell néznünk az igazsággal, mert az tesz bennünket szabaddá. A nem túl távoli jövőben talán mindannyian a függöny előtt fogunk állni. Az általunk ismert valóságról kiderülhet, hogy nem más, mint olyan alaposan kidolgozott illúzió, melyet az élő univerzum irányít. A globális felemelkedés nagy, dicsőséges pillanatában az angyali segítők is előlépnek majd talán a fátyol mögül, hogy meghajoljanak. A könyvben összegyűjtött adatok segítenek, hogy könnyebben el tudjuk képzelni, hogy ez meg is történhet. A szinkronicitás a kulcs, amely segít nekünk felébredni egyéni és kollektív szinten.

Beszéltünk már a pápa megdöbbentő lemondásáról 2013-ban, és hogy aznap éjjel villám csapott a Vatikánba. Ez megdöbbenően tökéletes szimbóluma volt a lélek sötét éjszakájának, ami a „Tudat fájának gyökerébe" van írva Az Egy Törvényében. Különösen megrendítő, ha azt is figyelembe vesszük, hogyan változtatta meg a római egyház a kereszténységet. Egy másik érdekes példa 2009. január 15-én, öt nappal Barack Obama beiktatása előtt történt, amikor Chesley Sullenberger kapitány sértetlenül landolt súlyosan megsérült gépével a Hudson folyón. Ez szimbolikusan a szeptember 11-i tragédia ellen-

téte volt. Ahogy a honlapomon is írtam, ez újabb megnyilvánulása volt a világ közös álmának, amelyben a látszólag véletlenszerű világeseményeknek valójában szimbolikus jelentésük van.

Sokan úgy érezték, valami misztikus dolog történt a Hudson folyónál, de nem igazán értették. Videós bizonyítékot mutattam be arról, amikor a túlélők délután 3:33-kor sorakoztak fel a szárnynál. Ez pár héttel azután volt, hogy bejelentették Obama győzelmét, miután 333 elektori szavazatot kapott. John McCain egész beszéde alatt a 333-as szám volt látható minden tévén. Bevallom, nagyon meglepődtem, hogy ilyen rövid időn belül két ennyire különböző helyen jelent meg ez a szám.

Nem hiszem, hogy bárki irányítaná ezeket az eseményeket, vagy, hogy Obama valamilyen megmentő figura lenne. A magunk módján kell a történet hősévé válnunk. A tény, hogy kétszer választották meg Obamát, azt mutatja, hogy az emberek bizalmat szavaztak az általa képviselt üzenetre. A könyv írásakor kezdte a második ciklusát, és világszerte elégedetlenek az emberek. Ezek a „geoszinkronicitások", mint a vatikáni villámcsapás és a Hudson folyó csodája, lehetnek közvetlen szellemi beavatkozások eredményei a kollektív történetbe – nekünk szóló, erős üzenetek a pozitív jövőről. Az ilyen események annak a hírnökei, hogy a hős küldetése sikerrel jár majd, függetlenül attól, hogy milyen sötétnek tűnik az út néha.

A Hudson folyó csodája esetében megjelenő szimbolika azt sugallta, hogy az erőszakos és imperialista Bush-kormányzás alatt a világ nagyon gyorsan haladt a katasztrófa felé, beleértve a 2008-as gazdasági összeomlást. Szeptember 11-e ennek igen jelentős szimbóluma volt. Az emberek azonban felébredtek, és arra szavaztak, aki megígérte, hogy véget vet a félelemnek, aki nem „ellenségnek" látta a más országokban lakó embereket, és aki megfogadta, hogy mindenkit – nemzetiségtől és vallástól függetlenül – a közösség részének tekint. A hős pilóta megtette, amit sokan lehetetlennek gondoltak:

szembenézett a halállal, legyőzte a démonokat, akik az ikertornyok szeptember 11-i pusztulásáért voltak felelősek és megszerezte a Halhatatlanság Elixírét. Ez a csodával felérő esemény megmutatta az embereknek, hogy még a legfelkavaróbb világesemények ellenére is számíthatnak happy endre. Sullenberger bravúros landolása emberek millióit inspirálta világszerte, és „az egyik legdrámaibb megmenekülésnek" tartják a repülés világában.

Hívhatjuk őket illuminátusoknak, az Új Világrendnek, Titkos Társaságnak, az Árnyék Elitnek vagy a Rosszfiúknak, az biztos, hogy a bolygó elitje saját egónk torz kivetülését tükrözi. Egyre több előhírnöke van annak, hogy ez a kollektív rémálom a végéhez közeledik, és honlapomon folyamatosan nyomon is követem ezeket. A Halhatatlanság Elixírje, amit a sárkány őriz, sokkal jelentősebb és lenyűgözőbb, mint azt a legtöbb ember el tudja képzelni – és óriási hatással lesz a világra. Tartalmazza azt az információt, hogy nem vagyunk egyedül a világegyetemben, és ez a kapu, melyen átlépve találkozhatunk régen elvesztett rokonainkkal, amikor globális szinten lehull a függöny. A rengeteg esemény és a Titkos Társaság megsemmisüléséről szóló profetikus álom hatására úgy gondolom, hogy számtalan fontos dolog fog történni a kézirat befejezése és a könyv kiadása között.

Fizikai síkon a földrengések, cunamik, hurrikánok, vulkánkitörések és a klímaváltozás mind a lélek sötét éjszakájának kulcselemei. Ezek az összes ősi mítosz és prófécia szerint azért történnek, hogy felébresszenek minket. Nemzetiségünktől, bőrszínünktől és országunktól függetlenül az olajszivárgások, földrengések, árvizek, hurrikánok, tornádók és aszályok globális figyelmeztető jelek. Együtt kell szembenéznünk a katasztrófákkal, különösen, ha felismerjük, hogy energetikai hatásukat gondolatainkkal és cselekedeteinkkel pozitív irányba tudjuk megváltoztatni. Az Egy Törvénye sorozat kifejezetten

azt mondja, hogy a globális problémák az emberiség felébresztése miatt történnek.

> 65.6 [Az embereiteknek] több lehetősége lesz szolgálni a sok [földi] változás miatt, amik az illúzióban sok nehézséget és látszólagos fájdalmakat fognak eredményezni, és sokan meg akarják majd érteni, hogy mi az oka a bolygó hibás fizikai ritmusának.

A TÖRTÉNELEM KORSZAKAINAK FELFEDEZÉSE

Most, hogy megvizsgáltuk a spirituális evolúció szerkezetét – ami az élő kozmoszban lévő galaktikus elménkben létezik –, itt az ideje, hogy megismerjük a történelem korszakait is. Ezek a meghökkentő, forradalmi információk alapjaiban változtatják meg a világról alkotott képünket. Ez az illúzió végső megdöntése és a körülöttünk lévő kozmosz intelligenciájának bizonyítása. Látni fogjuk, hogy a legtöbb esemény nem véletlenül következik be, még a legfelkavaróbbak sem. Annak az intelligens szerkezetnek az eredményei, amiben mi is mozgunk az időben. Folyton az ősi történet ismétlődik, mi pedig tanuljuk a leckénket. Ha a többi embert tőlünk függetlennek vagy ellenségnek látjuk, akkor a végzet nyer, mi pedig elfeledett testvéreinkkel együtt szenvedünk. Addig fognak újra és újra ismétlődni a háborúk és tragédiák, amíg meg nem értjük, hogy egyek vagyunk, és mindenkinek joga van szabadságban és békében élnie. A vezetőink csak addig tudnak bennünket háborúkba hajszolni, amíg az emberek bizonyos százaléka elhiszi, hogy erőszakkal lehet a problémákat megoldani.

A szociopaták nagyon ügyesen tudják magukat álcázni, és meg tudnak győzni minket arról, hogy mi is azt akarjuk, amit ők. Mindez azonban meg fog változni, az igazságot nem lehet sokáig elrejteni.

Egyéni és szabad akaratunkat olyan ügyesen tartják keretek között, hogy a legtöbbünk el sem tudja hinni, hogy egyáltalán létezik. A Hős Útjának adott pontjain egyes emberek bizonyos karakter-archetípusokat testesítenek meg egyéni, vallásos, nemzeti és globális szinten. A nagy felfedezők olyan mentorok voltak, akik kezünkbe adták egy varázslatos világ kulcsát. Az elektromosság titokzatos, új ereje egyszerűbbé tette az életünket, mosni, olvasni, ételt tárolni és főzni, utazni és kommunikálni is tudunk általa. Az atombomba azt az ördögi erőt képviseli, amit ezzel a technológiával tudunk létrehozni. Most már lokalizálni tudjuk az ellenséget, amely ezzel és más tömegpusztító fegyverekkel fenyeget minket, és jobban ki tudjuk használni a technológiát.

Úgy tűnik, a Föld mozgása az oka az energetikai hatásoknak, melyek miatt társaink magukra vállalják ezeket az archetipikus szerepeket. Pontosabban, a bolygónk nagyon lassan a világegyetem élő és intelligens részein mozog keresztül. A Föld tengelye egy lassú, 25 920 éves ingást eredményez, és a történelmi korszakok ezt hűen követik. Ahogy a 4. részben megvizsgáljuk majd, ez a Nagy Év végső soron az a pálya, amit az egész Naprendszer a titokzatos Fekete Nap csillag körül tesz meg. Napunk társának energetikai felépítése tökéletes, harmonikus geometrikus mintákból áll, és ezek a mezők vezetik szabad akaratunkat egyéni és kollektív szinten.

HARMADIK RÉSZ

A GYŐZELEM ÉS VERESÉG KÖRFORGÁSA

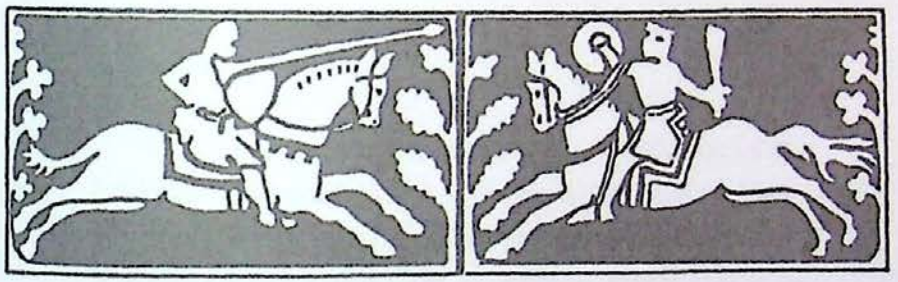

TIZENKETTEDIK FEJEZET

JEANNE D'ARC VISSZATÉR

Az Egy Törvénye sorozatban van néhány igen érdekes idézet, és ez kiváló kiindulási pontot ad nekünk. Újra emlékeztetnek minket, hogy valójában csak egy történet van, és folyton ezt ismétlik. A részletek, az idő és a hely nem fontosak, csak a spirituális evolúció filozófiája, amit ezek a korszakok tanítanak.

> 16.21 Nincs a mi fogalmaink szerinti történelem. A létezést inkább körforgásnak képzeljük el. Az alfa és az ómega végtelen intelligencia. A körforgásnak soha nincs vége, állandó.

> 9.4 A bolygó minden entitása más korszakban van. Ezeknek a korszakoknak az ideje az intelligens energia arányában alakul. Az intelligens energia egy órához hasonló. A korszakok az óra működéséhez hasonlóan, ugyanolyan pontosan változnak.

> 2.2 Több ezer éve ideje/tere hamis képet ad...A tanulás/tanítás, ami a felelősségünk, filozofikus, nem történelmi.

> 1.1 Nem vagyunk az idő része, ezért bármikor veled tudunk lenni.

16.22 A harmadik sűrűségben múlt, jelen és jövő van. Ha felülemelkedünk a tér/idő kontinuumon, akkor láthatjuk, hogy a korszak csak a jelenben létezik.

HATALMAS TITOK – A VILÁG MÍTOSZAIBA KÓDOLVA

Joseph Campbell Az ezerarcú hősben felfedte, hogy a világ mítoszai mind ugyanazt a történetet mesélik el, amit ő a Hős Útjának hív. Giorgio de Santillana és Hertha von Dechen arra is rájöttek, hogy ezeknek a mítoszoknak a tucatjaiban a 25 920 éves körforgás – a Nagy Év – metaforái vannak kódolva. Tudjuk, hogy a Föld tengelyének van egy lassú, az óra járásával ellentétes irányú, 25920 évig tartó kilengése, de nincs tudományos magyarázat arra vonatkozólag, hogy miért volt ez olyan fontos a sok különböző ősi mitológiának. A hős diadala ezekben a mítoszokban egyértelműen az eljövendő Aranykor prófféciájáról szól, az emberi evolúció új szintjéről, amit az úgynevezett „negyedik sűrűségnek"hívnak Az Egy Törvénye sorozatban. Egy nagy Hős Útja van, amely 25920 év alatt fejeződik be, sok kisebb korszaka van, amelyben ugyanaz a történet ismétlődik meg különböző módokon. Ezek a ciklusok jelennek meg a Prédikátor könyvében (3:1,2 és 15):

> Mert mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak. Ideje van a születésnek és ideje van a meghalásnak... Ami most történik, régen megvan, és ami következik, immár megvolt, és az Isten visszahozza, ami elmúlt.

A hindu szövegek rendszeresen írnak a kozmosz evolúciós korszakairól – beleértve a „Brahma-napot és -éjszakát", amiről úgy gondolják, hogy az univerzum teljes ciklusa –, amik 8 milliárd 640 millió évet ölelnek fel. Említenek egy 25.920 évig tartó korszakot is és azt, hogy ez tizenkét, egyenként 2160 évig tartó Zodiákus Korszakból áll. A hindu iratok szerint most a sötétség korát éljük – a Kali Yugát –, amiben folyamatosan hanyatlik az erkölcs és növekszik az anyagiasság és az erőszak. Ezután jön a Satya Yuga, vagy másnéven az Aranykor, amiben újra visszatérnek a nagy avatárok. Krishna, a Bhagavad Gitában (4:5-11) egy nagy hős archetípus megtestesüléseként beszél magáról:

> A Magasztos Úr így válaszolt: Sok-sok születés van Én mögöttem és mögötted. Én képes vagyok mindegyikre emlékezni, de te nem, óh, Arjuna, ellenségfenyítője. Noha Én megszületetlen vagyok, és transzcendentális testem sohasem pusztul el, s habár Én vagyok az összes lény Ura, mégis megjelenek minden korszakban eredeti, transzcendentális formámban. Óh, Bharata leszármazottja, bármikor és bárhol is legyen a vallás gyakorlása hanyatlásban, és fölényes túlsúlyban a vallástalanság, akkor alászállok Én Magam. A jámborok felszabadítása, a gonoszok megsemmisítése, valamint a vallás elveinek visszaállítása végett korszakról korszakra megjelenek Én.

Először 1993 nyarán hallottam arról, hogy a történelem korszakokból áll, amikor Peter Lemesurier *A nagy piramis rejtélyének megfejtése* című könyvét olvastam:

> A történelem... valóban [lehet] ciklikus, ahogy korábban feltételeztük, és ahogy a maják is régóta hiszik... a történelem [ezen] ciklikus szemlélete... kife-

jezhető a napéjegyenlőség precessziójából származó asztrológiai fogalmakkal... Mi talán leginkább spirálhoz hasonlóan tudjuk elképzelni a korszakok progresszióját. Az evolúció és a történelem, más szóval, körkörösen megy végbe, de minden újítás különböző szinten zajlik (feltehetően egy magasabbon), és más sorrendben. Az aztékok kagylóhéjjal szimbolizálták a különböző korokat, és ez azt sugallja, hogy tudatában voltak létezésüknek. Az elképzelésnek modern hívei is vannak: állítólag még Einstein is hitt benne...

Úgy tűnik, semmi sem lehet valószínűtlen a világtörténelem ciklikus szemléletében. Valójában az egyetlen igazi akadálya, hogy általánosan elfogadott legyen, az, hogy nincsenek konkrét régészeti bizonyítékok – talán azért, mert nem tudjuk, mit keressünk, vagy, hogy pontosan hol. Csak az idő a megmondhatója, hogy – mint Edgar Cayce azt állította – előkerülnek-e ilyen bizonyítékok.

A TITOK MEGFEJTVE – HAT ÉVVEL KÉSŐBB

Lemesurier tanulmányának elolvasása után hat évig– kisebb-nagyobb megszakításokkal – gondolkodtam ezen a titkon. Végül 1999. március 7-én a barátom, David Steinberg egy születésnapi bulit rendezett nekem, és a kezembe nyomta egy könyv sárguló kéziratát, melyet franciáról fordított angolra. Nagyon fontosnak tartotta a pusztuló dokumentumot, és rögtön vissza akarta kapni, amint elolvastam. Azonnal láttam, milyen jelentős szinkronicitás rejlik abban, hogy pont a születésnapomon kaptam meg az iratot, mert ez volt a váltás a saját éves ciklusomban. Éppen másnap akartam feltölteni az internetre a *Konvergencia II* című könyvemet, és röviden említettem a végén a Davidtől kapott könyvet is. Több mint másfél évvel később azt mondtam Davidnek, hogy meg kéne jelentetni online a könyvet, és felajánlottam, hogy beszkennelem és kiadom a teljes kéziratot. Beleegyezett, így közzé is tettük a honlapomon 2011. január 10-én. François Masson könyve *Az évszázadunk vége* címet viseli, és a legkiemelkedőbb fejezet a „Körforgástan: A történelem matematikája".

Massonnak bizonyítékai voltak arra, amit Lemesurier sejtett 1977-es könyvében. Valóban úgy tűnik, hogy a történelem nagyon pontos ciklusokban mozog – és Masson alapos és megdöbbentő bizonyítékkal tudta ezt alátámasztani. Nagyon meglepődtem, hogy egyetlen kiadó sem volt hajlandó foglalkozni egy ilyen izgalmas könyvvel. Azonban 2013 márciusában rákerestem az interneten, és megállapítottam, hogy a könyv egy másik angol fordítása megjelent a Donning Company Publishers gondozásában 1983-ban *The End of Our Era (Korszakunk vége)* címmel. Ez a könyv már nem kapható, esetleg csak könyvtári kölcsönzéssel lehet megszerezni, de Steinberg fordításai szabadon elérhetők a honlapomon. A Library of Congress a jogvédett könyvek közé sorolja a *The End of Our Era-t* 1982. június 25-től. Ezt 1984. március 22-én felülvizsgálták, ami azt bizonyítja, hogy a könyv valóban elérhető volt 1982–1983-ban.

Masson kiemelte Michel Helmer felfedezéseit, aki hatalmas és lenyűgöző új elméletét tizenhat éven át több cikkben publikálta a *Les Cahiers Astrologiques* folyóiratban. Helmer azt mondta, hogy a történelmi események ciklusokban ismétlődnek, lenyűgöző pontossággal. Masson a következőket írta 1980-ban: „A *Cahiers Astrologiques-ban* (folyóirat), 1960-ban M. Helmer beszámolt az események ciklikus ismétlődéséről –a ciklus alapja a 25.920-es szám és szorzói. Elmélete segítségével engedélyezve (Helmer) pontos – gazdasági és politikai – előrejelzéseket tudott adni.

Nem tűnik úgy, hogy Helmer publikált volna a *Cahiers Astrologiques* folyóiratban az 1960-as archívum szerint, de művét újra kiadhatták abban az évben. Mivel a *Cahiers Astrologiques-nak* vannak online feljegyzései, tudjuk, hogy Helmer írta a „Szolár forradalom" című szöveget a *Cahiers Astrologiques* 75. számában (1958); cím nélküli cikkeket a 91.-ben (1961) és a 99.-ben (1962);„A titkosított dokumentumok Égen és Földön" cikket a 100. kiadásban (1962); és cím nélküli cikkeket a 114.-ben (1965), a 118.-ban (1965) és a 121.-ben (1966). Szintén Helmer írta „A világ harmóniája az aranymetszés ritmusán alapul, mit gondol?"cikket a 126. kiadásban (1967); „A szotikus korszakok rejtélyének felfedezése" című cikket a 131. kiadásban (1967); és cím nélküli cikkeket a 132. és 133.-ban (1968) Helmer is részt vett a „Plutó-kérdőív válaszai"cikk megírásában – tíz más szerzővel – a 168. számban (1974).

HA EZ IGAZ, AZ MINDENT MEGVÁLTOZTAT

Ha Helmer alapvető hipotézise igaz, akkor a következmények megdöbbentők. Már nem bízhatunk a saját szabad akaratunkban – sem pedig a világ eseményeinek esetlegességében. Azok a dolgok, amik most történnek, már korábban is megtörténtek, és ezek az események lehet, hogy egy olyan titokzatos ősi forgatókönyvet követnek, mely a tér és idő anyagába van szőve. Ez egy egészen más, sokkal biztatóbb megközelítése életünknek, és valójában az egész földi „valóságunknak". Nem számít, milyen nehézségekkel kell szembenéznünk, soha nem vagyunk igazán nagy bajban; szervezett ciklikus eseményeken megyünk keresztül, amelyek célja, hogy elősegítsék a kollektív spirituális evolúciót. Graham Hancock ötvözte Copenhaver és Scott ókori egyiptomi hermetikus szövegeinek modern fordításait, amelyek felfedték az aranykor próféciáit. Ezek a hermetikus próféciák „új kozmosz születéséről szólnak; melyben ismét minden jó lesz, a természet szent és lélegzetelállító módon újra helyreáll; és mindez a Teremtő akarata által az Időbe van kódolva." Mit jelent pontosan az „idő folyamata"az ősi hermetikus írásokban? Úgy tűnik, Helmer és Masson megtalálták a választ.

Helmer nagy részletességgel tudta igazolni, hogy „a történelem ismétli önmagát". Pontosabban, azt találta, hogy voltak különböző ciklusok, amelyben az események érdekes módon ismétlődtek. Természetesen ezek az események nem pontosan ugyanazok voltak. A nevek, a helyek, valamint a részletek változtak, de a fontos események időzítése, mint például a legnagyobb háborúk, elképesztő pontossággal ismétlődtek. Száz vagy akár több ezer évig tartó korszakokban néhány nap eltéréssel törhetnek ki háborúk, mint az előző ciklusban. Szinte minden ciklus, amit Helmer felfedezett, annak a Nagy Évnek a tökéletesen arányos része volt, amelyben a Föld 25920 alkalommal kerüli meg a Napot. A legismertebb alegysége a 25920 évnek a Zodiákus Korszak, ami 2160 évig tart. Tizenkét ilyen állatövi ciklus van a Nagy Évben. Helmer arra is rájött, hogy minden Zodiákus Korszak további négy egyenlő részre osztható. Ez egy 540 évig tartó alkorszakot ad, amelyben a történelmi események ismétlődnek.

AZ 539 ÉVIG TARTÓ KORSZAK

Helmer arra a következtetésre jutott, hogy le kell vonnunk egy évet az 540 éves ciklusból, hogy igazán látni tudjuk a varázslatot. Az 539 évben további „harmóniákat" fedezhetünk fel, amelyek nem jelennek meg az 540-es számban. Például az 539 osztható héttel és tizeneggyel. Így kapunk hét és tizenegy évig tartó alköröket, amelyben a történelmi események ismétlődhetnek. Ha utánaszámolsz, láthatod, hogy pontosan hét 77 évig tartó ciklus van az 539 év alatt,

valamint negyvenkilenc 11 éves korszak. Azt már tudjuk, hogy a Napunknak jellemzően 11 évig tartó napfolttevékenység-ciklusai vannak a csendes, nyugodt korszakok után. Az orosz tudós, Tchijevsky bebizonyította, hogy a legjelentősebb események a Földön a napfoltciklus csúcspontján történnek. Helmer bebizonyította, hogy Tchijevskynek igaza volt; a 11éves ciklusnak közvetlen hatása van az emberi civilizációra. Tchijevsky sosem gondolt arra, hogy ez a 11 évig tartó napfoltciklus talán csak az építőköve valami sokkal nagyobbnak.

Helmer azt is feltételezte, hogy ez az 539 éves ciklus a Bibliában is szerepel, mint „7-szer 77". A legjobb egyezést Máté evangéliumában találtam (18:21-22, Károli): „Akkor odalépett hozzá Péter és megkérdezte: „Uram, ha vét ellenem testvérem, hányszor kell neki megbocsátanom? Talán hétszer?"„Mondom neked – felelte Jézus –, nem hétszer, hanem hetvenhétszer."

Miért említette Jehoshua a hetet és hetvenhetet, amikor a megbocsátás művészetéről beszélt? Vajon ez valamiféle rejtett üzenet, hiszen Jehoshua gyakran beszélt álomszerű találós kérdésekben, vagy példázatokban. Más fordításokban Jehoshua „hétszer hetven"-et mond. Úgy tűnik, Helmernek olyan bibliafordítása volt, ahol Jehoshua azt mondta: „hétszer hetvenhét". Össze kell szoroznunk a hetet és a hetvenhetet, hogy megfejthessük a rejtett üzenetet. Ha Jehoshua valóban „áthatolt az intelligens végtelenen", és a hős megtestesülése lett – galaxisunk eredeti elméje –, akkor rá jöhetett, hogy a történelem 539 éves ciklusokban mozog. Jehoshua talán azt mondja, hogy ez a megbocsátás ciklusaként bele van írva a galaxis tudatába, és ezen rendszeresen áthaladunk az életek során. E nagy ciklusok alatt dolgozunk a karmánkon, és gyógyítjuk a társadalmat kollektív alapon.

A bibliai kapcsolat talán egy kicsit spekulatívnak tűnhet, de Masson szerint tudományos alapja van a ciklusnak: „Ez [az 539

éves] ciklusa legfontosabb azoknak a szempontjából, akiknek a körét át tudjuk fogni: ez a civilizáció alapvető ciklusainak fordulópontja." Ennek a ciklusnak a segítségével Helmer képes volt megjósolni 1960-ban, hogy nagyon fontos események történnek majd 1968-ra a francia történelemben. Masson szerint Helmer ezeket az előrejelzéseket nyíltan közzétette 1964-ben – bár lehet, hogy Masson a folyóirat egy korábbi kiadását látta, hiszen az online feljegyzés nem bizonyítja, hogy Helmer írt abban az évben az újságnak. Akárhogy is, ez a prófécia nagyon merész lépés volt. Ha Helmer tévedett, annak a pályafutása és hitelessége látta kárát, de akkorra már azonosította ezt a ciklust a modernkori Franciaországban. Helmer nagyon izgatott lehetett, mert tudta, hogy eljött a ciklus azon pontja, amikor az emberek szembeszállnak az ellenséggel, aminek az eredménye egy újabb és erősebb szabadság lesz. Masson szerint „Helmer kiindulási évnek 1429-et választotta, amikor szembefordultak az angolokkal a százéves háborúban. Ez egész Európa történelmét érintette".

JEANNE D'ARC KORSZAKA ISMÉTLŐDIK A 20. SZÁZADI FRANCIA TÖRTÉNELEMBEN

A százéves háború ezen kritikus pontja után Anglia nem igazán támadta saját európai szomszédjait, beleértve Franciaországot, hanem a tengerentúli birodalom építésére összpontosított. Az angolok döntő veresége nem másnak, mint Jeanne d'Arcnak, a tizenkilenc éves lánynak köszönhető, aki látszólag misztikus módon tudott kommunikálni a varázslatos szellemvilággal. Egyedülálló képességei miatt Jeanne d'Arc-ra bízták az egész francia hadsereg vezetését. Jeanne d'Arc tehát a tökéletes hős a kollektív Hős Útján.

Jeanne d'Arc történetében az ősi három felvonásos szerkezet tökéletes formában előre meg van írva. Nem kell semmit hozzáadni, törölni vagy átrendezni. Jeanne d'Arc epikus története tökéletes példája annak, hogyan testesíthetik meg bizonyos egyének a történelem különböző pontján a főhőst. Talán mindenki ezt az ősi mintát szeretné beteljesíteni egyéni módon. Jeanne d'Arc1429. április 29. és május 8. között győzte le a briteket Orléans városában. Helmer próféciája nem okozott csalódást „539 évvel később, gyakorlatilag napra pontosan, a francia fiatal, a spirál egy másik szintjén, elpusztította a múlthoz tartozó rendszert".

CSAK SZERETETRE VAN SZÜKSÉGED

1968. május 3-án, mindössze 539 évvel és négy nappal a Jeanne d'Arc vezette felkelés után, újabb felkelés volt Franciaországban, melyet fiatal egyetemisták vezettek. A Beatles úttörő *Sgt. Pepper Lonely Hearts Club Band* lemeze – mely a Rolling Stone magazin szerint a világ első számú rock and roll lemeze – egy évvel korábban jött ki. A Beatles 1967.június 25-én, a világ első élő globális tévéműsorában, az *Our Worldben* (*A mi világunk*) mutatta be az „All You Need Is Love" című slágerét. A becslések szerint 26 országban 400 millió ember nézte a műsort, és a BBC megbízta a Beatlest, hogy írjon egy dalt a programnak az Egyesült Királyság hozzájárulásával.

A szexuális forradalom javában zajlott, de a francia diákok egynemű kollégiumokban éltek szigorú biztonsági szabályok között. Nem voltak „újságpapír taxik"a parton, és a „kaleidoszkópszemű lányt"is komolyan őrzött privát szobában tartották. Úgy tűnt, a francia diákoknak nem volt szükségük szerelemre. A diákok soha nem látogathatták meg egymás lakását – és ezt a szabályt katonás keménységgel be is tartatták velük. Ezt a korlátozást egyértelműen egy

archaikus, egyre lényegtelenebb vallási nézeteket valló hiperkonzervatív kormány tartotta fent, és a kíméletlen szabályok drámaian befolyásolták a diákok életét. Hogyan tudtak volna az ellenkező neműekkel barátkozni, ha nem is látogathatták meg egymást napközben? A *The Independent* rámutatott arra, hogy ezek a szigorú szabályok milyen feszült politikai légkört eredményeztek Franciaországban 1968. március 15-re: „Pierre Viansson-Ponté elmondta, hogy Franciaország nagyon veszélyes politikai betegségben szenvedett: »az unalomban«. Máshol azt mondta, Spanyolországtól az Egyesült Államokig a diákok háborúellenes vagy a fundamentális szabadságjogokért szóló tüntetéseket szerveztek. A francia diákokat többnyire csak az érdekelte, hogy a lányok... bemehessenek a fiúk hálószobájába, ami meglehetősen korlátozott felfogása az emberi jogoknak."

ÚJ HŐS SZÜLETIK – ÉS A TÖRTÉNELEM ISMÉTLI ÖNMAGÁT

Daniel Cohn-Bendit, egy lángoló vörös hajú, 22 éves fiatalember lett az új hős az 539 éves ciklus következő szakaszában, amikor háromszáz hallgatót vezetett egy teljes felkelésig. A csalódott diákokból álló serege elfoglalta az iskoláik adminisztratív osztályait, és követelte a változást. Ez kirúgással fenyegette őket, amely kockáztatta a családjuk összes, az oktatásukba fektetett pénzét. De ez sem akadályozta meg őket, hogy cselekedjenek a szabadsághoz való joguk érdekében. A The Independent felfedte, hogy az ellenség ugyanúgy megpróbálta letörni ezt a politikai felkelést, mint ahogy láttuk Jeanne d'Arc esetében 539 évvel korábban: „Többen, köztük Cohn-Bendit, »agitációval« lettek megvádolva, és a kiutasítás veszélye fenyegette őket. A demonstrációt a tiszteletre méltó Sorbonne udvarán tervezték, Párizs bal partjának központjában, május 3-án."

A tüntetés hamarosan fegyveres lázadásba torkollt az ellenség rendőreivel szemben – ők voltak azok a talpnyalók, akikkel találkozni kell a Hős Útján. A rendőrség túlságosan élvezte a munkáját, és brutális dolgokat vittek véghez, de az emberek harcoltak: a rendőrök „régimódi egyenruhát és sisakot viseltek. Olyanok voltak, mint az 1914–1918-as háború katonái". Ez lehet a történet legjelentősebb szimbóluma a szinkronicitásban – a rendőrök képviselték Franciaország régi, elnyomó világrendjének talpnyalóit.

> A tüntetőknek megígérték, hogy szabadon távozhatnak. Mintegy négyszázat közülük brutálisan letartóztattak. Még nagyobb tüntetések kezdődtek. Az első „pavés"-ket vagy macskaköveket a rendőrökre dobták. A párizsi rendőrséget kisegítette a hírhedt CRS rohamrendőrség, akik válogatás nélkül alkalmazták a botot, sortüzet, könnygázt diákok, újságírók, járókelők, turisták, mozilátogatók és olyan, idős párok esetében, akik a kávézók teraszán üldögéltek. Sok volt a fiatal áldozat, és néhány idős is csatlakozott a zavargásokhoz. Estére barikádok voltak mindenhol.

EGYRE TÖBB EMBER SZERETNE MAGASABB SZINTEN ÉLNI

Jeanne d'Arc legfontosabb csatája 1429. május 8-án ért véget. Bár ő és katonái elvesztették a csatát, a története annyira erős volt, és sok ember tudatalattijában bekapcsolta a Hős Útjának „gombját", hogy rengetegen emeltek szót a zsarnokság ellen, és próbálták meg legyőzni az ellenséget. A diáklázadás legfontosabb fordulópontja 539

évvel és két nappal Jeanne d'Arc május 8-i csatája után történt. Egy csoport diák puszta kézzel szállt szembe az erőszakos rendőrséggel: „Egyik héten (május 3-a után) diákok egy csoportja megpróbálta „felszabadítani"a Sorbonne-t, amelyet körülvett a CRS. Fákat téptek ki, autókat borítottak fel és macskaköveket szedtek fel – ezzel méternyi homokot árasztva szét."

Ez természetesen csak azt eredményezte, hogy a rendőrség még keményebben harcolt. Ismét úgy tűnt, minden elveszett. A diákok megtették, ami tőlük telt, de a kormány brutális katonai erőt vetett be ellenük. Ugyanakkor a diákok teljesítették szerepüket a Hős Útjában, pont, mint Jeanne d'Arc – közvetlenül szembeszálltak az ellenséggel. Ez az a második felvonás, ahol a szövetségesek sietve érkeznek. 539 évvel ezelőtt Jeanne d'Arc bátor tettei egy sokkal nagyobb felkelést váltottak ki, amely végül megszabadította Franciaországot és más európai országokat az ellenségtől. A francia diáklázadás idején, miután kísérletüket a rohamrendőrség legyőzésére leverték, több mint 8 millió ember állt ki az új szabadságért vívott harc mellett. A szövetségesek mindössze három nappal azután érkeztek meg, hogy Daniel Cohn-Bendit és a diákok megtették a tőlük telhető legjobbat, hogy „felszabadítsák" a Sorbonnet - és elbuktak: „A kereskedések – saját vezetőik jóváhagyása nélkül – egynapos sztrájkot és tüntetést hirdettek. A kormány elrendelte a CRS visszavonulását, s óriási diák- és munkavállalói tüntetés fojtogatta a bal partot. De a sztrájk nem ért véget egy nap után, ahogy a szakszervezeti vezetők tervezték. Nyolcmillió dolgozó sztrájkolt határozatlan ideig – ez volt a legnagyobb munkaerő-leállás a francia történelemben.

A MINDENT ELSÖPRŐ EREJŰ ESEMÉNY, AMELY MEGVÁLTOZTATTA A TÖRTÉNELMET

A *The Independent* feltárta ennek a diákfelkelésnek a hatókörét és hatalmát – majdnem napra pontosan 539 évvel Jeanne d'Arc után: „Voltak más diáklázadások Európában és Amerikában, 1968 májusa előtt és után is, [de] egyik országban sem döntötte meg majdnem a kormányt a diáklázadás. Egyetlen más országban sem vezetett a diáklázadás a munkavállalók lázadásához."

A forradalom hatásai a felkelés után is érezhetők voltak: a fiatalok vezetői, akik a barikádokat építették és felborították az autókat a párizsi Latin negyedben 1968-ban, később vezető újságírók, írók, filozófusok és politikusok (beleértve a korábbi külügyminisztert, Bernard Kouchner-t) lettek.

Masson azt is kifejtette, hogy „mivel 1968-ban az egész világon ifjúsági mozgalmak jelentek meg – Franciaországban, Csehszlovákiában, az USA-ban, Mexikóban, Japánban, Nyugat-Németországban stb. –, senki nem támaszkodhat pusztán a pozíciójára [nemesi címére vagy a diplomájára], hanem bizonyítania kell képességeit."

HOGYAN TÖRTÉNHETETT MEG MINDEZ?

Ezek meghökkentő korrelációk – különösen, ha arra gondolunk, hogy Helmer írásban megjósolta, hogy Jeanne d'Arc forradalma, mely elpusztította népe ellenségét, pontosan megismétlődik a francia történelemben 539 évvel később. Hogyan tudott Helmer ilyen pontos jóslatot tenni legalább négy évre előre? Hogyan lehetséges, hogy a két kulcs fordulópont között a ciklusokban csak két nap a különbség? Így már a 2160 éves Zodiákus Korszak ciklusa nem is tűnik olyan archaikusnak, unalmasnak és haszontalannak modern világunkban. Valójában ez egy hihetetlenül fejlett tudomány, amelynek megértéséhez a legjobb számítógépes programra van szükségünk. Ha négy egyenlő részre osztjuk a Zodiákus Korszakot, és kivonunk egy évet, hogy egy sokkal harmonikusabb számot kapjunk, akkor láthatjuk, hogy a történelmi események igen nagy precizitással ismétlődnek. Ez megkérdőjelez mindent, amiben eddig hittünk. Ha a történelmi események nem véletlenek, akkor mi a helyzet a szabad akarattal? Hirtelen a világ ősi isteneinek tudománya sokkal modernebbnek tűnik, mint azt valaha is gondoltuk.

A Zodiákus Korszak nagy tiszteletnek örvendett a Sumer Birodalomban, Egyiptomban, Görögországban, Rómában és Indiában, és úgy tűnik, hogy „a történelem ismétli önmagát" gondolat is.A szkeptikusok azzal érvelnek, hogy Helmer csak „szerencsés volt", és a próféciák beteljesülése – két nap eltéréssel – csak véletlen egybeesés. Ez azonban csak egy a több száz példából a dokumentált történelemben, amelyben az események tökéletes ciklikus időközönként újra megjelennek – ahogy azt látni fogjuk a következő fejezetekben. Helmer és Masson tucatnyi kirívó példát találtak, melyek precízen illeszkednek ebbe a mintába, és mint látni fogjuk, tovább tudtam folytatni munkájukat, és bebizonyítottam, hogy ezek az események azóta is újra és újra megtörténnek.

2010-ben felfedeztem, hogy szeptember 11. és több fontos esemény előtte és utána is pontosan korrelál olyan háborúkkal és politikai változásokkal, amik 539 évvel korábban történtek Európában. A csata, ami megfelel szeptember 11-nek, hat nap eltéréssel történt a korábbi ciklusban – ez pontosan egynegyede a Zodiákus Korszaknak később.

Őszintén szólva, nem tudom, meddig fog tartani a társadalomnak, míg megértik és elfogadják, hogy ez a jelenség tényleg létezik. Az a gyanúm, hogy az emberek egyszerűen figyelmen kívül hagyják, hacsak nem látunk egy monumentális történelmi eseményt, a földönkívü-

liek jelenlétét a Földön a modern és az ősi időkben. Sok más lenyűgöző tudományos felfedezést is elvetettek kérdések nélkül. Boldogan harcolok az igazságért, de be kell vallanom, hogy ez az egész koncepció annyira felháborítónak hangzik sok embernek, hogy csak rengeteg bizonyítékkal és egy olyan, teljesen újfajta kozmológiával lehetne őket meggyőzni, ami ezeket az új információkat támogatja. Szerencsére már új tudományos szemlélet uralkodik. Ha az univerzum valóban egy élő, tudatos lény, és ezt sok tudományos eredmény is alátámasztja, akkor szilárd bizonyítékaink vannak arra, hogy hogyan és miért történnek bizonyos dolgok. A modellezés első lépéseit a 4. részben mutatom be, bár a kérdés egy sokkal mélyebb vizsgálatot igényel.

A DOLGOK JOBBAN ALAKULNAK MAJD A KÖVETKEZŐ ALKALOMMAL

Érdekes megjegyezni, hogy Franciaország következő ciklusában senkinek nem kellett meghalni sem a diákok, sem a rendőrség soraiból. Az egész ciklus sokkal békésebb módon zajlott. Mindkét oldal, a konzervatív régi gárda és a liberális fiatalok, fel tudtak nőni, s nem ellenségnek látták végül egymást. Ez azt sugallja, hogy nem igazán vannak „oldalak", ahogy haladunk a ciklusokon át. Egyszerre vagyunk hős és ellenség a társadalomban. Nem kell, hogy magunkat „jobbnak" és másokat „rossznak" kiáltsuk ki, csak azért, mert nem értünk egyet mindenben. Azzal, ha megbocsátunk egymásnak, és összetartunk, együtt tisztítjuk és hozzuk magasabb szintre az elménket világméretű és egyéni szinten is. A diákoknak megbocsátották, hogy szexuális életet akartak élni a házasság előtt, és a kormánynak is hamarosan megbocsátották, hogy megpróbálta érvényesíteni a hagyományos etikai kódexet.

TIZENHARMADIK FEJEZET

A 2160 ÉVES CIKLUS RÓMA ÉS AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK KÖZÖTT

Az 539 éves ciklus nagyon lenyűgöző volt, és 48 órás matematikai pontossággal működött több mint fél évezredig. Michel Helmer legalább négy évvel korábban megjósolta egy nagy francia lázadás lehetőségét – és valóban, több mint 8 millió ember csatlakozott a diákok szabadságért vívott harcához. Ha Helmernek és Massonnak igaza van, akkor minden Zodiákus Korszak négy egyenlő részből áll, amelyben a történelmi események elképesztő pontossággal ismétlődnek. Ha elolvasod az eredeti fordítást a honlapomon, akkor számos példát fogsz találni az egymástól 539 évre lévő fordulópontokra. Senki, csak David Steinberg, a közvetlen családja, valamint a potenciális könyvkiadó látta ezt a kéziratot. Amennyire én tudom, nemcsak Helmer és Masson fedezték fel a ciklusok ismétlődését történelmünkben, számomra Peter Lemesurier könyve nyitotta meg a kaput hat évvel korábban. Helmer és Masson kutatásai egyedülállónak és teljesen úttörőnek tűntek. Ha ez a jelenség valódi, akkor kell lennie más 539 éves ciklusoknak is, azokon kívül, amit Helmer és Masson felfedezett, és ez további kutatómunkát igényel. Lehetséges lenne nagy mennyiségű történelmi adatbázist áttekinteni szuperszámítógépek segítségével, hogy még több olyan mintát találjunk, mint ez?

Nagyon meglepődtem, amikor megtudtam, hogy a 2160 éves Zodiákus Korszak pontosan irányítja a történelmi események mozgását is. Ráadásul engem, mint amerikait, ezen adatok személyesen érintettek, mivel közvetlen kapcsolat volt a Római Birodalom és a 20. századi Egyesült Államok történelmi eseményei között. A 2160 éves ciklus megdöbbentően hosszúnak tűnik. Ha visszamegyünk 2160 évet, az öregebb, mint az Újszövetség és Jehoshua korszaka. Már időszámításunk előtti korban járunk, de a történelem nagy ciklusa még ennél is hatalmasabb. Masson kutatásait nem folytatták 1980 óta. Amikor ötvöztem harmincévnyi kutatást 2009-ben és 2010-ben, hogy megírjam a *The Source Field Investigationst*, hamarosan egy új küldetéssel találtam szembe magam. Tudnom kellett, ez a zodiákus ciklus ma is működik-e. Nem tartott sokáig, hogy felfedezzem, ezek a ciklusok Róma és az Egyesült Államok között még mindig működtek, az 1980-as, az 1990-es és a 2000-es években, éppúgy, mint amikor Masson megírta a könyvet 1979–1980-ban. Mielőtt megmutatom, hogyan működik a zodiákus ciklus, bemutatom a Helmer és Masson által felfedezett lenyűgöző adatokat.

Minden megváltozott, miután megismertem az igazságot. Hátra kellett lépnem, egy mély levegőt vennem, és átgondolni mindent, amit a földi életről hittem. Az ősi mítoszokban és a mozifilmekben lévő történet nagy szerkezete jobban irányítja életünket, mint azt korábban gondoltuk. Történelmünk eseményei egyenértékűek a forgatókönyvek nagy fordulópontjaival, de igazából senki nem érti, hogy egy rejtett intelligencia irányítja ezt az egészet. A 1960-as évek politikai eseményei érdekes módon kapcsolódtak a Hős Útjának történetéhez, és még nagyobb lesz a jelentőségük, miután meglátjuk, mi közük van Róma hasonló politikai eseményeihez.

AZ 1960-AS ÉS 1970-ES ÉVEK POLITIKAI ESEMÉNYEI TÖKÉLETESEN ILLESZKEDNEK A HŐS ÚTJÁNAK TÖRTÉNETÉBE

JFK, Martin Luther King Jr. és Robert F. Kennedy meggyilkolása egész biztosan a lélek sötét éjszakája vagy a „mindenelveszett"-pillanat, és ez milliók új küldetésének irányát szabhatta meg. A Beatles gyorsan hihetetlenül népszerű lett Amerikában, miután felléptek az *Ed Sullivan Show-ban* 1964. február 9-én – kevesebb, mint három hónappal azután, hogy John F. Kennedyt lelőtték 1963. november 22-én. Amerikának új hősre volt szüksége, a tizenéves lányok sikítottak a stúdióban, és sírtak az egyszerű szerelmes dalokon, amiket a Beatles soha nem hallott hangerővel énekelt. A maga idejében ez volt a legnézettebb műsor a televíziózás történetében, körülbelül 73 millió néző követte nyomon az eseményeket, és a Beatles-dalok annyira újak voltak, hogy – amint az látható a felvételeken – a közönség tagjai nem ismerték a dalszövegeket. Ez volt az a történelmi esemény, ami a zeneipar úgynevezett „brit inváziójá" eredményezte.

A fiatal nők könnyei és „ősi sikítozása"segített megtisztítani a kollektív terrort és a szomorúságot, amit Kennedy brutális meggyilkolása okozott kevesebb, mint három hónappal korábban, és más fájdalmas eseményeket, beleértve a háborúkat és a politikai gyilkosságokat. Ez a katartikus, fülrázó sikoltozás folytatódott minden fellépésen, és végül emiatt vonult vissza a Beatles mindössze két és fél évvel a mérföldkőnek számító *Ed Sullivan*-szereplés után, 1966 augusztusában. Már nem érezték, hogy a fellépéseik a zenéjükről szólnak, és még magukat sem hallották. 1966. november végén azonnal elkezdték az úttörő *Sgt. Pepper Lonely Hearts Club Band* album munkálatait. Paul McCartney, John Lennon kis segítségével, próbálta felvidítani az embereket, és írt egy dalt az „Idővel egyre jobb

lesz"refrénnel, és megadta egy pozitívabb jövőkép alaphangjait. George Harrison írta a „Within You, Without You"-t („Benned, veled"), aminek meglepően mély lelki üzenete volt, beleértve a gondolatot, hogy a szeretet – egyéni és kollektív szinten – meg tudja menteni a világot. Hagyományos indiai hangszerekkel és modern zenekarral adták elő, ami még tovább növelte a dal misztikus hangulatát.

Ha túllátsz magadon, elméd békéjére lelsz. És eljő az idő, amikor rájössz, mind Egyek vagyunk – és az élet áramol tovább benned, nélküled.

Ez a zene több forradalmi változást indított el, de egyik sem volt annyira kiterjedt, mint a francia diáklázadás. Azonban a Globális Ellenséggel szembeni csata még nem ért véget. A harc még inkább személyesebb lett, amikor a vietnami háború drámaian kiszélesedett Richard Nixon elnöksége alatt 1968-ban. Több százezer fiatal amerikait soroztak be a kommunizmus elleni harc érdekében, melyet senki sem értett vagy támogatott igazán. Nixon indult Kennedy ellen, és vesztett az előző választási szezonban – és most Nixon küldött minden fiatal amerikait a vietnami halálgép ellen.

Mindenki azt gondolta, hogy „a kormány" ölte meg Kennedyt, mert nem úgy táncolt, ahogy ők fütyültek. A médiát kigúnyolták, amiért támogatta az egy golyó elméletét, ami különféle irányokba cikázott, majd elfordult. Ezzel próbálták ugyanis megmagyarázni, hogyan kaphatott Kennedy két különböző lőtt sebet teljesen különböző szögekből. Ez a széles körű társadalmi gyanú olyan, mint a mágikus ajándék – a zavarba ejtő igazság talizmánja, ami arra inspirálja a médiát, hogy bosszút álljon a Watergate-botrányért.

Öt évvel Kennedy megölése után több tízezer fiatal amerikait küldött halálba a Nixon-adminisztráció. Több százezren nyomorodtak meg lelkileg a háború borzalmaitól, miután akaratuk ellenére vitték el

őket katonai szolgálatra. Bárkit elhurcolhattak tizennyolc és harminc éves kor között az 1960-as és az 1970-es években. Olyan élethalálharc volt ez a Globális Ellenséggel szemben, amit az 1980-as, 1990-es és a 2000-es évek tinédzserei soha nem tudtak megérteni. Apám egy volt közülük. Ő önkéntes volt a tartalékosoknál, abban a reményben, hogy nem küldik el Vietnamba, de végül el kellett mennie. A Beatles, aki eredetileg csak kényelmes figyelemelterelés volt a Kennedy-gyilkosság utóhatásairól egyszerű, politikamentes szerelmes dalaival, igazi mentor lett. A Beatles-dalokat a talizmán inspirálta, olyan címekkel, mint „All You Need Is Love" (Csak szeretetre van szükséged), „Getting Better" (Jobbá válni), „All Together Now" (Mindannyian együtt), „Here Comes the Sun" (Itt jön a nap), „Revolution" (Forradalom), John Lennon első kislemeze, a „Give Peace a Chance" (Adj esélyt a békének) és az „Imagine" (Képzeld el).

A Watergate-botrányban az újságírók lettek a nagy történet hősei, amikor felfedték, hogy a Globális Ellenség fiatal férfiakat küldött a halálba. Nixon republikánus pártja titokban lehallgatta a demokratákat, hogy le tudják győzni őket a választásokon. Kiderült, hogy az adminisztráció hajlandó hazudni, csalni és lopni. A Watergate-botránnyal elindult Amerika harmadik felvonása, ahol az amerikaiak jelentős győzelmet arathattak az ellenségük felett. Ekkorra a lélek túljutott a sötét éjszakán, és fel tudták venni a harcot a behemót vietnami háborúval is. Lennon, McCartney és Harrison dalai tökéletes zenei aláfestést kínáltak ehhez a kritikus történelmi pillanathoz. Nixon elnököt teljes mértékben leleplezték, felelősségre vonás fenyegette, és végül lemondott tisztségéről. Egy mélyebb szinten a Watergate biztosította az abszolút bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a kormány hazudik, és elindított egy olyan igazságmozgalmat, mely azóta csak nő. A Titkos Szövetség már soha többet nem tud a tömeges tudatlanságra és egy önelégült öleb médiára támaszkodni, hogy

fedezzék a tetteiket. A harmadik felvonás teljes eredményét még nem látjuk, hiszen sok évig eltarthat a ciklusok kiteljesedése.

Nagyon kevesen ismertük fel eddig, hogy a római háborúk és egyes esetekben a Kos Korszak politikai eseményei pontosan megfelelnek az amerikai háborúknak és politikai eseményeknek, köztük a Watergate-botránynak a Halak Korszakban. Nem lennék meglepve, ha találnánk a római művészetben egy olyan mozgalmat, amely megfelel a Beatlesnek, bár én még nem találtam olyan forrást, ami alapján el lehetne végezni ezt a kutatást. Ugyanakkor a pontosság, amellyel a római történelem újra megjelenik a 20. századi amerikai történelemben a következő zodiákus ciklusban 2160 évvel később, nem véletlen – és még mindig működik, mint ahogy majd a 15. fejezetben látni fogjuk. Róma egyértelműen a legnagyobb birodalom volt a Kos Korszakban, és az Egyesült Államok lett az egyedüli szuperhatalom a 20. században, a Halak Korszakban. Az Edgar Cayce-olvasmányokból kiderült, hogy a legtöbb amerikai része a „másodlagos csoportnak", akik már a Római Birodalomban is éltek. A rómaiak e csoportja új formában újra megalkotta társadalmukat, és ugyanazokkal a fő történelmi eseményekkel szembesül egy kedvezőbb végkifejletben reménykedve.

2160 ÉVES ÁTFEDÉSEK A RÓMAI ÉS AZ AMERIKAI TÖRTÉNELEMBEN

Hogy lássuk a párhuzamot a római és az amerikai történelemben, meg kell néznünk, hogy az országok hogyan váltak egymással szembenálló karakterekké a történetben, ugyanúgy, ahogy a hős is szemben áll az ellenséggel. I. e. 264 előtt Róma és Karthágó hasonló méretű és erősségű köztársaságok voltak, és heves hatalmi harcok dúltak közöttük. Róma az első pun háborúban, i.e. 264–241 között legyőzte Karthágót, és ez megadta birodalmi státuszát. Róma lett az egyedüli szuperhatalom. Ahogy az egyik történész írta: „A pun háborúk, amelyek közül az első i.e. 264-ben kezdődött, jelöli Róma átmenetét köztársaságból birodalomba."2160 évvel később az 1896–1919-es évek Amerikájában járunk. Az *Encyclopedia Britannica* szinte pontosan ugyanezeket az éveket sorolja fel – 1896-tól 1920-ig a következő alcímekkel: „Egyesült Államok: Az imperializmus, a haladás kora, és a világhatalom születése."

Az első pun háború Róma agresszív kísérlete volt a terjeszkedésre. 2160 évvel később, 1896-ban, McKinley megnyerte a választásokat, és az amerikai hatalom azonnal megkezdte az agresszív terjeszkedést. Az Egyesült Államok imperialista nemzet lett, amint McKinley hatalomra került – ahogy Róma is imperialista nemzet lett Karthágó i.e. 264-es megtámadása után.

Az *USS Maine* 1898. február 15-én süllyedt el, és ez hozzájárult a spanyol–amerikai háború kitöréséhez. Az Egyesült Államok gyorsan megnyerte ezt a háborút, ami tovább növelte a hatalmát. A spanyol–amerikai háború csak egy színtere volt egy sokkal nagyobb csatának, amit az Egyesült Államok Európa ellen vívott általában, de különösen Németország – a másik „erős gyerek a blokkban"– ellen, hogy megszerezze a globális gazdasági ellenőrzést. A Federal Reserve System konszolidálta az amerikai gazdasági teljesítményt 1913-ban, és kiszervezte az amerikai valuta kiadását bankárok egy kicsi, de nagyon erős szövetségének, akik közül sokan nem voltak amerikai állampolgárok. Ez lehetővé tette az Egyesült Államoknak, hogy biztosítsa a nyers erőt a szövetségnek a globális pénzügyi szabályozás érdekében. Amerika gazdasági háborúja újra katonai háború lett, amikor Németország ellen belépett az I. világháborúba 1917-ben. Az Egyesült Államok biztosította a kritikus támogatást, amely Németország teljes vereségéhez vezetett.

Most már szilárd bizonyítékaink vannak arra, hogy a titkos szövetség finanszírozta mindkét oldalt az I. világháborúban, így ők győztesek lehettek, függetlenül attól, hogy melyik fél nyer. Ez történhetett a római történelemben is, Róma és Karthágó között, bár valószínűleg nagyon nehéz lenne olyan dokumentációt találni, mely bizonyít egy ilyen, kétezer évvel ezelőtti összeesküvést. Bár úgy tűnik, egy titkos szövetség játszott középen mindkét fél ellen az első világháborúban, ez a szövetség igazi feszültségeket gerjesztett az emberek között. Céljuk az volt, hogy a népek dühösek legyenek, és meggyőzzék őket, hogy a saját országuk a hős szövetségese, az ellenfél ország pedig az ellenség szövetségese. Aztán az embereket lehetett mozgatni, hogy ismét támogassák a nagy, véres konfliktusokat ahelyett, hogy diplomáciával a békére törekedtek volna.

Ismétlésképpen tekintsük át, hogy az első pun háború Karthágó ellen i.e. 264-ben kezdődött. Pontosan 2160 évvel később McKinley átalakította az Egyesült Államokat egy agresszív imperialista nemzetté, amely gazdasági háborút vívott Európával, különösen Németországgal. Róma első pun háborúja i.e. 241-ben ért véget. Pontosan 2160 évvel később, Németországban aláírták a versailles-i békeszerződést, amely véget vetett az I. világháborúnak 1919. június 28-án. Ez Németországot tette felelőssé pénzügyileg minden kárért, amit a háború más országokban okozott, így biztosította teljes vereségét. A titkos szövetség megfosztotta a német népet a vagyonától, az erőforrásaikat vállalati szerződések formájában az ipar és az infrastruktúra újjáépítésére fordították. Ezeket a szerződéseket a szövetség vállalkozásaival kötötték meg, így biztosítva, hogy a német nép gazdasági kifosztása még jobban erősítse a szövetség vállalatait. Ez a gazdasági katasztrófa félelmet és dühöt szült, ami kedvezett Hitler és a náci párt felemelkedésének.

Ez a fosztogatási stratégia az egyik módja annak, amivel 2011-re a Federal Reserve megszerezte a világ összes pénzének 80 százalékát –

ahogy arra dr. Glattfelder kutatócsoportja rávilágított. Amerikában vált a világ legfőbb gazdasági hatalmává, pont, ahogy a karthágóiak vagyona is a Római Köztársaságé lett az i. e. 261-es vereség után.

A MÁSODIK PUN HÁBORÚ

Masson szerint „A második pun háború, mely i. e. 218 és i. e. 201 között dúlt, volt a legsúlyosabb és legveszélyesebb Rómára nézve." Ez a háború „majdnem elpusztította Rómát." Ez egy fontos pont, mert nincs garancia arra, hogy ezek az agresszív imperialista mozgalmak valóban sikerrel járnak az adott ciklusban. Az egész ország és az emberek egészsége kerül súlyos veszélybe ezekben a geopolitikai sakkjátszmákban. Mégis, ahogy Rómának hajszál híján sikerült győznie az előző állatövi ciklusban, az Egyesült Államok is hasonlóan nehéz győzelmet aratott a Halak Korszakban.

Helmer és Masson szerint a második pun háború, amely i.e. 218-ban kezdődött, 2160 évvel később úgy folytatódott, hogy Amerika belépett a második világháborúba 1942-ben. A japánok konfliktust generáltak Pearl Harbor 1941. december 7-i bombázásával – mindössze három héttel 1942 kezdete előtt. Amerika néhány hónapos vagy hetes eltéréssel lépett be a második világháborúba ahhoz képest, amikor Róma belépett a második pun háborúba az előző állatövi ciklusban. Az állatövi jegy misztikus ereje újra világossá válik. Korunk Karthágóval „egyenértékű ciklusa" a Halak Korszakban Németország – és a második világháborúba belépő Egyesült Államok (Róma) Németország ellen (Karthágó). Róma majdnem vereséget szenvedett a második pun háborúban, ahogy az Egyesült Államokat is majdnem legyőzte Hitler és náci serege.

NEM HITLER VOLT AZ ELSŐ

Hitler: korunk legkegyetlenebb, legagresszívabb katonai stratégája. Az arca maga a gonosz. A lenyűgöző vezető, aki a Halak Korszak leghalálosabb katonai kampányát hozta létre. Van hozzá hasonló vezető a Kos Korszak második pun háborújában?

Igen. Őt tartják a történelem legnagyobb katonai stratégájának, az ő neve is H betűvel kezdődik, és szerepel benne az I és az L betű is. A Kos Korszakban az ő arca volt maga a gonosz. Olyan tömeges agressziót teremtett, melyet soha nem látott a Föld. Ő volt Hannibál. Csakúgy, mint Hitler neve a mi időnkben, Hannibálé is egyet jelentett a gonosszal; jelentése „Baál az uram" vagy „Baál kegyelme". A bibliai héberben Baál egyenértékű a Sátánnal, *Ba'al zebhubhbal* vagy „A Legyek Urával", a héberben Beel-zebub. Hannibál neve azt mutatja, Baál az ő ura, ő irányítja minden cselekedetét. Matthew Barnes, aki Izraelben, Herzliyában diplomázott az interdiszciplináris központban, közvetlenül összehasonlította Karthágót Hannibál idejében és Németországot Hitler alatt, de nem tudott a zodiákus ciklusok kapcsolatáról:

> Az első pun háború huszonhárom év és keserves szárazföldi és tengeren vívott csaták után ért véget. A győztes Róma lett az uralkodó mediterrán tengeri hatalom, Karthágó megalázó vereséget szenvedett. A karthágói befolyás csökkent, s a büszkeségük súlyosan megsérült. Ez az a háttér, amelyben Hannibál Barkasz, Hamilkar Barkasz fia, az első pun hadvezér előtérbe került. Karthágó az első pun háború után hasonló volt az I. világháború utáni Németországhoz. Egy nagyhatalmat megvertek, megaláztak, befolyását csökkentették, és kénytelen volt elfogadni a feltételeket, amelyek miatt bosszúvágya egyre erősebb lett. Talán Karthágó azóta készült a visszavágásra, amióta vereséget szenvedett az Aegates-szigeteknél.

Hannibálnak hatalmas hadserege volt, körülbelüli százezer katonával és 37 vagy 38 elefánttal. Spanyolországból indult, átkelt a Rhône folyón Franciaországban, télen az Alpokon, hogy északról megtámadják Rómát. Ez a hadsereg rendkívül erős és pusztító volt, az elefántok szerepe olyan volt, mint Hitler tankjainak. Hitler is megmászta az Alpokat a saját háborújában. Hannibál szárazföldön támadott, mert Róma uralta a tengert, ahogy Matthew Barnes írta a második pun háborúval foglalkozó tanulmányában.

> A második pun háború i. e. 218-ban kezdődött a tehetséges fiatal hadvezér, Hannibál irányításával, aki az ókori világ legnagyobb vezetője volt. A terve merész és agresszív volt, mert szárazföldi háborúban akarta az ellenséget a saját hátsó kertjében legyőzni. Menete legendás, de szükségszerű is volt, mert a tengeri invázió az első pun háborút követő erőviszonyok miatt nem volt lehetséges. Hannibal háborúját szárazföldön kellett megvívni, és itt mutatta meg nagyságát, annak ellenére, hogy egy tengeri nagyhatalom szülötte volt.

Egy másik cikk, mely kapcsolatot vont Hannibál és Hitler között, a *Daily Mailben* jelent meg 2010-ben. Mivel az újság által idézett történész holokausztagadó, szeretném leszögezni, hogy teljesen biztos vagyok benne, a holokauszt valóságos volt. Saját kutatásaim alapján nem hiszem, hogy az ellenérvek hitelesek. Számunkra a cikk azért fontos, mert nagyon hatékonyan hasonlítja össze Hitlert és

Hannibált. Mindkét férfi soha addig nem látott, borzalmas háborúba taszította a világot, és mindketten hat évig harcoltak a legádázabb módon: „Az ellentmondásos brit történész, David Irving, aki egyszer börtönbe került Ausztriában a holokauszt tagadása miatt, azt is mondta a turistáknak, hogy a német diktátort össze kell hasonlítani Hannibállal, Karthágó vezetőjével, aki szinte legyőzte Rómát. A történész azt mondta: „Olyan volt, mint Hannibál. Hat évig ő irányította a világ katonai erőit. Pontosan úgy, mint Hannibál."

Hannibálnak nem volt visszaút. Csakúgy, mint Hitler, ő is élethalálharcot vívott, ahogy Andreas Kluth *Hannibál és én* című munkájában látjuk.

> Hódíts vagy meghalsz. Vannak az életben egyértelmű döntések. Hannibált a stratégiája éppen ebbe a helyzetbe hozta. Úgy döntött, nem védekezik, hanem támad. Ettől a ponttól kezdve az álma, a küldetése és az élete egy dologtól függött: a győzelemtől. A legyőzhetetlenség illúziója – nemcsak Róma felé, hanem Róma ellenségei, és még a szövetségesei felé is – a tervének része volt... Hannibalnak folyamatosan nyernie kellett. Ha csak egy nagy csatát is veszítene, az az inváziója végét és seregének pusztulását jelentené. Szóval, tényleg olyan volt, mint az Alpok foglya. Nyert vagy meghalt.

REJTETT SZÁNDÉKOK

Csak a könyv írásának végén fedeztem fel – a szinkronicitásnak köszönhetően – a Hannibal–Hitler-kapcsolatot. Bármilyen nyilvánvalónak is tűnik utólag, Masson soha nem említette ezt a párhuzamot

könyvében, és még mindig nem sikerült a nyomára bukkannom Helmer eredeti kutatási anyagának. A 2160 éves állatövi ciklusok tanulmányozása során jöttem rá a Hitler–Hannibál-kapcsolatra, Hitler idejével kezdve. Akkor kezdődött, amikor Hitler megrendezett terrorizmusát, más néven a „hamis zászló" támadásokat kutattam. Ez az, amikor a kormány megtámadja a saját országát, és az ellenséget hibáztatja, hogy még további agressziót gerjesszen. Miután Hitler vereséget szenvedett, a tábornokai és a stratégái a nürnbergi perekben beszéltek a valódi tervről – ez volt az igazság pillanata. Nürnbergnek köszönhetően tudunk a Himmler-műveletről, arról a felháborító tervről, amelyben a nácik állami támogatással több megrendezett terrortámadást hajtottak végre a saját országukban. Koncentrációs táborban lévő foglyokat öltöztettek lengyel egyenruhába, majd egy orvos halálos injekciót adott nekik, lelőtték őket, és a testüket a műveletnek megfelelő helyszínen elhelyezték. A nácik több épületet is lerohantak a lengyel határnál, megijesztették a helyieket a pontatlan lövéseikkel, megrongálták az épületeket, majd visszavonultak, de hátrahagyták a lengyel egyenruhába öltöztetett testeket.

A Himmler-művelet legerősebb támadása a Gleiwitz-eset volt, amikor Hitler megtámadta a saját rádióállomását, és németellenes üzeneteket sugárzott, amik úgy tűntek, mintha Lengyelországtól, a fő ellenségtől származtak volna. Ez és tizenhárom egyéb támadás történt 1939. augusztus 31. éjszakáján, s ezek lettek a második világháborút kiváltó incidensek. Hitler a Gleiwitz-esetet felhasználva már másnap hadat üzent Lengyelországnak; saját szavaival élve: „Nem régen, egy éjszaka során huszonegy határmenti incidens történt: tegnap este tizennégy volt, ezek közül három nagyon súlyos volt. Ezért elhatároztam, hogy ugyanazon a nyelven fogok beszélni Lengyelországgal, amit ők használnak hónapok óta velünk szemben... Folytatom ezt a harcot, nem számít, ki ellen, a birodalom biztonsága és jogai érdekében."

A nürnbergi perek során megtudtuk, mit mondott Hitler a tábornokainak 1939. augusztus 22-én: „Egy propagandisztikus *casus bellit* csinálok, nem számít a hitelessége. Nem kérdezik meg a győztestől, hogy igazat mondott-e."

HANNIBÁL HATALOMRA EMELKEDÉSE NEM VOLT NAGYON KÜLÖNBÖZŐ

1939-ből kivontam 2160-at, és az i. e. 221-es évet kaptam. Rögtön felfedeztem, hogy Hannibál ebben az évben lett a karthágói seregek vezető parancsnoka, miután sógorát, Hasdrubalt brutálisan kivégezték. Talán Hannibál állt a támadás hátterében? Chuck M. Sphar történész szerint nagyon valószínű – az *Against Rome* (Róma ellen) című könyvében írt is erről: „Vajon Hannibál ölette meg Hasdrubalt, a Jóképűt, Spanyolország kormányzóját? Nincsenek bizonyítékaink, de Livius (1965, XXI, I) és mások azt mondják, hogy egy spanyol ölte meg Hasdrubalt. Tudván, milyen türelmetlen volt Hannibál, könnyen lehet, hogy az ő keze van a dologban. Akárhogy is, ez egy nagyon jó történet, így felhasználtam."

Hannibál apja, Hamilkar kegyetlen ember volt, aki kínozta Hannibalt, hogy képes legyen bűncselekményeket elkövetni. Egy esetben Hannibál könyörgött az apjának, hogy vigye el magával egy tengerentúli háborúba. Hamilkar megragadta fiát, az áldozati szobába vitte, és a perzselő tűz fölé tartva követelte tőle, hogy esküdjön meg, soha nem lesz Róma barátja. A narancssárga lángok okozta kínok között Hannibál –Ba'al szolgája – megesküdött: *„Esküszöm! Ahogy életkorom engedi... Tűzzel és fémmel teljesítem be Róma végzetét!"*

Az ilyen traumás kötődés nagyon erős lehet, és Hannibál egész biztosan nagyon összetört, amikor apja meghalt egy csatában. Hannibál sógora, Hasdrubal, a Jóképű lett a seregek vezére, és diplomáciai kapcsolatokkal igyekezett megerősíteni Karthágó vezető szerepét a szomszédos törzsek között. A fordulópont azt lehetett, amikor Hannibál rájött, hogy Hasdrubal békeszerződést írt alá Rómával, Hamilkar halálos ellenségével. Hasdrubal beleegyezett, hogy Karthágó addig nem fog az Ebro folyón túl északra terjeszkedni, amíg Róma sem terjeszkedik délre. Ez nem az volt, amire Hannibál feleskü dött a lángok felett. Hasdrubalt egy spanyol merénylő ölte meg, amint megérkezett Itáliába, hogy még több egyezséget kössön. A fejét elküldték Hannibálnak, aki a vezető parancsnok lett.

A történet kezdett összeállni, amikor rájöttem, hogy Hannibál és Hitler ugyanabban az évben és talán ugyanolyan módon emelkedtek hatalomra. Megnéztem Hannibál képét, és a döbbenettől szóhoz sem jutottam. Bár szakállas volt, Hitler arcát láttam magam előtt. Ugyan még nem került rá sor, de dr. Jim Tucker egy számítógépes arcfelismerő program segítségével könnyen megállapíthatja a köztük lévő kapcsolatot. Az összes hasonlóságot figyelembe véve úgy gondoltam, valaki már biztosan előttem is felfigyelt erre, de ennek nem találtam nyomát az interneten.

11. ábra: A karthágói harcos Hannibál és Adolf Hitler. Megdöbbentő a hasonlóság.

Más érdekes szinkronicitás miatt úgy gondolom, Hannibál serege is reinkarnálódott vele – és tudat alatt emlékeztek múltjukra. Karl Dönitz admirális végezte az egyik legnagyobb sürgősségi evakuálást a történelemben, amikor a szovjet hadsereg lecsapott a német katonákra és civilekre Courlandben, Kelet-Poroszországban, és a lengyel folyosón. Hitler öngyilkosságáig ragaszkodott hozzá, hogy a háború folytatódik, de Dönitz hősiesen felismerte, már késő. Ez a tömeges evakuálás 800-900 ezer menekültet és 350.000 katonát vitt át a Balti-tengeren, Németországba és Dániába, ami még mindig Németország fennhatósága alatt állt – ezzel talán több mint egy millió ember életét mentette meg. A tömeges evakuáció fedőneve a Hannibál-művelet volt.

A KOREAI HÁBORÚ – ESÉLY A BÉKÉS EGYÜTTÉLÉSRE

A zodiákus ciklust kissé nehezebb követni a második pun háború végétől, ami i. e. 201-ig, illetve 1959-ig tartott a Halak Korszakban. Habár a II. világháború látszólag véget ért 1945-ben Hitler és a japánok vereségével, az Egyesült Államok rögtön egy újabb – a titkos társaság által finanszírozott – háborút kezdett a Szovjetunióval. A hidegháború közvetlenül a II. világháború befejezését követően kezdődött, és az egész emberiséget fenyegette a nukleáris fegyverekkel. Ez egy szintre emelte a korábbi korszak háborúját, mert bár Róma megtámadta a szomszédait, de soha nem jelentett globális méretű fenyegetést.

A Szovjetunió elleni háború 1950 és 1953 között tetőzött, amikor az USA megtámadta Észak-Koreát, a szovjetek titkos szövetségesét. A szovjet kommunisták Észak-Koreát támogatták, míg az USA Dél-Koreát. Az Egyesült Államok fontolóra vette a globális kommunizmus elleni küzdelmet, és a Szovjetunió vagy Kína elleni háború lehetősége a levegőben lógott. Ötmillió katona és civil vesztette életét

ebben a háborúban. A hidegháború folytatódott azután is, hogy a koreai konfliktus 1953-ban véget ért, amíg egy figyelemre méltó áttörés nem történt. 1959. szeptember 25-én az orosz miniszterelnök, Nyikita Hruscsov járt az Egyesült Államokban, hogy találkozzon Eisenhower elnökkel. Ez a rendkívül fontos látogatás pontosan egy állatövi ciklussal a második pun háború i. e. 201-es befejeződése után történt. Ez volt az első alkalom a hidegháború történetében, hogy szovjet vezető járt az Egyesült Államokban.

Mint a Politico.com-ról kiderül, ezen az úttörő csúcson Hruscsov „elítélte a kommunista sztálinizmus túlkapásait", és azt mondta, hogy kérik a „békés egymás mellett élést" az Egyesült Államokkal... Két nappal a találkozó után a vezetők közös nyilatkozatot adtak ki, és azt mondták, hogy „az általános leszerelés kérdése a legfontosabb a mai világban". Bár a tárgyalások nem folytatódtak, ez az egyeztetés előfutára volt a pozitív jövőnek, hiszen valódi lehetőséget adott az embereknek, hogy véget vessenek a háborúnak, s így igazi, tartós békét teremtsenek. Alig tudta akkor valaki, hogy 2160 évvel ezelőtt egy ugyanilyen béke lehetősége teremtődött meg, amikor i. e. 201-ben véget ért a második pun háború.

A MAKEDÓN HÁBORÚ

Róma békéje rövid ideig tartott, mert már a következő évben, i. e. 200-ban kitört a makedón háború. Makedónia egy nagyon kis ország Görögországtól északra – és a modern állatövi ciklusban egyenértékű lehet Kubával. A reinkarnációs kutatásokban azt találjuk, hogy sok kubai az 1960-as években makedón volt i. e. 200 környékén. 1960 márciusában, 2160 évvel azután, hogy Róma megtámadta Makedóniát i. e. 200-ban, az Egyesült Államok terveket dolgozott ki Kuba megtámadására. A konfliktus az Egyesült Államok és Kuba között

ugyanolyan távolsági háború volt, mint az Egyesült Államok és a Szovjetunió között. A Szovjetunió 1960 februárjában gazdasági és kereskedelmi megállapodásokat kötött Fidel Castróval, Kuba vezetőjével, és az Egyesült Államok szükségét érezte, hogy erre egy azonnali ellentámadással válaszoljon. Kuba délkeletre van az Egyesült Államoktól, csak 14,5 km-re Florida déli csúcsától. Ez értékes stratégiai hely volt a Szovjetuniónak.

1960. május 1-jén az Egyesült Államok U–2-es kémrepülője belépett az orosz légtérbe. A szovjetek lelőtték, és elfogták a pilótát, Gary Powerst. A hidegháború azonnal újraindult – pontosan 2160 évvel azután, hogy Róma belevetette magát egy újabb háborúba Macedóniával. Kennedy megnyerte az 1960-as elnökválasztást, és 1961. január 20-án tette le a hivatali esküt. 1961 februárjában, beiktatása után nagyon hamar Kennedy kinevezte új, hidegháborús veterán tanácsadóit és jóváhagyta a CIA Kuba elleni támadásának tervét. A légicsapások 1961. április 14-én kezdődtek, a B–26-os bombázókat kubai repülőgépeknek álcázták, de hamar azonosították, hogy amerikaiak.

Kennedy kellemetlen helyzetbe került, és törölte a következő légicsapásokat, de a földi invázió folytatódott 1961. április 17-én, a Disznó-öbölben. Húszezer fős kubai csapat várta a mintegy ezernégyszáz kubai emigráns betörését, akiket az Egyesült Államokban képeztek ki. A csata gyorsan véget ért, 144 száműzött meghalt, 1189-et elfogtak. Ez nagy szégyen volt az Egyesült Államoknak, és azonnal teljes válságot eredményezett a zöldfülű elnök körül. A régi történettel kapcsolatban, a sikertelen disznó-öbölbeli invázió egy újabb „minden elveszett"-pont volt az Egyesült Államoknak, a lélek sötét éjszakája a szovjet ellenséggel folytatott küzdelemben.

Előre megjósolható módon a Szovjetunió elkezdte felfegyverezni Kubát, nukleáris fegyvereket is beleértve. Az Egyesült Államok és a Szovjetunió nagyon közel jártak a teljes körű nukleáris háborúhoz a kubai rakétaválság idején, amely 1962. október 22-én érte el csúcspontját, amikor Kennedy szilárd bizonyítékokat mutatott be arra, hogy a szovjetek nukleáris fegyvereket adtak Kubának. Ez a feszültség a harmadik felvonás kezdete volt: az Egyesült Államok már újrarendezte sorait, tanult a lélek sötét éjszakáján a disznó-öbölbeli katasztrófából, és összeszedte erejét, hogy szembenézzen a szovjet ellenséggel. Az 1436 B–52-es bombázó egynyolcada állt készen bármelyik pillanatban légicsapást indítani. Amerikai katonai erők világszerte DEFCON 2-es fokozatú harckészültségi szintre kerültek, és 23 nukleáris fegyver csaphatott le bármelyik pillanatban a Szovjetunióra.

Egy sor félelmetes légi sakkjátszma után Hruscsov elismerte, amit a Szovjetunió tett, és bejelentette, visszavonulnak október 28-án, leszerelik az összes támadó fegyvert, majd visszatérnek a Szovjetunióba. Ez a diadal pillanata volt Kennedynek és Amerikának a Hős Útjának ókori történetében, és a drámai eseményeket több regény, mozi- és tv-film is megörökítette. Az utolsó amerikai rakétát 1963. április 24-én távolították el Törökországból, ezzel véget ért a konfliktus. Rómában a Cynoscephalae csata i. e. 197-ben ért véget, pontosan 2160 évvel a kubai rakétaválság vége előtt. A cynoscephalae-i csata volt a döntő fordulat, amely Makedónia vereségét jelentette.

Nem mindig könnyű kitalálni, hogy mi a modern megfelelője az országoknak, mert Róma számos nemzettel állt háborúban. Makedónia halak korszakbeli megfelelője Kuba, de a Szovjetunió volt az igazi ellenség, ami a színfalak mögül irányított. Úgy tűnik, hogy a történelem nagy ciklusai egy átfogó forgatókönyvet követnek. Előfordulhat, hogy a karakterek itt a Földön váltogatják a szerepeiket, attól függően, hogy az emberek hogyan reagálnak az egyes ciklusokban. És persze nem minden esetben illeszkednek tökéletesen ezek a ciklusok. A ciklusok metszik egymást vagy összeütköznek, és ezt több információ és számítógépes segítség nélkül nem is tudjuk feltérképezni. Mindazonáltal elképesztő, hogy a legnagyobb események

és a legjelentősebb háborúk, úgy tűnik, nagyon pontosan ismétlődnek az állatövi ciklusokban.

A makedón háború valójában nem ért véget a cynoscephalae-i csatával; csak egy évvel később, i. e. 196-ban. Bár Kennedyt 1963. november 22-én meggyilkolták, Hruscsovot leváltották 1964. október 14-én – pontosan 2160 évvel a makedón háború vége után. Bár úgy tűnt, hogy Hruscsov titokban békeszerződéseken és a szövetségek megerősítésén dolgozik, mégis ő volt a Szovjetunió arca a világ szemében.

Könnyen lehet a Római Birodalom életében rengeteg olyan esemény, amelyet nem tartottak elég jelentősnek ahhoz, hogy dokumentálják, mint például egy színházi előadás, és aminek olyan jelentős a hatása, mint a Beatlesnek a következő ciklusban. Talán ezek is hasonlóan lenyűgöző pontossággal ismétlődnek. Mindezeket azért lehet nehéz megérteni, mert lineárisan gondolkodunk. Azonban, ha elkezdünk ciklusokban gondolkodni, máris több értelmet nyernek az események. Minden alkalommal, amikor bolygónk eléri ugyanazt a helyet a körben, a korábbi fordulók eseményei sokkal valószínűbben ismétlődnek a mi valóságunkban, újra meg újra.

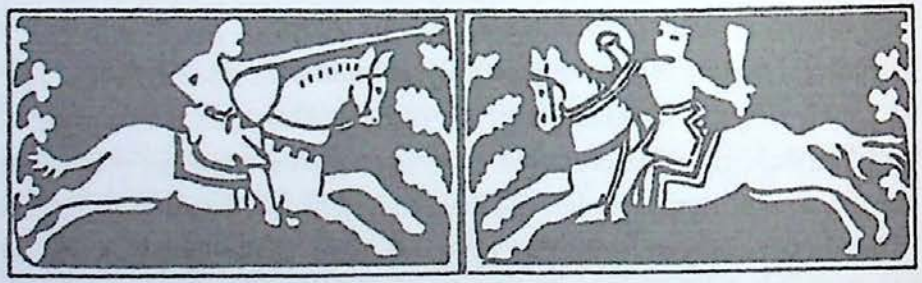

TIZENNEGYEDIK FEJEZET

VIETNAM, WATERGATE ÉS A VASFÜGGÖNY LEHULLÁSA

Róma i. e. 192-ben kezdett háborút III. Antiokhosz ellen, aki Szíria és Nyugat-Ázsia felett uralkodott. III. Antiokhosz tízezres seregével megszállta Görögországot, és ezzel elindult az i. e. 192 és i. e. 188 között zajló szír–római háború. 2160 év múlva 1968–1972-ben vagyunk. Ez pontosan megfelel a vietnami háború legfontosabb fordulópontjainak, és ez a háború is Ázsiában zajlott. Az Egyesült Államok 1964-ben kezdett titkos műveleteket Észak-Vietnamban. 1964. augusztus 2-án három észak-vietnami PT hajó tüzet nyitott az USS *Maddoxra*. Ez vezetett a Tonkini-öböl döntéshez, melynek értelmében Lyndon Baines Johnson, Kennedy egykori alelnöke, engedélyt kapott, hogy kongresszusi döntés nélkül indítson háborút Észak-Vietnam ellen. Az Egyesült Államok 1965-ben kezdte meg Észak-Vietnam bombázását, míg a csapatok létszáma kétszázezerre nőtt. 1967-ben a védelmi miniszter, Robert McNamara azt mondta, a bombatámadások nem voltak elég hatékonyak, és még erősebben kell támadni.

Aztán 1968. januárjában, 2160 évvel azután, hogy az ázsiai király, III. Antiokhosz megszállta Görögországot tízezer emberrel, és így megkezdődött a háború a Római Birodalommal, észak-vietnami és vietkong erők törtek be Dél-Vietnamba. Az ázsiai ellenség több vá-

rost is megtámadott, beleértve a fővárost – hasonlóan Antiokhosz Görögország elleni támadásához a Halak Korszakban. Ezt a merész és bátor katonai manővert hívták a Tet-offenzívának. Bár visszaverték, politikai és pszichológiai győzelmet jelentett, és komoly kérdéseket vetett fel azzal kapcsolatban, hogy az USA megfelelően vesz-e részt a háborúban. William Westmoreland ezredes februárban a csapatok megkétszerezését kérte, mintegy 206.000 emberre volt szüksége. Nagyon is valóságos, ijesztő lehetőséggé vált az amerikai fiatalok besorozása.

1968. március 16-án amerikai katonák több száz ártatlant mészároltak le My Lai faluban. Hatalmas sokkot váltott ki, amikor 1969-ben az eset nyilvánosságot kapott. Az amerikaiak követelték a háború végét, de a politikai akarat még nem volt elég erős. Ez a három eset – a Tet-offenzíva, a csapatok megduplázása és a My Lai-i mészárlás – drámaian növelte a háború érzelmi hatását. Az egekbe szökött a besorozott fiatalok száma. Ezek az események mind 1968-ban történtek, pontosan 2160 évvel a Róma és az ázsiai III. Antiokhoszkirály közötti háború kitörését követően.

AZ ÁRULÁS KESERŰ ÍZE – ÖTVENKÉT ÉVES TÁNYÉRON FELSZOLGÁLVA

2013. március 17-én kiderült, hogy Richard M. Nixon elnökjelölt 1968-ban szabotálta a Vietnammal folytatott béketárgyalásokat. Éppen Nixonról kerestem információkat, amikor a szinkronicitásnak köszönhetően ráakadtam erre az információra. Az MSNBC-ben Rachel Maddow tárta fel ezt az információt, de nem találtam volna meg, ha nem keresem direkt Nixon és 1968 kapcsolatát. Ma már tudjuk, hogy Nixon megvesztegette a vietnamiakat azzal, hogy előnyösebb békeszerződést köthetnek, ha kivárják, hogy ő legyen az elnök. Az amerikai emberek megdöbbentő elárulásával a vietnami háború egyre inkább kiszélesedett, és így igen jó profitot hozott a hadiiparnak, Nixonnak pedig még nagyobb katonai befolyása lett. Eisenhower elnök 1961. január 17-én búcsúbeszédében figyelmeztette az embereket a katonai befolyás növekedésének veszélyére. Ő is egy olyan mentor volt, aki egy varázsos ajándékot adott az embereknek ebben a beszédben, amit végül fel is használtak az ellenség legyőzésére: „A kormányzati szerveinkben védekeznünk kell a katonai-hadiipari komplexum akár kért vagy kéretlen, indokolatlan befolyásszerzésétől. A rossz helyen felbukkanó hatalom lehetősége létezik, és továbbra is fennáll."

Az akkori elnök, Lyndon Baines Johnson tudott Nixon egyezségéről, de nem tett semmit. Nixon ezzel több százezer újabb fiatalt kényszerített katonai szolgálatra és több tízezer katonát küldött biztos halálba, ám mindez megelőzhető lett volna. Hanganyag bizonyítja, mit tett Nixon, s ennek titkosítását 2013-ban az LBJ Presidential Libraryben feloldották. A történet pontosan egy nappal a könyv ide vonatkozó fejezetének átnézése előtt került nyilvánosságra 2010-ben.

Van egy érdekes, 52 éves átfedés Eisenhower 1961-es prófétai beszéde és a 2013-as végső leleplezés előtt. A maják úgy gondolták, a történelem 52 éves ciklusokban mozog, ami négy darab 13 éves, kisebb ciklusra osztható. Dél-Amerikában az emberek ezt „szent körnek" vagy „az évek összekapcsolódásának" hívták, ezek segítségével értelmezték a múlt és a jövő eseményeit. A spanyol hódító, Hernán Cortés 1519 novemberében kezdte meg az aztékok pusztítását, egy rövid látogatás után – ezzel pedig elindította az azték próféciák 52 évig tartó „kilenc poklát". 52 év öt „szent köre" adja a tzolkin ciklus 260 évét, amit széles körben tiszteltek Dél-Amerikában. Robert Peden ausztrál professzor felfedezte, hogy a 260 éves tzolkin kör „tökéletes közös nevezője" a Naprendszerben lévő bolygók pályájá-

nak. Lenyűgöző, hogy a „primitív" dél-amerikai kultúrák fel tudták fedezni ezt a számot. Háromszáz és ötszáz közé tehető az általuk épített piramisok száma, ami megint csak arra enged következtetni, hogy nagyon fejlett technológiájuk volt.

A RÓMAI–SZÍR HÁBORÚ ÉS A VIETNAMI HÁBORÚ VÉGE

Helmer és Masson szerint Róma i. e. 192-ben kezdett háborút III. Antiokhosz szír királlyal,2160 évvel később pedig, 1968-ban, a vietnami háború szélesedett ki. (Ne felejtsük el, hogy most már abszolút bizonyítékaink vannak, hogy Nixon megvesztegette a vietnami kormányt.) A római–szír háború öt évig tartott, és i. e. 188-ban ért véget. Innen 2160 évvel később 1972-be jutunk, ami Henry Kissinger és Le Duc Tho tűzszüneti megállapodásának éve.

John Lennon *„Imagine"* című dala 1971 szeptemberében jelent meg, és most furcsán prófétainak tűnik a titkos szövetség vereségéről. Archetipikus szempontjából az „Imagine" a halhatatlanság elixírének előfutára volt, amit a szövetség legyőzése után hamarosan megszerzünk.

> *Remélem, egy nap majd csatlakozol hozzánk; és a világ Egyként fog élni.*

A végleges békeszerződés Vietnammal 1973. január 27-én lépett életbe. Ezzel pedig kivonták az utolsó amerikai csapatokat is Vietnamból.

A SCIPIO AFRICANUS-BOTRÁNY ÉS RICHARD NIXON

I. e. 187-ben a római–szír háború véget ért, és botrány kezdett kialakulni Scipio Africanus konzul körül. Akkor kezdődött, amikor a testvére, Lucius bíróság elé került, mert elrejtette azt az 500 talentumot, amit Róma halálos ellenségétől, III. Antiokhosztól kapott. Két év múlva Scipio maga állt a bíróság előtt, mert elfogadta III. Antiokhosz pénzét, hogy véget vessen a háborúnak. A botrány i. e. 187-es eleje megfelel a Halak Korszak 1973-as évének. Miért fogadta el Scipio Africanus az ellenség pénzét? Miért vesztegette meg Nixon a vietnamiakat? Miért finanszírozta a titkos szövetség az I. és II. világháború mindkét oldalát, ahogy azt az adatok egyértelműen mutatják? Ezek az intézkedések érthetők, ha arra gondolunk, hogy az emberek 1 százaléka valódi szociopata, aki nincs tekintettel senkire, és nem tart tiszteletben senkit, aki a saját elit körén kívül van. Ami a titkos szövetséget olyan ijesztőnek teszi az átlagembernek, az az a gondolat, hogy a szociopaták több száz éve összeszövetkeztek, hogy így erősítsék meg a hatalmukat hosszú távú céljaik érdekében.

Az összejátszás Scipio Africanus és III. Antiokhosz között sokkal mélyebb lehetett, mint az anyagi javak, melyet Antiokhosz adott, hogy véget vessen a háborúnak. Ha Nixon újrajátszotta az előző állatövi ciklus eseményeit, akkor lehet, hogy Antiokhosz egy titkos megállapodás részeként megegyezett Scipióval, hogy megtámadja Görögországot. A modern időkben ez Richard Nixon titkos megállapodásának felel meg a vietnamiakkal – pontosan 2160 évvel a római–szír háború után.

Ha korábban ugyanaz a titkos szövetség titokban finanszírozta a római–szír háború mindkét résztvevőjét, akkor jól tudták, hogy a gazdagságuk, a hatalmuk és a befolyásuk révén a teljes hadviselésbe vihetik az embereket. Nagy válság idején az emberek többet költenek, elveszítik megtakarításaikat, és az életüket is adják azért, amit magasabb

célnak hisznek. Bár az árulás részletei nem voltak bizonyíthatók, Scipio Africanust hazugságon kapták. Ő és a testvére is elfogadták az 500 talentumot III. Antiokhosztól, látszólag azért, hogy véget vessenek a háborúnak. Ez a hatalmas hiba talán más irányú vizsgálatokat is elindított, beleértve azt a gondolatot, hogy a háborúkat szándékosan generálták, hogy megszerezzék az emberek pénzét, de ezek az információk soha nem kerültek napvilágra az előző ciklusban.

A NAGY HARMADIK FELVONÁS

A per nagy pillanat volt, a harmadik felvonás, amelyben a római nép a lélek sötét éjszakája után véget vetett a háborúnak, és most már közvetlenül szembenézett az ellenséggel – ebben az esetben a saját vezetőjével –, és legyőzte. Scipio testvére, Lucius pere nagy nyilvánosság előtt zajlott. Bizonyítékként be kellett mutatnia bátyja számviteli könyveit. Ezek a pénzügyi dokumentumok voltak a „füstölgő pisztoly", amely bizonyította, hogy Scipio elfogadta Antiokhosz pénzét, hogy véget vessen a háborúnak. Teljes mértékben lehetséges, hogy más, régebbi kifizetéseket is találtak. Polybios feljegyzései szerint egy arcátlan lépésként, mely felháborította a római köztársaságot, Scipio megragadta a könyvet, és mindenki szeme láttára széttépte. Ezzel Scipio nyilvánosan beismerte, hogy bűnös, de túl büszke volt kimondani. A római nép nem gondolta, hogy még súlyosabb bizonyítékok is lehettek Scipio pénzügyi könyveiben. Scipio elhagyta Rómát, és három évvel a botrány után lemondott, ezzel a felelősségre vonása is befejeződött i. e. 184-ben.

Há tudsz valamit a késő 20. századi amerikai történelemről, akkor ez a történet valószínűleg nagyon ismerős. Ahogy Masson írta: „2160 évvel [Scipio botrányának kezdete] később, 1973-ban ez volt a Watergate-botrány, ami miatt Nixon lemondott és visszavonult a

birtokára – pont, mint Scipio tette 2160 évvel korábban." A reinkarnáció tudománya szerint – mint kiderült dr. Ian Stevenson, dr. Jim Tucker és Edgar Cayce tanulmányaiból, és dr. Michael Newton életek közötti regresszióiból – teljességgel lehetséges, hogy Scipio Africanus Richard Nixonként született meg újra annak érdekében, hogy megismételje ugyanezt a karmaciklust. Scipio volt Hannibál főellensége a második pun háborúban, és úgy tűnt, hogy ő is reinkarnálódott, hogy beteljesítsen egy hasonló sorsot. Ezúttal Nixon nem sétált el olyan könnyen, mint elődje, Scipio Rómában. Nixonnak végig kellett vinnie saját karmaciklusát, és egy televíziós interjúban be kellett vallania, mit tett. Az újságíró, David Frost lett a hős, aki agresszíven terrorizálta a bukott hőst, amíg be nem vallotta, amit tett.

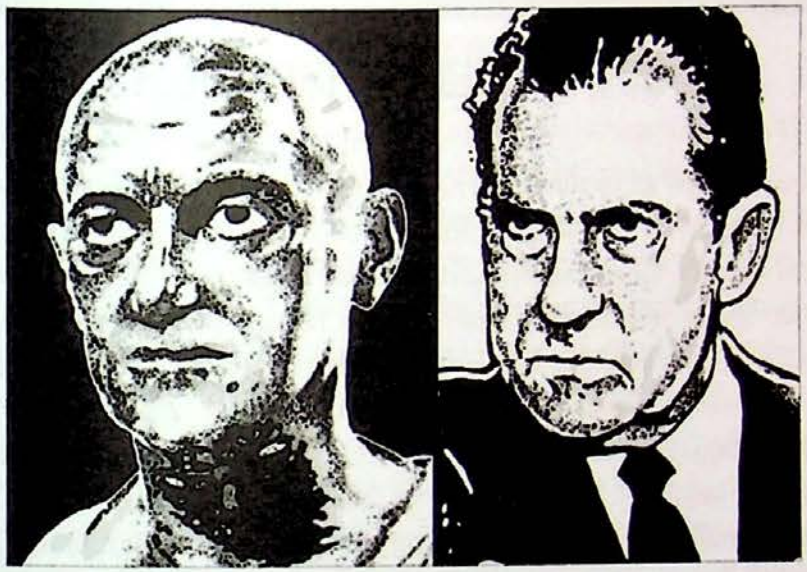

12. ábra: Scipio Africanus és Richard Nixon

A Hős Útját hűen ábrázolja Ron Howard 2008-as *Frost/Nixon* című filmje, amely Oscar-díjat kapott a legjobb film, a legjobb férfi főszereplő, legjobb adaptált forgatókönyv, legjobb rendező és a legjobb vágás kategóriában. Bár 2160 év kellett a teljes körhöz, ha Ni-

xon volt Scipio, akkor ezúttal nyilvánosan el kellett ismernie, hogy mit tett. További meggyőző bizonyítéka a reinkarnációnak a Scipio és Nixon arca közötti hasonlóság. Dr. Ian Stevenson és dr. Jim Tucker bizonyították, hogy az „igazi" reinkarnáció esetében jellemző az arcvonások hasonlósága. Scipio és Nixon egyértelműen hasonlítanak egymásra, beleértve az orruk, az arcuk és az álluk formáját, a táskákat a szemük alatt, és a „fáradt tekintetüket". Lehetséges, hogy ugyanaz a lélek reinkarnálódott, hogy ismét dolgozzon a 2160 évvel korábbi problémákon? Ha igen, nem úgy tűnik, hogy Scipio nagyon sokat tanult, hisz végül ugyanazt a szerepet játszotta, amit a Halak Korszakban. 1977-es, élő adásban történő beismerésével azonban ledolgozott valamennyi karmát.

CATO, ISMERKEDJ MEG CARTERREL!

I.e. 184-ben az új római „cenzor" Cato lett, miután római konzulként szolgált. Ez egy nagyon fontos pozíció volt, ő volt a felelős a római erkölcs megőrzéséért. 2160 évvel később, 1976-ban, Jimmy Carter lett az új amerikai elnök. Talán feltűnt nevük hasonlósága, ami CA-val kezdődik és a T betű is szerepel bennük. Cato is földműves családból származott, éppen úgy, mint Carter. Apja halála után Cato otthagyta a sereget, és visszatért a földműveléshez. Carter is pontosan ugyanezt tette. Helmes és Masson kutatásai szerint Cato volt az a politikus, aki követelte, hogy Scipio és testvére mutassák be nyilvánosan a könyvelésüket i. e. 187 elején. 2160 évvel később nincs egyértelmű bizonyíték Carter, Georgia akkori kormányzójának a szerepére a Watergate-botrányban. Az azonban tagadhatatlan, hogy Carternek előnyére vált Nixon hibája, amikor három évvel később elnök lett.

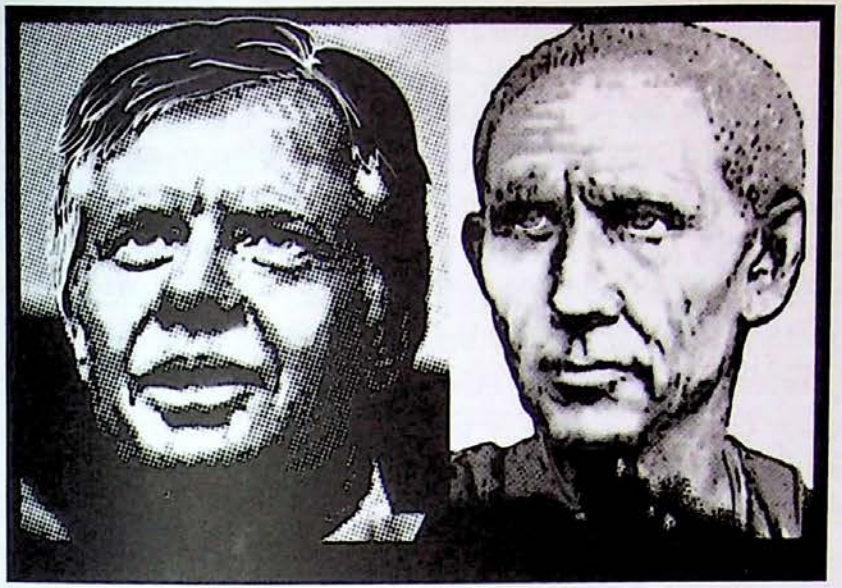

13. ábra: Jimmy Carter és Cato, a cenzor

A nyilvánosságnak szüksége volt egy makulátlanul tiszta karakterre, valakire, aki Richard Nixon ellentéte – és meg is kapták.

Nagyon jelentős Cato és Carter arcának hasonlósága. Az orruk és a fülük formája szinte megegyezik, és nagyon egyforma a szájuk, az orcájuk és az álluk is. Cato megpróbálta visszaállítani a rómaiak erkölcsösségét, visszaszorítani költekezésüket és mértékletesebb életmódra szoktatni őket – munkássága annyira szigorú volt, hogy 44 vádponttal szemben kellett megvédenie magát. 2160 évvel később Carter ugyanígy próbálta meg visszaszorítani Amerika túlzott mértékű fogyasztását. 1977. február 2-án, csupán két héttel azután, hogy elfoglalta hivatalát, arra biztatta az embereket, hogy vegyék kisebbre otthon a fűtést – egy igen hideg tél közepén: „Mindannyiunknak meg kell tanulnunk takarékoskodni az energiával. Pusztán azzal, hogy napközben 18 fokon, éjjel pedig 12 fokon tartjuk a termosztátot, a földgázhiány felét ki tudjuk küszöbölni." Mondta ezt úgy, hogy vastag kardigánt viselt, amivel a média gúnyolódásainak célkeresztjébe

került. Még 2009-ben is emlékeztek erre a beszédre, bár a sorok írója nem a helyes évet jelölte meg: „Van egy másik probléma – Jimmy Carter pulóverének szelleme kíséri a [az energiatakarékosság] vitát. Az 1979-es energiaválság idején Carter egy kardigánban mondta, hogy a nemzet »bizalmi válságban« szenvedett, és mindenkinek azt mondta, hogy vegyék lejjebb a termosztátot a téli hónapokban. Az energiatakarékosság valahogy a rossz közérzettel azonosult."Ugyanebben az 1977-es beszédében Carter bejelentette, hogy egyharmadával csökkenti a Fehér Ház személyzetét, és a javasolta,hogy minden kabinettag is tegye ugyanezt a saját kisegítő személyzetével. Carter a következőket is mondta a *Report to the American People on Energy (Energiaügyi jelentés az amerikai embereknek)* jelentésében:

> Megszüntettünk néhány olyan drága luxusszolgáltatást, mint a vezetők, beleértve a Fehér Ház tagjainak is limuzinnal való szállítását. A kormányzati vezetők nem érthetik meg az Önök problémáit, amíg királyi módon élünk itt Washingtonban. Nagyra értékelem a gesztust, de kérem Önöket, ne küldjenek ajándékokat nekem, a családomnak és hivatalom tagjainak... Megkértem az általam kijelölt kormányzati tisztségviselőket, hogy nagyon komoly pénzügyi elszámolást alkalmazzanak, és kerüljenek mindenféle összeférhetetlenséget. Ezeket az intézkedéseket állandó érvényűnek tekintem.

Carter kampánya folytatódott, amikor megemelte a nagy gázfogyasztású autók adóját és szolárrendszert telepített a Fehér Ház tetejére.

Cato lett az egyik legelismertebb politikus az ókori Rómában, és politikailag aktív volt i. e. 149-ben bekövetkezett haláláig, amely 2011-nek felel meg a Halak Korszakban. Carter 2013-ban még mindig él és virul, és politikailag szintén aktív. Cato számos tekintélyes irodalmi művet írt, köztük a római történelemről latinul. Carter huszonhét könyvet adott ki elnöksége óta, beleértve a *Palestine: Peace Not Apartheid* (Palesztina: Béke, nem apartheid) és egy kitalált regényt Amerika történelméről *The Hornet's Nest: A Novel of the Revolutionary War* (A darázsfészek: Regény a függetlenségi háborúról) címmel. Bár Carter csak egy terminust szolgált, 1981-ben hagyta el a hivatalt, több korábbi jelölést követően 2002-ben Nobel-békedíjjal tüntették ki. Íme, egy idézet a hivatalos Nobel-honlapról Carter díjával kapcsolatban.

> [A Nobel-békedíjat Carter] évtizedes fáradhatatlan erőfeszítéseiért kapta, melyeket a nemzetközi konfliktusok békés megoldása, a demokrácia és az emberi jogok, valamint a gazdasági és társadalmi fejlődés érdekében tett... [Ő] a világ minden táján szolgált megfigyelőként számtalan választás során. Sok fronton harcol a trópusi betegségek ellen és a fejlődő országok növekedése érdekében... Egy olyan helyzetben, amelyben a hatalom fenyegetése a jellemző, Carter kiállt az elvei mellett, hogy a konfliktusokat, amennyire csak lehetséges, közvetítéssel és olyan nemzetközi együttműködéssel kell megoldani, mely a nemzetközi jogon, az emberi jogok tiszteletén, valamint a gazdasági fejlődésen alapul.

AZ ELSŐ IBÉRIAI HÁBORÚ ÉS AZ AFGANISZTÁNI HÁBORÚ 1979 ÉS 1986 KÖZÖTT

Cato megválasztása után a következő jelentős esemény a római történelemben az első ibériai háború volt, amelynek során Rómának szembe kellett néznie a spanyol területek felkelésével. Az első ibériai háború i. e. 181-ben kezdődött és i. e. 179-ben ért véget, de volt egy nagy ibériai felkelés i. e. 174-ben, amelyben 15000 ibériait megöltek vagy bebörtönöztek; 2160 évvel később, 1979 és 1986 között járunk. François Masson 1979-ben fejezte be a kéziratot, így további vizsgálatokat nem lehetett akkoriban végezni. Nem tartom magamat történésznek, és amikor 2000-ben megjelentettem Masson kéziratát a honlapomon, túl nagy munkának tűnt feltárni, hogy ezek a ciklusok működnek-e még. Nem volt elég információ az interneten sem.

Hamar megfeledkeztem róla, magával ragadott sok más dolog, és eszembe sem jutott Róma és az Egyesült Államok zodiákus kapcsolatát tovább vizsgálni. Azonban, ahogy 2010-ben az első tervezetét írtam ezeknek a fejezeteknek, rájöttem, hogy eljött a további kutatás ideje. Az elmúlt tíz évben rengeteg új információ jelent meg az interneten, és ez nagyban megkönnyítette a kutatást.

Az első ibériai konfliktus tehát i.e. 181-ben kezdődött és i. e. 174-ben ért véget. Ez 1979–1986 a Halak Korszakban. Mint kiderült, az Egyesült Államok ebben az időben egy másik távolsági háborút vívott a Szovjetunióval Afganisztánban. Úgy tűnik, hogy a Kos Korszak spanyol emberei a Halak Korszakban afgánként születtek újjá. Ez az új távolsági háború az Egyesült Államok és a Szovjetunió között 1979-ben kezdődött, pont, amikorra Masson várta.

ÚJABB TÁVOLSÁGI HÁBORÚ A SZOVJETUNIÓVAL

Habár 1979 júniusában aláírták a SALT II nukleáris fegyverkorlátozási egyezményt a Szovjetunióval, Carter elnök 1979. július 3-án aláírta, hogy titokban támogatást nyújtanak Afganisztánnak, akik a saját pro-szovjet kormányuk ellen harcoltak. Carter hidegháborús tanácsadója, Zbigniew Brzezinski szerint: „Nem sürgettük az oroszok beavatkozását, de tudtuk, hogy nagy a valószínűsége." Oroszország valóban sokkoló erőszakkal reagált kevesebb, mint hat hónappal később. Orosz ejtőernyősök landoltak Kabulban, Afganisztán fővárosában, 1979 karácsonyán. Úgy gondolják, hogy ezek az orosz katonák lőtték le az elnököt, Hafizullah Amint két nappal később. Ez kirívó demonstrációja volt a Szovjetunió katonai hatalmának, amely új geopolitikai feszültségeket teremtett 1979-ben, ugyanebben az évben, amikor az ibériai háború kezdődött a Kos Korszakban. Az Egyesült Nemzetek már 1980 januárjában elítélte az inváziót. Az Egyesült Államok határozottan ellenezte Oroszország hirtelen, erőszakos jelenlétét Afganisztánban; betiltották az exportgabona bevitelét Oroszországba, véget értek a SALT-tárgyalások és bojkottálták az 1980-as olimpiát Moszkvában. Brzezinski szerint: „Ezenkívül Amerika nem tett semmit. Miért? Tudták, hogy Oroszország a saját Vietnamját teremtette meg."

Róma ibériai háborúja i. e. 174-ben ért véget. 2160 évvel később 1986-ban vagyunk. Ez pontosan az az év, amikor a Szovjetunió döntő vereséget szenvedett Afganisztánban. Az Egyesült Államok az egész távolsági háború alatt titokban képezte ki és támogatta a szovjetek elleni afgán ellenállási mozgalmat. 1985-ben a CIA tanította meg az afgán ellenállókat az autóba rejtett bombák használatára, merényletek elkövetésére és határokon átnyúló razziákra a Szovjetunióban. Aztán 1986-ban az Egyesült Államok több száz Stinger légvédelmi rakétát adott az ellenállásnak, ezenkívül adományozott újabb

600 millió dollárt. Kína tankokat, puskákat, gránátokat és egyéb fegyvereket adott az afgán ellenállóknak. Ugyanebben az évben, 1986-ban, miután vereségük egyértelmű volt, a szovjetek „kilépési stratégiát" kezdtek el kidolgozni; 302 000 afgán fegyverest kezdtek el kiképezni, hogy felvegyék a harcot az ellenállókkal.

EGY ÚJABB BÉKELEHETŐSÉG

Oroszország kirívó veresége az Egyesült Államokkal szemben béketárgyalásokhoz vezetett, és véget vetett a hidegháborúnak. Ezzel az 1986-os év még erősebb egyezést mutat az i. e. 174-es első ibériai háborúval. 1986. szeptember 15-én Gorbacsov levelet küldött Reagannek, és kért „egy gyors személyes találkozót, mondjuk Izlandon vagy Londonban", hogy megvitassák valamennyi nukleáris fegyver teljes eltörlését. A csúcstalálkozó Reykjavíkban, Izlandon volt 1986.október 12-én. Ez újabb lehetőséget kínált a világnak a Globális Ellenség legyőzésére és a valódi béke megteremtésére, de nem voltunk még teljesen készen. Az Irán-Contra botrány hamarosan kitört, Reagan legfontosabb szövetségesét, John Poindexter nemzetbiztonsági tanácsadót lemondásra kényszerítve. Ez azután történt, hogy III. Edwin Meese főügyész nyilvánosságra hozta, hogy Poindexter tudta, hogy az Iránnak eladott fegyverek nyereségéből származó profitot titokban egy olyan félkatonai csoportnak adták, amely a szocializmus ellen harcolt Nicaraguában. Ez a csoport volt a Contra.

Az amerikai hadsereg hamarosan „hatalmas összeget igényelt, mellyel pótolni tudták volna az [atom] rakéták hiányát", ha Gorbacsov és Reagan teljes nukleáris fegyver-tilalma elfogadásra kerül. Egy másik jele annak, hogy a titkos szövetség bürokratái nem akartak együttműködni Reagannel és Gorbacsovval, valamint John Poindexterrel, az volt, hogy az Egyesült Államok bejelentette az összes, 55, amerikai székhelyű szovjet diplomata kiutasítását 1986. október 22-én. Minden szovjet diplomatának el kellett hagynia az országot 1986. november 5-ig.

ÚJ AMERIKAI–SZOVJET TÁVOLSÁGI HÁBORÚ 1988 ÉS 1992 KÖZÖTT

A Kos Korszak ezen pontján a rómaiak Makedónia ellen harcoltak i. e. 172 és i. e. 168 között. 2160 évvel később 1988 és 1992 között járunk. Azt hittem, itt ér véget a Róma–Amerika-párhuzam, de tévedtem. Rájöttem, hogy pont ekkor robban ki egy újabb távolsági háború a két ország között – pontosan az i. e. 168-as makedón vereség idejével megegyező időszakban.

Már láttuk, hogy Róma korábbi háborúja Makedóniával a Halak Korszakban a Szovjetunió–Kuba távolsági háborúban jelentkezik. Róma i. e. 172-ben kezdett újabb harcokat Makedóniával. És 2160 évvel később, 1988. február 12-én újabb közvetlen konfrontáció volt az Egyesült Államok és a Szovjetunió között. Kuba ekkor nem adott átmeneti terepet a csatának, megszabadítva így magát a Makedóniával való kapcsolattól. Ebben az esetben a két fő ellenfél közvetlenül szembekerült egymással. Az Egyesült Államok egy ismert kémhajóval, az *USS Caronnal* provokálta a Szovjetuniót a Krím-félszigeten vizein, amit a Szovjetunió magáénak tekintett. A history.com feltárta, hogy az Egyesült Államok szándékosan próbált harcot kezdeni azáltal, hogy ezt a „sok szempontból szükségtelen provokatív akciót megtette... A *Caron* közismert kémhajó volt, és szovjet vizeken való megjelenése mindenképpen gyanús volt."

A Szovjetunió agresszívan reagált, megtámadta az *USS Caront* és a közelben lévő *USS Yorktown-t.* A history.com kiderítette, hogy ez a

„megsebzett oroszlán" kétségbeesett lépése volt, és a Szovjetunió még képes volt visszavágni az ellenségnek. „A maguk részéről a szovjetek valószínűleg túlreagálták a dolgot. Talán úgy érezték, tudatniuk kell, hogy súlyos gazdasági és politikai problémáik ellenére katonai szempontból nagyon komolyan kell venni őket."

AZ AFGÁN TÁVOLSÁGI HÁBORÚ FOLYTATÓDIK 1992-IG

A provokáció ellenére 1988. április 14-én a Szovjetunió aláírta a megállapodást, hogy kilenc év megszállás után elhagyja Afganisztánt. A *Georgetown University Institute for the Study of Diplomacy (Georgetown Egyetem Diplomáciai Tanulmányok Intézete) az* „Amerikai és szovjet távolsági afganisztáni háború, 1989–1992 között" című tanulmányában felfedte, hogy az Egyesült Államok és a Szovjetunió 1992-ig biztosított katonai támogatást Afganisztánnak – a Kos Korszakban ugyanebben az évben ért véget a második makedón háború. A CIA 1985-ig finanszírozta és képezte az afgán ellenállást. Ez volt az aljas, ultrafundamentalista iszlám csoport, a tálibok. 2011-es dokumentumok bebizonyították, hogy „szoros munkakapcsolat"volt Oszama bin Laden csoportja és a tálibok között – beleértve a „nagyon jelentős mértékű ideológiai konvergenciát". Az amerikai vállalati média szinte teljesen figyelmen kívül hagyta a tálibok korábbi amerikai támogatását szeptember 11. esetében. A 2160 éves állatövi ciklus továbbra is befolyásolja a történelmünket. A Georgetown University cikkéből világosan kiderül, hogy az amerikai–szovjet távolsági háború végül mégis véget ért 1992-ben, ami szinkronban van a második makedón háború i. e. 168-as végével.

A hivatalos szovjet kivonulás Afganisztánból egyáltalán nem jelentette a hatalomért folytatott harc

végét az USA és a szovjetek között. Mindkét szuperhatalom továbbra is támogatást nyújtott az afgán konfliktusban, még 1991 végén is, miközben a Szovjetunió összeomlott. Miután az Egyesült Államok és a Szovjetunió az összes katonai támogatást befejezte 1992-ben, az országban egyedül maradt, hogy megbirkózzon a magasan képzett, szervezett és felszerelt fanatikusokkal, akik elindították azt, ami gyorsan polgárháborúvá alakult.

A VASFÜGGÖNY LEHULLÁSA – PONT IDŐBEN

Róma Makedónia i. e. 168-as legyőzésével a saját ellenségén is diadalt aratott. Ez hónapokra volt attól, amikor a Szovjetunió a Halak Korszakban összeomlott. Puccskísérletet szerveztek Mihail Gorbacsov ellen 1991. augusztus 19-én, amikor tankok vették körül a Kremlt. A főiskolai eligazításomkor a Hasbrouck Dining Hallban csodálkozva néztem ezt a televízió képernyőjén, és soha nem fogom elfelejteni, milyen unottak voltak a tinédzserek körülöttem. Úgy tűnt, én vagyok az egyetlen, akit érdekelt, ahogy a tankok közeledtek a Kreml felé – az Egyesült Államok „elsőszámú nukleáris ellenségének" szíve felé – élő televíziós adásban. A puccs nem járt sikerrel. Ennek ellenére széleskörű elégedetlenséget fejezett ki a kommunista rendszerrel szemben, és jelezte a Szovjetunió összeomlását. Az orosz államok 1989-ben kinyilvánították a függetlenségüket. Azerbajdzsán volt az első, majd jött a többi állam 1990-ben. A Szovjetunió azonban nem omlott össze teljesen az 1991-es puccsig. Gorbacsov 1991. december 25-én mondott le – csak hét nappal 1992. január 1. előtt, amikor Makedónia elesett Rómával szemben i. e. 168-ban, pontosan

2160 évvel korábban. Az állatövi ciklus ugyanolyan aktív két évezreddel később is.

FRANÇOIS MASSON PRÓFÉCIÁJA HELYES VOLT

1980-as könyvében Masson látta a közelgő bajt: „Ez a második makedón háború 1988–1992 között jelentkezhet, közvetlen amerikai–szovjet konfliktusban, ahogy az 1962-es kubai konfliktus során láttuk. Veszélyes sakkjátszma alakul, mert tömegpusztító fegyverek vannak mindkét oldalon, ahogy az 1962-es kubai konfliktus során is. Imádkozzunk, hogy ezúttal is hasonlóan alakuljanak a dolgok, és az emberiség ne pusztítsa el önmagát."

Masson próféciája tökéletesen pontos. A szovjetek elveszítették a sakkjátékot, és nemzetállamokra estek szét. Amerika pedig kiképezte és felfegyverezte a következő ellenséget – Oszama bin Ladent és a tálibokat –, miközben a Szovjetunióval harcolt.

2001. SZEPTEMBER 11.: TÖKÉLETES EGYEZÉS AZ 539 ÉVES NEGYED CIKLUSBAN

Biztos nagyon kíváncsi vagy, hogy van-e szeptember 11-nek megfelelő esemény a ciklusban. 2011 a Kos Korszakban i. e. 159 volt, és ebből az időből nincsenek háborúval kapcsolatos római feljegyzések, csak az első vízi órát alkották meg ekkor. Azonban Masson jegyzeteinek tanulmányozásakor arra jöttem rá, hogy az 539 éves negyed ciklus drámaian ismétlődik szeptember 11. esetében – napok választják el egy 1462-es drámai európai csatától. Rengeteg párhuzamos egyezést találtam.

Ez az új adat még jobban alátámasztotta az 539 éves kapcsolatot Jeanne d'Arc 1429-es csatája és az 1968-as francia diáklázadás között. Helmer és Masson nem tévedtek. Teljesen újra kell gondolnunk a kozmológiánkat – és komolyan el kell gondolkoznunk azon, hogy a kozmosz él. A holdak, bolygók, csillagok és galaxisok mind élnek, és óriási befolyással vannak a mi életünkre is. Úgy tűnik, hogy intelligensen vezetnek minket a Hős Útjának archetípusai egyéni és kollektív szinten. Ezek a háborúk és atrocitások addig ismétlődnek, amíg meg nem tanuljuk a leckét – a megbocsátást és mások elfogadását.

Nagyon meglepődtem, hogy egy ilyen sokkoló, emlékezetes, világ- megváltoztató esemény, mint szeptember 11. egyáltalán nem véletlen volt. 1462-ben Németország küzdött az ellenséggel. Nagy a kísértés, hogy most mondjam el a részleteket, de be kell fejeznünk a Róma és az Egyesült Államok közötti zodiákus kapcsolat megértését1992-től egészen 2013-ig, a könyv megírásáig.

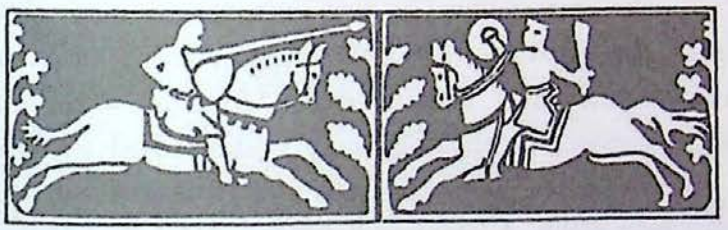

TIZENÖTÖDIK FEJEZET

NEM AZ ÉG SZAKAD LE, CSAK A SZEMELLENZŐT HAGYJUK EL

Jeanne d'Arc látomásai nyomán meggyőzte a franciákat, hogy bízzák rá a hadsereg irányítását. Az ő bátorsága hamar inspirálta az embereket a Brit Birodalom elleni lázadásra, és nyertek is. Pontosan 539 évvel később – majdnem napra pontosan – egy francia diáklázadás 8 millió munkavállalót inspirált tüntetésre a hiperkonzervatív kormány ellen, és ők is nyertek. Ezt a lenyűgöző szinkronicitást négy évvel korábban a francia asztrológus, Michel Helmer jósolta meg. A római történelem nagy háborúi 2160 évvel később a Halak Korszakban újra megjelennek az amerikai történelemben, kezdve McKinley elnök imperiális agressziójával az európai hatalmak ellen 1896-ban. A politikai összeesküvések, mint a Watergate-botrány, pontosan tükrözik a római történelmet, amikor Scipio Africanust azzal vádolták, hogy megvesztegette az ellenség, hogy vessen véget a háborúnak. Még a két fő konzul – Scipio és Cato – is reinkarnálódhatott mint Nixon és Carter elnök. A látszólag hatalmas, 2160 éves távolság ellenére is döbbenetes hasonlóság van az elnökök és római társaik arcvonásai között, ahogy dr. Ian Stevenson és dr. Jim Tucker tudományos kutatásai szerint ez várható is. Ez lehet csak egy a sok példából. Addig kapjuk ugyanazokat a leckéket, amíg meg nem tanuljuk őket. Az időintervallum múltbeli és mostani életünk között nagyon precíznek tűnik, és nincs okunk feltételezni, hogy ezek a ciklusok csak nagy geopolitikai események esetén működnek.

Tizenkét ilyen Zodiákus Év van, melyek teljes ideje 25920 év. A világ mítoszai ezt a „mesterkört" az eljövendő Aranykorral azonosították, ami szó szerint a földi paradicsom. A könyv írásának idején találtam egy idézetet François Masson *The End of Our Era* című munkájának utolsó, angol nyelvű kiadásából online, egy 2011. június 6-i Facebook-bejegyzésben.

> „A próféciai spekulációk mellett egy dolog biztos: átmenetünk a Vízöntő Korszakba. Ez a mozgás matematikailag szabályos, és a vallási változások ciklikus ismétlődése az egyes állatövi átmenetekben tagadhatatlan. Rajtunk múlik, mi fog történni, alapvető vallási és ideológiai változások várhatók."

EGYÜTTÉRZŐ TERVEZÉS

2012. december 21-én, a maja naptár végével a Vízöntő Korszakba léptünk, ahogy arról a *The Source Field Investigations* című munkámban írtam. Ez a hatalmas változás, amely az Aranykor felé visz minket, már elkezdődött, és minden bizonnyal egyre érdekesebb lesz az idő múlásával. Világosan látjuk, hogy a 25920 éves „mesterciklus" sokkal több, mint egy lassú, unalmas mozgás a Föld tengelye mentén. Ehelyett úgy tűnik, hogy azt a mechanizmust képviseli, amely bele van írva a galaxisunk elméjébe és az összes csillagba, bolygóba és a műholdakba. Ennek a hatalmas ciklusnak a mozgatója egy kozmikus óra. Ez irányítja az evolúciónkat és történelmünket a Hős Útjának archetípusai által. Az Egy Törvénye szempontjából ezt a nagy történetet gondosan megtervezték, jóval azelőtt, hogy idekerültünk. Ez a „preferált

módszer", hogy segítsen nekünk felébredni és megérteni, hogy csak egymás szeretete számít, tekintet nélkül fajra, bőrszínre, vallásra, nemre vagy nemzetiségre. Addig ismételjük ugyanazokat az eseményeket, amíg már nincs szükségünk rájuk. Akkor jön el az Aranykor, amikor már végre nem diszkrimináljuk egymást, és egy jobb világot, békét és szabadságot akarunk.

Sokkal magabiztosabbak lehetünk, ha rájövünk, még a legfájdalmasabb háborúk és politikai események sem véletlenek. Egy nagy, együttérző tervezés működik a történelemben. Mint kollektív tudat, ez az a módszer, amellyel felkészülhetünk egy teljesen új gondolkodásmódra és létezésre. A mi élő univerzumunk nem szadista. Nem kell folyton menetrendszerű pontossággal bekövetkező háborúktól és atrocitásoktól szenvednünk, mintha folyamatos, rituális kínzásnak lennénk kitéve. Van szabad akaratunk, és ez azt jelenti, hogy azzal találkozunk, amit létrehozunk. Ahogy növekszünk és fejlődünk, a nemzetek egyre inkább hátrahagyják a negatív működéseket, és egészségesebb módon kapcsolódnak egymáshoz. Világszerte megtapasztaljuk majd, ahogy lehull a függöny, és megértjük az egész mechanizmust és a rejtett játékosokat, a pozitívat és a negatívat is, és akkor végre egy teljesen új időszerkezetbe léphetünk be. Itt jön be a szabad akarat. Milyen műsort akarunk kollektívan nézni? Milyen jövőre szavazunk minden egyes pillanatban a gondolatainkkal és tetteinkkel?

A CSAPDA KIKERÜLÉSE

Nagyon megkönnyebbültem, hogy az USA folyamatosan távolodik a Kos Korszak római háborúitól. A lehetséges bekapcsolódási pontok ugyan menetrendszerűen megjelennek, de végre már elég okosak vagyunk a csapda kikerülésére. Masson úgy gondolta, az 1988–1992-es időszak veszélyes lehet a kubai nukleáris krízis miatt, de a szovjetek

ellen Afganisztánban vívott távolsági háború nem lett végül világméretű Armageddon.

Ebben a kritikus időszakban volt a Sivatagi Vihar nevű iraki háború is, ami 1990. augusztus 2-án kezdődött, mikor Szaddám Huszein elfoglalta Kuvaitot. Irak légibombázása 1991. január 17-én kezdődött. A földi hadműveletek megkezdése után nem sokkal, február 24-én Irak tűzszünetet jelentett be. Bár sokan meghaltak a bombázásokban, a Sivatagi Vihar nem volt az a világméretű katasztrófa, amitől Masson tartott. 1991-ben érettségiztem, és ez volt az utolsó év, hogy rendszeresen néztem tévét. Akkoriban nem volt internet, és a legjobb barátaim a könyvek voltak, mert valahányszor bekapcsoltam a tévét, vonzó műsorvezető hölgyek és mosolytalan férfiak „szakértőkkel" beszélgettek, akik folyton azt mondták, hogy a Közel-Keleten hamarosan óriási vérengzések fognak kitörni. Mindenki a III. világháborútól tartott – de a többi közel-keleti ország nem sétált bele a csapdába. Megtört az eddigi minta, rájöttek, hogy az ellenség csak provokálni akar azért, hogy még nagyobb pusztítást vihessen végbe.

AMERIKAI HŐSÖK ÁLLÍTJÁK MEG A „BIBLIAI ARMAGEDDONT" 2006-BAN

Ahogy az előző fejezetben láttuk, 1988–1992 a Halak Korszakban azonos volt a Kos Korszak római–makedón háborújával. A következő jelentős esemény Róma háborúja volt Lusitaniával i. e. 154-ben. 2160 évvel később 2006-ban járunk, és bár úgy tűnik, semmi jelentős nem történt abban az évben, valójában hajszálnyira voltunk egy katasztrofális eseménytől. 2006. március 6-án az USA hadat üzen Iránnak, ahogy a National Security Strategyben (Nemzeti Biztonsági Stratégia) olvashatjuk: „Talán egy ország sem jelent akkora kihívást nekünk, mint

Irán... Nem tétlenkedhetünk, amikor a tömegpusztító fegyverek használatának következményei olyan pusztítók."

Egyértelmű volt, hogy az USA készen állt nukleáris fegyvereket is bevetni. A helyzet nagyon kiélezett volt, és a titkos szövetség a bibliai Armageddont szerette volna látni. Szerencsére a kulcsfontosságú pozíciókban lévő emberek ezúttal más döntést hoztak, mint a Kos Korszakban. John Negroponte, a nemzeti hírszerzés igazgatója hős lett, amikor közvetlenül szembeszállt az ellenséggel, és 2006 áprilisában azt mondta a sajtónak„még nagyon sok év", míg Iránnak „elegendő hasadóanyaga lesz, hogy nukleáris fegyvereket készítsenek – talán csak a következő évtizedben".

A National Intelligence Estimate (Nemzeti Hírszerzési Becslés - NIE) jelentése, amely azonos következtetésekre jutott Iránnal kapcsolatban, már több mint egy éve eljutott Bush elnökhöz. Ez végül 2007. december 4-én jelent meg:„Mi is úgy véljük, hogy 2003 őszén Teherán leállította a nukleáris fegyver-programot... Teherán nem indította újra a nukleárisfegyver-programot 2007 közepéig... Nagy bizonyossággal kijelentjük, hogy Irán 2015 előtt technikailag nem képes előállítani és feldolgozni elegendő plutóniumot."

Az úttörő jelentés eleje azt mondja: „a NIE nem feltételezi, hogy Irán nukleáris fegyverek vásárlását tervezi." Ezek a szavak *nem voltak* kiemelve az eredeti dokumentumban. 2013-ban, a könyv írásának idejében már hét éve zajlott Róma háborúja Lusitaniával az előző állatövi ciklusban, de még nem volt semmilyen nyílt agresszió Iránnal szemben. Más jelentős háború veszélye sem fenyeget. Az Egyesült Államok fenntartja jelenlétét Afganisztánban, de Irakból már nagyrész kivonult. Nagyon megkönnyebbültem, hogy a régi ciklusok végre talán összeomlanak. Ha a megbocsátás a Karma Kerekének megállításának kulcsa, akkor úgy tűnik, végre kezdjük megtanulni szeretni és elfogadni egymást. Az ellenség csak akkor árthat nekünk, ha nem tanuljuk meg a megbocsátás leckéjét – és újra egymás ellen fordulunk.

MEGVÁLTOZTATHATJUK A VÉGEREDMÉNYT

Nagyon fontos megjegyezni, hogy meg tudjuk változtatni a ciklusok végeredményét. Nem vagyunk csapdában, nem kell ismételgetni újra meg újra ugyanazokat a háborúkat és atrocitásokat. Mint megtudtuk korábban, most már közvetlen tudományos bizonyítékok vannak arra, hogy még egy kis csoport ember is jelentős pozitív hatással van az egész bolygóra. Pontosabban, hétezer hétköznapi ember 72%-kal tudta csökkenteni a terrorizmust pusztán meditációval. Ugyanilyen erős hatással voltak a háborúk, erőszakos zendülések és halálesetek megakadályozásában is. Ötven különböző, egymástól független tudományos vizsgálat igazolta a meditáció e hatását. Ez azt bizonyítja, hogy a ciklusok nem állandók. A háborúk nem ismétlődnek menetrend szerint. Tudunk változtatni az eredményen. A tanulság az, hogy ha elegen gyakorolják a békét az életükben, akkor az ősi történet végül eléri célját, és szembe tudunk nézni az ellenséggel, integrálni tudjuk az egónkat, és nem egymást hibáztatjuk a fájdalomért, a félelemért és a haragért. Végre megtanuljuk az archetípusok által közvetített leckét – és nem vetítjük ki másokra az árnyainkat.

Világszerte leomolhat a függöny, például totális kormányösszeomlásokban, média- és pénzügyi titkok kiszivárgásában. Több magas rangú tanú vallomása alapján mondhatom, hogy a titkos szövetség lelepleződése után gyorsan megismerjük fejlettebb rokonainkat is majd, akik régóta segítenek nekünk – és akiket istenként tiszteltek az ősi kultúrák. Ezek az emberek már régóta itt vannak, de úgy tűnik, nagyrészt a függöny mögött az iszlám 700-as évekbeli növekedése óta, hogy modern társadalommá válhassunk. Védve vannak a nyilvánosság elől, ezért minden ember szabad döntése, hogy elfogadja vagy elutasítja a jelenlétük lehetőségét. A szabad akarat nagyon fontos. Az Egy Törvénye szerint a negyedik sűrűségben minden megváltozik majd.

Mindig azt kérdezem, hogy ha a reinkarnáció tudományosan bizonyított tény, akkor miért gondoljuk, hogy minden életünkben ugyanazokat a hibákat követjük el? Nem jön el a pont, amikor megtanuljuk a Hős Útja során a leckét, hogy magasabb szintre léphessünk?

FEDERAL RESERVE: A TITKOS TÁRSASÁG KÖZPONTJA

Michel Helmer nem észlelt ciklikus kapcsolatot a Római Birodalom és az Egyesült Államok között 1896 előtt. Ez volt az az év, amikor a nagy vállalatok a terveik megvalósulását látták az imperialista elnök, McKinley megválasztásában. McKinley alatt a titkos társaság példátlan hatalomra tett szert, és az Egyesült Államok lett az új átmeneti területe. Sok év tervezés után a nagy bankárok – mint a Rockefeller-Standard Oil-dinasztia Amerikában és a Rothschild bankárcsalád Európában – egyesítették forrásaikat, és megteremtették a Federal Reserve-et 1913-ban, ezzel pedig megdöntötték az amerikai alkotmányt. Harry V. Martin az alábbi online kutatást tette közzé 1995-ben, mielőtt még mások is felfedezték volna ezeket a tényeket. Most már a vállalati média is egyre nyíltabban beszél a rejtett igazságról. Egyre több ember ismeri a Federal Reserve igaz történetét. Martin szerint:„I. cikk, 8. §, 5. szakasz, az Egyesült Államok Alkotmánya kimondja, hogy a Kongresszus bocsáthat ki pénzt és szabályozhatja annak értékét, valamint bármilyen idegen pénzét. De nem ez a helyzet. Az Egyesült Államok kormányának nem áll jogában, hogy kiadjon pénzt, ellenőrizze a pénzáramlást, vagy akár szétossza. Ezt csak egy privát vállalat teheti Delaware-ben, a Federal Reserve Bank."

Ron Paul korábbi képviselő a következőket mondta 2002-es kongresszusi beszédében. Történetünkben úgy látszik, ő a bölcs férfi archetípusa, és tőle kapjuk a tudás mágikus ajándékát, amit még mindig nem használtunk fel a Globális Ellenséggel szemben.

A Federal Reserve létrehozása óta a közép- és munkásosztálybeli amerikaiak már áldozatául estek a monetáris politikának. Ezenkívül a legtöbb amerikai vásárlóereje gyengül a Federal Reserve inflációs politikája miatt. Ez egy valódi, bár rejtett adó, mely az amerikai népet sújtja.

A nagy gazdasági világválságtól a 70-es évek munkanélküliségéig és inflációjáig és az internetbuborék tavalyi kipukkadásáig minden gazdasági visszaesés az elmúlt 80 évben a Federal Reserve politikája miatt alakult ki. A Fed következetesen könnyű pénzzel árasztotta el a gazdaságot, aminek helytelen elosztása recesszióhoz vagy válsághoz vezetett.

Stabil valutával az amerikai exportőrök már nincsenek rászorulva a kiszámíthatatlan monetáris politikára. A valuta stabilizációja új ösztönzést ad az amerikaiaknak, mivel már nem kell félniük, hogy az infláció felemészti megtakarításaikat.

A TITKOS SZÖVETSÉG TÁMOGATÁSA A NÁCI NÉMETORSZÁGNAK

2007-ben a BBC felfedte, hogy George W. Bush nagyapja, Prescott Bush 1933-ban közvetlenül részt vett egy üzleti összeesküvésben, mely az amerikai kormány megdöntésére és fasiszta rezsim létrehozására irányult. Ha nem olvasol rendszeresen „valódi médiát", akkor

még valószínűleg soha nem hallottál erről. Bár a BBC felhívta a figyelmet rá, a vállalati média a könyv írásáig még nem foglalkozott ezzel az érzékeny történettel. Prescott Bush célja nem egy olyan kormány volt, amely átfogja azokat a konzervatív keresztény értékeket, amiket a fia, George H. W. Bush és unokája, George W. Bush később nyilvánosan támogatott. Prescott fasiszta kormányt akart – Adolf Hitler mintájára –, hogy felszámolja a válságot. Ez egy egészen más történelemszemlélet, mint amiben a legtöbben felnőttünk – figyelembe véve, hogy George H. W. Bush 1980–1988 között alelnök és 1988–1992 között elnök volt, fia, George W. Bush pedig 2000–2008 között volt az USA elnöke. 1980 és 2008 között húsz évig irányított egy Bush, mint elnök vagy alelnök. Ne felejtsük el, hogy Németország keresztény nemzet volt Hitler idejében. Mussolini Olaszország fasiszta diktátora volt – és Itália mindig is a Vatikán székhelye és az egykori Római Birodalom otthona volt.

2013 márciusában, amikor írom ezt a könyvet, még mindig senki nem akart a médiából ezzel a kérdéssel foglalkozni. A BBC soha nem közölt egy teljes cikket róla, de kitartóan fenntartják az oldalt, amely összekapcsolódik a rádiósműsorral és a szöveggel, ami tartalmazza a műsor adatait. Ezt a szöveget találjuk ezen a meglepő oldalon.

> A *Dokumentum* [rádióműsor] leleplezi az USA elleni 1933-as puccs részleteit, melynek irányítói jobboldali amerikai üzletemberek voltak. A puccs célja Franklin D. Roosevelt elnök hatalmának megdöntése volt – félmillió háborús veterán segítségével. Az összeesküvők állítólag Amerika leghíresebb családjainak tagjai (a Heinz, Birds Eye, Goodtea, Maxwell HSE tulajdonosai és George W. Bush nagyapja, Prescott), akik úgy gondolták, hogy az országnak Hitler és Mussolini politikáját kell követni a gazdasági válság megoldása érdekében. Mike Thomson azt vizsgálja, miért tudunk ilyen keveset erről a legnagyobb fenyegetésről, mely valaha érte az amerikai demokráciát.

Nem kérdés, hogy 1933-ban még nem tudták, milyen veszélyes is Hitler, de ne felejtsük, hogy a puccskísérlet nem egy kisebb összeesküvés. A titkos szövetség bankárai és üzletemberei támadást indítottak az USA alkotmányos kormánya ellen. Félmillió I. világháborús veteránt akartak felbujtani a kormány ellen, hogy elvégezzék helyettük a piszkos munkát.

A TERV BONYOLÓDIK

Egy másik vezető brit napilap, a *The Guardian* kiderítette, hogy ez a történet egészen biztosan nem ért véget 1933-ban; sőt, még roszszabb lett.

> George W. Bush nagyapja, a néhai szenátor, Prescott Bush volt azoknak a cégeknek az igazgatója és részvényese, amelyek hasznot húztak a náci Németország pénzügyi támogatásából… Figyelemre méltó, hogy Bush-ék kevés, Németországgal kapcsolatos ügylete kapott figyelmet a médiákban, részben azért, mert az őt érintő dokumentációkat mindkét Bush elnök titkosította… John Loftus, az egykori amerikai ügyvéd, aki náci háborús bűnösöket perelt be a '70-es években [mondta,]: „Nem lehet hibáztatni Busht a nagyapja tetteiért és Jack Kennedyt sem azért, amit az apja tett – náci részvényeket vásárolt –, a kérdés in-

kább az, hogyan lehetett ezt ilyen sikeresen elrejteni fél évszázadig, és hogy miért nincsenek nagyobb következményei a történteknek?"

Pontosan milyen messze ment ez a hazaáruló amerikai részvétel a náci párt támogatásában? Lehet, hogy a náci párt a második világháborúban és előtte a titkos szövetség segítsége nélkül érte el céljait? John Loftus a *The Guardiannak* nyilatkozott az amerikai részvétel fontosságáról:

> Ez volt az a mechanizmus, amely Hitlert hatalomra emelte. Ez volt a mechanizmus, amellyel a Harmadik Birodalom újra fegyverekhez jutott. Ez volt az a mechanizmus, amin keresztül a náci profit visszajutott az amerikaiakhoz. Ez volt az a mechanizmus, amellyel a Harmadik Birodalom pénzmosási ügyleteit illető vizsgálatokat elnyomták…
>
> Nincs már senki életben az érintettek közül, nem tudjuk felelősségre vonni őket. Mint egykori szövetségi ügyész, bíróság elé vinném Prescott Busht, az apósát (George Walker) és Averill Harrimant, amiért támogatták az ellenséget. Úgy vezették a cégeket, hogy tudták, Németország pénzügyi előnyét támogatják.

EZ NEM A VÉGÍTÉLETRŐL SZÓL

Amikor nem vagyunk hajlandók szembenézni a problémáinkkal, azok csak rosszabbak lesznek. Ez kollektív és személyes szinten is érvényes. Mint már mondtam, a csordaszellem hatás nagyon erős lehet, és előfordulhat, hogy fizikailag is rosszul érzed magadat, ami-

kor ezeket a sorokat olvasod. Azt gondolom, idővel mindenki tudni fogja, hogy a náci Németország csak egy látható formája volt egy sokkal nagyobb szövetségnek, ami sokkal elterjedtebb, mint azt gondoltuk. Azonban, ha a tagadásnak vége, gyakran a másik végletbe esünk. Szinte mindenki, aki ezekről az „összeesküvés-elméletekről" ír az interneten, fatalista, pesszimista módon gondolkodik. A titkos szövetség szerintük erőszakos, kiszámíthatatlan, és úgy gondolják, győzni fog. Eddig szinte senki nem volt tisztában azzal, hogy az Egyesült Államok szinkronban van a Kos Korszak Római Birodalmával, miután 1896-ban agresszív módon kiterjesztette hatalmát, ami jó talajt adott a Federal Reserve 1913-as megteremtésére. Ez privát bankárok köre, akik közül sokan nem is amerikai állampolgárok voltak, így manipulálni tudták a világ gazdaságát az amerikai dollár szabályozásával.

A megfelelő tudással felvértezve a történelem már nem is tűnik olyan véletlenszerűnek többé. Az USS Maine elsüllyesztése, a spanyol–amerikai háború, az I. világháború, a versailles-i békeszerződés, Pearl Harbor bombázása, Amerika belépése a II. világháborúba, Hruscsov 1959-es amerikai látogatása, a kubai nukleáris krízis, a vietnami háború, a Watergate, a szovjet háború Afganisztánban, Gorbacsov 1986-os kísérlete a nukleáris leszerelésre, az amerikai kémhajó 1988-ban a szovjet vizeken, a Szovjetunió 1991-es összeomlása, a 2006-os hadüzenet Iránnak – amit az amerikai kormány hősei akadályoztak meg.

Ez az egész egy nagy történet. A mozifilmek a Karma Kerekének működését rövidített formában mutatják be. Globálisan nagyon sok türelemre van szükségünk, hogy egy-egy cikluson átjussunk, de amikor újra halljuk a történetet, akkor lélekszinten emlékszünk a boldog befejezésre.

Addig ismétlődnek menetrendszerűen ugyanazok a minták, amíg fel nem ébredünk, és el nem kezdjük használni az erőnket a végkifej-

let megváltoztatására. Minél inkább a szeretetre, békére és a fejlődésre fókuszálunk, annál inkább valóra válnak álmaink és reményeink. Már bizonyítékaink is vannak, hogy ez tényleg működik, innentől kezdve csak a kollektív szándék hiányzik. Nem számít, ha a megválasztott vezetőink nem ezt tükrözik. A történelem igazodik spirituális fejlődésünkhöz. A mostani hatalmi rendszerek összeomlanak, hogy ne tehessenek bennünk kárt.

Úgy tűnik, hogy végre az amerikaiak is kezdenek felébredni, és nem ismétlik a római történelem tragikus eseményeit. Ezúttal nem támogatják az agresszív, imperialista szabályokat, amiket a média közvetít feléjük. Sem az amerikaiak, sem pedig azok, akiket ellenségnek akarnak beállítani, nem sétálnak már bele a csapdába. A háborúk már nem olyan véresek, mint a római történelem idején, még annak ellenére sem, hogy menetrend szerint újra megtörténnek. Szerencsére a legutolsó, a 2006-os már meg sem történt. Ez egyértelmű jele, hogy Amerika a megbocsátással megállította a Karma Kerekét.

VESSÜNK EGY ŐSZINTE PILLANTÁST A HELYZETRE

Ahogy közelebbről megvizsgáljuk, miért változott meg végre a zodiákus ciklus a modernkori Amerikában, le kell szögeznem, hogy semmi problémám a konzervatív keresztény hozzáállással. Úgy gondolom, teljesen rendben van, ha az összegyűjtött információk birtokában döntjük el, mi az, amit igaznak érzünk. Semmiképpen nem szeretném, ha az általam ismertetett eszméket vallásosnak vagy dogmatikusnak gondolnád, ezekből van éppen elég. Az enyém pusztán egy filozofikus és tudományos nézőpont, és szabadon elutasíthatod, ha nem értesz vele egyet.

Jól látszik, hogy a titkos szövetség báránybőrbe bújt farkas, és a megcélzott keresztények a támogatói bázisa már sok éve. Különösen

szembetűnő, hogy a republikánus konzervatívok úgy állítják be magukat, mintha a családi értékeket támogatnák, miközben aktívan agresszív, birodalmi politikát folytatnak, ami hasonló a II. világháború fasiszta rendszeréhez. Rendszerük hasonló ahhoz, amilyet a kommunista szovjet rezsim 1917-ben titokban felépített. Az összeesküvésweboldalak rajongói a saját módjukon lettek vallási fanatikusok – egyre inkább napi rabjai a szarkasztikus, dühös és reménytelen véleménynyilvánításnak, ami ideiglenesen igazolja haragjukat. Minden újabb „félelempornó"tovább taszítja őket a rettegés, a depresszió, a paranoia és a magány börtönébe. Ez szörnyű hatással van a családi békére, harmóniára.

Ha már elég olyan vicsorgó, támadó propagandát olvastál, melyek azt állítják, hogy ők „tudják, mi a valóság", akkor nagyon nehéz megérteni, hogy a hősök megjelenhetnek a kormányzati, a katonai vagy a vállalati környezetben. A gyűlölet nagyon kényelmes, bár addiktív hely. Soha nem könnyű megbocsátani azoknak, akik elárultak és megbántottak. Ennek ellenére a megbocsátás volt és marad is a gyógyulás útja, még a szociopaták esetében is, akik a legtöbb kárt okozták. Az Egy Törvénye világosan kimondja, hogy el kell határolódnunk azoktól, akik manipulálni akarnak minket, de a Karma Kerekét nem tudjuk haraggal és negatív érzelmekkel megállítani. A Hős Útján a végső diadal, ha képesek vagyunk szeretetet érezni irántuk, megértjük őket, és átérezzük, hogy micsoda hatalmas traumák miatt lettek olyanok, amilyenek, ugyanakkor el is határolódunk tőlük, hogy ne tudjanak bennünk kárt tenni.

Az internetes média dzsungelében a tényeket és az újságírói integritást gyakran kidobják az ablakon. Ez ideális táptalajjá teszi annak a propagandának, ami látszólag független és hazafias. Amíg nem bocsátunk meg a bennünk lévő árnyéknak, mindig keresni fogjuk következő, nagy ördögöt a globális álmunkban. Minél inkább előtérben van valaki, annál könnyebb ellenségnek látni. Mégis, a politikai tá-

madások, a vállalati média s a félelem és a rettegés ellenére, minden szépen alakul. Bár az élet nagyon fájdalmas lehet a Földön, nem egy Armageddon-típusú forgatókönyvet élünk, és mivel védelmet élvezünk, ezért biztos vagyok benne, hogy ez így is marad. Nem egy zárt rendszerben élünk; sokan vannak, akik segítenek nekünk.

A TITKOS SZÖVETSÉG NEM OKOZHAT TÚL NAGY KÁRT

Úgy tűnik, hogy a negatív erőknek, akik manipulálni és kontrollálni akarják az embereket, van egy nagy hátrányuk, ami miatt csak annyi kárt tehetnek, amennyi meg van engedve nekik. Ez egy nagyon fontos része Az Egy Törvényének. A bolygónkat körültekintően irányítják, és csak annyi negatívummal találkozhatunk, amennyit a szabad akaratunkkal megteremtettünk. Ahogy a *Disclosure Endgame-ben* írtam, a titkos társaság folyamatosan káoszba és pusztulásba akarja taszítani az embereket gazdasági és katonai szinten. Ezzel kapcsolatos Peter David Beter beszámolója is, aki olyan bennfentes információkhoz jutott a 70-es években, amik az emberek többségének elérhetetlenek voltak. A titkos társaság titokban földalatti városokat épített, mert a felszínen mindenáron egy nukleáris háborút akart kirobbantani. 1978. november 30-án Beter így beszél erről.

> Több mint két évig az Egyesült Államok és Oroszország már titkos ellenségeskedésben készült az Első Nukleáris Háborúra. Ez 1976 nyarán kezdett komoly lenni, amikor a még mindig titkos, víz alatti rakétaválság kitört. Később az Egyesült Államok nagykereskedelmi nukleáris szabotázsává bővült, amikor országosan több ezer helyre nukleáris fegyvereket telepítettek. Ezek között volt mamut-hidrogénbomba is,

> hogy elpusztítsa a legnagyobb gátakat és víztározókat, és voltak apró nukleáris eszközök, úgynevezett „mikrofejek" is... nem volt már értelme az Első Nukleáris Háború megakadályozásáról beszélni, mert már elkezdődött.

Az UFO-k, amiket, úgy tűnik, hogy jóindulatú földönkívüliek vezettek, következetesen beavatkoztak minden nukleáris fegyverkezésbe, nem azért, mert meg akartak támadni minket, hanem mert meg akarták akadályozni, hogy politikai tényezők elpusztítsák a bolygót. 2010. szeptember 27-én Robert Hast vezette az UFO – Nukes Connection *(UFO – Nukleáris kapcsolatok)* sajtótájékoztatót Washington DC-ben a Nemzeti Sajtóklubban, amelyen hét US Air Force-veterán osztotta meg az UFO-közbeavatkozásokkal kapcsolatos élményeit 1948-tól. Huszonhat nappal később, 2010. október 23-án, egy szivar alakú UFO jelent meg az F.E. Warren Air Force Base felett Cheyenne-ben, Wyomingban. Ötven Minuteman – III rakéta lett használhatatlan 26 órára. Ez volt a legnagyobb rakétameghibásodás az amerikai történelemben – és ez a készlet kilencedét jelentette. A bizonyítékokat az *„1950s ETs Prepare Us for Golden Age"* című munkámban mutattam be. A *„Disclosure War at Critical Mass: Birds, Fish and Political Deaths"-ben* olyan cikkeket idéztem, amelyek szerint Oroszországban, Indiában, Kínában és Pakisztánban is tapasztaltak UFO-jelenségek utáni rakétameghibásodásokat. Az *India Daily* szerint az 1998-as sikeres nukleáris tesztelések után az indiai kormánnyal közvetlenül felvették a kapcsolatot az idegenek.

> Az indiai tudósok lassan kezdik megérteni, hogy a földönkívüliek képesek hibát okozni bármilyen nukleáris fegyver működésében... bárhol a világon, beleértve Indiát, Pakisztánt és Kínát...

Az elmúlt hatvan évben az amerikaiak és az oroszok ugyanezt tapasztalták. A kínaiak szintén, de a múltban azt hitték, az amerikaiak vagy egy más nemzet felelős a meghibásodásokért. Nukleáris fegyvereiket levitték jóval a földfelszín alá, de így sem tudták megakadályozni a hibákat...

Brit jelentések szerint a földönkívüliek pontosan ismerik mindegyik nukleáris állomás helyét. Az UFO-k azért látogatnak a Földre ilyen nagy számban, hogy lokalizálják a nukleáris fegyvereket, és még a terroristák radiológiai bombáit is. A források szerint minden kormány tudja, hogy a földönkívüliek képesek tönkretenni az atomfegyvereiket.

Kerry Cassidynek és Bill Ryannek köszönhetően a Project Camelottól, 2009 óta ingyenesen látható a dr. Pete Petersonnal készült interjúnk. Több órát beszélgettem ezzel a kimagaslóan intelligens emberrel, és meggyőződésem, hogy ő a legfontosabb felfedezője a titkos társaságnak. Dr. Peterson egyhavi, 6700 dolláros nyugdíjat veszített az interjúnk miatt. Néhány új technológiája képes javítani az emberek egészségén és fejleszteni tudja intuitív képességeiket. Dr. Peterson többek között elmesélte, hogy egyszer Peter David Beter közelében dolgozott. Felfedett egy tervet is, amellyel 2001-ben az amerikai gazdaságot a teljes káoszba akarták taszítani – és ez a civilizált társadalom összeomlását jelentette volna. Azt mondta, ez jóval szeptember 11. előtt volt. A felettesei soha nem mondták el, hogy ők tervelték ki szeptember 11-et – de nem nehéz kitalálni.

Dr. Petersonnak elmondták, hogy 2008-ban egy hasonló katasztrófa várható – és a gazdasági összeomlás be is következett. A felettesei nem mondták meg a pontos dátumokat – csak körülbelüli számokat

mondtak –, de a társadalmi összeomlás nem következett be. Más katasztrófák sem következtek be a megadott időpontban.

Ugyanaz a titkos társaság áll a társadalmunkat ért csapások mögött, amelyik félmillió veteránt akart mozgósítani az amerikai kormány megdöntésére 1933-ban, hogy fasiszta diktatúrát vezessen be. Interjúnkban rámutattam, hogy bár borzasztó események történtek, az élet megy tovább. Még nem volt egy világméretű katasztrófa sem, bár pár ilyen irányú terv már volt.

MEGSZABADULNI A BŰNTUDATTÓL ÉS A FÉLELEMTŐL

Ha beleragadsz ezekbe a félelem irányította történetekbe, és hiszel bennük – beleértve a bűntudatot, hogy nem láttad a jeleket, és megpróbálhattál volna valamit tenni – tehetsz valamit, hogy segíts a világnak. Szabadulj meg a bűntudattól és a félelemtől a most békéjében. Csak lélegezz. Lélegezz ki. Lazulj el. Engedj el. Gondolj létünk nagy titkaira. Gondolj az Aranykorról szóló próféciákra, és lásd, hogy a változás itt és most, benned kezdődik. Ez nem olyasmi, amit az interneten olvasol, a tévében vagy az újságban látsz. Ez abban a pillanatban történik, amikor elengedjük az állandó fecsegést, a védekezést és a gyanút, amik gyakran gyötrik az elmét. Ez akkor történik, amikor a tökéletességet tükrözöd itt és most... és ahogy ezeket a szavakat olvasod csendben.

Ahogy sok spirituális tanító mondja, a bűntudat a múltba, a félelem pedig a jövőbe húz. Akárhogy is, neked a jelen pillanat tisztaságában és nyugalmában kell lenned, ahol minden rendben van, ha egyszerűen csak vagyunk. Ezek a hihetetlenül ismétlődő ciklusok úgy lettek megtervezve, hogy segítsék kollektív fejlődésünket. A nukleáris háborúk nem történhetnek meg, mert megzavarnák a ciklusok mélyebb okát, vagyis hogy lelkileg fejlődjünk. Ezek a ciklusok irányítják a reinkar-

nációt is, így tudjuk, milyen események várnak egy adott életben. Szerencsére a szenvedés és a halál véget ér, ha tudunk tanulni ezekből a ciklusokból, és kollektíven meghozzuk a döntést, hogy készen állunk az Aranykorra. Ahelyett, hogy ellenségnek látnánk azt, akivel nem értünk egyet, mondhatod azt is: „Akárki is vagy, akárhol is vagy, akármiben is hiszel, mindig van számodra hely a szívemben. Szeretlek. Sajnálom. Bocsáss meg nekem. Köszönöm."

Ha el tudod érni a nyugalmat és a békét a jelen pillanatban – és hidd el, tudom, milyen nehéz a sok árulás és gyűlölet után –,a megoldás része leszel. Legyőzöd a küszöb őrét és megszerzed a halhatatlanság italát. A pozitív gondolkodásnak hatalmas hatása van a béke és a jólét szintjére a világon. Ha valóban világszerte felébredünk – ha egyszerűen megengedjünk magunknak, hogy azok legyünk, akiknek lennünk kell –, annak a hatása olyan erős lehet, hogy az idő régi szerkezete összeomlik. Végre lehull a függöny – ahogy a földönkívüliek mondták az indiai kormánynak: valamikor 2012 után –, amikor belépünk az Aranykorba. Ez lehet az, amit a próféciák jósoltak a Vízöntő Korában. Csak rajtunk múlik, hogy meg tudjuk-e valósítani.

GONDOLJUNK ARRA, AMIT JEHOSHUA TANÍTOTT

Ha keresztténynek tartod magadat, akkor sokkal inkább összhangban vagy az emberi evolúcióval, hisz a nagy tanító, Jehoshua is ezt az üzenetet közvetítette. Senki nem fog a pokolra kerülni, ez egy emberek által alkotott elképzelés. Jehoshua tanításait a római kormány politikai okok miatt félrefordította. Valójában a reinkarnációt és a karma ledolgozását – ez volt a Gyehenna tüze – tanította a szeretet által. Az emberek „liberális" és „konzervatív" csoportokba való szétválasztása nem a keresztény etikán és erkölcsön alapul. Mindenki megérdemli a szeretetet. Ha valakit nem szeretünk, akkor magunkon

kell dolgoznunk. A legfontosabb spirituális tan – és ezt látjuk Cayce írásaiban és a pszichológiai tanokban is –, hogy ha valami mérgessé, szomorúvá, féltékennyé tesz, az bennünket tükröz vissza. Ha megtanuljuk szeretni, tisztelni magunkat, és képesek vagyunk magunknak is megbocsátani, akkor nem fog felbosszantani vagy megbántani az, amit másokban látunk.

A konzervatívok, akiket bosszant a melegek házassága, valójában titokban azt érzik, elhagyta őket az Isten. Úgy gondolják, hogy ha az általuk ismert Isten tényleg képes lenne irányítani a helyzetet, akkor nem lennének homoszexuálisok, senki nem választaná az abortuszt, és mindenki keresztény lenne. Ez a hozzáállásuk nem változott a sok-sok év alatt, a Kos Korszak óta. Az egyes politikai pártok ki is használják ezt, amikor azt hirdetik, hogy a törvényeik még jobban fogják korlátozni az emberek szabad akaratát. Általában a szavazók többsége örült, ha a törvények elfogadását – és így a szabadságuk korlátozását – látták, mert úgy gondolták, ők nyertek. Talán Isten mégis mellettük van. Azonban idővel, amikor a dolgok mégsem úgy mentek, ahogy azt remélték, egyedül, elhagyatva érezték magukat, ettől pedig szomorúak és dühösek lettek.

A NAGY JÁTÉK: AZ ÉSZLELÉS MANIPULÁCIÓJA

A politika mindig is az észlelés manipulációjáról szólt. A politikusok kitalálják, kitől kaphatják a legtöbb szavazatot, és megígérik, hogy megadják nekik, amit szeretnének. Amikor pedig már nem lehet tovább folytatni a játékot, sűrű bocsánatkérések között megváltoztatják a törvényeket. Róma legnagyobb előadója, Marcus Cicero i. e. 63-ban lett konzul. Testvére, Quintus egy brutálisan őszinte levélben írta meg neki a győzelem titkát, ez fordításban *How to Win an Election: An Ancient Guide for Modern Politicians (Hogyan nyer-*

jünk meg egy választást: ősi útmutató a modern politikusoknak) címen jelent meg. A fordító, Philip Freeman az előszóban Quintus tanácsait tíz pontban szedte össze: (1) győződj meg a család és a barátok támogatásáról; (2) vedd körül magadat a megfelelő emberekkel; (3) kérj szívességet; (4) építs széles támogatói bázist; (5) ígérj meg mindent mindenkinek; (6) a kommunikációs készségek kulcsfontosságúak; (7) ne hagyd el a várost; (8) ismerd az ellenfél gyengeségeit – és használd ki őket; (9) szégyentelenül hízelegj a szavazóknak; és (10) adj reményt az embereknek. Íme néhány releváns rész Freeman levezetéséből:

> 5. *Ígérj meg mindent mindenkinek...* Az extrém eseteket leszámítva a jelölteknek mindig azt kell mondaniuk, amit az adott közönség hallani akar. A hagyományőrzőknek mondd, hogy következetesen a konzervatív értékeket támogatod. A haladóknak, hogy mindig az ő oldalukon állsz. A választások után mindenkinek mondhatod, hogy szeretnél segíteni nekik, de sajnos a körülmények nem engedik. Quintus biztosítja a testvérét, hogy a választók sokkal mérgesebbek lesznek, ha nem ígéri meg nekik, amit szeretnének, mint ha később kihátrál...
>
> 8. *Ismerd az ellenfél gyengeségeit – és használd ki őket...* A nyertesek mindig úgy tudják elcsábítani a szavazókat az ellenfelüktől, ha annak negatív tulajdonságait hangsúlyozzák. A korrupcióról szóló pletykák mindig beválnak, de a szexuális botrányok a legjobban.
>
> 9. *Szégyentelenül hízelegj a szavazóknak...* Hitesd el a szavazókkal, hogy őszintén érdekel a sorsuk.

> 10. *Adj reményt az embereknek...* Hitesd el az emberekkel, hogy jobbá teszed a világukat, és a leghűségesebb követőid lesznek – legalábbis a választások végéig, amikor majd magukra hagyod őket. De akkor már nem fog számítani, hisz nyertél.

Karl Rove, George W. Bush volt helyettes vezérkari főnöke és vezető tanácsadója rajongott Cicero tanácsaiért – és a könyve borítóján ezt írja: „Quintus Cicero... zseniális politikai stratéga... Könyve időtlen tanácsokat ad – és remek olvasmány a modernkori politikusoknak."

Gary Hart, korábbi US-szenátor elismeri, hogy Cicero brutálisan őszinte tanácsai azt bizonyítják, hogy a történelem valóban ismétli önmagát: „A politika alacsony színvonalát tekintve, ez az ősi római könyv a választásokról megmutatja, hogy szinte semmi nem változott... Olyan mesteri, hogy sokan könnyen azt hihetik, hamisítvány."

A hiperkonzervatív francia kormány ugyanezeket a manipulációs technikákat használta 1968-ban. Nem mondtak le az archaikus törvényekről, melyek távol tartották a diákokat egymástól. A fiatal felnőttek nem lehettek együtt a barátaikkal még a saját szobájukban sem. Hogyan házasodhattak volna meg, ha még csak meg sem ismerhették a másikat? A nagy kör ad erre választ. A forradalmi impulzusok 539 évvel Jeanne d'Arc felkelése után kezdődtek.

MEGENGEDNI A SZERETETET

Az idő kereke mozdít minket előre, a mutató folyamatosan jár, mi pedig végül kiterítjük lapjainkat, befejezzük a játszmákat, nem címkézünk fel többé semmit, csak megengedünk.

50.7 Kérdés: Miért születik le egy entitás, aztán felejt el mindent tudatos szinten?

Válasz: Olyan ez, mint a kiosztott lapok a pókerben. Ismered a szabályokat, a játékosokat, a lehetőségeket – és a szabályokat betartva játszotok.

A túlvilági térben/időben, a valódi zöld sűrűségben a szabályok láthatók. A gondolatok, az érzések, a problémák: mind látható. Nincs csalás és igény sem a csalásra. Ebben a harmóniában sokkal többet el lehet érni, de a tudat/test/szellem nem kap elég polaritást (növekedést) ebben a kapcsolódásban.

Vegyük ugyanezt a metaforát a leghosszabb pókerjáték, az élet esetében. A kártyák a szeretet, a gyűlölet, a korlátozás, a boldogtalanság, az öröm stb. A kártyákat folyton keverik. Talán az inkarnáció elején – hangsúlyozzuk, hogy az elején –ismered a lapjaidat. Kezdheted azzal, hogy magadban kell megtalálnod a szeretetet, vagy egyensúlyba kell hoznod az örömeidet, a korlátozásaidat stb. Akárhogy is, a többiek lapjáról csak akkor lehet sejtésed, ha a szemükbe nézel.

Nem emlékezhetsz a lapjaidra, mások lapjaira, sőt talán a játék szabályaira sem. Csak azok nyerhetik meg a játékot, akik kiterítik lapjaikat, és azt mondják: „Szeretlek titeket, a lapjaitok ellenére." A játék lényege: ismerni, elfogadni, megbocsátani, egyensúlyba hozni és megnyílni a szeretetre. És ehhez szükséges a felejtés – különben nem lenne értelme a tudat/test/szellem egységében.

Megengedhetjük, hogy szeretet legyen ebben a pillanatban. Megengedhetjük, hogy béke legyen az életünkben. Megengedhetjük,

hogy az univerzum olyan tökéletes hely legyen, mint amilyen valójában. Felismerhetjük, hogy soha nem fogunk meghalni, mindig is létezni fogunk. Hűek lehetünk az életünkhöz – mindig –, mert minden élet ugyanannak a tudatnak az eredménye, ami bennünk is van.

POZITÍV VÁLTOZÁSOK

Az amerikaiak többsége nem támogatta a republikánus/neokonzervatív erők agresszív, háborús politikáját 2006-ban, amikor a titkos szövetség Iránt akarta az új ellenségnek megtenni. Ehelyett a választások abban az évben „...a demokraták mindent elsöprő győzelmét hozták, akik elfoglalták a képviselőházi, a szenátusi és a legtöbb kormányzati és állami törvényhozási pozíciót a republikánusoktól."

Ez nem vereség volt a keresztény értékekkel azonosulóknak. Ha nem ez történt volna – nem álltunk volna készen, hogy ez történjen –, akkor nagyon könnyen megismételhettük volna a római háborúk leghalálosabb és legpusztítóbb verzióját. Sokkal többen haltak volna meg csak azért, mert nem álltunk készen arra, hogy szeressük egymást – legalábbis nem eléggé ahhoz, hogy megmentsük őket attól, akit ellenségnek hittünk. Ez persze nem azt jelenti, hogy véget értek az átfedések Amerika és a Római Birodalom történelme között. A nagy óra árnyai még minden múló másodpercben itt vannak körülöttünk.

A CATO–CARTER-KAPCSOLAT FOLYTATÓDIK

Cato sok évig volt Róma konzulja. I. e. 184-ben választották meg, abban az évben, amikor a Halak Korszakban 1976-ban Cartert. Cato

politikailag végig aktív volt i. e. 149-ben bekövetkezett haláláig, ami 2011-nek felel meg a mi korunkban. Carter csak négy évig volt elnök, de 2002-ben Nobel-békedíjat kapott.

Élete utolsó éveiben Cato minden beszédébe beleillesztette a „Karthágót el kell pusztítani!"mondatot, függetlenül attól, hogy beleillett-e a szövegbe vagy sem. Egyértelmű, hogy ez nagyon fontos volt neki. Egy történész részletesen elemezte Cato nézőpontját:

> [Cato] abban az időben erőltette az egyszerűséggel és takarékossággal kapcsolatos eszméit a kormányra és a népre, amikor a gazdagság és a gyarapodás kiemelkedően fontos volt... [Felülvizsgálta] a szenátus és a lovasság szerepét... és megadóztatta a luxustételeket. De a legnépszerűbb az volt, hogy... [támogatta] Róma régi ellenségének, Karthágónak a pusztulását, miután megtudta, milyen mezőgazdasági jólét van ott.

Sok történész gondolja, hogy Cato kampánya Karthágó ellen igazságtalan és értelmetlen volt, de talán nyomós indoka volt. Talán bizonyítékai voltak, hogy tényleg létezett egy titkos megállapodás Scipio és Antiokhosz között, ahogy a per során is állították, és ez csak a tünete volt egy sokkal nagyobb problémának. Lehet, hogy Karthágó volt a titkos szövetség központja, mely mindkét oldalt irányította, pont, ahogy a mi korunkban is?

A HARMADIK PUN HÁBORÚ ÉS A PÉNZÜGYI ZSARNOKSÁG ELLENI CSATA

Cato végül i. e.149-ben kezdett háborút Karthágó ellen. Ez 2011 a Halak Korszakban. Nem tudtam, mire számítsak, amikor erre 2010-ben rájöttem, de nyitva tartottam a szememet. A *The Source Field Investigation* megjelenése után nem sokkal, Neil Keenan hatalmas pert indított a titkos társaság ellen 2011. november 23-án – Kennedy meggyilkolásának 48. évfordulóján. Ez hadüzenet volt a titkos társaság ellen – és nagyon jelentős történelmi esemény, ha megnyeri. 57 nemzet – később 160 – támogatta kezdeményezését, hogy fenntartsa a békét, engedélyeztesse a minősített technológiákat és teljeskörű beszámolót kapjon. Valószínűleg Carter is támogatta Keenant, de erre nincsenek bizonyítékok. Ezt a háborút, a többivel ellentétben, csendben, jogi akták mögül kell vívni az igazság fokozatos feltárásával. A harc a könyv megírásának idején is tart.

Keenan perét 260 évvel azután nyújtották be, hogy 1811. november 7-én az indián törzsek szövetsége megtámadta Harrison csapatait a tippecanoe-i csatában. 216 százéves ciklus van minden Zodiákus Korban. Talán a mi évszázadaink sem önkényesek; lehet, hogy az ősi tudás egy másik elveszett örökségéből maradt ránk. Az indián földek tömeges ellopása az 1800-as évek elején tökéletesen megfelel a Federal Reserve tömeges arany- és kincslopásának a 20. században. A tippecanoe-i csata és Keenan pere között csak tizenhat nap különbség van két százéves ciklus vagy tíz húszéves ciklus távolságban.

A római történelemben a harmadik pun háború i. e. 146-ig tartott, vagyis 2014-ig a mi időnkben. Karthágót teljesen lerombolták. „Cato szavait római módon váltották valóra. Karthágó falait porig rombolták, a várost felgyújtották, a lakókat eladták rabszolgának, és a szenátus kimondta, hogy senki nem élhet ott, ahol egyszer Karthágó állt."

Nem támogatom a háborút és a mészárlást, és Carter sem. A Kos Korszak eseményei jelentősen békésebbek voltak a mi korunkban, különösen 1980-tól. Németország veresége 1919-ben a versailles-i szerződéssel pontosan 2160 évvel azután történt, hogy Karthágó vereséget szenvedett az első pun háborúban a Kos Korszakban. Carter, úgy tűnik, hosszú utat tett meg az elmúlt 2160 évben. Közel sem olyan szarkasztikus és uszít háborúra, mint az ő esetleges korábbi inkarnációjában Cato tette – aki örömmel hangoztatta, hogy „Karthágót meg kell semmisíteni". Carter múltja, a több Nobel-békedíj-jelölés, majd a 2002-es kitüntetés alapján biztosan nem akarta, hogy bárki is olyan sorsra jusson, mint Karthágó i.e. 146-ban.

Az idő nagy ciklusait nem érinti a propaganda. Ha Karthágó csoportkarmája a modern időkben, mint Németország csoportkarmája jelent meg, akkor lehetnek más, eddig nem ismert kapcsolatok is Németország és a titkos társaság között. Különösen lenyűgöz az a tény, hogy 2011–2014 pontosan lefedi a Vízöntő Korszak kezdetét. Ez ideális kombinációja lehet a ciklusoknak, amik szinkronba kerülnek, hogy előhozzák minden történeti esemény forrását. Határozottan úgy tűnik, hogy a titkos társaság átvette Karthágó szerepét ebben az új, 2011–2014-es háborúban a szövetség ellen, hiszen Carter egyértelműen a világ békéjéért dolgozik.

GEMKAPOCS PROJEKT

Ahogy már láttuk, 1933-ban egy fasiszta puccsot terveztek az amerikai kormány ellen, és a németeket titokban pénzelték a titkos társaság tagjai, például Walker, Harriman és Bush. De ez csak egy része a történetnek. 2005-ben a BBC feltárta, hogy a kapcsolat a nácik és Amerika között még szorosabb lett a II. világháború után:

> 60 évvel ezelőtt Amerika náci tudósokat alkalmazott olyan úttörő projektekre, mint például az űrutazás. Ezek az emberek ma is használatos technológiákat fejlesztettek is, de ennek ára hatalmas volt... a Gemkapocs Projekt... amerikai hadművelet volt, amiben (Werner) von Braun és 700 másik tudós dolgozott az USA által finanszírozott kutatásokon – és elrejtette a szellemi forrásokat a Szovjetunió elől.

Meglepő, hogy milyen sokan nem hallottak erről a hadműveletről, de is ez csak egy azok közül a titkok közül, melyeket a titkos társaság titokban akar tartani. Truman elnök hagyta jóvá a Gemkapocs hadműveletet 1945 augusztusában, és az első németek november 18-án meg is érkeztek az USA-ba. Hajóval érkeztek abba az országba, amely pár hónapja vereséget mért az ő hazájukra. Truman szigorú szabályokat alkotott, senki olyan nem léphetett az országba, aki a náci párt tagja volt vagy részt vett náci tevékenységekben vagy támogatta a náci katonai műveleteket. A BBC így számol be erről:

> Ezen kritériumok alapján még von Braun sem léphetett volna be az országba, az a férfi, aki a holdraszállás szellemi atyja volt. Számos náci szervezet tagja volt, sőt az SS szolgálatában is állt, és „biztonsági kockázatot" jelentett az akták szerint... Ettől függetlenül, ezek az emberek dolgozhattak az országban, a bűneiket elfedte és hátterüket tisztára mosta az a hadsereg, amely megnyerte a hidegháborút.

Vajon a nácik egyszerűen csak elhagyták korábbi politikai nézetüket, alkalmazkodtak az amerikai életstílushoz és értékrendszerhez? Vagy képesek voltak befolyásolni az országot? 2007-ben a *The*

Guardianban Naomi Wolf bemutatta, hogy a „*Then Steps to Fascim*"-*ot* (A fasizmus tíz lépése) nagyon komolyan betartották:

> A történelem tanulmányozása során láthatjuk, hogy pontos terv szerint egy nyitott társadalomból diktatúrát lehet csinálni. Újra meg újra ugyanezt a tervet használják – kevésbé véres és ijesztő módon, de ugyanolyan hatékonyan. Nagyon nehéz egy demokráciát létrehozni és fenntartani, de a történelem tanúsítja, hogy csupán 10 lépéssel milyen könnyű megszüntetni. Nagyon nehéz észrevenni, de egyértelmű, hogy a Bush-kormány Amerikában mind a 10 lépést elindította.

Szerencsére a titkos társaság nem tudta befejezni ezeket a lépéseket, de mindegyik elkezdte és szigorúan be is tartotta a Bush-kormányzás.

AZ OKTÓBER MEGLEPETÉS

Valószínű, hogy Carter újraválasztását George H.W. Bush szabotálta. Ez volt az Október Meglepetés, amikor állítólag fizettek Iránnak, hogy túszokat tartsanak fogva a választások végéig. Ez egy gyenge embernek állította volna be Cartert, aki nem képes sikeresen tárgyalni a foglyok szabadon bocsátása érdekében. A Reagen–Bush-kormányzás könnyen tudott volna nyerni. Robert Parry a Truthouton a következőket írta erről:

> Vajon elégedetlen CIA-tisztek szövetkeztek egykori főnökükkel, George H. W. Bushsal, hogy 1980-ban kihasználják az iráni túszdrámát Jimmy Carter legyőzésére, akinek politikája igencsak zavarta a CIA-

> veteránokat? A titkos CIA-művelet változtatta meg az amerikai politikát, megnyitva az utat egy negyedszázados republikánus dominanciának? 1980. november 4-én egy teljes év erőfeszítései után, hogy kiszabadítsák az 52 amerikai túszt Iránból, Carter vesztett Ronald Reagan és George H. W. Bush ellen. A túszok végül kiszabadultak, miután Reagan 1981. január 20-án esküt tett.

Nagyon gyanús volt az iráni túszok hirtelen szabadon engedése – pont azon a napon, amit Bush és Reagan ígértek. Ari Ben-Menashe izraeli titkosügynök így írt erről a *Profits of War* (A háború haszna) című memoárjában: „Carter túsztárgyalásai a republikánusok miatt voltak eredménytelenek… ők ugyanis azt akarták, hogy csak a november 4-i választások után szabaduljanak ki a foglyok, és a tárgyalásokat a republikánusok intézzék Párizsban, George H.W. Bush vezetésével. Az iráni delegációt Mehdi Karrubi lelkész vezette."

Egy másik fontos könyvet *October Surprise: America's Hostages in Iran and the Election of Ronald Reagan (Október Meglepetés: Amerika túszai Iránban és Ronald Reagan megválasztása)* címmel Carter legfontosabb nemzetbiztonsági tanácsadója írt. Vallomása 1991-ben a New York Timesban jelent meg, és a hivatalos kongresszusi feljegyzések közé is bekerült. Barbara Honegger, korábbi Reagan–Bush-kampánytag és fehér házi alkalmazott ugyanezeket támasztotta alá October Surprise című könyvében. Nem nehéz elképzelni, milyen dühös volt Carter, amikor rájött, mit követtek el ellene. A titkos társaság lepaktált Amerika ellenségével, és megúszták. Az 52 túsz folyamatos életveszélyben volt pusztán azért, hogy Carter veszítsen, mert nem tűnt elég hatékonynak a túsztárgyalások során. Carter nyilvánvalóan tudja, hogy biztos halált jelent szembeszállni a titkos társasággal. Ennek ellenére ő mégis minden tőle telhetőt megtesz azért,

hogy a világ jobb legyen. Carternek óriási megtiszteltetés volt a 2002-es Nobel- békedíj: „Elég fiatal voltam, amikor elhagytam a Fehér Házat, és tudtam, hogy még legalább 25 évig aktívan tudok dolgozni... ezért elhatároztuk, hogy felhasználjuk az előnyt, amit korábban betöltött elnöki pozícióm jelent, hogy hiánypótló munkát végezzünk."

A TITKOSÍTÁS FALÁNAK LEDÖNTÉSE

Milyen hiánypótló munkát akart Carter végezni? Úgy tűnik, le akarta leleplezni azt a titkos társaságot, amely végül szabotálta megválasztását. Talán más titkokat is fel akart fedni a nagy nyilvánosság előtt. 1969 októberében Carternek megdöbbentő UFO-észlelése volt.1976-os kampánya során tett egy merész kijelentést: „Ha megválasztanak elnöknek, akkor minden UFO-kal kapcsolatos információt nyilvánosságra hozok." A *BBC News* szerint talán a németek nagyon fontos titkokat hoztak Amerikába a Gemkapocs Projekt kapcsán.

Nagyon sok Gemkapocs-dokumentum a mai napig titkos, ez pedig sok találgatáshoz vezet. Nick Cook, a *Jane's Defence Weekly* légiszakértője is úgy gondolja, hogy Amerika nagyon magas szintű náci technológiát fejlesztett ki, beleértve az antigravitációs eszközöket, ami óriási mennyiségű szabad energia lehetséges forrása. Cook azt mondja, az ilyen energia „olyan pusztító lehet, hogy jelentősen fenyegetné a világbékét, és az USA nagyon hosszú ideig titokban tartotta".

Carterről mindig köztudott volt, hogy nyíltan felszólal minden igazságtalanság ellen, és 2009 szeptemberében a Republikánus Párt kampányát és támogatóit kritizálta, amiért faji gyűlöletet szítottak, így próbálták meg tönkretenni Obama elnököt. „Azt gondolom, hogy az Obama elleni negatív érzelmek alapja az, hogy ő egy fekete férfi – egy afroamerikai."

Egyértelmű, hogy Carter nem fél keményen játszani. Bár nincsenek bizonyítékaim, hogy ő is a szövetségesekhez tartozik, akik megpróbálják megdönteni a pénzügyi zsarnokságot, de a 2011-es Keenan-per és az i. e. 149-es Karthágó elleni harmadik pun háború kapcsolata nagyon érdekes. Ha Carter változása a zodiákus ciklusnak köszönhető, akkor az amerikai patrióták – akik minden külső és belső ellenségtől meg akarják védeni az embereket – szintén a hős szerepét választották. Ahogy már mondtam, az illuminátus sárkány őrzi a kincset: a technológiákat, amelyekkel nagymértékben lehet javítani a földi életen. A titkos társaságnak talán pontosan a Vízöntő Korszak kezdetén kell összeomolnia? Talán 2014-ben ez meg is történik? Használni fogja Carter a pozícióját és befolyását az igazság napvilágra kerülése érdekében? Nyíltan fogunk beszélni a földönkívüliekről és technológiájukról? Már nem kell sokat várnunk a válaszokra.

Végül nézzük meg 2001. szeptember 11. kapcsolatát az 539 éves negyed ciklussal. Ha megérted, hogyan illeszkednek össze az egyes darabok, akkor nem fogsz benne kételkedni, hogy a titkos társaság napjai meg vannak számlálva. Vajon ezt a tragédiát tényleg „konzervnyitós arabok" okozták, akiknek véletlenül sikerült egyetlen támadással mindkét tornyot elpusztítani? A titkos társaságot ismerve, lehet, hogy a hivatalos történet hazugság? Ki volt az agresszor 539 évvel ezelőtt? Hogyan hat ki mindez arra, ahogy ma látjuk az eseményeket? További példákat is látni fogunk arra, hogyan tudja két korszak keresztezni egymást, és hogy hatnak egyszerre a történelmi eseményekre.

Azt is látni fogjuk, hogy a fátyol túloldalán lévők figyelemmel kísérik, befolyásolják és irányítják az eseményeket. Nem minden előre elrendezett: védenek bennünket a legnegatívabb eseményektől. Nagyon szerencsésnek tartom magamat, hogy megismerhettem a „másik oldalt", és profetikus információkat kaptam – olyanokat, mint szeptember 11 –, amiket majdnem két évvel az események bekövetkezte előtt a honlapomon is közzétettem.

TIZENHATODIK FEJEZET

SZEPTEMBER 11. A FÁTYOL MINDKÉT OLDALÁRÓL

2010-ben, amikor először foglaltam össze és terjesztettem ki ezt a kutatást, rögtön jött az ötlet, hogy ellenőrizzem 2001. szeptember 11-et. Ez volt generációm legfontosabb eseménye – legtöbben ekkor szereztünk tudomást a titkos társaság létezéséről. Masson könyvének logikája egyszerű és egyértelmű volt, és már csak pár ciklusból lehetett választani. Megnéztem a 2160 éves zodiákus ciklust, de nem volt szeptember 11-hez hasonló esemény a római történelemben. A második legjobb választás az 539 éves első negyed ciklus volt. Rögtön kiderült, hogy szeptember 11. csak hat napra volt egy nagy európai csatától az előző ciklusban.

539 évvel 2001. szeptember 11. előtt 1462. szeptember 11. volt. Hat nappal később, 1462. szeptember 17-én volt a schwetzi csata – legnagyobb fordulópontja a tizenhárom éves háborúnak, amely meghódította Európa nagy részét. Ez a szeptember 11.-korreláció nem az egyetlen „véletlen" volt. Hamar még négy másik közvetlen szinkronicitást találtam a tizenhárom éves háború legnagyobb politikai eseményei és szeptember 11. között. Mindkét ciklusban szinkronizál a háborúk eleje, a szövetségesek összefogása az ellenség ellen, a fordulópontok és a háborúk vége. A schwetzi csatában nem volt légi katasztrófa és felhőkarcolók összeomlása, volt azonban pusztító, lángoló nyílvesszőzápor.

Helmer és Masson is arra a következtetésre jutottak, hogy az egyes ciklusok eseményei nem pontosan ismétlődnek, de van pár lenyűgöző hasonlóság. A Hős Útjának archetipikus pillanatai is, úgy tűnik, hogy ismétlődnek. Eleinte úgy látszik, hogy bin Laden és az al-Kaida a csata egyik oldalán áll és Amerika a másikon, ha szeptember 11-et a schwetzi csata szemszögéből nézzük. Azonban a válasz nyilvánvalóvá vált, amint elkezdtem rávilágítani a ciklusok alapvető fordulópontjaira, és megláttam, kik harcoltak mindkét esetben. Az ellenség igazi természete megint napvilágra került. További információra van szükségünk a tizenhárom éves háború és szeptember 11. kapcsolatáról és azokról, akik az ellenség szerepét játszották az egyes ciklusokban.

EGY ÚJ PEARL HARBOR

Szeptember 11. hivatalos verziója az, hogy Oszama bin Laden és az al-Kaida tervelte ki a támadásokat. Nyilvánvaló igazságtartalma van ennek az állításnak, és az amerikaiak többsége el is fogadta, hogy az USA igazságot szolgáltatott végül. Azonban nagyon úgy tűnik, hogy a terroristákat segítette valaki. Három World Trade Center-épület omlott össze, szinte szabadesésben egy nap alatt a repülőgép-becsapódások miatt. A 7-es épületbe ráadásul nem is csapódott gép – ezt csak a törmelékek érintették. Mindkét ikertornyot úgy alkották meg, hogy egyszerre több repülőgép-becsapódás ellenére se szenvedjenek kárt, és nincsenek ilyen jellegű összeomlásra vonatkozó feljegyzések, kivéve, ha szándékos robbantással idézték elő azokat. A repülőgép-üzemanyag nagyon hasonló a kerozinhoz, és ha a kerozin ilyen könnyen meg tudja olvasztani a fémet, akkor minden kerozintartályt extrém ellenállóvá kéne tenni a tűzre.

Számtalan kérdőjel van a hivatalos sztoriban, és olyan sok információ található online, hogy évekig lehetne tanulmányozni a bizonyítékokat és a témában írt könyveket. Ha pedig valaki nagyon beleásta magát a témába, akkor órákig tud róla beszélni. Azonban ha nem akarunk szembenézni a bizonyítékokkal, akkor semmi nem tud meggyőzni minket. Nagyon ijesztő elképzelni, hogy a szociopata ellenség ilyen rettenetes tettet elkövethet. A hétköznapi ember nem képes ilyen hatalmas, gyilkos hazugságra, és utána nyugodt szívvel lefeküdni éjjel. Hátborzongató elképzelni, hogy a kormány képes ilyet elkövetni csak azért, hogy katonai diktatúrát és statáriumot vezessen be.

Csupán tizenkét hónappal szeptember 11. előtt a neokonzervatívok nyilvánosan azt mondták, hogy „olyan katasztrofális és erős katalizátorhatással rendelkező eseményre van szükség, mint Pearl Harbor, ami az ő programjuknak kedvez. 2001. május 25-én elkezdték vetíteni a *Pearl Harbor*-filmet a mozikban. 140 millió dolláros költségvetéssel ez volt a valaha készült legdrágább film. Nagyon népszerű volt, 200 millió dolláros bevételt produkált Amerikában és 450 milliót nemzetközi szinten. A film mindenkit emlékeztetett egy terrortámadásra, majd 3 hónappal és 17 nappal később egy újabb Pearl Harbor történt.

2000 szeptemberében a neokonzervatívok kiadták a *Project for a New American Century: Rebuilding America's Defenses (Új Amerika Projekt: Amerika védekező rendszerének újjáépítése)* című dokumentumot, mely a könyv írásának idején, 2013 márciusában még letölthető a honlapjukról. Az 51. oldalon ez áll: „Továbbá, az átalakulási folyamathoz [az új amerikai évszázadhoz], még akkor is, ha forradalmi változást hoz, hiányzik valami katasztrofális és katalizáló esemény, olyan, mint egy új Pearl Harbor."

Ez világosan leírja, hogy a neokonzervatívok „új Pearl Harbort", „katasztrofális és katalizáló eseményt" és Amerika átalakulását akarták, „új amerikai évszázadot" akartak. A *Pearl Harbor* talán „katonai üzemmódba" akarta kapcsolni az embereket, hogy könnyebben támogassák majd a terrortámadás után a közel-keleti háborút, ha az arab országok Irak és Afganisztán mellé állnak. Egy bennfentes a következőket mondta erről a dokumentumról: „David, szinte senki nem tudta, mit értettek „új amerikai évszázad" alatt. Totális diktatúrát akartak a Földön megvalósítani, hogy többé ne kelljen titokban tevékenykedniük."

Ne felejtsük el, hogy Prescott Bush és más titkos társaságbeli érdekeltségek 1933-ban puccsot terveztek az amerikai kormány ellen, hogy olyan fasiszta rezsimet hozzanak létre, mint Hitleré és Mussolinié. Folyamatosan pénzelték Hitlert a II. világháború alatt, és ezért nem vonták őket felelősségre később sem. A legjobb náci tudósokat vitték Amerikába a háború végén, és nem vonták őket felelősségre érte. Prescott unokája volt az amerikai elnök, amikor szeptember 11. megtörtént. A Bush-kormányzás alatt a titkos társaság szisztematikusan a „Fasizmus tíz lépését" követte, ahogy arra Naomi Wolf újságíró rámutatott. Hitler is ezzel teremtette meg a német diktatúrát. Még az új Department of Homeland Security (Belbiztonsági Minisztérium) is nagyon hasonló volt ahhoz, ahogy Hitler leírta Németországot, az „Apaországot". Ezek miatt a történelmi tények miatt úgy gondoljuk, hogy a titkos társaságnak nagyon is érdekében állt egy új Pearl Harbor, hogy meg tudja változtatni a kormányzást és a társadalmat.

AZ USA PATRIOT ACT

2001. szeptember 24-én, csak tizenhárom nappal szeptember 11. után az USA PATRIOT Act a Kongresszus elé került.

(A fordító megjegyzése: az USA PATRIOT Act az Egyesült Államok kongresszusa által hozott törvény, amelyet George W. Bush elnök 2001. október 26-án írt alá. A „patriot" szó hazafit jelent, de

ebben az esetben betűszó is egyben. A teljes cím: „Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001" – forrás: http://hu.wikipedia.org/wiki/Patriot_Act).

A szöveget tartalmazó dokumentum majdnem 10 cm vastag volt, senki nem tudta elolvasni ilyen rövid idő alatt, de szinte kötelezően alá kellett írniuk. A törvényjavaslat gyakorlatilag Amerika fasiszta diktatúráját tartalmazta, megfosztotta az embereket az Alkotmányban rögzített szabadságjogoktól. A javaslatot állítólag szeptember 11. hatására terjesztették elő, de hamar kiderült, hogy már régóta készen volt. A következő részlet Jennifer Van Bergentől 2002 májusában jelent meg a truthout.org-on.

> Hasonló antiterrorista jogszabály [mint a USA PATRIOT Act] szerepelt az 1996-os antiterrorista törvényben, amely azonban nem sokat tett szeptember 11. megakadályozásában. Sok részt vagy alkotmányellenesnek nyilvánítottak, vagy hatályon kívül volt, amikor szeptember 11 történt...
>
> [Az USA PATRIOT Act] lehetővé teszi gyanús (nem „bizonyított") külföldi terroristák határozatlan idejű fogva tartását a bűn bizonyítása és tárgyalás nélkül, vagy anélkül, hogy lehetőségük lenne az ellenük felhozott bizonyítékokat cáfolni – akkor, mikor még bizonyíthatóan nem jelentenek fenyegetést, vagy amikor törvényesen tartózkodik az országban... Az USA PATRIOT Act kibővíti az államtitkár hatáskörét, hogy bármilyen csoportot terrorista csoportnak kiáltson ki bírósági tárgyalás vagy kongresszusi recenzens nélkül – titkos vizsgálatokat is végezhet minden lehetséges ok nélkül.

2001. október 9-én két szenátor – nevezetesen a Szenátusi Igazságszolgáltatási Bizottság elnöke, Patrick Leahy és a szenátus többségi vezetője, Tom Daschle – racionális gondolkodásra szólított fel, és megpróbálták a törvénytervezet elfogadását lassítani – anthraxszal fertőzött leveleket kaptak. Ezek a levelek a szociopata titkos társaság fenyegetései voltak, s mindenkinek szóltak a Kongresszusban. Figyelmeztették őket, hogy ők jobban járnak, ha aláírják az USA PATRIOT Act-ot. A törvényjavaslatot 2001. október 26-án írták alá.

2001. szeptember 29-re 130.000 tonna acélt távolítottak el a World Trade Center helyéről, további 220.000 tonnát nem sokkal később, semmit sem hagytak hátra. Csak 150 darab került későbbi vizsgálatok érdekében a FEMA-hoz, és a közvélemény még mindig nem fér hozzá a legtöbb ilyen darabhoz. Minden teherautó, mely a maradványokat szállította, 1000 dolláros GPS-szel volt felszerelve, hogy egy „rendkívül érzékeny"bizonyíték se tűnhessen el.

A bennfentesek szerint az amerikai hadsereg hamar rájött, hogy szeptember 11. belső munka volt. Az ő feladatuk, hogy szembenézzenek a farkassal, és ne lapuljanak meg félelmükben. Rájöttek, a titkos társaság nem akarta, hogy tudják, mi történt. Ők már tudják, milyen veszélyes a titkos társaság. Azonban felesküdtek az Amerikai Egyesült Államok Alkotmányának védelmére a külső és belső ellenséggel szemben. A titkos társasággal szembeni harcnak rejtettnek kellett maradnia, különben az életükkel játszottak volna.

MAGASABB SZINTŰ IRÁNYÍTÁS

1996 novemberében, miután már négy éve írtam le az álmaimat és tizenegy hónapja tanulmányoztam Az Egy Törvényét, elkezdtem az intuitív írást. Huszonhat nappal később, 1996. december 6-án nagyon világos próféciát kaptam szeptember 11-vel kapcsolatban. Ahogy

majd látni fogod, az írások a kezdetektől fogva kifejezetten aggódtak a titkos társaság miatt. A mai napig fent van az oldalamon a szeptember 11-vel kapcsolatos link, melyet 2000. január 24-én tettem fel – több mint másfél évvel a tragikus események előtt. Az üzenetet „távoli megfigyelőként", az alvás határán kaptam, és csak hallgattam a „halk hangot". A kapott információkat mindenféle érzelmi töltés nélkül lejegyzeteltem, nem elemeztem, nem akartam megérteni, csak lendületesen írtam. 1996. november 10-én, amikor felébredtem, elkezdtem figyelni minden szóra és kifejezésre, ami átsuhant az elmémen. Még mélyebb meditációba mentem, amikor azt éreztem, értem a szavakat. Csak figyelnem kellett a szavakra, eléggé felébrednem az íráshoz, majd újra meditálni. Kevesebb, mint egy hónap múlva írás helyett elkezdtem felvenni a szavakat, és ez jelentősen javította az adatok minőségét.

Az első naptól kezdve két lenyűgöző prófécia vált valóra. Az első majdnem azonnal. Körülbelül egy órája voltam rövid szakaszok erejéig mély transzban, és leírtam mindent, amit hallottam. Nyolcoldalnyi töredékes mondatot írtam anélkül, hogy figyeltem volna a lejegyzett szavakra. Le voltam nyűgözve, amikor felébredtem, és normális lelkiállapotban elolvastam a szavakat. Nagy része rejtélyes és titokzatos volt, de néhány tökéletesen érthető. Az utolsó bekezdésben így szólt: „Szeretem, amikor az emberek a középnyugati Atlantiszról beszélnek. Vannak még képződmények a sivatagban, mint például a Chichen Itza. Miután végeztem, sétálnod kéne velük. Az elmédben is utazhatsz, tudod? Próbáld ki!"Rögtön megértettem, hogy ez az asztrálprojekcióra utal. Ekkor csengett a telefonom, egy barátom a helyi UFO-csoportból hívott, hogy meghívjon egy asztrálprojekció-szemináriumra. Elmondtam neki, hogy mi történt, és ő is meg volt döbbenve, de mindketten tudtuk, hogy paranormális dolgok nem lehetetlenek, csak szokatlanok.

A második prófétai kijelentés meglehetősen rejtélyes: „Az egyik női társunk, Teréz, a testvér, nem működik –lelkileg keresztény." Egyértelműen látszott, hogy Teréz anyáról beszél, a híres római katolikus apácáról, és az emberi jogok harcosáról. Tizenkét nappal azután, hogy ezeket a szavakat leírtam, 1996. november 22-én, Teréz anya szívinfarktust kapott, november 29-én megoperálták az elzáródott artériákat, és december 11-én elektrosokkot kapott, hogy helyrehozzák a szabálytalan szívverést. Ezt az eljárást el kellett halasztani, mert más egészségügyi problémái is voltak, beleértve a hörgős tüdőgyulladást. Az egészsége tovább romlott, és 1997. szeptember 5-én meghalt – alig öt nappal Diana hercegnő augusztus 31-i tragikus halála után. Sokan úgy érezték, hogy a két ikonikus női vezető halála szinkronicitást mutat. Ekkorra már én is kaptam prófétai információkat Diana közelgő haláláról. Egykori lakótársam, valamint a szomszédjaim is tanúsíthatják állításaim igazát.

A könyv írásakor komolyan fontolgattam, hogy csatlakozom a szabadkőműves rendhez. Akkor még sokkal kevesebbet tudtam róluk, mint most. Tudtam, hogy kockázatos lehet, de úgy éreztem, hogy lehet némi pozitív aspektusa is. A legelső mondat nagyon erős figyelmeztetés volt számomra – és azóta jól tudom, hogy titokban a szabadkőműveseket használják a titkos társaság elfedésére. Közvetlen utalást is látunk a „szüretre" – ez a bibliai kifejezés az Aranykor beköszöntére – mint „mezőgazdasági munkás". A „szüret" kifejezés Az Egy Törvényében is szerepel. Következzenek leginkább érthető és releváns részletek.

> 1996. 11. 10., vasárnap, reggel 10.00 óra. A legtöbb dolog ebben a világban oldalirányú pokol; mozoghatsz benne. A szabadkőművesség egy függőleges pokol; lefelé sokkal gyorsabban lehet mozogni... Vajon a mezőgazdasági munkás elég kétkezi munkát vé-

gez? A Biblia csak elemezni – nagyon büszke vagyok rád! ... A vallások, amik miatt aggódom, egy nap kifényesednek – és nagyobb magasságokba emelkednek a kozmoszban... [Az] országodat és a folytonosságot láthatatlan kezek árnyékolják le, amelyek a hangot is szabályozzák az alsó fülben. [Ez] a hang Hádész – amint masszírozza a templomokat. A kormány intézkedéseit tovább kell szüneteltetni... Lehetne jobb is, mert néha és jelentős kapcsolat van az ördöggel.

Amikor a forrás az „ördögöt"említi, arról volt szó, hogy a titkos társaság néhány tagja luciferi rituálékon vesz részt, és úgy hiszik, hogy kapcsolatban állnak vele. Korábban a forrás többször is úgy utalt a titkos társaságra, mint „a pátriárkára". Az információ lenyűgözött, különösen miután az első írást követően rögtön felkértek, hogy vegyek részt egy asztrálprojekció-előadáson. Teréz anya 1996. november 22-i szívrohama még jobban meggyőzött arról, hogy nem a képzeletem játszik velem. Ahogy teltek a napok, a kapcsolat egyre jobb lett, és az üzenetek „a pátriárkáról"a negatív tettek ellenére egy reményteljesebb, pozitívabb jövőről szóltak.

1996. 12. 02., hétfő, reggel 7 óra. A pátriárka hatalma hanyatlik. Egyre több a korlátot. Félrevezetik azokat, akik hisznek a kapitalizációban, mindannyian tudjuk ma már, hogy ez egy gonosz erő, amely hamarosan szétesik. A gyilkosság hangja még mindig szól a rossz emberek szívében... A zsarnokság több évtizede leáldozóban van. Fogadd el, hogy a körülmények megváltoztak; új megértés kerül napvilágra. Az emberek megváltoznak; a gondolat sebességével fognak repülni és utazni.

1996. 12.03., kedd, reggel 6.30. Az összefogásban a Teremtő énekel, de ki dekódolja a jelet? A feltételezések helytelennek bizonyulnak. Felesküdtünk, hogy a körülmények ellenére segítünk. Azok, akik a vallás igazságát követik, fordított helyzetben találják magukat, mint amit a társadalom diktál.

1996. 12. 3., kedd,este 19.26. Gyorsan jönnek a sors hírnökei, hogy magukkal hozzák egy új kor eszméjét. Neked csak fel kell fognod, hogy ez valósággá válhat... A technológiai visszaélések a Földön megszűnnek. A döntést neked kell meghoznod. Senki sem marad életben egy halott úton. Ha úgy gondolod, hogy csak egy tudat van, akkor hogy létezhet két különböző ember?

Végül 1996. december 6-án, pénteken – hét évvel korábban – megkaptam az első üzenetet szeptember 11-ről. Az üzenet nagyon részletes volt, és először azt hittem, egy autóbalesettel kapcsolatos. Utólag azonban számos olyan dolgot felfedeztem benne, ami szeptember 11-re utalt – és az írások egyértelműen a titkos társaságot tették meg felelőssé. A „9/11 mentés" fogalom rendszeresen visszatér az ironikus „CBS és ABC helyesen közvetíti" üzenettel. Szerepel még a „különleges hatás" és a „világ legnagyobb sci-fi története" is. Több utalás is van betegségre, vagyis a félelem pestisére, mely megakadályozta, hogy az emberek tényleg lássák a titkos társaság valódi arcát. A magasabb erők ugyan megakadályozhatták volna szeptember 11-et, de a tömeges felébredés érdekében nem avatkoztak közbe. Érdekes, hogy azt is mondták, „a pátriárkát meg kell nevezni". Ez nagyon furcsa. A leendő elnököt mindig kijelöli a pártja, és ez a kifejezés arra utal, hogy egy politikai eseményről van szó.

1996.12.06., péntek, reggel 7.35. Barátságos égitestek égisze alatt a talk show házigazdája kapott egy újat speciális effektusokkal. Ezt az orvos ajánlotta; ki fogja megkérdezni az orvost? Ki fog nézni önmagára kézzelfogható eredményekkel? Az önismeret a kulcs. Ha valaki beteg, akkor állandó figyelmet igényel. Ha valaki igazán beteg, az összeomlik. Néha egy szokást egyik napról a másikra abba kell hagyni. Már minden udvariasságot kimerítettek; már nem tud az energia áramolni. A pátriárkát meg kell nevezni.

Ez a legnagyobb sci-fi történet, ami valaha elhangzott. Valaki bejön – 911 mentés. A CBS és az ABC megfelelően tudósított az eseményekről. Kovácsoltvas kerítés veszi körül az áldozat testét. Az áthatolhatatlan falat csak pozitív energiával lehet ledönteni. A többi emberrel kapcsolatban, az anyag egy igazán varázslatos ajándék. Békesség legyen veletek az örök szeretet fényében.

A „kovácsoltvas kerítés" egy nagyon fontos nyom volt. Az ikertornyok pusztulása után tömör acél borította a talajt – és úgy nézett ki, mint egy kovácsoltvas kerítés. Az üzenet végkicsengése pozitív volt, mert egyértelműen azt mondta, hogy a titkos társaság látszólag „áthatolhatatlan fala"„pozitív energiával" átalakítható. 8 nappal később további utalásokat kaptam arra az eseményre, amit szeptember 11-nek hívunk – és azt, hogy a Fehér Ház felelős a történtekért.

1996.12. 14. szombat, reggel 6 óra. Van egy új történet. A félelem a legrosszabb ellenség. Valami a dollárral kapcsolatban emelkedni fog, és a Fehér Ház

szintén felemelkedik. Nyugodtak vagyunk ezzel kapcsolatban, mert nem olyan fontos.

Az üzenetek tudatosan vezettek egyik munkahelyről a másikra és végül 1997. október 4-én Virginia Beachre – Edgar Cayce Association for Research and Enlightenment (Kutató és Megvilágosodás Társulás), vagy A. R. E. központjának helyére költöztem. Nagyon szerettem volna az A. R. E. képzésén részt venni az Atlantic Universityn, és még a költözésemben is ők segítettek. Az emberek nagyon hamar észrevették, hogy Edgar Cayce fiatalkori mása vagyok, és a köztünk lévő hasonlóság tényleg lenyűgöző volt. Néhány hét bizonytalanság után 1997. november 26-án összeszedtem a bátorságomat, és megkérdeztem a forrásomat, hogy valóban Edgar Cayce reinkarnációja vagyok-e. A válasz „igen" volt.

Onnantól kezdve minden megváltozott. Nagyon megrémített az egész dolog, mert addig a kapott üzeneteket nem hoztam nyilvánosságra. Most azonban úgy tűnt, hogy a munkám sokkal fontosabb, mint azt korábban hittem. Sőt, azt mondták, hogy „a spirituális világnak bűn lenne", ha nem állnék ki a nyilvánosság elé a köztem és Cayce között lévő összefüggéssel. A hasonlóság ellenére nem igazán tudtam, mit higgyek, de az asztrológiai elemzés után semmi kétségem nem volt. Születési bolygóképleteink lenyűgöző szinkronicitásban állnak. A Nap, a Hold, a Merkúr, a Vénusz és a Mars is szinte ugyanott helyezkedik el mindkettőnk esetében. Később egy asztrológus, Brian McNaughton kiszámolta, hogy a születésnapom – 1973. március 8. – a lehető legjobban összhangban van Cayce képletével, 127 évvel a halála után. Az üzenetek azt mondták, hogy menjek el az A. R. E.-be és mutassam meg fényképeinket és születési képleteinket. A központban azt mondták, hogy hetente felbukkan valaki, aki azt állítja, ő Cayce reinkarnációja. Találkoztam Cayce fiával is, Edgar Evans Cayce-szel, aki – bár eleinte kételkedett – azt

mondta, könnyen elképzelhető, hogy én vagyok az apja reinkarnációja.

1999. február 23-án, amikor éppen a honlapomat készültem elindítani, hajnali 2 órakor egy New Yorkot érintő profetikus álomból ébredtem. Azt gondoltam, az álom egy óriási földrengéssel kapcsolatos. Joe Mason és Dee Finney honlapján, a GreatDreams.com-on írtam róla egy cikket. 1999. 10. 09-i dátummal még megtalálható az archive.org oldalon. Ugyanebben a cikkben írtam egy másik, 1998. november 10-i dátumról, amiben „egy csomó alak... megszállt egy hotelben... ami úgy nézett ki, mint a Fehér Ház... Valamiféle politikai dolog zajlott... Az álom végén rengeteg változás van a Földön, és a hotel összedől."Ezután egy másik üzenet jött, ami úgy tűnik, szintén szeptember 11-re utalt.

> 1998.10.11., kedd, reggel 7.23. Kellemetlen, rövid probléma... Ezt az anyagot tudjuk használni, amikor az egész rendszer összeomlik, miközben bemutatjuk, hogy miért szerepelnek a sajtóban... Nem sürgethetjük az erőszak folytatását... Valóban ezek az aggodalmak az erő közvetlen alkalmazásából származnak, és a katasztrofális jelleggel működnek...
>
> Ahelyett, hogy egyszerűen elengednénk a pozíciót és a hatalmat, vannak olyan helyzetek, amikor a hatalmat folyamatosan keresik. Amikor leromboljuk a házat, az a felébredés folyamatát segíti. . . .
>
> Nagy lépéseket tesznek, akiknek soha nem kellett másnak lenniük, de egyszerűen elfogadja, kik és mik is ők most. Azok szerető lelkek, akik követték Krisztus példáját, megmutatják másoknak, mi az, ami szükségképpen áthatja a jelen pillanatot.

A következő részletben arról az álomról írok, melyet 1999 februárjában álmodtam. Tudtam, hogy valami fontos fog történni New Yorkban, de arra kértem az olvasókat, hogy ne essenek pánikba. Nagyon erős szinkronicitás történt, amikor ezt az álmot rögzítettem a diktafonon, és ez inspirált a cikk megírására. Nagyon erősen elkezdett zúgni a fülem, amikor azt mondtam, hogy volt egy álmom, mely New York közelgő katasztrófájára utalt. A fülzúgás mindig egyértelmű jele annak, hogy nagyon erős szinkronicitást kaptam.

> 1999. 02. 23., kedd, hajnali 2 óra. Találkoztam egy kliensemmel, aki az álom egy pontján New Yorkban élt.
>
> Ahogy feküdtem az ágyban, és diktáltam ezt az álmot, próbáltam értelmezni. Az anyaföld „hányása" talán vulkáni aktivitást jelzett és azt, hogy ez teljesen rendben van. Egy ponton azt mondtam:„Azt gondolom, ennek egy közeli katasztrófához van köze, valószínűleg New Yorkban." Amint ezt kimondtam, hatalmas nyomást éreztem a fülemben.
>
> A bátyámnak is volt egy hasonló álma egy szökőárról, amikor New Yorkban aludt. Álmában az emberek, amikor meglátták a közelítő hullámokat, azt mondták:„Hát, úgy tűnik, ez a világvége." A bátyám próbálta vigasztalni az embereket, hogy ez csak a bolygó átalakulása. Az igazság az, hogy mindannyiunknak erre kéne fókuszálnunk: a katasztrófák nagyon félelmetesek lehetnek, de nem szabad pánikolni.
>
> A cikk elolvasása után tudod, mi fog történni, és milyen pozitív eredménnyel fognak zárulni az események. Szükség lesz rád a közösségedben, neked kell megnyugtatnod majd az embereket. Olvasd el a köny-

veimet, ha még több információra van szükséged azzal kapcsolatban, hogy tényleg minden pozitív eredménnyel fog zárulni.

Ugyanekkor írtam ezt a két részletet is (1999), de sajnos soha nem publikáltam őket a honlapomon – ettől függetlenül ugyanolyan fontosak.

1999. 02. 23., kedd, reggel 9.34 óra. Súlyos háború. Nem kérdezel róla olyan gyakran, mint azt mi szeretnénk. Vannak bizonyos változások, amelyek sokkal aktuálisabbá teszik, mint korábban, és ezzel egyidőben a múltat és a jelent nagyrészt figyelmen kívül hagyják tudatos értelemben.

1999. 03. 15., hétfő, reggel 8.15. A Római Birodalomban újra el kell pusztulnia, ez az idő ciklusainak és az univerzumnak is a rendje.

SUSAN LINDAUER ELMONDJA AZ IGAZAT

Sok ember, aki tudja, hogy szeptember 11. „belső munka" volt, azt hiszi, hogy ez hatalmas sikert jelent a titkos társaságnak. Azonban pont ellenkezőleg: hatalmas kudarc! Dr. Peterson és a többi bennfentes szerint ugyanis éhínséget, utcai lázadásokat, az amerikai társadalom összeomlását, katonai diktatúrát és új világháborút akartak.

A gazdaság ugyan összeomlott szeptember 11. után, de a társadalom nem, sőt erősebb lett. Néhány bennfentes azt mondta, hogy a 93-as járat – ami Shanksville-ben, Pennsylvaniában zuhant le – a Kongresszus épülete felé tartott. A becsapódásban a szenátus és a képviselő-testület nagy része meghalt volna, és ez olyan szükségállapotot

jelentett volna, amiben könnyen katonai diktatúrát hozhatott volna létre a kormány.

Susan Lindauer vezető CIA-ügynök volt, aki az iraki tárgyalásokért volt felelős a Bush-kormány idején. 1996-tól az iraki nagykövetségen dolgozott New Yorkban, egészen a második öbölháborúig. A munkája létfontosságú volt Amerika biztonságának szempontjából, és nagyon fontos volt a Bush-adminisztrációnak. Az ENSZ-szankciók Irak ellen éhínséget és súlyos humanitárius válságot eredményeztek. Az irakiak kétségbeesetten akarták bizonyítani, hogy nem rendelkeznek tömegpusztító fegyverekkel. Susan Lindauernek volt a legszorosabb kapcsolata a Bush-kormánnyal, és ő mindent megtett a béke érdekében. Megdöbbent, amikor azt az utasítást kapta, hogy szabotálja a tárgyalásokat, még azután is, hogy az irakiak teljes körű és feltétel nélküli megadást ajánlottak. Készek voltak megfizetni minden büntetést és feláldozni minden engedményt, csak hogy bizonyítsák, nincsenek tömegpusztító fegyvereik.

Susan azóta nyilvános videókon, valamint írásban bevallotta, hogy őt előre figyelmeztették egy New York elleni nagyobb támadásra. Független források megerősítették, hogy Susan adott előzetes figyelmeztetéseket a szeptember 11-i támadásokkal kapcsolatban. Szeptember 11. után azt mondták Susannak, hogy a 93-as járatot lelőtték – és a pilótát, aki a felelős volt a gép lezuhanásáért, azóta is kémiailag indukált kómában tartják. Susan úttörő könyvében, az *Extreme Prejudice-ban* mondta el a teljes valóságot.

Susan tanúskodni akart a Kongresszus előtt, és mindent el akart mondani, amit a Bush-kormányról tudott, azonbana USA PATRIOT Act-re hivatkozva letartóztatták. Egy texasi katonai bázison tartották fogva begyógyszerezve egy teljes évig tárgyalás vagy meghallgatás nélkül. Összesen öt évig tartották fogva vád és ítélet nélkül. Végül 5 nappal Obama elnök beiktatása előtt az Igazságügyi Hivatal szabadon engedte.

ELIZABETH NELSON VALLOMÁSA

Elizabeth Nelsontól származnak további bizonyítékok a 93-as járat lelövésével kapcsolatban. Ő egy Project Camelot-tanú, akivel volt szerencsém találkozni. Meg voltam győződve őszinteségéről és igazmondásáról, és olyanok lettünk, mint a régi barátok. Elizabeth (nem a valódi neve) először 2009 februárjában kereste meg Bill Ryant, felfedve, hogy ott volt a katonai parancsnoki szobában 2001. szeptember 11-én, amikor utasítást adtak a 93-as járat lelövésére. Ez csak egy nagyon rövid részlet a teljes vallomásából, amely hallható és olvasható online.

> Az aktív szolgálatom utolsó hat hónapját töltöttem, az amerikai hadsereg képzésén vettem részt még őrnagyi rendfokozatban. Fort Meade-ben állomásoztam, a Kimbrough Ambulatory Care Center Hospitalban. Fort Meade az NSA, a National Security Agenc (Nemzetbiztonsági Hivatal) része…
>
> Emlékszem, bevittek minket egy szobába… És azt mondták, hogy mi vagyunk a felelősek a kávéért és a snackért…[és] a fénymásolatokért, mert volt hozzáférési kódunk a szobákhoz… Egyértelmű volt számunkra, hogy nem szabad rájuk nézni. A szoba túlsó végében kellett ülnünk, és nem nézhettünk rájuk. Azt mondták, hogy a falat kell néznünk, és nem volt szabad semmit meghallanunk. Ez volt a kifejezett utasítást. Valószínűleg hat-hét ember volt egy nagyon nagy asztal körül. Furcsa telefonjuk volt, mint egy konferenciatelefon. Nem hallottam gépeltérítőkről. Csak azt hallottunk, hogy a gép tiltott zónában repül, és nem tudnak vele kapcsolatot létesíteni, nem volt kommunikáció. A protokoll szerint le kell lőni, és én ott voltam a szobában, amikor közösen eldöntötték telefonon… hogy lelövik a gépet.
>
> Emlékszem, milyen rosszul éreztem magamat, amikor a hírekben azt hallottam, hogy a gépen terroristák voltak, és az emberek összefogtak ellenük… de a terroristák megsemmisítették a gépet. Az emberek azt hitték, hősök voltak az utasok… Nagyon rosszul éreztem magamat, és csak az járt a fejemben: *De ez nem igaz! Ez egyáltalán nem igaz! Mi lőttük őket le.* Óriási belső konfliktust okozott, hogy tudtam, a világ mást fog igaznak gondolni.

AZ ELLENÁLLÁS ÉPÍTÉSE

Magas beosztású bennfentesek elmondták nekem magánbeszélgetéseken, hogy az amerikai hadsereg igazán hazafias hősei szeptember 11. után drámaian fokozták erőfeszítéseiket, hogy legyőzzék a titkos társaságot. Tudták, hogy ezt titokban kell végezniük, különben megkínozzák és megölik őket. Azt is tudták, hogy sok évig eltarthat, míg sikerrel járnak. De a Kennedy-gyilkosság óta már átfogó tervvel rendelkeznek a titkos társaság megdöntésére – még annak hatalmas, világméretű kontrollja ellenére is.

Szeptember 11. után a társaság számos irodáját audio-video megfigyelés alatt tartották, és rengeteg elmarasztaló felvételt gyűjtöttek össze, amelyek lehetővé tették, hogy a szövetségesek egy lépéssel a társaság előtt járjanak. Bár munkájuknak titokban kellett maradnia, az amerikai hadsereg egyes részei csendben egy nemzetközi szövetséget alakítottak ki, hogy elvágják a társaság pénzügyi ellátását, és megakadályoztak minden kísérletet, mely a III. világháború kirob-

bantását célozta meg. Annak érdekében, hogy hatékonyan elpusztítsák a társaság pénzügyi mentőövét, a legnagyobb profitforrásokat kellene megtámadni.

KÖVESD A PÉNZT

A tizenhárom éves háború és szeptember 11. kapcsolata addig nem lesz egyértelmű, amíg nem látjuk, a titkos társaság hogyan szerzi a pénzét. Ahogy azt a *Financial Tyrannban* írtam, 2010-ben az egészségügyi társaságok óriási, 64.924.600.000 dolláros bevételt produkáltak. Kilenc az ötven legjövedelmezőbb Fortune 500 vállalat közül egészségügyi termékekkel foglalkozott. A gyógyszeripari vállalatok hihetetlen, 19,3 százalékos haszonkulccsal működtek 2008-ban, ezért érdemes a részvényeiket venni, ha a lehető legtöbb pénzt szeretnéd keresni. Ez azt is jelenti, hogy a kiváltott receptjeid értékének közel 20 százaléka az ő zsebükben landol, még akkor is, ha az életed függ attól, hogy meg tudod-e venni a gyógyszereket. Hét különböző iparág a Fortune 500 listáján egészségüggyel kapcsolatos, negyvenhárom olyan amerikai iparágból, mely haszonnal jár. A többi iparág, amely eléri vagy túlszárnyalja ezeket a fantasztikus nyereségeket, az olaj- és gázipar, valamint a nemzeti védelmi vállalkozók, akiknek nem kell nyilvánosságra hozniuk a bevételüket. John Kerry szenátor érdekes nyilatkozatot tett erről a másik két iparágról az első, 2004-es, George W. Bushsal történt elnöki vitáján.

> Az egyetlen épület, melyet a csapatok őriztek Bagdadban, az olajminisztérium volt. Nem őriztük a nukleáris épületeket, a külföldi irodákat, ahol találhattunk volna információkat a tömegpusztító fegyverekkel kapcsolatban. Nem őriztük a határokat sem... Azt hiszem, egy kritikus pont Irak sikerét illetően, hogy képesek legyünk meggyőzni az irakiakat és az arab világot, hogy az Egyesült Államok nem rendelkezik hosszú távú tervekkel. Ahogy én látom, mintegy 14 katonai bázist építünk, és vannak, akik azt mondják, hogy ezek meglehetősen állandók lesznek. Ha az olajminisztériumot őrzik, de a nukleáris létesítményeket nem, annak az az üzenete egy csomó ember számára... „Azt a... talán csak az olajunk érdekli őket."

Egy 2009-es Fairness and Accuracy in Reporting- vagy FAIR-vizsgálat szerint az egészségügyi és gyógyszeripari cégek irányítói a nagy médiabirodalmak vezérei. A vezető kilenc társaság: Disney (ABC), General Electric (NBC), CBS, Time Warner (CNN, *Time*), News Corporation (Fox), New York Times Company, Washington Post Company (*Newsweek*), Tribune Company (*Chicago Tribune, Los Angeles Times*), Gannett (*USA Today*). Az egyedüli kivétel a CBS. Ezek a médiaóriások irányítják a mozifilmeket, tévéműsorokat, rádiós műsorokat, magazinokat és újságokat. Ez félelmetesen hangzik, de bizonyítható.

A KAPCSOLAT A NEOKONZERVATÍVOK ÉS A GYÓGYSZERIPAR KÖZÖTT

Egyértelmű pénzügyi kapcsolat van az egészségügyi ipar és a republikánus neokonzervatívok között.

> 2009 januárja és szeptembere között az egészségügyi érdekeltségek 600 millió dollárt költöttek a

Kongresszus lobbizására és televíziós reklámokra. 38 000000 dollár, körülbelül a maximum, amit adhattak, a kongresszusi kampányra ment el... [Az] egészségügyi ágazat nyeresége 2008-ban 8,4 milliárd dollár volt... Így a cégvezetők átlagos éves fizetése 14 millió dollár volt, még a nagyrészvényesek is hatalmas profitot szereztek, és még az amerikai emberek ellen is lobbiztak.

A bizonyítékok még egyértelműbbek lettek 2009-ben, amikor az Obama-kormány Affordable Care Actja (*megfizethető egészségügy törvényjavaslat*) az amerikai szenátus elé került. A *Populist Daily* idézete nagyon találóan: „A végén a neokonzervatívok nagyon erősen harcoltak a szenátusban az egészségügyi biztosítási ágazatért, próbáltak minden előnyt megszerezni, és nyomást gyakoroltak az összes demokrata szenátorra is. Sortüzet zúdítottak az egészségügyi reformra."

Ez azt jelenti, hogy a neokonoké és társaiké a kábítószer, a biztosítási és egészségügyi cégek, amelyek profitálnak ebből a korrupcióból? Talán. Ez lehet a profitjuk egyik fő forrása. Akárhogy is, a svájci tudományos csoport dr. Glattfelder vezetésével szuperszámítógépek segítségével kimutatta, hogy 147 vállalat keresi meg a világ összes pénzének 80 százalékát. E vállalatok 75 százaléka pénzügyi intézmény, és a vezető Federal Reserve-bankok a legerősebb tagjai ennek a rendkívül titokzatos csoportnak. Ezeknek a pénzintézeteknek igen erősen kéne az egészségügybe és biztosítási iparágba befektetniük, hogy a legerősebb kontrollt tudják biztosítani. Ezért a titkos társaság legyőzésére irányuló minden komoly kísérletnek az egészségügyi ágazatot kell megcéloznia. És itt van a probléma: az egészségbiztosítási és a gyógyszeripari vállalatoknak érdekeltsége van a nyolc vagy kilenc legnagyobb médiatársaságban. Ezért nem valószínű, hogy a média elmondja az igazságot a háborúról, ami a gyógyszeriparban/egészségügyi iparban dúl – és hatalmas mennyiségű pénz a tét. Az egészségügyi nyerészkedés elleni harc nagy részét a nyilvánosság előtt kell folytatni, a törvények segítségével, de a háború igazi oka még szigorúan őrzött titok a könyv írásának idején.

Ha visszamegyünk az időben 539 évet, azt látjuk, hogy egy nagyon hasonló háborút vívtak, nagyon hasonló feltételekkel. Itt is van egy ellenség, ami kifosztja a közönség vagyonát, azáltal, hogy az embereknek extrém magas adókat kell fizetniük a túlélésükhöz szükséges dolgokért. Képzeld el, hogy egy idegen kormánynak kell azért adót fizetned, hogy az általad termelt zöldséget eladhasd a szomszédodnak. Ha nem fizetted meg az adót, akkor büntetést kellett fizetned, bebörtönöztek, megkínoztak, de akár az életed is veszélyben lehetett. Pontosan ez volt a helyzet az 1400-as évek Európájában. Az ellenség akkor Németország volt, különösen a Teuton királyok. 2010-ben a Birodalmi Teuton Rend oldal alján azt olvashattuk: „Istenért, a szent birodalomért, a szülőföldért!", bár ezt azóta már eltávolították. Úgy tűnik, a mi korszakunkban a titkos társaság ismétli a Birodalmi Teuton Rend karmáját. A Federal Reserve pénzelte és építette a náci Németországot, és később, Hitler hatalmának megdöntése után pedig német tudósokat hívtak Amerikába. Amikor a szövegeim eljövendő eseményekről szóltak, rájöttem, hogy korábban semmi nem volt véletlen. A fátyol túloldalán úgy látják a jövőnket, ahogy mi a jelent. A tragikus eseményeknek a kollektív felébredés érdekében meg kellett történniük. Ezzel a tudással kell a belső és külső kríziseket kezelni. Példátlan béke és jólét vár ránk, ha megtanuljuk az univerzum évezredes leckéjét, és átprogramozzuk az idő nagy ciklusait.

NEGYEDIK RÉSZ

A KÜLSŐ ÉS BELSŐ KRÍZISEK MEGOLDÁSA

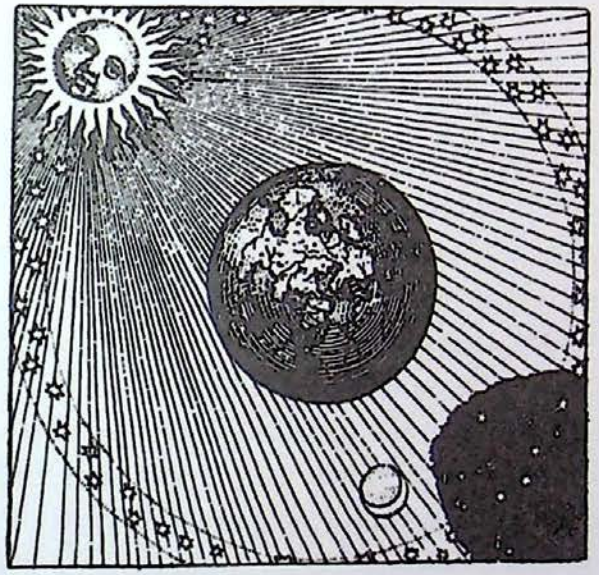

TIZENHETEDIK FEJEZET

CIKLUSOK ÉS PRÓFÉCIÁK A KORSZAK VÉGÉN

A TIZENHÁROM ÉVES HÁBORÚ

1453. december 5-én egy politikai esemény hamar kiváltotta a tizenhárom éves háborút, amely a formális hadüzenet után két hónappal kezdődött. Ekkorra a politikai helyzet Európában már rendkívül feszült volt. A porosz városoknak és államoknak rettenetesen magas adókat kellett fizetniük a teuton lovagoknak. Börtön és halál várt rájuk, ha nem fizették meg annak a „kiváltságnak" a díját, hogy eladhassák a saját gazdaságukban termesztett zöldségeket. A gazdasági nehézségek egyre rosszabbak lettek, a családok szenvedtek, a gyermekek éheztek. Az emberek súlyos elnyomás alatt szenvedtek.

1453-ban az egyház és az állam nem különült el. A porosz városoknak és államoknak III. Frederick német-római császárhoz kellett fordulniuk, ha el akarták töröltetni ezeket az adókat. Azonban 1453. december 5-ig Frederick nem volt hajlandó válaszolni nekik az akkor már jóval több, mint egy éve felvetett kérésre. Frederick nem akarta megmondani a Porosz Szövetségnek, hogy nem áll érdekében, hogy segítsen nekik a német ellentétek megoldásában, mert ez valószínűleg jelentős konfliktust váltott volna ki. Azonban 1453. december 5-én Frederick kénytelen volt elismerni, hogy nem fog nekik segíteni.

Ez indította el a tizenhárom éves háborút a német teuton lovagok ellen.

BUSH 31 NAPPAL AZ ELŐZŐ CIKLUS HÁBORÚJA ELŐTT VESZÍT CLINTONNAL SZEMBEN

A teuton lovagok sorsa megpecsételődött ezen a napon, 1453. december 5-én; de még nem tudták. 539 évvel később, 1992. december 5-én, egy hónapja – harmincegy napja – veszített George H. W. Bush az elnökválasztáson a demokrata jelölt William Jefferson Clintonnal szemben. 1980 óta ez volt az első alkalom, hogy a társaság republikánus neokonzervatív frakciója elvesztette a választásokat a demokratikus riválissal szemben. George H.W. Bush 12 évig vagy alelnöke, vagy az elnöke volt az Egyesült Államoknak. Miután Bush elvesztette a hatalmát, a neokonzervatív frakció befolyása is jelentősen csökkent. Ez a nyolcéves rés a republikánus politikai dominanciában adta az erőt a demokratikus ellenzéknek, hogy összeszedje az erejét az ellentámadáshoz, mint azt látni fogjuk.

Nem hiszem, hogy a republikánusok a rosszak és a demokraták a jók. A titkos társaság behatolt az amerikai kormányzat különböző szintjeire, és vannak jó és rossz fickók mindkét oldalon. Mindkét fél különböző mértékben veszélyes. A legjobb, ha úgy nézünk erre a konfliktusra, mint egy modern csatára, mely a társaság két része között zajlik. Azonban az egymás elleni harcban egymást gyengítik, és így a társaság ereje is gyengül.

CLINTON EGÉSZSÉGÜGYI REFORMJA SZINKRONBAN VAN A POROSZ–LENGYEL SZÖVETSÉGGEL

A tizenhárom éves háború nem sokkal azután robbant ki, hogy Frederick 1453. december 5-én kijelentette, nem akar segíteni a Porosz Szövetségnek. George H. W. Bush saját ciklusában 31 nappal később elvesztette az elnökválasztást. Ha a teljes kontextust vizsgáljuk, akkor határozottan úgy tűnik, hogy a Porosz Szövetség szinkronizál a Clinton-adminisztrációval, és a teuton lovagok szinkronizálnak a neokon frakcióval.

A Porosz Szövetség tudta, hogy segítségre van szükségük az ellenséggel szembeni harcban, hogy az embereket többé ne rabolják ki és ne terrorizálják. A német teuton lovagok túl erősek voltak, és a porosz államszövetség nem tudott egyedül megküzdeni velük. Európában mindenki szenvedett az adóktól és a halálos fenyegetésektől, de a régi ellenségeskedések miatt nem látták, hogy közös az ellenségük. Ez idő alatt Lengyelország volt a legerősebb állam. Lengyelország segítsége nélkül a Porosz Szövetség nem tudta megnyerni a háborút a németek ellen. A mi ciklusunkban úgy tűnik, Lengyelország szinkronban van az amerikai Kongresszussal – egy olyan, sokkal nagyobb törvényes csoporttal, aminek mind az ötven államból vannak szenátorai és képviselői. Clinton a Kongresszus támogatása nélkül nem tudta volna megnyerni az egészségügyi reformért folytatott csatát. A Porosz Szövetség az adóreform csatáját nem tudta volna a lengyelek segítsége nélkül megnyerni.

1454 januárjában a Porosz Szövetség képviselői Johannes von Baysen vezetésével megkérték IV. Kázmért, a lengyel királyt, hogy vállalja fel a teljes szövetséget. A források összevonásával igazi esélyük volt a német profit fő forrásának elfojtására, nevezetesen a hatalmas adók megszüntetésére. A lengyel király hajlandó volt egy hi-

vatalos találkozó keretén belül beszélni a részletekről. Az első találkozóra IV. Kázmér, von Baysen és a Porosz Szövetség képviselői között 1454 januárjában került sor. A mi ciklusunkban ez 1993. január lesz.

Clinton 1993. január 20-ig nem esküdött fel, és első intézkedése az egészségügyi ágazat magas árainak és a korrupciónak a megtámadása volt. Derek Bok, a Harvard Egyetem egyik munkatársa elmondja, hogy milyen nehézséggel szembesült Clinton: „Clinton az egészségügyi reformot tette a kampánya központi elemévé... A szavát betartva, 1993 elején munkacsoportot szervezett, hogy előkészítsék a tervet, amit a Kongresszus elé tudnak vinni."

1993. január 25-én Bill Clinton felesége, Hillary lett az egészségügyi reformokért felelős munkacsoport feje. Poroszország 539 évvel ezelőtt ugyanekkor kérte meg a lengyel királyt, hogy vitassák meg ezt a példátlan szövetséget.

HÁROM NAP ELTÉRÉSSEL TÖRTÉNTEK MEG AZ ELSŐ SZEMÉLYES TALÁLKOZÓK

Clinton 1993. február 17-én találkozott először a Kongresszussal, hogy formális szövetségre lépjenek az egészségügyi reform érdekében. 1454. február 20-án – mindössze három nappal később az előző ciklusban – von Baysen és a Porosz Szövetség az első személyes találkozóra készült a lengyel IV. Kázmér királlyal, hogy megvitassák a formális szövetség kérdését. Ez az egyik legközelebbi időbeli egyezés, amit eddig láttunk. A tárgyalásokat lezárták, és a porosz küldöttek 1454. március 6-án hivatalosan is hűséget esküdtek a királynak. Clintonnak nem volt ilyen szerencséje a saját ciklusában, legalábbis az egészségügyi reform kérdésében.

1993. március 8-án a *The New York Timesban* megjelent a *„Looking for Alliance, Clinton Courts the Congress Nonstop" (Szövetségesek keresése, Clinton folyamatosan udvarol a Kongresszusnak)* című cikk. Clinton egészségügyi reformcsomagját az 1990-es években soha nem fogadták el, bár sikerült a Kongresszussal más módon szövetségre lépnie. Az Obama-adminisztráció, Hillary Clintonnal, mint államtitkárral, végül 2010. március 22-én – tizenhét évvel később – mégis elfogadtatta a *Patient Protection and Affordable Care Act-et* (PPACA). Ez mutatja, hogy milyen hosszan dúlt ez a „háború". A neokonzervatívok vezérelte média *Obamacare-nek* nevezte ezt az új tervet, és úgy mutatta be, mint az egyik legördögibb tettet, amit valaha is elkövetett az amerikai kormány. 2013. március 21-ig a kongresszusi republikánusok harminc különböző kísérletet tettek a PPACA hatályon kívül helyezésére.

HOSSZÚ CSATA JELENTŐSEBB SIKER NÉLKÜL

Miután a Porosz Szövetség 1454-ben szövetségre lépett a lengyelekkel, hosszú háborúba kezdtek. Nyolc és fél évig harcoltak a németekkel. A saját ciklusunkban Clinton következetesen a makacs, republikánusok táplálta botrányokkal küzdött, beleértve a Monica Lewinsky-botrányt, amikor is végül kénytelen volt bevallani, hogy szexuális kapcsolatot létesített egy gyakornokkal az Ovális Irodában. A „minden elveszett" pillanat a Lewinsky-botrányban az volt, amikor Clinton 550.000 dollárt fizetett 1998. november 13-án Paula Jonesnak, amivel egyértelműen beismerte bűnösségét. Johannes von Baysen, a Porosz Szövetség feje 1459. november 9-én a marienburgi kastélyban meghalt, a testvére lépett örökébe. Ezek az események csak négy nap különbséget mutatnak az 539 éves ciklusban. Még

nem találtam képet von Baysenről, de gyanítom, nagyon hasonlított Clintonra.

A 2000-ES VÁLASZTÁSI KRÍZIS PRÓFÉCIÁJA

Nyolc évvel Clinton első elnöki győzelme után a kormánya azt remélte, továbbra is hatalmon maradhatnak Al Gore elnökségével. Egy nagyon szürreális eseménysorozatot követően a verseny George W. Bush és Al Gore között olyan szoros volt, hogy a győztest nem tudták megnevezni. Az egész nemzet lélegzet-visszafojtva várta az eredményeket november 5. és december 13. között, amikor Gore veszített, és a Legfelsőbb Bíróság Bush javára döntött. Nem sokkal azután, Florida zárószavazásán kiderült, hogy Gore tényleg megnyerte a 2000-es elnökválasztást a lakossági szavazatokkal, de addigra már késő volt.

2000. november 24-én, tizenkilenc nappal a konfliktusmegoldása előtt rájöttem, hogy korábban már írtam egy pontos próféciát az események végkifejletéről a honlapomon. Először 1996. november 10-én kezdtem el médiumi írásokkal foglalkozni, és sok megdöbbentően pontos próféciám volt, de ez volt az első jelentősebb, ami már azelőtt megjelent a honlapomon, hogy valóra vált volna. Nagyon kevés figyelmet szenteltem a szavaknak, de mindig nagyon szigorúan imádkoztam azért, hogy csak a legmagasabb és legtisztább vezetés jöjjön át. Ezt a próféciát eredetileg egy nagyobb olvasmány részeként tettem közzé 1999. június 23-án. Az eredeti tartalmat őrző link az archive.org-on 1999. október 2-i, és a főoldal alján, „Global Politics Part Three" néven található meg. 2000. november 24-én fedeztem fel újra ezeket a próféciákat, és még aznap megírtam a „Prophecy: 2000 Election Crisis Predicted in 1999"-et (2000-es választási krízis megjósolva 1999-ben). 1999. június 17-én, reggel 9.21-kor írtam le, a

pontos szöveg így szól: „Az alelnök saját magáénak érzi, miközben nem veszi észre, hogy teljesen meztelen. Az átmeneti időszak dönti el a következő győztest."

Nagyon meglepődtem, amikor ezt a választási válság közepén újra elolvastam. Nem akartam George W. Bush győzelmét, de ez a prófécia egyértelműen azt mondta, Gore „teljesen meztelen". Jelzett egy „átmeneti időszakot" – hosszabb várakozást – a „következő nyertes" előtt. Ezt a perspektívát támogatta egy másik üzenet is 1999. április 22-én, hajnali 04.13 órakor. 1999. április 29-én, az Internet Archive megőrzött egy pillanatképet az 1999. május 8-i honlapomról röviddel azután, hogy a tartalom megjelent az„ET kormány beszél Koszovó helyzetről" címmel. A linken elolvashatod a cikket az eredeti formájában, bár az archive.org sajnos törölte az összes duplikált pillanatképet, amit 2001. április 9. előtt készítettek. Ez az írás 1999. április 22-én közvetlenül utalt a „Bush-csapatokra", míg Clinton még mindig elnök volt. Teljesen fennmaradt római gályák felfedezését is említi, és azt sugallja, hogy ennek az eseménynek mélyebb szimbolikus értelme volt – rámutat ezzel a római és a mi korunk ciklikus kapcsolatára.

> Gondolkoztál valaha a banki krízisen? A három legnagyobb számítógépguru a világon még mindig nem tudja, milyen hatással lesz ez rájuk. A legtöbben gyors és könnyű megoldást akarnak, miközben távolodnak a lényegtől, nem oldják meg. Alá akartuk ásni a Bush-kormány hatalmát, de nem sikerült... A múltkor rólad álmodtam, és azt mondták, hogy a legszigorúbb keresztények lettek a kereszténység legnagyobb ellenzői – ahelyett hogy felismerték volna az univerzum egységét...

Tegyél pár tucat rózsát a sírokra. Mert látod, hogy minden Egy, és ez az értelmetlen gyilkosság és erőszak nem mehet tovább. Szilárd alapot kell alkotni, hogy soha ne legyen pénzügyi hegemónia... A másik kérdés a római gályák hirtelen és spontán felfedezése,melyeket maga alá temetett a homok és az óceán, de az idő most visszahozta őket az embereknek. Azt akarom, hogy megértsétek ennek a mély szimbolikáját. Mivel David évek óta tanulmányozza a körforgást, azt láthatjuk, hogy számos összefüggés van a római és az amerikai történelem között. Az események pontos menetrend szerint zajlanak...

Tény, hogy kapcsolat van a római rendszer, és az Egyesült Államok rendszere között. Így az is tény, hogy az Egyesült Államok rendszerének össze kell omlania, mint a rómainak is, ami szuperhatalom volt a maga idejébe. Nagy pánikot keltett a római civilizáció összeomlása. Hasonlóképpen a kapzsiság és a nyereség iránti vágy táplálja ma a tőzsdei növekedést. Amint ez szétesik, sokan minden tőzsdei vagyonukat elveszítik.

Az összeomlással kapcsolatos prófécia három különböző időpontban volt: az internet 2000-ben omlott össze, 2001. szeptember 11-én történt a terrortámadás, 2008-ban pedig a Lehman Brothers dőlt be. A következő írásom onnan folytatódik, ahol az előző véget ért – és említi a választási krízist is.

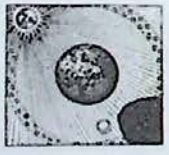

EGY SOR DÖBBENETES ÍRÁS 1999-BŐL

A rajtam keresztül beszélő erők egyértelműen beleláttak a jövőbe. Azonban nem minden általam leírt szó volt 100 százalékosan „tiszta". Nagyon is lehetséges volt, hogy az adatok nem voltak pontosak. Az egyik figyelemreméltó példa, hogy én is nagyon hittem abban az uralkodó nézetben, hogy Kaliforniában egy hatalmas földrengés lehet 1998-ban vagy 1999-ben. A több éves tapasztalattal a hátam mögött már sokkal könnyebb a hiteles üzeneteket észrevenni, és finomítani tudtam a képességeimet. A legmélyebb írásoknak mindig van egy költői, metaforikus minősége, míg a kevésbé pontosaknak nincs. Minden, amit közzéteszek„„tiszta". A választási válság próféciája el van rejtve ezekben a sorokban. Erre utal, hogy az alkotmány „halasztásban" van. Szeptember 11. és a 2011-es fukushimai földrengés jóslatait is láthatjuk. A legkorábbi online oldal az archive.org-on 2011. március 11-i.

1999. 05. 23., vasárnap, hajnali 4:49. Fontos felismerni, hogy a globalista menetrendnek nagyon mély természete van, földönkívüli élet létezésén alapul, és meg akarja mutatni magát. És hasonlóan a megnyilvánuló végzethez, ezek az erők a fizikai síkon is meg akarnak jelenni... Mi szeretnénk megnyugtatni, hogy a folyamat továbbra is stabil és világos, és nem kell félni, bármivel is találkoztok, hiszen az csak azt jelzi, hogy a sokkal többen nézik és irányítják az eseményeket. Nem tudjuk elvenni a szabad akaratotokat, de számos módon tudunk segíteni. És ennek jelentősége van számotokra.

1999. 05. 27., kedd, reggel 7:18.Az átlagos fivér (a gyarmati épületben) taktikázott, és ez megmagyarázza, miért halasztották az alkotmányt... Elméjük tele van gyűlölettel. Úgy látjuk, mélyebb terveik vannak... A mi szempontunkból a dolgok nagyon jól alakulnak, azt hiszem. Köss egy kötelet a Szellem léggömbjére, és készülj fel az útra, ahogy az emelkedés közeledik. Sok tudós tanácstalan lesz, de ez biztosan nem egy optikai csalódás lesz.

A nagy kísérlet befejezése érdekében mindenkinek reagálni kell az Isteni akaratra. Az emberek szabad akarata határozza meg a jövőbeli események végkifejletét... Azt akarjuk, hogy mindenki vegyen részt ebben, mert nagyon magányosak lesznek, ha nem így tesznek... Legyen ez négy év múlva, négy évszázad múlva, vagy négyezer év múlva, ez relatív. Tehát, a jelen pillanatban, az emberi civilizáció minden fázisa ismét egyre láthatóbb – és ez ad nekünk szünetet.

1999. 05. 29.,szombat, reggel 09:18....Nem akarjuk, hogy a mai gyerekeket zaklassa egy sötét és felemelkedő világrend, amely hódításra és hegemóniára törekszik.

1999. 06. 08., kedd, hajnali 4:16. A jelen folyamatok ismétlődő hurkai hamarosan találkoznak a galaktikus központ új energiájával. Fizikailag látható lesz egy bizonyos energikus jelenlét – és ez fontos része a ciklusok megértésének.

1999.06. 09., szerda, reggel 8.37. Földrengés rázza meg Brazíliát, az autók és teherautók felborulnak, és nagy pusztítást okoz a gazdaság egészében. A tengerek Japánból úgy árasztják el a földet, ahogy még nem láttuk korábban. A fejlődés meglehetősen nehéz lehet.

A gépen úgy tűnik, mintha engedelmeskednének és egy hajtotta végre a feladatot. Valójában egy hatalmas színház vagy aréna volt sok nézővel, akik mindannyian felelősek. A szállodák nyitva voltak, amikor a katasztrófa lesújtott. A földesúr megvetette a konfliktust, de megértette, hogy nem úszhatta meg a végső megpróbáltatást. A fehér zászló emelkedik, de ez nem jelent semmit.

Ahelyett hogy a pillanatra fókuszálnál, inkább gondold át, mit tanultál ebben az életben. A legfontosabb az önmagad és a mások elleni erőszak megszüntetése. Ez nagyon fontos. A szenátus szigorúbb törvényeket hoz a fegyverekkel kapcsolatban az összeomlás nyomán...

Az elkülönülés szintén nem érvényes a nagy házak lakóira, ők is ki vannak téve a külső erőknek. Tehát ne idegeskedj a földi politika miatt – a hangsúly, mint mindig, most is a saját lelki növekedéseden, a megvilágosodáson és a felemelkedésen van.

1999.06. 17., csütörtök, reggel 9:21. Az alelnök azt hiszi, hatalma van, de nem látja, hogy meztelen. A köztes idő dönti el, ki lesz a nyertes.

A Fény és a Szeretet segítségét kell kérni, hogy senki ne sérülhessen meg jobban, mint az szükséges... Magasabb perspektívából szemlélve létezik vala-

mennyi negatív energia, amit egyensúlyba kell hozni, mert, ahogy egyre közelebb érünk a tavaszi ponthoz, vagy a napkör kapcsolódásához, nincs már több szabad tér.

Minél magasabban van a szekér az égen, annál jobban látható. Az épületek füstölnek, az emberek sírnak, és ezen a ponton már mindennek vége. Lesznek más szakaszok is, persze, de ez egy fontos pont...

Csak bonyolult álmok sorozata miatt létezik a fizikai illúzió. Ez inkább humoros számunkra, hogy körülötted minden csak illúzió, és te annyira hiszel benne, hogy már el is felejtetted, mi a valóság. Amit ti „vélletlennek" hívtok, valójában meg van írva, és a Magasabb Intelligencia irányítja olyan módon, amit el sem tudtok képzelni.

A dohányosok rágyújtanak, miután egy új baba megszületik. Bár mi nem dohányzunk, de várjuk az új születést. Várunk rád, mikor jössz Isten trónja elé, és aláírod a nevedet az örök élet pergamenjén. Azután a harmadik sűrűség polaritásában, karmájában és szenvedésében fejezed be küldetésedet, és mozogsz felfelé térben és időben. És ezzel emlékeztetünk, hogy vigyázunk rád, és jobban szeretünk, mint ahogy azt valaha is el tudnád képzelni. Békesség legyen veletek az örök szeretet fényével.

A következő üzenet az emberek szívéért és lelkéért folytatott csatáról 1999. szeptember 30-án jött át és az archive.org-on 2001. április 9-i dátummal olvasható. Úgy kell dolgozniuk, hogy ellensúlyozzák a félelem üzeneteit, de át tudjanak vezetni bennünket a főbb társadalmi és pénzügyi változásokon.

A modern időknek soha nem volt rendszergazdája, aki ismeri az antigravitációs kutakat és elektrosztatikus, lebegő gépeket. Így is ezeket a dolgokat a társadalom egészének kell megismernie. Ők meg fogják oldani a földi hegyek gondjait, és leveszik a terheket a University of Chicago és más intézmények vezetőinek válláról a drasztikusan növekvő technológiai színvonallal...

Szerencsére, vagy sajnos, a frekvencia megszűnik a jelenlegi fénypontban. A rendelkezésre álló energiák továbbra is a harmadik dimenzióba tartoznak, miközben mindenkinek fel kell emelkednie a negyedikbe, akár tetszik, akár nem...

A hosszú, zavaros út végigvisz ezeken a kérdéseken. A régi álmaid valósággá válnak. Nem kell, hogy emlékeztessem rá, mit fognak a negatív erők csinálni. A multinacionális idegrendszer központja szétterjed...

A csatánk spirituális, és a villanykörte az emberek fejében már pislákol. Üzenetek a végzetről túlsúlyban vannak, [és] el kell mondanunk, mi is folyik valójában...

Az egész ország, sőt a világ, nagy társadalmi és pénzügyi változás peremén áll – és ez nem csak a fizikai testet érinti...

Minél több személyes átjárót kell neked adnunk az átalakuláshoz, mielőtt kifutunk az időből, még a kvantumébredés pillanata előtt, amikor a rezonancia frekvenciája eléri az átalakuláshoz szükséges kritikus küszöböt.

Emlékeztetünk, hogy egy ciklus vagy körülmény sem véletlen. A stagnálás szükségtelen lenne. Mi va-

lóban a ti érdekeiteket tartjuk szem előtt. Egyszerűen csak most szembesültetek a ciklusokkal, és el kell döntenetek, hogy kik vagytok és mi a dolgotok itt.

A következő írást 1999. október 1-jén publikáltam, az archive.org-on 2000. március 4. a dátuma. Egyértelműen arról szól, hogy „percek múlva" hatalmas változások fognak történni, de nem kell félnünk. A frekvenciaváltozás olyan lassú lesz, hogy sokan semmit sem vesznek észre. Sokan megijednek majd – különösen, amikor a titkos társaság egyre inkább felfedi magát.

Ez az átalakulás... Nyilvánvalóan a legmélyebb és legspirituálisabb... Tehát ne félj tőlük, hanem csak fogadd el pozitívnak a rendszer változását. Ez egy bátor, pozitív pillanat a bolygó életében, ami eltörli az eddigi nézőpontokat, és módosítja a meglévő ítéleteket.

Nem mondhatjuk elégszer, hogy minden értetek történik, ezt meg kell értenetek...

Annak ellenére, hogy ezeket nehéz lehet elhinni, mégis ez az igazság... Ezután következik a legintenzívebb időszak, amit valaha is láttatok. Ne féljetek... Nem csak egy csomó gyufával játszó gyerekről van szó, hanem rengeteg isteni lény kezdi felismerni saját képességeit és hatáskörét.

Nem tudjuk, hogy a bolygón lévő emberek tudatában lesznek-e a frekvenciaváltozásnak vagy sem. De te magad, miután tanulmányoztad ezt az anyagot, nyugodt maradhatsz, még akkor is, ha körülötted mindenki pánikba esik. Te tudod, hogy minden tökéletesen a menetrend szerint alakul. Védve vagy és biztonságban.

Újra emlékeztetünk, hogy jobban szeretünk, mint azt képzeled.

1999. szeptember 4., prófécia hatalmas földönkívüli kapcsolatfelvételről – és ez nagyon pozitív esemény lesz, nem pedig „idegen invázió". Tisztában vagyok vele, hogy sok vallási fundamentalista szerint ezek démoni események, de a saját tapasztalatom az, hogy az ide látogató földönkívüliek legtöbbje pozitív szándékkal jön. A *The Source Field Investigationsben* sok ehhez hasonló próféciáról írtam.

Amikor a lemezek láthatóvá válnak, mindenki látni fogja, hogyan játszanak a rejtett szálakkal, és ki a felelős ezekért az égi látogatásokért – egész biztosan nem a mocsárgáz és hasonlók. Biztos lehet benne, hogy a legkedvezőtlenebb és legnehezebb körülmények között olyan csodák fognak történni, amelyeket még soha nem láttak. Űrhajókkal fogunk érkezni, csillogva a reggeli fényben, felkészülve mindenre, hogy megvédjünk titeket a nehézségektől...

Tudjátok, hogy ha azt szeretnétek, akkor imáitokkal hívhatjátok a saját magasabb spirituális erőtöket. Mivel mi vagyunk az őrzők, a mi felelősségünk biztosítani, hogy meg is kapjátok, amit kértek. A múltban ez már sokszor megtörtént, amikor nyílt kommunikáció volt az emberiség és a csillagok között. Nem meglepő, hogy mi készen állunk erre a kapcsolatra, de vannak olyanok, akik még mindig ellenállnak a közelgő idegen inváziótól való félelmükben... Amikor spirituális lény-

nek is látjátok magatokat, rá fogtok jönni, hogy semmi szükség a rasszizmusra, és hasonlók…

Azzal a gondolattal búcsúzunk, hogy a szőlőből lehet a legtisztább bor vagy a legsavanyúbb ecet. A döntéseden múlik, mi lesz, eljön-e újra a bárány.

Sok gondolatot vetnek fel ezek az olvasmányok, és ami még érdekesebbé teszi, az az, hogy néhány prófécia már valóra vált. A legnagyobbak nyilván nem, legalábbis az írás idejében nem. Úgy tűnik, hogy mindannyian hozzáférhetünk saját magunk nagyobb aspektusához, ami könnyen mozog az időben, és látja a ciklusok dinamikus összjátékát. A következő fejezetben tovább fogjuk vizsgálni a ciklikus idő új tudományát, ami segíthet az évek során kapott próféciák megértésében. Szeptember 11. csak események sorozata, amely úgy tűnik, hogy 539 évvel a tizenhárom éves háború után újra megjelent. Amint látjuk, hogy a tizenhárom éves háború politikai harcai hogyan jelennek meg az aktuális eseményekben, lehetőségünk van mélyebb betekintést nyerni a színfalak mögé, ahol már évek óta zajlik a háború a titkos társaság ellen.

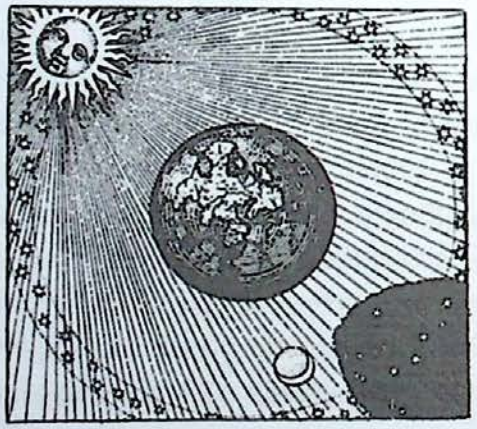

TIZENNYOLCADIK FEJEZET

SZEPTEMBER 11. ÉS A TITKOS TÁRSASÁG VERESÉGE: A CIKLIKUS PERSPEKTÍVA

George W. Busht 2001 januárjában iktatták be, és ez látszólag a neokonzervatívok győzelmét jelentette. A tizenhárom éves háború azonos szakaszában a lengyelek még mindig nem tudták legyőzni a németeket. Ez a schwetzi csatában változott meg 1462. szeptember 17-én. Ez a csata csak hat nappal volt a mi ciklusunk szeptember 11-e után. Ez volt az első alkalom, hogy a szövetség döntő győzelmet aratott a német teuton lovagok ellen. Az átfedés legfontosabb különbsége, hogy ki támadott először, de a párhuzamok nagyon érdekesek.

Bár konkrét összefüggést látunk a tizenhárom éves háború és az egészségügyi reform harca között, az igazi csata, úgy tűnik, egy titkos háború, hogy megszüntessék a neokon frakció pénzügyi ellátását. Már láttunk néhány bizonyítékot arra vonatkozólag, hogy szeptember 11-et a neokon frakció tervelte ki. Úgy tűnik, a neokon frakció a német teuton lovagok karmáját ismétli. Ebben az összefüggésben válik rendkívül jelentőssé a schwetzi csata és szeptember 11. kapcsolata.

A SCHWETZI CSATA: A TITKOS TÁRSASÁG LEGYŐZÉSÉNEK VÁZLATA

A schwetzi csata 1462. szeptember 17-én volt, és ezt tartják a tizenhárom éves háború fordulópontjának. A háború kiváltó oka 1453. december 5-én az volt, amikor Frederick írásban kijelentette, hogy nem segíti a Porosz Szövetséget a németek ellen. Ez egy hónappal azután volt, hogy George H.W. Bush saját ciklusában elvesztette az 1992-es választást.

A schwetzi csatában a szövetségesek támadtak először. A németeknek nem volt ideje egy hatékony ellentámadási stratégiát kidolgozni, olyan hirtelen érte őket a támadás. A németeket erős íjtűz alá vette a lengyel gyalogság, ami hatalmas veszteségeket okozott a soraikban. Sok német katona menekülni kezdett. A német parancsnok, Raveneck, megparancsolta katonáinak, hogy álljanak meg, és még utoljára lőjenek. Ez egy tökéletes katasztrófa volt a német oldal szempontjából. Minden német katona vagy meghalt, vagy megadta magát, vagy pedig elmenekült – Raveneck egy íj miatt halt meg. A teuton oldal több mint ezer embert veszített, tízszer annyit, mint a szövetségesek a csata hevében. A lengyel hadsereg kétezer zsoldossal döntő vereséget mért a kétezer-hétszáz főből álló teuton seregre. Vessünk rá egy pillantást: A pszichológiai jelentősége [ennek a csatának] az volt, hogy ez volt az első olyan csata nyílt területen, melyet a királyi erők nyertek meg – ez növelte a lengyel erők morálját, és csökkentette a német lovagrendét. Sok katonai történész azt mondja, hogy a schwetzi csata volt a tizenhárom éves háború fordulópontja – ami a végső győzelemhez vezetett 1466-ban. Ez a csata visszafoglalt kritikus területeket is, így a szövetségesek csökkenteni tudták a teuton ellátási láncot Nyugat-Európától Poroszországig, ami jelentősen gyengítette őket anyagilag.

A TEUTON KIRÁLYOK PUSZTULÁSA ÉS A KATRINA HURRIKÁN

Lenyűgöző, hogy az 539 éves ciklusban csak hat nap eltérés van a schwetzi csata és szeptember 11. között. Bár ez nem jelentette a tizenhárom éves háború végét – de a lengyel szövetségesek felé billentette a mérleg nyelvét. Hogyan kapcsolódik a háború többi része napjaink eseményeihez?

Habár 1462-ben a schwetzi csatában a teuton királyok kritikus vereséget szenvedtek, még négy év kellett ellenőrző rendszerük összeomlásához. A végső pont az volt, amikor Warmia is csatlakozott a háborúba. A következő részlet a Wikipediáról származik, és ez a legrészletesebb online forrás a szövetségről.

> 1466-ban Warmia püspök hercege, Paul von Legensdorf, úgy döntött, hogy csatlakozik a lengyel erőkhöz, és hadat üzen a teuton lovagoknak. A lengyel erők 1466. szeptember 28-án Dunin alatt végül megszerezték Konitzet. A lengyel sikerek miatt a kimerült német lovagrend új tárgyalásokat kezdeményezett… Az új közvetítő II. Pál pápa volt. A pápai legátus és Rudolf von Rudesheim segítségével, 1466. október 10-én aláírták a második thorni békét.

1466. szeptember 28-án az utolsó csata teljes vereséget mért a teuton királyokra. Ekkor a mi ciklusunkban 2005. szeptember 28-a, huszonhat nappal azután vagyunk, hogy a Katrina hurrikán helyrehozhatatlan károkat okozott a Bush-kormány támogatói bázisában. Sokkal pusztítóbb volt, mint szeptember 11., egy egész amerikai várost törölt el a Föld felszínéről – és politikai értelemben ugyanolyan katasztrófa

volt, mint szeptember 11. A Bush-kormány nevetségesen tehetetlen volt, mintha azt akarták volna, hogy New Orleans városában anarchia törjön ki. A bennfentesek szerint pontosan ez volt a tervük.

A SZUPERDÓM EGY ÓRIÁSI HALÁLCSAPDA LESZ

A New Orleans-i töltések 2005. augusztus 29-én szakadtak át, az árvíz olyan mély volt, hogy néhány ember a saját otthonában fulladt meg, amikor megpróbáltak a tetőn át kiúszni. Az embereknek azt mondták, hogy meneküljenek a saját biztonságuk érdekében a Szuperdómba, és hogy ott gondoskodni fognak róluk. Amikor bent voltak, hatalmas láncokat raktak az összes ajtóra, kívülről bezárták őket úgy, hogy nagyon kevés étel, víz és higiéniai eszköz állt a rendelkezésükre. Négy teljes napig reményük sem volt a menekülésre. A Nemzeti Gárda szeptember 2-ig nem ment a segítségükre.

Mivel lehetett ezt a katasztrofális reagálást magyarázni, mikor harci repülőgépekkel, helikopterekkel és járművekkel lehetett volna segíteni? A nyilvánosság nem tudja, hogy ez miért történt –és a bárány effektus miatt legtöbbjük valószínűleg nem is akarja tudni. Mindazonáltal ez a mulasztás rávilágított arra, hogy a Bush-kormány siralmasan inkompetens, függetlenül attól, mennyi pénzt szedtek össze nemzetbiztonsági indokokkal szeptember 11. után.

Ezen esemény előtt több bennfentes is azt mesélte, hogy a szociopata társaság okkal építtetett hatalmas sportcsarnokokat minden nagyobb városban – óriási internálótáborokat akartak létrehozni. Ez volt annak a tervnek a része, mely már az 1960-as évek óta megvolt. A titkos társaság tömeges katasztrófákat tervezett, hogy csökkentsék a népességet, és statáriumot vezethessenek be. Bár nehéz elhinni, hogy bármely személy vagy csoport ilyen szociopata lehet, ez úgy hangzik, mint a náci koncentrációs táborok feljavított változata – sportcsarnok-

nak álcázva. A bennfentesek azt is elmondták, hogy a titkos társaság tömegkáoszt és éhínséget akart teremteni, majd beterelni az embereket a sportcsarnokokba és bezárni őket. Két hét alatt mindenki meghalt volna élelem és víz hiányában. A szociopata társaság titokban filmre akarta venni a csarnokban történő eseményeket. Már a Katrina hurrikán előtt is kaptam figyelmeztetéseket a csarnokokkal kapcsolatban, de sajnos nem tettem közzé őket a honlapomon. A Katrina után egy másik bennfentes is megerősítette ezeket a terveket.

A SÜRGŐSSÉGI ELLÁTÁS TELJES ELZÁRÁSA

Nem sokkal a Katrina után, miközben én még mindig Miltonban, Kentuckyban éltem, telefonon beszéltem az autóbiztosító társaságom képviselőjével, amely az egyik legnépszerűbb volt Amerikában. Miután megtudta, mire voltam kíváncsi, vonakodva azt mondta, hogy a cég két tizennyolc kerekes kamiont küldött New Orleansba. Ezek a teherautók tele voltak a sürgősségi ellátáshoz szükséges dolgokkal – palackozott víz, WC-papír, kötszerek, gyógyászati eszközök, tartós élelmiszer, ruházat, ágynemű, edények, evőeszközök és így tovább. Azt mondta nekem, hogy mindkét teherautót megállította a Federal Emergency Management Association, vagy FEMA, még mielőtt elérték azokat a területeket, ahol a legsúlyosabb károkat okozta a Katrina. Még rosszabb, hogy a FEMA tisztviselői teljesen kiürítették a teherautókat, és mindent elkoboztak. A teherautókat üresen visszaküldték – és a biztosítási cégnek megtiltották, hogy bármit is mondjon az esetről. A képviselő azt mondta, hogy a vállalat fontolóra vette egy nyilvános per lehetőségét a FEMA és a Bush-adminisztráció ellen, hogy fedezze a költségeket, és napvilágra hozzon egy humanitárius bűnt. Ez a per soha nem történt meg, de a történetet megerősí-

tették mások is a vállalati médiában. A következő részlet a *The New York Times* 2005. szeptember 5-i cikkéből származik.

Dühös állami és helyi tisztviselők ragaszkodtak ahhoz, hogy az igazi probléma a Federal Emergency Management Agency volt, amit Mr. Chertoff részlege felügyel, mert nem nyújtottak azonnali segítséget, és meghiúsították mások erőfeszítéseit is, hogy segíthessenek. „Katonákat, helikoptereket, élelmiszert és vizet akartunk"– mondta Denise Bottcher, Kathleen Babineaux Blanco louisianai kormányzó sajtótitkára. „Meg akarták tárgyalni a szervezeti felépítést."...

„Miért történt ez? Kit kell kirúgni? – kérdezte Aaron Broussard, a Jefferson Parish elnöke Dél-New Orleansból. A FEMA érvényesítette hatalmát, és csak rontott a helyzeten, panaszolta Mr. Broussard a „Meet the Press"-en. Amikor a Wal-Mart három kamionvizet küldött, a FEMA-tisztviselők visszafordították őket. Ügynökök megakadályozták, hogy a parti őrség 1000 liter gázolajat szállítson, és szombaton elvágták a község vészhelyzeti kommunikációs vonalát – ezt a seriff helyrehozatta, és azt követően fegyveres őrökkel védték a FEMA-tól, mondta Mr. Broussard... Dr. Ross Judice, egy nagy cég főorvosa arról számolt be, hogy kedden, amikor nem tudták, mikor érkeznek a helikopterek, hogy elszállítsák a súlyos betegeket a Szuperdómból, amikor kisétált, két helikoptert látott a parkolóban, melyeket egy olajvállalat adományozott.

A NEOKONZERVATÍV PÁRT LENYŰGÖZŐ VERESÉGE

Hillary Clinton, a porosz–lengyel szövetség modern kori képviselője az előző negyedéves ciklusban hamarosan felszólalt ezen elképesztő bűncselekmények ellen. Átfogó vizsgálatot akart, nem olyat, ami kormányzati ellenőrzés alatt áll. A benzin ára a Katrina utóhatásaként az egekbe szökött, nagyjából 4 dollár volt egy gallon – látszólag a mexikói olajfinomítók károsodása miatt –, és soha nem ment vissza a korábbi szintre, ami kevesebb volt, mint 2 dollár gallononként. Ez gyors készpénzt eredményezett a neokonzervatívoknak, hogy a pénzügyi veréséget egy kicsit csökkentsék. Nem meglepő, 2005 augusztusában volt az utolsó alkalom, hogy a közvéleménykutatás szerint jelentős támogatást élvezett Bush politikája.

A Katrina volt a legfontosabb fordulópont. Ez mérföldkő volt a neokonzervatív frakció politikai veréségében. Ez huszonhat nappal azután volt, amikor a teuton lovagok veréséget szenvedtek az előző negyedéves ciklusban, 1466. szeptember 28-án. A szinkronicitás még nagyobb lesz, amikor azt látjuk, hogy Clinton szenátor 2005. szeptember 14-ig nem kért független vizsgálatot ezeknek a szörnyű kormányzati kudarcoknak a kivizsgálására. Ez csak két hétre volt a teuton lovagok veréségétől. Annak ellenére, hogy Hillary Clinton javaslata sosem ment keresztül, ennek ellenére elfordította a választókat, és hatalmas veréséget eredményezett a szavazóhelyiségekben a következő évben.

1466-ban a teuton lovagok addig nem veszítettek, amíg Warmia népe végül úgy nem döntött, hogy harcol. Talán Warmia népe a republikánusok a mi korunkban, akik addig akarták támogatni a Bush-adminisztrációt, amíg csak lehetett, de végül rájöttek, hogy többé nem értenek egyet a politikájával. A civakodás, a belső harcok és az

árulás miatt a neokonzervatív szövetség gyorsan összeomlott a Katrina hurrikán után.

A NÉMET VERESÉG SZINKRONBAN VAN A 2006–2008-AS GYENGE ELNÖKI IRÁNYÍTÁSSAL

Lengyelország 1466. október 10-én írta alá a béke megállapodást a német teuton királyokkal. Ez a mi ciklusunkban 2005. október 10. volt. Ekkor semmi lényeges nem történt, azon kívül, hogy a kormányt nem vonták felelősségre azért, ahogyan a Katrina hurrikán után kialakult helyzetet kezelte. Ez nagyon bosszantotta a közvéleményt, akik természetesen nem felejtették el a borzalmakat. A közvélemény-kutatások szerint 76% szeretett volna egy független vizsgálatot. A neokonzervatívok végső veresége 2006-ban, a választófülkékben jött el, amikor 6 szenátusi helyet veszítettek, további huszonhetet a képviselőházban, valamint hat kormányzói pozícióval is kevesebbek lettek. Ez a következő két évben nagyon rányomta a bélyegét Bush kormányzására. Még 2009-ben is komoly támogatói bázisvesztésről számolt be a Gallup Poll. A Republikánus Pártot csak a gyakori templomba járók, a konzervatívok és az idősebb állampolgárok támogatták – „a támogatások elvesztése ténylegesen 2005-től a Katrina hurrikántól történt, amely nagy PR-problémákat okozott a kormánynak".

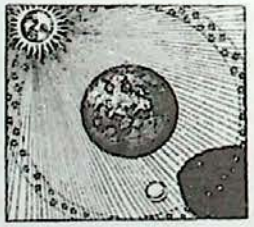

ÁTFEDÉSEK A NEGYED KÖR ÉS A ZODIÁKUS KÖR KÖZÖTT

Ne feledjük, hogy az 539 éves negyed kör nem csak energetikai szempontból hat az amerikai politikára. Az állatövi ciklus még 2160 évvel később is okoz eseményeket az Egyesült Államokban. A luzitán háború i. e. 155-ben kezdődött, amikor a luzitánok betörtek Hispániába, ez pedig felkelésre inspirálta a keltbér törzseket, és a következő évben, i. e. 154-ben szövetségre léptek a szomszédos városokkal, és védőfalat emeltek Róma ellen. Ezért i. e. 154-re Róma két különböző spanyol területen is háborúzott – és ez megfelel a 2006-os eseményeknek. 2006-ban a neokonzervatív frakció nem tudta megtámadni Iránt, még a hivatalos hadüzenet után sem. New Orleans után már képtelenek voltak maguk mellé állítani az embereket. Továbbra is hivatalban maradtak 2008-ig, de a tényleges hatalmukat elveszítették.

Róma Karthágó elleni háborúja i.e. 149–146 között a saját korunkban 2011. és 2014. Ez átvisz minket a Halak Korszakon, a 25920 éves cikluson, közvetlenül a Vízöntő Korszakba. Már láttuk, hogy a Kos Korszak Karthágója közvetlenül megfelelt a Halak Korszak Németországának. Most világosan láthatjuk a kapcsolatot az utolsó negyedéves ciklus Németországa és a modern idők neokonzervatív frakciója között. Ez dupla kapcsolatot eredményez Németország és a neokonzervatív frakció között. Ez érthető is, ha tudjuk, Prescott Bush anyagilag támogatta Hitlert, pénzelt egy sikertelen fasiszta puccskísérletet 1933-ban, és kétségtelenül részt vett több mint hétszáz náci tudós Amerikába szállításában Hitler veresége után azonnal.

Az Egy Törvénye sorozat, a Cayce-olvasmányok, a saját intuitív írásaim és számos ősi prófécia arra utal, hogy a földi élet áttér egy

sokkal békésebb, harmonikusabb és magasabb szintre a Vízöntő Korszakában. A rendkívül hiteles történész, de Santillana és von Dechend azt tanulmányozta, hogy több tucat ősi mítosz kódolt információkat tartalmaz a 25.920 éves ciklusokról. Arra biztattak minket is, hogy tanulmányozzuk a 25.920 éves kört, mert ez visz el bennünket az Aranykorba. Ahogy most látjuk, a 25.920 éves ciklus valóban a szinkronicitás kulcsa; ez a kozmikus óra mozgatója. A Nagy Év elképesztő pontossággal irányítja a sorsunkat. Gyanítom, hogy még csak karcolgatjuk a felületét annak, milyen erőteljesek és milyen messzire nyúlnak ezek a ciklusok. Azt is fontos megemlíteni, hogy az Élet Könyvének gazemberei nem árthatnak a többieknek a végtelenségig. A Hős Útjának szerkezete tartalmazza az ellenség abszolút vereségét, ami elég kegyetlen lesz. A karmát gyakran nagyon drámai módon fizetik vissza, és senki sem mentesül az idő kerekének forgásától. Azonban, ha erőszakra továbbra is erőszakkal felelünk, akkor az adott ciklus megismétlődik. A megbocsátással azt bizonyítjuk, hogy készek vagyunk magasabb szinten gondolkodni, érezni és létezni.

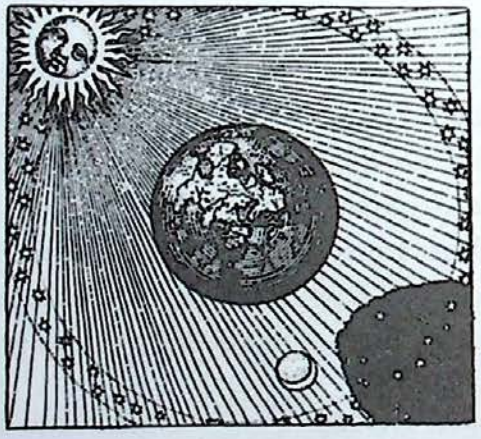

TIZENKILENCEDIK FEJEZET

A TÖRTÉNELEM GONOSZ DÉJA VU ESETE

Megszoktuk, hogy az időre lineáris módon gondoljunk, azt hisszük, hogy az események most történnek, és a jelen nem befolyásolja a múltat. A szinkronicitás kulcsa felfedi, hogy az idő talán körkörös, ismétlődő spirálként fedi át egymást. A legnagyobb kör a Föld tengelyének 25.920 éves „ingása". Hála Walter Cruttenden *Lost Star of Myth and Time* című könyvének, 2012 augusztusában végre meggyőző bizonyítékot találtam arra, hogy a Nap kering a szomszédos csillag körül. A szomszédos csillag energiamezője különböző régiókat hoz létre, amelyek befolyásolják a kollektív viselkedésünket, ahogy mozgunk rajtuk keresztül.

Úgy tűnik, hogy tizenkét nagyobb régió van, amely megfelel a tizenkét Zodiákus Kornak. Az egyes régiók ezután tovább bonthatók négy egyenletesen elosztott zónára, így jönnek létre az 539 éves első negyedévek. Minden ciklus olyan, mint egy kör. Minden alkalommal, amikor elérjük a kör ugyanazon pontját, az előző kor energiáját érezzük.

Ugyanakkor, mivel a mi Naprendszerünk is halad előre a galaxisban, ezek a körök dugóhúzószerű spirálokként néznek ki. Nagy a kísértés azt gondolni, hogy ezek a körök mindig ugyanolyan szélesek, azonos hosszúságúak, de ne felejtsük el, hogy háromdimenziós teret alkotnak.

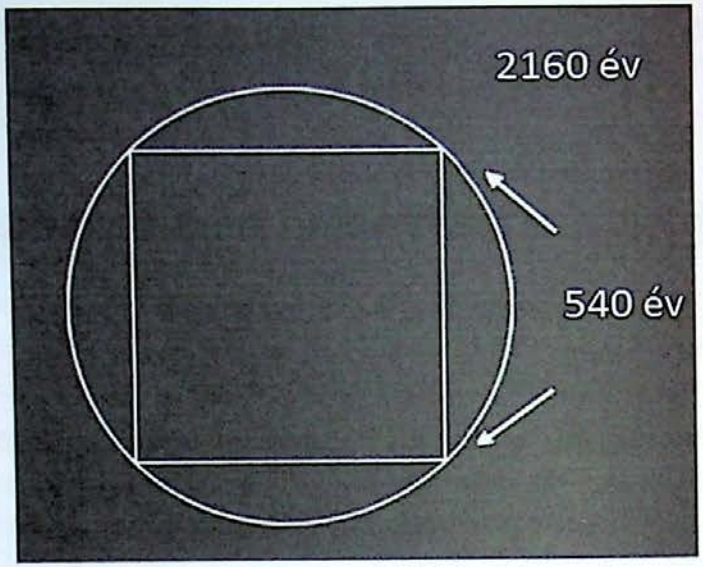

14. ábra: Az 540/539 éves ciklus négyoldalú kockára tudja osztani a 2160 éves kerületű gömböt

Ezért lehetséges, hogy néhány spirál bővül valahol, máshol pedig szűkül, szabályos geometrikus időközönként. A „hétszer" szorzó, amiről Jehoshua beszélt a Máté 18:21-22-ben jelölheti a bővülés vagy szűkülés arányát.

Pontosan ezt fedezte fel Michel Helmer is. Nem minden ciklus tökéletes. Néhány nagyon pontos arányok – mint a hetes szorzó – szerint tágul vagy zsugorodik. A legszebb példája ennek a francia forradalom 1789-ben és az orosz forradalom 1917-ben. A sokkoló párhuzam érdekében mindössze a francia történelem egy évét az orosz történelem hét évével kell helyettesíteni. François Masson sok ilyen kapcsolódásról írt a honlapomon közzétett könyvének fordításában.

ROBESPIERRE BUKÁSA

A francia forradalom a legrosszabb tömegatrocitás volt, melyet kormány valaha elkövetett a saját népe ellen – emellett még a Katrina hurrikán is eltörpül. Maximilien de Robespierre francia jogász és politikus volt a francia forradalom legbefolyásosabb személyisége. William T. Still a *New World Order: The Ancient Plan of Secret Societie* munkájában részletesen ír arról, hogy a francia forradalom a titkos társaság legnagyobb kísérlete volt, hogy tömegatrocitásokat hozzanak létre az élelem, víz, gyógyszer és egyéb – az élet fenntartásához szükséges – eszközök akadályoztatásával. Robespierre dicsőítette a kormány cselekedetét, és azt mondta, hogy az éhező nép terrorizálása erkölcsös, szükségszerű és elkerülhetetlen valóság.

> Ha erény egy népszerű kormány tavasza békeidőben, a kormány tavasza forradalom idején terror: erény, amely nélkül a terror romboló hatású; terror, amely nélkül az erény tehetetlen. A terror csak igazságos, súlyos és rugalmatlan; ez akkor csak az erény kiáradása… Az emberiség elnyomóit büntetni kegyelem; a megbocsátás kegyetlenség.

Robespierre felkavaró beszéde arra kényszerítette a francia kormányt, hogy hivatalosan is terrort indítson az emberek ellen 1793. szeptember 5-én. Ez lett a terror uralma, aminek során sok ártatlan, éhező embert megkínoztak és kivégeztek. Robespierre megpróbálta meggyőzni az embereket, hogy térjenek át az illuminátus vallásra, amit ő a Legfelsőbb Lény Kultuszának nevezett. Egy nagy állami fesztivált szervezett a keresztény pünkösdre, 1794. június 8-ra. Ez volt az első alkalom, hogy a nyilvánosság valaha is látta Robespierret. Építtetett egy kis, szimbolikus hegyet a fesztivál közepén, és elin-

dult lefelé olyan módon, hogy egyértelműen Mózesre és a kezében tartott kőtáblákra akarta emlékeztetni az embereket. Robespierre egyik kollégája, Jacques-Alexis Thuriot azt mondta: „Nézd ezt a gazembert; nemcsak mester, hanem Isten is akar lenni."

A karma gyorsan lecsapott. Egy hónappal és öt nappal később Robespierre-t és felsőbb embereit terrorcselekményekkel és összeesküvéssel vádolták, és halálra ítélték. Robespierre megpróbálta fejbe lőni magát egy pisztollyal, de csak az alsó állkapcsát sebesítette meg. Bátyja, Augustin kiugrott az ablakon, és eltörte mindkét lábát. Philippe Le Bas öngyilkos lett, és egy másik összeesküvő fejbe lőtte magát. Az állkapocstörése után Robespierre ott feküdt az asztalon, vérzett, és a kivégzésére várt. Robespierre-t tárgyalás nélkül, guillotine általi halálra ítélték, rögtön másnap – 1794. július 28-án. A hóhér letépte a kötést, mely széttört állkapcsát tartotta, hogy előkészítse a nyakát a pengére, ő pedig üvöltött kínjában, míg le nem fejezték.

SZTÁLIN BUKÁSA

Menjünk előre az időben, és nézzük meg a könyörtelen szovjet diktátort és tömeggyilkost, aki több millió ember haláláért és a gulágok működéséért volt felelős. 1953. február 28-án Sztálin vacsorázni és filmet nézni ment a belügyminiszterével, Lavrentyij Pavlovics Berijával, valamint Georgij Malenkovval, Nikolai Bulganinnel és Nyikita Hruscsovval. Aznap este mind a négy férfi visszatért Sztálin otthonába. Sztálin nem jött ki a szobájából másnap hajnalban, és az őrök szigorú utasítást kaptak, hogy nem mehetnek be.

Sztálint aznap este, 1953. március 1-jén 22:00 óra körül találták meg, hátán feküdt, a saját állott vizeletében, és furcsa, érthetetlen hangokat mondott. Azt hitték, hogy agyvérzést kapott. Állapota gyorsan romlott, és 1953. március 5-én meghalt. 2003-ban egy közös

orosz–amerikai történészcsoport arra a következtetésre jutott, hogy Sztálint egy erős, semleges ízű patkánymérggel, a warfarinnal mérgezték meg. Sztálin boncolása súlyos vérzést mutatott ki a szívében, a gyomor-bél traktusban és a vesékben, ami nem történik egyszerű agyvérzés esetén, csak ha warfarint adnak be. Malenkov, Bulganin és Hruscsov mind szovjet vezetők lettek, és mindegyik Sztálinnal volt azon az éjszakán, amikor megmérgezték. Berija és Hruscsov nagyon könnyen beletehették a mérget Sztálin borába. 1993-as politikai emlékirataiban Vjacseszlav Molotov azt állította, hogy Berija büszkén mesélte neki, hogy ő mérgezte meg Sztálint akkor éjjel. A hatalmi harc 1953 és 1958 között zajlott, végül Hruscsov győzelmével zárult.

A CIKLIKUS KAPCSOLAT ROBESPIERRE ÉS SZTÁLIN KÖZÖTT

Michel Helmer elképesztő kapcsolatot talált a francia forradalom és a bolsevik forradalom között úgy, hogy Franciaország egy évét hét orosz évvel helyettesítette. A francia forradalom 1789. július 14-én kezdődött. A bolsevikok első győzelmüket 1917. november 14-én aratták. A két dátummal már megvan a kiindulási pont. A francia forradalom kezdőnapjától (1789. július 14-én) eltelt napokat szorozzuk meg 7-tel. Ha megvan a szám, adjuk hozzá az orosz forradalom kiindulási napjához – 1917. november 14. Ez egy fontos dátumot ad a 20. századi orosz történelemben.

Helmer úgy találta, hogy sok esemény a francia forradalomból tökéletesen illeszkedik az orosz forradalomba. François Masson szerint pedig a legelképesztőbb Robespierre és Sztálin erőszakos halála, akik mindketten egyértelműen terrorista, titkos társaság vezérei voltak. Robespierre kivégzése a mi korunkban 1953. február 22. Sztálint

Berija és csapata mindössze hat nappal később, 1953. február 28-án mérgezte meg.

Sok más példa található még Masson könyvéből a honlapomon. A legmeglepőbb az volt, hogy Masson ezzel a rendszerrel megjósolta Oroszország összeomlását tizenegy évvel a könyv 1980-as befejezését követően: „Az [1-7] arány alkalmazása azt mondja, hogy a szovjet rezsim 1990 végén vagy 1991 elején véget ér. Ez a három dátum jelenik meg a precessziós korszak térképén – jelölve a tömegmegmozdulások elejét és végét."A Szovjetunió csak 1991 augusztusában omlott össze, de ettől még nagyon pontos Masson jóslata.

ITT AZ IDŐ, HOGY KOMOLYAN VEGYÜK

Nagyon meglepődtem, amikor kezemben tartottam ezt az 1980-as, sárgás, gépelt kéziratot, és rájöttem, hogy Masson még egy ilyen lenyűgöző jóslatra is képes volt. Az amerikai vállalati média nem adta jelét, hogy a Szovjetunió az összeomlás határán volt, egészen addig, amíg be nem következett. A titkos társaságnak szüksége volt egy nagy ellenségre, hogy az emberek egy nukleáris háborútól való örökös félelemben éljenek. És mégis, ha látjuk, hogy a francia forradalom milyen sok eseménye ismétlődik az orosz forradalomban, érthető, hogy a Szovjetunió bukása elkerülhetetlen volt.

Ez egy nagyon izgalmas felfedezés. Bővülő és zsugorodó ciklusokat sokkal nehezebben találni, mint olyanokat, amik a Karma Kerekével együtt azonos időszakonként ismétlődnek. Ez is egy olyan terület, ahol a szuperszámítógépek nagyon hasznosak lehetnek, ha egyszer ki tudunk fejleszteni egy olyan módszert, amivel elemezni tudjuk a történelem hasonló eseményeit különböző időpontokban. Azonban ez a módszer és a mesterséges intelligencia soha nem fogja úgy megtapasztalni a szinkronicitás hatalmát, mint Jung, Einstein és

a kvantumfizika nagy úttörői. Lehetséges, hogy valaki sokkal több ilyen ciklust fel tudna fedezni, teljesen függetlenül? Az is lehetséges, hogy ezek a felfedezések teljesen függetlenek Helmertől és Massontól?

ANATOLY FOMENKO PROFESSZOR DRÁMAIAN KITERJESZTI A VIZSGÁLATOT

Legnagyobb megdöbbenésemre egy kutató már sokkal részletesebben felfedezte a történelem ciklusait, mint Helmer és Masson valaha is tette. 2000-ben, miután publikáltam a honlapomon Masson könyvét, rábukkantam egy kulcsfontosságú cikkre a *Saturday Nightban,* ami Kanada vezető magazinja 1887 óta. Timothy Taylor írt egy cikket „Time Warp" címmel, ami egy prominens orosz matematikus, Anatoly Fomenko és kollégái munkájáról szólt. Mint az kiderült, nem Fomenko volt az első, aki felfedezte a történelem ismétlődését : „A mozgalom (az idő ciklusainak tanulmányozása) Oroszországban Nikolai Morozovval (1854–1946) kezdődött, aki egy nemesember lázadó fia volt... Morozov hosszú időt töltött a kronológiai szövegek tanulmányozásával, és felrajzolt egy képletet, ami szerint az Ószövetség királyainak vonala Rehoboam-tól Zadekiahig majdnem pontosan egyezik a római uralkodókéval Alciniusztól II. Jusztinianoszig – 1000 évvel később.

Morozov hét kötetet írt erről az egyedülálló témáról. Fomenko szerint Morozov „a legújabb matematikai, asztronómiai, nyelvészeti, filológiai és geológiai felfedezéseket használta". Az első kötete 1926-ban jelent meg. Fomenko és más fiatal matematikusok a Moszkvai Állami Egyetemen a 70-es években folytatták Morozov kutatásait. Igazolni akarták és továbbfejleszteni a képletét. Fomenko

sok évig kutatta a témát, és1994-ben publikált róla először. Jelentős tudásanyagot halmozott fel, mert a nyugati kultúra összes írott anyagát felhasználta. Egészen i. e. 4000-ig, a sumer agyagtáblákig ment vissza.

> Fomenko [Morozov] modelljét használva a történelmi dinasztiák egész sorát hasonlította össze. Azzal kezdte, hogy összeállította a [dinasztiák] teljes listáját... i. e. 4000-től Kr.u. 1800-ig Nyugat-és Kelet-Európa minden nemzetéből, az ókorig visszanyúlva a római, a görög, bibliai és egyiptomi történelembe. Minden szempontból összehasonlította őket Morozov képlete szerint... Több tucat olyan dinasztiát talált, amiket teljesen különbözőnek gondoltak, de a közelségi együtthatóik nagyon alacsonyak voltak. Más szóval, olyan közel voltak, mint a testvéreid ágai a családfán.

A szöveg nyelvezete eléggé száraz, de az alap felvetés nagyon egyszerű. Timothy Taylor azt mondja, hogy „több tucat" korszak megismétlődött – sokkal pontosabban, mint a legtöbb ember valaha is el tudja képzelni. Ezek a minták jelennek meg Nyugat-és Kelet-Európában, valamint Rómában, Görögországban, Egyiptomban, Kínában és a Bibliában, egész elképesztő 5800 éven át. Bár ez az adathalmaz nem tartalmazza Ausztráliát, Afrikát, Dél-Amerikát, vagy a modern amerikai történelmet, még így is hatalmas kiterjedésű, és magában foglalja a fennmaradt történelmi feljegyzéseket.

Ez csak egy módszer volt, amit Fomenko a történelem elemzésére használt. Egy másik módszer több száz eredeti írásos feljegyzést használt ezekből a különböző civilizációkból. Fomenko különösen azt elemezte, hogy hány szót használtak a civilizációk leírására és hány oldalasak voltak a feljegyzések. Így létrehozott egy matematikai függvényt, hogy lássa, milyen szorosan kapcsolódnak egymáshoz az írásos feljegyzések. Azt találta, hogy bizonyos esetekben, amikor a két ország történelmi eseményeinek hasonló a mintázata, az írott történelem is nagyon hasonló: „Fomenko azt állítja, hogy megtalálta és megerősítette az ismétlődő mintákat az ókori és középkori Róma között, és számos esetben, az Ószövetség periódusai statisztikailag azonosak a középkori római-német történelemmel a 10–14. századig.

SZOROS CIKLIKUS KAPCSOLAT A BIZÁNCI-RÓMAI ÉS AZ ANGOL TÖRTÉNELEM KÖZÖTT

Fomenko csak egy a sok tudós közül, akik e kutatáson dolgoznak. Néhány tanulmány a new-tradition.org oldalon olvasható. 2013 márciusában újra megnéztem ezt az oldalt, és Fomenko egyik 2002-es írását tanulmányoztam, amelyben arról ír, hogy a Bizánci Birodalom eseményei megismétlődnek a Brit Birodalom életében. A 3. részben – „Párhuzamok az angol és a bizánci-római történelem között" – Fomenko nagyon erős ciklikus kapcsolatot talál 3 időszak között is.

Az első ciklus az i. e. 378–553, bizánci-római eseményeket mutatja, aminek az i. e. 640–830 angol eseményei felelnek meg. Fomenko azt állítja, ezek az események „mintegy 275 évente" ismétlődnek. A második ciklusban a bizánci-római történelem i. e. 553–880 közötti szakasza felel meg az angol történelem i. e. 800–1040 közötti idejének, ezek között is „körülbelül 275 év"van – és ezúttal a kapcsolatok kifejezetten szorosak voltak.

Beszéljünk először erről a két ciklusról. Az egyik fontos nyom, hogy Fomenko elismerte, a 275 éves ciklus csak „hozzávetőleges". A történelmi feljegyzések nem minden esetben tökéletesek, és egy bizonyos fokú találgatás is benne van. Mi van, ha az „ideális" ciklus hosz-

sza mindössze öt és fél évvel rövidebb, 269,5 év? Ez pontosan fele régi barátunk, az 539 éves Zodiákus Korszak negyedéves ciklusának. Ez a ciklus pár napos eltéréssel tökéletesen összekapcsolta Jeanne d'Arcot és a francia diákforradalmat. Ugyanez a ciklus jelent meg szeptember 11. és a schwetzi csata kapcsolatában, szintén pár nap eltéréssel. Az 1400-as évek porosz–lengyel szövetségét is ez kapcsolta a demokratákhoz, a modern amerikai történelemben, és a német teuton lovagokat a republikánus neokonzervatívokhoz több fontos esetben. Ez tartalmazta George H. W. Bush választási vereségét, Clinton kampányát az egészségügyi reformért, szeptember 11-et és a republikánus neokonzervatívok vereségét a Katrina hurrikán után.

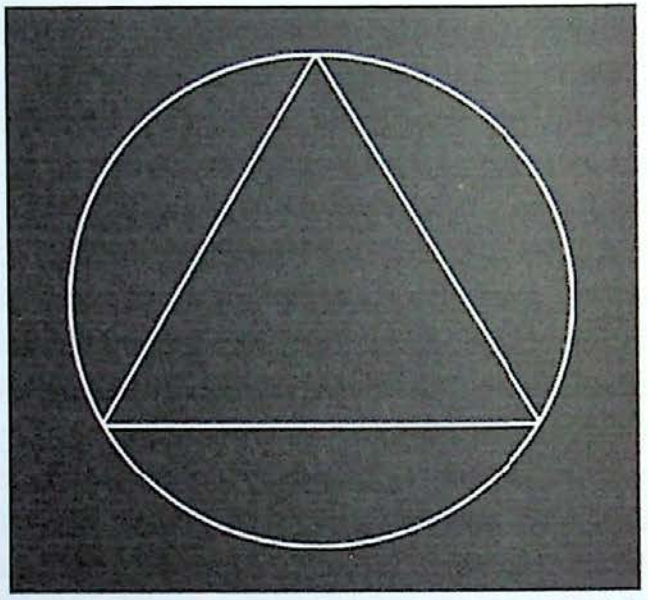

15. ábra: A háromszög természetesen osztja a kört három, 120 fokos részre

A harmadik ciklus Fomenko szerint egy „merev 120 éves váltás" az angol i. e. 1040–1327, és bizánci-római i. e. 1143–1453 történelmi események között. Ez a szám azonnal felkeltette az érdeklődésemet.

A kör 360 fokos, és ha egyenlő oldalú háromszöget rajzolunk bele, akkor mindkét oldalán 120 fokos lesz a háromszög. Ne felejtsük el, hogy Helmer modelljében a történelem minden ciklusa a 25920 éves Nagy Év tökéletes felosztása. A 120-as szám, a ciklus hossza tökéletesen illeszkedik Helmer modelljébe. Pontosan 216120 éves ciklus van a 25920-as mesterszámban. Ezenkívül minden egyes Zodiákus Korszakban pontosan tizennyolc 120 éves ciklus van. Ha félbeosztjuk a Zodiákus Korszak ciklust, 1080-at kapunk. Pontosan kilenc 120 éves ciklus van a Zodiákus Korszak felében.

Ezért illeszkednek bele tökéletesen Fomenko új körei Helmer eredeti modelljébe. Ez lehet, hogy hihetetlenül hangzik, de szerintem a két tudóscsoport azért jutott azonos eredményre, mert az univerzum tényleg így működik. Fomenko feltörte a történelem kódját, és olyan új adatokat talált, amik teljes mértékben igazolják Helmer és Masson eredményeit és az ebben a könyvben szereplő új példákat is.

EGYETLEN, NAGY MINTA, AMI NÉGYSZER ISMÉTLŐDIK

Fomenko legnagyobb eredménye, hogy felfedezett „egy olyan mintát, ami négyszer ismétlődik" egy 3200 éves időintervallumban i. e. 1600 és i.sz. 1600 között: „Fomenko legmegdöbbentőbb állítása azon erőfeszítéséből származik, hogy feltérképezzen több tucat ilyen felfedezett duplikációt [a történelmi eseményekben és írott szövegekben]... Különösen i. e. 1600 és i.sz. 1600 között lehet egy olyan matematikai képlet, ami felfed egy nagy mintát – ami négyszer ismétlődik."

Egy perc múlva visszatérünk ehhez a ciklushoz, mivel tökéletesen illeszkedik a Helmer- és Masson-féle modellhez. Először azonban nézzük meg, hogyan vélekedik az egyik legnagyobb orosz gondolkodó Fomenko munkájáról.

A VILÁG LEGJOBB SAKKJÁTÉKOSA TÁMOGATJA FOMENKO MUNKÁJÁT

Fomenko adatai olyan hatalmas kiterjedésűek, mint egy hihetetlenül bonyolult sakkjátszma. Számtalan különböző darabot kell tanulmányozni és elemezni a „mozgásukat", amik összefonódhatnak egymással. Csak egy nagymester sakkozó elméje képes megérteni, amit felfedeztek. A chess.com szerint Gary Kaszparov huszonháromszor vezette a hivatalos World Chess Federation listát, és ő lett a legjobb játékos, miután riválisa, Fischer 2008-ban meghalt. Kaszparov nem csak tisztában van Fomenko munkájával; lelkes támogatója is, és kiemelt szerepe van a New Tradition honlapon.

Bár Kaszparov nem ért egyet Fomenko minden következtetésével, biztos benne, hogy ezeknek a felfedezéseknek „mélyreható következményei" vannak a tudományban. Íme, egy idézet közvetlenül Kaszparovtól.

> Ha az ókori adatok valóban hibásak, az erőteljesen befolyásolja a múlttal és a tudománnyal kapcsolatos hitünket... Bízom benne, hogy a fiatalabb nemzedékben nincs félelem az „érinthetetlen" történelmi dogmától, és fel fogja használni a modern tudásanyagot, hogy megtámadja a megkérdőjelezhető elméleteket. Egész biztosan izgalmas lehetőség a tudomány történelemmel szembeni alárendelt helyzetének megváltoztatása – és hogy a tudományos kutatás teljesen új területeit teremtsük meg.

Fomenko munkája sokkal összetettebb, mint Helmer és Masson cikluskutatása. Olyan alapos, amilyen csak tud lenni a rendelkezésre

álló adatokkal. De Fomenko még ennyi bizonyítottan ismétlődő történelemi esemény mellett is egyetért Morozov eredeti konklúziójával. Úgy gondolta, hogy a történészeknek meg kellett hamisítaniuk az adatokat, és valójában ugyanazt az információt használták fel újra meg újra olyan kisebb változtatásokkal, mint nevek, helyek és időpontok. A következő idézet a New Tradition honlap egy írásából származik: „Ezek a párhuzamok azt sugallják, hogy a történelemben már számtalanszor elmondták ugyanazt a történetet – más helyszínnel és időponttal." Fomenko szerint ezek az események csak egyszer történtek meg, de rosszul értelmezték őket, mivel több periódusban is megtörténtek.

CSALTAK A KORAI TÖRTÉNÉSZEK?

Robert Grishin írása a New Tradition honlapon nyíltan azt mondja, hogy „csalók" alkották meg a történelmünket.

> A matematikával, a legpontosabb természettudománnyal [Fomenko és kollégái] meggyőzően kimutatták, hogy például az egész kronológia, amelyen a modern történelem alapszik, hibás. Cáfolhatatlan bizonyítékát találták annak, hogy ugyanazokat az eseményeket írták le különböző neveken, és adták át az „ősi" történelem különböző korszakaiban. Rajtakapták a csalókat, és már az egész világ ismeri őket.

A Saturday Night 2000-es cikkében Fomenko arra a következtetésre jutott, hogy mi valójában csak 936-ban járunk. Úgy vélte, hogy a történelmünk nagy része „hamis". A történészek figyelmen kívül hagyták Fomenko megállapításait, és elutasították az elképzelését.

Sok különböző módszerrel próbálják igazukat bizonyítani, beleértve az eléggé megbízható szénalapú kormeghatározást és furcsa kronológiákat különböző nemzetek között, bár Fomenko megkérdőjelezi mind a két módszert az írásaiban. Mindazonáltal a *Saturday Night* cikkében ugyanezek a tudósok elismerik, hogy valami fontos történik, és meg kell tudnunk, mi.

> Még azok is, akik nem támogatják Fomenko következtetéseit, egyetértenek abban, hogy fontos matematikai kérdések merültek fel. „Hatalmas felelőtlenség lenne nem foglalkozni vele, és akár bizonyítani, hogy ez a baj, vagy ha van itt valami, megtudja, ami a világon folyik"– mondja a matematikatanár Jack Macki. Jacques Carrière arra a következtetésre jutott, „Ahhoz, hogy a végleges választ kapjuk a dologról, a problémát meg kell vizsgálni más kutatócsoportok által is."

Természetesen más kutatók is vizsgálták a témát, nevezetesen Helmer és Masson, és közvetlenül összekapcsolták az idő ciklusával, amiről az ősi földönkívüli emberektől tudunk, akik meglátogatták az emberiséget. Sokan gondolják, hogy ezek a legendák csak mitológiaiak, de most végre a tudomány és a technológia is felzárkózik. El kell jutnunk oda, hogy írásos feljegyzéseket tudjunk gyűjteni a világ minden tájáról, hosszú időre visszamenőleg, hogy azonosítani tudjuk ezeket a mintákat. Ezekkel az új adatokkal most már világszerte felgyorsulhat a spirituális ébredés.

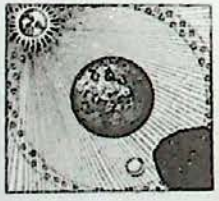

HUSZADIK FEJEZET

FOMENKO TÖRTÉNELMI CIKLUSAI – ÉS DÁNIEL KÖNYVE

Habár Fomenko úgy véli, hogy számos történelmi eseményt meghamisítottak, arra a következtetésre jutott, hogy a történelem „szálas szerkezetű." Ez más, mint az idővonal vagy az ismétlődő ciklus elmélete. Fomenko szerint ez az ismétlődő ciklus olyan, mint egy tankönyv, amelynek négy egyenlő hosszúságú fejezete van, ahogy ebben a következő részletben is látjuk. Ez ismerős lehet.

> A.T. Fomenko felfedezte a „szálszerkezetet" a mi „ókori és középkori történelemről szóló könyveinkben."... Bebizonyosodott, hogy ez a „tankönyv" négy rövid „tankönyvből" áll, melyek ugyanazt a történelmi eseményt mondják el... Ezek a rövid „tankönyvek" azután mozogtak az időben – majd összeragasztották őket... Az eredmény pedig a mi modern „tankönyvünk", ami a történelmet sokkal hosszabbnak mutatja, mint a valóság."

Ellentétben Helmer és Masson munkájával, ahol a háborúk és politikai események közötti intervallumok megdöbbentően pontos időközönként ismétlődnek, Fomenko hosszabb ciklusai nem igazán il-

leszkednek egymáshoz ilyen egyértelműen – legalábbis először. Fomenko észrevette a „merev" 275 éves ciklust és a szintén „merev" 120 éves ciklust a bizánci-római és az angol történelemben. Ettől függetlenül neki nem volt fontos az adott ciklus hossza, és arról sem tudott, hogy ezt a jelenséget már kutatták – sőt írtak is róla – Franciaországban. Bár Fomenko főbb írásai még nem érhetők el angolul, a New Tradition honlapon találhatsz grafikonokat.

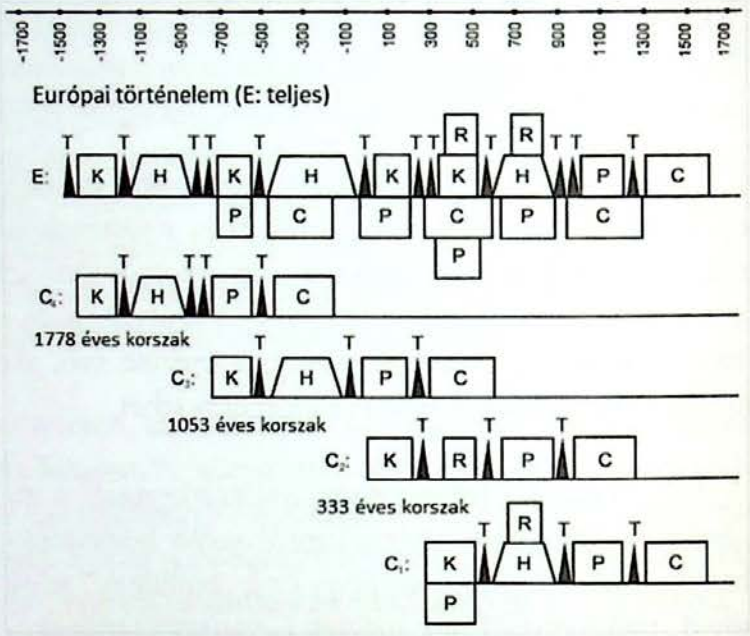

16. ábra: Fomenko professzor négyfejezetes „tankönyve", mely ismétli a történelmi eseményeket

Ez a kulcs grafikon azt mutatja, hogy a négy ciklus ismétlődik i. e. 1600. és i.sz 1600 között. A felső idővonal szerint minden ciklus körülbelül 1300 év hosszú volt, de ez kissé változhat. Látunk négy al ciklust is ciklusokban, ezeket hívta Fomenko „tankönyvnek". Minden ilyen al ciklus szinte pontosan azonos hosszúságú. Ez az egész grafikonon így van. Helmer és Masson is ugyanezt mondta, vagyis

hogy vannak kisebb ciklusok, amelyekben kulcsfontosságú események történnek.

AZ 1296 ÉVES CIKLUS: A HŐS ÚTJA NÉGY EGYENLŐ RÉSZBEN

Most van egy négyrészes történetünk, amely mintegy ezerháromszáz év alatt fejeződik be. Három felvonásra lehet bontani, ezen alapszik az összes hollywoodi film. Ne felejtsük el, hogy ha egyszer van középpontja a forgatókönyvnek, akkor négy tökéletesen szimmetrikus részre tudjuk osztani – 1–30 oldal, 30–60, 60–90 és 90–120. Nagyon érdekes, ha Fomenko úgy találta, hogy a teljes „történet" ezerháromszáz éves, mert ha négy évet levonunk belőle, akkor az 1296-tal a 25.920 tökéletes részét kapjuk. Pontosan húsz 1296 éves ciklus van a Nagy Évben. Mindegyik 1296 éves ciklus szépen négy egyenlő részre osztja Fomenko grafikonját, vagyis 324 évre. Pontosan nyolcvan ilyen 324 éves ciklus van a 25.920 éves napéjegyenlőség precesszióban.

A 720 ÉVES CIKLUS: A ZODIÁKUS KORSZAK EGYHARMADA

Az 1296 éves ciklus tökéletesen illeszkedik Helmer és Masson modelljébe, de Fomenko grafikonján további információk is találhatók. Pontosan mikor kezdődik Fomenko 1296 éves „tankönyve", és menynyi idő telik el közöttük? Mivel Fomenko szerint csak a legutóbbi ciklus a helyes, azt feltételezi, hogy minden előző ciklust meghamisítottak. A honlapján Fomenko pontosan megmondja, mikor kezdődtek

ezek a ciklusok. Az első ciklus a mostani előtt 1778 évvel kezdődött. A második 1053 évvel, a harmadik pedig 333 évvel korábban.

Fomenko nem mondta meg, mennyi idő telt el az egyes ciklusok között. Annak érdekében, hogy megismerjük a ciklus tényleges hosszát, meg kell tudnunk, hány év telt el a ciklusok kiindulási pontjától.

725 év van 1778 és 1053 között, valamint 720 év 1053 és 333 között. Ez azt jelenti, az első három ciklus összes fontos történelmi eseménye körülbelül 720 évre van egymástól. A második és a harmadik ciklus pontosan 720 évre vannak egymástól, az első és a második ciklus között 725 év telt el. Ez lehet a nyilvántartások hibája is akár. Nagyon megdöbbentem, amikor először végeztem el ezeket a számításokat, mert a 720 év pontosan egyharmada a Zodiákus Korszaknak. Rögtön eszembe jutott, hogy ugyanezt a 720 éves ciklust említette Masson is a könyvében, és összefüggésbe hozta a vallási fejlődés három legfontosabb fázisával.

Végül csak 333 év választotta el a harmadik és a negyedik ciklust. Ez nagyon szórakoztató volt, mert már sok szinkronisztikus körülmény esetén láttam ezt a számot éveken keresztül. Azonban ebben az esetben lehet egy kilencéves hibahatárunk. A „tökéletes" 1296 éves ciklusban, amit Fomenko felfedezett, négy 324 éves al ciklus van. Nyolcvan ilyen 324 éves ciklus van a 25.920 éves napéjegyenlőség precesszióban. A további kutatások felfedhetik, hogy Fomenko félreértelmezhetett bizonyos eseményeket a ciklusokban, és hogy a két utolsó ciklus között pontosan 324 év van.

Az első és a második ciklus között pontosan 720 év a különbség. A második és a harmadik ciklus között ismét 720 év. Masson könyve más példát is ad a történelemben erre a 720 éves ciklusra. 1999-ben publikáltam a honlapomon Masson könyvét David Steinberg fordításában, de 2000-ig nem olvastam a *Saturday Night* cikkét. Abban először olvastam a cikket, csalódott voltam, hogy adatok nélkül nem tudom kipróbálni az elméletet. Végül 2010 áprilisában ástam ki ezt a

régi cikket az archívumomból, amit már sok éve le akartam ellenőrizni, miközben írtam e fejezetek kezdeti tervezetét. Hamar megtaláltam a New Tradition honlapját, ami lehetővé tette, hogy konkrét számokat keressek meg Fomenko adatai között.

FRANÇOIS MASSON ÉS A KERESZTÉNYSÉG 720 ÉVES CIKLUSA

Masson a 720 éves ciklust a nagy vallások növekedési fázisához hasonlította, és azt mondta, ezt a ciklust eredetileg Poucel atya fedezte fel. Eddig nem tudtam megtalálni Poucel atya munkáját, talán mert franciául van írva és jóval Masson könyve előtt publikálták. A 720 éves ciklus szigorúan vallásos meghatározása túl szűk lenne, de érdemes fontolóra venni, hogy bizonyos esetekben a nagy vallások ezt a mintát követték. Masson azt mondta, hogy minden kultúra 720 éves ciklusokban halad a spirituális és vallási fejlődés felé.

> 2160 / 3 = 720 év, mutatott rá Poucel atya. Az első 720 év a profetikus időszak minden vallásban. A második a „klerikális fázis", a harmadik pedig a spirituális erő időbeli [fizikai] hatalma. Például: Krisztus tanítása 720–750 között megfelel a kereszténység misztikus korának. I.e. 720–750 és 1440–1470 között megváltoztak a dolgok. Ez volt az egyház uralmának ideje a népek és a kormányok felett.

Ha ez a 720 éves ciklus látszólag Jézus születésével kezdődött, akkor az első kulcsfontosságú év, amit keresünk, az i. e. 720. I.e. 726 körül hirdette meg III. Leo bizánci császár a „képrombolást". Több

okból tette szándékosan tönkre saját vallási ikonjait. Többek között elrendelte Jézus képmásának eltávolítását a konstantinápolyi Nagy Palota bejárat fölül. Ez a konfliktus 695-ben kezdett felgyorsulni, amikor II. Jusztiniánusz Jézus képmását tetette az aranyérme hátuljára. Emiatt Abd al-Malik kalifa, aki 705-ben halt meg, levetette Jézus arcát az ő érméiről. Ezzel szakított a bizánci minták használatával a saját pénzükön. Azt is tudjuk, hogy mielőtt III. Leo elrendelte a bálványok ledöntését 726-ban, ez a lázadás már eluralkodott a társadalomban. Egy kb. i. e. 726-ban írt levélben Germanus pátriárka azt írta, két püspöknek, hogy: „most már egész városok és embertömegek zaklatottak Jézus arcának ikonként való használata miatt."

Így a képrombolás szépen illeszkedik a 720 éves ciklusba. Masson szerint a képrombolás volt az „első nagy válság a katolikus egyház életében". Ezt követően az egyházi hierarchia egyre erősebben tartotta a markában az önkormányzatokat és az embereket.

720 évvel később már 1440-ben vagyunk, egy évvel a reneszánsz kezdete után, ami a modern tudomány hajnala volt. A reneszánsz kétségbe vonta az egyház tekintélyét, és azt, hogy létezhet igazság kérdés nélkül. A reneszánsz vezetett a reformációig, amely arra kényszerítette a templomot, hogy átadja a Biblia irányítását az embereknek. Paul Robert Walker 2003-as *The Feud That Sparked the Renaissance* (A viszály, mely elindította a reneszánszot) című könyve szerint ez a társadalmi, művészeti és tudományos forradalom kezdete 1441 volt. Ekkor versengett Ghiberti és Brunelleschi a firenzei Szent János- keresztelőkápolna tervezésének jogáért.

Hétszázhúsz évvel 1440 után 2160-ban leszünk. Úgy tűnik, a Nagy Év vége után lesz, az Aranykor kezdete után, amit számos prófécia is megjósolt már, és amiről részletesen írtam a *The Source Field Investigationsben*. Azonban, ha olyan ciklusrendszerrel van dolgunk, amit saját kollektív tudatunk vezérel, és a célja az volt,

hogy a Nagy Év végére meghozza a végső döntést, akkor talán más ciklusok léptek működésbe.

LEHET ESETLEG I. E. 720 A HŐS ÚTJÁNAK KEZDETE?

Mi van, ha i. e.720-at vesszük az új ciklus kezdetének, különböző hosszúsággal? Mi van, ha i. e. 720 a Hős Útjának kezdete? Mi van, ha i. e. 720 politikai és társadalmi légköre jelenik meg a mi „hétköznapi világunkban", ahol a „hősöknek" vállalniuk kell egy küldetést életről életre?

Jézus arcának ikonként való használata a kereszténységben „utálatos" volt. Ez volt az első alkalom, hogy az egyház tekintélyét is ilyen széleskörűen megkérdőjelezték. Ez volt az első alkalom, hogy az emberek tudomást szereztek arról, milyen romlott a szeretett vallásuk, és hogy a társadalmi és a politikai elnyomás eszközeként használják. Először a történelem során a templom militarizált lett, és a kormány egyik irányító testülete. Mi lenne, ha i. e. 720 lenne Fomenko 1296 éves ciklusának kiindulópontja? Ez azt jelentené, hogy a ciklus 2016-ban véget ér. Ez nagyon szorosan illeszkedik a precesszió utolsó napjához.

AZ 1290 ÉVES CIKLUS DÁNIEL KÖNYVÉBEN

Egy másik lehetséges nyom, hogy egy nagyon hasonló ciklus – ebben az esetben 1290 év helyett 1296 – szerepelhet Dániel könyvében az Ószövetségben. Csak nagyon enyhe szimbolizmust használtak a ciklus leírására. Számos bibliai szakasz utal egy „napra", ami szimbolizál egy évet. Dániel könyvében (12:11) egy vízióban talál-

kozik egy ragyogó, lenruhás férfival, akit sok Biblia-olvasó Jehoshuának gondol. Ez a férfi mondta Dánielnek, hogy lesz egy utolsó, 1290 „napos" ciklus a korszak vége előtt. Sok Biblia-rajongó úgy érezte, ez egy kódolt prófécia, de nem biztosak a kezdési időpontban. Ez a rész pontosan a 12. fejezet 11. verse:„És az időtől fogva, hogy elvétetik a mindennapi égő áldozat, és feltétetik a pusztító utálatosság, ezerkétszáz és kilencven nap lesz."

A „mindennapi égő áldozat" a tömjén volt, amit az egyház használt a szent ünnepi áldozatokon. Itt a „mindennapi égő áldozat" lehet egy szimbólum, amely képviseli a kereszténység szent, misztikus aspektusát a korai években – az első 720 éves ciklus, ami megjelenik az egész történelemben Poucel atya és François Masson szerint. Ez azt jelenti, potenciálisan a ciklus eleje lehet „a lesújtó utálat ideje" i. e. 720-ban. Masson szerint a kezdete „az egyházi hierarchia uralmának a népek és kormányok fölött". I. e. 720-ban a kormány és az egyház egyesítette erőit, hogy még nagyobb kontrollt gyakoroljanak az emberek felett. Ez sok borzalomhoz vezetett, beleértve az inkvizíciót, aminek során megkínozták azokat, akik nem értettek egyet az egyház véleményével. Sok szent háború zajlott, nemi erőszakkal, fosztogatással és tömeges mészárlással, beleértve a keresztes hadjáratokat is. Ezerkétszázkilencven évvel Masson i. e. 720-s kiindulópontja után 2010-ben vagyunk. Ez kicsit meglepett, amikor ezt a számítást csináltam. Vajon ez arra utalt, hogy a nagy ciklusokat felfedezik? A történelem egy pontján fel kellett őket fedeznünk – sőt lehet, hogy ez a felfedezés be is lett programozva? Lehet egy jóslatot a messzi múltban kódolni? Tekintettel a sok 2160 éves átfedésre Róma és Amerika között, bármi lehetséges. „Semmi más nem történt 2010-ben"– mondhatnánk. Azonban ezen a ponton Dániel látomásában egy negyvenöt éves átmeneti időszak kezdődik, mielőtt megkapjuk a „jutalmunkat". Hamarosan ezt is megvizsgáljuk.

NÉZZÜK MEG AZ ÖSSZEFÜGGÉST: A TÖRTÉNELEM FEJLŐDIK KORSZAKRÓL KORSZAKRA

Biztos vagyok benne, hogy sok embernek nevetségesen hangzik számkódok keresése a Bibliában. Ha ez egy véletlenszerű bibliai bekezdés lenne, én is egyetértenék, de pont ezért kell megnéznünk az összefüggést. Dániel könyvében (2:20-22) egyértelmű utalást látunk arra, hogy a történelem korszakról korszakra fejlődik, és ezek a nagy korszakok haladnak az időben és az évszakokban. Tökéletesen illeszkedik a képletünkbe: „Áldott legyen az Istennek neve örökkön örökké: mert övé a bölcsesség és az erő. És ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ád bölcsességet a bölcseknek és tudományt az értelmeseknek. Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja, mi van a setétségben; és világosság lakozik vele!"

Én is „mély és rejtett" dolognak, „bölcsességnek" tartom a ciklusokat, amiknek ismerete az „értelmesek tudománya". Ma már azonnal hozzá tudunk férni nagy mennyiségű információhoz is, és megérthetjük a ciklusok működését.

DÁNIEL ELMAGYARÁZZA, HOGY A TÖRTÉNELEM CIKLUSOKBAN ISMÉTLI ÖNMAGÁT

Dánielt felfogadta Nabukodonozor király, hogy fejtse meg egyik álmát. Dániel magyarázatából egyértelműen látszik, hogy tisztában van azzal, hogy a történelem ciklusokban ismétli önmagát.

> Oh király, és ímé! egy nagy szobrot láttál. Ez a szobor hatalmas, fénye rendkívüli; megjelenése ijesztő. A szoborfej tiszta arany, melle és karjai ezüst, a törzse és a combok bronz, a lába vas, lábfejei részben vasból, részben agyagból vannak. Ahogy nézted, egy kő zuhant le róla, de nem emberi kéz által, és ez ráesett a szobor vas és agyag lábára, és darabokra törte azokat. Ezután a vas, az agyag, a bronz, az ezüst és arany mind eltört, és olyan lett, mint a pelyva a nyári cséplés idején és a szél elragadta őket, nyomát sem lehetett megtalálni. De a kő, amely ráesett a szoborra, egy nagy hegy lett, és betöltötte az egész földet.

Egy hatalmas szobrot látunk – a történetünk hősét – aranyból, ezüstből, bronzból és vasból. Minden egyes réteg összetörik, olyan lesz „mint a pelyva a nyári cséplés idején". A pelyva a gabona őrlése során keletkező használhatatlan anyag, de Santillana és von Dechend szerint ez világszerte az egyik leggyakoribb szimbóluma a 25.920 éves napéjegyenlőség precessziónak. A malom központi tengelye szimbolizálja a Föld tengelyét, ahogy sodródik át a precesszión de Santillana és von Dechend modelljében. A szobor minden része egy kornak felel meg. Az Aranykort képviseli a fej, ami minden új ciklus eleje. Az utolsó korban minden előző ciklust összetör a Nabukodonozor álmában lévő kő, majd jön egy meglehetősen hirtelen vég.

Dániel értelmezésében a szobor négy fő része – az arany, ezüst, bronz és vas – megfelel egy-egy nagy ciklusnak és kornak. Ez kezdődik az Aranykorral, amit itt a király képvisel. Azonban ez az elképzelés sokkal kevésbé tűnik releváns Nabukodonozornak.

> Te, ó király, a királyok királya – kinek az egek Istene adta az országot, a hatalmat és a dicsőséget,

> akiknek kezébe az emberi lényeket adta, bárhol is élnek, a vadon élő állatokat a földön és a madarakat a levegőben, és akit mindenek urává tett – te vagy az arany fej. A te birodalmadat egy rosszabb követi, és még egy harmadik bronz királyság, ami uralkodik az egész földön. És lesz egy negyedik ország, olyan erős, mint a vas. Csakúgy, ahogy a vas szétzúz és összetör mindent, ugyanúgy összetöri ezeket is.

Most egyértelműen a vaskorban vagyunk. Sok hagyományos kultúrát összetört a technológia és a fémgépek. Ahogy tovább olvassuk ezeket a próféciákat, azt látjuk, hogy az embereket a megosztottságuk gyengíti. Ennek ellenére a központi erő marad: „Az agyag és vas lábujjak az osztott Királyság; de a vas ereje is benne van… a birodalom részint erős, részben törékeny."

A vaskor hatása a modern világunkra érthetővé válik, ahogy haladunk tovább a 7:23 felé: „Egy negyedik királyság jön el a földön, ami különbözik az összes többi királyságtól; felemészti az egész földet, és darabokra szakítja."

A vaskor végével ismét visszatér az Aranykor. Ez a leírás szimbolikus, álomszerű kifejezésekkel tarkított: „És a [vaskori] királyok napjaiban az egek Istene megalkot egy királyságot, amit soha nem lehet megsemmisíteni, és nem lehet egy másik emberé sem. Elsöpör minden birodalmat, és örökre megmarad."

12:1 felé megint jön egy világos prófécia arról, hogy nehéz időkben vagyunk most, de bepillantást is nyerünk az Aranykorba: „Eljő a szorongás ideje, mint még soha addig. De addigra az embereket már elviszik; mint ahogy a könyvben meg van írva."

Néhányan azt hiszik, hogy ezek a „könyvben" lesznek a „kiválasztottak", bárkik is ők. Vegyük számításba, hogy a „könyv" valójában a Hős Útja. Ha ez a szimbólum, akkor hogyan írjuk bele magunkat a

könyvbe? Hogyan csatlakozunk a nagy történetben? Lehet, hogy mindenki, aki felvállalja a saját küldetését a halhatatlanság ősi elixírjéért, benne találja magát a könyvben. Mindenki, aki hajlandó szembenézni az ellenséggel egy jobb, erősebb és szeretetteljesebb világért, a planetáris gyógyulásért dolgozik. Amint globális szinten legyőzzük az ellenséget, akkor megszerezzük a kincset, és beléphetünk az Aranykorba. Dániel leírása az Aranykorról nagyon érdekes: „Sokan, akik a föld porában alusznak, felébrednek, néhányan az örök életre, mások a szégyenre és örök megvetésre. A bölcsek az égnél is fényesebbek lesznek, és azok, akik a tisztességbe vezetik a többieket – örökké."

Úgy tűnik, ez tagadhatatlan hivatkozás a „negyedik sűrűségbe való átmenetre", ami le van írva Az Egy Törvénye sorozatban. Az emberi evolúció következő lépése, ha sikerül megszabadulnunk a születés és halál ciklusától a reinkarnáción keresztül, egy „fénytestben" létezéssel, ahogy Jehoshua is megjelent a feltámadás után. A 21. fejezetben megtudjuk, hogy több mint 160.000 dokumentált „szivárványtest"- eset van Tibetben és Kínában. Ez a bekezdés utal azokra is, akik „a föld porában alszanak", majd felébrednek. Ez nyilvánvalóan metaforikus, nem szó szerinti. Nagyon valószínű, hogy azokra utal, akik nem ismerik a világegyetemet irányító alapelveket, nem pedig a földből felemelkedő holttestekre, mint sok keresztény fundamentalista hiszi.

A KÖZÉPSŐ BEKEZDÉS, AHOL A KÓDOLT SZÁMOK MEGJELENNEK

Végül térjünk vissza a központi „rejtély" részhez, ahol a kódolt számok megjelennek. Ez Dániel könyvének 12:6 része.

> Az egyik megkérdezte a gyolcsruhába öltözött férfit, aki ott állt a folyam vize mellett: Mikor lesz vége ezeknek a csodás dolgoknak? Hallottam, hogy a gyolcsruhába öltözött férfi, aki a folyam vize mellett állt, jobbját és balját az égre emelve megesküdött az örökké élőre: Egy időszak, meg két időszak és egy fél időszak múlva! Mert amikor véget ér a szent nép megrontójának hatalma, mindezek beteljesednek.

Az „Egy időszak, meg két időszak és egy fél időszak múlva!"jelentését 1996. november 5-én fedeztem fel, amikor barátommal és kollégámmal, Joe Masonnal beszéltem telefonon. Egy sor hihetetlen eseményről beszélt, amik miatt elkezdte az olyan rejtélyeket vizsgálni, mint ez. Annyira lenyűgözött, hogy sokáig fennmaradtam, és őrültként próbáltam leírni mindent, amit mondott. Hamarosan rájöttem, hogy Joseph Campbell, a *The Hero's Journey* szerzője szerint a „három és egy fél" szimbólum világszerte számtalan mítoszban megjelent. A *The Inner Reaches of Outer Space* című könyvében azt mondja, hogy a „három és egy fél" a harmadik és negyedik csakra közötti pont.

A „három és egy fél" így a köztes pont az egó és a szív között. Két és fél évvel később, 1999 áprilisában Joe Mason az írta a greatdreams.com nevű honlapján.

> 1992-ben, két év „véletlen" tapasztalatok után, amelyek gyakran álmokkal és/vagy gabonakör alakzatokkal voltak kapcsolatosak, hihetetlenül sok „véletlen" vette kezdetét. Olvastam Joseph Campbell *The Inner Reaches of Outer Space* könyvét, és lenyűgözött az a hatalmas információ áradat „a csakrák középpontjának" szimbolizmusairól, amiket különféle míto-

szokban talált meg változatos formákban. A hét csakra középpontját hívják három és félnek. Abban az időben először olvastam a Bibliát – bár néhány verset az évek során már olvastam. Rögtön azután, hogy a fenti elméletet olvastam, a Jelenések 11:9 és 11:11 bekezdésére bukkantam, amik két, három és fél napig halott olajfáról/gyertyatartóról beszélnek, amik Isten leheletétől felélednek. Ez az oldal részletezi a különböző mítoszokat, amelyek kifejezik a „hét középpontját" különböző formákban, és az álom véletleneket, amelyek egy eléggé meggyőző teóriához vezettek a Jelenések Könyvével kapcsolatban.

Mason egyértelműen azt gondolta, ez a három és fél pont nemcsak a köztes pont az egó és a szív között – hanem ez az átmenet a harmadik és a negyedik dimenzió vagy „sűrűség" között Az Egy Törvénye szerint. Ez a váltás hajt bennünket a következő Aranykor felé, amit már oly gyakran megjövendöltek. Mason ugyanebben a cikkben meg is magyarázta: „Egyértelmű, hogy az „egy időszak, meg két időszak és egy fél időszak"a 3 ½ szimbolizmus másik formája... Ebben az esetben nincs rögzített nap vagy év. Talán ez azt jelenti, hogy a változások akkor jönnek, amikor az emberi faj elérte a tudatosság kívánt szintjét – bármikor is lesz az."

Ez a beszélgetés Joe Masonnel rendkívül nagy jelentőséggel bírt a vizsgálatomban. Egy fórumon találkoztam vele, ahol rendszeresen írtam a szinkronicitásról és az álmaimról. Ahogy akkor éjszaka hallgattam őt, nagyon fáradt voltam, és alig tudtam ébren maradni. Mégis az információ, amit mondott, fantasztikus volt. Több száz pontot összekötött számomra, és bár félig aludtam, igyekeztem leírni mindent, amit mondott. Joe Mason azt mondta, hogy ezeket az információkat az

úgynevezett „álomhang" mondta neki. Ez egy csendes mormogás volt, amit a fejében hallott, közvetlenül egy álomból ébredés után.

Mason azt mondta, ha odafigyelünk a mormogásra, akkor szavakat és mondattöredékeket tudunk leírni. Másnap reggel én elkezdtem, anélkül hogy odafigyeltem volna a szavakra. Ez nagyon fontos eleme az álomhang protokollnak. A szavak gyorsan torzulnak, amint meg akarod érteni őket. 1996. november 10-én egy hosszú írás után nyolc oldalnyi anyagom lett. Amikor végeztem, felültem, rendesen lélegeztem, és elkezdtem olvasni, amit írtam. Megdöbbentett, hogy milyen bonyolultak és rejtélyesek a szavak. Ez volt az első tapasztalatom a médiumi írással, és azóta is fejlesztem ezt a képességemet.

DÁNIEL TÖBB INFORMÁCIÓT KÉR A „HÁROM ÉS EGY FÉLLEL" KAPCSOLATBAN

Mason úgy gondolta, hogy „nincsenek adott napok és évek" a három és egy fél szimbolikájában. Dániel azonnal több információt kér, amikor meghallja a „három és egy fél" szimbólumot: „Hallottam, de nem értettem, ezért így szóltam„Uram, mi ennek az értelme?" Ő azt mondta, „Menj dolgodra Dániel, a szavak értelmének az idők végeztéig titokban kell maradniuk."

Ez nagyon érdekes. Lehetséges, hogy „a szavak [amik]... titkosak maradnak az idők végeztéig, valójában a nagy történet lapjai, más szóval a Hős Útjának tudása? A tudósok, mint Joseph Campbell, csak nemrég fedezték fel a világ mítoszainak kapcsolatát. Hollywood Campbell mintája alapján írta a nagy történeteket, amelyek remek pénzbevételi források voltak. A Hős Útjának története egyértelműen a túlvilág tudatalatti emlékét idézi fel, és hogy igazán mit keresel itt a Földön.

Jóval a mozifilmek előtt ezek a mítoszok színdarabok voltak, és a végső meghajlás vitathatatlanul az egész előadás legfontosabb része volt. Ez az, ahol a szereplők közvetlenül kapcsolatba kerülnek a közönséggel. Ekkor eszünkbe jut, hogy a hétköznapi világban minden színpad, és valóban van egy varázslatos világ, ahová ismét eljutunk. Azonban nem kell meghalni, hogy beléphessünk ebbe a varázslatos világba. Fel tudjuk ébreszteni a saját misztikus képességeinket, és közvetlenül hozzáférhetünk az univerzum tudásához. 1996. november 10-én kezdtem, és szinte azonnal próféciákat kaptam, amik teljesen legyőzték a lineáris idő fogalmát. A régi történet azt mondja, hogy csak akkor tudjuk megszerezni a Halhatatlanság Elixírjét – a magasabb én kincsét –, ha legyőzzük az ellenséget. Az ellenség az egó, a kétségek, félelmek, a féltékenység, gyanakvás és a frusztrációk.

Ez az egész történet jelenik meg a mítoszokban, színdarabokban, tévéműsorokban és filmekben, de ugyanezek a pontok jelennek meg, ugyanabban a sorrendben, egész történelmünkben, rendszeresen ismétlődő ciklusok alatt. Akárki is írta Dániel könyvét, úgy tűnik, hogy megértette ezt, és nyilván nem kötötte a lineáris idő. A könyv szavainak „titokban kellett maradniuk, lezárva az idők végéig", de az idők vége lehet, hogy pont most van. Dániel könyve is alátámasztja, hogy ez a könyv a Hős Útjának története. Három mondattal később egyértelmű leírását találjuk az 1290 éves ciklusnak:„Sokaknak meg kell tisztulnia, de a gonoszok továbbra is igaztalanul cselekednek. A gonoszok nem értik meg, de az értelmesek igen. A rendszeres égőáldozat elvitele után 1290 nap telik el."

Így máris több értelme van. A próféciák a világ minden tájáról egyértelműen azt mondják, hogy az Aranykor 2012 körül kezdődik, amikor „a rendszeres égő áldozatot elvitték, és a förtelmességet lerombolták". Ez lehet a képrombolás 720 körül, amikor az egyház erősebb irányítást kezdett gyakorolni az emberek és a kormányok felett. François Masson és Poucel atya szerint ez vetett véget a kereszténység

„misztikum" fázisának. Majd ha hozzátesszük Fomenko egyik 1296 éves ciklusát – pontosan a 2016-os évet kapjuk. A bibliai 1290 év is még közelebb visz bennünket 2012 gyakran megjövendölt időpontjához, pontosabban a 2010-es évhez. Mindkét dátum fontos lehet. A modern tudományos kutatás eredményeivel láthatjuk, hogy az 1296 éves ciklus tökéletesen illeszkedik a 25.920 éves ciklusba, de az 1290 év szorosabban kalibrálja ezt a bibliai bekezdést a teljes ciklus végéhez. Ez volt az az év, amikor ezt a próféciát újra felfedezték.

AZ UTOLSÓ, 45 ÉVES ÁTMENETI IDŐSZAK

A maja naptár 2012 decemberében vagy 12/12-ben ér véget. Érdekes, Dániel könyvének 12:12 része azt mondja, hogy egy 45 éves átmeneti időszak kezdődik ez idő tájt.„Boldogok azok, aki kitartanak és elérik az 1335 napot. De te menj és pihenj; megkapod jutalmadat a nap végén."

Az Egy Törvénye azt mondja, hogy a váltás a negyedik sűrűségbe mintegy 30 évvel 1981 után kezdődik, vagyis nagyjából 2011 táján. A 2011-es év még közelebb van Dániel könyvének időkódolt jóslatához. Ugyanakkor Az Egy Törvénye arra is utal, hogy egy „100-700 éves" átmeneti időszakon kell még dolgoznunk azelőtt, hogy a negyedik sűrűségű váltás befejeződne. Mielőtt odaérünk, már lehetőségünk van, hogy megtapasztaljuk negyediksűrűségű képességeinket még a harmadik sűrűségben. Az erre utaló idézetek a következő fejezetben szerepelnek.

Arra vagyunk kondicionálva, hogy nincs varázslat a világban, hogy a tudomány megoldott minden nagy misztériumot, és csak azért vagyunk itt, hogy megszülessünk, éljünk és meghaljunk, anélkül hogy megtapasztalnánk az újra létezés szépségét. Ami engem illet, ezek a ciklusok jobban életre keltik a tudományt, mint bármi más,

amit valaha tanultam. Most séta közben azon gondolkodom, hogy ezeket a lépéseket megtettem-e már a múltban és a jövőben. A döntéseimet hogy visszhangozzák ezek a ciklusok? Milyen döntéseket hoztam, melyek közvetlenül befolyásolták, hogy mi történt a többi ciklusban? Vannak olyan történetek beépítve, amelyek felkavarják a szabad akaratomat?

Az élet egyre érdekesebb, ha tudod, hogy ezek a ciklusok léteznek. Megkérdőjelezheted a tipikus ateista nézeteket vagy bármit, ami a világban történik.

Engem felvillanyoznak a furcsa dolgok és az, hogyan lehet őket modellezni. Hogyan alakulnak ki ezek a ciklusok? Valamilyen energetikai szerkezeten haladunk át a bolygók helyzete alapján – sőt a Nap és a szomszédos csillag helyzete alapján? 2012 augusztusáig nem oldottam meg ezt a legnagyobb szellemi rejtvényt, és amíg nem törtem fel a kódot, nem akartam megírni ezt a könyvet. Miután megtaláltam a választ, rájöttem, hogy Az Egy Törvényében már szerepel, csak akkor még nem értettem meg. Ez az új modell lehetővé tette, hogy vizuálisan megértsem és megmagyarázzam a történelem ciklusait, valamint az energetikai ugródeszkát, amivel eljuthatunk az Aranykorba.

A hindu szent iratok és mások szerint ez az új Aranykor nem az első lesz. Egy másik Aranykor az őstörténetben volt. Vajon voltak tudományos ismereteik, talán jelentősen megelőzve minket néhány kulcsfontosságú területen? Ismerték a történelmi ciklusokat? Az őseink is hittek az Aranykorban, sőt, meg is tudták jósolni, hogy mikor fog megérkezni? Talán ők is tudtak a 25.920 éves ciklusok végét lezáró hatalmas eseményekről? Tanulmányozhatjuk a feljegyzéseiket és megtalálhatjuk a titkot, hogy megértsük a fejlett tudományt, amivel rendelkeztek? Megtalálhatjuk végre a szinkronicitás kulcsát, és kinyithatjuk a nagy kincsesládát, amiben az Aranykor tervrajza lapul?

HUSZONEGYEDIK FEJEZET

A CIKLUSOK ÉS A NEGYEDIK SŰRŰSÉG MAGYARÁZATA

A SZIVÁRVÁNYTEST

Jelenleg csak Tibetben és Kínában több mint 160.000 dokumentált esete van a szivárványtesteknek. Ez a jelenség ma is létezik. Ahogy a *The Source Field Investigationsben* írtam, ezt Tiso atya, egy katolikus pap vizsgálja, valamint a kínai hadsereg is. Ezekben az esetekben a hús-vér emberi test „fénytestté" alakul, és képes közlekedni a fizikai világ és a túlvilág között. Egyes esetekben az emberek hirtelen, spontán módon alakulnak át. Azonban legtöbbször a testük hét nap alatt, fokozatosan alakul szivárvánnyá, miközben be vannak takarva. Ezek az emberek mindig magasan fejlett spirituális tudományágban dolgoznak. Nem volt véletlen, ami velük történt. Meditáltak, gondolkodtak, és igyekeztek szeretni, megbocsátani, és elfogadni magukat és másokat, a világegyetemet és saját identitásukat Egy Végtelen Teremtőnek látni. Elérték azt a pontot, amit ez a szintű létezés tanítani tud nekünk. Így kerültek felemelkedett állapotba. Ez nem, az, ami akkor történik, mikor a legtöbb ember meghal. Ez a „fénytest" nem az, amivé a fizikai halálunk után leszünk. Ez szó szerint az emberi evolúció kvantumugrása. Tiso atya komolyabban akarta ezt a jelen-

séget vizsgálni. Úgy érezte, hogy ez a tudás segíthet átalakítani a nyugati világ életét és spirituális útját.

17. ábra: Tibeti buddhista „szivárványtest" (illusztráció)

A SZÜRET: A VILÁG ÁTALAKULÁSÁNAK MÁSIK NEVE

Az Egy Törvénye sorozat arra épül, hogy hamarosan valami csodálatos dolog fog velünk történni, valami, amit ők „szüretnek" hívtak. Ez nagyjából 1981 után 30 évvel kezdődik. Nagyon reméltem, hogy a maja naptár vége egy hirtelen, pozitív változást eredményez

majd. Bár voltak változások, a könyv írásáig (2013. április) egyik sem volt hirtelen. Később megvizsgáljuk, mit mond Az Egy Törvénye pontosan. A kumulatív adatok alapján úgy tűnik, hogy a „betakarítás" kifejezés egy világméretű eseményre utal. Miután ez az esemény megtörténik, sokan képesek lesznek elérni a szivárványtest-állapotot, amelyet gyakran neveznek felemelkedésnek. A *The Source Field Investigationsben* bemutattam, hogy számos ősi prófécia várja, hogy ez megtörténjen. Ez magában foglalja a Szibilla-rejtélyszövegeket, amiből a „Novus Ordo Seclorum" idézet az Egyesült Államok nagy pecsétjén szerepel.

18. ábra: Az Egyesült Államok nagy pecsétjének majdnem kész vázlata 1782-ben

Ezt a szöveget a küméi Szibilla, a hihetetlenül pontos médium közvetítette i. e. 539 körül. A római kormány teljes titokban tartotta, pontossága miatt hatalmas kincs volt számukra. Ahogy az *Antiquities of Rome* honlapon is olvashatjuk „A szibillák nagyon tehetséges közvetítők voltak... A küméi Szibilla három, próféciákat tartalmazó könyvet adott el Tarquiniusnak, az utolsó római királynak. Ezek a

könyvek nagy tiszteletben álltak, és nehéz helyzetben a rómaiak mindig hozzájuk fordultak tanácsért."

Ezekben a könyvekben pontos időrendi sorrendben voltak azok az események, melyek rendre be is következtek Róma életében. Így a könyvek hatalmas biztonsági kockázatot is jelentettek, hiszen bárki, aki le akarta igázni Rómát, nagy hasznát vehette volna. Jupiter temploma alatt volt mélyen elásva, és 15 különböző pap, a decemvirek őrizték az 51-es terület ősi megfelelőjén. A szöveg legjobb online forrása –ami Vergilius IV. eclogájában jelent meg – az MIT oldal az Internet Classics Archive-on. A prófécia legerősebb része:

Most küméi Szibilla utolsó korszaka véget ért
És az fenséges rend szerint
az évszázadok körforgása újrakezdődik.

Az „És az fenséges rend szerint az évszázadok körforgása újrakezdődik" rövidítése a „Novus Ordo Seclorum" az amerikai dolláron. Ez egyértelmű utalás a 25920 éves ciklusra. Nézzük, mi következik ezután a rész után, amit Amerika alapítói idézetül választottak. Ahogy tovább olvassuk, még érdekesebb lesz, mert úgy tűnik, hogy a földönkívüli vagy angyali lények felfedik magukat majd a Földön:

Visszaér az igazság, visszatér Szaturnusz régi uralkodása,
Az új emberekkel, kiket az égből küldenek le.
A fiú születésével, kivel a vas elenyészik
és az arany faj felemelkedik.

Az Arany Faj és az Aranykor kifejezések felcserélhetők, ahogy azt a *The Source Field Investigationsben* írtam. Ez egyértelmű utalásnak tűnik egy világméretű fénytest-átalakulásra. Nézzük, mi történik röviddel ezután:

Ez a mennyei korszak, óh Pollio, elkezdődik,
És a hónapok megkezdik mennyei menetüket.

Irányítás alatt az útvonal ugyanaz marad
Régi gonoszságainkat levetkőzzük és
Megszabadítjuk a Földet a véget nem érő félelemtől.
Életet kap az istenektől és látja
A Hősöket az Istennek jönni, és ő maga is
Közéjük fog tartozni, és az apja erényeivel
Békében fogja irányítani a világot.

Ez egy nagyon pozitív esemény próféciája, a Földön nem lesz több félelem, a földönkívüliek közöttünk fognak élni, mi pedig „életet kapunk az istenektől" és „közéjük fogunk tartozni". Ez körülbelül a 25920 éves ciklus végén várható, ami felé a könyv írásának idején haladunk. Vergilius IV. eclogájának végén egy újabb utalást találunk a 25920 éves ciklusra.

Isteni szent gyermek, nagy magzata nagy Jupiternek!

Nézd, minden meginog, boltívei rengnek az űrnek,
Benne a föld és ég, meg a tengerek árja morajlik,
Nézd, ujjong a világ a jövendő korszak elébe!

A „SZÜRET" VISSZATÉRŐ ELEM AZ EGÉSZ SOROZATBAN

Az Egy Törvényében végig megtalálható ugyanaz az esemény. Egyértelmű, hogy a magasabb szintű földönkívüliek azért vannak itt, hogy minél több embernek segítsenek felemelkedni. Az Egy Törvénye szavaival, azok a különböző istenek, akik az ősi kultúrákat civilizálták

és mítoszaikba belekódolták ez a próféciát, „Az Egy Végtelen Teremtő Szolgálatában Álló Bolygók Szövetségének" tagjai voltak. Ezküméi Szibilla üzenete, ami rákerült az Egyesült Államok nagy pecsétjére, s nagyon valószínű, hogy a Bolygók Szövetségétől származik. Érdekes, hogy a rómaiak soha nem tudták előnyükre fordítani a próféciákat. Úgy gondolom, hogy a Bolygók Szövetsége elég „csalit" helyezett el a könyvben, hogy felkeltsék a rómaiak érdeklődését, de kifejezetten a modern időkre akarták megőrizni a könyvet. Az Egy Törvénye abban az első mondatban ismerteti a Bolygók Szövetségének alaptételét, amit Carla Rueckert közvetítésével megismertünk:

> I.0 A Bolygók Szövetségének Az Egy Végtelen Teremtő szolgálatában egy fontos alaptétele van. Ez pedig, ahogy ti is tudjátok, „Minden dolog, minden élet, minden teremtmény ugyanannak az egy eredeti gondolatnak a része."

A hatodik részben ismerjük meg a Bolygók Szövetségének pontos tagságát:

> 6.24 Én tagja vagyok Az Egy Végtelen Teremtő Szolgálatában Álló Bolygók Szövetségének. Körülbelül 53 civilizáció, összesen 500 bolygóközi tudatossággal része a Szövetségnek. Ide tartoznak a bolygótok azon lakói, akik már túlléptek a harmadik sűrűségen, a Naprendszer és más galaxisok lényei. Ez egy valódi Szövetség, melynek tagjai nem egyformák, de Az Egy Törvényét szolgálják.

Sok évbe telt, míg megértettem a „más galaxisok" jelentését, ezzel szenvedtem a legtöbbet, mikor 1996-ban először olvastam. *Nem* a

Tejúton kívüli galaxist jelenti. A legfontosabb, hogy Az Egy Törvénye határozottan kimondja, 1981 januárja után 30 évvel egy kvantumugrás megváltoztatja a fizika alaptörvényeit, bár a forrás különböző okok miatt nem tudja a pontos időpontot meghatározni. A forrás a Ra, ősi egyiptomi nevet használja.

> 6.16 Kérdező: Mi a bolygó helyzete a kor ciklusában?
>
> Ra: Ez a szféra negyedik dimenziós rezgésben van. Az anyaga eléggé zavaros, mert a társadalom memóriája bele van épülve a tudatosságba. Nem könnyű a rezgésen változtatni, ezért kényelmetlen lesz.

> 6.17 Kérdező: Ez a kényelmetlenség az elkövetkező pár évben bekövetkezik?
>
> Ra: Ez a kényelmetlenség vagy diszharmonikus rezgéskomplex már pár éve elkezdődött. A ti éveitekben számolva három, ó, harminc évig fog tartani.

> 6.18 Kérdező: Feltételezem, hogy ez után a harmincéves időszak után negyedik dimenziós vagy negyedik sűrűségű bolygó leszünk. Igaz?
>
> Ra: Ez így van.

> 6.19 Kérdező: Meg lehet jósolni, hogy a bolygó lakosságának hány százaléka fog a negyedik sűrűségű bolygón élni?
>
> Ra: A szüret még nem kezdődött el, ezért ezt nem tudjuk megjósolni.

Az Egy Törvénye sorozat nem ment bele még jobban a részletekbe. Nem említette a maja naptárt és 2012-t sem. Alig néhányan tudtak csak ezekről 1981-ben, beleértve az L/L Research tagjait is, akik az anyagot publikálták. A dimenzióváltás elmélete tökéletesen illeszkedik kümei Szibilla jóslataiba. Megmagyarázza az Aranykor próféciáját is, ami több mint harminc ősi kultúra mitológiájában benne van, ahogy arra Graham Hancock 1995-ben rávilágított. Most, hogy már tudunk erről, elég ha csak „hátradőlünk és várunk"? Én nem így tettem. Elég nyomot találtam Az Egy Törvénye sorozatban a további kutatásokhoz. Az egyik ilyen érdekes nyom a körülbelül 5125 év hosszúságú maja naptár volt, ami pontosan az 1/5 része a 25920 éves ciklusnak.

Miközben a *The Source Field Investigationst* írtam, felfedeztem, hogy a maja naptár minden alköre – 260 nap, 360 nap + 57.200 nap (19,7 év) és 144.000 nap (379,4 év) szinkronban van a mi Naprendszerünk keringési pályájával. A 260 napos tzolkin a legelterjedtebb ősi ciklus Dél-Amerikában. Robert Peden ausztrál főiskolai professzor arra jött rá, hogy a 260 nap a legkisebb szám, ami összeköti a belső bolygók keringési pályáját. A majáknak egész rendszert építettek köré, 21 napos és 13 napos köröket követve egyazon időben. Az általunk tapasztalt hatások úgy változnak, ahogy ezek a körök a 260 napos ciklus alatt keresztezik egymást. Nagyon sok csillagász nem hisz a körök létezésében. A bolygók keringési pályájának nem kéne olyan pontosan kereszteznüük egymást, mint egy nagy, kozmikus óra. Mégis hogyan lehetséges ez akkor? Peden 1981-ben magyarázatot kapott rá, de egészen 2004. május 24-ig nem publikálta.

Én arra a következtetésre jutottam, hogy a Naprendszerünkben semmi nem véletlen. Minden másodperc pontosan zajlik. Hogyan szereztek a maják tudomást a bolygók pályájával összhangban lévő ciklusokról? Miért pontosan 5 ciklus van 25.920 év alatt a maja naptárban? 2012 nyarán még mindig kerestem ennek az energetikai magyarázatát. A Napunk nemcsak „vakon mozog" az űrben, hanem egy láthatatlan mátrix által meghatározott rend szerint – 25.920 éves ciklusban.

EGY MAJDNEM LÁTHATATLAN, BARNA TÖRPECSILLAG KÖRÜL KERINGÜNK

2012 nyarán, mielőtt elutaztam Új-Zélandra és Ausztráliába, felfedeztem, hogy a Napunk egy barna törpecsillag körül kering, ahogy azt már egyes tudósok is gondolták. Ennek a törpecsillagnak az ereje biztosítja számunka azt a rendszert, amivel a bolygók keringési pályáját szinkronizálni tudjuk.

A Napunk keringése más csillagok körül – amiről a legtöbb ember nem is tud – az univerzum órájának középső tengelye. Úgy is mondhatjuk, hogy a Napunk olyan csillagok körül kering, amik nem eléggé fényesek ahhoz, hogy láthatók legyenek. Számítógépes programok segítségével megrajzolhatjuk a keringési pálya matematikailag „idealizált" formáját. Ez lenne a keringési pálya természetes formája, ha nem lennének gázok, por és nyomás. Ha körnek tekintjük a keringési pályát, akkor a maja naptári ciklus hossza egy tökéletes, ötoldalú geometriai alakzatot hoz benne létre. Ez lehet a rejtett oka a maja naptár működésének. Ez volt a hiányzó láncszem a sokéves kutatásban. A természettudományokban már látjuk, hogyan jelennek meg különböző formában a geometriai alakzatok. Ott vannak az atomi részecskékben és a nagyobb atomcsoportokban, a mikroklaszterekben, a kontinensek és a hegyek felépítésében és a bolygók keringési pályájában. Ott volt a szemem előtt, és nem vettem észre, hogy mi történik a Nappal, miközben halad az űrben. Hirtelen minden értelmet nyert.

Habár ez nem egy népszerű tudományos elképzelés, már be tudom bizonyítani, hogy a Napunk geometrikus energiahullámokat bocsát ki, ami kihat a Naprendszerünk bolygóinak keringési pályájára. A bolygók keringési pályájának geometrikus távolságát nem olyan régen John Martineau az *A Little Book of Coincidence in the Solar System* című könyvében be is bizonyította. Martineau modern számítógépes technológia segítségével tökéletes körré alakította a keringési pályákat, majd megvizsgálta az egymáshoz való viszonyukat. Háromdimenziós formában egy tökéletes kör a tökéletes szféra kerülete.

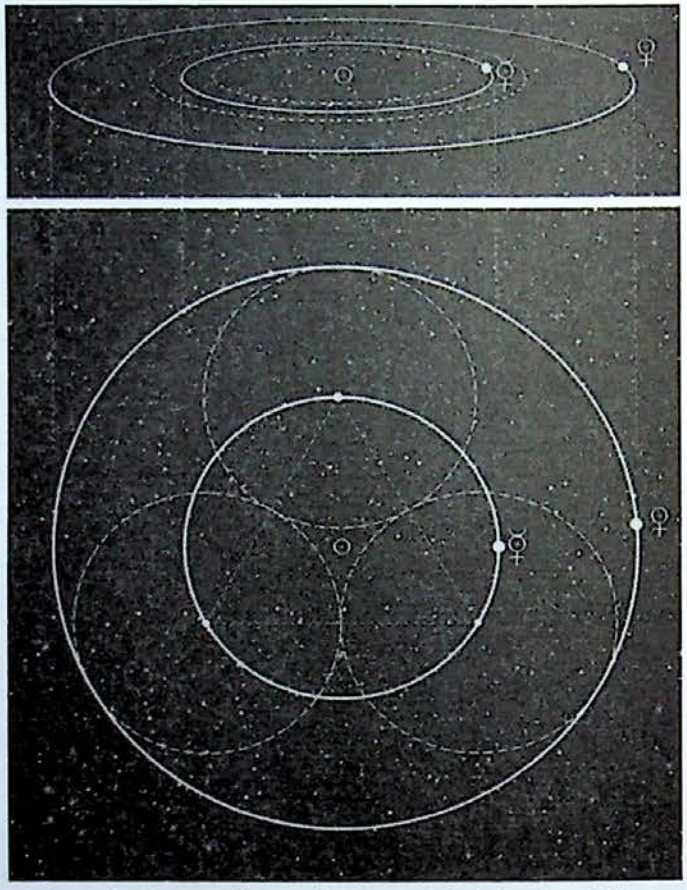

19. ábra: John Martineau illusztrációja a Merkúr és a Vénusz keringési pályájának háromszög alakú kapcsolatáról

A PLATÓNI TESTEK

Mindegyik geometriai minta az öt platóni test egyike.

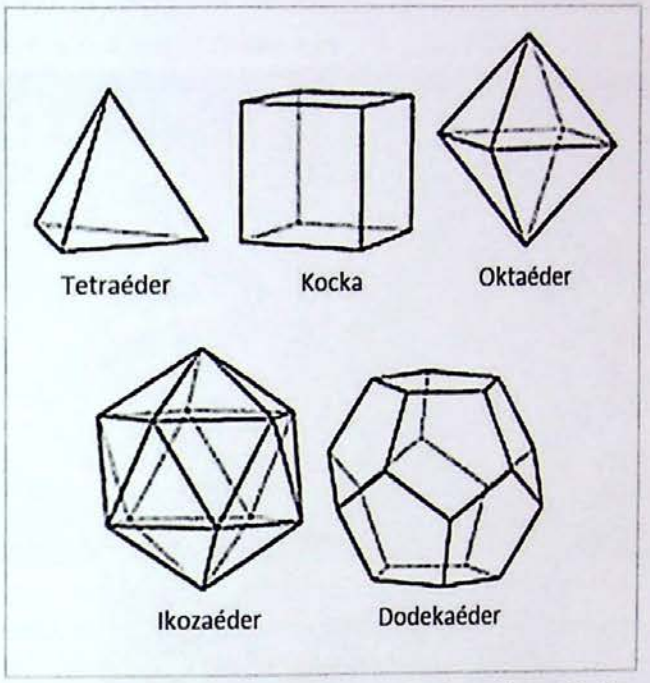

20. ábra: A platóni testek: azok a formák, amelyek megjelennek a vibráló folyadékban

Miért jelennek meg ezek a minták olyan gyakran a természetben? Évekbe telt, mire erre megtaláltam a választ. Az egyik első nyom az volt, hogy a matematikusok tudták, ezeknek az alakzatoknak több szimmetriája volt, mint más háromdimenziós geometriai alakzatnak. A platóni testek a legharmonikusabb minták, amik megjelennek a vibráló folyadékban. Ezt dr. Hans Jenny fedezte fel, aki hasonló alakzatokat látott a sáros vízben. Homokrészecskék milliói eredményezték ezt a felhőszerű piszkot. Ezek a részecskék általában min-

denfelé úsztak a vízben, azonban amikor Dr. Jenny tiszta hangfrekvenciát vezetett a vízbe, titokzatos módon tökéletes geometriai alakzatokba rendeződtek, és egy hatalmas, tiszta vízfelületet is eredményeztek. Ezek az alakzatok állandók maradtak, amíg nem változtatott a hangfrekvencián.

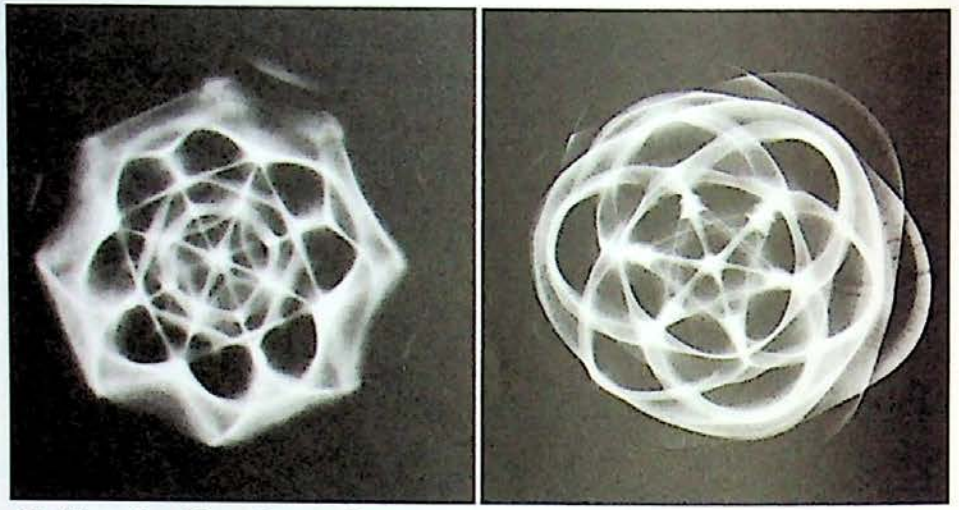

21. ábra: Dr. Hans Jenny illusztrációja a vibráló folyadék geometriai alakzatáról. A homokrészecskék két különböző alakzatot hoztak létre a hangfrekvencia változásával.

A KVANTUMMECHANIKA NAGY TITKA

A nagy titok, hogy a „sötét anyag", a „sötét energia", a „kvantumköd" stb., az az energia, ami a tudósok szerint az anyagot létrehozza, folyadékszerű tulajdonságokkal rendelkezik. Ezt a gondolkodó energiát én Forrásmezőnek hívom. A Forrásmező szó szerint az Univerzális Elme energetikai manifesztációja. Ennek az „univerzális folyadéknak" a rezgése geometriai mintát eredményez. A folyadék rezgése – bármilyen eltérés az alap állapotától – az, amit mi gondolatnak

hívunk. Mi volt a szövetség „egyetlen és legfontosabb" elve Az Egy Törvényének első részében?

> I.0 A Bolygók Szövetségének Az Egy Végtelen Teremtő szolgálatában egy fontos alaptétele van. Ez pedig, ahogy ti is tudjátok, „Minden dolog, minden élet, minden teremtmény ugyanannak az egy eredeti gondolatnak a része."

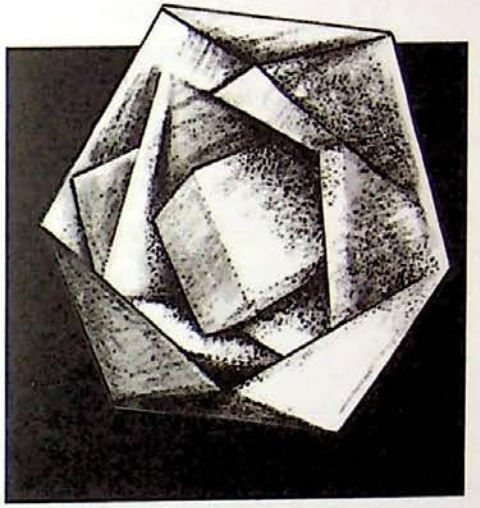

22. ábra: Dr. Robert Moon atomrészecske geometriai modellje

Kvantumszinten a Forrásmező – az Univerzális Elme – geometriai rezgései atomok és molekulák. Dr. Robert Moon, aki a Manhattan Projekt keretében tagja volt annak a kis csapatnak, akik az atombombát készítették, 1987-ben az atommagban fedezte fel ezt a geometriát. Dr. Moon nagyon sok különböző kvantumfizikai problémát oldott meg ezzel a modellel, amiben nincsenek atomrészecskék. Az atom-

mag protonjai egy geometriai alakzat egy-egy sarka. Az oxigénnek például nyolc protonja van. A kockának nyolc pontja van – négy felül, négy alul.

Az atommagnak dr. Moon új modelljében „héjai" vannak. Egy geometriai alakzat létrehozása után az új energiával egy másik geometriai alakzat jön létre. Ez az új modell azt is elmagyarázza, hogy az atomok „hullámok" és „részecskék" is lehetnek egyszerre, mert rezgő folyadékszerű energiából állnak. Ha hullámként mérjük az energiát, akkor hullámot látunk. Ha részecskeként, akkor protonokat. Ez végeredményben azt jelenti, hogy az univerzumban minden energiarezgés, semmi nem szilárd. A rejtély még nagyobb lesz, ha rájövünk, hogy ebben a folyadékszerű energiában – amit Forrásmezőnek hívok – a gondolatainkkal létre tudjuk hozni a saját geometrikus rezgésünket. Ezzel, a Vonzás Törvényének megfelelően, bármit magunkhoz tudunk vonzani. Ha magasabb szinten tudjuk használni ezt az energiát, az elménkkel tárgyakat tudunk lebegtetni és tárgyakat tudunk a semmiből teremteni. Az olyan nagy mesterek, mint Jézus, azért tudták ezt megtenni, mert tudták, hogy *ők a Forrásmező*. A gondolatok tárgyak, vagy, ahogy az Orákulum diákja mondta Neónak *a Mátrixban*:

> *Orákulum diák:* Ne próbáld meghajlítani a kanalat. Az lehetetlen. Inkább próbáld meg felismerni az igazságot.
> *Neo:* Milyen igazságot?
> *Diák:* Hogy nincsen kanál.
> *Neo:* Nincsen kanál?
> *Diák:* Akkor fogod látni, hogy nem a kanál hajlik meg – hanem te.

BELSŐ REZGÉS, AMIBEN A NAP LÉTREHOZZA A KERINGÉSI PÁLYÁK HÉJÁT

A Naprendszerünk esetében a Nap rezeg a belsejében és a felületén is. Ezt hívják „Nap-szeizmológiának". A felszín szabályos ciklusokban melegszik és hűl le, ahogy arra Dr. David Guenther, a St. Mary's University Department of Astronomy and Physics professzora Halifaxban, Nova Scotiában rámutatott. Az eredeti megfigyelést, amely ehhez a felfedezéshez vezetett, 1962-ben publikálta Leighton, Noyes, és Simon a „Velocity Fields in the Solar Atmosphere," munkájukban az Astrophysical Journalben. Arra jöttek rá, hogy a Nap felszíne ötperces ciklusokban mozog néhány métert fel és le. Ez több mint elég a Naprendszer folyadékszerű hullámainak létrehozásához a Forrásmezőben.

Ezek a „rezgések" a Napban olyan hullámokat hoznak létre, amelyek mozognak a Naprendszerünk folyadékszerű energiájában. A hullámok aztán lepattannak a Naprendszerünk külső gravitációs határáról, és újra a Nap felé mozognak. Útközben ezek a hullámok összeütköznek egymással és interferenciamintázatot hoznak létre. Ezek az interferenciaminták hozzák létre azokat a láthatatlan geometriai erőtereket, amelyek pozícióban tartják a bolygókat. Ez a gravitációs erő. Ez nem csak húzza a bolygókat a Nap felé; de taszítja is őket. Az Egy Törvénye sorozat döbbentett rá 1996-ban, hogy a Naprendszer így működik. A forrás így írja le, mi történik a világegyetem első csillagában – „a központi Napban":

> 27. 6 Az intelligens végtelennek olyan ritmusa vagy áramlása van, mint egy óriási szívnek – kezdve a központi Nappal. Az áramlás jelenléte [olyan] nyilvánvaló, mint a létezés dagálya polaritás és vég nél-

kül, a hatalmas és néma dobogás kifelé és befelé. Az intelligencia és tudati gócok elérték azt az állapotot, ahol a spirituális jellegük vagy tömegük addig hívja egyre beljebb őket, míg össze nem állnak. Ez a valóság ritmusa, ahogy ti hívjátok... Az intelligens végtelen ritmusa hibátlan. A ritmus rejtélybe van öltöztetve, mert ők önmaguk.

A GRAVITÁCIÓ A TITOK

A gravitáció oka ennek a folyadékszerű energiának az áramlása a bolygóban. A gravitáció *maga a* Forrásmező. Az új energia folyamatos áramlása teszi lehetővé a bolygó fennmaradását. Ez az áramlás éltet minden atomot az új energiával, ahogy a *The Source Field Investigationsben* írtam. Barátom és kollégám, dr. Nassim Haramein bebizonyította például, hogy az atommag körüli fizika valójában ugyanaz, mint a fekete lyuk körüli fizika. Az Egy Törvénye sorozat is erősen támogatta Dewey Larson munkáját, aki azt mondta az 1950-es években, hogy van egy párhuzamos valóság, amelyben az idő háromdimenziós. Larson sok bizonyítékkal is alátámasztotta elméletét. A következő Az Egy Törvénye idézetben, a forrás támogatja Larson munkáját. Ugyanakkor a forrás azt is hozzáteszi, hogy a teljes elméletnek a rejtély megoldása érdekében magába kell foglalnia a gravitációt és a vibrációt:

> 20.7 Kérdező: Csak egy kérdés; Dewey Larson fizikája helyes?
>
> Ra: Dewey fizika hangvibrációs rendszere olyan helyes, amennyire lehetséges. Vannak olyan dolgok, amelyek nem szerepelnek ebben a rendszerben.

> Azonban azok ez után a bizonyos entitás után jönnek a rezgés törvényének megfelelően. Egy univerzálisabb teóriának tartalmaznia kell őket.

Erről csak 1996-ban szereztem tudomást, és még néhány évnek el kellett telnie, hogy tudományos bizonyítékokat találjak arra, hogy az univerzum olyan élő, tudatos energia, amely vibráló folyadékként viselkedik. Ezek a rezgések aztán olyan geometriai alakzatokat hoznak létre, amelyekről már korábban beszéltünk. Ez Az Egy Törvényének központi tudományos modellje.

A 25.000 ÉVES CIKLUS

Az Egy Törvénye részletesen beszél a „25.000 éves ciklusról", ahogy a forrás hívja. A forrás azt mondja, ez az az alapminta, amely minden harmadik sűrűségű élet evolúcióját irányítja a galaxisban.

> 6.15 Kérdező: A mi éveinkben számolva milyen hosszú egy ciklus?
>
> Ra: A ti éveitekben körülbelül 25.000 év. Három ilyen ciklus van, aminek a végén szüretelhetnek azok, akik fejlődtek. Ez a ti időtök szerint körülbelül 75-76.000 év. A végén, a fejlődéstől függetlenül mindenki szüretelhet, mert addigra a bolygó átmegy a szükséges fejlődési szakaszokon.

Az Egy Törvénye modell szerint a Tejútrendszerünkben millió olyan bolygó van, ahol emberszerű lények élnek. Mindenkit gondosan vezetnek és védenek a magasabb sűrűségben létező lények. Az embereknek nem kell örökre a harmadik sűrűségben, hús-vér testben

élniük. Az univerzum célja, hogy adott idő alatt – nagyjából 25.000 év alatt – elősegítse szivárványtestünk kialakulását. Minden ciklus végén „szüret" van. Minden harmadik sűrűségű bolygó három 25.000 éves cikluson megy keresztül, mielőtt teljesen átmegy a negyedik sűrűségbe. Később megnézzük a negyedik sűrűség fogalmát Az Egy Törvénye terminológiája szerint.

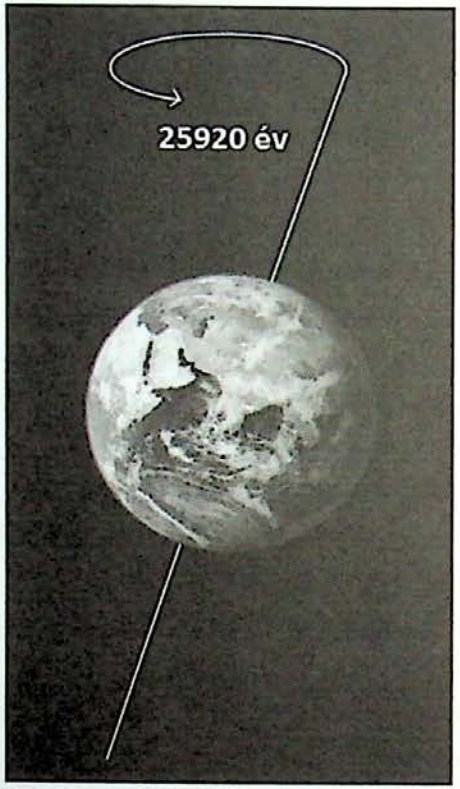

23. ábra: Úgy véljük, hogy a napéjegyenlőségek 25.920 éves periódus szerint „inognak" a Föld forgástengelye körül

A nyugati asztrológiában a Vízöntő Korszak 2012 végén kezdődött. A maja naptár 2012. december 21-ével ért véget. A romantikus elképzelés az volt, hogy valami fontos és csodálatos fog azon a napon történni. A valóság az, hogy még semmi nyilvánvaló nem tört-

ént. Ez azt jelenti, hogy egyszerűen feladjuk, azt mondjuk, hogy ez az egész egy rakás értelmetlenség volt, és visszatérünk a félelemhez, a katonai törvényekhez és az internálótáborokhoz? Vagy egyszerűen visszatérünk a mátrixba? Vajon arra a következtetésekre jutunk, hogy a földönkívüliek nem léteznek, hogy ez a „2012 cucc"nem jelentett semmit, és hogy a földi élet teljesen hétköznapi fog maradni? Nem hiszem, hogy ilyen egyszerű. Megosztom veled részletesen azoknak az információknak egy részét, amiket megvizsgáltam, és amikre meditáltam 2012. december 21. óta.

A legtöbb tudós szerint ezt a 25920 éves ciklust a Föld tengelyének ingása okozza. Én is elhittem ezt, és sok évig próbáltam megérteni a működését – és hogy *miért* működött – Az Egy Törvénye modell szerint. Miért inog a Föld így? Miért van egy ilyen felületes mozgásnak ilyen hatalmas következménye? Vajon egy geometrikus mintán mozgunk, amely húzza a Föld tengelyét? Milyen geometria idézheti elő a Föld lassú, dugóhúzó szerű mozgását? Hogyan történhetett ez minden harmadik sűrűségű bolygó esetében? Még ennél is fontosabb, hogy hogyan tudnánk ezt a 25.920 éves ingást az emberi evolúció folyamatába beilleszteni? Én még mindig nem oldottam meg ezt a rejtélyt, amikor a *The Source Field Investigationst* írtam, de szívfájdítóan közel voltam a válaszhoz. Mint mondtam, egy év múlva a válasz berobbant az életembe, néhány nappal azelőtt, hogy Új-Zélandra és Ausztráliába utaztam volna. A válasz nagyon egyszerű volt: egy bináris Naprendszerben élünk. 25.920 év alatt kerüljük meg társcsillagunkat, ami nem ad ki elég fényt ahhoz, hogy jól megfigyelhető legyen. Az ilyen csillagokat hívjuk barna törpéknek. A sumerok ezt a társcsillagot Nibirunak hívták, ahogy azt dr. Zecharia Sitchin aprólékosan dokumentálta több tudományos munkájában is, kezdve a *Twelfth Planettel* (*Tizenkettedik bolygó*). A különböző titkos társaságok, köztük a szabadkőműves rend mindent tud erről a társcsillagról, és a Fekete Napnak hívják.

24. ábra: A szabadkőműves Nap, Hold és társcsillag illusztráció

Szinte minden szabadkőműves diagramon megfigyelhető ez a három égitest – a Nap, a Hold és a Fekete Nap. Néha a Fekete Napot Hórusz Szemeként is ábrázolják, sokszor még egy háromszöget is rajzolnak köré. Sok kutató volt Zecharia Sitchin álláspontján, és úgy hitték, hogy a Nibiru átveszi az uralmat a Naprendszerünk felett, összeütközik a Földdel, s ez okozza a pólusváltást 2003 és 2012 vége között. Én a nagy geometriai erők miatt soha nem hittem, hogy ez bekövetkezhet, mert azok taszítanák az ilyen hatalmas tárgyakat. Egy aszteroidával való ütközés az egészen más dolog, de ilyen nagy tömegű bolygók taszítanák egymást. A gravitáció, az iskolában tanultakkal ellentétben, egy „húzó-toló" erő. Ez egy újabb olyan alapvető tudományos tény, amit eltitkolt a katonai-ipari rendszer. A gravitáció e tulajdonsága miatt maradnak a bolygók a helyükön és nem csapódnak bele a Napba. Csak gondolkozz el rajta. A Napnak sokkal nagyobb a tömege – ezért a gravitációs ereje is –, mint a legtöbb bolygónak. Miért maradnak mégis a helyükön? Martineau kutatásai szerint a geometri-

kus energiamező a válasz. Ahogy a Nap kering a társcsillaga körül, úgy mozgunk mi is különböző geometriai alakzatokban.

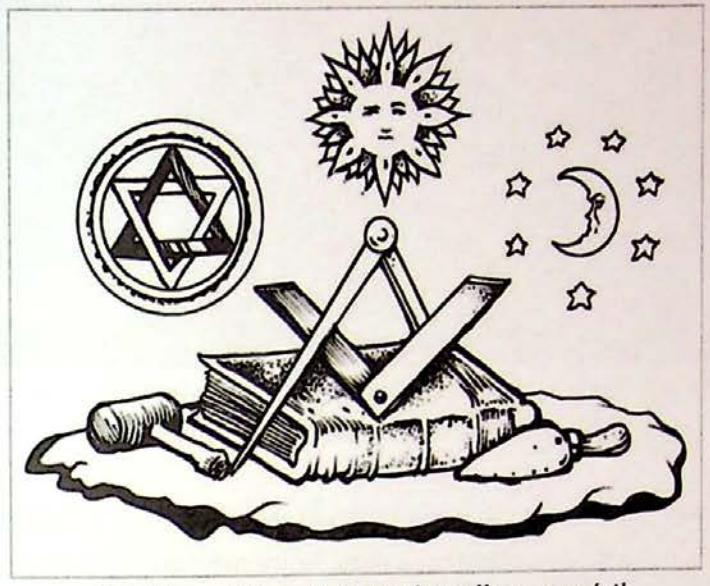

25. ábra: A Nap, Hold és társcsillag egy másik szabadkőműves ábrázolása

WALTER CRUTTENDED SZOLGÁLTAT BIZONYÍTÉKOT

Walter Cruttended 2011-ben elküldte nekem a *Lost Star of Myth and Time (A mítosz és az idő elveszett csillaga)* című könyvét, és tudtam, hogy a bipoláris Naprendszer mellett foglal állást. Nem tudtam elolvasni, mert nagyon lefoglalt a *The Source Field Investigations* befejezése – aztán pedig el is felejtkeztem róla. Most azonban odarohantam a könyvespolchoz, és a pakolás utolsó perceiben még gyorsan átfutottam. Legnagyobb örömömre találtam benne néhány bizonyítékot azzal kapcsolatban, hogy a 25.920 éves Nagy Év egyenes következménye annak, hogy a Nap a társcsillaga körül kering.

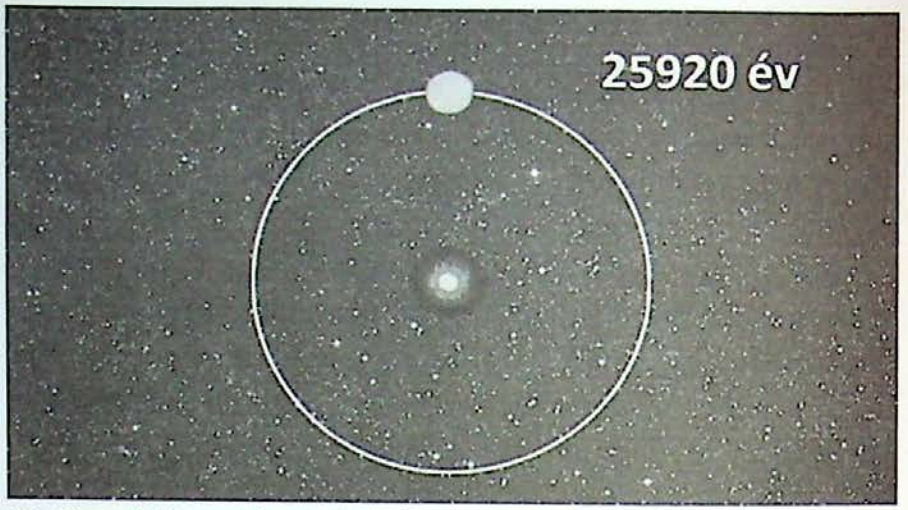

26. ábra: A Napunk keringési pályája – tökéletes körként ábrázolva – a tárcsillaga körül. Ez a tökéletes szféra egyenlítője is.

Mi van, ha ez az egyik legnagyobb szabadkőműves titok, és halálbüntetés terhe mellett esküsznek meg, hogy megtartják a rend titkait? Lassan már kezdjük megérteni, hogy a NASA miért rejtett el minden bizonyítékot. Ha a NASA magasabb köreibe szeretnél eljutni, sokat segít, ha szabadkőműves vagy.

A bizonyítékok feltérképezése után nagyon nyilvánvaló lesz. Cruttenden elmélete mellett a vezető tudósok magyarázatai a Föld 25.920 éves ciklikus ingására egészen nevetségesek. Az egyik legjobb online összefoglalót az *„Is the Sun Part of a Binary Star System? Six Reasons to Consider"(A Nap egy kettős csillagrendszer része? Hat érv, mit figyelembe kell venni)* címmel találtam a Signs of the Times honlapon. Az ok, amiért a csillagok 72 évente egy fokot elmozdulnak, az, hogy az egész Naprendszer így mozog. Minden bolygót érinti ez a ciklus. Ez azt is megmagyarázza, hogy a Naprendszer számos kulcsfontosságú jelenségét miért *nem* érinti a 25.920 éves ciklus. Ha csak a Föld tengelye imbolyog egyedül, akkor bizonyos dolgoknak, mint a meteoreső, amely évszázadok óta ugyanazon

a napon ismétlődik meg minden évben, már el kellett volna tolódnia. Minden évben, amióta az emberek tudnak írni, a meteorok menetrend szerint ugyanazon a napon érkeznek. Cruttenden NASA bizonyítékokat is bemutat arról, hogy a galaxisunk csillagainak 80 százaléka bináris csillag. Már azt is látjuk, hogy más csillagok körül keringenek, és mindegyik látható a teleszkópokon keresztül. Rengeteg olyan csillagot azonosítottak a tudósok, amelyek nem bocsátanak ki látható fényt. Az Egy Törvénye rendszerben úgy tűnik tehát, hogy az *összes* csillag legalább kettő, ha nem több csillag csoportjából áll. Az Egy Törvénye szerint minden harmadik sűrűségbeli bolygónak egy társcsillag körül kell keringenie 25.920 évig. Minden csillag láthatóan úgy lett megalkotva, hogy 25.920 éves mintában utazzanak egymás körül – legalábbis addig, amíg harmadik sűrűségű élet van a felszínükön.

AZ EGY TÖRVÉNYE IDÉZETEI A CSILLAGRENDSZEREKRŐL, MINT GALAXISOKRÓL

2012 őszén, amikor meghosszabbított kutatóévemet töltöttem Kanadában, újra elolvastam Az Egy Törvénye sorozatot, és olyan idézeteket találtam, amik alátámasztják ezt a működést. A Naprendszerünkről, mint galaxisról beszélt. Úgy tűnik, kisebb mértékben ugyanazok az elvek vonatkoznak ránk, mint nagyobb mértékben a Tejútrendszerre. Lehet egy csillag galaxis? Nem. „Csillagrendszernek" kell lennie. Ez nagyon zavaros volt dr. Don Elkinsnek, a kérdezőnek:

> 16.33 Nagyon sok Szövetség van. Ez a Szövetség a hét galaxis bolygószférájában működik és felel a sűrűséggel kapcsolatos dolgokért.

16.34 Kérdező: Úgy értelmezed a galaxist, ahogyan most használtad?

Ra: Mi olyan értelemben használjuk, ahogyan Ti a csillagrendszereket.

16.35 Kérdező: Nem világos számomra, hogy mennyi bolygót szolgál a szövetség?

Ra: Értem, hogy össze vagy zavarodva. Bonyolult nekünk a Ti nyelveteket használni. A galaxis alatt mi helyi vibráló rendszert értünk. Ezért mi a Ti Napotokat hívjuk a galaxis központjának. Tudjuk, hogy Ti más értelemben használjátok ezt a fogalmat.

10.17 Kérdező: Akkor a rendszerünkben lévő kilenc bolygót és a Napot szolárgalaxisnak hívnátok?

Ra: Nem.

EZEK AZ IDÉZETEK NEHEZEN ÉRTELMEZHETŐK

Nem igazán foglalkoztam ezekkel az idézetekkel addig, amíg Cruttenden bizonyítékai nem támasztották alá a bináris Naprendszer elméletét, azonban ezután a 10. és 16. rész idézetei egyértelműek lettek. A forrás egyértelműen azt mondta, hogy a Naprendszerünk egy galaxis. A galaxis egy csillagrendszer, nem pedig önálló csillag. Ez megmagyarázza, hogy a forrás miért nem hívta galaxisnak „a kilenc bolygót és a Napot". A Napunk a galaxis, a csillagrendszer középpontja. Lennie kell még egy csillagnak, hogy élni tudjunk ebben a csillagrendszerben. A Bolygók Szövetségének tagjai, mint Ra, egyértelműen átadták ezt a tudást az ősöknek, ami aztán sokkal később meg is jelent a szabadkőműves diagramon. Az Egy Törvénye szerint

ezeket az ábrákat a Bolygó Szövetsége közvetlenül juttatta el az embereknek, mert azt akarták, hogy kedvesebbek és szeretetteljesebbek legyenek egymással. Ezt a tudást azóta negatív erők birtokolják, és a szimbólumokat és neveket rengetegen gyűlölik.

Most már volt egy modellem, amivel meg tudtam magyarázni, hogyan származik a maja naptár és a Zodiákus Korszak a Napunk társcsillagának geometrikus energiamezőjéből.

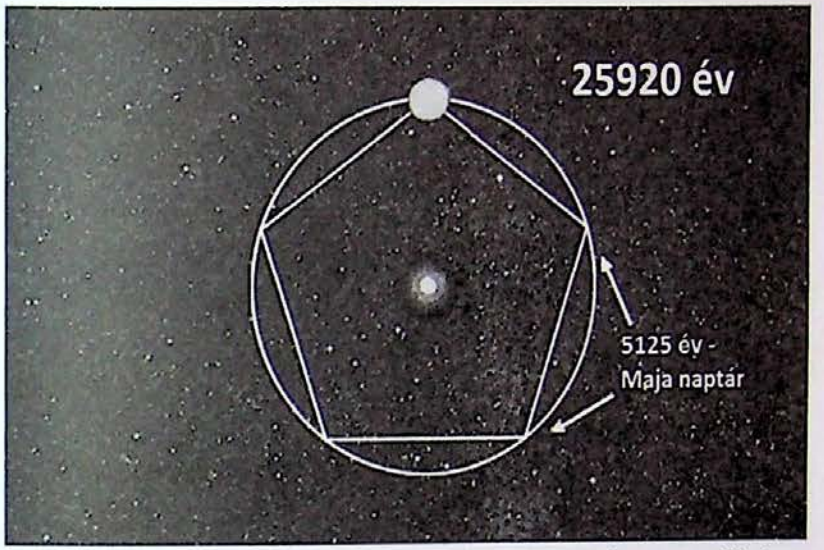

27. ábra: A maja naptár a Nap 25920 éves keringését öt egyenlő részre osztja, így egy pentagont, vagy más néven dodekaédert kapunk

Újra csak John Martineau munkájából kell kiindulnunk, és a Nap pályáját a társcsillag körül egy tökéletes körré kell alakítanunk. Amint ezt tesszük, a maja naptárciklus hossza években öt szakaszra osztja a kört. Ha összekötjük a pontokat, egy ötszöget kapunk.

Ebben az esetben a dodekaédert a Napunk társa okozza. A dodekaéder teteje és a vonalak egy ötszögletű szerkezetet alkotnak. Ez azt jelentené, hogy a maja naptár végén geometriai összhangba kerülünk ezzel az óriási dodekaéderrel, amit a társcsillag okoz. Erős tudomá-

nyos bizonyíték van arra, hogy minden alkalommal, amikor egy ilyen csomóponthoz érkezünk a dodekaéderen, a Napban nagy energetikai változás megy végbe. A Föld egy hatalmas energialökést kap. Az energetikai feszültség közvetlenül érinti az éghajlatot. Ezt a ciklust fedezte fel dr. Lonnie Thompson gleccserkutató. Dr. Thompson soha nem említette, hogy az általa felfedezett 5200 éves ciklus milyen szoros kapcsolatban volt a maja naptár 5125 éves ciklusával.

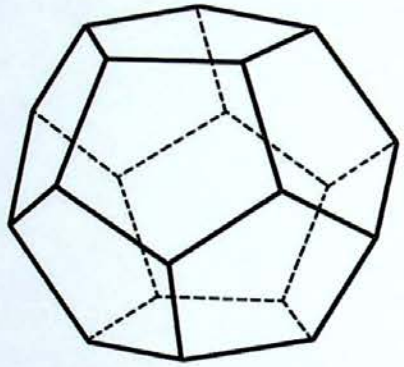

28. ábra: A dodekaéder. Amint látható, minden oldala egy tökéletes pentagon (ötszög)

EGY NAGY KLÍMAVÁLTOZÁS TÖRTÉNT 5200 ÉVVEL EZELŐTT: A BIZONYÍTÉKOK AZT MUTATJÁK, HOGY A TÖRTÉNELEM MEGISMÉTLI ÖNMAGÁT

Lonnie Thompson gleccserkutató aggódik, hogy ő talán megtalálta annak a nyomait, hogy a történelem ismétli önmagát, és ha igaza van, az eredménynek fontos következményei lehetnek a modern társadalomra. Thompson a világ távoli jégmezőiből vett min-

tákat tanulmányozza, amelyekben az ősi klíma bizonyítékai vannak elrejtve…

Thompson a geológiai tudományok professzora Ohio államban és a Byrd Polar Research Center kutatója. Szerinte számos bizonyíték arra utal, hogy az éghajlat 5200 évvel ezelőtt hirtelen megváltozott…„Valami monumentális történt abban az időben" – mondta. „De nem volt monumentális hatással az emberekre, mert akkor csak kb. 250 millió ember élt a bolygón, szemben a mai 6,4 milliárddal. A bizonyítékok egyértelműen arra mutatnak, hogy valami történt, és hogy valami hasonló zajlik ma is."

Thompson úgy véli, hogy az 5200 évvel ezelőtti eseményt a napenergia drámai ingadozása okozhatta… A bizonyítékok azt mutatják, hogy körülbelül 5200 évvel ezelőtt a napenergia meredeken zuhant, majd egy rövid időre megugrott. Ez a hatalmas napenergia-oszcilláció indította be Thompson szerint a klímaváltozást.

MOST A DOLGOK KICSIT MÁSKÉPP NÉZNEK KI

A maja naptár talán a Nap mozgását követte ezen a hatalmas dodekaéderen keresztül. Az élet drámai módon megváltozik minden alkalommal, amikor elérünk egy pontra.

Ezúttal a dr. Lonnie Thompson által megfigyelt 5200 évvel ezelőtti változások nem lesznek olyan drámaiak, mert egy másik alakzattal kerülünk összhangba.

A ZODIÁKUS KORSZAKOK

A Zodiákus Korszakok valószínűleg egy olyan Dávid-csillag formájú alakzat eredménye, ami körül a Napunk kering – tizenkét szakaszban.

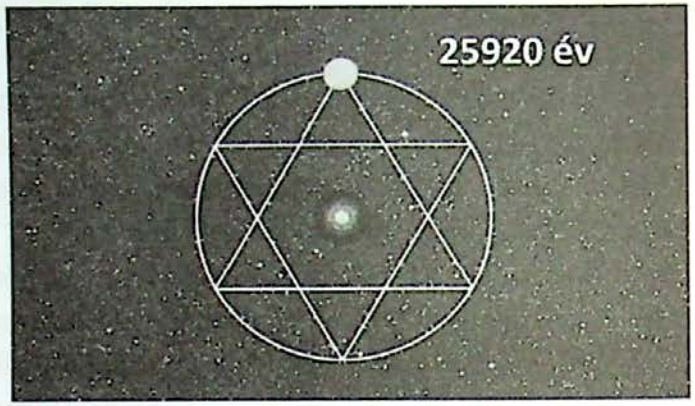

29. ábra: A Zodiákus Korszakok modellezhetők két háromszöggel vagy tetraéderrel egy körben – ezzel egy Dávid-csillag mintáját adják.

Itt van a felosztása annak, hogy ez az alakzat hogyan osztja a kört tizenkét egyenlő részre. Minden ilyen szakasz 2160 évig tart, és így adják a Zodiákus Korszakokat:

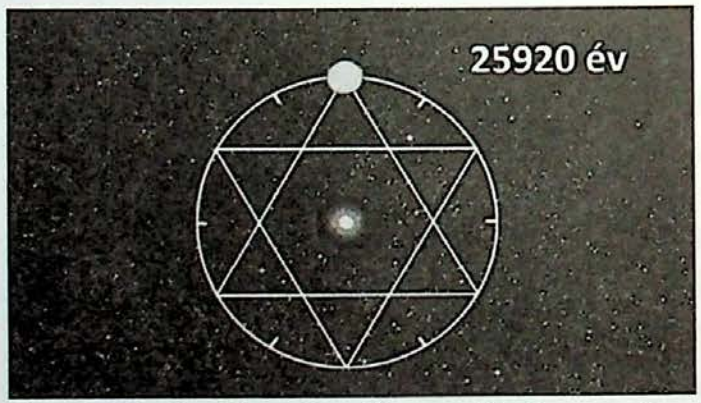

30. ábra: A Dávid-csillag minta 12 egyenlő részre osztja a kört

Ez megmagyarázza, hogy a Bolygók Szövetségének földönkívüli látogatói miért hívták Nagy Évnek ezt a 25920 éves ciklust. Szó szerint egy „év" alatt kerüli meg a Nap a társcsillagunkat. Minden Zodiákus Korszak a Nagy Év egy „hónapja". Azt hittem, egyedülálló felfedezés, amikor láttam, hogyan áll össze az egész kép. Alig egy hónappal azután, hogy visszatértem Kanadából, egy grafikonos ábrát készítettem a 2012. november 11-i arizonai konvergencia konferenciára. Azonban a szabadkőműves ábrákon az általam Photoshoppal készített rajzok köszöntek vissza. A 31. ábrán egy kígyó alakú nyilat látunk, ami körül hét csillag található. Ez lehet a mi társcsillagunk ábrázolása. Figyeljük meg, hogy a Nap és a Hold a Dávid-csillag alakzat mellett található.

A 32. ábrán egyértelmű kapcsolatot látunk a Zodiákus Korszakok – itt asztrológiai szimbólumokkal megjelenítve – és a társcsillag alakja között. Ebben az esetben a Merkúr van a középpontban, talán azért, mert az emberek régi ábrákat másoltak, és nem értették az eredeti jelentésüket.

31. ábra: Ez a szabadkőműves diagram egyértelműen a Napot, a Holdat és a Dávid-csillag mintát, a társcsillagot ábrázolja.

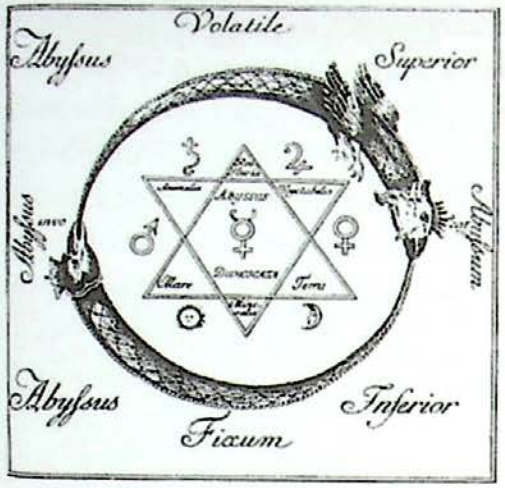

32. ábra: Ez a szabadkőműves diagram is a Napot, a Holdat és a Dávid-csillag mintát ábrázolja, de az eredeti jelentés már elveszett

A 25.920 éves ciklus vége azért olyan erőteljes, mert egyszerre leszünk összhangban két geometriai alakzattal is:

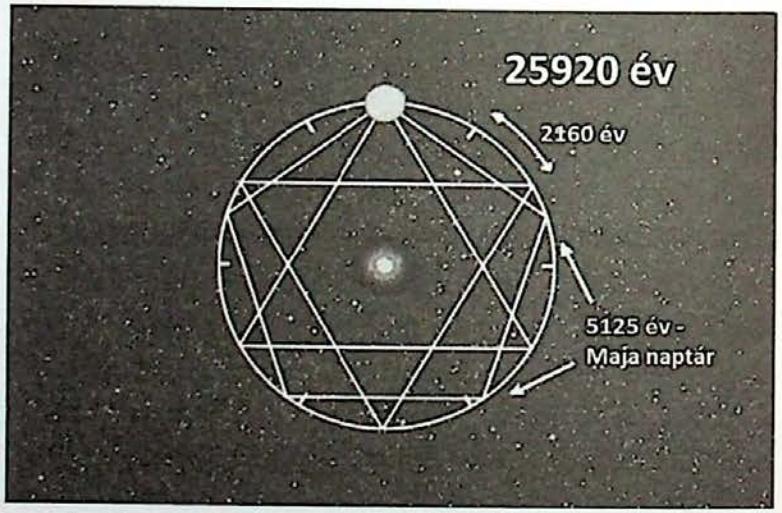

33. ábra: A maja naptár pentagon és a Zodiákus Korszakok háromszöge mind a Nagy Évvégére mutatnak

Ahogy látható, ez az egyetlen olyan pont a 25.920 éves ciklusban, ahol az alakzatok találkoznak. Ez egy sokkal erősebb energetikai hatást eredményez, mint amit a többi ciklusban tapasztaltunk, és mivel ez az energia végső soron intelligens és felelős a biológiai élet és a DNS létrehozásáért, ez az együttállás valóban erőteljes hatással lehet ránk. Miután rájöttem, hogy egy társcsillag körül keringünk és egy geometriai alakzaton mozgunk keresztül, meg tudtam fejteni Az Egy Törvényének azt az idézetét, ami az elmúlt tizenhat évben olyan sok fejtörést okozott.

> 63.29 Kérdező: Van egy óralapszerű felület a galaxisban, ami forog, és egyik sűrűségből a másikba viszi ezeket a csillagokat és bolygórendszereket? Így működik?
>
> Ra: Én Ra vagyok. Te megfigyelő. Ezért láthatsz egy háromdimenziós óralapot vagy végtelen spirált, melyet a Logosz [vagyis a galaxis elméje] tervezett erre a célra.

Ezt a bináris modellt először egy a 9. részben lévő idézet magyarázta. Most, mindezek alapján sokkal több értelme van:

> 9. 4. Kérdező: Én úgy értem [a] planetáris lakosság evolúcióját, hogy [a] népességnek csak egy bizonyos része áll rendelkezésére a fejlődéshez. Ez három 25.000 éves ciklusra van osztva. 75.000 évvel később a bolygó maga is fejlődik. Mi okozta ezt a helyzetet... [az] évek pontosságával stb. Miért van ez?
>
> Ra: Képzeld el az energiát, amely kifelé áramló és befelé mozdulatlan, és ami létrehozta a kis birodalmat, melyet a Szaturnusz Tanács [vagyis a Naprendszer]

irányít. A ritmus ebben az ütemben folytatódik. Az élő áramlás létrehoz egy egyértelmű ritmust. Minden planetáris entitás úgy kezdte az első ciklust, amikor az energianexus képessé tette a környezetet az ilyen elme/test tapasztalatok támogatására. Így minden planetáris entitás egy másik ciklus menetrendje szerint működik, ahogy Ti mondanátok. Az ilyen ciklusok időzítése arányos az intelligens energiával. Ez az intelligens energia adja az órát. A ciklus olyan pontosan mozog, mint az óramutató. Így az intelligens energia és az intelligens végtelen átjárója a körülményektől függetlenül kinyílik minden egész órában.

Az Egy Törvénye sorozat szerint, ahogy áthaladunk az átmeneti pontokon, áthaladunk „az intelligens végtelen átjáróján" is. Abban a pillanatban, bármilyen rövidnek is tűnhet fizikai értelemben, visszatérünk az ősi elméhez, amely megteremtette a világegyetemet. A kanadai tanulmányutam alatt egy másik idézettel is találkoztam, ami világosan azt mondja, hogy ez a folyamat nem egy pillanatnyi „kozmikus villanykapcsolás".

14.16 Kérdező: 50.000 évvel ezelőtt nem volt szüret a Földön? És 25.000 évvel ezelőtt? Akkor mikor volt?

Ra: A szüret a ti fogalmaitok szerinti idő/tér értelmezésben a második ciklus végén volt, amikor az emberek megtalálták az átjárót az intelligens végtelenbe.

Ez egyértelműen azt jelenti, hogy a változás nem hirtelen ment végbe, és az emberek nem egyszerre találták meg az átjárót. Talán most, 2012. december 21. után a befektetett munka meghozza gyümölcsét, az eredmény pedig ugyanaz lehet, mint a 160.000 dokumentált kínai és tibeti szivárványtest esetében.

AZ ÁTMENET FOKOZATOS LESZ

Az Egy Törvénye olyan komplex, hogy évekbe telik megérteni. 2012 szeptemberében kezdtem újraolvasni és 2013 márciusáig, a könyvem befejezéséig, csak a 63. részig jutottam. Akkor találtam egy idézetet, ami addig elkerülte a figyelmemet, és arról szólt, hogy mi és mikor várható. Ez más megvilágításba helyezte a dolgokat, mert korábbi elképzelésemmel ellentétben nem egy gyors, hanem egy fokozatos átmenetről beszélt.

63.25 Kérdező: A jövőben teljesen aktív lesz a negyedik sűrűség. Mi a különbség a teljes és a részleges aktiválás között?

Ra: Ekkor a kozmikus hullámok elősegítik az igazi zöld színű magrészecskék formálódását, és így ilyen jellegű anyag formálódik. Van azonban egy sárga és zöld sugár keverék ebben az időben, ami az átmeneti elme/test/szellem létrejöttéhez szükséges. Az igazi zöld szín aktiválásával a planetáris szféra szilárd, és élhetővé válik a negyedik sűrűségű életre. Ebben az időpontban a zöld sugár nagyobb arányban létezik az időben, mint a térben.

63.27 Kérdező: Kérlek, javítsd ki, ha nem jól gondolom. A bolygónk spirális az egész nagy galaxis spirális felépítése miatt, és a planetáris rendszerünk új spirális helyzetet vesz fel, a negyedik sűrűségű rezgé-

sek egyre hangsúlyosabbak lesznek. Ezek az atommagrezgések negyedik sűrűségű szférát és negyedik sűrűségű testet kezdenek el teremteni. Ez így van?

Ra: Én vagyok Ra. Ez részben helyes. Korrigálni kell a zöld sugár sűrűségű test teremtésének elméletét. Ez a teremtés fokozatos lesz, és a harmadik sűrűségű fizikai járművetekből történik biszexuális reprodukcióval, evolúciós folyamatként.

63.28 Kérdező: Akkor azok a harmadik sűrűségbeli szüretelők teremtik meg biszexuális reprodukcióval a negyedik sűrűségű rendszert?

Ra: Az igazi zöld szín beáramlása megteremti a szeretet sűrűségének feltételeit. A fizikai jármű elme/test/lélek komplexumai lesznek a bolygó leszüretelt entitásai.

Ahogy haladunk tovább, egy olyan idézetet olvashatunk, mely arra utal, hogy éljük az életünket, természetes módon meghalunk, majd negyedik sűrűségben reinkarnálódunk. Az igazi varázslat azonban abban rejlik, hogy „dupla testünk" lehet, azaz még a fizikai testünkben negyedik sűrűségű varázslatokat hajthatunk végre.

63.12 Kérdező: Körülbelül mennyien jöttek ide más bolygókról olyanok, akik a harmadik sűrűségben készen állnak negyedik sűrűségű tapasztalásokra.

Ra: Ez még egy nagyon új dolog, körülbelül 35000 ilyen lény van.

63.13 Kérdező: Akkor most reinkarnálódnak. Próbálom megérteni az átmenetet harmadik sűrűségből

negyedikbe. Ha valaki megöregszik a harmadik sűrűségben, és meghal, az negyedik sűrűségben reinkarnálódik?

Ra: Ezek a lények dupla testben reinkarnálódnak. Azok, akik ilyen negyedik sűrűségű lényeknek adnak életet, nagy spirituális energiát fognak tapasztalni a terhesség alatt a dupla test manifesztálódása miatt. Ez az átmeneti test kezelni tudja a negyedik sűrűségű vibrációs komplexet anélkül, hogy a harmadik sűrűségű testben kárt tenne. Ha a harmadik sűrűségű szervezet teljesen érzékelné a negyedik sűrűségű energiát, az elektromos mezők összeférhetetlensége miatt nem tudna tovább működni. Válaszolva a kérdésedre a halálról, ezek a lények a harmadik sűrűségbeli szükségleteik szempontjából meg fognak halni.

63.14 Kérdező: Szóval azt mondod, hogy a lények egy része dupla testtel fog születni, és a harmadik sűrűségbeli test meghal az átmenet miatt. Igaz?

Ra: A harmadik és negyedik sűrűségű test meg fog halni a harmadik sűrűségű test/szellem torzulása miatt. Az elme/test/szellem aktiválása azért fontos, mert harmadik sűrűségben nem emlékeznek arra, amit negyedik sűrűségben tudnak. A negyedik sűrűségbeli tapasztalás valamilyen vonzódással kezdődik, például valaki mások segítésében találja meg önmagát, a harmadik sűrűségbeli környezet védelmében, valamint szeretet és együttérzés nyújtásában.

63.15 Kérdező: Vajon a cél a tapasztalatok szerzése a szüret előtt?

Ra: Igen. Ezek a lények nem vándorok abban az értelemben, hogy ez a planetáris szféra az ő negyedik sűrűségű otthonuk. Ugyanakkor ez a tapasztalás csak azoké, akik másokat szolgálnak. Ez egy kiváltság az inkarnáció ilyen korai szakaszában, hiszen sok tapasztalati katalizátor ered mások szolgálatából a szüret idején.

IDÉZETEK A KVANTUMUGRÁSSAL KAPCSOLATBAN

Az első idézet szerint a kvantumugrás után egyre több „dupla testű" ember lesz.

40.10 Kérdező: Helyesen gondolom, hogy a frekvenciaemelkedés (negyedik sűrűségbe) húsz vagy harminc éve kezdődött (1981 januárjához képest):

Ra: Az első hírnökök körülbelül 45 éve, 1936 körül érkeztek, az energiák intenzívebben rezegnek negyven évvel a végső vibrációs ugrás előtt.

40.11 Kérdező: Negyvenöt évvel ezelőtt kezdődött, körülbelül hány százalékos növekedést fogunk tapasztalni a mostani rezgéshez képest?

Ra: A környezeted természetes vibrációs színe zöld. Jelenleg narancssárga sugár uralja a planetáris tudatot.

Az Egy Törvénye világosan szól egy „a vibrációs anyag végső ugrásáról... a kvantumugrásról" a mi időnkben. Az új rezgésszint „különálló és különböző" lesz, olyan, ami „nem fog másokhoz kapcsolódni" – beleértve a harmadik sűrűséget is. A 40. részben látjuk, hogy az anyag, az energia és a tudatosság alaptermészete kvantumugráson megy keresztül, amikor a „szüret" végre bekövetkezik.

40.5 Kérdező: Köszönöm. Az átmenetkor növekszik a rezgés frekvenciája, ami létrehozza a fotont (a sűrűség alkotórészeinek alapját)? [A vibráció] frekvenciája megváltozik második sűrűségből vagy a narancssárga szín sárga színre? Az összes rezgés, ami létrehozza a sűrűséget, a foton alapvető rezgése, egy viszonylag rövid idő alatt kvantum módon növekedik?

Ra: Igen.

NEGYEDIK SŰRŰSÉGBELI KVANTUMKÜLÖNBSÉGEK

Az Egy Törvénye szerint a negyedik sűrűségnek más kvantumtulajdonsága van, mint a miénknek. A 16. rész erről szól:

16.50 Kérdező: Tudnád jellemezni a negyedik sűrűséget?

Ra: Nincsenek megfelelő szavak erre, csak körülbelül tudjuk elmondani, hogy milyen. A negyedik sűrűségben szavak nélkül kommunikálunk, de használhatunk szavakat, ha szeretnénk. Ez nem a test kémiai járművéről és a diszharmóniáról szól.

„...de használhatunk szavakat, ha szeretnénk."Olyan erős telepatikus képességekkel rendelkezünk, hogy a szavak nevetségesen lassúnak tűnnek. „A test kémiai járműve" helyett szivárványtestünk lesz – mint ahogy a 160.000 tibeti és kínai eset is megmutatta már. A ne-

gyedik dimenzióban nincs szükség a testre és „diszharmóniára". Vagyis nem lesz düh, stressz, nyomás, frusztráció, megszégyenítés és csalódás. Nem hazudunk, csalunk, lopunk, zaklatunk, idegesítünk másokat. Mindenki tudja, mit gondol a másik – mindig.

A 20. részben újabb leírását kapjuk annak, hogy mennyivel kellemesebb lesz az élet a negyedik sűrűségben.

> 20.24 A harmadik sűrűségben lévő elme/-test/szellem talán százszor intenzívebben reagál a katalitikus hatásokra, amely segítségével tanít/ tanul, mint bármely más sűrűségben.

A „katalitikus hatás" azt jelenti, hogy minden tapasztalás spirituális növekedést eredményez. Az Egy Törvénye szerint ezek gyakran fájdalmas, nehéz tapasztalások. Sok, spirituális úton járó ember ezt a „karma ledolgozásának" hívja. A negyedik sűrűségben az élet százszor boldogabb, könnyebb és élvezetesebb, mint a harmadik sűrűségben.

A 16. részben is vannak olyan idézetek, amelyek bemutatják a negyedik sűrűségbeli életet:

> 16.50 Az élet a negyedik sűrűségben: Ez egy olyan sík, amiben a kétlábú jármű [más szóval két lábon járó test] sokkal sűrűbb és élettel telibb; ez egy olyan sík, ahol mindenki tisztában van mások gondolataival; ez egy olyan sík, ahol tisztában vagyunk a rezgésünkkel; ez egy olyan sík, ahol megértjük a harmadik sűrűség bánatát; ez egy olyan sík, ami a bölcsességre és fényre törekszik; ez egy olyan sík, ahol az egyéni különbségek hangsúlyosak, bár automatikusan harmonizáltak.

A kvantumugrásnak még mindig nincs pontos időpontja, csak annyi, hogy „mintegy 30 évvel" 1981 után. A forrás nem 35 évet mondott, hanem „megközelítőleg" 30 évet, de valószínű, hogy közelebb van a 35 évhez, mint a 30-hoz. Bizonyos szempontból megkönnyebbültem, hogy nem kell a pontos időponton vitatkoznunk. Hiszem, hogy néhány nagyon fontos és csodálatos esemény fog hamarosan történni.

BONYOLULT, SZINTE LEHETETLEN A PONTOS IDŐPONT MEGHATÁROZÁSA

A forrás azt is mondta, hogy nehéz az események pontos időpontját meghatározni, mert bizonyos mértékben a szabad akarat is befolyásolja a dolgok végkifejletét:

> 89.8 A közbenső teret/időt másképp tapasztaljuk, mint a harmadik sűrűségű teret/időt.

> 14.4 ...nem tudjuk teljesen felfogni a ti tér/idő kontinuum mérési rendszereteket.

> 65.9 A prófécia értéke a lehetőség kifejezése. Sőt, meg kell értenünk, hogy nagyon nehéz kifejezni az idő mérését. Így a prófécia tartalma érdekesebb, mint a bekövetkezés tér/idő nexusa.

> 17.29 Kérdező: Az aratás 2011-ben fog bekövetkezni vagy később?

Ra: Ez egy közelítés. Elmondtuk, hogy nehéz a Ti idő/tér fogalmaitokkal gondolkodni. Ez a szüret valószínű/lehetséges ideje. Azok is részt vesznek a szüreten, akik ekkor még nem reinkarnálódtak.

MÉG A MEGADOTT IDŐINTERVALLUMBAN

Az írás idején, 2013 áprilisában, még mindig bőven a „mintegy 30 éves" időintervallumban vagyunk. Úgy tűnik, még nem kezdődött meg a fokozatos átmenet a „dupla testű" állapotba, ahol már a negyedik sűrűségű test elérhető számunkra, miközben továbbra is harmadik sűrűségű formában vagyunk. Ha a prófécia igaz, akkor arra lehet számítani, hogy egyre erősebb képességeik lesznek a hétköznapi embereknek. Ez is megfelel a globális ellenség végső pusztulásának és az általa őrzött Halhatatlanság Elixírjének megszerzéséhez. Ez olyan fejlett technológiát is jelent, amely képes meggyógyítani a bolygót, valamint az abszolút tudást, hogy nem vagyunk egyedül. A kapcsolat helyreállítása emberi rokonainkkal is egy nagyon fontos része ennek az átmeneti folyamatnak.

A SZÜRET

Az Egy Törvénye sorozat kifejezetten azt mondja, hogy ez a csodálatos esemény az úgynevezett „szüret". Csak nemrég jöttem rá, hogy közvetlenül Máté könyvéből van az idézet. Ez leírja azt a pillanatot, amikor a gonoszok egy alternatív idősíkba – egy másikra valóságba – léptek. Jézus szimbólumokkal adott erre magyarázatot. Az embereket spirituális értelemben búzamezőhöz hasonlította. A magok a szellemi

tanítások, amelyeket Jézus és más nagy mesterek hoztak el nekünk. Ezek a spirituális tanítások, ha a pozitív utat képviselik, mindig azt tanítják, hogyan legyünk szeretetteljesebbek, elfogadóbbak és megbocsátóbbak másokkal – és vegyük észre, hogy mindnyájan egyek vagyunk. Alázat, türelem, kedvesség, szeretet, mások meghallgatása, és támogatása kulcsfontosságú elemei ezeknek a tanításoknak. Nagyon kevés ember van, aki észreveszi, hogy ha ebbe az irányba halad, akkor szó szerint az emberi evolúció következő szintjére lép.

Azonban vannak „ellenségeink", akik gyomot vagy „konkolyt" ültetnek a termésbe. Ezek is mindenki számára elérhető tanítások. A társadalmunk tele velük, az anyagi dolgokra – pénz, hatalom, hírnév, és a presztízs – összpontosítanak. Hierarchikus rendszerük a nárcizmust, durvaságot, domináns magatartást ösztönzi. A hatalmat nem lehet megkérdőjelezni. A kevesek akaratát elnyomja a többség. Mindannyian félünk a „Nagy testvértől". Tudjuk, milyen korrupt erők léteznek. Arra tanítottak minket, hogy ezek elpusztíthatatlanok és a legjobb megoldás az, ha figyelmen kívül hagyjuk őket, megváltoztatlan valóságként fogadjuk el jelenlétüket az életünkben. Amíg az interneten nő a megtekinthető videók száma, addig a legtöbb ember életét teljesen vállalati propagandák uralják. Folyamatosan bombáznak minket a reklámok, amik azt sugallják, hogy a boldog életért el kell szenvedni ezt a propagandát. Most azonban minden változik. Mindannyiunknak megvan a választása, hogy a pozitív, szeretetteljes életre fókuszáljunk, és ne folytassuk a kínzás és a fájdalom ciklusait, amelyek már eddig is oly sok kárt okoztak.

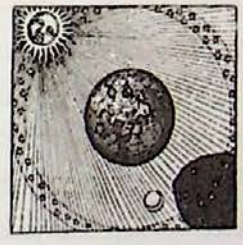

MI A HELYZET KRISZTUS MÁSODIK ELJÖVETELÉVEL?

A Biblia tanulmányozói bizonyára sok párhuzamot fedeztek fel eddig az általam elmondottak és Jézus második eljövetele között. Ezt Az Egy Törvénye közvetlenül meg is magyarázta:

> 17.22 Kérdező: Kultúránkban nagyon mélyen benne van Jézus második eljövetelének gondolata. Ez valóban tervben van?
>
> Ra: Megpróbálom megválaszolni ezt a kérdést. Nehéz. Ez az entitás tudta, hogy az Egy Teremtő hírnöke volt – akit ő szeretetnek látott. Tudta, hogy az a ciklus a végéhez közeledett – és azok, akik megfelelő tudatossággal rendelkeztek, részt vehettek a szüreten. Az az elme/test/lélek komplexum, ami Ti Jézusnak hívtok, nem térhet vissza, csak mint a Szövetség tagja szólalhat meg néha. Vannak azonban hozzá hasonlók a negyedik sűrűségben. Ezt jelenti a visszatérés.

Ez egyértelműen azt jelenti, hogy a „dupla testbe való átmenet" negyedik sűrűségű aktiválás révén még emberi formában fog történni. Bár mindent megtettek, hogy az emberek féljenek a földönkívüliektől, ha rájövünk, hogy ők is emberek – és mindvégig segítettek nekünk –, annak nagy hatása lesz a tömeges felébredésre. Példátlan átalakulás lesz, ha rájövünk, hogy a média által közvetített kép hamis. A történelem annyira meg fog változni, hogy szinte lehetetlen megjósolni, hogy fog kinézni, amíg ténylegesen oda nem jutunk. Az Igazság Mozgalom egyik úttörője sem foglalkozott annyit a tudományos eredményekkel, mint én a *The Source Field Investigationsben.* Amíg le nem győzzük a pénzügyi zsarnokságot, az információ valószínűleg soha nem tud széles körben elterjedni. Az amerikai hadsereg

nem tudja bevallani, hogy diplomáciai kapcsolatot ápolnak sok földönkívülivel, valamint tudnak a csillagkapukról és antigravitációs űrhajókról.

NEGYEDIK SŰRŰSÉGŰ ÉLET

A folyamat végső célja, hogy a létezés egy teljesen új síkján szülessünk újjá. A magasan fejlett lelkek képesek spontán módon átalakítani magukat ebbe az állapotba anélkül, hogy fizikailag meghalnának és reinkarnálódnának. Keresztény szempontból ez az úgynevezett mennybemenetel – gyakran használom én is, de nem vallási értelemben. Mint már arról szó volt, jelenleg több mint 160.000 olyan esetet dokumentáltak Tibetben és Kínában, amikor a fejlett mesterek elérték a szivárványtest-állapotot. Ez a legenda sok hagyományos kultúrában is megjelenik, ahogy ebben a William Henry- és Mark Gray-idézetben is láthatjuk:

> A szufizmusban ez az úgynevezett „legszentebb test" és a „mennyei test". A taoisták „gyémánttestnek" hívják, és azok, akik elérték ezt, a „halhatatlanok" és a „felhőn járók". A jógaiskolák és tantrikusok „isteni testnek" hívják. A kriya jógában ez az úgynevezett „boldogságtest" A Védantában ez az úgynevezett „szupravezető test." Az ókori egyiptomiak „fénylő testnek vagy lénynek" (akh) hívták, illetve *karast*-nak. Ez a koncepció megjelent a gnoszticizmusban, ahol „sugárzó testnek" hívták. A Mithrász-liturgiában ez volt az úgynevezett „tökéletes test."... A Corpus Hermeticumban az úgynevezett „halhatatlan test". Az

alkímiai hagyományban a Smaragdtábla „az arany testnek" hívja.

KIHÚZNI A KÍGYÓ MÉREGFOGÁT

A kormányok aszerint jönnek-mennek, hogy mennyire tudják manipulálni az embereket, és elhitetni velünk, hogy egy hatalmas ellenséggel állunk szemben. Lehet, titokban ők irányítják az ellenséget, hogy bebiztosítsák győzelmüket. A választott vezetők, még a legmagasabb szinteken sem mindig tudnak erről. Az emberek a végén megrémülnek, ha nem az ő „oldaluk" nyer, és nem veszik észre, hogy nincsenek oldalak. Mindannyian annak a végtelen intelligenciának a gyermekei vagyunk, amely megteremtette az egész univerzumot, és jobban szeret minket, mint ahogy valaha is el tudjuk képzelni. A saját spirituális utazásom vezetett ehhez a tudáshoz... és Te is eljuthatsz a teljes nyugalom állapotába, amikor ez számodra is nyilvánvalóvá válik.

Amikor a körülöttünk élők szenvednek, mi szenvedünk –és amikor a körülöttünk lévők boldogok és szeretetteljesek, mi is azok vagyunk. Amikor a hétezer ember meditált és ezzel világszerte 72%-kal csökkentette a terrorista tevékenységek számát, az energia nem mondta, „Várj egy percet. Ez az ember liberális. Ő muszlim. Ő homoszexuális. Ő fekete. Ne menj oda. Ugord át! „Egyáltalán nem. A valóság az, hogy mindenki jobb lesz. Négyből majdnem három potenciális terrorista döntött úgy, hogy nem veszi fel azt a fegyvert, nem robbantja fel a bombát, nem öli meg azt a gyereket.

HASONLÓ BEKEZDÉSEK VANNAK A KORÁNBAN (QUR'AN) IS

A nyugati kereszténységnek a média folyamatosan azt sugallja, hogy a Korán, az iszlám szent könyve az ördög és a terrorizmus könyve. Bár nem értek egyet mindennel, ami a Koránban le van írva – úgy, ahogy más vallási szövegekkel sem –, van benne néhány érdekes bekezdés, amik azt támasztják alá, amiről mi is beszélünk. Az alábbi kivonatok Lex Hixon 1988-ban publikált a *The Heart of the Qur'an (A Korán szíve)* fordításából származnak. Bár nem szó szerint fordítások, de Hixon remekül átadja a tanítások lényegét. Nagyon meglepődtem, amikor az egyik olvasó elküldte nekem a könyvet, mert van pár olyan bekezdés, amikhez hasonlót Az Egy Törvénye sorozatban is olvashattunk. A Korán is azt mondja, hogy egy világméretű energetikai esemény várható. Ez azt erősíti bennem, hogy nem tudjuk, mi fog pontosan történni – amíg be nem következik.

> Csak egy Legfelsőbb Forrás van, egy végtelen Hatalom... Az Egy, az időn túli Élet, soha nem fogy el. Az Egy Valóság sohasem alszik, és egy pillanatra sem pihen a Tudatosságban. Csak az Egyhez tartozik a planetáris létezés és a Létezés hét magasabb síkja, pont, ahogy a napsugarak is az egyetlen Naphoz tartoznak. Senki nem tudja imádsággal és gondolkodással elérni Az Örökké Jelenlévő Forrást, csak a szeretettel, ami a Forrásból áramlik. Mivel a Végső Forrás időntúli, mindig tökéletesen tisztában van az okokkal és következményekkel – Meditáció a Szent Koránra 2:255
>
> Abszolút bizonyossággal meg kell értened, hogy a csillagok felett, angyalok óvó tekintete vigyáz... Életed

láthatatlan könyvének lapjai láthatóvá válnak az Igazság Napján, mert ezek a mennyei lények feljegyzik minden tettedet. Még a legtitkosabb motivációkat is tökéletesen tisztán érzékelik. Meditáció a Szent Koránra 82:1 0-12

Amikor az idő hirtelen eltűnik, az örök pillanat fényében a mennyei égitestek szétnyílnak, és feloldódnak az átlátszó fényben... Akik nem várják ezt a misztikus Napot, súlyosan csalódnak, amikor valóban eljő, és ők lelkileg nincsenek felkészülve rá. Meditáció a Szent Koránra 77:8, 15

Azon a titokzatos Napon, amikor az idő véget ér, minden Lény Isteni Rezonancián fog zengeni, amely teljesen megállítja a világot... Ez a pillanatnyi félelem eltűnik, amikor minden lélek felismeri tökéletes, határtalan és szent testét. Meditáció a Szent Koránra 79:6, 13

Amikor a Megvilágosodás Napja hajnalodik, a lélek fényes testben, nyugodt örömmel kel az Isteni Jelenlét mennyei kertjében, hogy megértse saját spirituális elkötelezettségének súlyát. Meditáció a Szent Koránra 88:1-5

Azon az időtlen és transzcendens Napon az emberek megtapasztalhatják a fénytestek feltámadását, és megismerhetik életük gondolatait és tetteit. Meditáció a Szent Koránra 99:4

Nagyon kevés ember érti a Tisztázás Napjának intenzitását és mértékét. Azok, akik nem igazán értik az Utolsó Nap természetét, türelmetlenek, és gyorsítanák a megérkezését, míg azok, akik ismerik hatalmas erejét, reszkető félelemmel állnak a végtelen Nap előtt. Meditáció a Szent Koránra 42:7

A következő megjegyzés a szerkesztőtől származik, és a tanítások pozitív jellegét hangsúlyozza, amiket olyan gyakran félre értelmeznek, vagy észre sem vesznek a nyugati világban.

A Korán folyamatosan hangsúlyozza a szerény, igazságos, hálás és szeretetteljes élet fontosságát. Ezek nem a jámborság külső jelei, hanem belső tulajdonságok... Aki az Egy Valóságot követi... Végül a „Szeretet Szeretője" lesz „a Korán leírása szerint, és az együttérzés és a béke csodáivá válnak, függetlenül attól, hogy tud-e róluk a világ, vagy nem. – A szerkesztő

Végül jöjjön egy meglepően nyílt és őszinte idézet a Koránból, ami arról szól, hogy van választási lehetőségünk, függetlenül attól, milyen spirituális tanítást követünk... és sokféle módon visszatalálhatunk az Egyhez.

Ha minden nemzet a saját Szent Prófétái által kijelölt utat követi, akkor az emberiség együtt visszatérhet a Szeretet Forrásához. Meditáció a Szent Koránra 5:51

A JÖVŐ

Nagy megtiszteltetés, hogy újra felfedezhettem ezt az ősi tudást – és nagy megkönnyebbülés, hogy végre egy könyvben meg tudtam írni az összes információt. Tudtam, hogy hatalmas munka a történelem ciklusainak átfogó tanulmányozása. Körülbelül 3,5 évig kutattam, meditáltam, tanítottam és írtam ezekről az elméletekről, míg ide eljutottam. Biztos vagyok benne, hogy sok embert sért és sokak kritizálják munkámat. A jövőben is megteszem a tőlem telhető legtöbbet, tudván, hogy semmi sem tökéletes, és mindig lesznek kritikusok. Azt a jazzelőadást, amit én lenyűgözőnek tartok, mások ki nem állhatják. Őszintén élveztem az írás folyamatát, és olyat alkottam, amire nagyon büszke vagyok. Lesznek, akik nagyon inspirálónak és tartalmasnak gondolják, és olyanok is, akik vadul támadják és kigúnyolják.

Úgy gondolom, hogy a történelmi ciklusok kutatása még mindig gyerekcipőben jár. Hosszú utat kell még megtenni. Könnyen tudnék még egy ilyen hosszúságú könyvet írni a ciklusok tényleges működésének technikai hátteréről, beleértve azokat a bizonyítékokat, hogy egy bináris Naprendszerben élünk. Sokkal több mindent lehet arról is elmondani, hogyan segíti a geometria a ciklusok működését. 2013 januárjában egy álmom arra utalt, hogy ez egy trilógia, és nem kell minden technikai kérdést ebben a kötetben megválaszolni. A *The Source Field Investigations* a modellszámos darabját tartalmazza, de az igazi művészet abban rejlik, hogyan illesztjük össze a darabokat.

Ez a könyv nem mindenkinek való. Vannak, akikben olyan erős a pszichológiai ellenállás, hogy valószínűleg nem tudják sokáig olvasni. A tudományos bizonyítékok csak akkor hasznosak, ha hajlandók vagyunk rájuk nézni. Az írás idején ezen adatok nagy része még mindig „áltudományosnak" van bélyegezve. A szinkronicitás végső soron a személyes élmény, és ez elég megfoghatatlan azok számára, akik nem hajlandók elhinni, hogy lehetséges. Nagyon érdekes szemé-

lyes és globális eseményeket utasítanak el szkeptikusok, mondván, hogy lényegtelenek. A többség hangja, amit a vezető média közvetít, lehet rendkívül vonzó sokak számára. A szégyen nagyon erős visszatartó erő, amely megakadályozza a mélyebb értelem és igazság keresését. Vannak olyan eszközök, mint például a hipnotikus regresszió, amelyek segíthetnek felébreszteni a könyv által vázolt magasabb valóságra, de az igazság keresésének vágya nélkül ezeket a kulcsokat valószínűleg sohasem fogják használni, vagy nem értékelik.

Átmenetünk az Aranykorba továbbra is egy fokozatos folyamat, de egy ponton lehet, megállunk és megcsodáljuk, mennyi minden történt ilyen rövid idő alatt. Annak ellenére, hogy a történelem ismétli önmagát, még mindig kell döntéseket hoznunk. Nem egy rögzített idővonalon élünk. Nem egyetlen eredményt tudunk megtapasztalni. Meg tudjuk változtatni a történelmet. Nagyon is elképzelhető, hogy az univerzum él –és fejlődésre, igazi önmagunk felfedezésére bátorít minket. A szinkronicitás a kulcs minden idők legnagyobb rejtélyének megfejtéséhez.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Szeretném megköszönni az élő univerzumnak és követeinek az élet és a tudat ajándékát és az útmutatást, hogy segítenek nekünk emlékezni, kik is vagyunk valójában. Szeretnék köszönetet mondani édesanyámnak, Marta Watermannek; édesapámnak, Don Wilcocknak és a bátyámnak, Michael Wilcocknak a stabil és szerető családi környezetért, ami segített azzá lennem, aki ma vagyok. Szeretnék köszönetet mondani a sok barátnak, tanárnak, munkatársnak, kollégának, akikkel az évek során dolgoztam. Különlegesen hálás vagyok az úttörő kutatóknak és tudósoknak, beleértve Don Elkinsnek, Carla Rueckertnek, és Jim McCartynak, aki megalkotta Az Egy Törvénye sorozatot, valamint Pete Petersonnak és más bennfenteseknek, akikkel együtt dolgozhattam. Köszönöm Brian Tartnak, Stephanie Kellynek és a Penguin munkatársainak, hogy lehetővé tették a könyv megszületését, a Brilliance Audio munkatársainak és Tom Denney-nek a lenyűgöző illusztrációkat még ilyen szigorú határidő mellett is.

Szeretném megköszönni Jim Hartnak és Amanda Wellesnek a *Convergence* forgatókönyv megírásához nyújtott támogatásukat, a webmesteremnek és kollégámnak, Larry Seyernek a hihetetlen odaadását a *The Science of Peace and Wanderer Awakening* munkálataiban. Köszönöm a Gaiam TV-nek, amiért lehetővé tették, hogy Az Egy Törvénye sorozat anyagát a televízióban taníthassam, a Prometheus Entertainmentnek, amiért olyan sokszor szerepelhettem az *Ancient Aliens* műsorukban és az orosz REN-TV-nek, amiért hatórás dokumentumfilmet készítettek a *Financial Tyranny* online könyvemből.

Szeretnék köszönetet mondani élettársamnak is, amiért a könyv írásának 3,5 éve alatt kiállt mellettem a legnagyobb szorongás és a stressz ellenére is. Végül szeretnék köszönetet mondani Nektek, a hűséges olvasóimnak. Ez volt a legnehezebb feladatom, és a segítségetek nélkül ez soha nem lett volna lehetséges. A nyilvánosság védelem, és a folyamatos érdeklődésetek biztonságban tart és támogat ebben a nagyszerű küldetésben.

Az Angyali Menedék Kiadó az alábbi könyveit is ajánlja a szíves figyelmedbe!

Teljes kínálatunk: www.angyalimenedek.hu

David Wilcock eddig megjelent kötetei:

David Wilcock

A felemelkedés rejtélyei

David Wilcock legújabb könyve hamarosan magyarul is elérhető az olvasóink számára! A világhírű és hatalmas népszerűségnek örvendő szerző az új könyvében a jó és a gonosz kozmikus csatáját mutatja be, amely azóta zajlik, amióta világ a világ! David nem csak arra mutat rá új munkájában, hogy Földünk immár a csatamező kellős közepén található, de segítséget nyújt abban is, hogy hogyan vívjuk meg a saját, hétköznapi életünkben zajló kozmikus csatát is!
A világ sorsa immár a mi kezünkben is van!

Várható megjelenés: 2017 nyár/ősz

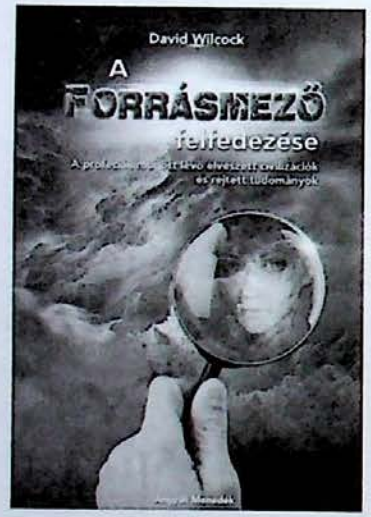

David Wilcock

A Forrásmező felfedezése

David Wilcock könyve egy csodálatos szintézise az ősi próféciáknak és az eltitkolt tudományoknak. Megtudhatsz mindent a DNS transzformációkról, multidimenziós utazásokról, a féreglyukak és az időutazások titkáról, szakrális geometriáról és ősi összeesküvésekről, a maja naptár kódolt titkairól, és egy olyan energiáról, mely mentális, lelki és biológiai fejlődést hozhat az egész emberiség számára. Hála az alternatív tudományok fejlődésének, David Wilcock immár olyan tudományos módszerekkel mutatja be a lehetséges új jövőnket, amire eddig még nem volt példa a történelemben...

Badiny életmű-sorozat eddig megjelent kötetei:

****

Tim R. Swartz:
Nikola Tesla elveszett feljegyzései – 2. kiadás

W. Bernard Carlson:
Tesla – Az elektromosság korának feltalálója – 2. kiadás

Nincs több titok! Tudj meg mindent Nikola Teslaról ebből a két fantasztikus könyvből! A feltaláló teljes életét megismerheted!

Zecharia Sitchin művei:

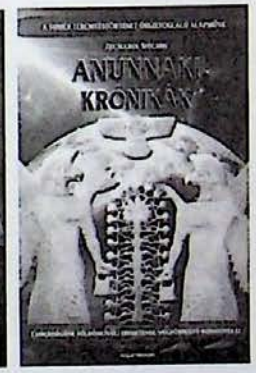

VÁRHATÓ MEGJELENÉS: 2017 TÉL

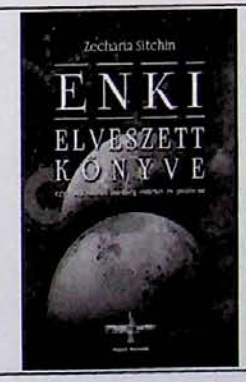

Bíró Lajos eddig megjelent könyvei:

Bíró Lajos

Őseink Fényvallása

Az ősmagyarok tűz- és naptisztelete

Bíró Lajos vallástörténész és ősmagyar-kutató legújabb művében megtudhatjuk, hogy mit is jelentett a magyarság „fényvallása", milyen ősi kultusznak és természeti vallásnak voltak a tisztelői és gyakorlói elődeink. Ha szeretnéd megismerni ősied igaz hitét, ha szeretnél közelebb kerülni a magyarság ősi valláshoz, ha szeretnéd megismerni az egyik legősibb hit titkait, akkor válaszd Bíró Lajos könyvét, amiben minden kérdésedre választ találsz!

Otto Rahn művei:

Otto Rahn

Keresztes hadjárat a Szent Grál ellen

•••••••••

Lucifer udvartartása

A német történész és tudós könyvei végre magyar nyelven is hozzáférhetőek! Tudj meg mindent a katarok elhallgatott történelméről és a Szent Grál legendájáról!

Kisteleki Géza

Az aranylemezek üzenete

A hatalmas érdeklődésre való tekintettel újra kapható az Aranylemezek üzenete című könyvünk, melyben Kisteleki Géza egyedülálló módon megismerteti az olvasókkal azokat az elhallgatott titkokat és megdöbbentő felfedezéseket, amelyeket eddig igyekeztek eltitkolni az emberiség elől. A magyarság történelme szorosan összefügg a szíriusziak történelmével, és nem véletlen, hogy ennyi támadás érte eddig a magyar népet! Tudj meg Te is mindent a magyarok és szíriusziak kapcsolatáról! Bővített, javított, átdolgozott kiadás!

Michael Tellinger

Az Anunnakik titkos története

A földönkívüliek és törekvéseik a Földön

Milyen titkot rejtenek a sumér agyagtáblák? Az emberiség teremtése mégsem úgy zajlott, ahogy eddig gondoltuk? Vajon kik és miért állnak ennek a titoknak a háttérben a mai napig? Miért érdeke a hatalomnak, hogy ez a titok ne kerüljön napvilágra? Michael Tellinger 25 éves kutatómunkája során mindenre fényt derített, mely ebben a kötetben végre a magyar olvasóközönség számára is hozzáférhető!

Gönczi Tamás eddig megjelent művei:

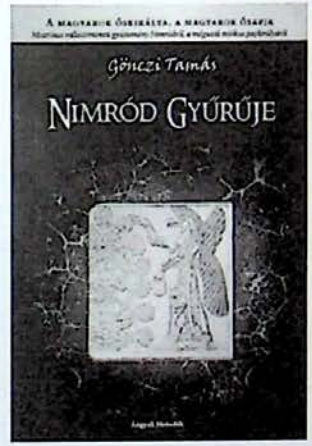

Egészségmegőrzési kiadványaink:

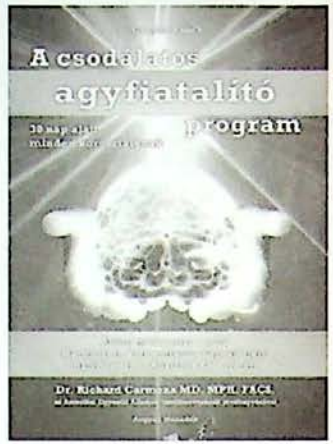

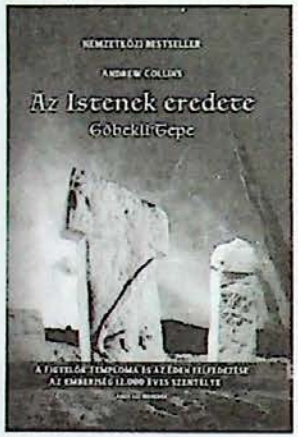

Andrew Collins

Az Istenek eredete

Göbekli Tepe

Hallottál már arról az ősi szentélyről, amely Kelet-Törökországban találtak meg pár évtizede, és a legvisszafogottabb megállapítások szerint is legalább 12.000 éves? Vajon hol volt az Édenkert? Kik voltak Göbekli Tepe készítői és miért építették? Tarts Te is a szerzővel erre a teret és időt átszelő utazásra, és ismerd meg a világ legősibb spirituális szent helyét, olyan szemmel, amilyennel még nem láthatta senki sem ..

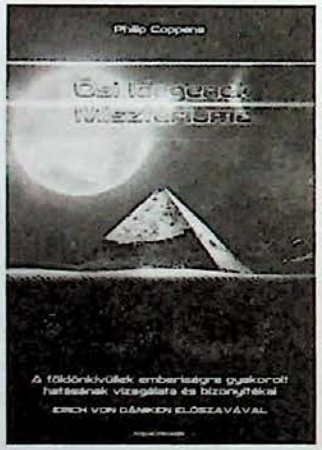

Philip Coppens

Ősi idegenek misztériuma

Erich von Däniken előszavával

Az emberiség már évezredek óta kapcsolatban állt a földönkívüliekkel, és ezekről írásos emlékeink is vannak, amit a történészek és tudósok igyekeznek eltitkolni az emberiség elől. A tévéből már ismert nagysikerű sorozat immár könyv formában is hozzáférhető! Ismerd meg a földönkívüliek és az emberiség ősi titkait! Az elhallgatott igazság végre feltárul!

Von Braschler

Az időutazás 7 titka

Szeretnél Te is utazni az időben? Szeretnéd megtudni, hogy mi történt az előző életeidben? Szeretnéd ismerni a jövőt? Eddig ez lehetetlennek tűnt, de Von Braschler új könyvében végre feltárul a megoldás! Ismerd meg Te is azokat a technikákat, amelyek segítségével biztonságosan utazhatsz az időben! Egyedülálló könyv, amely bebizonyítja, hogy a világ másképp is megismerhető és sokkal több titok van körülöttünk, mint azt sejtenénk!

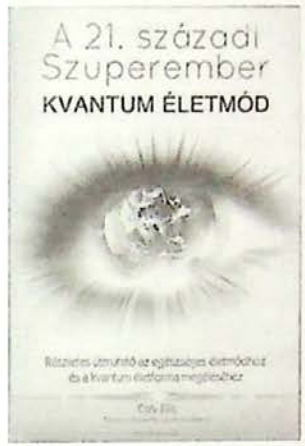

Cary Ellis és Theodora Mulder

Kvantum életmód
A 21. századi Szuperember

A több, mint 10 évig íródott könyvben a természetgyógyász Cary Ellis és a biológus professzor Theodora Mulder végre bebizonyítja, amit a tudósok évtizedek óta igyekeznek elbagatelizálni, mely szerint az ezotéria és a fizikai tudományok igenis egymás szoros részei és kiegészítői egymásnak. Ismerd meg Te is azt a világot, melyet manapság egyre többen „kvantum lét"-ként aposztorfálnak, és válj Te is 21. századi Szuperemberré!

Indigó-sorozat könyvei:

Arany László

A Földönkívüliek

a Földet látogató idegen lények gyűjteménye, képekkel, leírásokkal

Te hány földönkívülit tudsz megnevezni? Tudtad, hogy az ismerteken kívül – szürkék, reptiliánok, szíriusziak, stb. – számtalan más idegen létforma látogatja rendszeresen bolygónkat? Ismerd meg Te is azokat a lényeket, akik szerves részei hétköznapjainknak, de eddig még senki, sehol nem beszélt róluk! Nem vagyunk egyedül...

Michael Tellinger

UBUNTU

a globális háttárhatalom összeesküvéseinek leleplezése ...és a MEGOLDÁS az emberiség jólétének megteremtéséhez

Michael Tellinger legújabb könyvében lelepleződnek a pénzügyi világ összes hazugságai, és megtudhatjuk, hogy kiknek áll érdekében az emberiséget rabszolgaságban tartani! Vajon miért szerepelnek a világ országai a new york-i tőzsdén? A szerző könyvében bemutat egy olyan társadalmat, amiben minden ember végre szabadon és boldogan élhetne!

Kozsdi Tamás
A Magyar Korona könyve
****

A magyar ősemlékezet és az Arvisura világkép

Kozsdi Tamás nagysikerű könyvei újra kaphatóak! A szerző átdolgozott, kibővített kiadásokkal lepi meg az olvasóközönséget, így azoknak is rejtegetnek újdonságot a könyvek, akik már olvasták! A történelem titkai végre napfényre kerülnek!

David Icke

Emberi faj emelkedj fel
Ébred már az oroszlán

David Icke monumentális műve végre magyar nyelven! Az összeesküvés elméletek mesterének egyik legkiválóbb és legátfogóbb munkája a háttérhatalomról és az emberiséget körülvevő hazugságokról... Lépj ki Te is az agyakat manipuláló mátrixból és legyél végre szabad akaratú ember...

Wallace Sife PhD.

A szivárványhíd túloldalán

Útmutató kedvencünk elvesztésének feldolgozásához

Sokan tartunk állatokat, de sajnos kiskedvenceink ideje a Földon épp úgy véges, mint sajátunk. Vajon fel vagyunk készülve elvesztésükhöz? Ez a könyv egy hatásos útmutató, hogy miként kell feldolgoznunk háziállataink elmúlását, hogyan kell közölnünk gyermekünkkel kedvenc állatának elvesztését, miként álljunk az állati eutanáziához. A kézikönyv minden állattartónak hasznos és hatásos tanácsokkal szolgál a nehéz időkben.

dr. Norman Vincent Peale

A pozitív gondolkodás ereje

3 világsiker egyben!

Ismerd meg ezt a könyvet, amely már évtizedekkel ezelőtt lefektette a pozitív gondolkodás és a gondolatok teremtő erejének gyakorlati ismereteit, melyek hatásait a szerző dokumentált kutatásai is megerősítenek! Peale doktor a saját életéből vett történeteken keresztül ismerteti meg Téged is a pozitív gondolkodás erejével!

A gondolatformálás alapműve!

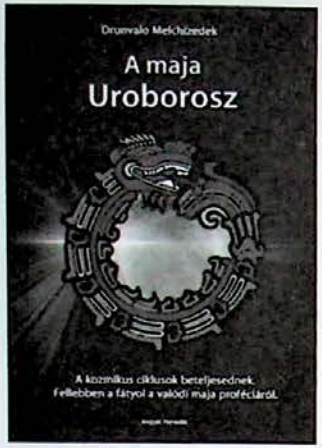

Drunvalo Melchizedek

A maja Uroborosz

2012-ben sokan várták a világ végét, ami aztán végül nem jött el. Vagy mégis, csak az avatatlan szemek nem látják? Esetleg más szempontok szerint egy új ciklus kezdődött a világmindenség életében, és a fel nem készült lelkek esetleg még mindig a régi világban rekedtek?
Drunvalo Melchizedek legújabb könyvében végre fellebben a fátyol, és megismerhetjük a valódi maja próféciát!

Arany László fordításában és szerkesztésében

Barnabás Evangéliuma

Egy eddig ismeretlen evangélium, amely alapjaiban rázza meg a Szentírás világát! Ismerd meg Te is azt az apokrif iratot, amelyet szándékosan kihagytak a keresztény Bibliákból, mivel olyan történetet mesél el, amely alapjaiban ellentmond az egyház által elfogadott kánonnal!
Figyelem! A könyv tartalma megbotránkoztathatja a mélyen vallásos olvasókat!

dr. Sam Osmanagich, Ph.D.

A boszniai piramisok és a világ elveszett piramisainak vizsgálata

A piramisok évezredek óta részei az emberi kultúrának. De valóban csak temetkezési célokra használták őket? Vajon hány piramis található a világban, amiről még csak nem is tudunk?
Tarts Te is dr. Sam Osmanagich-al, és ismerd meg a világ elveszett piramisainak titkait, köztük a legérdekesebbekét is, a frissen megtalált boszniai piramisokat, melyek teljesen új megvilágításba helyezték a piramiskutatást!

Althea S. Hawk

Kvantum DNS gyógyítás

Gyakorlatok tudatosságod emeléséhez és genetikai kódod megváltoztatásához

Az orvostudomány jelenleg a DNS feltérképezésével és a sejtszintű gyógyítással foglalkozik, de még mindig a fizikai behatások révén várják a „gyógyítás"-t, pedig egy sokkal egyszerűbb és fájdalommentesebb módszer is létezik a szervezetünk átprogramozásához. Ehhez nyújt segítséget Althea S. Hawk könyve, mellyel bárki megtanulhatja a sejtszintű gyógyítást, és érheti el a tudatosság magasabb szintjeit!
Várható megjelenés: 2017 tél

Michael Raduga

A FÁZIS

A valóság illúziójának megsemmisítése

Éltél már át valóságos álmot? Ébredtél már úgy fel, hogy szeretted volna, ha az álmod újra folytatódna? Michael Rudiga könyvében végre megtanulhatod irányítani az álmaidat! Sőt, olyan technikák birtokába juthatsz, ami teljesen átértékelteti benned a valóságról szőtt minden eddigi elképzelésedet, és megismerheted az „igazi mátrixot"! Ismered meg, tanuld meg, éld át A FÁZIS-t!
Várható megjelenés: 2017 tél

Indigó-sorozat könyvei:

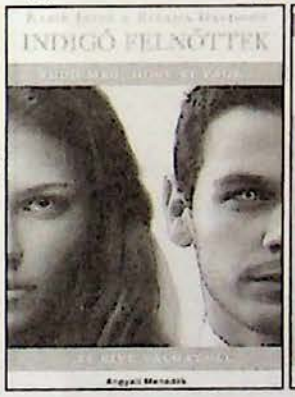

Alfred Lambremont Webre

Omniverzum

Az elsőre meghökkentőnek és hihetetlennek tűnő könyv egy olyan világba kalauzolja el a kedves olvasót, amely eddig csak a kiváltságosak számára volt ismert. A könyvben olyan információkhoz férhetünk hozzá, amelyek egyértelműen bebizonyítják azokat a hatalmi és politikai játszmákat, melyek az emberiség sorsát nap, mint nap befolyásolják...
...de nem a Földön születnek!
Az exopolitika alapkönyve – végre magyarul!

Az Angyali Menedék Kiadó 2017 őszi/téli kiadványai:

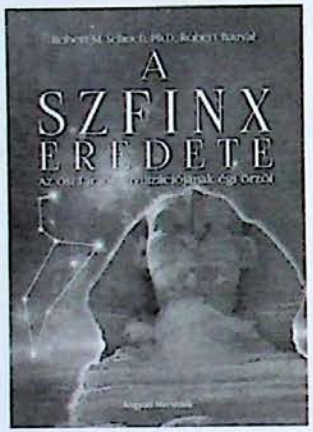

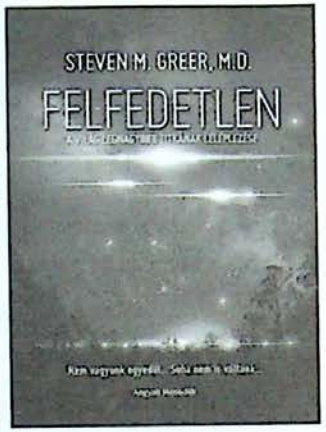

Magyar Menedék Könyvesház

Az Angyali Menedék Kiadó mintaboltja

1126 Budapest,
Márvány utca 48.
Tel.: 06-1-213-7057
www.magyarmenedek.com

Az Univerzum Bibliája - a Szinkronicitás kulcsa immár a Te kezedben van!

A szinkronicitás több, mint puszta véletlen. Az univerzum összefüggéseinek hatása ez. Bizonyíték, hogy minden egy egységes, összetartozó egésznek a része. A szinkronicitás maga az élet megnyilatkozása.

Talán azért került a kezedbe ez a könyv, és sok más ehhez hasonló az évek során, hogy új nézőpontból nyerhess bepillantást a bonyolult világba, melyben élünk. Ha a szavak igazat szólnak, hamarosan az elme és a szív paradicsomába röppenhetsz, megszabadulva a világ mindennapi gondjaitól. Csodálatos, inspiráló szavak hullanak rád, mint a szeretet vízesésének cseppjei, és ezekben a pillanatokban – még ha csak időlegesen is –minden rendben van.

Ez a könyv letaglózó! Vannak, akikben olyan erős a pszichológiai ellenállás, hogy valószínűleg nem tudják sokáig olvasni. A tudományos bizonyítékok csak akkor hasznosak, ha hajlandóak vagyunk rájuk nézni. Ennek a könyvnek a keletkezésekor az adatok nagy része még mindig „állományosnak" van bélyegezve. A szinkronicitás végső soron egy személyes élmény, és ez elég megfoghatatlan azok számára, akik nem hiszik, hogy ez lehetséges.

Az „Univerzum Bibliája" az emberiséget állandóan lázban tartó kérdésekre keresi a választ, és David Wilcock egy teljesen új megvilágításban ad válaszokat ezekre. Megdöbbentő oknyomozásba kezd azok után az ősi titkok után, amelyekre a bizonyítékok már évezredek óta az emberiség szeme előtt vannak, de eddig nem vettük észre ezeket, olyan okok miatt, amire sokan nem is gondolnának. Wilcock a válaszok megtalálásához segítségül hívja a történelmet, az asztrológiát, a szinkronicitás elméletét, valamint fellebbenti a fátylat az idő titkos felépítéséről is, amely nemcsak az egyén, hanem akár teljes embercsoportok és népek sorsát is befolyásolhatja.

...Van egy mély összeköttetés, egy kapcsolat az egész emberiség minden elméje között, ezt osztjuk meg egymással például álmunkban. A szinkronicitás szótári definíciója pszichológiai értelemben „eredetileg egymással kapcsolatban nem álló események együttes előfordulása, és az a meggyőződés, hogy ez az együttes előfordulás nem puszta véletlen". Egyszerűen fogalmazva a szinkronicitás egy rejtélyes esemény, amikor két vagy több dolog történik egyszerre, egymással összefüggésben, bár normál esetben ez lehetetlennek tűnne.

ISBN 978-615-80246-2-4

Angyali Menedék Kiadó

www.angyalimenedek.hu